

A.No. 16959

Δ 2:11

முருகன்
அருள் செல்வம்

விநாயகர் வணக்கம்

திருவாக்கும் செய்கருமம் கைகூட்டும் செஞ்சொல்
பெருவாக்கும் பீடும்பெருக்கும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனைமுகத்தானைக்
காதலால் கூப்புவர் தம்கை.

மண்ணுலகத்தில் பிறவி மாசற
எண்ணியபொருள் எல்லாம் எளிதினமுற்றுறக்
கண்ணுதல் உடையோர் களிற்று மாமுகப்
பண்ணவன் மலர் அடி பணிந்து போற்றுவோம்.

திருமுக கிருபானந்த வாரியார் அவர்கள்
இந் நூலுக்கு வழங்கிய ஆசியுரை

தினாநேபேதே
தினாயுந்நே
திருபாணந்தவா

உ
சிவமயம்

முருகன் அருள் செல்வம்

முருகப் பெருமானைப் பற்றி அனைத்து
விவரங்களும் மற்றும் முருகன் பாடல்கள்
மூலமும் உரையோடு இணைந்த நூல்

பதிப்பாசிரியர்

பல தெய்வீக நூல்களின் ஆசிரியர்

பி எ ல் . மு த் து க் கு ம ர ன்

(முல்லை பிஎல். முத்தையா)

முல்லை
= பதிப்பகம் =

323/10, கதிரவன் காலனி,
அண்ணா நகர் மேற்கு,
சென்னை - 600 040

BIBLIOGRAPHICAL DATA

Title of the Book	: Murugan Arul Selvam
Language	: Tamil
Edition	: First Edition - 1973 Second Edition - 1998 ஈஸ்வர-தை 28, தைப்பூச வெளியீடு
Compiled by	: PL. Muthukkumaran
Copy right	: Author
Paper Used	: Cream wove 11.6 kg
Size of the Book	: Crown 18.5 x 12.5 cms.
Type Point	: 11 Point
Number of Copies	: 1500
Number of Pages	: 16 + 584 = 600
Publisher	: Mullai Pathipagam, 323/10, Kathiravan Colony, Anna Nagar West, Chennai - 600 040.
Printed at	: Print Process, Chennai - 600 005.
Binding	: Section Stitching
Price	: Rs. 140
Subject	: Murugan Devotional Songs & Explanation

வாழ்த்துரை

பேராசிரியர் அ. ச. ஞானசம்பந்தன்

நண்பர் பிஎல். முத்துக்குமரன் அவர்கள் 'முருகன் அருள்செல்வம்' என்று தாம் தொகுத்த நூலை மறுபடியும் வெளியிடுகிறார். முருகன் வழிபாடு தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை சிவவழிபாட்டை போல மிகமிகத் தொன்மையானது. இன்று நமக்குக் கிடைத்துள்ள சங்க நூல்களிலேயே கூட பல உதிரிப் பாடல்கள், கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல்கள், திருமுருகாற்றுப்படை போன்றவை முருகனைப் போற்றும்படி அமைந்துள்ளன. இவையனைத்துமே தொகுப்பு நூல்கள் தாம். எனவே, விட்டுப் போனதும் அழிந்து போனதும் ஆகிய ஆயிரக்கணக்கான சங்கப் பாடல்களில் முருகன் பற்றிய பாடல்கள் பல இருந்திருக்கக் கூடும்.

முருகனைப் பற்றிய தமிழ்ப் பாடல்களைத் தொகுக்க வேண்டுமானால், அத்தொகுப்பே பலப்பல தொகுதிகளாக அமைய நேரிடும். சங்கப் பாடல்களில் முருகன், காப்பியங்களில் முருகன், புராணங்களில் முருகன், பிள்ளைத் தமிழ்களில் முருகன், சிற்றிலக்கியங்களில் முருகன், சங்கரர் போற்றும் முருகன் என்பன போன்ற தலைப்புகளில் நண்பர் பிஎல். முத்துக்குமரன் அந்த அந்த தொகுப்புகளில் தம் மனத்தில் ஈடுபாட்டை ஏற்படுத்திய பாடல்களை தேர்ந்தெடுத்துத் தந்துள்ளார். இந்த வைப்பு முறையே தமிழகத்தில் முருக வழிபாடு எப்படி தோன்றி எப்படி வளர்ந்தது என்பதை அறிய ஒரு வாய்ப்பை நல்கும்.

தமிழர் கண்ட முருகன் ஏதோவொரு குறுகிய சமூகத்திற்கு உரியவனல்லன். உலகம் முழுவதும் அறிந்து வழிபட வேண்டியவன் என்ற உயரிய கருத்தைக் குறிப்பால் உணர்த்தவே திருமுருகாற்றுப்படை “உலகம் உவப்ப” என்று தொடங்குகிறது. பின்னர்த் தோன்றிய கந்த புராணம் முருகன் திரு அவதாரத்தைச் சொல்ல வரும் போது சைவம் தழைக்க என்றோ, தமிழர்கள் உய்ய என்றோ கூறாமல் உலகம் முழுவதும் உய்வதற்காக முருகன் திரு அவதாரம் செய்தான் என்று கூறும் வகையில், “ஒரு திருமுருகன் வந்து ஆங்கு உதித்தனன் உலகம் உய்ய” என்றே பேசி செல்கிறது.

இத்தகைய பெருமை வாய்ந்த முருகனைப் பற்றிய பாடல்களை அரும்பாடு பட்டு தொகுத்து வழங்கிய முத்துக்குமரன் பிற்காலத்தில் தோன்றிய சக்கரங்கள் பற்றியும் நூலின் கடைசியில் தந்துள்ளார். ‘ஓம் சரவணபவ’ என்ற மகாமந்திரத்திலுள்ள எழுத்துகளை முன்னும் பின்னுமாக எழுதுவதால் சமுதாய சக்கரம் போன்ற ஏழுவகை சக்கரங்களைப் படத்துடன் விளக்கம் தந்து உள்ளார் சக்கரங்களை எழுதி உருவேற்றுவதன் மூலம் பயனடைய வேண்டும் என்று எண்ணுபவர்களுக்கும் இந்நூல் பயனுடையதாக உள்ளது. இந்நூலை வாங்கி படித்து தமிழ் மக்கள் பயன் அடைவார்களாக.

19, டாக்டர் நடேசன் ரோடு,
அசோக் நகர்,
சென்னை - 83.

ஸ்ரீ சிருங்கேரி ஜகத்குரு மகாசமஸ்தானம்
சாரதா பீடம் சிருங்கேரி

2-10-1972

அன்புடையீர்,

தங்களுடைய 'அருளும் பொருளும் தரும் அஷ்ட லக்ஷ்மி' புத்தகத்தை மகாசந்நிதானத்திடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. சுவாமிகள், சிறப்புமிக்க கட்டுரைகளைப்படித்து மகிழ்ந்தார்கள்.

'முருகன் அருள் செல்வம்' என்னும், புனித மலரை தங்கள் நிலையம், 'அஷ்டலக்ஷ்மி' யைத் தொடர்ந்து வெளியிட இருப்பதை அறிந்து மகிழ்ச்சி அடைந்தார்கள்.

ஸ்ரீசாரதாம்பிகை, சந்திர மௌலீச்வரர் அருளும் ஆசியும் தங்களுக்கும் தங்கள் நிலையம் வெளியிட இருக்கும் நூல்களுக்கும் கிடைக்க வேண்டும் என்று சுவாமிகள் ஆசி கூறுகின்றார்கள்.

ஆசீர் மந்திராக்ஷதையும் ஸ்ரீசாரதா சந்திரமௌலீச்வரப் பிரசாதமும் இத்துடன் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன.

இப்படிக்கு,

ஸ்ரீ மகாசமஸ்தானத்தின்
சொந்தக் காரியதரிசி

ஸ்ரீராஜ ராஜேஸ்வரி துணை

ஸ்ரீலஸ்ரீ சத்குரு திருச்சி சுவாமிகள்

கைலாச ஆச்ரமம். ஹேஞ்சன ஹல்லி - பெங்கலூர்

ஸ்ரீ பேரன்பு நிறைந்த முத்துகுமரனுக்கு சத்குருவின் ஆசீர்வாதம் கொண்டு மாணேஜர் கிருஷ்ணானந்த சுவாமிகள் எழுதியது. இப்பவும்,

தாங்கள் எழுதிய கடிதம் வந்து சேர்ந்தது. தாங்கள் அனுப்பிய “அருளும் பொருளும் தரும் அஷ்டலக்ஷ்மி” புத்தகமும் வந்து சேர்ந்தது. தங்களுடைய அடுத்த வெளியீடான “முருகன் அருள்செல்வம்” புத்தகத்தையும் வெளியிட வேண்டியது. தங்களுக்கும் ஸ்ரீலஸ்ரீ சத்குரு சுவாமிகளுடைய ஆசீர்வாதம் எப்பொழுதும் இருந்து கொண்டே இருக்கிறது.

வேணும்

சற்குருநாதன் துணை

சுவாமி கிருஷ்ணானந்தா

திருப்புகழ்மணி
T.M. கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயர்
பாராட்டுரை

ஆண்டவன் பக்தி உபயகுலதீபம் மானிட குலத்தையும் தெய்வீக குலத்தையும் ஒருங்கே வாழ்விக்கும் வல்லிதேவசேனா ஸமேத முருகன் ஆங்காங்கே அன்பரை தூண்டிவிட்டு அவர்கள் கைங்கரிய பூர்வமாக தன் அருளைப் பரப்புகின்றான். உலகத்தை ரக்ஷிக்க வேண்டி நக்கீரரை தடுத்தாட்கொண்ட செம்மல் இப்போது சிரஞ்சீவி முத்தையா மூலம் “திருமுருகாற்றுப்படை” எனும் முருகன் கருணை சமுத்திரத்தையும் ஆனந்த அலைகளையும் அன்பர்கள்மேல் திருப்புகிறான் போலும். அவன் இச்சையே நம் கருமம் பந்தமற்ற கருமம். இதில் ஈஸ்வரார்ப்பணமாய் முயற்சி செய்து இந்நூலை பரப்பும் சத்தாரியம் ஸ்ரீ முத்தையாவை மாத்திரம் அன்று முருக பக்தர்கள் யாவரையும் வாழ்விக்க செய்யும். இந்த முயற்சியை பார்த்து மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். என் அன்பு நிறைந்த ஆசிகள் உடன் நிற்குமாக!

முருகன் திருவருள்!

அவன் அருளால், அவன் தாள் வணங்கி, 'முருகன் அருள் செல்வ'மான இப்பாமாலையை அவன் திருவடிகளிலே சமர்ப்பித்து வணங்குகின்றேன்.

வழிபாட்டோடு கூடிய பக்தி ஆறுதல் அளித்து அருள் சுரக்கவல்லது என்பதற்காக, தவச் செல்வர்களான அடியார்கள் பலர் அவ்வப்பொழுது முருகன் மீது பாமாலை குட்டி அவன் அருளுக்குப் பாத்திரமானார்கள். அவற்றைச் சேகரித்து, தொகுத்து கருத்துரைகளுடன் சாதாரண மக்களும் எளிதில் புரிந்து வழிபாடு செய்து, முருகன் அருள் பெற வேண்டும் என்னும் நல்ல நோக்கத்தோடு இதனை முருகன் அருள் களஞ்சியமாகத் தொகுத்து வழங்கி உள்ளேன்.

இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன் கரந்தைச் சித்தரைக் கண்டேன். என்ன பெயர் என்றுக் கேட்டார் 'முத்தையா' என்றேன். முத்தையா என்றால் 'முருகன்' என்று பொருள் என்றார். 'நான் சொல்கிறபடி 'முத்துக்குமரன்' என்ற பெயரில் நூல் எழுதுங்கள்' என்றார் அப்படியே பக்தி நூல்களை எழுதி வருகிறேன்

முதல் பதிப்பு 1973-ல் வெளிவந்தது. இப்போது இரண்டாம் பதிப்பாக வெளிவருகிறது.

27.1.98

— பிஎஸ். முத்துக்குமரன்

323/10, கதிரவன் காலனி

அண்ணாநகர் மேற்கு

சென்னை - 600 040.

உள்ளுறை

எண்

பக்கம்

ஆசி உரைகள்

முருகன் பெருமை

1

முதல் பகுதி : சங்க இலக்கியங்களில் சரவணன்

1.	சிலப்பதிகாரம்	15
2.	திருமந்திரம்	18
3.	பரி பாடல்	20
1.	ஆசிரியர் நல்லந்துவனார் பாட்டு	20
2.	குன்றம் பூதனார் பாட்டு	21
3.	கேசவனார் பாட்டு	22
4.	நல்லழி சியார் பாட்டு	23
5.	குன்றம் பூதனார் பாட்டு	23
6.	நப்பண்ணனார் பாட்டு	24
7.	நல் அச்சுதனார் பாட்டு	25
4.	கல்லாடம்	26
5.	குறுந்தொகை	30
6.	திருமுருகாற்றுப் படை	31
7.	தனிப்பாடல்கள் (திருமுருகாற்றுப் படை)	50

இரண்டாம் பகுதி : புராணங்களில் முருகன்

1.	கந்த புராணம்	55
2.	தணிகைப் புராணம்	58

3.	தணிகாசலப் புராணம்	60
4.	திருச்செந்தூர் தல புராணம்	62
5.	திருப்பரங்கிரிப் புராணம்	64
6.	பழநித் தல புராணம்	65
7.	கந்த புராணச் சுருக்கம்	67
8.	திருவிரிஞ்சைப் புராணம்	68
9.	சேக்கிழார் புராணம்	70
10.	திருவாதவூரர் புராணம்	72
11.	காஞ்சிப் புராணம்	73
12.	திருக்கூவப் புராணம்	74
13.	திரு ஏரக புராணம்	75
14.	திருவிளையாடல் புராணம்	76
15.	சீகாளத்தி புராணம்	77
16.	கோயில் புராணம்	79
17.	திருக்குற்றாலப் புராணம்	80
18.	சீகாழித்தல புராணம்	81
19.	புள்ளிருக்கும் வேளூர் புராணம்	82
20.	அருணகிரி புராணம்	83
21.	கூர்ம் புராணம்	83
22.	விநாயக புராணம்	84
23.	வாட்போகிப் புராணம்	84
24.	சேது புராணம்	85
25.	இலிங்க புராணம்	86
26.	அருணாசல புராணம்	86
27.	திருவாடானைப் புராணம்	87
28.	காசி காண்டம்	88
29.	திருநாகைக் காரோணப் புராணம்	89
30.	சிதம்பர சபாநாத புராணம்	90

XIII

முன்றாம் பகுதி : பிள்ளைத் தமிழில் பிள்ளைப் பெருமாள்

1. திருமலை முருகன் பிள்ளைத்தமிழ்	93
2. தணிகைப் பிள்ளைத்தமிழ்	96
3. மயிலம் முருகன் பிள்ளைத்தமிழ்	97
4. பழநிப் பிள்ளைத்தமிழ்	98
5. தணிகைப் பிள்ளைத்தமிழ்	100
6. சேயூர் முருகன் பிள்ளைத்தமிழ்	102
7. போரூர் முருகன் பிள்ளைத்தமிழ்	104
8. திருவிரிஞ்சை முருகன் பிள்ளைத்தமிழ்	105
9. திருச்செந்தூர் பிள்ளைத்தமிழ்	109
10. க்ஷேத்திரக் கோவை பிள்ளைத்தமிழ்	111
11. முத்துக்குமாரகவாமி பிள்ளைத்தமிழ்	113

நான்காம் பகுதி : சிற்றிலக்கியங்களில் சிங்கார வேலன்

1. தணிகை ஆற்றுப்படை	119
2. செந்தில் கலம்பகம்	122
3. தணிகைப் பதிற்றுப்பத்து அந்தாதி	123
4. தணிகாசல அநுபூதி	124
5. தணிகைச் சந்நிதி முறை	125
6. தணிகை தயாநிதி மாலை	127
7. தணிகைத் திருவிருத்தம்	132
8. போரூர் சந்நிதி முறை	135
9. உபதேச காண்டம்	137
10. முத்துக்குமாரகவாமி திருவருட்பா	138
11. திருச்செந்தூர் அகவல்	140
12. சண்முக கவசம்	142
13. யாப்பருங்கல விருத்தி	154
14. பாரதம்	155
15. உபதேச காண்டம்	155

XIV

16.	தணிகை உலா	156
17.	இலஞ்சி முருகன் உலா	157
18.	திரு அருட்பா	160
19.	கந்தர் சஷ்டி கவசம்	165
20.	கந்தர் கலி வெண்பா	187
21.	தணிகைத் துதிகள்	208
22.	கந்தர் சரணப் பத்து	211
23.	சத்ரு சங்கார வேல் பதிகம்	211
24.	கப்பிரமணியர் விருத்தம்	225
25.	அகத்தியப் பஞ்சகம்	233
26.	செந்தில் வேலவன் தோத்திரம்	236
27.	பழனி வேலவன் தோத்திரம்	237
28.	திருவிசைப்பா	238
29.	பெருவேண்டுகோள்	245
30.	திருத்தணிகைச் செவ்வேள் பதிகம்	249
31.	திருப்பள்ளி எழுச்சி	255
32.	குமாரஸ்தவம்	257
33.	ஸ்ரீஸுப்ரமணிய த்ரிசத அர்ச்சனை	261

ஐந்தாம் பகுதி : அருணகிரிநாதர் அருளிய அமுதம்

	திருப்புகழ் 28 பாடல்கள்	277
1.	கந்தர் அலங்காரம்	316
2.	கந்தர் அநுபூதி	383
3.	கந்தர் அந்தாதி	425
4.	திருவகுப்பு சீர்பாத வகுப்பு	437
5.	தேவேந்திர சங்க வகுப்பு	441
6.	வேல் வகுப்பு	444
7.	திருவேளைக்காரன் வகுப்பு	447
8.	பெருத்த வசன வகுப்பு	451

9.	திருஞான வேழ வகுப்பு	453
10.	வேல் வாங்கு வகுப்பு	455
11.	கொலு வகுப்பு	458
12.	திரு எழு கூற்று இருக்கை	464
13.	வேல் விருத்தம்	467
14.	மயில் விருத்தம்	472
15.	சேவல் விருத்தம்	477

ஆறாம் பகுதி : சங்கரர் போற்றிய சண்முகன்

1.	சண்முக புஜங்கம்	485
2.	சேய்த் தொண்டர் தொகை	498

ஏழாம் பகுதி : கந்தன் திருக்கோலங்கள்

1.	ஆறு படை வீடுகள்	503
2.	முருகன் திருக்கோலங்கள்	516
3.	முருகன் கோவில் கொண்ட இடங்கள்	526

எட்டாம் பகுதி : யந்திரமும் மந்திரமும்

1.	யந்திரமும் மந்திரமும்	535
2.	பூஜா சக்கரங்கள்	538

ஒன்பதாம் பகுதி : முருகன் வழிபாடு

1.	முருகன் வழிபாடு	547
2.	பெயரும் விளக்கமும்	552
3.	காவடி எடுப்பது ஏன்?	563
4.	விரதங்கள்	566
5.	வடிவேலன் அடியார்கள்	568
	வாழ்த்து	584

முருகன் பெருமை

கயிலாயத்திலே சிவபெருமான் பார்வதியுடன் வீற்றிருந்தார். அப்போது தேவர்கள் தொழுது வணங்கினார்கள். “ஐயனே! சூரனால் நாங்கள் பெரிதும் துன்பமடைகிறோம். தாங்க முடியவில்லை. சூரனை அழித்து எங்களைக் காக்க வேண்டும்” என்று முறையிட்டார்கள்.

சிவபெருமான் அம் முறையீடு கேட்டார். தம் ஐந்து முகங்களுடன் அதோமுகம் ஒன்று சேர்த்து ஆறுமுகம் கொண்டு விளங்கினார். ஆறு திரு முகங்களிலும் நெற்றிக் கண்கள் ஆறு விளங்கின. அந்த ஆறு நெற்றிக் கண்களிலிருந்தும் ஆறு தீப் பொறிகள் பிறந்தன. அந்த அனலின் வெம்மை தாங்கமுடியாது தேவர்கள் அஞ்சி ஓடினார்கள்; உமையும் ஓடினாள். ஓடிய தேவர்கள் மீண்டும் வந்து சிவபெருமானைச் சரண் அடைந்தார்கள். சிவன் அவர்களுக்கு அபயம் அளித்தார். அந்த ஆறு தீப்பொறிகளையும் வாயு தேவனிடம் வழங்கினார் சிவபெருமான். வாயு தேவன் அப்பொறிகளின் வெப்பம் தாங்க முடியாமல் தவித்து அவற்றை அக்னி தேவனிடம் கொடுத்தான். அக்னி தேவன் அப்பொறிகளைக் கங்கையில் விடுத்தான். கங்கை, இமயமலைச் சாரலில் உள்ள சரவணப் பொய்கையில் சேர்த்தான்.

அந்த ஆறு பொறிகளும் ஆறு குழந்தைகள் ஆயின. திருமால் இட்ட கட்டளைப்படி காத்திகைப் பெண்கள் அறுவரும் சென்று அந்த ஆறு குழந்தைகளையும் வளர்த்தார்கள்.

சிவபெருமானின் நெற்றிக்கண்களிலிருந்து தீப்பொறிகள் வெளிப்பட்ட போது உமா தேவி ஓடினாள் அல்லவா! அப்போது அந்த

அம்மையின் பாதச் சிலம்பிலிருந்து ஒன்பது சக்திகள் தோன்றினார்கள். அவர்கள் மாணிக்க வல்லி, தரள வல்லி, புஷ்பராக வல்லி, கோமேதக வல்லி, வைடூரிய வல்லி, வச்சிர வல்லி, மரகத வல்லி, பவள வல்லி, நீல வல்லி என்ற பெயர் பெற்றார்கள். அந்த ஒன்பது சக்திகளையும் சிவபெருமான் நோக்கினார். அவர்தம் அருள் பார்வையால் ஒன்பது வீரர்கள் தோன்றினார்கள்.

மாணிக்க வல்லியிடம் வீராவாகு தேவர் தோன்றினார்; தரள வல்லியிடம் வீரகேசரி தோன்றினார்; புஷ்பராக வல்லியிடம் வீரமகேந்திரர் தோன்றினார்; கோமேதக வல்லியிடம் வீரமகேசர் தோன்றினார்; வைடூரிய வல்லியிடம் வீரபுரந்தரர் தோன்றினார்; வச்சிரவல்லியிடம் வீரராக்கதர் தோன்றினார்; மரகத வல்லியிடம் வீரமார்த்தாண்டர் உதித்தார்; பவள வல்லியிடம் வீராந்தகர் பிறந்தார்; நீல வல்லியிடம் வீரதீரர் தோன்றினார்.

நவசக்திகளின் வியர்வையில் லட்சம் வீரர்கள் தோன்றினார்கள்.

சிவபெருமான் பார்வதியுடன் சரவணப் பொய்கைக்கு எழுந்தருளினார். ஆறு குழந்தைகளையும் அணைத்து ஏற்றார் உமாதேவி. ஆறும் ஒன்றாயின. ஆறு முகங்கள் ; பன்னிரு கரங்கள்; ஒருடல்

இவ்வாறு முருகப் பெருமான் தோன்றினார்.

சிவபெருமானின் ஆணைப்படி நவ வீரர்கள் முருகனுக்குத் தம்பியாக விளங்கினார்கள்; லட்சம் வீரர்கள் முருகனின் பரிவாரங்களாக விளங்கினார்கள். முருகன் புரிந்த திருவிளையாடல்கள் பல. அவரைச் சிறுவர் என்று எண்ணினார்கள் இந்திராதி தேவர்கள்; எதிர்த்தார்கள்; மாண்டு போனார்கள்.

தேவ குருவாகிய வியாழ பகவான் முருகனைத் துதித்தார்.

தேவர் செய்த பிழை பொறுக்குமாறு வேண்டினார். முருகன் அருள் செய்தார். மாண்டவர் மீண்டனர்.

முருகனே பரம் பொருள் என்று தேவர்களுக்கு உபதேசித்தார் வியாழ பகவான். தேவர்கள் தாங்கள் செய்த தவறுக்கு மனம் உருகினார்கள்; முருகனைத் துதித்து வணங்கினார்கள்.

முருகன் தேவர்களுக்கு அருள் புரிந்தான்; தமது பெருந்திருவடிவு காட்டினான்; விண்ணவர்கள் விம்மிதழுற்றனர். கயிலைப் பகுதி ஒன்றிலே மணிமண்டபம் ஒன்று நிறுவுமாறு மயனுக்குக் கட்டளையிட்டார்கள். தேவதச்சனாகிய மயன் நிருமாணித்த அந்த மணி மண்டபத்திலே செவ்வேளை எழுந்தருளச் செய்தார்கள். தேவசேனாபதியாக அவருக்கு பட்டாபிஷேகம் செய்தார்கள். அந்தக் குன்று கந்தகிரி என்று பெயர் பெற்றது.

ஆட்டுக்கடாவை அடக்கியது

நாரதர் யாகம் ஒன்று செய்தார். அதிலே மந்திர மாறுதல் காரணமாகத் தோன்றியது ஆட்டுக் கடா ஒன்று. அது வெகு சினங்கொண்டு கிளம்பியது. விண்ணையும் மண்ணையும் கதிகலங்கச் செய்தது. தேவசேனாபதியிடம் விண்ணப்பம் செய்து கொண்டார்கள் தேவர்கள். உடனே கந்தப்பெருமான் வீரவாகு தேவரை அனுப்பினார். வீரவாகு தேவர் அந்த ஆட்டுக் கடாவைப் பற்றிக்கொண்டு வந்து முருகன் முன் நிறுத்தினார். வேலன் அதன் திமிரை அடக்கித் தமது வாகனமாகக் கொண்டான்.

பிரமனைச் சிறையிட்டது

ஒருநாள் பிரம்மதேவன் வந்தான் ; கயிலாய நாதரை தரிசனம் செய்யச் சென்றான். வெளியிலே முருகவேள் இருந்தார். சிறு குழந்தை என்று அவரை அலட்சியம் செய்து உள்ளே சென்றான். பிரமன்

திரும்பி வந்தபோது கந்தவேள் பிரமனைத் தடுத்து நிறுத்தினார். “பிரணவப் பொருள் யாது”? என்று வினவினார். பிரமன் செருக்குற்று பதில் அளித்தான்; பிரணவப் பொருளை அறியாது திகைத்தான். அவன் தலையிலே குட்டி சிறையிலே வைத்தார் ஆறுமுகப் பெருமான்.

படைப்புத் தொழிலைத் தாமே செய்யத் தொடங்கினார்.

அறுமுகன் நான்முகனைச் சிறையிலிட்டது அறிந்தார் ஐம்முகம் கொண்ட சிவபெருமான் முருகனிடம் வந்தார். “பிரமனைச் சிறையிட்டது ஏன்”? என்று கேட்டார். “பிரணவத்தின் பொருள் அறியாதவர் சிருஷ்டித்தொழில் செய்வது எவ்வாறு பொருந்தும்?” என்று பதில் அளித்தார் முருகப் பெருமான். “அங்ஙனமாயின் பிரணவப் பொருளை நீ அறிவாயோ?” என்றார் சிவபெருமான். “ஓ! அறிவேன்” என்றார் முருகன். “எனக்குச் சொல்வாயோ” என்று கேட்டார் சிவபெருமான். “நான் குருவாக அமர்ந்து உபதேசம் செய்ய வேண்டும்; தாங்கள் சிஷ்யனாக இருந்து உபதேசம் பெறவேண்டும்; அதுவே முறை” என்றார் செல்வேன். “அங்ஙனமே ஆகுக” என்று சிவபெருமானும் உபதேசம் பெற இசைந்தார். சிவபெருமானுக்கு உபதேசம் செய்ததால் குருநாதன், தகப்பன்சாமி, சுவாமிநாதன் எனும் பெயர் பெற்றார் கந்தப்பெருமான். சிவபெருமான் விரும்பியவாறே பிரமனைச் சிறையினின்று விடுவித்தார்.

போருக்குப் புறப்படல்

அசுரர்தம் கொடுமை தாங்க முடியாது தேவர்கள் சிவபெருமானிடம் வந்து நின்று கண்ணீர் வடித்தார்கள்.

“அசுரர் குலத்தை அழித்து வெற்றியுடன் வருக” என்று கூறி கந்தப் பெருமானை அனுப்பினார் கண்ணுதல் கடவுள். பதினொரு ருத்திரர்களையும் பதினொரு படைக் கலங்களாகக் கொடுத்தார்.

பார்வதி, முருகனையும் வேலையும் வாழ்த்தி அனுப்பினார். படைகள் புடை சூழப் போருக்குப் புறப்பட்டார் சுப்ரமண்யர்.

விந்தகிரிச்சாரலிலே மாயாபுரம் அமைத்துக் கொண்டு இருந்தான் தாரகாசுரன். அவனை முதலில் அழிக்குமாறு முருகனை வேண்டினார் நாரதர்.

“சூரன் தம்பியாகிய தாரகனைக் கொல்ல அடியேனை அனுப்புங்கள்” என்று வேண்டினார். வீரவாகுதேவர்

“ஆயிரம் பூதங்களுடன் செல்; அசுரர் சேனையைக் கொல்; தாரகனை வெல்” என்று ஆசி கூறி வீரவாகுதேவரை அனுப்பினார் முருகப் பெருமான்.

தாரக வதம்

தாரகன் மாயங்கள் பல புரிந்தான். வீரவாகு தேவருடன் வந்த படைகளை எல்லாம் கிரவுஞ்ச மலையில் மயங்கச் செய்து விட்டான்.

உடனே ஆறுமுகப் பெருமான் போரில் இறங்கி வேல் விடுத்து கிரவுஞ்ச மலையைப் பிளந்து தாரகனைக் கொன்று வீரவாகுதேவர் முதலியோரை உயிர் பெற்று எழச் செய்தார்.

தென்திசைப் பயணம்

பிறகு குமாரக் கடவுள் தென் திசை நோக்கிப் புறப்பட்டார். திருச்செந்தூர் சென்று தேவதச்சன் நிர்மாணம் செய்து கொடுத்த திருக்கோவிலில் எழுந்தருளினார்.

சூரன் முதலிய அசுரர்களின் வரலாறு என்ன என்று கேட்டார் செல்வேன். அப்போது வியாழபகவான் சூரன் முதலிய அஷ்டாங்கரின் வரலாறு கூறினார்.

சூரன் பிறந்தான்

அசுரர்களின் அரசன் அசுரேந்திரன். அசுரர்கள் அறுபத்தாறு கோடிப் பேர். இவர்களது தந்தை காசிப முனிவர். அசுரேந்திரன் மனைவி பெயர் மங்கல கேசி. இவ்விருவருக்கும் ஒரு பெண் பிறந்தாள். அவள் பெயர் சுரசை. அசுர குருவாகிய சுக்கிராசாரியிடம் மாயவித்தைகள் பலவும் கற்றார் சுரசை. அதனால் மாயை எனும் பெயர் பெற்றாள்.

அசுரர் அறுபத்தாறு கோடிப் பேரும் தீயனவே செய்தனர். அதனால் முனிவர்கள் சாபம் கொடுத்தார்கள். பிரம்மாவின் கோபத்துக்கும் திருமாவின் சீற்றத்துக்கும் இலக்கானார்கள் அந்த அசுரர்கள்; அழிந்து ஒழிந்தார்கள்.

அசுரேந்திரன் வருந்தினார். அசுரகுலம் அழிந்ததே என்று கண்ணீர் விட்டான். “மகளே! நமது குலம் அழிந்து விட்டது. குலம் தழைக்க வழி ஒன்றே உண்டு” என்றான். “என்ன அது?” என்று கேட்டாள் சுரசை. “காசிபமுனிவரை எப்படியாவது மயக்கி ஆற்றல் மிக்க புதல்வர்களைப் பெறுவாய். அது ஒன்றே நம் குலம்தழைக்க வழி” என்றான் அசுரேந்திரன்.

முனிவரின் மயக்கம்

சுரசை காசிப முனிவரை மயக்கினார்; வலையில் விழுந்தார் முனிவர். சூரபதுமன், சிங்கமுகன், தாரகன், அஜமுகி ஆகிய நால்வரையும் இருநூறாயிரம் வெள்ளம் அசுரர்களையும் பெற்றார் சுரசை. காசிபர் விழித்துக் கொண்டார். தமது தவறு குறித்து வருந்தினார்.

சிவன் கொடுத்த வரம்

சிவபெருமானைக் குறித்துத் தவம் செய்யுமாறு அவர்களுக்கு அறிவுறுத்தினார். அவ்வாறே சூரபதுமன் தவம் செய்தான் ; கடுந்தவம் கைக்கொண்டான்.

அவனுடைய தவத்திற்கு மகிழ்ந்து சிவபெருமான் காட்சி அளித்தார். 1008 அண்டங்களையும் 103 யுகங்கள் ஆட்சி புரிய வரம் தந்தார் ; வச்சிரம் போன்ற உடலும் ஒரு நொடியில் உலகம் எங்கும் சென்று வரத்தக்க தேரும், சிங்க வாகனமும் பதினாயிரம் கோடி சேனைகளும் வழங்கினார். “நம் சக்தியே யன்றி வேறு எவராலும் உம்மை வெல்ல முடியாது” என்ற வரமும் தந்தார்.

தென் கடலிலே ஒரு நகரை ஏற்படுத்திக் கொண்டான் சூரபதுமன். அதன் பெயர் வீரகேந்திரபுரி என்பது. தேவதச்சனது மகளாகிய பதும கோமளை என்பவளை மணந்து கொண்டான் சூரபதுமன்; பானுகோபன், அக்னி முகாசுரன், இரணியன், வச்சிரவாகு என்ற நான்கு பிள்ளைகளைப் பெற்றான் ; மற்றைய மனைவியர் மூலம் நூறு பிள்ளைகளைப் பெற்றான். இந்திரன், பிரமன், திருமால் ஆகியோரை வென்று ஆட்சி புரிந்தான்.

சிங்கமுகாசுரன் வடகடலில் நகரம் அமைத்து ஆட்சி புரிந்தான். ஆசுர நகரம் என்பது அதன் பெயர்; இயமனின் மகளை மணந்தான் சிங்கமுகன் ; ஆதிசூரன் என்றொரு மகனைப் பெற்றான். பிற மனைவியரிடம் நூறு மக்களைப் பெற்றான். தாரகாசுரன் விந்திய மலைச்சாரலிலே மாயமாபுரம் என்றொரு நகரத்தை உண்டாக்கி ஆட்சி புரிந்தான். நிருதியின்மகள் கவுரியை மணந்தான்; அசுரேந்திரனைப் பெற்றான். அஜமுகி, தூர்வாச முனிவரை தூராக்ருதம் செய்து இரண்டு பிள்ளைகளைப் பெற்றார். ஒரு பிள்ளை பெயர் வாதாபி; மற்றொரு

பிள்ளை பெயர் வில்லவன். இவ்விருவரும் அகஸ்திய முனிவரைத் துன்புறுத்தி மாண்டார்கள்.

சூரன், தேவர்களை எல்லாம் தனக்கு வேலை செய்ய நியமித்தான். இந்திரனுக்கு மீன் பிடித்துக்கொண்டு வந்து கொடுப்பது. வருணனின் வேலை வீதியில் நீர் தெளிப்பது. தெருவைக் கூட்டவேண்டியவன் வாயு. அக்னி விறகில்லாமல் அடுப்பு எரிய வைக்க வேண்டும். யமனுக்கு வேலை மணி அடித்து நேரத்தை அறிவிக்கவேண்டியது.

ஒரு சமயம் இந்திராணி தனியே இருக்கக் கண்டாள் அஜமுகி. இந்திராணியைத் தூக்க முயன்றார். இந்திராணியைக் காவல் புரிந்து வந்த மகாகாளர் அஜமுகியின் கைகளை வெட்டினார். இதை அறிந்தான் சூரபதுமன்; சீற்றம் கொண்டான். அமராவதி நகரைக் தீக்கிரையாக்கினான். இந்திரன் மகனாகிய ஐயந்தனையும் மற்ற தேவர்களையும் சிறையில் வைத்துக் கொடுமைகள் பல இழைத்தான்.

இவ்வாறு சூரர்களின் வரலாற்றைக் கூறினார் வியாழபகவான். வியாழ பகவான் கூறியவற்றைக் கேட்டார் செந்தில் வேலவன்.

போர் தொடங்குவதன் முன்பு பகைவரிடம் தூதர் ஒருவரை அனுப்ப வேண்டியது யுத்தத்தருமம். யுத்த தருமத்தை உளத்தில் கொண்டு வீரவாகு தேவரைத் தூது அனுப்பினார். இந்திரன் வீரவாகு தேவரை வழியனுப்பினான். சூரனது சிறையிலிருக்கும் தனது மகனைக்கண்டு ஆறுதல் கூறி வருமாறு வேண்டினான்.

வீரவாகு தேவர் புறப்பட்டார். இலங்கையைக் கடலில் அழுத்தினார். இலங்கையைக் காவல் புரிந்த வீரசிங்கன் முதலியோரை வதைத்தார் ; எதிர்த்தவரை மாய்த்தார். வீர மகேந்திரம் சென்றார்.

முருகன் பெருமை

சிறையிலே வாடும் ஐயந்தனைக் கண்டார் வீரவாகு தேவர். ஆறுதல் கூறினார். பத்து நாட்களில், முருகப் பெருமான் குரனை மாய்த்துத் தேவர்களைச் சிறைமீட்பார் என்று கூறினார்.

பின்பு வீரவாகு தேவர் குரனது சபைக்குச் சென்றார் “தேவரை விடு இன்றேல் ஆவியை விடு” என்று கூறினார். முருகப் பெருமானின் அருமை பெருமைகளை எடுத்துரைத்தார். குரன் முருகனை இகழ்ந்தான். பாலன் என்று பரிகசித்தான். வீரவாகு தேவரைப் பிடித்துச் சிறையிலிடுமாறு ஆணையிட்டான்.

தம்மைப் பிடிக்க வந்தவர்களை எல்லாம் அடித்து நொறுக்கி யமனிடம் ஒப்பித்துவிட்டுச் செந்தில் மாநகர் திரும்பினார். நடந்தவற்றை யெல்லாம் முருகப் பெருமானிடம் கூறினார்.

செந்தில் வேலவன் போருக்கு எழுந்தார். இலங்கையின் ஒரு பகுதியான ஏமகூட மலையில் பாடி வீடு அமைத்து முகாமிட்டார். அந்த இடமே இப்போது கதிர்காமம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. பத்து நாட்கள் போர் நடந்தது. பற்பல மாயங்கள் செய்து போரிட்டான் குரன். கடைசி நாள் போரிலே குரன் கடலில் ஒளிந்து கொண்டான் முருகன் வேலாயுதத்தை ஏவினார். கடல் வற்றியது. லட்சம் யோசனை பருமன் உள்ள மாமரமாக நின்றான். வேலயுதத்தை ஏவினார் முருகன். அது சென்று அம்மாமரத்தைப் பிளந்து இரு கூறாக்கி வானதியில் மூழ்கி முருகப் பெருமானை அடைந்தது.

இரு கூறான மாமரத்தில் ஒன்று சேவலாகியது; மற்றொன்று மயிலாகியது. கந்தக் கடவுளை எதிர்த்துப் போரிட வந்தன சேவலும், மயிலும்.

கந்தன் கருணையால் நோக்கி, மயிலை வாகனமாகக் கொண்டார், கோழியைக் கொடியாகக் கொண்டார். அகரர் குலம் அழிந்தது.

வீரவாகு தேவர் சென்று தேவர்களைச் சிறைமீட்டார். தேவர்களும், தேவமாதர்களும் எல்லையில்லா மகிழ்ச்சியில் மூழ்கினர்; முருகனைத் தொழுதனர்.

முருகப் பெருமான் மீண்டும் செந்தில் வந்துசேர்ந்தார். தேவர்கள் குமார தந்திர முறைப்படி குமரக் கடவுளை வழிபட்டார்கள். முருகன் சிவபூஜை செய்தார். பிறகு தேவர்கள் புடைசூழத் திருப்பரங்கிரிக்கு எழுந்தருளினார் வேலாயுதனார்.

தேவேந்திரன் தனது புதல்வியாகிய தேவயானையை முருகப் பெருமானுக்கு மணம் செய்து கொடுத்தார். திருமணம் திருப்பரங்கிரியில் நடைபெற்றது. சிவபெருமானும், உமாதேவியும் வந்தனர் ; திருமாலும், திருமகளும் வந்தனர் ; பிரமனும் கலைமகளும் வந்தனர் ; தேவர்களும், முனிவர்களும் ஏனையோரும் வந்தனர்.

திருமணம் முடிந்தபின் கந்தப் பெருமான் பொன் உலகைப் புதுப்பித்தார். தேவேந்திரனுக்கு முடி சூட்டினார். தேவர்களை வாழவைத்தார். பின் தேவயானையுடனும், தம்பியருடனும் கயிலை சென்று சிவபெருமானையும் உமா தேவியையும் வணங்கினார். அவர்களிடம் விடைபெற்றுக் கந்தகிரியில் எழுந்தருளினார்.

வள்ளி திருமணம்

திருமால் சிவஞான முனிவராக வள்ளிமலையில் தவம் செய்து கொண்டிருந்தார். அப்போது திருமகள் மான் வடிவு கொண்டு அங்கு வந்து உலவினார். முனிவர் அந்தமானை நோக்கினார், மான் கருவுற்றது வள்ளிக்கிழங்கு தோண்டப் பட்ட குழியில் ஒரு குழுவியை ஈன்றது.

வேடுவர் தலைவனாகிய நம்பிராசன் அவ்வழி வந்தான். அழகிய குழந்தையைக் கண்ணுற்றான். வீட்டுக்கு எடுத்துச் சென்றான்.

வள்ளி என்று பெயரிட்டான். வளர்த்து வந்தான். வள்ளியம்மைக்கு வயது பன்னிரண்டு நிரம்பியது. வேடர்குல முறைப்படி தினைப்புனம் காக்கச் சென்றாள். முருகனையே நினைத்து அவனையே அடையத் தவமிருந்தாள் வள்ளி.

வள்ளியம்மைக்கு அருள் புரியத் திருவுளம் கொண்டார் முருகப் பெருமான். திருத்தணிகைக்கு எழுந்தருளினார். வேடனாக வள்ளிமலை சென்றார். நம்பிராசன் வந்தபோது வேங்கை மரமாகி நின்றார் பெருமான். பின்னே வேதியராய் கிழவராய் உருக் கொண்டார். அவரைக் கண்டான் நம்பிராசன். அவரையே வள்ளிக்குத் துணையிருக்கச் செய்தான், பசி என்றார் வேதியர். புசி என்றார் வள்ளி, தேனும் தினைமாவும் அளித்தாள். அள்ளி அள்ளி உண்டார் பெருமான் 'தாகம்' என்றார் பெருமான். கனை அருகே அழைத்துச் சென்றார், வள்ளி. 'மோகம்' என்றார் முருகப் பெருமான். முனிந்தாள் வள்ளி; வெகுண்டாள் ; சீறினாள்.

ஆபத்சகாயனாகிய அண்ணனை நினைத்தார் கந்தகவாமி. வேழமுகப் பெருமான் மதயானை உருக்கொண்டு ஓடிவந்தார். கண்டாள் வள்ளி; அஞ்சினாள்; கந்தனைக் கட்டினாள். பரமன் காட்சியளித்தான்.

“தினை முற்றிவிட்டது. கதிர் அறுக்கவேண்டியது தான்.” என்று சொல்லி வள்ளியை வீட்டுக்கு அழைத்துச் சென்று விட்டான் நம்பிராசன்.

முருகனையே நினைத்து உருகினாள் வள்ளி. இரவில் முருகன் வந்தான். வள்ளியைக் கவர்ந்து சென்றான்.

வந்தவன் முருகப் பெருமானே என்று அறியாது நம்பிராசன் போர்புரிந்தான். சேவல் கூவிற்று. அதனால் நம்பிராசன் போர் வீரர்களுடன் மாண்டான்.

நாரத முனிவர் வந்தார். கந்தனை வணங்கினார். நம்பிராசன் அறியாது செய்த பிழை பொறுக்க வேண்டினார். முருகன் அருள்புரிந்தான். மாண்டவர் மீண்டனர்.

வள்ளியைக் கவர்ந்து சென்றவர் முருகப் பெருமானே என்று உணர்ந்தனர். முருகனை வணங்கினர். நம்பிராசன் முருகனைத் தன் ஊருக்கு அழைத்துச் சென்றான். வள்ளியைத் திருமணம் செய்து கொடுத்தான். தேவர்கள் வானில் நின்று மகிழ்ந்தார்கள்.

முருகப்பெருமான் வள்ளியுடன் திருத்தணிகைக்கு எழுந்தருளினார். சில தினங்கள் சென்றபின் வள்ளியுடன் கந்தகிரி சென்றார். தெய்வயானை வள்ளியைத் தழுவி மகிழ்ந்தாள். வள்ளியும் தெய்வயானையும் முருகனுடன் கலந்து மகிழ்ந்தார்கள். முருகனுடைய வலது புறம் வள்ளி. இடது புறம் தெய்வயானை.

வள்ளியின் கையில் தாமரை. தெய்வயானை கையில் நீலோத்பலம். முருகவேளின் கண்கள் இமையா. வலக்கண் சூரியன்; இடக்கண் சந்திரன். வலப் பக்கத்தில் வள்ளி கையிலுள்ள தாமரை எப்போதும் மலர்ந்திருக்கும். காரணம் பெருமானின் வலது கண்ணாகிய சூரிய ஒளி எப்போதும் அத்தாமரை மீது வீசுவதே. இடது புறம் தேவசேனை கையில் உள்ள குவளை எப்போதும் மலர்ந்திருக்கும். காரணம் பெருமானின் இடது கண்ணாகிய சந்திரன் நிலவு எப்போதும் அக்குவளைமீது படுவதே. முருகனை வழிபடுவோர் வாழ்வு என்றும் மலர்ந்திருக்கும் குவியாது என்பதை இது உணர்த்துகிறது.

சங்க இலக்கியங்களில் சரவணன்

முதல் பகுதி

ஆறு சங்க இலக்கிய நூல்களில்
உள்ள முருகன் பாடல்களும்
கருத்துரைகளும்

நாலைமாலை மயில்கொம்பித்திட்டு நாயக

சங்க இலக்கியம்

எட்டுத் தொகை, பத்துப் பாட்டு ஐம்பெரும் காப்பியம் என்பனவே சங்க இலக்கியம் எனப்படும்.

எட்டுத் தொகையில் ஒன்று குறுந்தொகை, பத்துப் பாட்டுள் ஒன்று திருமுருகாற்றுப்படை. ஐம்பெரும் காப்பியங்களுள் ஒன்று சிலப்பதிகாரம்.

பத்துப்பாட்டு

குறைந்தபட்சம் நூறு அடிகளும் உயர்ந்த பட்சம் நூற்றிப் பத்தும் அதற்கு மேலும் அடிகள் கொண்டதாக பத்துப் பாடல்கள் பாடுவதற்குப் பத்துப்பாட்டு என்று பெயர்.

“நாறடிச் சிறுமை நூற்றுப் பத்து அளவே ஏறிய அடியின் ஈரைப் பாட்டுத் தொடுப்பது பத்துப்பாட்டு எனப்படுமே அதுவே,

அகவலின் வரும் என அறைகுநர் புலவர்.”

இவ்வாறு கூறுகிறது பன்னிரு பாட்டியல். பத்துப்பாட்டு அகவற்பாவினால் பாடப்படுவதாகும். பத்துப் பாட்டினுள் முதலாவது பாட்டே திருமுருகாற்றுப்படை.

நாலைமாலை மயில்கொம்பித்திட்டு நாயக

சங்க இலக்கியம்

பத்துப்பாட்டு

1

சிலப்பதிகாரம்

அருளியவர்: இளங்கோ அடிகள்

சீர்கெழு செந்திலும்

செங்கோடும் வெண்குன்றும்

ஏரகமும் நீங்கா

இறைவன்கை வேலன்றே!

பாரிரும் பௌவத்தின்

உள்புக்குப் பண்டு ஒருநாள்

சூர்மா தடிந்த

கடர் இலைய வெள்வேலே!

கருத்துரை : பாறைகளை உடைய பெரிய கடலில் புகுந்து, பண்டு ஒரு காலத்திலே சூரனாகிய மாமரத்தை அழித்து ஒளிபடைத்த இலையையுடைய வெள்ளிய வேல் யாருடையது என்று கேட்பின் சிறப்புப் பொருந்திய திருச்செந்தூரும், திருச்செங்கோடும், திருவெண்குன்றும், திருவேரகமும் ஆகிய இத்திருப்பதிகளில் ஒருபோதும் நீங்காது எழுந்தருளியிருக்கும் முருகப்பெருமான் கையில் உள்ள வேலே என்பர்.

அணிமுகங்கள் ஓர் ஆறும்
 ஈராறு கையும்
 இணையின்றித் தான் உடையான்
 ஏந்திய வேல் அன்றே!
 பிணிமுகமேற் கொண்டு அவுணர்
 பீடழியும் வண்ணம்
 அணிவிகம்பில் கோனேத்த
 மாறட்ட வெள்வேலே!

கருத்துரை : மயில் வாகனத்தில் ஏறிச் சென்று அசுரர் கூட்டம் அழிந்து ஒழியும்படி, அழகிய விண் உலகத்து அரசனாகிய இந்திரன் தொழுது ஏத்துதலால், அவன் பகை கொன்ற வெள்ளிய வேல் யாருடையது என்றால், அழகிய ஆறுமுகங்களும் பன்னிரண்டு கைகளும் தனக்கு உவமை பிறர் இல்லாதபடி தானே உடையவனாகிய முருகப் பெருமான் அழகிய கையில் ஏந்திய வேலேயாகும் என்பர்.

சரவணப் பூம் பள்ளியறைத்
 தாய்மார் அறுவர்
 திருமுலைப்பால் உண்டான்
 திருக்கை வேல் அன்றே!
 வருதிகிரி கோலவுணன்
 மார்பகம் பிளந்து
 குருகு பெயர்க் குன்றம்
 கொன்ற நெடுவேலே!

கருத்துரை : வளர்ந்து வருகின்ற மலையைச் சுற்றி வருகின்ற அசுரனுடைய மார்பைப் பிளத்தற் பொருட்டு, கிரவுஞ்சம் எனும் மலையைப் பிளந்து வீழ்த்திய நீண்ட வேல் யாருடையது எனின் – சரவணப் பொய்கையில் கண் மலர்ந்துள்ள தாமரைப் பூக்களாகிய

பள்ளியறையில் தன்னைக் கருவுற்று ஈன்ற தாய்மார்களாகிய கார்த்திகை மகளிர் அறுவர் தம் அழகிய முலைப்பால் உண்டு அருளிய முருகப் பெருமான் திருக்கையில் ஏந்திய வேல் என்பர்.

வேலனார் வந்து
வெறியாடும் வெங்களத்து
நீலப் பறவை மேல்
நேரிழை தன்னோடும்
ஆல்அமர் செல்வன்
புதல்வன் வரும் வந்தான்
மால்வரை வெற்பன்
மண அணி வேண்டுதுமே!

கருத்துரை : வேலனார் வந்து வெறியாடல் நிகழ்த்துகின்ற வெம்மையுடைய அக்களத்தின் கண் நீலநிறமுள்ள மயில்மீது ஏறி அழகிய அணிகலன் பூண்ட வள்ளியம்மையுடன் இறைவன் மகனாகிய முருகப் பெருமான் வந்தருள்வான். அங்ஙனம் முருகப் பெருமான் வருவான் ஆயின் பெரிய மூங்கிலை உடைய மலை நாட்டு தலைவனின் திருமணத்தின் போது மங்கல அணி பெறுமாறு அம்முருகனை வேண்டிக் கொள்வோம்.

2

திருமந்திரம்

அருளியவர். திருமூலர்

எம்பெருமான் இறைவா முறையோ என்று
வம்பவிழ் வானோர் அசுரன் வலிசொல்ல
அம்பவள மேனி அறுமுகன் போயவர்
தம் பகை கொல் என்ற தற்பரன் தானே.

கருத்துரை : வாடாததும் நறுமணம் கமழ்வதுமான நறுமலர் மாலை
அணிந்த தேவர்கள் சிவ பெருமானிடம் சென்று “இறைவா! இது
முறையோ” என்று கூவி அசுரர் தம் கொடுமை பற்றிக்கூற
சிவபெருமானும் அறுமுகக் கடவுளை நோக்கி தேவர் தம் பகைவரைக்
கொல்லுமாறு கட்டளையிட்டனன்.

எந்தை பிரானுக்கு இருமூன்று வட்டமாய்த்
தந்தைதன் முன்னே அச்சண்முகம் தோன்றலார்
கந்தன் சுவாமி கலந்தங்கு இருத்தலால்
மைந்தன் இவன் என்று மாட்டிக் கொள்ளீரே.

கருத்துரை : எம் தந்தையாகிய சிவபெருமானுக்குச் சுடரே திரு உரு.
அவ்வுரு ஆறு வட்டமாய் விளங்கியது. அவ்வட்டத்தினின்றும்
அறுமுகக் கடவுள் தோன்றினான். அவன் கந்தன் என்றும்
வழங்கப்படுவான். கந்தனும் சுவாமியும் வேறு வேறு அல்லர். இருவரும்
கலந்தவரே.

ஆறுமுகத்தில் அதிபதி நான் என்றும்
 கூறுசமயக் குருபரன் நான் என்றும்
 தேறினர் தெற்குத் திரு அம்பலத்துளே
 வேறின்றி அண்ணல் விளங்கி நின்றானே.

கருத்துரை : ஆறு திருமுகங்களை உடைய செம்பொருட் செல்வன் சிவபெருமானேயாவான். ஐந்து திருமுகங்களுடன் மறைவாகக் கீழ்நோக்கிய திருமுகம் ஒன்று கூட்டி ஆறுமுகங்கள் ஆகும். ஐந்து திருமுகங்களும் ஐந்தொழில் புரிய அமைந்தன. அவையாவன: மேற்கு முகம் படைத்தல்; கிழக்கு முகம் காத்தல்; தெற்கு முகம் அழித்தல்; வடக்கு முகம் மறைத்தல்; உச்சி முகம் அருளல். ஆறாவது திருமுகம் சிவகுரு, எனவே சிவபெருமானுக்கும் ஆறுமுகனுக்கும் பெயர் வேறுபாடுதான் இருவரும் ஒருவரே. ஆற்று நீரும் குளத்து நீரும் போல.

3

பரிபாடல்

பரிபாடல் என்பது சங்க இலக்கியத் தொகை நூல்கள் எட்டில் ஒன்று. 'ஓங்கு பரிபாடல்' என்று பாராட்டப் பட்டது. புலவர் பலர் பாடிய பாட்டின் தொகுப்பே இப்பரிபாடல். அவற்றுள் செவ்வேளைப் பற்றிய பாடல்களின் சில பகுதிகள் இங்கே தரப்படுகின்றன.

ஆசிரியர் நல்லந்துவனார் பாட்டு

அந்துவனார் எனும் பெயருடைய இப் புலவர் 'நல்ல' எனும் சிறப்புப் பெற்று விளங்கினார். எனவே நல்லந்துவனார் எனப் பெயர் பெற்றார். கல்விகேள்விகளில் பெரியவர்களுக்கு அக்காலத்தே இச்சிறப்புப் பெயர் வழங்கப்படும் என்பர்.

மண்மிசை அவிழ்துழாய் மலர்தரு செல்வத்துப்
 புண்மிசைக் கொடியேனும் புங்கவம் ஊர்வோனும்
 மலர்மிசை முதல்வனும் மற்றவன் இடைத்தோன்றி
 உலகு இருள் அகற்றிய பதின்மரும் இருவரும்
 மருந்துரை இருவரும் திருந்து நூல் எண்மரும்
 ஆதிரை முதல்வனில் கிளந்த
 நாதன் பன்னொருவரும் நல்திசை காப்போரும்
 யாவரும் பிறரும் அமரரும் அவுணரும்
 மேவரு முதுமொழி விழுத்தவ முதல்வரும்
 பற்றாகின்று நின் காரணமாகப்
 பரங்குன்று இமயக் குன்ற நிகர்க்கும்;
 இமயக் குன்றினில் சிறந்து
 நின்ஈன்ற நிறை இதழ் தாமரை
 மின் ஈன்ற விளங்கு இணருழா
 ஒரு நிலைப் பொய்கையோடு ஒக்கும் நின்குன்றின்

 அருவி தாழ் மாலைச் சுனை
 உடம்புணர் காதலரும் அல்லாரும் கூடி
 கடம்பு அமர் செல்வன் கடிநகர் பேண
 மறு மிடற்று அண்ணற்கு மாசிலோள் தந்த
 நெறி நீர் அருவி அசும்புறு செல்வம்
 மண்பரிய வானம் வறப்பினும் மன்னுக. மா
 தண் பரங் குன்றம் நினக்கு.

கருத்துரை : திருப்பரங்குன்றத்திலே எழுந்தருளியிருக்கும் ஒளி பொருந்திய வேலனே! முதல்வ!

திருமாலும், சிவபெருமானும், பிரமனும் ஆதித்தர் பன்னிருவரும், அசுவினி மருத்துவர் இருவரும், வசுக்கள் எண்மரும், உருத்திரர் பதினொருவரும், திசைக் காவலர் எட்டுப்பேரும், ஏனைய தேவர்களும், அசுரர்களும், முனிவர்களும், உன்னைத் தரிசிக்க விரும்பி பூமியில் வந்து வதியும் இடமாயிற்று நின் திருப்பரங்குன்றம். ஆதலால் அது இமயமலையை ஒப்ப உளது. அப்பரங்குன்றத்தில் உள்ள சுனை உன்னை ஈன்ற சரவணப் பொய்கையை ஒத்துள்ளது.

உடம்புணர் காதலரும் அல்லாரும் தம்முள் பிரியாது கூடி மகிழும் மகளிரும் மைந்தரும் வரம் வேண்டுவோரும், வழிபடுவோரும் கூடி இன்றுபோல என்றென்றும் வழிபட மழை வறப்பினும், மண் வருந்தினும் நெறி நீர் அருவி மிக்குப் பெருகும் செல்வம் நினக்கு நிலைபெறுவதாக.

குன்றம் பூதனார் பாட்டு

குன்றினைப் பாடுதலில் வல்லவர் இப்புலவர். ஆதலாலே குன்றம் பூதனார் என்று அழைக்கப் பெற்றார் போலும். பூதனார் என்பதே இவரது இயற்பெயர்.

கற்பு இணை நெறி ஊடல் பிணைக் கிழமை
 நயத்தகு மரபின் வியத்தகு குமர!

வாழ்த்தினேம்; பரவுதும்; தாழ்த்துத்தலை நினையா
நயத்தலிற் சிறந்த எம் அடியுறை
பயத்தலிற் சிறக்க நாடொறும் பொலிந்தே!

கருத்துரை : கற்பு ஒழுக்கம் பொருந்திய நெறியினை உடைய நின்
தேவியரின் ஊடலாகிய அன்பு பொருந்திய உரிமையை விரும்பும்
வியத்தற்குரிய குமர! நினது திருவடி நிழலிலே வாழும் வாழ்வு,
நாள்தோறும் சிறப்பதாக என்று எங்கள் முடியை நின் திரு அடியில்
வைத்து வணங்கி வாழ்த்தி வேண்டிக்கொள்கிறோம்.

கேசவனார் பாட்டு

சூர் மருங்கு அறுத்த கடர்ப் படையோயே!
கறையில் கார்மழை பொங்கியன்ன
நறைஇல் நறும்புகை நனி அமர்ந்தோயே!
அறுமுகத்து ஆறிரு தோளால் வென்றி
நறுமலர் வள்ளிப் பூ நயந்தோயே!
கெழீஇக் கேளிர் சுற்ற நின்னை
எழீஇப் பாடும் பாட்டமர்ந்தோயே!
பிறந்த ஞானே நின்னை உட்கிச்
சிறந்தோர் அஞ்சிய சீர் உடையோயே!
இருபிறப்பு இருபெயர் ஈரநெஞ்சத்து
ஒரு பெயர் அந்தணர் அறன் அமர்ந்தோயே!
அன்னை ஆகலின், அமர்ந்து யாம் நின்னைத்
துன்னித் துன்னி வழிபடுவதன் பயம்
இன்னும் இன்னும் அவை ஆகுக!
தொல் முதிர் மரபினின் புகழினும் பலவே.

கருத்துரை : குரபதுமனைக் கிளையோடு அறுத்த கடர் வேலா!
களங்கம் இல்லாத கார் காலத்து வெண்மேகம் எழுந்தது போலத்
தோன்றும் நறுமணம் வீசும் அகில் புகை நடுவில் விரும்பி
அமர்ந்துள்ளவனே! ஆறுமுகமும் பன்னிரண்டு கையும் கொண்டு

சங்க இலக்கியங்களில் சரவணன்

தோன்றி வள்ளியை மணந்தவனே! தம்மைப் பிரிந்த கணவர் விரைந்து வரவும், பின் நீங்காதிருக்கவும் வேண்டி உன்னைச் சுற்றி நின்று பாட அதன் நடுவில் அமர்ந்தோனே! நீ பிறந்த அப்போதே இந்திரன் முதலியோர் அஞ்சத்தக்க சிறப்புடையோனே! இரு பிறப்பும் இரு பெயரும், இரக்க உள்ளமும் ஒப்பற்ற புகழும் கொண்டு அந்தணர் அறம் பெற அமர்ந்தோய்! நாங்கள் உன்னை மீண்டும் மீண்டும் வழிபடுகிறோம். அது யாது பயன் கருதி? நின் பழம் புகழ் மேலும் மேலும் அதிகம் ஆகுக என்பது கருதியே. அதனை அருள்வாயாக.

நல்லழிசியார் பாட்டு

மணி நிற மஞ்ஞை ஒங்கிய ப்ட்கொடிப்
பிணி முகம் ஊர்ந்த வெல்போர் இறைவ!
பணி ஓர்இ நிற்புகழ் ஏத்தி
அணி நெடும் குன்றம் பாடுதும்; தொழுதும்
அவை யாமும் எம் சுற்றமும் பரவுதும்
ஏம வைகல் பெறுக யாம் எனவே!

கருத்துரை : மயில், கோழிக்கொடி, பிணி முகம் என்ற யானை இவற்றுடன் சென்று போரிலே வென்ற இறைவனே! வீணரைப் பணிந்து புகழ்பாடும் செயல்விட்டு நாங்களும் எங்கள் சுற்றமும் நிற்புகழ் பாடுகின்றோம்; தொழுகின்றோம். உமது அழகிய நெடுங்குன்றைப் பாடுகின்றோம்; தொழுகின்றோம். எங்கள் பிறவித்துன்பம் நீங்கிய இன்பத்திருநாளை நாங்கள் பெற வேண்டிப்பாடித் தொழுகின்றோம்.

குன்றம்பூதனார் பாட்டு

புரியுறு நரம்பும் இயலும் புணர்ந்து
சுருதியும் பூவும் கடரும் கூடி
எரியருகு அகிலோடு ஆரமும் கமழும்

செருவேல் தானைச் செல்வ! நின் அடிஉறை
உரிதி! நின் உறைபதி சேர்ந்து ஆங்குப்
பிரியாது இருக்க எம்கற்றமோடு உடனே.

கருத்துரை : போர் செய்யும் வேல் படையும் சேனையும் உடைய
செல்வ! உனக்குப் பூசை நடைபெறும்போது இசைக் கருவிகளும்,
பாடல்களும், சேர்ந்து வேதமோடு ஒலிக்கின்றன. உபசாரமாகிய பூவும்,
தீபமும் கூடி, நெருப்பிலே இடப்பட்ட அகிலும் சந்தனமும் புகை கமழும்.
இத்தகைய நின் திருவடிக்கீழ் இருக்கும் பேறு எனக்கு
அருள்வாயாக! எம் சுற்றமோடு கூடி நாம் பிரியாது இருப்போமாக.

நப்பண்ணனார் பாட்டு

குறப் பிணாக் கொடியைக் கூடியோய்! வாழ்த்துச்
சிறப்புணாக் கேட்டி செவி
உடையும் ஒலியலும் செய்யை! மற்று ஆங்கே
படையும் பவழக் கொடி நிறம் கொள்ளும்!
உருவும் உருவத் தீஓத்தி! முகனும்
விரிகதிர் முற்றா விரிகடர் ஓத்தி!
எவ்வத்து ஒவ்வா மாமுதல் தடிந்து
தெவ்வுக் குன்றத்துத் திருந்து வேல் அழுத்தி
அவ்வரை உடைத்தோய் நீ! இவ்வரை மருங்கில்
கடம்பு அமர் அணிநிலை பகர்ந்தேம்
உடங்கு அமர் ஆயமோடு ஏத்தினம் தொழுதே.

கருத்துரை : குறப்பெண்ணாகிய பூங்கொடி ஓத்த வள்ளியை மணந்த
பெருமானே! எங்கள் வாழ்த்தும் உனக்குச் செவிஉணவாக அமையும்.
ஆதலால் கேட்பாயாக.

பெருமானே! உனது உடை சிவப்பு; மாலையும் சிவப்பு. உனது
வேலும் பகைவரைக் கொல்வதால் ரத்தம் தோய்ந்து சிவப்பாகும். உன்

திருமேனியும் செந்தழல் போன்று சிவப்பு. உனது முகமோ! விடியற் காலத்திலே விரியும் செங்கதிர் இளஞாயிறு போலும் சிவப்பு. சூரனை வேருடன் வெட்டி., கிரவுஞ்ச கிரி பிளந்தவன் நீ! இத்திருப்பரங் குன்றத்திலே கடப்ப மரத்தின் கண் எழுந்தருளியிருப்பனே! உன்னை வாழ்த்துகிறோம். எம் சுற்றமொடு நாள்தோறும் நின் திருவடி தொழுது நிற்கின்றோம். கை கூப்பிக் கும்பிட்டு நிற்கிறோம். எங்களுக்கு அருள்வாயாக.

நல்அச்சுதனார் பாட்டு

தலை விகம்புகந்த தண்பரங்குன்றம்
குன்றத்து அடிஉறை இயைக எனப் பரவுதும்
வென்றிக் கொடி அணி செல்வ! நின் தொழுது

மாறமர் அட்டவை! மறவேல் பெயர்ப்பவை!
ஆறிரு தோளவை! அறுமுகம் விரித்தவை
நன்றமர் ஆயமோடு ஒருங்கு நின் அடிஉறை
இன்று போல இயைக! எனப் பரவுதும்
ஒன்றார்த் தேய்த்த செல்வ! நின்தொழுதே!

கருத்துரை : பகைவரை அழித்து வெற்றி பெற்றதாலே கோழிக் கொடி அழகுறச் செய்த செல்வனே! நீ எழுந்தருளியிருக்கின்ற திருப்பரங்குன்றம் தரையிலிருந்து விண் நோக்கி உயர்ந்தது; குளிர்ச்சி பொருந்தியது; இத்திருப்பரங்குன்றின் அடியிலே இருந்து வாழும் பேறு அருள்வாயாக. என்று உன்னைத் தொழுது வேண்டுகிறோம்.

போரிலே பகைவரைக் கொன்ற கூரிய வேலைச் சுழற்றுவவனே! ஈராறு தோள் உடையவனே! ஆறுதிருமுகம் கொண்டவனே! பகைவரை அழித்து ஒழித்தவனே! செல்வ! எங்கள் சுற்றமுடன் உன்னைத் தொழுது வேண்டுகிறோம். இன்று போல என்றும் நின் திருவடி தொழுதல் அருள்வாயாக.

4

கல்லாடம்

அருளியவர்: கல்லாடனார்

கல்லாடம் என்பது சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் திருப்பதிகளுள் ஒன்றாகும். அவ்வூரில் பிறந்ததால் இந்நூலாசிரியர் கல்லாடர் என்ற பெயர் பெற்றார் போலும். இந்நூலிலே உள்ள முருகக் கடவுள் வாழ்த்து இங்கே தரப்படுகிறது.

பாய் திரை உடுத்த ஞால முடிவு என்ன
முடங்குளை முகத்துப் பஸ்தோள் அவுண்ணொடு
மிடை உடு உதிரச் செங்களம் பொருது
ஞாட் பினுள் மறைந்து நடுவறு வரத்தால்
வடவை நெடுநொக்கின் கிளைகள் விரிந்து என்னச்
செந்துகிர் படரும் திரைக்கடல் புக்குக்
கிடந்தெரி வடவையில் தளிர்முகம் ஈன்று
திரை எறி மலைகளில் கவடு பல போக்கி

கல் செறி பாசியில் சினைக்குழை பொதுளி
அகல் திரைப் பரப்பில் சடை அசைந்து அலையாது
கீழிணர்நின்ற மேற்பகை மாவின்
ஓர் உடல் இரண்டு கூறுபட விடுத்த
அழியாப் பேரளி உமைக் கணின்று
தற்பெயர் புணர்த்திக் கற்பினொடு கொடுத்த
அமையா வென்றி அரத்த நெடுவேலோய்!
கீழ்மேல் நின்ற அக்கொடுந் தொழில் கொக்கின்

கூறுஇரண்டாய ஒருபங்கு எழுந்து
மாயாப் பெரு வரத்து ஒரு மயில் ஆகிப்
புடவி வைத்து ஆற்றிய பல்தலைப் பாந்தள்
மண் சிறுக விரித்த மணிப்படம் தூக்கி
விழுங்கிய பல்கதிர் வாய்தொறும் உமிழ்ந்து என
மணிநிறை சிந்தி மண்புக அலைப்பக்
கார்விரிந்து ஒங்கிய மலைத்தலைக் கதிர்என
ஒவறப் போகிய சிறைவிரி முதுகில்.

புவனங் காணப் புகழொடு பொலிந்தோய்!
போழ்படக் கிடந்த ஒருபங்கு எழுந்து
மின்னன் மாண்ட கவிரலர் பூத்த
சென்னி வாரணக் கொடும் பகையாகித்
தேவர் மெய் பணிப்புற வான்மிடை உடுத்திரள்
பொரியில் கொறிப்பப் புரிந்த பொருள் நாடித்
தாமரை பழித்த கைம் மருங்கு அமைத்தோய்
ஒருமையுள் ஒருங்கி இருகை நெய்வார்த்து.

நாரதன் ஒம்பிய செந்தீக் கொடுத்த
திருகுபுரி கோட்டுத் தகர் வரு மதியோய்!
முலை என இரண்டு முரட்குவடு மரீஇக்
குழற்காடு சுமந்த யானை மகள் புணர்ந்தோய்!
செங்கட் குறவர் கருங்காட்டு வளர்த்த
பைங்கொடி வள்ளி படர்ந்த புய மலையோய்!
இமயம் பூத்த சுனை மாண் தொட்டில்
அறிவில் தங்கி அறுதாய் முலையுண்டு

உழல் மதில் சுத்த தழல் நகைப் பெருமான்
வணங்கி நின்ற ஏத்தக் குருமொழி வைத்தோய்!
ஓம் எனும் எழுத்தில் பிரமம் பேசிய
நான்மறை விதியை நடுங்கு சிறை வைத்துப்

படைப்பு முதல் மாய, வான்முதல் கூடித்
தாதையும் இரப்ப, தளையது விடுத்தோய்!
கூடம் சுமந்த நெடுமுடி நேரி
விண் தடை யாது மண்புகப் புதைத்த

குறுமுனி தேற நெடுமறை விரித்தோய்!
ஆறு திரு எழுத்தும் கூறு நிலை கண்டு
நின்தாள் புகழுநர் கண்ணுள் பொலிந்தோய்!
மணிக்கால் அறிஞர் பெருங்குடித் தோன்றி
இறையோன் பொருட்குப் பரணர் முதல் கேட்பப்
பெருந்தமிழ் விரித்த அருந்தமிழ்ப் புலவனும்
பாய் பார் அறிய நீயே யாதலின்
வெட்சி மலர் சூழ்ந்த நின் இரு கழற்கால்

குழந்தை அன்பினொடு சென்னி தலைக் கொள்ளுதும்
அறிவு நிலை கூடாச் சின்மொழி கொண்டு
கடவுட் கூறா உலவா அருத்தியும்
சன்னப் பீழையும் தள்ளாக் காமமும்
உற்தபடு துயரமும் அடைவுகெட்டு இறத்தலும்
தென்புலக் கோமகன் தீத்தெறு தண்டமும்
நரகொடு துறக்கத் துழல் வரு பீழையும்
நீளாது இம்பரின் முடித்து
மீளாக் காட்சி தருதியின்று எனவே!

கருத்துரை : விரிந்த கடலை ஆடையாகக் கொண்ட இவ்வுலகில்
வாழ்வோர் ஊழிக்காலமோ என்று அஞ்சும்படியாக வளைந்த பிடரியும்
சிங்கமுகமும் கொண்ட அசுரனொடு போர் செய்ய அவ்வசுரன்
தீரென்று மறைந்து, தான் பெற்ற வரத்தின் பலத்தினால் கடலில்
ஒளிய ஒருடல் இரண்டு கூறுபட விடுத்த, உமாதேவி மந்திரம்

சுறப்பித்துக் கொடுத்த வெற்றிவேல் உடையவனே! கீழ்மேலாக நின்ற அம் மாமரத்தின் இரு பங்கில் ஒன்று எழுந்து மயிலாய் வர அதன் முதுகில் ஏறி உலகம் காண புகழுடன் வீற்றிருப்பவனே!

பிளவுபடுதலாலே ஆங்கு இருந்த மற்றொரு பங்கு எழுந்து கொடிய பகையுடைய சேவலாகி தேவர்கள் நடுங்கும்படி அலகால் கொத்த அதனைத் தன் கையிலே கொடியாக ஏற்றோய்!

நாரதன் செய்த வேள்வித் தீயினின்றும் வருவித்துக் கொடுத்த ஆட்டுக்கடாமிது எழுந்தருளி யிருப்பவனே! தெய்வயானை மணாளனே! செங்கண் குறவர் குல வள்ளி எனும் கொடிபடர்ந்த மலை எனும் தோள்களை உடையவனே! இமயமலையிலே உள்ள சுனையிலே தங்கி கார்த்திகைப் பெண்கள் அறுவர் தம் பால் உண்டு முப்புரம் எரித்த சிவபெருமான் உன்னைத் தொழுது வாழ்த்த அவருக்கு ஆசிரியனாய் மறை மொழி புகன்றோய்!

படைப்புக் கடவுளாகிய பிரமனைச் சிறை வைத்தவனே! அதனால் படைத்தலாகிய தொழில்கள் நடவாது போக தேவருடன் வந்து நின் தந்தை வேண்ட பிரமனைச் சிறை விடுத்தவனே! அகத்திய முனிவருக்கு மெய்ப் பொருள் உணர்த்தியவனே! ஆறு எழுத்து ஒதி உன் திருவடி தொழுவோர் தம் உள்ளத்திலே விளங்குபவனே! இறையனார் அகப்பொருளுக்குப் பொருள் விரித்த புலவனே! வெட்சி மலர் மாலை அணியப் பெற்ற உனது வீரக்கழல் அணிந்த திருவடிகளையும் குழந்தை அன்பினோடு என் தலைமேல் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அது எதற்கு? நான் கூறும் சில் மொழி ஏற்று, எனது பிறவிப் பிணிபோக்கி ஒழிப்பதற்கு அரிய காலத்தையும், முறை தப்பி ஒழுகுதலையும், கூற்றுவன் தரும் தண்டனையையும், நரகமும், சுவர்க்கமும் சென்று சென்று வருதலால் ஏற்படும் துன்பங்களையும் இன்னும் நீளவிடாது இப்பிறப்பிலேயே ஒழித்து இனிப் பிறப்பில் மீளாத மெய்க் காட்சியை இன்றே தருவாயாக.

5

குறுந்தொகை

அருளியவர்: பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார்

தாமரை புரையுங் காமர் சேவடிப்
பவழத்தன்ன மேனித் திகழ் ஒளிக்
குன்றி ஏய்க்கும் உடுக்கைக் குன்றின்
நெஞ்சபக எறிந்த அஞ்சுடர் நெடுவேல்
சேவலங் கொடியோன் காப்ப
ஏம வைகல் எய்தின்றால் உலகே.

கருத்துரை : தாமரை மலர் போன்ற அழகிய, சிவந்த திருவடியையும், பவழம் போன்ற மேனியையும், ஒளி வீசும் குன்றி மணிபோன்ற சிவந்த ஆடையையும், கிரவுஞ்சமலையின் நடு இடம் பிளக்க வீசிய ஒளியுடைய நெடு வேலையும், சேவற் கொடியையும் உடைய முருகக் கடவுள் காத்தலால் உலகில் உள்ள உயிர்கள் இன்பமாயிருக்கின்றன; இடையூறில்லை.

6

திருமுருகாற்றுப் படை

அருளியவர்: நக்கீரர்

சங்க இலக்கியங்களில் ஒன்று பத்துப்பாட்டு. அப் பத்துப்பாட்டில் முதல் பாட்டே திருமுருகாற்றுப் படை. ஆற்றுப் படை என்றால் ஆற்றுப் படுத்தல் என்று பொருள். ஆற்றுப்படுத்தலாவது என்ன? பரிசு பெற்ற புலவன் ஒருவன் தான் பெற்ற பரிசையும், பரிசு வழங்கிய வள்ளலின் தன்மையையும், அவர் இருக்கும் இடத்தையும், அங்கு செல்லும் வழியையும் கூறிச் செலுத்துதல் ஆகும்.

இவ்வாறு முருகப் பெருமானிடம் செல்லுமாறு கூறுவதே முருகாற்றுப் படை ஆகும். திரு எனும் அடைமொழி பெற்றுத் திருமுருகாற்றுப் படை எனும் பெயர் பெற்றது.

இதனை அருளியவர் நக்கீரர் எனும் புலவர். இந்நூல், புலவர் ஆற்றுப்படை எனவும் பெயர் பெறும்.

திருப்பரங்குன்றம்

உலகம் உவப்ப வலன் ஏர்பு திரிதரு
பலர்புகழ் ஞாயிறு கடல்கண்டு ஆஅங்கு
ஒஅற இமைக்கும் சேண்விளங்கு அவிர்ஒளி
உறுநர்த் தாங்கிய மதன்உடை நோன்தாள்
செறுநர்த் தேய்த்த செல்உறழ் தடக்கை

மறுஇல் சுற்பின் வாணுதல் கணவன்
 கார்கோள் முகந்த கமங்குல் மாமழை
 வாள்போழ் விசம்பில் வள்உறை சிதறித்
 தலைப்பெயல் தலைஇய தண்நறுங் கானத்து
 இருள்படப் பொதுளிய பராரை மராஅத்து
 உருள்பூந் தண்தார் புரளும் மார்பினன்;
 மால்வரை நிவந்த சேண்உயர் வெற்பில்
 கிண்கிணி கவைஇய ஒண்செம் சீரடிக்
 கணைக்கால் வாங்கிய நுகப்பிதன் பணைத்தோள்
 கோபத்து அன்ன தோயாப் பூந்துகில்
 பல்காசு நிறைத்த சில்காழ் அல்குல்
 கைபுனைந்து இயற்றாக் கவின்பெறு வனப்பின்
 நாவலொடு பெயரிய பொலம்புனை அவிர்இழைச்
 சேண் இகந்து விளங்கும் செயிர்தீர் மேனித்
 துணையோர் ஆய்ந்த இணை ஈர் ஒதிச்
 செங்கால் வெட்சிச் சீறிதழ் இடை இடுபு
 பைந்தாள் குவளைத் தூஇதழ் கிள்ளித்
 தெய்வஉத்தியொடு வலம்புரி வயின்வைத்துத்
 திலகம் தைஇய தேம்கமழ் திரு நாதல்
 மகரப் பகுவாய் தாழ்மண் ணுறுத்துத்
 துவர முடித்த துகள் அறும் உச்சிப்
 பெருந்தண் சண்பகம் சொரீஇக் கரும்தகட்டு
 உளைப்பு மருதின் ஒள்இணர் அட்டிக்
 கிளைக்கவின்று எழுதரு கீழ்நீர்ச் செவ்வரும்பு
 இணைப்புறு பிணையல் வளைஇத் துணைத்தக
 வண்காது நிறைந்த பிண்டி ஒண்தளிர்
 நுண் பூண் ஆகம் திளைப்பத் திண்காழ்
 நறும்குறடு உரிஞ்சிய பூங்கேழ்த் தேய்வை
 தேம்கமழ் மருதுஇணர் கடுப்பக் கோங்கின்

குவிமுகிழ் இளமுலைக் கொட்டி விரி மலர்
 வேங்கை நுண் தாது அப்பிக் காண்வர
 வெள்ளிற் குறுமுறி கிள்ளுபு தெறியாக்
 கோழி ஒங்கிய வென்றுஅடு விறல் கொடி
 வாழிய பெரிது என்று ஏத்திப் பலருடன்
 சீர்திகழ் சிலம்பகம் சிலம்பப் பாடிச்
 சூர் அர மகளிர் ஆடும் சோலை
 மந்தியும் அறியா மரம்பயில் அடுக்கத்துச்
 சுரும்பு மூசாச் சுடர்ப் பூங்காந்தள்
 பெருந்தண் கண்ணி மிலைந்த சென்னியன்
 பார்முதிர் பனிக்கடல் கலங்க உள்புக்குச்
 சூர்முதல் தடிந்த சுடர்இலை நெடுவேல்
 உலறிய கதுப்பின் பிறழ்பல் பேழ்வாய்ச்
 கழல்விழிப் பகங்கண் சூர்த்த நோக்கின்
 கழல்கண் கூகையோடு கடும்பாம்பு தூங்கப்
 பெருமுலை அலைக்கும் காதின்பிணர் மோட்டு
 உருகெழு செலவின் அஞ்சவரு பேய்மகள்
 குருதி ஆடிய கூருகிர்க் கொடுவிரல்
 கண்தொட்டு உண்ட கழிமுடைக் கருந்தலை
 ஒண்தொடித் தடக்கையின் ஏந்தி வெருவர
 வென்றுஅடு விறல்களம் பாடித்தோள் பெயரா
 நிணம்திண் வாயள் துணங்கை தூங்க
 இருபேர் உருவின் ஒருபேர் யாக்கை
 அறுவேறு வகையின் அஞ்சவர மண்டி
 அவுணர் நல்லறம் அடங்கக் கவிழ்இணர்
 மாமுதல் தடிந்த மறு இல் கொற்றத்து
 எய்யா நல்இசைச் செவ்வேல் சேஎய்!
 சேவடி படரும் செம்மல் உள்ளமொடு
 நலம்புரி கொள்கைப் புலம் புரிந்து உறையும்

செலவுநீ நயந்தனை ஆயின் பலவுடன்
 நன்னர் நெஞ்சத்து இன்னசை வாய்ப்ப
 இன்னே பெறுதிநீ முன்னிய வினையே!
 செரும்புகன்று எடுத்த சேண்உயர் நெடுங்கொடி
 வரிப்புனை பந்தொடு பாவை தூங்கப்
 பொருநர்த் தேய்ந்த போர் அரு வாயில்
 திருவீற் றிருந்த தீதுதீர் நியமத்து
 மாடம் மலி மறுகில் கூடல் குடவயின்
 இரும்சோற்று அகல்வயல் விரிந்துவாய் அவிழ்ந்த
 முள்தாள் தாமரைத் துஞ்சி வைகறைக்
 கள்கமழ் நெய்தல் ஊதி எல்படக்
 கண்போல் மலர்ந்த காமர் கனைமலர்
 அம்சிறை வண்டின் அரிக்கணம் ஒலிக்கும்
 குன்று அமர்ந்து உறைதலும் உரியன; அதாஅன்று.

கருத்துரை : உலகிலே உள்ள உயிர்கள் வாழ்தற் பொருட்டு வலமாக
 எழுந்து மேருவைச் சுற்றி வருகின்ற காலைச் சூரியன் கடலினின்றும்
 தோன்றும் போது எக்காட்சி தருகின்றானோ அதே போல் நீலமயில்
 மேல் தோன்றும் முருகனும் காட்சி அளிக்கிறான்.

சூரியன் எட்ட இருக்கிறான்; எனினும் தன் கிரணங்களால்
 நம்மைத் தொட்டுக் கொண்டிருக்கிறான். அதே போல் முருகன் எட்ட
 இருப்பினும் தன் ஒளியை நம் மீது பரப்பியிருக்கிறான். சூரியன்
 உலகின் இருளைப் போக்குகிறான். முருகன் நம் அக இருளைப்
 போக்குகிறான். சூரியன் நீலக்கடல்மேல் பவனி வருகிறான். முருகன்
 நீல மயில் தன் அழகிய தோகை விரிக்க அதன் மீது அமர்ந்து வலம்
 வருகிறான்.

தன்னைச் சேர்ந்த அன்பர்களின் மாசு போக்கி, வீட்டின்பம்
 அளித்து தாங்கும் வலிமை மிகு திருவடிகளும், அழித்தற்குரியாரை

அழிக்கும் பெரிய கைகளும் உடையவன்; குற்றமற்ற கற்புடைய தெய்வயானையின் கணவன்.

கடலிடத்தே நீர்முகந்து நிறைந்த கருமேகங்கள் காட்டிலே மழை பொழிய, அதனால் மலர்ந்த செங்கடம்பு மலர் மாலையை அணி மார்பன்.

நீண்ட பெரிய உயர் மூங்கில் வானளாவ வளர்ந்த மலையிடத்தே கிண்கிணி சப்தமிடும் அடிகளும், திரண்ட கால்களும், வளைந்து நுடங்கிய இடையும் எவரும் தமது கையினாலே செய்யாத இயற்கை அழகும், சாம்பூ நதம் எனும் பத்தரை மாற்றுத் தங்கத்தினால் செய்த அணிகலன்களையும், தொலைவில் கூட சென்று ஒளிர் விடும் நிறத்தையும் கொண்ட சூரமகளிர் வருகின்றனர்.

தோழியர் சிக்கு எடுத்து வாரி முடித்த கூந்தல்; வகிடுற்ற கூந்தல்; வெட்சி குவளை முதலிய பூக்களை அணிந்து, சீதேவி வலம்புரி எனும் தலை அலங்காரம் அணிந்து, கொண்டையிலே சண்பகப்பூவைச் செருகி, அதன் மேல் மருதம் பூங்கொத்துக்களை வைத்து, சுறாமீன் வாய் பிளந்தது போன்ற கட்டியை நெற்றியிலே கட்டி மார்பிலே சந்தனக்குழம்பு பூசி, அரும்பு கட்டிய மாலையைக் கொண்டையிலே சுற்றி சந்தனக் குழம்பை மார்பிலே பூசி, அந்த ஈரம் காயு முன்னே அதன் மீது வேங்கை மலர் மகரந்தங்களைத்தூவி, “கோழிக் கொடியோன் நீடு வாழ்க” என்று கூவி வாழ்த்திப் பலரும் ஒருங்கு கூடி அம்மலை முழுவதும் எதிரொலி செய்யும் வகையிலே பாடி ஆடும் சோலையுடையான் திருப்பரங்குன்றத்து முருகன். அந்தச் சோலையிலே வானளாவிய மரங்கள் உள்ளன. அவற்றில் மந்திகள் கூட ஏறி அறியாதன. வண்டுகள் மொய்த்திடாத நெருப்புப் போன்ற காந்தள் மலர்கள் கொண்டு தொடுக்கப்பட்ட கண்ணியைத் தலையிலே சூடியுள்ளான் முருகன்.

பாறைகள் நிறைந்த பனிக்கடல் கலங்கும்படியாக அதனுள் புகுந்து, காய்ந்த தலைமயிரும், தெற்றுப் பற்களும், புற்று வாயும்,

சுழலும் கண்களும், பசிய விழிகளும், பயமுறுத்தும் பார்வையும், உடைய பேய்கள் கூத்தாட, சூரனைக் கொன்று, ஒளிவிடும் நெடிய வேற்படையால் மாமரத்தை வெட்டிச் சாய்த்து, பெரும் புகழ் பெற்றவன் முருகன்; சிவந்த வேல் கொண்டவன்; என்றும் இளையவன். இத்தகைய முருகனை நினைத்து வழிபடும் உயர் கருத்துடன் செம்மையான உள்ளத்துடன் செல்ல நீ விரும்பினால் அதை இப்போதே பெறுவாய்.

பகைவர்களைப் போர் செய்ய அழைக்கும் நெடிய கொடி அருகே பந்துடன் பெண்கள் தூங்க, போரற்ற வாயிலும் திருமகள் இனிது வீற்றிருக்கும் கடை வீதியும், மாடங்கள் வளர் ஏனைய தெருக்களும் நிறைந்த மதுரைக்கு மேற்கே அகன்ற வயல்கள் நடுவே உள்ள தாமரையில் இரவு உறங்கியும் வைகையில் தேன் மணம் கமழும் நெய்தல் பூக்களை ஊதியும் கதிர்எழும் வேளையில் கண்கள் என மலரும் சுனை மலர்களில் பாடியும் சுற்றித் திரியும் வண்டினங்கள் ஆரவாரம் செய்கின்ற திருப்பரங்குன்றத்திலே திருவுளம் மகிழ்ந்து எழுந்தருள்வான்!

திருச்சீரலைவாய்

வைந் நுதி பொருத வடுஆழ் வரிநுதல்
வாடா மாலை ஒடையொடு துயல்வரப்
படும்மணி இரட்டும் மருங்கின் கடுநடைக்
கூற்றத்து அன்ன பாற்றரும் மொய்ம்பின்
கால்கிளர்ந்து அன்ன வேழ மேல்கொண்டு
ஐவேறு உருவின் செய்வினை முற்றிய
முடி யொடு விளங்கிய முரண்மிகு திருமணி
மின்உறழ் இமைப்பிற் சென்னிறப் பொற்ப
நகை தாழ்வு துயல்வருஉம் வகை அமை பொலங்குழை
சேண்விளங்கு இயற்கை வான்மதி கவைஇ

அகலா மீனின் அவிர்வன இமைப்பத
 தாவுஇல் கொள்கைத் தம்தொழில் முடிமார்
 மனன்னேர்பு எழுதரு வாள்நிற முகனே
 மாஇருள் ஞாலம் மறுஇன்றி விளங்கப்
 பல்கதிர் விரிந்தன்று ஒருமுகம்; ஒருமுகம்
 ஆர்வலர் ஏத்த அமர்ந்து இனிது ஒழுகிக்
 காதலின் உவந்து வரம் கொடுத்தன்றே; ஒருமுகம்
 மந்தர விதியின் மரபுளி வழாஅ
 அந்தணர் வேள்வி ஓர்க்கும்மே; ஒருமுகம்
 எஞ்சிய பொருள்களை ஏம்உற நாடித்
 திங்கள் போலத் திசைவிளக் கும்மே; ஒரு முகம்
 செறுநர்த் தேய்த்துச் செல்சமம் முருக்கிக்
 கறுவுகொள் நெஞ்சமொடு களம்வேட்டன்றே; ஒரு முகம்
 குறவர் மடமகள் கொடிபோல் நுகப்பின்
 மடவரல் வள்ளியொடு நகைஅமர்ந் தன்றே; ஆங்கு அம்
 மூவிரு முகனும் முறை நவின்று ஒழுகலின்
 ஆரம் தாழ்ந்த அம்பகட்டு மார்பில்
 செம்பொறி வாங்கிய மொய்ம்பில் கடர்விடுபு
 வண்புகழ் நிறைந்து வசிந்து வாங்கு நிமிர்தோள்
 விண்செலல் மரபின் ஐயர்க்கு ஏந்தியது
 ஒருகை; உக்கம் சேர்த்தியது ஒருகை;
 நலம் பெறி கலங்கத்துக் குறங்கின் மிசை அசைஇயது ஒருவகை;
 அங்குசம் கடாவ ஒருகை; இருகை
 ஐயிரு வட்டமொடு எஃகு வலம் திரிப்ப; ஒருகை
 மார்பொடு விளங்க; ஒருகை
 தாரொடு பொலிய; ஒருகை
 கீழ்வீழ் தொடிபொடு மீமிசைக் கொட்ப; ஒருகை
 பாடுஇன் படுமணி இரட்ட; ஒருகை
 நீல்நிற விசம்பின் மலி துளி பொலிய; ஒரு கை

வான் அர மகளிர்க்கு வதுவை சூட்ட; ஆங்குஅப்
 பன்னிரு கையும் பாற்பட இயற்றி
 அந்தரப் பல்லியம் கறங்கத் திண் காழ்
 வயிர்எழுந்து இசைப்ப வால்வளை நரல
 உரம்தலைக் கொண்ட உரும் இடி முரசமொடு
 பல்பொறி மஞ்ஞை வெல்கொடி அகவ
 விகம்பு ஆறாக விரைசெலல் முன்னி
 உலகம் புகழ்ந்த ஒங்குஉயர் விழுச்சீர்
 அலைவாய்ச் சேறலும் நிலைஇய பண்பே! அன்று.

கருத்துரை : அந்தத் திருப்பரங்குன்றம் அன்றி, கூர்மையான முனையுடைய அங்குசம் அழுந்துவதால் உண்டான வடுக்கள் மிகுந்த மந்தகத்தில் வாடா மாலையோடு, நெற்றிப்பட்டம் அசைய, நீண்டமணிகள் மாறிமாறி ஒலிக்க, கூற்றுவனை ஒத்த ஆற்றல் பெற்று காற்றினும் கடுநடை கொண்ட யானை மீது அமர்ந்து தாமம், மகுடம், பதுமம், கிம்புரி, கேடயம் எனும் ஐவகை ரத்தினங்கள் பொலிய, பொன்னால் செய்த மகர குண்டலங்கள் ஒளிவீச, விளங்கும் முகங்கள் ஆறு. அவற்றுள்ஒன்று உலக இருள் அகல விளங்குவது; இன்னொரு முகம் தன்பால் அன்பு கொண்டு வழிபடுவோருக்கு இனியதான, இசைந்த வரம் அளிப்பது; மற்றொரு முகம் மந்திரவிதி வழுவாத, அந்தணர் தம் வேள்வி காப்பது; வேறுஒரு முகம் மெய்நூல்களால் கண்டு உணர்த்த முடியாத பொருளை உணர்த்தித் திங்கள் போலத்திசை விளக்குவது; பிறிது ஒரு முகம் போர்க்களத்தே அகரரை அழித்துக் களம் வேட்டது. ஆறாவது முகம் குறவர்தம் குலக்கொடியான வள்ளிநாயகியுடன் மகிழ்ந்திருப்பது.

இப்படியாக ஆறுமுகம் சிறக்க, அகன்ற மார்பில் பொன்னால் ஆகிய பதக்கம் பொலிய அழகு விளங்கும் கைகள் பன்னிரண்டு.

துறவிகளைப் பாதுகாக்க ஏந்தியது ஒருகை. இடுப்பில் சேர்த்தது ஒரு கை. சிவந்த ஆடை அணிந்த தொடை மேல் கிடப்பது

சங்க இலக்கியங்களில் சரவணன்

இன்னொருகை. அங்குசம் செலுத்த ஒருகை. வேற்படையைச் செலுத்த இரண்டு கைகள். ஒருகை மார்பில் பொருந்து முத்திரை காட்டுவது. மற்றொரு கை மாலைமேல் விளங்குவது. வளையோடு மேலே சென்று களவேள்விக்கு முத்திரை கொடுக்க ஒரு கை; மற்றொரு கை மணி ஒலிக்கும்.

மழை பெய்விக்க ஒருகை. வானுலகில் வாழும் தெய்வ மகளிர்க்கு மாலை குட்ட மற்றொருகை.

இவ்வாறு பன்னிரண்டு கைகளும் இயங்க, அந்தரதுந்துபி முழங்க, கொம்பு ஒலிக்க, சங்கு முழங்க, முரசு அதிர, மயில் அகவ, வான்வழியே விரைந்து சென்று திருச்சீரலைவாய் எனும் திருப்பதியிலே அவன் எழுந்தருள்வதும் உண்டு.

திருஆவினன்குடி

சீரை தை இய உடுக்கையர் சீரொடு
வலம்புரி புரையும் வால்நரை முடியினர்;
மாசு அற இமைக்கும் உருவினர்; மானின்
உரிவை தைஇய ஊன்கெடு மார்பின்
என்பு எழுந்து இயங்கும் யாக்கையர்; நன்பகல்
பல வுடன் கழிந்த உண்டியர்; இகலொடு
செற்றம் நீக்கிய மனத்தினர்; யாவதும்
கற்றோர் அறியா அறிவினர்; கற்றோர்க்குத்
தாம் வரம்பு ஆகிய தலைமையர்; காம மொடு
கடும் சினம் கடிந்த காட்சியர்; இடும்பை
யாவதும் அறியா இயல்பினர்; மேவரத்
துனிஇல் காட்சி முனிவர் முன்புகப்
புகை முகந்து அன்ன மாசுஇல் தூஉடை
முகைவாய் அழிந்த தகைகுழ் ஆகத்துச்

செவிநேர்பு வைத்த செய்வுஉறு திவவின்
 நல்யாழ் நவின்ற நயன்உடை நெஞ்சின்
 மெல் மொழி மேலவர் இன்னரம்பு உளர
 நோய் இன்று இயன்ற யாக்கையர்; மாவின்
 அவிர்தளிர் புரையும் மேனியர்; அவிர்தொறும்
 பொன்உரை கடுக்கும் ததலையர் இன்னகைப்
 பருமம் தாங்கிய பணிந்து ஏந்து அல்குல்
 மாசஇல் மகளிரொடு மறுஇன்றி விளங்கக்
 கடுவோடு ஒடுங்கிய தூம்புஉடை வால்எயிற்று
 அழல்என உயிர்க்கும் அடுகவரு கடுந்திறல்
 பாம்புபடப் புடைக்கும் பல்வரிக் கொடுஞ்சிறைப்
 புள் அணி நீர்கொடிச் செல்வனும் வெள்ளறு
 வல வயின் உயரிய பலர்புகழ் திணிதோள்
 உமைஅமர்ந்து விளங்கும் இமையா முக்கண்
 மூளயில் முருக்கிய முரண்மிகு செல்வனும்
 நூற்றுப்பத்து அடுக்கியநாட்டத்து நூறுபல்
 வேள்வி முற்றிய வென்றுஅடு கொற்றத்து
 ஈர்இரண்டு ஏந்திய மருப்பின் எழில்நடைத்
 தாழ்பெருந் தடக்கை உயர்த்த யானை
 எருத்தம் ஏறிய திருக்கிளர் செல்வனும்
 நாற்பெருந் தெய்வத்து நல்நகர் நிலையிய
 உலகம் காக்கும் ஒன்றுபுரி கொள்கைப்
 பலர்புகழ் மூவரும் தலைவர் ஆக
 ஏழுறு ஞாலம் தன்னில் தோன்றித்
 தாமரை பயந்த தாவுஇல் ஊழி
 நான்முக ஒருவன் சுட்டிக் காண்வரப்
 பகலில் தோன்றும் இகலில் காட்சி
 நால்வேறு இயற்கைப் பதினொரு மூவரொடு
 ஒன்பதிற்று இரட்டி உயர்நிலை பெற்றியர்

மீன்பூத்து அன்ன தோன்றலர்; மீன்சேர்பு
 வளிகிளர்ந்து அன்ன செலவினர்; வளி இடைத்
 தீழுந்து அன்ன திறலினர்; தீப்பட
 உரும் இடித்து அன்ன குரலினர்; தீப்பட
 உறுகுறை மருங்கில்தம் பெறுமுறை கொண்மார்
 அந்தரக் கொட்பினர் வந்துஉடன் காணத்
 தாவு இல் கொள்கை மடந்தையொடு சில்நாள்
 ஆவினன்குடி அசைதலும் உரியன்; அதா அன்று.

கருத்துரை : திருச்செந்தூர் என்னும் திருத்தலத்தை அல்லாமலும்,
 மரவுரி உடையும், வெண்சங்கு போன்ற நரைமுடியும் எக்காலமும்
 நீராடுதலால் அழுக்கற விளங்கும் மேனியும், மான்தோல் போர்த்து
 மார்பு எலும்பு எழுந்து காணப்படும் உடலும், கொண்டவர்கள்;

பலநாட்கள் உண்ணாது இருந்து இடையே உண்போர்; கோபமும்
 பகையும் நீக்கியவர்; கற்றோரும் அறியா அறிவினை உடையவர்.
 பிறர்க்குத் துன்பம் செய்வது அறியாத இயல்பினர்; நல்ல காட்சியர்;
 ஆகிய முனிவர் முன்செல்ல.

மாலை புரளும் மார்பினரும், வெள்ளிய உடையணிந்தவரும்
 யாழிலே பயின்று பயின்று நல்ல நெஞ்சுடையதாலே எக்காலமும்
 இன்மொழியே பேசுபவரும் ஆகிய கந்தருவர் நோயற்ற உடலினர்,
 மாந்தளிர் நிறத்தினர், பொன் போன்ற தேமலுடையோர், ஆகிய தம்
 மகளிருடனே யாழினை மீட்ட,

நச்சுப்பல் உடையதும், தணல் போல் மூச்சு விடுவதும்
 அஞ்சத்தக்க ஆற்றல் பெற்றதுமான பாம்பை அடித்துப்பிடைக்கும்
 வலிய சிறகு கொண்ட கருடனைக் கொடியாக உடைய திருமாலும்,

வெள்ளிய ரிஷபக் கொடி உடையவனும், ஒருபால் உமை
 கொண்டவனும், இமையா முக்கண் உடையவனும், முப்புரம்
 எரித்தவனும் ஆகிய சிவபெருமானும்,

ஆயிரம் கண்கள் உடையவனும், நூற்றுக்கணக்கான வேள்விகள் செய்தோனும், அதனால் பெற்ற வெற்றியுடையவனும், நான்கு தந்தங்கள் கொண்ட ஐராவதம் என்ற யானை மீது வருவோனும் ஆகிய இந்திரனும்,

பிரம்மா, விஷ்ணு, சிவன், இந்திரன் என்ற நான்கு பெருந்தெய்வங்களில், பிரமன் சிறை பட்டமையால் பெரிதும் வருந்திய முன் சொன்ன மூவரும்; அப்பிரமனை விடுவிக்கக் கருதி, துவாதச ஆதித்தர், ஏகாதச ருத்திரர், அஷ்ட வசுக்கள், மருத்துக்கள் ஆகிய முப்பத்து மூவரும் பதினெண் கணத்தவரும் முருகனை நேரில் கண்டு வேண்டுவான் கருதி வேகமாக வர, அவர்தம் குறைகேட்க வேண்டிச் சிலநாட்கள் திருவாவினன் குடியிலே தங்குவான்.

திருவேரகம்

இருமூன்று எய்திய இயல்பினன் வழாஅது
 இருவாச்சு கட்டிய பல்வேறு தொல் குடி
 அறுநான்கு இரட்டி இளமை நல்லியாண்டு
 ஆறினிறு கழிப்பிய அறன்நவில் கொள்கை
 மூன்றுவகை குறித்த முத்தீச் செல்வத்து
 இருபிறப்பாளர் பொழுது அறிந்து நுவல
 ஒன்பது கொண்ட மூன்றுபுரி நுண்ணாண்
 புலராக் காழகம் புலர உடஇ
 உச்சி கூப்பிய கையினர் தற்புகழ்ந்து
 ஆறெழுத்து அடக்கிய அரு மறைக் கேள்வி
 நாயியல் மருங்கில் நவிலப் பாடி
 விரைஉறு நறுமலர் ஏந்திப் பெரிது உவந்து
 ஏரகத்து உறைதலும் உரியன; அதாஅன்று.

கருத்துரை : ஒதல், ஒதுவித்தல், வேட்டல் வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல் எனும் ஆறு விதமான இலக்கணம் வழுவாமல், தாய் தந்தையர் மரபு மதிக்கப் பெற்ற பழங்குடியிலே பிறந்தவரும் நாற்பத்து ஆண்டு இளமையில் நல்ல நெறியிலே நின்றவரும், அறக் கொள்கை உடையவரும், ஆக வனீயம், தக்ஷிணாக்கினீயம், காருக பத்தியம் என்ற முத்தீச் செல்வம் உடையவரும், ஆகிய அந்தணர் தாங்கள் வழிபடும் காலம் அறிந்து வாழ்த்த, முப்புரி நூல் அணிந்து, ஈரத்துணி காயும் வண்ணம் இடுப்பிலே கட்டி தலைமேலே குவித்த கையினராய், ஆறெழுத்து மந்திரத்தை நாவிலே மெல்ல ஒதி, மணம் வீசும் மலர் கைக் கொண்டு, தூவ அதனால் பெரிதும் மகிழ்ந்து திருவேரகம் என்கிற சுவாமி மலையிலேயும் எழுந்தருளியிருப்பான்.

குன்றுதோறாடல்

பைங்கொடி நறைக்காய் இடைஇடுபு வேலன்
அம்பொதிப் புட்டில் விரைஇக் குளவியொடு
வெண்கூ தாளம் தொடுத்த கண்ணியன்
நறும்சாந்து அணிந்த கேழ்கிளர் மார்பின்
கொடுந் தொழில் வல்வில் கொலையிடி கானவர்
நீடுஅமை விளைந்த தேக்கள் தேறல்
குன்றகச் சிறுகுடிக் கிளையுடன் மகிழ்ந்து
தொண்டகச் சிறுபறைக் குரவை அயர்
விரல் உளர்ப்பு அவிழ்ந்த வேறுபடு நறுங்கால்
குண்டுகனை பூத்த வண்டுபடு கண்ணிய
இணைத்த கோதை அணைத்த கூந்தல்
முடித்த குல்லை இலைஉடை நறும்பூச்
செங்கால் மராஅத்த வால்இணர் இடைஇடுபு
சுரும்புஉணத் தொடுத்த பெருந்தண் மாத்தழை
திருந்து காமுல்குல் திளைப்ப உடஇ

மயில்கண்டு அன்ன மடநடை மகளிரொடு
 செய்யன் சிவந்த ஆடையன் செவ்வரைச்
 செயலைத் தண் தளிர் துயல்வரும் காதினன்
 கச்சினன் கழலினன் செச்சைக் கண்ணியன்
 குழலன் கோட்டன் குறும்பல் இயத்தன்
 தகரன் மஞ்ஞையன் புகர்இல் சேவல்அம்
 கொடியன் நெடியன் தொடிஅணி தோளன்
 நரம்புஆர்த்து அன்ன இன்குரல் தொகுதியோடு
 குறும்பொறிக் கொண்ட நறும்தண் சாயல்
 மருங்கில் கட்டிய நிலன்நேர்பு துகிலினன்
 முழவுஉறழ் தடக்கையின் இயல ஏந்தி
 மெல்தோள் பல்பிணை தமிழித் தலைத்தந்து
 குன்றுதோறும் ஆடலும் நின்றதன் பண்பே, அதாஅன்று.

கருத்துரை : ஐாதிக்காய்களைப் பச்சிலைக் கொடியாலே தொடுத்து
 தக்கோலக்காயையும் அதனுடனே காட்டு மல்லிகையும் சேர்த்து
 மாலையணிந்து, சந்தனம் பூசிய மார்பும், விற கொண்டு புரியும்
 கொடுஞ்செயல் குறவர் மூங்கில் குழாயிலே ஊற்றி முற்றிய தேனைத்
 தம் சுற்றமுடனே குடித்து மகிழ்ந்து தொண்டகம் எனும் பறை முழக்கி
 அத் தாளத்திற்கு ஏற்ப குரவைக் கூத்தாட விரலால் மலர்விக்கப்
 பட்டனவும் காம்புடன் கூடி மணம் வீசவனவும் சுனைப் பூக்களால்
 தொடுத்தனவும், வண்டு மொய்ப்பனவும் ஆகிய மாலையைச்
 சேர்த்துக் கட்டிய கூந்தல் உடையோர்.

தழையால் ஆகிய ஆடையை இடையில் உடுத்த மயில் போலும்
 சாயலுடைய யாழ் போலும் குரலுடைய குறமகளிருடன்.

சிவந்த மேனியும் செவ்விய ஆடையும் தோன்ற, வெட்சி மலைசூடி,
 சிறுபறை முழக்கி ஆட்டுக்கிடாயும், மயிலும் கொண்டு, சேவல் கொடி
 உயர்த்தி முருகன் வருகிறான்.

புள்ளிகள் உடையதும், மணம்பொருந்தியதும் குளிர்ந்ததும் நிலத்தளவு நீண்டு தொங்குவதுமான உடையணிந்து

மத்தளம் கொட்டிப் பாடும் கைகளால் மகளிரை ஏந்தி அவர்களைத் தழுவி, குன்று தோறாடலும் குமரன் இயல்பே.

பழமுதிர்ச்சோலை

சிறுதினை மலரோடு விரைஇ மறிஅறுத்து
வாரணக் கொடியோடு வயிற்பட நிறீஇ
ஊர்ஊர் கொண்ட சீர்கெழு விழவினும்
ஆர்வலர் ஏத்த மேவரு நிலையினும்
வேலன் தைஇய வெறிஅயர் களனும்
காடும் காவும் கவின்பெறு துருத்தியும்
ஆறும் குளனும் வேறுபல் வைப்பும்
சதுக்கமும் சந்தியும் புதுப்பும் கடம்பும்
மன்றமும் பொய்யிலும் கந்துஉடை நிலையினும்
ஆண்தலைக் கொடியொடும் மண்ணி அமைவர
நெய்யோடு ஐயவி அப்பி ஐது உரைத்து
குடந்தம் பட்டுக் கொழுமலர் சிதறி
முரண்கொள உருவின் இரண்டு உடை உடஇ
செந்நூல் யாத்து வெண்பொரி சிதறி
மதவலி நிலைஇய மாத்தாள கொழுவிடைக்
குருதியோடு விரைஇத் தூவெள் அரிசி
சில்பலிச் செய்து பல்பிரப்பு இரீஇச்
சிறுபசு மஞ்சளொடு நறுவிரை தெளித்துப்
பெரும்தண் கணவீர நறுந்தண் மாலை
துணைஉற அறுத்துத் தூங்க நாற்றி
நளிமலைச் சிலம்பின் நன்னகர் வாழ்த்தி

நறும்புகை எடுத்துக் குறிஞ்சி பாடி
 இமிழ்இசை அருவியோடு இன்னியம் கறங்க
 உருவப் பல்பூத் தூஉய் வெருவரக்
 குருதிச் செந்தினை பரப்பிக் குறமகள்
 முருகியம் நிறுத்தி முரணினர் உட்க
 முருகு ஆற்றுப் படுத்த உருகெழு வியன்நகர்
 ஆடுகளம் சிலம்பப் பாடிப் பலஉடன்
 கோடுவாய் வைத்துக் கொடுமணி இயக்கி
 ஓடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி
 வேண்டுநர் வேண்டியாங்கு எய்தினர் வழிபட
 ஆண்டு ஆண்டு உறைதலும் அறிந்த ஆறே
 ஆண்டு ஆண்டு ஆயினும் ஆகக் காண்தக
 முந்துநீ கண்டுழி முகன் அமர்ந்து ஏத்திக்
 கை தொழுஉப் பரவிக் கால்உற வணங்கி
 நெடும்பெரும் சிமையத்து நீலப் பைஞ்சனை
 ஐவருள் ஒருவன் அங்கை ஏற்ப
 அறுவர் பயந்த ஆறுஅமர் செல்வ!
 ஆல்கெழு கடவுள் புதல்வ! மால்வரை
 மலைமகள் மகனே! மற்றார் கூற்றே!
 வெற்றி வெல்போர்க் கொற்றவை சிறுவ!
 இழை அணி சிறப்பிற் பழையோன் குழலி!
 வானோர் வணங்குவில் தானைத் தலைவ!
 மாலை மார்ப! நூல்அறி புலவ!
 செருவில் ஒருவ! பொருவிறல் மள்ள!
 அந்தணர் வெறுக்கை அறிந்தோர் சொல்மலை!
 மங்கையர் கணவ! மைந்தர் ஏறே!
 வேல்கெழு தடக்கைச் சால்பெரும் செல்வ!
 குன்றம் கொன்ற குன்றாக் கொற்றத்து
 விண்பொரு நெடுவரைக் குறிஞ்சிக் கிழவ!

சங்க இலக்கியங்களில் சரவணன்

பலர்புகழ் நன்மொழிப் புலவர் ஏறே!
 அரும்பெறல் மரபிற் பெரும்பெயர் முருக!
 நசையினர்க்கு ஆர்த்தும் இசையோ ஆள!
 அலந்தோர்க்கு அளிக்கும் பொலம்பூண் சேளய்!
 மண்டுஅமர் கடந்தநின் வென்று ஆடு அகலத்துப்
 பரிசிலர்த் தாங்கு உருதெழு நெடுவேள்!
 பெரியோர் ஏத்தும் பெரும்பெயர் இயவுள!
 சூர்மருங்கு அறுத்த மொய்ம்பின் மதவலி!
 போர்மிகு பெருந்! குரிசில்! எனப்பல
 யான்அறி அளவையின் ஏத்தி ஆனாது
 நின்அளந்து அறிதல் மன்உயிர்க்கு அருமையின்
 நின்அடி உள்ளி வந்தனன் நின்னோடு
 புரையுநர் இல்லாப் புலமையோய்! எனக்
 குறித்தது மொழியா அளவையில் குறித்துஉடன்
 வேறுபல் உருவிற் குறும்பல் கூளியர்
 சாறு அயர் களத்து வீறுபெறத் தோன்றி
 அளியன் தானே முதுவாய் இரவலன்
 வந்தோன் பெருமநின் வண்புகழ் நயந்துளன
 இனியவும் நல்லவும் நனிபல ஏத்தித்
 தெய்வம் சான்ற திறல்விளங்கு உருவின்
 வான்தோய் நிவப்பின் தான்வந்து எய்தி
 அணங்குசால் உயர்நிலை தழீஇப் பண்டைத்தன்
 மணம்கமழ் தெய்வத்து இளநலம் காட்டி
 அஞ்சல் ஒம்புமதி அறிவல்நின் வரவுளன
 அன்புஉடை நன்மொழி அளைஇ விளிவுஅன்று
 இருள்நிற முந்நீர் வளைஇய உலகத்து
 ஒருநீ ஆகத் தோன்ற விழுமிய
 பெறல் அரும் பரிசில் நல்குமதி பலவுடன்
 வேறுபல் துகிலின் நுடங்கி அகில்கமந்து

ஆரமுமுமுதல் உருட்டி வேரல்
 பூஉடை அலங்கு சினைபுலம்ப வேர்க்கீண்டு
 விண்பொரு நெடுவரைப் பருதியின் தொடுத்த
 தண்கமழ் அலர்இறால் சிதைய நண்பல
 ஆசினி முதுகளை கலாவ மீமிசை
 நாக நறுமலர் உதிர யுகமொடு
 மாமுக முகக்கலை பணிப்பப் பூநுதல்
 இரும்பிடி குளிர்ப்ப வீசிப் பெருங்களிற்று
 முத்து உடை வான்கோடு தழீஇத் தத்துற்று
 நன்பொன் மணிநிறம் கிளரப் பொன்கொழியா
 வாழை முழுமுதல் துமியத் தாழை
 இளநீர்விழுக்குலை உதிரத் தாக்கிக்
 கறிக்கொடிக் கருந்துணர் சாயப் பொறிப்பற
 மடநடை மஞ்ஞை பலவுடன் வெரீஇக்
 கோழி வயப்படை இரியக் கேழலொடு
 இரும்பனை வெளிற்றின் புன்சாய் அன்ன
 குருஉமயிர் யாக்கைக் குடாவடி உளியம்
 பெருங்கல் விடர்அளைச் செறியக் கருங்கோட்டு
 ஆமா நல்லேறு சிலைப்பச் சேண்நின்று
 இழுமென இழிதரும் அருவிப்
 பழமுதிர் சோலை மலைகிழவோனே.

கருத்துரை : சிறு திணையை மலரோடு பரப்பி, ஆடு பலியிட்டு, கோழிக்
 கொடியை உயர்த்தி, ஊர்தொறும் நடைபெறுகின்ற விழாக்களிலும்.
 அன்பர் வழிபாடு செய்யும் இடங்களிலும், வேல் ஏந்திய பூசாரி
 வெறியாடும் இடத்தும், காட்டிலும், சோலையிலும், ஆற்றின்
 கரையிலும், குளங்கள் அருகிலும் வேறு பல கோயில்கள் அமைந்த
 இடங்களிலும், சதுக்கங்களிலும் சந்தியிலும், புது மலர் தரும்

கடப்பமரத்து நிழலிலும், ஊர் நடுவே தோன்றும் மரத்தடியிலும், முருகன் தோன்றுவான்.

கோழிக் கொடியில் அழகு செய்து, நெய்யும் வெண் சிறு கடுகும் நெற்றியிலிட்டு, மந்திரம் ஜெபித்து, மலையூர்கள் பசியும் பிணியும் இன்றி வாழ்க என்று வாழ்த்தி சாம்பிராணிப் புகை எழுப்பி, குறிஞ்சிப் பண் பாடி, பலவித வாத்தியங்கள் ஒலிக்க, பலநிற மலர்தூவி தொண்டகப்பறை முழக்க.

தெய்வம் இல்லை என்போர் அஞ்ச, வெறியாடுகளும் அதிர, கொம்பு முழங்க, மணி ஒலிக்க வழிபட அவர்களை முருகன் ஆட்கொள்வான்.

மேலே குறித்த இடங்களிலோ அல்லது மற்ற இடங்களிலோ நீ முருகனைக் கண்டால் முகமலர்ந்து அவனை வாழ்த்தி இருகை கூப்பி அவனது திருவடி உன் முடிபட வணங்கி.

சரவணப் பொய்கையில் வளர்ந்தவனே! காத்திகைப் பெண்கள் அறுவர் பால் உண்டவனே! ஆறு திருமுகங்கள் கொண்டவனே! கல்லால மரத்தின்கீழ் அமர்ந்த சிவன் மைந்தனே உமையின் செல்வனே! பகைவர்க்கு யமனே! அறிஞர் தம் புகழ்மாலை சூடிய அறிஞனே! அருளுடைய அன்பர் தம் அழியாத செல்வமே! வள்ளி தெய்வயானை கணவா! வேல் ஏந்திய வீரனே! என்று துதித்து நீ விரும்பியது கேட்ட அளவில் உனக்குப் பரிசுகள் வழங்குவார்.

அகில் கட்டைகளை அள்ளி வருவதும் சந்தனமரங்களைச் சாய்த்து வருவதும் மூங்கில்களை வேர்பிளந்து தள்ளுவதும் தேன் கூடுகளைச் சிதைத்தும் பலாவின் களைகளைத் தள்ளியும் வாழைகள் குலைகளோடு விழிவும் தெங்கின் குலைகள் சரியவும் மலை உச்சியிலிருந்து இழும் என்ற ஓசையுடன் பாயும் அருவிகள் உடைய பழமுதிர் சோலையில் வீற்றிருக்கும் முருகப் பெருமான் பெருமையை நீ அறிவாயாக.

7

தனிப் பாடல்கள் (திருமுருகாற்றுப் படை)

குன்றம் எறிந்தாய் குரைகடலில் சூர்தடிந்தாய்
புன்தலைய பூதப்பொருபடையாய் - என்றும்
இளையாய் அழகியாய் ஏறூர்ந்தான் ஏறே
உளையாய்என் உள்ளத்துறை.

குன்றம் எறிந்ததும் குன்றப்போர் செய்ததுவும்
அன்றங்கு அமரர் இடர் தீர்த்ததுவும் - இன்றென்னைக்
கைவிடா நின்றதுவும் கற்பொதும்பிற் காத்ததுவும்
மெய்விடா வீரன்கை வேல்

வீரவேல் தாரைவேல் விண்ணோர் சிறைமீட்ட
தீரவேல் செவ்வேள் திருக்கைவேல்-வாரி
குளித்தவேல் கொற்றவேல்கூர் மார்பும் குன்றும்
துளைத்தவேல் உண்டே துணை.

இன்னம் ஒருகால் எனதிடும்பைக் குன்றுக்குக்
கொன்னவில்வேற் சூர்தடிந்த கொற்றவா- முன்னம்
பனிவேய் நெடுங்குன்றம் பட்டுருவத் தொட்ட
தனிவேலை வாங்கத் தகும்

உன்னை ஒழிய ஒருவரையும் நம்புகிலேன்
பின்னை ஒருவரையான் பின்செல்லேன் - பன்னிருகைக்
கோலப்பா வானோர் கொடியவினை தீர்த்தருளும்
வேலப்பா! செந்தில்வாழ் வே!

அஞ்ச முகந்தோன்றின் ஆறுமுகந்தோன்றும்
வெஞ்சமரில் அஞ்சலென வேல் தோன்றும் நெஞ்சில்
ஒருகால் நினைக்கில் இருகாலுந் தோன்றும்
முருகா வென்று ஒதுவார் முன்.

முருகனே செந்தில் முதல்வனே மாயோன்
மருகனே ஈசன் மகனே - ஒருகை முகன்
தம்பியே நின்னுடைய தண்டைக்கால் எப்போதும்
நம்பியே கைதொழுவேன் நான்.

காக்கக் கடவியநீ காவாது இருந்தக்கால்
ஆர்க்குப் பரமாம் அறுமுகவா! பூக்குங்
கடம்பா! முருகா! கதிர்வேலா! நல்ல
இடங்காண்; இரங்காய் இனி.

பரங்குன்றிற் பன்னிருகைக் கோமான் தன்பாதம்
கரங்கூப்பிக் கண்குளிரக் கண்டு - சுருங்காமல்
ஆசையால் நெஞ்சே! அணிமுருகாற் றுப்படையைப்
பூசையாகக் கொண்டே புகல்.

நக்கீரர் தாம்உரைத்த நன்முருகாற் றுப்படையை
தற்கோலம் நாள்தோறும் சாற்றினார் - முற்கோல
மாமுருகன் வந்து மனக்கவலை தீர்த்தருளி
தான்நினைத்த வெல்லாம் தரும்.

சுருத்துரை : கிரவுஞ்ச கிரியினைப் பிளந்தவனே! கடலிலே ஒளித்த
சூரனை சம்ஹாரம் செய்தவனே! என்றும் இளமையோடு
இருப்பவனே! சிவபெருமான் மைந்தனே! என் உள்ளத்தில்
உறைவாய்.

கிரவுஞ்ச கிரியைப் பிளந்ததும், தேவர் துன்பம் போக்கியதும்,
இன்று என்னைக் கைவிடாது நின்றதும், மலைக் குகையில்
காத்ததும், முருகப் பிரானை விட்டு நீங்காதிருக்கும் வேல்.

வீரம் மிக்க வேல்; விண்ணவரைச் சிறையிலிருந்து விடுவித்த வேல்; முருகன் திருக்கையில் விளங்கும் வேல்; கடலிலே புகுந்து போர் செய்த வேல்; வெற்றி வேல்; சூரனுடைய மார்பும் குன்றும் துளைத்த வேல். அதுவே துணை.

செந்தில் மாநகர் வாழ்பவனே! விண்ணவர் தம்வினை தீர்த்த வேலப்பா! பன்னிருகைக் கோலப்பா! உன்னைத் தவிர வேறு எவரையும் நான் நம்புதல் இல்லேன்; எவர் பின்னும் செல்லேன்.

முருகா என்று ஒதுவார் முன் அச்சம் தோன்றின் ஆறு முகம் தோன்றும்; போரிலே அஞ்சேல் என்று கூறி வேல் தோன்றும்; நெஞ்சிலே ஒரு முறை நினைத்தால் இரு வேளையும் தோன்றும்.

முருகனே! செந்தில் முதல்வனே! திருமால் மருகனே! சிவன் மகனே! விநாயகன் தம்பியே! உனது திருப்பாதம் நம்பியே எப்போதும் நான் போற்றுவேன்.

காக்கக் கடமைப்பட்டுள்ள நீ காவாது இருந்தால் அறுமுகவனே! யார்க்குப் பரமாம்! கடம்பமாலை அணிந்தவனே! முருகா! கதிர்வேலா! இது தக்க சமயம்! இனியாவது இரங்க மாட்டாபா?

திருப்பரங்குன்றத்திலே வீற்றிருக்கின்ற பன்னிருகைக் கோமான் தன் திருப்பாதங்களைக் கைகூப்பி வணங்கி கண் குளிரக் கண்டு திருமுருகாற்றுப் படையைச் சொல்வாய்.

நக்கீரர் அருளிய திருமுருகாற்றுப் படையை நாள்தோறும் பாராயணம் செய்தால் முருகன் வந்து மனக்கவலை தீர்த்து நினைத்த எல்லாம் தருவான்.

புராணங்களில் முருகன்

இரண்டாம் பகுதி

முப்பது புராணங்களில் உள்ள
முருகன் பாடல்களும் கருத்துரைகளும்

புராணம்

புராதனம் என்பது புரானா என்றாகி புரானா என்பது புராணம் என்றாயிற்று

புராதனம் என்றாலும், புரானா என்றாலும் பொருள் ஒன்றே. அதாவது மிகப் பழைய விஷயம் என்று பொருள். முன்னைப் பழைமைக்கும் பழைமையான விஷயங்கள்.

இத்தகைய பழம் பெரும் நிகழ்ச்சிகளைக் கூறும் நூல் புராணம் எனும் பெயர் பெற்றது.

1

கந்த புராணம்

அருளியவர் : கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார்

மகா புராணங்கள் பதினெட்டு. அவற்றுள் ஒன்று ஸ்காந்தம். அது ஆறு பிரிவுகள் கொண்டது. ஆறிலே ஒன்று சங்கர சங்கிதை.

சங்கர சங்கிதை பன்னிரண்டு கண்டங்களால் ஆகியது. அவற்றுள் முதல் கண்டத்தின் பெயர் சிவரகசிய கண்டம் என்பது.

சிவ ரகசிய கண்டம் ஏழு காண்டங்கள் அடங்கியது. அவை முறையே சம்பவகாண்டம், அகரகாண்டம், மகேந்திர காண்டம், யுத்தகாண்டம், தேவகாண்டம், தக்ஷகாண்டம், உபதேச காண்டம் என்பன ஆகும்.

உபதேச காண்டம் நீங்கலாக உள்ள ஆறு காண்டங்களையுமே கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் கந்த புராணம் எனும் பெயரால் அருளினார்.

ஏழாவதாகிய உபதேச காண்டத்தை குகனேரியப்பர் பாடினார்.

தொண்டை நாட்டிலே காஞ்சிபுரத்திலே ஆயிரத்து நூற்றைம்பது ஆண்டுகள் முன்பு தோன்றினார், கச்சியப்பு சிவாச்சாரியார். இவர் குமரகோட்டத்து அருச்சகராகிய காளத்தியப்ப சிவாச்சாரியாரின் புதல்வர்; வடமொழியும் தென்மொழியும் வல்லவர்.

கந்தன் கனவிலிட்ட கட்டளைப்படி.

முருகப் பெருமானின் திருவிளையாடல்களைக் 'கந்த புராணம்' என்ற பெயருடன் பாடினார். முருகப் பெருமானே அவருக்கு அடி எடுத்துக் கொடுத்தார். "திகழ்தசகரச் செம்முகம் ஐந்துளான்" என்பதே அத்தொடக்கம்.

பின்னே கந்தபுராணத்தை அரங்கேற்றியபோது அங்கிருந்த புலவர் ஒருவர் மறுப்புக்கூற முருகனே முன்னின்று அம் மறுப்பைத் தவிடுபொடி யாக்கினார். என்பது வரலாறு.

கந்த புராணம் பாடியதால் கச்சியப்பர் அழியாப் புகழ் பெற்றவர் ஆனார்.

மூவிரு முகங்கள் போற்றி !

முகம் பொழி கருணை போற்றி!

ஏவரும் துதிக்க நின்ற

இராறு தோள் போற்றி ! காஞ்சி

மாவடி வைகும் செவ்வேள்

மலரடி போற்றி ! அன்னான்

சேவலும் மயிலும் போற்றி ! திருக்கை

வேல் போற்றி ! போற்றி

அருவமும் உருவமும் ஆகி

அநாதியாய் பலவாய் ஒன்றாய்ப்

பிரமமாய் நின்ற சோதிப்

பிழம்பதோர் மேனியாகக்

கருணைகூர் முகங்கள் ஆறும்

கரங்கள் பன்னிரண்டுங் கொண்டே

ஒரு திருமுருகன் வந்தாங்கு

உதித்தனன் உலகம் உய்ய

தூய்யதோர் மறைகளாலும்

துதித்திடற்கு அரிய செவ்வேள்

செய்ய பேரடிகள் வாழ்க!

சேவலும் மயிலும் வாழ்க!

வெய்ய சூர் மார்பு கீண்ட

வேல் படை வாழ்க! அன்னான்.

பொய்யில் சீர் அடியார் வாழ்க!

வாழ்க இப்புலனம் எல்லாம்

புன்னெறி அதனிற் செல்லும்
 போக்கினை விலக்கி மேலாம்
 நன்னெறி ஒழுகச் செய்து
 நவையறு காட்சி நல்கி
 என்னையும் அடியனாக்கி
 இருவினை நீக்கி ஆண்ட
 பன்னிரு தடந்தோள் வள்ளல்
 பாத பங்கயங்கள் போற்றி !

ஆறிரு தடந்தோள் வாழ்க !
 அறுமுகம் வாழ்க ! வெற்பைக்
 கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க !
 குக்குடம் வாழ்க ! செவ்வேள்
 ஏறிய மஞ்சை வாழ்க !
 யானைதன் அணங்கு வாழ்க !
 மாறுஇலா வள்ளி வாழ்க
 வாழ்க சீர் அடியார் எல்லாம் !

2

தணிகைப் புராணம்

அருளியவர் : கச்சியப்ப முனிவர்

கச்சியப்ப முனிவர் திருத்தணிகையிலே தோன்றியவர்; சைவ வேளாளர் குலத்தினர்; அபிஷித்தர் மரபினர்; சிவஞான யோகியரின் மாணவர் பன்னிருவருள் முதல்வராக விளங்கியவர்; இவரது காலம் சுமார் இருநூறு ஆண்டுகள் முன்பு என்பர்.

தெறுதழற் பிணிகள் மண்ணும்

சிவகங்கை ஆனாய் போற்றி!

வெறிகமழ் கயிலைக் கங்கைத்

தீர்த்தமாய் விரிந்தாய் போற்றி!

பிறவிதீர் ஞானசக்தி

தரனெனும் பெயராய் போற்றி!

அறிஞர் சூழ்ந்து ஏத்தும்

சீபூரணகிரிக்கு அதிப போற்றி!

கருத்துரை : வருந்துகின்ற தீயினைப் போன்ற நோய்களைக் கழுவும் சிவகங்கை வடிவாக எழுந்தருளியுள்ளவனே! வணக்கம்.

வாசனை வீசும் கயிலையின் கண் உள்ள கங்கை வடிவாய் எங்கணும் நிறைந்துள்ளவனே! வணக்கம்.

பிறப்பு நீக்கும் வேலைத் திருக்கரத்திலே தாங்கியுள்ளவனே! வணக்கம்.

அறிஞர் பலரும் சுற்றித் துதிக்கும் திருத் தணிகைக்குத் தலைவனே ! வணக்கம்.

(சீ பூரணகிரி — திருத்தணிகை.)

அருள் பொழி முகங்கள் போற்றி!

அலர் விழிக் கமலம் போற்றி!

மருமலர் குவளை பூத்த

வரை யுறழ் திணிதோள் போற்றி!

பெருவரம் அளிப்ப நீண்ட

பேர் எழில் மணிக்கை போற்றி!

இருள் வினை துகைத்துச் சேந்த

இணை மலர்ப் பாதம் போற்றி!

கருத்துரை : அருள் மழை பொழியும் ஆறு திருமுகங்களும் போற்றி! மலர்ந்த பன்னிரு விழித் தாமரைகளும் போற்றி! மணமுடைய குவளை மலர்மாலை பொலிவுற்ற மலை ஒத்த திருத்தோள்கள் போற்றி ! பெரும் வரங்களை அடியார்க்கு அருளல் வேண்டி நீண்டுள்ள அழகிய கைகள் போற்றி! மயக்கத்தால் வரும் இருவினையையும் மிதித்தலானே சிவந்த மலர்போன்ற திருவடிகள் போற்றி !

3

தணிகாசல புராணம்

அருளியவர் : தணிகை கந்தப்ப தேசிகர்

கந்தப்ப தேசிகர் திருத்தணிகையில் வாழ்ந்தவர்; கச்சியப்ப முனிவரின் மாணவர்; முருகன்பால் மெய்யன்பு கொண்டவர்;

கந்தப்ப தேசிகருக்கு மனைவியர் இருவர். தங்களுக்குப் பிறக்கும் ஆண்மகவுக்குப் பெருமாள் பெயர் வைப்பதாக இவ்விருவரும் வேண்டியிருந்தனர். இருவரும் ஒரே சமயத்தில் கருவுயிர்த்தனர் ; ஆண் மகவு பெற்றனர்.

பிள்ளைக்குப் பெயர் என்ன வைப்பது? 'முருகனின் பெயர் வைக்கவேண்டும்' என்றார் கந்தப்ப தேசிகர்.

“பெருமாள் பெயர் வைப்பதாக வேண்டிக் கொண்டு இருக்கிறோமே!” என்றனர் மனைவிமார்.

“சரி ; அப்படியே வைப்போம்”; என்றார் கந்தப்ப தேசிகர்.

‘விசாகப் பெருமாள்’ என்று ஒரு பிள்ளைக்குப் பெயர் வைத்தார். ‘சரவணப் பெருமாள்’ என்று மற்றொரு பிள்ளைக்குப் பெயர் வைத்தார். ‘பெருமாள்’ என்ற பெயர் வைத்துவிட்டோம் என்று மகிழ்ந்தனர் மனைவிமார்.

‘முருகன் பெயர் வைத்தோம்’ என்று மன அமைதி கொண்டார் கந்தப்ப தேசிகர். விசாகப் பெருமானும், சரவணப் பெருமானும் பிற்காலத்திலே பெரும் புலவராக விளங்கினர்.

போற்றி! போற்றி! சடானனா!
 போற்றி! போற்றி! புராதனா!
 போற்றி! போற்றி! வரோதயா!
 போற்றி! போற்றி! நிராமயா!
 போற்றி! போற்றி! சிலாதலா!
 போற்றி! போற்றி! நிராகுலா!
 போற்றி! போற்றி! நந்தனா!
 போற்றி! காங்கெய! போற்றியே!

வேலனுக்கு ஜெயம்! ஜெயம்!
 விசாகனுக்கு ஜெயம்! ஜெயம்!
 காலனுக்கு ஒரு காலனாம்
 கருத்தனுக்கு ஜெயம்! ஜெயம்!
 பாலனுக்கு ஜெயம்! ஜெயம்!
 பராபரற்கு ஜெயம்! ஜெயம்!
 சீலனுக்கு ஜெயம்! ஜெயம்!
 சேந்தனுக்கு ஜெயம்! ஜெயம்!

மங்களம் தணிகாசலா!
 மங்களம் பக்தவத்சலா!
 மங்களம் சத்தியத்தனே!
 மங்களம் புவனேசனே!
 மங்களம் பவநாசனே!
 மங்களம் வள்ளிநாயகா!
 மங்களம் சுபமங்களம்!

4

திருச்செந்தூர் தலபுராணம்

அருளியவர் : வென்றி மாலைக் கவிராயர்

திருச்செந்தூர் கோவிலில் மடைப்பள்ளி வேலை செய்து கொண்டு இருந்த அந்தணர் வென்றிமாலைக் கவிராயர், ஒரு நாள் நைவேத்தியம் செய்ய காலதாமதம் ஆயிற்று. அதிகாரிகள் இவரைத் தண்டித்தார்கள். அதனால் மனம் உடைந்து கடலில் விழுந்து உயிர் விடச் சென்றார் இவர். அப்போது முருகர் ஓர் அன்பர்போலத் தோன்றி திருச்செந்தூர் ஸ்தல புராணம் பாடும்படி கூறினார். அவ்வாறே செய்ய விரும்பி வடமொழி வல்ல கிருஷ்ண சாஸ்திரி என்பாரிடம் கேட்டு அறிந்து இவர் திருச்செந்தூர் புராணம் பாடினார் என்று கூறப்படுகிறது.

இவர் பாடிய திருச்செந்தூர் புராணத்தை அரங்கேற்ற முயன்ற போது திருச்செந்தூர் முக்காணியர்கள் இவரை அசட்டை செய்து இகழ்ந்தார்கள். அதனால் இவர் மனம் உடைந்தார்; தாம் பாடிய புராண ஏட்டைக் கடலில் எறிந்தார். அப்புராண ஏடு அலைகளால் தள்ளப்பட்டு யாழ்ப்பாணத்துக் கரை சேர்ந்தது. ஒருவர் அதை எடுத்துப் பத்திரமாக வைத்துக்கொண்டார்.

ஒரு சமயம் அவ்வூரில் கொடியதொரு விஷநோய் பரவியது. ஏடு இருந்த பகுதியில் மட்டும் அந்நோய் புகவில்லை. அது கண்டு ஊரார் வியந்தனர்.

முருகப் பெருமான் அவ்வூரார் கனவில் தோன்றி ஏடு அங்கிருப்பதை அறிவித்தார். உடனே அவ்வூரார் அந்நூலைப் பெற்று வீடுதோறும் பாராயணம் செய்து நலம் எய்தினர்.

புராணங்களில் முருகன்

புராண ஏடு கிடைத்த இடம் 'புராண முனை' எனும் பெயர் பெற்றது.

உலகத்தின் முதலாய் நின்ற
ஒரு தனிப் பொருளே! போற்றி!
கலைகட்கும் உணர ஒண்ணாக்
கருணை வாரிதியே! போற்றி!
மலைவில்கைப் பெருமான் கண்ணில்
வந்த மாமணியே! போற்றி!
புலமைக்கும் தலைமையான
புண்ணியா! போற்றி! போற்றி !

பேரழகுடைய தெய்வப் பிடி
புணர் களிதே! போற்றி!
கோரவெம் சிலைக்கை வேடர்
குலம் உய்ய வந்தாய் போற்றி!
ஆரமுதனைய எம்மான்
அருளுமான் கணவா போற்றி!
குருடல் குருதி மாறாச்
சோதி வேல் கடம்பா போற்றி!

பன்னிரு கரத்தாய் போற்றி!
பகம்பொன் மா மயிலாய் போற்றி!
முன்னிய கருணை ஆறு
முகப் பரம் பொருளே போற்றி!
கன்னியர் இருவர் நீங்காக்
கருணை வாரிதியே போற்றி
என்இரு கண்ணே! கண்ணுள்
இருக்கும் மா மணியே போற்றி!

5

திருப்பரங்கிரிப் புராணம்

அருளியவர் : நிரம்ப அழகிய தேசிகர்

நிரம்ப அழகிய தேசிகர் வேதாரணியத்திலே பிறந்தவர். வேதாரணியம் என்பது தஞ்சை ஜில்லாவிலே உள்ள திருமறைக்காடு ஆகும். இது பாடல் பெற்ற ஸ்தலம். இவர் வாழ்ந்த காலம் நானூற்றைம்பது ஆண்டுகள் முன் ஆகும். நிரம்ப அழகிய தேசிகர் வடமொழி வல்லவர்; சைவத்திருமுறைகள் எல்லாம் ஐயம் திரிபு அறக் கற்றவர்.

சேது புராணம் திருப்பரங்கிரிப் புராணம் முதலியன இவர் இயற்றியவை. திருவாரூர் புராணம் பாடிய சம்பந்த முனிவரின் ஆசிரியர் இவர்.

பனிவரையின் மகள் உதவ உண்டருளும்

செங்கனி வாய்ப் பாலா! போற்றி!

குனிசிலைவேள் மிக நாண வடிவழகு

கொண்டருளும் குமரா! போற்றி!

வினய மெழுஞ் சூர் கிளையை வோர் அறுக்க

உளத்தில் வைத்த விருத்தா போற்றி!

முனிவருளம் கனியமிக வரங்குலவு

பரங்கிரியின் முருகா! போற்றி!

கையிலணி வேல் போற்றி! கருதி வரு

மயில்போற்றி! கனகதண்டைச்

செய்ய மலராடி போற்றி! திருச்சேவல்

கொடி போற்றி! திகழும் சோதி

மெய்யிலகும் எழில் போற்றி! விளங்கிய

சண்முகம் போற்றி! மேன்மை போற்றி

கொய்யு மலர் கடம்பணி வாய்பரங்கிரியில்

இருந்த மணக்கோலம் போற்றி!

6

பழநி தல புராணம்

அருளியவர் : பாலசுப்பிரமணியக் கவிராயர்

பாலசுப்பிரமணியக் கவிராயர் பெரிய கவிராயரின் புதல்வர் ; துளுவ வேளாளர் குலத்தினர். பதினேழாம் நூற்றாண்டினர். பெரிய கவிராயர் பழநிப் பெருமானுக்குத் தொண்டு புரிந்து வந்தவர். முருகன் சந்நிதியில் திருமறை ஒதுவார் இவர். இவர் தம் புதல்வர் பாலசுப்பிரமணியக் கவிராயருக்குத் தஞ்சை அரசர் கவிராயர் என்ற பட்டம் வழங்கினார்.

பால் மொழிப் பகம் பாவை சேய் போற்றி!

பூஞ்சரவண பவ போற்றி!

வான்கரர்க் கருள் கந்தவேள் போற்றி!

புள்வரை பொடித்தவ போற்றி!

தேன் மலர்ப் பொழில் சிவாசல போற்றி!

சேவலங் கொடியோய் போற்றி!

நான் மறைப் பொருள் நாயக போற்றி!

மெய்ஞான தேசிகா போற்றி!

கருத்துரை : பால்போலும் இனிய மொழியுடைய பார்வதி புத்திரனே! வணக்கம்! பொலியும் சரவணப் பொய்கையில் தோன்றியவா! வணக்கம்! தேவர்க்கு விண் உலகு தந்தவனே! வணக்கம்! கிரவுஞ்ச மலையைப் பிளந்தவனே! வணக்கம்! தேன் சொரியும் மலர்மிகு சோலைச் சிவகிரியில் எழுந்தருளியிருப்பவனே! வணக்கம்!

சேவல்கொடி உடையவனே! வணக்கம்! நான்கு வேதங்களின்
பொருள் உணர்ந்தவனே! வணக்கம்! மெய்ஞ்ஞான தேசிகா!
வணக்கம்!

போற்றி எந்தை தந்த கந்த!

போற்றி கார்த்திகேயனே!

போற்றி கங்கை மைந்த!

பைந்தளிர்க் கை நாரிபுதல்வனே!

போற்றி பூதரம் பொடித்த

பூமணிச் செவ் வேலனே!

போற்றி தென் சிவாசலேச!

புனித போற்றி போற்றியே!

கருத்துரை : எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான் பெற்ற கந்தனே!
வணக்கம். கார்த்திகையின் புதல்வனே! வணக்கம். கங்கையின்
மைந்தனே வணக்கம். பசுமையாகிய தளிர் போன்ற கையை உடைய
உமா தேவியின் குமாரனே! வணக்கம். மலைகளைப் பொடிபடச்
செய்த அழகிய வேலாயுதம் தரித்தவனே! வணக்கம்.
தென்திசையிலே உள்ள சிவகிரியிலே எழுந்தருளி யிருக்கின்றவனே!
வணக்கம். பரிசுத்தனே வணக்கம்!

7

கந்த புராணச் சுருக்கம்

அருளியவர் : சம்பந்த சரணாலய சுவாமிகள்

சம்பந்த சரணாலய சுவாமிகள் வாழ்ந்த காலம் பதினேழாம் நூற்றாண்டு. சைவ வேளாளர் மரபில் தோன்றியவர். தோன்றிய இடம் பாண்டிய நாடு. தருமபுர ஆதினத்தில் ஆறாவது குருமூர்த்தியாக விளங்கிய திருஞான சம்பந்த சுவாமிகளிடம் ஞான உபதேசம் பெற்றார் இவர் ; சம்பந்த சரணாலயர் எனும் திருப்பெயர் பூண்டார். கச்சியப்ப சிவாசாரியார் அருளிய கந்தப் புராணம் 10,346 பாடல்கள் கொண்டது. அதைச் சுருக்கி 1,043 பாடல்கள் இயற்றினார். இதுவே கந்த புராணச் சுருக்கம் எனும் பெயர் பெற்றது.

வேல்வாழி ; மயில்வாழி ; சேவல் வாழி ;

வேறுமுள படைவாழி ; விளங்குதண்டைக்

கால் வாழி ; அருள் பொழியும் விழிகள் வாழி;

கவின் குலவும் ஈராறு கரங்கள் வாழி ;

மால் வாழி ; வாழியெனப் பணிந்து வாழ்த்தும்

மலை மாது திருமுருகன் மகிழ்ந்த ஆறு

பால் வாழி ; எனை ஆளுங் கருணை வாழி;

பங்கிருந்த மங்கையர்தம் பதங்கள் வாழி!

வேறும் உளபடை - வேல் ஒழிந்த மற்றப் பதினேரு ஆயுதங்கள். ஆறுபால் வாழி - ஆறுபடை வீடுகள் வாழ்க. பங்கிருந்த மங்கையர் - வள்ளி, தெய்வயானை.

8

திருவிரிஞ்சைப் புராணம்

அருளியவர் : எல்லப்ப நாவலர்

இவர் திவ்யகவி சைவ எல்லப்ப நாவலர் என்றும் அழைக்கப் பெறுவார். இவரது ஊர் தஞ்சை ஜில்லா திருவெண்காடு அருகே உள்ள ராதாநல்லூர்.

இவர் தருமபுர ஆதீனத்தைச் சார்ந்து பல கலைகளும் கற்றவர். ஆதி சங்கரர் அருளிய செளந்தர்ய லஹரியில் பெரிதும் ஈடுபட்டவர். வடமொழியிலும் தென் மொழியிலும் வல்லவர்.

திருவிரிஞ்சை என்பது விரிஞ்சிபுரம் ஆகும். இது தொண்டை நாட்டில் பாலாற்றின் கரையில் உள்ளது. இங்கு எழுந்தருளியுள்ள பெருமானின் திருப்பெயர் மார்க்கசகாய தேவர் என்பது.

அவருக்கு இப் பெயர் ஏன் வந்தது ?

மிளகு வியாபாரி ஒருவன் தன் பொதி மாடுகள் மீது ஏராளமான மிளகு மூட்டைகளை ஏற்றிக்கொண்டு காஞ்சீபுரம் போய் விற்கச் சென்றார். செல்லும் வழியில் விரிஞ்சிபுரம் சேர்ந்தான். பொழுது போயிற்று. விரிஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவனைத் துதித்தான். தனக்குத் துணை வருமாறு வேண்டினான். அவன் வேண்டுகலுக்கு இணங்கி இறைவனும் ஒரு வீரன் உருக்கொண்டு குதிரை மேல் ஏறி மிளகு வியாபாரிக்கு வழித்துணை சென்றான். மிளகுப் பொதியைக் கொள்ளையர் கொண்டுபோகா வண்ணம் பாதுகாத்து அளித்தான். அதனால் மார்க்கசகாய தேவர் என்று அழைக்கப்பெற்றான்.

அந்திப்போது அழகுறவே நடித்தருளும்
வழித்துணைவர் அருளுங்கோவை
வந்திப்போர் நினைத்தபடி மயிலேறி
அயில் எடுத்து வரும் செவ்வேளைச்
சந்திப்போம் ; மலர்சொரிவோம் ; புகழ்ந்திடுவோம் ;
அவன் கமலத் தாளும் போளம்
சிந்திப்போம் ; ஆதலினால், நமது பழ
வினைகள் எல்லாம் சிந்திப் போமே!

கருத்துரை : பிரதோஷ காலத்திலே கயிலையங்கிரியினிடத்து மிகுந்த அழகுடன் நடனம் ஆடும் மார்க்க சகாயர் தம் நெற்றிக் கண்ணின் இடமாக அருளிய, வேலாயுதமேந்திய, மயிலுடன் சுற்றித்திரிகின்ற கவாமியை தரிசிப்போம் ; மலர்களால் துதிப்போம் ; மகிழ்வோம். அதனால் நமது பழைய வினைகள் எல்லாம் சிந்திப்போம்.

9

சேக்கிழார் புராணம்

அருளியவர் : உமாபதி சிவாச்சாரியார்

சிதம்பரம் என வழங்கப்படும் தில்லையிலே அந்தணர் குலத்திலே தோன்றியவர் உமாபதி சிவாச்சாரியார். தில்லை மறைஞான சம்பந்தரின் மாணவர்.

மறைஞான சம்பந்தரோ மெய்யறிவு முதிர்ந்தவர். குல வேறுபாடுகளை எல்லாம் சிறிதும் கருதாதவர்.

செங்குந்தர் அளித்த கூழினை ஒரு நாள் அவர் அருந்திக் கொண்டிருந்தார். கூழ் அவர் தம்மை கை வழியே வழிந்தது.

அது கண்டார் உமாபதி சிவம். வழிந்த கூழைத் தம் கையில் வாங்கி அருந்தினார்.

இச் செய்தி தில்லை முழுவதும் காட்டுத் தீப்போல் பரவியது. தில்லை வாழ் அந்தணர் பலரும் கூடினர் ; உமாபதி சிவத்தின் செயலைக் கண்டித்தனர். அவரைக் குலத்திலிருந்தும் விலக்கினர் ; தில்லையில் வாழ்தல் கூடாது என்று தடுத்தனர்.

உமாபதி சிவம் தில்லையை அடுத்த கொற்றவன்குடி சென்று வாழ்ந்தார்.

இங்ஙனம் அவர் கொற்றவன் குடியில் வாழ்ந்தபோது நடராஜப் பெருமானுக்குத் திருவிழா வந்தது.

கொடியேற்றும் முறை உமாபதி சிவத்தினுடையது. வேறு ஒருவரைக்கொண்டு கொடியேற்ற எண்ணினர் தில்லை வாழ் அந்தணர். கொடி ஏறினால்தானே ? ஏறவில்லை.

“நாம் உமாபதியின் பூசைப் பெட்டியில் இருக்கிறோம். அவன் வந்தால் அன்றி இக் கொடி ஏறாது” என்றொரு வாக்கு எழுந்தது.

தில்லைவாழ் அந்தணர் தமது தவறை உணர்ந்தனர் ; வருந்தினர் ; ஓடினர் உமாபதி சிவத்திடம் ; பிழை பொறுக்க வேண்டினர் ; அழைத்தனர்.

உமாபதி சிவம் வந்தார் ; கொடியை ஏற்றினார். கொடி ஏற்றிற்று.

பாறு முகமும் பொருந்தப்
பருந்து விருந்துணக் கழுகு
நூறு முகமா யணைந்து
நாழில் படு களம் புகுத
மாறுமுகம் தருநிருதர்
மடிய வடிவேல் எடுத்த
ஆறுமுகம் திருவடித் தாமரை
இணைகள் அவை போற்றி!

கருத்துரை : பகைவர் புறமுதுகிட்டு ஓடவும் பருந்துகள் விருந்து உண்ணவும். கழுகுகள் பல்வேறு பகுதிகளினின்றும் வந்து போர்க்களத்தில் சேரவும், மாறுபட்ட முகங்களை உடைய அசுரர் வீழ வேல் விடுத்த ஆறுமுகக் கடவுளின் திருவடித் தாமரைகளுக்கு வணக்கம்.

10

திருவாதவூரர் புராணம்

அருளியவர் : கடவுள் மாமுனிவர்

கடவுள் மா முனிவர் 18-ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர்; சிறந்த புலவர்; கச்சியப்ப முனிவரின் நண்பர்; வயிறுவலியால் வருந்தினார். அப்போது திருவாதவூரடிகள் புராணம் பாடுமாறு கச்சியப்ப முனிவர் கூற அவ்வாறே பாடினார் ; வயிறு வலி நீங்கப் பெற்றார்.

துங்கமத கும்ப உயர்

தும்பி முகர் தம்பி சீர்

தங்கு ளெகிழஞ் சிறு

சதங்கைகள் புலம்பவே

மங்கை உமை கண்குளிர

வந்து உலவுகின்ற தாள்

அங்கை மலர் கொண்டு மிகும்

அன்புடன் இறைஞ்சுவரம்.

கருத்துரை : உயர்ந்த மதம் பொருந்திய மத்தகத்துடன் கூடிய யானைமுகக் கடவுள் தம்பியாகிய சுப்பிரமணியக் கடவுளின் அழகிய சிலம்புகளும், சிறு சதங்கைகளும் ஒலிக்க உமா தேவியின் கண்குளிர அவர்முன் வந்து உலவுகின்ற திருவடிகளை மிக அன்புடன் மலர்தூவி வணங்குவோம்.

11

காஞ்சிப் புராணம்

அருளியவர் : சிவஞான யோகிகள்

காஞ்சிபுரம் எனும் புண்ணியத் திருப்பதி பற்றிய வரலாறு இது. வடமொழியிலே ஸ்கந்த புராணம் சனத்குமார சம்ஹிதை காளிகா கண்டத்தில் உள்ள தீர்த்த மான்மியத்தில் கூறப்பட்டுள்ள பஞ்சாசத் என்கிற நூற் பகுதி.

இதனைத் தமிழ் மொழியில் அருளியவர் திருக்கைலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து திராவிட மகாபாஷ்ய கர்த்தராகிய சிவஞான யோகிகள்.

இவர் தென் பாண்டி நாட்டிலே பாவ நாசம் அருகே உள்ள விக்கிரமசிங்க புரத்திலே தோன்றியவர். தோன்றிய காலம் சுமார் இருநூறு ஆண்டுகள் முன் எனலாம். இவரது தந்தையார் பெயர் ஆனந்தக்கூத்தர் ; தாயார் பெயர் மயிலம்மை. இவருடைய பிள்ளைத் திருநாமம் முக்களாலிங்கர் என்பது. திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தைச் சேர்ந்த சுசீந்திரம் திருமடத்தில் அப்போது வீற்றிருந்தவர் வேலப்ப தேசிகர். அவரே இவருக்கு சமய தீட்சை அளித்தார் ; சிவஞானம் என்ற திருப்பெயரும் தந்தார்.

முருகோட்டம் தரப்பாயும் மும்மதமும்

ஊற்றெடுப்ப முரிவிற் கோட்டும்

ஒரு கோட்டு மழுகளிறறை இருகோட்டு

முதுகளிறா உலவக் காட்டிப்

பருகோட்ட நறைவேட்டுப் பைங்கோட்டுத்
 தினைப் புனத்துப் பரண்மேற்கொண்டு
 குருகோட்டுமு பெடை மணந்த குமரகோட்டத்து
 அடிகள் குலத்தாள் போற்றி.

கருத்துரை : வளமான குறிஞ்சி மலைச்சாரலில் உள்ள தினைப் புனத்தில் போடப்பட்டிருக்கும் பரண்மேல் ஏறிக்கொண்டு அத்தினைக் கதிர்களைக் கொய்து உண்ணவரும் கிளி முதலிய பறவைகளைக் கூவி ஓட்டும் மயில்போலும் சாயல் பொருந்திய வள்ளியின் அதரத்தில் சுவைக்கும் அமுதம் விரும்பி விநாயகக் கடவுளாகிய யானைக் கன்றை வாசனை வீசும்படி மும்மதங்களும் பொழியும் பெரிய யானை உருக்கொள்ளும்படி செய்து பயமுறுத்தித் திருமணம் புரிந்த குமரகோட்டத்தில் வீற்றிருக்கும் முருகக்கடவுளுடைய மேன்மையான திருவடிகளுக்கு வணக்கம்.

12

திருக் கூவப் புராணம்

அருளியவர் : சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

நான்கு முகன் தொழும் ஐந்து முகன் ஈன்ற
 ஆறுமுக நாதன் தன்னை
 வான்குலவும் ஒரு கடவுள் யானையின்
 பாகனைப் புனத்து வடிவு கூர்ந்த
 மான்குறுக வேங்கை உரு எடுத்தானை
 அசுரர் குலம் மாய்த்துப் பேய்கட்கு
 ஊன் குருதியொடும் அளவிப் புது விருந்
 திட்டானை நமது உள்ளத்துள் வைப்பாம்

கருத்துரை : நான்முகனாகிய பிரமன் வணங்கும் ஐந்துமுகக் கடவுளாகிய சிவபெருமான் தந்த ஆறுமுகக்கடவுள். வானவர் போற்றும் தெய்வயானை மணாளனை, தினைப்புனத்திலே வள்ளி நாயகியின் பொருட்டு வேங்கை உரு எடுத்தவனை, அசுரர் குலத்தை வேருடன் அழித்து, இரத்தம் தோய்ந்த மாமிச விருந்தைப் பேய்களுக்கு அளித்த முருகனை உளத்துள் வைப்பாம்.

13

திரு ஏரக புராணம்

காந்திமுக மலர் போற்றி! கற்பதரு என
அருளும் கருணை போற்றி!
வாய்த்த துணைப்பதம் போற்றி! வாமகரம்
இடைசெறிந்த மாண்பு போற்றி!
சேர்ந்த தண்ட கரம் போற்றி! கோவண
நீடு எழில் போற்றி! சித்தாந்தத்திற்
போந்த பொருளருளுமலைக் குமர நாயகன்
திருத்தாள் போற்றி! போற்றி!

கருத்துரை : ஒளி வீசும் மலர் திருமுகத்துக்கு வணக்கம். கற்பக விருட்சம் என்று கூறும்படி வேண்டியவர் வேண்டியவாறு அருள் மழை பொழியும் கருணாமூர்த்திக்கு வணக்கம். திருவடிகளுக்கு வணக்கம். இடையிலே சேர்த்த திருக்கை போற்றி; தண்டம் தாங்கு கரம் போற்றி; கோவணம் உடுத்த எழில் போற்றி; சித்தாந்தப் பொருள் அருளும் குமரன் திருத்தாள் போற்றி.

14

திருவிளையாடல் புராணம்

அருளியவர் : பரஞ்சோதி முனிவர்

பரஞ்சோதி முனிவர் திருமறைக் காட்டிலே தோன்றியவர். திருமறைக்காடு என்பது தஞ்சை ஜில்லாவிலே உள்ள வேதாரணியம் ஆகும். இவர் வாழ்ந்த காலம் எண்ணூறு ஆண்டுகள் முன்பு. இறைவன் திருப்பதிகள் பலவற்றையும் கண்டு மகிழ்ந்துகொண்டு மதுரை சென்றார் இவர். அங்கேயே தங்கிவிட்டார். அப்போது அங்கையர்கண் அம்மையின் அருள் பெற்றுத் திருவிளையாடல் புராணம் பாடினார்.

கறங்கு திரைக் கருங்கடலும் காரவுண்ப்
பெருங் கடலும் கலங்கக் கார்வந்து
உறங்கு சிகைப் பொருப்பும் சூரரப்பொருப்பும்
பிளப்ப மறை உணர்ந்தோர் ஆற்றும்
அறங்குலவும் அகத்தழலும் அவுண
மடவார் வயிற்றின் அழலும் மூள
மறங்குலவு வேல் எடுத்த குமரவேள்
சேவடிகள் வணக்கம் செய்வாம்.

கருத்துரை : ஒலிக்கின்ற அலைகளை உடைய கரிய கடலும். கரிய அகர சேனையாகிய பெரிய கடலும், கலங்க. மேகம் வந்து தங்கும் படியான உச்சியுடைய கிரவுஞ்ச கிரியும், சூரபதுமனின் மார்பாகிய மலையும் பிளந்துவிழ, வேத விதிகளை நன்குணர்ந்தோர் செய்கின்ற அறத்துடன் கூடிய வேள்வித்தீயும் அகரர் பெண்கள் வயிற்றுத் தீயும் மூண்டு எழ வீரவேல் ஏந்திய குமரக்கடவுளின் சிவந்த திருவடிகளுக்கு வணக்கம்.

15

சீகாளத்தி புராணம்

அருளியவர் : சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் முதலானோர்

சிவப்பிரகாசர் காஞ்சிபுரத்தில் தோன்றியவர். இவரது தந்தையார் பெயர் குமாரசுவாமி தேசிகர்; தொண்டைமண்டல வேளாளர் தம் தீக்ஷா குருவாக விளங்கியவர். இவருடைய புதல்வர் மூவர்; முதல்வர் சிவப்பிரகாசர், இரண்டாமவர் வேலாயுதர், மூன்றாமவர் கருணைப்பிரகாசர். இவர் மூவரும் சிவலிங்க தாரணம் செய்துகொண்டு வீரசைவராய் விளங்கினர். தருமபுர ஆதீனம் மாசிலாமணி தேசிகர் பால் சென்று சிவ தீட்சை பெற்றார் சிவப்பிரகாசர்.

சிந்து பூந்துறை வெள்ளியம்பலவாண சுவாமிகளிடம் ஐந்திலக்கணம் அறிந்தார். இவரது தம்பி கருணைப்பிரகாசர் சீகாளத்தி புராணம் பாடத் தொடங்கி அது முடியுமுன் இறைவனடி சேர்ந்தார். அப்போது அவருக்கு வயது பதினெட்டு. கருணைப் பிரகாசர் அரைகுறையாய் விட்ட சீகாளத்தி புராணத்தை தொடர்ந்து பாடினார் சிவப்பிரகாசர் அவரும் அதை முடிக்காமல் தமது முப்பத்திரண்டாவது வயதில் இறைவன் திருநிலில் அடைந்தார். அவர் விட்டுப் போன பகுதியைப் பாடி முடித்தார் வேலைய சுவாமிகள். தமது எழுபத்திரண்டாம் வயதில் இறைவனுடன் இரண்டறக் கலந்தார். துறை மங்கலத்திலே வாழ்ந்த செல்வர் அண்ணாமலை ரெட்டியார்

சிவப்பிரகாச சுவாமிகளுக்கு மடம் கட்டித் தந்து ஆதரித்து வந்தமையின் துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாசர் என்ற பெயர் நிலவியது.

சீகாளத்தி என்பது காளஹஸ்தி எனப்படும் ஸ்தலமாகும். தென் கயிலை எனவும் இது வழங்கப்படும். மும்முடிச் சோழபுரம் எனவும் கூறப்படும் ; பாடல் பெற்ற ஸ்தலம். இங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவனை சிலந்தி, பாம்பு, யானை மூன்றும் பூசித்தபடியால் இது சீகாளத்தி எனும் பெயர் பெற்றது. சீ - சிலந்தி; காளன் - பாம்பு; அத்தி - யானை.

பன்னிரு கமலக் கையும்
 பற்பல தொழில் விளைப்பத்
 தன்னமர் தாய் முலைப்பால்
 தான் கவான் இருந்து உண்ணுங்கால்
 முன்னவன் அகலம் தாழ்ந்த
 மொய் தலைத் தொடை புரட்டும்
 பொன்னடி இளைய சேய்
 எம் புந்தியில் உலவும் அன்றே

கருத்துரை : பன்னிரண்டு தாமரை மலர் போன்ற திருக்கைகளும் பற்பல தொழில் செய்ய, தன்னை அன்புடன் விரும்பும் தாயின் பாலை அவள் தம் தொடை மீது இருந்து பருகும் போது, சிவபெருமானது திருமார்பில் தொங்குகின்ற தலைமாலையை புரட்டுகிற பொன்போலும் திருவடிவடைய முருகக் கடவுள் எனது உள்ளத்தில் உலவுவான்.

16

கோயில் புராணம்

அருளியவர் : உமாபதி சிவாச்சாரியார்

ஆடல் பெருமான் கோயில் கொண்டுள்ள சிதம்பரத்தைப் பற்றிய ஸ்தல புராணம் இது. இப் புராணம் பாடிய உமாபதி சிவம் பற்றி முன்னர் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

தேர் ஆள் திக்கயம் காட்டும்
 திரள்மா கட்டு அயம் மூட்டிப்
 போராட்டிப் புறம் காட்டிப்
 போம் காட்டில் புலால் கமழும்
 நீராட்டிச் சூர் மாட்டி நிகழ் நாட்டில்
 புகழ் நாட்டும்
 பேராட்டிச் சீராட்டும்
 பிள்ளையார் கழல் போற்றி.

கருத்துரை : தேர்களும் காலாட்களும் எட்டுத் திசைகளிலும் உள்ள யானைகளைப்போல மேனிப் பொலிவு காட்டும் யானைத்திரள்களும் குதிரைகளும் கூட்டி போரிட்டு பகைவர் புறமுதுகிட்டு ஓடும் போர்க்களத்தில் புலால் நாளும் குருதி வெள்ளம் ஓடச் செய்து குரபதுமனைக் கொண்டு, பதினான்கு உலகங்களிலும் புகழ் நாட்டி, பார்வதியின் சீராட்டுதலுடன் வளர்ந்த கந்தன் கழல் போற்றி.

17

திருக்குற்றால புராணம்

அருளியவர் : திரிகூடராசப்ப கவிராயர்

திரிகூடராசப்ப கவிராயர் திருக்குற்றாலத்தைச் சார்ந்த மேலகரம் என்னும் ஊரில் வாழ்ந்தவர் ; குற்றாலநாதர் கோயிலில் திருத்தொண்டு செய்தவர். இவர் வாழ்ந்த காலம் 17 ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி. இவர் காலத்தில் மதுரையை ஆண்ட முத்து விநாயக சொக்கநாத நாயக்கர் இவர் பாடிய குற்றாலக் குறவஞ்சியைப் பாராட்டி இவருக்குச் சில விளை நிலங்களை மானியமாக வழங்கியுள்ளார். அந்த இடம் இப்போதும் குறவஞ்சி மேடு என்று வழங்கப்படுகிறது.

வேறும் உகம் தொறும் தோறும் பிறந்து

உழலும் சென்ன விடாய் விடுப்ப; மூலச்

சேறும் உக; மாயை மலங்கழிய;

இருவினைப் பழைய தீட்டும் தீர;

கூறு முகந் தொறும் மகரக் குழைதாவி

வள்ளி தெய்வக் கொடி கண்ணேல் பாய்

ஆறுமுகம் பெற்ற கொற்றத்து ஆனந்தக்

கடல் பரவி ஆடல் செய்வாம்

கருத்துரை : வெவ்வேறு வடிவங்களாக யுகங்கள் தோறும் பிறந்து உழலும் பிறப்பு இறப்பு எனும் வெப்பம் தணிய, ஆணவமலமாகிய சகதிக்கெட, மாயை என்னும் மலம் நீங்க, இருவினைத் தீட்டும் தீர, வள்ளியின் சேல் போன்ற கண்கள் பாயும் ஆறுமுகனின் ஆனந்தக் கடலில் தோய்வோமாக.

18

சீகாழித்தல புராணம்

அருளியவர் : அருணாசலக் கவிராயர்

அருணாசலக் கவிராயர் தில்லையாடியிலே பிறந்தவர். தில்லையாடி என்பது தஞ்சை ஜில்லாவிலே மாயூரத்துக்கு அருகே உள்ளது. இவரது தந்தையார் பெயர் நல்லதம்பியா பிள்ளை. தாயார் பெயர் வள்ளியம்மை. கார்காத்த வேளாளர் குலம், பிறந்த ஆண்டு கி.பி. 1712.

இவர் தமது பன்னிரண்டாவது வயதில் பெற்றோரை இழந்தார். அதனால் தருமபுர ஆதினத்தை அடைந்து கல்வி பயின்றார். பிறகு தில்லையாடி சென்று சுவர்ணாம்பிகை என்னும் பெண்ணை மணந்து இல்லறத்தில் ஈடுபட்டார்; காகக் கடை வைத்து ஜீவனம் செய்துவந்த இவர், தொழில் காரணமாக புதுவை சென்றார். வழியில் சீர்காழியிலே கட்டளைத் தம்பிரான் சிதம்பரநாத முனிவரைக் கண்டு மகிழ்ந்தார். முனிவர் இவரைச் சீர்காழியிலேயே தங்கும்படி செய்துவிட்டார். அவர் விருப்பப்படியே கவிராயரும் சீர்காழியில் தங்கி பல நூல்கள் செய்தார். அவற்றுள் மிகப்பிரபலமானவை இவரது இராம நாடகக் கீர்த்தனைகள்.

அலகுமடையும் கொடும் சூரன்

குலமடியப் புள்ளினங்க்ளமரை வேட்ட

பலமடையப் பெரும்பூமி பலமடையக்

கரும் பகட்டிற் படருங் கூற்றன்

வல மடையும் கரம் வருந்தா நலம் அடைய
 பிரமாதி வானோர் தங்கள்
 தலம் அடையத் தனது கரதலம் அடையும்
 வேல் எறிந்தோன் சரணம் போற்றி

19

புள்ளிருக்கும் வேளூர் புராணம்

அருளியவர் : வடுகநாத தேசிகர்

தாங்கு பெரும் புவனம் எலாம் பணியும்
 இரு திருவடித்தாமரையும் நீங்காத
 தேங்கு பெரும் கருணை வழிந்து ஒழுகு
 திருமுகங்கள் ஓர் ஆறும் தெய்வத்
 தேங்கமழும் கடம்பணியும் பன்னிரண்டு
 தடம் புயமும் திகழ மன்னும்
 காங்கெயனைப் பரிதி புரி வளர்குமர
 குருபரனைக் கருத்துள் வைப்பாம்.

கருத்துரை : உலகம் முழுவதும் வணங்குகின்ற இரு திருவடித்
 தாமரையும் வற்றாது அருள் பொழியும் ஆறு திருமுகங்களும் தெய்வ
 மணம் வீசுகின்ற கடப்பமாலை அணிகின்ற பன்னிரண்டு
 தோள்களும் விளங்க வீற்றிருக்கும் காங்கேயனை வைத்தீசுவரன்
 கோயிலில் உள்ள குமர குருபரனைக் கருத்தில் வைப்போம்.

20

அருணகிரி புராணம்

அருளியவர் : சிதம்பரம் மறைஞான தேசிகர்

தரணி தலத்து இனிது இருந்து
 சார்ந்து சிவபுர அமலன் சரணம் சார்வான்
 இரவு பகல் எனும் இரண்டும் இல்லாத
 நிட்டை பெற எண்ணி யாமே
 அரன் அமலனருள் குமரன் அருணகிரிச் சாரலின்
 ஆலயத்தின் கீழ்ப்பால்
 வரமுடைய கோபுர வாய்தனில் நிலவு
 கந்தனடி வணங்குவோமே.

21 கூர்ம் புராணம்

அருளியவர் : அதிவீரராம பாண்டியர்

அதிவீரராம பாண்டியர் பாண்டிய மன்னரில் ஒருவர்; சிவநேயர்; சுவாமி தேவர் எனும் ஆசாரியாரிடத்தில் சிவ தீட்சை பெற்றவர்; காசிக்காண்டம் இலிங்க புராணம் முதலியன பாடியவர். இவரது தலை நகரம் திருநெல்வேலி ஜில்லாவின் தென்கரையில் உள்ள கொற்கை நகரமாகும். இவர் வடமொழியோடு தென் மொழியிலும் வல்லவர். இவர் ஆட்சி செய்த காலம் கி.பி. 1562 முதல் 1610 வரை ஆகும்.

கூர்ம் புராணம் என்பது பதினெண் புராணங்களில் ஒன்று. இது பூர்வ காண்டம் உத்தரகாண்டம் என இரு பிரிவு கொண்டது. இராமாவதாரம் பற்றியும், கிருஷ்ணாவதாரம் பற்றியும் கூறுவது பூர்வகாண்டம். உலகத்தோற்றம் இல்லறம் சிவபெருமானின் அருட்செயல்கள் முதலியன பற்றிக் கூறுவது உத்தர காண்டம்.

கள்வாய் மடுத்துப் புரையேறிக்
 களைத்துக் குமட்டி எதிர் எடுக்கும்
 புள்வாய் கடப்ப நறுந்தெரியல்
 புரளு தடந்தோள் வரை அனைத்தும்
 வெள்வேல் நெடும் கண் குறத்தி முலை
 வேழ முழக்கக் களிகூறும்
 தள்ளா மதுகை முருகன் இரு
 சரணம் எமது தலைக் கொள்வாம்.

22 விநாயக புராணம்

மரந்துளைத்த கணையானும் சோ எறிந்த
 திறலானு மதிக்குந் தோறும்
 சிரம் துளக்க அலைகடலும் சேணிகந்த
 பெருவரையும் திறத்தில் குன்றக்
 கரந்துளக்கும் குறுமுனிக்குக் கருத்தின்
 மயல் பூட்டியகை தவஞ்சால் வெற்பின்
 உரந்துளைத்த சேயிலை வேல் வலன் உயர்த்த
 இளையவனை உளத்துள் வைப்பாம்.

23 வாட்போக்கிப் புராணம்

அருளியவர் : கமலை வைத்தியநாத தேசிகர்

கமலை வைத்தியநாத தேசிகர் திருவாரூரில் பிறந்தவர்;
 அபிடேகத்தார் குலத்தினர். அந்தகக்கவி வீரராகவ முதலியாரால்
 பாடப் பெற்றவர்; அருணகிரிநாதர்மீது அளவிலா அன்பு கொண்டவர்;
 பொம்மபுரம் சிவஞான பாலைய சுவாமி மீது பாசவதைப் பரணி பாடிப்

பரிசு பெற்றவர் ; 'இலக்கண விளக்கம்' என்ற நூல் இயற்றியவர். அதனால் இலக்கண விளக்கம் வைத்தியநாத தேசிகர் எனும் பெயர் பெற்றவர்; மயிலம் முருகன் பிள்ளைத் தமிழ் பாடியவர்; பதினேழாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர்.

பொன் இருகை விரல் சேர்த்திப்
 புடை வீசி இறுமாந்து
 முன் இருகை யானை யொத்து
 மூர்க்கனாய்த் திரிந்துமூலும்
 என் இருகைத் தொழும்பேற்கும்
 இரு சரண முளரியுடன்
 பன்னிருகை படைத்தருளும்
 பாலகனைப் பரவு வாம்.

24

சேது புராணம்

அருளியவர் : நிரம்ப அழகிய தேசிகர்

இவரைப் பற்றி முன்னரே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

குலவு மலை மகள் கலசமுலைப்பால் வாசக்
 குமுதமவள் கொழுநர் மறை கொழிக்கும் செல்வி
 நிலவு முக மலர் கமழச் செய்து முன்னோன்
 நெடுந்துளைக்கை பிடித்து ஏறி நெற்றிப் பட்டத்து
 உலவியிவரொடு மூவர் உவப்ப மாலோடு
 உம்பர் கணம் களிதூங்க உலகமூடும்
 கலப மரகத மயிலூர் கழற்கால் வென்றிக்
 கந்தனை வந்தனை செய்து கருத்துள் வைப்பாம்.

25 இலிங்க புராணம்

அருளியவர் : அதிவீரராம பாண்டியர்

இவரைப் பற்றி முன்னரே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

தெய்வ யானையும் திருந்து எழில்

வருமுலை கமந்து

நைய நுண்ணிடை வள்ளியும்

நன்கு இனிது அமர

மைதவழ்ந்த பூஞ்சோலை மால்

வரை யக மருவும்

கையிலங்கு வேல் கடவுள்

பொற் கழலிணை பணிவாம்.

கருத்துரை : தெய்வ யானையும் வள்ளி நாயகியும் இருபுறமும் அமர்ந்திருக்கக் கையில் வேல் ஏந்தி மைதவழும் பூஞ்சோலை மலையில் அமர்ந்திருக்கும் முருகனது பொற்பாதங்களைப் பணிவோம்.

26 அருணாசல புராணம்

அருளியவர் : எல்லப்ப நாவலர்

அருணாசலம் எனும் திருவண்ணாமலையைப் பற்றிய புராணம் இது. இதை அருளிய புலவர் சைவ எல்லப்ப நாவலர் பற்றி முன்னர் தெரிவிக்கப் பட்டுள்ளது.

கொந்தாரு மலர்ச்சோலை அருணைநெடும்

கோபுரத்தில் குமர வேளை;

வந்தாரை வாழ்விக்க வட வீதி

தனில் உறையும் மயிலினானை;

கந்தாரும் கடகளிற்று மகவாற்குத்
 தரு நிழலும் கனகநாடும்
 தந்தானை அவர் கடப்பந்தாரானைப் பணிபவர்
 தாள் மேற்கொள்வாம்

கருத்துரை : பூங்கொத்துக்கள் உடைய சோலை சூழ்ந்த அருணாசலத்திலே கிழக்குக்கோபுர வாயிலுக்கு அடுத்த மேல்புற மண்டபத்தில் இருக்கின் றவனை, தம்மிடம் வந்தோரை வாழ்விக்க வேண்டி வடக்கு வீதியிலே எழுந்தருளியிருப்பவனை, மயில் வாகனனை, தறியில் கட்டப்பட்ட மதம் பொருந்திய ஐராவதத்தின் மீது ஏறுகின்ற தேவேந்திரனுக்கு அவனது தேவலோகமும், கற்பகதருவும் தந்தவனை, கடப்பமலர் மாலை அணிந்தவனை, வணங்கும் அடியார் தம் திருவடிகளைத் தலை மேல் கொள்வோம்.

27

திருவாடானைப் புராணம்

அருளியவர் : திருவாரூர் சாமிநாத தேசிகர்

பாண்டிய நாட்டிலே உள்ள பாடல் பெற்ற ஸ்தலங்கள் பதினான்கு. அவற்றுள் ஒன்று திருவாடானை. துருவாச முனிவர் சாபம் பெற்ற வருணபுத்திரன் ஆட்டுத்தலையும் ஆனை உடலும் பெற்றான். அவன் வழிபட்ட ஸ்தலம் ஆதலால் இதற்கு ஆடானை எனும் பெயர் வந்தது, கவாமிக்கு அஐகஜேகவரர் என்று பெயர். அஐம் என்றால் ஆடு. கஜம் என்றால் யானை.

கள்ளிருக்கு நறிய மலர்க் கானகத்தில்
 வேடர் குலக்கன்னி யான
 வள்ளி அள்ளித் தரும் தினைமா மகிழ்ந்து
 அருந்தி ஆங்கு அவளை மணந்துவானில்
 துள்ளிய மஞ்ஞையிலேறிச் சூர்தடிந்து
 அண்டரைப் புரந்து துலங்கா நிற்கு
 மள்ளிலைவேல் குமரகுரு முருகன் இரு
 தாள்மலரை அகத்துள் வைப்பாம்.

கருத்துரை : காட்டிலே வேடர் மகளாகிய வள்ளி அள்ளித் தந்த தினைமா உண்டு மகிழ்ந்து அவளை மணந்து மயிலேறி அசுரர்களை மாய்த்து தேவர்களைக்காத்து நிற்கும் வேலவன் தா ள்களை உள்ளத்தில் கொள்வோம்.

28

காசி காண்டம்

அருளியவர் : அதிவீரராம பாண்டியர்

காசி காண்டம் எனினும் காசிப் புராணம் எனினும் பொருள் ஒன்றே. காசி காண்டம் எது பற்றியது? காசிப் பதியின் பெருமை பற்றிக் கூறுவது. காசிப்பதியோ கங்கை ஆற்றின் கரையில் உள்ளது இந்நூலைத் தமிழில் அருளியவர் அதிவீரராம பாண்டியர் ஆவர். இவர் பற்றி முன்னரே சொல்லப்பட்டது.

இலை முகப் பைம் பூண்டாங்கியேர் குடி
 இருந்த கொம்மை
 முலைமகிழ் பூத்தவள்ளி முயங்குதோள்
 வெற்பினாளை

மலைமுகம் புழுங்க வாட்டி மாமுதல்
தடிந்து வெய்ய
கொலை பழுத்து ஒழுகும் கைவேல் குழகனை
வணங்கல் செய்வாம்.

கருத்துரை : பசும் பொன்னாலாகிய அணிகள் தரித்து அழகு குடிகொண்ட திரண்டமுலை அரும்பு விளங்கும் வள்ளிநாயகி தழுவும் திருத் தோள்களாகிய மலைகளை உடையவரும் கிரவுஞ்சகிரியின் முகம் வருந்த அழித்து மாமர வடிவாகி நின்ற சூரபதுமனைக் கொன்று கொடிய கொலைத்தொழில் மிகுந்து விளங்கும் கூர் வேலாயுதத்தைத் திருக்கரத்தில் ஏந்தியவருமாகிய முருகனை வணங்குவோம்.

29

திருநாகைக் காரோணப் புராணம்

மீன் ஏறு கடல் வறப்ப விண்ஏறு
மலை குலைய வெள்ளேறு ஊரும்
கான் ஏறு கடுக்கையினார் கை ஏறு
கழுமுளினும் கடுவேல் தொட்டுக்
கூன் ஏறு மதிநுதலார்க் கொண்டேறு
பொரும் அமரர் குலவி வாழ்வான்
வான் ஏறு விதம்பசிய மயில் ஏறு
சேவகனை வாழ்த்தி வாழ்வாம்.

30

சிதம்பர சபாநாத புராணம்

தன் நிகரில் பெருங்கருணைத்தட கடலாம்
 சிவபிரான் தழல்கண் தோன்றிக்
 கொன்னுனை கொள்வேல் படையால் சூரபதுமன்
 அங்கம் இருகூறாச் செய்து
 துன்னுவிபுதரை விண்ணங்குடியேற்றித்
 தோமின் மணம் புணர்ந்த வென்றிப்
 பன்னிரண்டு திருக்கரங்களுடைய அறு
 முகக்கடவுள் பாதம் போற்றி

கருத்துரை : ஒப்புமை கூறுவதற்கு அரிய கருணைக் கடலாம் சிவபிரானுடைய நெற்றிக் கண்ணிடத்தே தோன்றிக் கொல்கின்ற நுனியுடைய வேற் படையால் சூரபதுமன் உடலை இரு கூறாக்கி, தேவர்களை விண்ண கத்தில் குடியேறச் செய்த வெற்றித் திருக்கரங்கள் பன்னிரண்டு கொண்ட ஆறுமுகப் பெருமான் திருப்பாதம் போற்றி.

பிள்ளைத் தமிழில் பிள்ளைப் பெருமாள்

மூன்றாம் பகுதி

பதினொரு பிள்ளைத் தமிழ்
நூல்களில் உள்ள முருகன் பாடல்களும்
க ரு த் து ரை க ளு ம்

பிள்ளைத்தமிழ்

பிள்ளைத்தமிழ் என்பது தமிழ் மொழியிலே உள்ள தொண்ணூற்று ஆறு வகைப் பிரபந்தங்களிலே ஒன்று. இது பிள்ளைப்பாட்டு என்றும் கூறப்படும். இந்தப் பாட்டால் மனிதரையும் பாடலாம்; தேவரையும் பாடலாம்.

பிள்ளைத்தமிழ் பத்துப் பருவங்கள் கொண்டது. அவை காப்பு, செங்கீரை, தாலாட்டு, சப்பாணி, முத்தம், வருகை, அம்புலி, சிற்றில் சிதைத்தல், சிறு பறைமுழக்கல், சிறுதேர் உருட்டல் ஆக இவை பத்துப் பருவங்களாம்.

பாட்டுடைத் தலைவனைக் குழந்தையாகக் கொண்டு இது பாடப்பெறுவதாகும்.

1

திருமலை முருகன் பிள்ளைத் தமிழ்

அருளியவர் : கவிராஜ பண்டாரத்தையா

இவர் செங்கோட்டை எனும் ஊரில் பிறந்து வளர்ந்தவர். வேளாளர் தம் குருக்களாக இருந்தமையின் 'ஐயா' எனும் சிறப்புப் பெயர் பெற்றார். இவர் முருகப் பெருமான்மீது பக்தியுடையவர். திருமலை முருகன் பிள்ளைத் தமிழ், இலஞ்சி முருகன் பிள்ளைத் தமிழ் ஆகிய பிரபந்தங்களின் ஆசிரியர் இவர், திருமலை எனும் இடத்திலே எழுந்தருளியுள்ள முருகப் பெருமான் மீது பாடப்பட்ட பிள்ளைத்தமிழ் இது. திருமலை என்பது செங்கோட்டை அடுத்துள்ளது.

சீரார் கமலத் திரு ஈன்ற

தெய்வப் பிடியும் குறக் கொடியும்

சேரும் பெருமாள்; வேல்பெருமாள்

செந்தில் பெருமாள் ; மயில்பெருமாள்

காரார் குடுமித் திருமலையில்

கருணைப் பெருமாள் ; குகப்பெருமாள்

கந்தப் பெருமாள்; முத்தொழிலும்

காக்கும் பெருமான்தனைக் காக்க.

பாரா யிழையைத் திருமகளைப்

பாரப் புயத்தில் திருமார்பில்

பதிக்கும் பெருமாள் ; வேயில்இசை

பாடும் பெருமாள் ; பகம் பெருமாள்

ஆரா அமுதங் கடைந்து அமரர்க்கு
 அருளும் பெருமாள் திகிரிசங்கம்
 அணியும் பெருமாள் முதலை தடிந்து
 ஆனை காத்த பெருமானே!

கருத்துரை : தனது மார்பிலே திருமகளை வைத்துள்ளவனும் குழலில் இசைபாடியவனும் கடல்கடந்து தேவர்க்கு அமுதம் அளித்தவனும் சங்குசக்கரம் ஏந்தியவனும் முதலையைக் கொன்று யானையைக் காத்தவனுமாகிய பெருமானே !

வள்ளிநாயகியும், தெய்வயானையும் சேரும் பெருமாள் ; வேல் ஏந்திய பெருமாள் ; செந்தில் மாநகர் வாழும் பெருமாள் ; மயில் வாகனப் பெருமாள் ; திருமலையில் கருணை கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமாள் ; குகப் பெருமாள் ! கந்தப் பெருமாள் ; ஆக்கல், அளித்தல், அழித்தல் ஆகிய முத்தொழிலும் காக்கும் பெருமானைக் காக்க.

கந்தப் பதுமச் சரவணமும்
 கந்த புரியும் கந்த வெற்பும்
 கழுநீர் உதிக்கும் திருத்தணியும்
 காஞ்சி புரத்தின் மாவடியும்
 சொந்தப் புரி ஏரகத்துடனே
 சோலை மலையும் பரங்குன்றும்
 துங்கத்திரு ஆவினன்குடியும்
 சோதித்திருவேங்கட மலையும்

சந்தப் பொதியும் குற்றாலத்
 தலமும் இலஞ்சித் தமிழ்ப் பதியும்
 தழைக்கும் கதிர் காமத் தடமும்
 சயிலந்தோறும் விளையாடிச்

செந்தில் பதியும் புரந்த பிரான்
 சிறியேன் சிற்றில் சிதையேலே
 செல்லுத் தவழும் திருமலையில்
 செல்வா சிற்றில் சிதையேலே.

கருத்துரை : வாசனை வீசுகின்ற தாமரையுள்ள சரவணப்
 பொய்கையும், கந்த புரியும், கந்தவெற்பும். செங்கழுநீர் உதிக்கின்ற
 திருத்தணியும், காஞ்சிபுரத்துக் குமரகோட்டமும், திருவேரகமும்,
 சோலைமலையும், திருப்பரங்குன்றும், திரு ஆவினன் குடியும்,
 திருவேங்கடமலையும் குற்றால மலையும், இலஞ்சியும், கதிர்காமமும்
 ஏனைய குன்றுகள் தோறும் விளையாடி திருச்செந்தில் நகரில் அரசு
 புரியும் பெருமானே! சிறியேனுடைய சிற்றில் சிதைக்காதே! திருமலை
 வாழும் செல்வா! சிற்றில் சிதைக்காதே!

2

தணிகைப் பிள்ளைத் தமிழ்

அருளியவர் : கந்தப்ப தேசிகர்

மேனை எனும் மாதா மகீ தந்தபொன் சுட்டி
 வெண் பிறை நுதற்கண் ஆட
 மென்முலைப் பால் கறந்தூட்டியிருகைத்தாய்
 மிலைச்சூஞ் சுடிகை ஆட
 வானமுறு கார்த்திகைத் தாதியர்கள் செவியில் அணி
 மகர குண்டலமும் ஆட
 வரந்தி எனும் செவிலி புனையும் அரைமணி ஆட
 வளர் சரவணப் பொய்கையாம்
 மானமுறு கோடா யணிந்த வயிரக் கடக
 மரை மலர்க் கையிலாட
 வண்மை பெறு பாண்டிமா தேவி எனும் நற்றாய்
 வனைந்திடு சதங்கை ஆட
 தேன் ஒழுகு பைங்குவளை மலர் செருத்தணிகை இறை
 செங்கீரை ஆடி அருளே
 சேணாடர் அர்ச்சனை செய் சேனாதிபதி குரிசில்
 செங்கீரை ஆடி அருளே.

கருத்துரை : பாட்டனார் தந்த மேனை எனும் பொன் சுட்டி பிறை போன்ற நெற்றியில் ஆட பால் அளித்த தாய் அளித்த பூஞ்சுடிகை ஆட கார்த்திகைப் பெண்டிர் காதில் அணிந்த மகர குண்டலம் ஆட வரந்தி எனும் செவிலி புனைந்த அரை மணி ஆட, பாண்டிமா தேவி எனும் நற்றாய் அளித்த சதங்கை ஆட தேன் ஒழுகும் பசிய குவளை மலரும் திருத்தணிகை இறைவா! செங்கீரை ஆடி அருளே!

3

மயிலம் முருகன் பிள்ளைத் தமிழ்

அருளியவர் : வைத்தியநாத தேசிகர்

ஒரு சிற்பரனே! தமிழ் விற்பனனே!

உலகம் எலாம் உதவும்

உமையாள் உயிரே! எமை இனிதாள

உகந்த கிருபா நிதியே!

அருமைத் தனமே! ஒருமைக் கதியே!

அவுணர் குலப் பகையே!

அண்டர் குறவே! தொண்டர்க்கிணையாய்!

அருள் மழை மாரி பெயும்

குரு வித்தகனே! எழில் அற்புதனே!

குஞ்சரி மஞ்சரியும்

கொடிய கிராதர் குலக்கொடியும் புண

கோவே! எப்பொருளும்

தரு கற்பகமே ! மயிலைக்கு அரசே!

தாலோ தாலேலோ

சமர விபாடன குமர சடானன

தாலோ தாலேலோ

கருத்துரை : ஒப்பற்ற ஞானமூர்த்தியே! தமிழ் வல்லவனே! உலகம் எல்லாவற்றினையும் அளித்துக் காத்து உதவும் அன்னையாம் உமா தேவியின் உயிர் போன்றவனே! எம்மை இனிது ஆண்டருள மனங்கொண்ட கருணைச்செல்வமே!

கிடைத்தற்கு அரிய பொக்கிஷமே! அரசர் குலத்தின் பகைவனே!
தேவர்களுக்கு நேயனே! தொண்டர்க்கு நெருக்கமானவனே! அருள்
மழை பொழியும் குருமூர்த்தியே! அற்புத அழகனே! தெய்வானையும்,
குறவர் கொடியான வள்ளியும் சேர இருக்கும் அரசே! எப்பொருளும்
தரவல்ல கற்பக தருவே! மயிலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் அரசே!
தாலோ தாலேலோ! போர்வல்லவனே! குமர! சடானன! தாலோ
தாலேலோ!

4

பழநி பிள்ளைத் தமிழ்

அருளியவர் : விசைய கிரி வேலச் சின்னோவையன்

பழநிச் சமீன் விசையகிரி வேலச் சின்னோவையன் எனும்
பெயர்கொண்ட சின்னப்ப நாயக்கர் கி.பி. பதினெட்டாம்
நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் வாழ்ந்தவர். அதாவது விஜயரங்க
சொக்கநாத நாயக்கர் மதுரையில் அரசு புரிந்த காலம்.

கங்கைக் கொரு மாமகனே! குகனே!

கணியே! கண்மணியே!

கருணாலயமே! மறையோர் தவமே!

கருதும் பெருவாழ்வே!

திங்கள் சடிலன் மகிழுங் குருவே!

தேவர்கள் பணி கோவே!

தெய்வச் சுருதிப் பொருளே! பொருளின்

தெளிவே! களிகூறும்

துங்கப் புயல் நேர்திருமால் மருகா!

சோதிச் கடர் ஒளியே!

தோகைக் குடையாய்! நீபத் தெடையாய்

சொல்லுக்கு இனியானே!

சங்கத்து ஒருவா! பழநித் தலைவா!

தாலோ தாலேலோ!

தமிழால் உயரும் சிவமாமலையாய்

தாலோ தாலேலோ

கருத்துரை : கங்கையின் ஒப்பற்ற திருமகனே! குகனே! கனியே!
கண்ணின்மணி போன்றவனே! கருணையே குடிகொண்டவனே!
அந்தணர் தம் தவமே! அவரால் எப்போதும் தியானிக்கப்படும்
பெருவாழ்வே! சந்திரனைத் தலையில் குடியவன் ஆகிய சிவபெரு
மான் மகிழும் குருவே!

தேவர்கள் வணங்கும் அரசே! தெய்வத் திருமறையின்
பொருளாய் விளங்குபவனே! கடலும் கருமேகமும் போன்ற
நிறங்கொண்ட திருமாலின் மருகா! ஜோதியாய் கடர்விடும் ஒளியே!
மயில் வாகனனே! கடப்ப மாலை அணிந்தவனே! துதிச் சொற்கு
இனிமை பயப்பவனே!

தமிழ்ச் சங்கத்தின் ஒப்பற்ற புலவா! பழநிப்பதியின் தலைவனே!
தாலோ தாலேலோ! தமிழால் உயரும் சிவமாமலை உடையவனே!
தாலோ தாலேலோ!

துவள உழுத கருஞ் சேற்றில்

துலங்க விளைந்த செஞ்சாலித்

தொகையும் கரும்பும் முத்து ஈனச்

சோதிப் பிறைபோல் பணைகள்தோறும்

தவளம் கொழிக்கும் திருப்பழநித்
தலைவா! தாலோ! தாலேலோ
சைவம் தழைக்கப் பிறந்தருளும்
சதுரா! தாலோ! தாலேலோ!

கருத்துரை : நன்றாக உழுத சேற்றிலே விளைந்த நெல்லும் கரும்பும்
வயல்கள் தோறும் முத்துக் கொழிக்கும் பழநி மலையிலே எழுந்தருளி
இருக்கும் தலைவனே! தாலோ தாலேலோ! சைவம் தழைக்கப் பிறந்த
பண்டிதனே! தாலோ தாலேலோ!

5

தணிகைப் பிள்ளைத் தமிழ்

அருளியவர் : கந்தப்ப தேசிகர்

மலை அலையை அங்கையில் அடக்கி
இகல் வாதாபி மலையலை வயிற்றடக்கி
வண்தமிழ் எனும் புதிய தென்கலையுடன்
பழைய வடகலையை நாஅடக்கி

நிலவலயம் உத்தரம் தாழ்ந்து தென்திக்கின்மேல்
நிமிர்தலைத் தாள் அடக்கி
நீனிற விடத்தினை மிடற்று அடக்கும் கயிலை
நிமிலனை உளத்து அடக்கிக்

குலவிய கருப்ப நிறை மாதர்என மந்தநடை
கொண்டு வளர் தென்றல் எனும் ஓர்
குழவியைத் தன் வயின் அடக்கு மலயத்திலமர்
குறுமுனிக்கு அருள் குரவனாய்த்

தலைமை பெறு வீட்டு நெறிகாட்டு தணிகைக்கு இறைவ!
 சப்பாணி கொட்டி அருளே!
 சரவணப் பொய்கைதனில் அவதரித்திடு முருக
 சப்பாணி கொட்டி அருளே!

கருத்துரை : மலைபோல அலை புரண்டு வரும் கடலைத் தன் உள்ளங்
 கையில் அடக்கி வாதாபி அளித்த உணவை வயிற்றில் அடக்கி,
 வடகலை, தென்கலை ஆகிய வடமொழியையும் தமிழ் மொழியையும்
 நன் நாவிலே அடக்கி,

நிலவுலகானது வடக்கே தாழ்ந்து தெற்கே உயர்தலை அடக்கி நீல
 நிறம் கொண்ட நஞ்சைத் தம் கண்டத்தில் அடக்கிய நீல கண்டனைத்
 தன் உள்ளத்திலே அடக்கி, நிறைந்த கர்ப்பிணிப் பெண் போல மந்த
 நடைபோட்டுவரும் தென்றல் தன் அருகே இருக்கும் பொதியத்தில்
 அமர்ந்த அகத்திய முனிக்கு அருள் உபதேசம் செய்த
 திருத்தணிகைக்கு இறைவ! சப்பாணி கொட்டி அருள்வாய்! சரவணப்
 பொய்கையில் அவதரித்த முருகா! சப்பாணி கொட்டி அருளே!

வேழ முகத்த வனோடு
 இகலிக் கனியைப் பேணி
 மேதினி சுற்றுறு மாதிரம்
 எட்டும் நொடிப் போதில்
 சூழு மயில் பரி பேறி
 மணிக்கடலில் போகி

சூரனை அட்டு உயர் வானவர் பொற்பதியில்கூடி
 வாழ அளித்தொரு வாசவன் பெற்ற மடப்பாவை
 வாய் வதுவைத்தொழில் யாவு முடித்திடு மெய்த் தேவ
 தாழு மறக் கோடி நாயக கொட்டுகசப்பாணி
 தாவில் செருத்தணி வேலவ கொட்டுக சப்பாணி

கருத்துரை : யானை முகம் கொண்ட விநாயகருடன் போட்டியிட்டுக் கனியைப் பெறுதல் வேண்டி மயில் வாகனத்தில் ஏறி ஒரு நொடிப் போதிலே உலகை வலம் வந்தவனே! கடலில் ஒளிந்த சூரனுடன் போர் செய்து வென்று தேவர்கள் விண்ணுலகில் வாழ வகை செய்தவனே! தெய்வயானையை மணம் புரிந்தவனே! சப்பாணி கொட்டி அருள்க! திருத்தணி வேலனே! சப்பாணி கொட்டி அருள்க!

6

சேயூர் முருகன் பிள்ளைத் தமிழ்

அருளியவர் : அந்தகக் கவி வீரராகவர்

இவரது ஊர் உழலூர் என்பர் சிலர்; பொன் விளைந்த களத்தூர் அருகே உள்ள புதூர் என்பர் வேறு சிலர்; எவ்வூராயினும் சரியே; அவ்வூர் செங்கல்பட்டு ஜில்லாவில் உள்ளது. இவரது தந்தையார் பெயர் வடுகநாத முதலியார். பதினேழாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர்.

வீரராகவ முதலியார் பிறவியிலேயே கண் ஒளி இழந்தவர்; எனினும் அறிவு ஒளி சிறக்கப் பெற்றவர். “ஏடாயிரங் கோடி எழுதாது தன் மனத்து எழுதிப்படித்த விரகன் இமசேது பரியந்தம் எதிர் இலாக் கவி வீர ராகவன்”.

பாவாய்! குதலைக்குயிலே! மழலைப்

பசலை மடக் கிளியே!

பவளக் கொடியே! தவளத்தரளப்

பணியே! கண் மணியே!

பூவாய் எனவந்து இமயத்து அரசன்

புகழத் திகழும் இளம்

புதல்விக்கு அருமைப் புதல்வா! பெருமைப்

புவனத்து ஒரு முதல்வா!

பிள்ளைத் தமிழில் பிள்ளைப் பெருமாள்

தேவாதிபனே! கருணாலயனே!
 சிவனேயத் தவனே
 சேயே! சுருதித் தாயே! தமிழின்
 திருவே! ஒருபோதும்
 மூவா முதலே! மூவிரு முகனே!
 முத்தம் தந்து அருளே!
 முருகா! செய்கை முராரிதன் மருகா!
 முத்தம் தந்து அருளே!

கருத்துரை : “பெண்ணே! குதலை மொழி பேசும் குயிலே! பெண் கிளியே! பவளக்கொடியே! கண்மணியே” என்று இமவான் புகழ விளங்கும் இளம் புதல்வியாகிய பார்வதியின் அருமைப் புதல்வனே! தேவர்களுக்கு அதிபனே! கருணை கோயில் கொண்டுள்ள ஆலயமே! சிவ நேசா! சேயே! சுருதியின் தாயே! தமிழின் அழகே! ஆறுமுகனே! முத்தம் தந்து அருள் வாயே! சிவந்த கையுடைய திருமால் மருகா! முத்தம் தந்து அருள்வாயே!

தீம்பால் மணக்கும் சரவணத்தாய்
 திருவாய் முத்தம் தருவாயே!
 செய்கைக்கு அரசே! மயிலுக்கு அரசே!
 திருவாய் முத்தம் தருவாயே!

கருத்துரை : சரவணப் பொய்கையில் வளர்ந்தவனே! தித்திக்கின்ற பால் மணக்கின்ற உனது திருவாய் முத்தம் தருவாயே! சேயூர் அரசே! மயிலுக்கு அரசே! உனது திருவாய் முத்தம் தருவாயே!

7

போருர் முருகன் பிள்ளைத் தமிழ்

அருளியவர் : சிதம்பர சுவாமிகள்

பூவே! பூவில் பரிமளமே! அப்
 பூ நிறை சுவை நறவே!
 பொங்கும் கடலே! கடலில் உதித்து எழு
 புனிதத் தெள்ளமுதே!
 காவே! காவில் கொஞ்சம் பஞ்ச
 வனக் கடவுட் கிளியே!
 கண்ணே! கண்ணுறு பாவாய்! பூவாய்
 கனியே! கனிரசமே!
 தேவே! தேவர் சிரோமணியே! என்
 சீருயிரே! உயிரில்
 செம்பொருளே! அருளே! முழுமணியே
 மணியில் தேசிகமே!
 மூவா மறையே! மறையின் பொருளே!
 முத்தம் தந்து அருளே!
 முத்தமிழ் நற் சமரப்பதி நாயக!
 முத்தம் தந்து அருளே!

கருத்துரை : மலரே! மலர் வீசும் நறுமணமே! அம்மலர் தரும் நிறைந்த
 சுவையே! பொங்குகின்ற கடலே! அமுதே! சோலையே! சோலையில்
 கொஞ்சம் பஞ்சவர்ணக் கிளியே! கண்ணே! கண் உறுபாவாய்!
 கனியே! கனி தரும் ரசமே!

தேவா! தேவர் தலையில் வைத்துப் போற்றும் மணியே! என்
 உயிரே! உயிரில் விளங்குகின்ற செம்பொருளே! முத்தம் தந்து
 அருள்வாய்! முத்தமிழ் நவின்ற நல்ல சமரபதித் தலைவ! முத்தம் தந்து
 அருளே!

8

திருவிரிஞ்சை முருகன் பிள்ளைத் தமிழ்

அருளியவர் : மார்க்க சகாயதேவர்

மார்க்க சகாய தேவர் என்பது விரிஞ்சிபுரத்து ஈசன் பெயர். இந்த முருகன் பிள்ளைத்தமிழ் பாடியவரின் பெயரும் அதுவாயிருக்கிறது. பிள்ளைத்தமிழ் பாடப்பட்ட ஸ்தலமும் அதுவாயிருக்கிறது. எனவே திருவிரிஞ்சை முருகன் பிள்ளைத் தமிழ் பாடிய மார்க்க சகாய தேவர் விரிஞ்சிபுரத்தினர் என்று சொல்லாம். இதற்குமேல் இவரைப்பற்றி அதிகம் தெரியவில்லை.

உருகா மனமும் சிவஞானம்

உணரா அறிவும் உனது புகழ்

ஓதா நாவும் ஓதக் கேட்டு

உவந்தே இனிய நதிபோலப்

பெருகா விழியும் உடையேனைப்

பிறவிக் கடலில் வீழாமல்

பேணி எடுத்து இங்கு எனது உள்ளம்

பிரியா விரிஞ்சைப் பதி வாழும்

முருகா! வருக! சதுர்வேத

முதல்வா! வருக! வினைதீர்க்கும்

முனைவா! வருக! மலர் ஆறு

முகவா! வருக! திருமாலின்

மருகா வருக! மயில் ஏறும்

மன்னா வருக! அடியார்கள்

வாழ்வே! வருக! தெய்வசிகா

மணியே! வருக! வருகவே!

கருத்துரை : உன்மீது பக்திகொண்டு உருகாத மனமும், சிவஞானம் இன்னதென்று உணராத அறிவும், உனது திருப்புகழைத் தினமும் ஒதாநாவும், உனது திருப்புகழைப் பிறர் ஒதக் கேட்டு உள்ளம் உருகிகண்ணீர் பெருகாத விழிகளும் உடைய என்னை மீண்டும் பிறவிக் கடலில் விழாமல் பாதுகாத்து எடுத்து என் உள்ளத்தினின்று நீங்காத விரிஞ்சை நகர்மேவும் முருகா! வருக! மறைநான்கினுக்கும் முதல்வா! வருக! அடியார் தம் தீவினைகளைத் தீர்க்க முனைவோனே! வருக! மலர்போன்ற ஆறுதிருமுகம் கொண்டோனே! வருக!

திருமாலின் மருகா வருக! மயில் ஏறும் அரகே! வருக! அடியார் தம் வாழ்வே! வருக! தெய்வ சிகாமணியே! வருக! வருக!

அண்ணா வருக! உலகமுழுதும்
ஆண்டாய் வருக! கதிதரும்எம்
ஐயா வருக! ஆறுமுக
அப்பா வருக! விளங்கு கதிர்
வண்ணா வருக! மயிலேறும்
அண்ணா வருக! அடியார்கள்
வாழ்வே வருக! தெய்வசிகா
மணியே! வருக! வருகவே!

கருத்துரை : அண்ணலே! வருக! உலகம் முழுதும் ஆள்பவனே வருக! நல்கதி தரும் என் ஐயா வருக! ஆறுமுக அப்பா வருக! ஒளி வீசும் அழகா வருக! மயிலேறும் அண்ணா வருக! அடியார் தமக்குநல் வாழ்வு அளிப்பவனே! வருக! தெய்வ சிகாமணி வருக வருகவே!

விழிததும்பி புனலின் முழுகி வந்தனை புரியும்
அடியார்களுக்கு அமுதமே!
வினை எனும் குவடு பொடிபட நடம்பயிலும் ஒரு
மயில் வாகனக் கடவுளே!

பிள்ளைத் தமிழில் பிள்ளைப் பெருமாள்

பழிகமந்திடும் அசுரர் முடியொடும் தலைசிதற

வடிவேல் எடுத்த அரசே!

பவம் எனும் கடலில் விழும் எனையும் அன்பெனும்இனிய

கரை ஏறவிட்ட புணையே!

பொழிகரும் புயல் அனைய இனிய அம்பிகை முலைகள்

பொழிபால் குடித்த களிநே!

புதிய செங்கமல மலர் சரவணம் தனில்மருவி

விளையாடிட்ட அரசே!

செழிய செந்தமிழ் குலவு திருவிரிஞ்சையின் முருக!

சிறுதேர் உருட்டி அருளே!

சிவசிதம்பர நடனமிடு திகம்பரர் குமர

சிறுதேர் உருட்டி அருளே!

கருத்துரை : பக்தியினால் கண்களிலிருந்து நீர்பெருகிக்கொண்டு உனது திருப்பொய்கையில் நீராடி உன்னைத் தொழுகின்ற அடியார்களுக்கு அமுதே! முன்னைத் தீவினைகளும் ஏனைத் தீவினைகளும் பொடிப் படும்படியாக நடம்பயில்கின்ற மயிலை வாகனமாகக் கொண்ட கடவுளே!

அசுரர் தம் முடியோடு தலையறவேல்விடுத்த அரசே! பிராப்தம் ஆகாமியம் சஞ்சிதம் எனும்பவக்கடலில் விழுந்து தத்தளிக்கும் என்னையும் உன் அன்பாகிய கரையில் ஏற விட்ட தெப்பமே!

உமாதேவியின் பால் குடித்த கன்றே! சரவணப்பொய்கையில் விளையாடிய அரசே! செழுமைமிகு செந்தமிழ் குலவும் திருவிரிஞ்சை நகர் முருகா! சிறுதேர் உருட்டி அருள்வாய்! சிவசிதம்பரத்தில் நடம் செய்கின்ற திக்கையே ஆடையாகக் கொண்ட சிவபெருமானின் குமர! சிறுதேர் உருட்டி அருளே!

கனக கிங்கிணிகள் கலகல என்று
 ஒலிபரவும் இரு தாமரைச் சரணே
 கடைபடும் கடலில் எழும் அமுதம்
 உண்டவர் பரவு கருணாகரக் குரிசிலே
 மனமும் ஐம்புலனும் ஒரு வழிசெல்லும்படி
 எனது மலமாக ஒழித்தகுகளே ஸ
 வளர் சிலம் பிடை பொழியும் மழைஎனும்படி
 சொரியும் மதவாரணற்கு இளையனே

தனன தந்தனன என வளி முழங்கிய குவளை
 மண மாளிகைச் சதுரனே
 தபன செங்கதிருதய முலகறிந்துணர
 முரல் சரணாயுதக் கொடியனே
 தினகரன் சசியளவு திருவிரிஞ்சையின் முருக
 சிறு தேர் உருட்டி அருளே
 சிவசிதம் பர நடனமிடு திகம்பரர்
 குமர சிறு தேர் உருட்டி அருளே.

கருத்துரை : காலிலே அணிந்த பொன் கிண் கிணிகள் 'கல கல'
 என்று ஒலி செய்கின்ற இரு தாமரைப்பாதனே! பாற்கடலைக் கடந்த
 போது தோன்றிய அமுதத்தை உண்ட தேவர்கள் துதிக்கும்
 கருணாகரனே! எனது உள்ளமும் புலன்கள் ஐந்தும் ஒருவழிச்
 செல்லும்படி எனது மன அழுக்கை ஒழித்த குகளே! விநாயகனுக்கு
 இளையவனே!

தனன தந்தனன என வாத்தியங்கள் முழங்கும் குவளை மலரும்
 மண மாளிகைச் சதுரனே! கோழிக் கொடியுடையவனே! திரு
 விரிஞ்சை முருகா! சிறுதேர் உருட்டி அருளே! சிவசிதம்பர நடனமிடும்
 சிவபெருமான் குமர! சிறு தேர் உருட்டி அருளே!.

9

திருச்செந்தூர் முருகன் பிள்ளைத் தமிழ்

அருளியவர் : பகழிக்கூத்தர்

இராமநாதபுரம் ஜில்லா சன்னாசிக் கிராமத்தில் பிறந்தவர். இவ்வூர் வீரநாராயண சதூர்வேத மங்கலம் என்றும் அழைக்கப்பெறும். இவர் வைணவர். எனினும் முருகப்பெருமானிடம் மெய்யன்பு கொண்டவர். தமக்கு ஏற்பட்ட வயிறு வலி தாங்காது திருச்செந்தூர் சென்று முருகன் மீது பிள்ளைத் தமிழ் பாடினார், நோய் நீங்கியது. திருச்செந்தூர் முக்காணியர் இவருக்குத் தக்க மரியாதை செய்ய முன் வந்தாரில்லர். காரணம் என்ன? பகழிக் கூத்தர் வைணவர் என்பதே. என்ன ஆயிற்று? அன்றிரவு முருகப்பெருமான் அணிந்திருந்த மாணிக்கப் பதக்கம் காணாமல் போயிற்று. எங்கு போயிற்று? முருகப்பெருமான் திருவருளால் பகழிக்கூத்தர் மார்பில் விளங்கியது. மறுநாள் காலையில் கோவில் அதிகாரிகள் முருகன் மீதிருந்த பதக்கம் காணாது தேடத் தொடங்கினர். அப்பதக்கம் பகழிக்கூத்தர் மார்பில் விளங்குவது கண்டனர். இது செந்திலாண்டவன் திருவருளே என்று அறிந்தனர்; பகழிக்கூத்தர் தம் பெருமை உணர்ந்தனர் ; வணங்கினர்.

பேராதரிக்கும் அடியவர் தம்

பிறப்பை ஒழித்துப் பெருவாழ்வும்

பேரும் கொடுக்க வரும் பிள்ளைப்

பெருமான் என்னும் பேராளா !

சேரா ! நிருதர் குல கலகா !

சேவல் கொடியாய் ! திருச்செந்தூர்

தேவா ! தேவர் சிறை மீட்ட

செல்வா ! என்று உன் திருமுகத்தைப்

பாரா மகிழ்ந்து முலைத்தாயர்

பரவிப் புகழ்ந்து விருப்புடன் “அப்

பா ! வா !” என்று உனைப் போற்றப்

பரிந்து மகிழ்ந்து வரவழைத்தால்

வாராது இருக்க வழக்கு உண்டோ?

வடிவேல் முருகா ! வருகவே !

வளரும் களபக் குரும்பை முலை

வள்ளி கணவா ! வருகவே !

கருத்துரை : உன் பெயரைச் சொல்லுகின்ற அடியவர்களுடைய பிறவிப் பிணியை ஒழித்து, பெருவாழ்வும் பேரும் கொடுக்க வரும் பிள்ளைப் பெருமான் எனும் பெயருடையோனே! சேரா!

எதிரிகளாகிய அசுரர்களுடைய குலம் கலங்கச் செய்பவனே! சேவல்கொடி உடையவனே! திருச்செந்தூர் தேவனே! தேவரைச் சிறையிலிருந்து விடுவித்த செல்வனே! என்று கூறி உன் திருமுகத்தைப் பார்த்து மகிழ்ந்து ‘அப்பா! வா’ என்று உனக்குப் பாலூட்டிய தாயார் அழைத்தால் வராது இருக்கும் வழக்கம் உண்டோ? வடிவேல் முருகா! வருகவே! வள்ளிகணவா வருகவே!

10

சேஷத்திரக்கோவைப் பிள்ளைத் தமிழ்

அருளியவர் : காஞ்சிபுரம் சிதம்பர முனிவர்

சிதம்பர முனிவர் காஞ்சிபுரத்தில் வாழ்ந்தவர்; சிவஞான யோகியர் தம் மாணவர் பன்னிருவருள் இவர் ஒருவர். நோயால் வருந்திய இம்முனிவர் காஞ்சிபுரம் முத்தி மண்டபத்து ஆறுமுகக் கடவுளை வேண்டி அப்பெருமான் இவர் தம் நோய் போக்கி ஆட்கொண்டார்.

ஐந்தரு எனும் கற்பகச் சோலை வருக! அறிவு

ஆனந்த வெள்ளம் வருக!

அனந்த கல்யாண மேருகிரி வருகவே!

அங்கை ஆமலகம் வருக

சிந்தையில் மகோதயம் செய்து இருளை நீக்கிடும்

சிவஞான பாஹு வருக!

செனன வெப்பம் தணிக்கும் கோடிமதி வருக!

தித்திக்கும் அமுதம் வருக!

எந்தையே வருக! எனை ஈன்ற தாயே வருக!

என் கண்மணி வருக! வருக!

எண்ணெந்தம் கோடி மன்மதாகாரமாம்

என்றும் இளையோன் வருகவே!

மைந்தனே வருக! மணியே வருக! வள்ளலே

வருக! வைப்பே வருகவே

மாயூர நகர் மேவு கேயூர மணிபுய

மயூர வாகனன் வருகவே!

கருத்துரை : வேண்டியன வேண்டியாங்கு அளிக்கும் ஐந்து மரங்கள் உள்ள கற்பகக் சோலையே! வருக! அறிவு ஆனந்த வெள்ளமே! வருக! அறியாமை எனும் இருள் போக்கும் ஞான சூரியனே! வருக! பிறப்பு இறப்பு எனும் தீயை அவிக்கும் கோடி சந்திரனே வருக!

தித்திக்கும் தேவ அமிர்தமே வருக! எந்தையே! வருக! என்னைப் பெற்ற அன்னையே வருக! கண்மணியே! வருக! எண்ணற்கரிய கோடி மன்மதன் போன்ற அழகுடையவனே! வருக! என்றும் இளமையோடு இருப்பவனே! வருக!

மயூர நகரில் விளங்குபவனே! கேயுரம் எனும் தோள்வளை அணிந்தவனே! மயில் வாகனனே! வருக!

11

முத்துக்குமாரசுவாமி பிள்ளைத் தமிழ்

அருளியவர் : குமரகுருபர சுவாமிகள்

பாண்டி நாட்டிலே உள்ள ஸ்ரீ வைகுண்டம் என்ற ஊரிலே சைவ வேளாளர் குலத்திலே சண்முக சிகாமணிக் கவிராயருக்கும் சிவகாமி அம்மையாருக்கும் புதல்வராகத் தோன்றினார் இவர். பிறந்து ஐந்து ஆண்டுகள் பேச இயலாதவராக இருந்தார் இவர். இது கண்டு வருந்திய பெற்றோர் திருச்செந்தூர் முருகனை வேண்டினர். அவன் அருளால் ஊமை நீங்கப் பெற்ற குமரகுருபரர் கந்தர் கலி வெண்பாவை அருளினார். தருமபுர ஆதினத்தில் நான்காவது குருமூர்த்தியாக விளங்கிய மாசிலாமணி தேசிகரின் ஆணைப்படி காசிசென்று அங்கே ஒரு மடம் அமைத்து சைவ சமயப் பிரசாரம் செய்து வந்தார். புள் இருக்கும் வேளூர் எனப்படும் வைத்தீசுவரன் கோவிலில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற முத்துக்குமரன்மீது இவர் பாடியதுதான் முத்துக்குமாரசுவாமி பிள்ளைத்தமிழ்.

அம்புலிப் பருவம்

குன்றைத் திறந்திட்ட குடுமிவேல் குருயிர்
 குடித்திட விடுத்து நின்றான்
 குண்டிகைக் கள்வனைக் குடுமித் தலைப் பசுங்
 குருதி பொங்கப் புடைத்தான்
 இன்றைக் குழந்தை என்று எண்ணாது குலிசன்முதல்
 எண்மரும் பிறரும் ஒருஞானு
 எதிர் நின்றுடற்றியவர் பட்ட பாடு அறியாது
 இருத்தி அலை ; அதுகிடக்க

முன் தக்கன் வேள்விக்களம் கொலைக்களம் என்ன
 முடி அமரர் மொத்துண்ட ரள்
 முழுமதிக் கடவுள் நீ அவமதிப்புட டுது
 மொழிந்திடக் கடவது அன்ற
 அன்றைக் கணக்கு இன்றும் வந்திரு டுது இனி
 அம்புல் ஆட வாவே!
 அழகு பொலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுடன்
 அம்புல்! ஆட வாவே!

கருத்துரை : கிரவுஞ்ச கிரியைப் பிளந்து சூரபதுமன் உயிர்போக
 வேலாயுதத்தை ஏவியவன் கமண்டலம் ஏந்தியவனும் பிரணவப்
 பொருளை அறிந்தவன் போல் பாசாங்கு செய்த கள்வனும் ஆகிய
 பிரமன் தலையில் ரத்தம் வரும்படி குட்டினான்;

இன்றைய குழந்தை என்று கருதாமல் இந்திரன் முதலிய
 தேவர்களும் எட்டு திக்குப் பாலகர்களும் மற்றையோரும் ஒரு சமயம்
 எதிர்நின்று பட்டபாடு நீ அறிவாயோ! அது இருக்கட்டும். தகஷன்
 செய்த வேள்வியிலே என்ன ஆயிற்று ?

வேள்விக்களம் கொலைகளமாயிற்று. தேவர் மொத்துண்டனர்.
 நீ அவமதிக்கப்பட்டாய் இவை யாவும் கூறுந் தரம் அன்று. அன்று
 நடந்தது இன்றும் வந்திருக்கிறது. எனவே எச்சரிக்கை அம்புல்யே!
 ஆடவா! கந்தனுடன் ஆடவா!

மட்டுடைத் தூறும் தடம் கமலன் முதலியோர்
 வாய்புதைத்து அஞ்சி நிற்ப
 வருக என்று அழைத்திடவும் வாராது இருத்தியால்
 மற்றிவன் முனிந்தால் உனக்கு
 அட்டதிக்கினிலும் ஒரு திக்கிலை எம் ஐயனுடன்
 அம்புல்! ஆடவாவே!
 அழகு பொலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுடன்
 அம்புல்! ஆட வாவே!

கருத்துரை : தாமரையிலே வீற்றிருக்கின்ற பிரமன் முதலியவர்கள் வாய் பொத்தி அஞ்சி நிற்கிறார்கள். அவ்விதம் இருக்க 'வா' என்று அழைத்தும் நீ வாராது இருந்தால் முருகனுக்குக் கோபம் வரும் கோபம் வந்தால் எட்டுத்திண்கிலும் உனக்கு கதி வேறு இல்லை. ஆகவே, இவற்றை எல்லாம் உணர்ந்து அம்புலீ! ஆடவா! அழகு பொலியும் கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுடன் அம்புலீ! ஆடவா!

சிறுபறை கொட்டும் பருவம்

இழுமென் மொழித் தெளி தமிழில்
வடித்திடு நவரசமே!
இதய இருட்டு அற உணர்வில்
உதித்திடு சுடர் ஒளியே!
கழுவு மணிக்கலன் நடுவில்
இழைத்திடு குல மணியே!
கனிதரு முக்கனி யொடி வடி
கட்டிய சுவை அமுதே!

ஒழுகு நறைச் செழு மலர்
விரியக் கமழ் புது மணமே!
உருகும் உளத்து அருள் பெருகி
உவட்டெழு சல நிதியே!
பழ மறை கட்கு ஒரு முதல்வா
முழக்குக சிறு பறையே!
பருதி புரிச் சிறு குமரன்
முழக்குக சிறு பறையே!

கருத்துரை : இழும் எனும் இனிய ஓசைகொண்ட மொழியான தெளிந்த தமிழில் இறையனார் அகப்பொருளை வடித்திட்ட நவரசமே! இதயமாகிய குகையிலே உள்ள அஞ்ஞான இருள் அகல உதித்திடும் ஒளியே! முக்கனியோடு வடிகட்டிய கனிதரும் கவை அமுதமே! தேன் ஒழுகும் புதிய மலர் அவிமும் மணமே!

பழைமையான வேதங்களின் ஒப்பற்ற முதல்வனே! சிறு பறையை முழக்குவாயாக! பரிதிபுரி எனும் சீகாழிச் செல்வனே! சிறுபறையை முழக்கு வாயாக!

சிற்றிலக்கியங்களில் சிங்கார வேலன்

நான்காம் பகுதி

முப்பத்து மூன்று சிற்றிலக்கிய
நூல்களில் உள்ள முருகன் பாடல்களும்
க ரு த் து ரை க ளு ம்

சிற்றிலக்கியம் : சிறு இலக்கியம் சிற்றிலக்கியம்; பெரிய இலக்கியம் பேரிலக்கியம். சிறிய அளவினதாய் ஒரு பொருள் பற்றியதாய் உள்ளவை யாவும் சிற்றிலக்கியங்களே.

விருத்தம் : விருத்தம் என்பது அகவல்பா இனத்தில் ஒன்று. அரசர்களைப் பற்றிப் பாடும்போது அவர்தம் குதிரை, வில், யானை, வாள், குடை, வேல், செங்கோல், நாடு, ஊர் ஆகியவற்றைப் புகழ்ந்து பாடுவதாகும். வேல் விருத்தம், செங்கோல் விருத்தம், நாட்டு விருத்தம், ஊர் விருத்தம் என்று இவை பெயர் பெறும்.

ஆற்றுப்படை : ஆற்றுப்படுத்தல் ஆற்றுப்படையாகும். ஆற்றப் படுத்தலாவது வழியைச் சொல்லி அனுப்புதல். புலவர் ஒருவர் அரசனிடம் பரிசு பெற்று வருகிறார். வழியிலே மற்றும் சில புலவர்களைச் சந்திக்கிறார். தனக்குப் பரிசு கொடுத்த அரசனின் தன்மை, இருக்கும் இடம், வழி, அவனது புகழ் முதலியவற்றை யெல்லாம் விரிவாகச் சொல்லி மற்றையவரையும் பரிசு பெறச் செல்லத் தூண்டுகிறார். இப்படிப் பாடப்பெறும் பாடலுக்கு ஆற்றுப்படை என்று பெயர்.

சந்நிதிமுறை : திருக்கோயில்களிலே நடைபெறும் வழிபாடுகளுக்கு ஏற்ப துதிப்பாடல்களை அமைத்து அவற்றை இறைவன் சந்நிதியிலே ஒதுவது சந்நிதிமுறை. இது, பள்ளிஎழுச்சி முதலாக தாலாட்டு முடிவாக அமையும்.

பதிகம் : ஆசிரிய விருத்தம், கலி விருத்தம் ஆகியவற்றால் எட்டு அடிகளில் பாடுவது பதிகம்.

கலம்பகம் : கலம்பகம் என்பது பல்வேறு வகைப் பாடல்களும் கலந்து அமைக்கப் பெற்ற பாமாலை. இது அந்தாதியாக நூறு பாடல்கள் அமையப் பெற்றது. பதினெட்டு உறுப்புக்கள் கொண்டது. புயவகுப்பு, மதங்கம், அம்மாணை, காலம், சம்பிரதம், கார், தவம், குறம், மறம், பாண், களி, சிந்து, இரங்கல், கைக்கிளை, காது, வண்டு, தழை. ஊசல் என்பன. இவ்வளவு உறுப்புக்களையும் அமைத்து பல்வேறு பாடல்களால் பாடுவதே கலம்பகம்.

பதிற்றுப்பத்து அந்தாதி : பத்து வெண்பா, பத்துக் கலித்துறை இப்படியாக நூறு செய்யுள்கள் அந்தாதியாகப் பாடப்படுவது பதிற்றுப்பத்து அந்தாதி. முந்திய பாட்டின் கடைசிச் சொல் அடுத்த பாட்டின் முதல் சொல்லாக வருமாறு அமைத்துப்பாடுவது அந்தாதி. அந்தம் - முடிவு ; ஆதி - தொடக்கம்.

உலா : உயர்ந்த செல்வம், அறிவு, ஆண்மை, அன்பு, ஈகை, எழில் முதலிய குணங்கள் உடைய பதினாறு வயது இளைஞன் தெருவிலே பவனி வருகிறான். அவனைப் பெண்கள் கண்டு அவன் சிறப்புக்களை எடுத்துக் கூறி, தங்கள் காதலை வெளிப்படுத்துகிறார்கள். இவ்வாறு பாடப்படுவதே உலா எனப்படும்.

1

தணிகை ஆற்றுப்படை (பகுதி)

அருளியவர் : கச்சியப்ப முனிவர்

எத்துயர் திரளும் அத்தினத்து அகற்றும்
சரவணப் பொய்கைத் தடம்புனல் துளைந்து
மென்மெலக் குன்றம் மீமிசை இவர்ந்து
காலை நண்பகல் மாலை முப்பொழுதும்
வைகல் வைகல் மலர்மூன்று தெரிக்கும்
நீலப் பைஞ்சுனை நேர்கண்டு தொழுது
வள்ளி நாயகி மணத்தினை முடித்த
கள்ள வேழக் கடவுளைப் பணியா

வீரர் ஒன்பதின்மர் வார்கழல்தாழ்ந்து மற்று
ஆவயின் வதியும் அமரரைத் தொழுது
தீரா மலப்பிணி தீர்த்து அருள்கொழிப்ப
ஞான சத்தியும் கிரியா சத்தியும்
வானவர் கோமான் வளம்பயில் மகளும்
கானவர் நலங்கூர் கன்னியு மாணன்
இரண்டு பாலும் இருந்தனர் களிப்ப
கண்ட மெய் அடியர்கலவினர் போற்ற

காணா விண்ணவர் கலவா தேத்த
கண் கடை ஒழுகும் கருணை நோக்கமோடு
இனிது வீற்றிருக்கும் எழில் நேர்காண்டலும்
எஞ்சு நோய் துவர இரியல் போக
விஞ்சு நால் பொருளுமே வந்து துவன்ற

செய்முறை தெரியாது திருமுன் நிற்ப
 இருமைப் பயனும் எளிதின்துற் றளிக்கும்
 பூதியும் திருவுருப் பூச்சு நன்கு அளித்திட்டு
 என்னைத் தன் வயமாக்கிய உலகை

என் வயமாக்கி வழி வருகின்றனன்
 அத்தகு பெருமான் அருள் விளையாடலை
 சற்றிது கேள்மதி தவ மேம்படுந் ...
 இன்னான் ஒருவனை முன்னுபு சென்றவன்
 பூங்கழல் சேவடி போற்றுதி ஆயின்
 பேரஞர் உறுத்த பேதுறு நோயும்
 காரண நோயும் கை இகந்து இரியக்
 கடைக் கணித்து அருளி கரையினாற் பொருளும்

கொடைக் கடனீயிர் குறித்த அளவையின்
 எண்மடங்கு ஆற்றி என்றும் தீரா
 அகம்படித் தொழின் மையின் அழுந்துவன் அன்றே
 மல்லல் ஆவணம் மறுகும் வீதியும்
 நாள் தொறும் எழிலால் நவநவ மாகி
 இமைக்குநர் நாட்டம் இமையாமை செய்ய
 மண்தலம் விண்தலம் மாற்றியது என்ன
 இறும் பூது பயவா ஏர் குலாய்க்கிடந்த
 திசைக் காப்பாளர் இசை நிறை தேவர்

அலரவன் நெடுமால் ஆதிய கடவுளர்
 முதுக்குறை அன்பின் முறை பழிச்ச
 சாறு நாள் அல்லது வேறுநாள் அறியாது
 உலகம் முழுதும் ஒம்பு பல்சிறப்பின்
 நிலை பெறு தணிகை மலை கிழவோனே.

கருத்துரை : எத்தகைய துன்பமாயினும் சரியே. மூழ்கிய அத்தினத்திலேயே அத்துன்பம் போக்கத் தக்க சரவணப் பொய்கையில் நீராடி, மெதுவாக குன்றின் சிகரம் அடைந்து, காலை, நண்பகல், மாலை ஆகிய மூன்று காலமும் நீலோத்பலம் மலர்கின்ற கனை கண்டு வணங்கி, வள்ளிநாயகி மணம் முடித்துத் தந்த வேழ விநாயகரைத் தொழுது, வீரவாகு தேவர்களாகிய ஒன்பதின்மரையும் பணிந்து, ஆணவம், கன்மம் மாயை ஆகிய மலப்பிணி போக்கி அருள் புரியும் பொருட்டு கிரியாசக்தி சமேதராக, தெய்வயானை வள்ளிநாயகி ஆகியோருடன் வீற்றிருந்து, இதனைக் கண்ணுற்ற அடியார் போற்ற, விண்ணவர் ஏத்த, கடை விழியிலே பொழியும் அருள் நோக்குடன் வீற்றிருக்கும் கோலங்கண்ட உடனே என்ன செய்வது என்று அறியாது நிற்க, இருமைப் பயனும் எளிதில் தரத்தக்க திருநீறும் சந்தனமும் அளித்து, என்னைத் தன் வசப்படுத்திய உலகை என் வசமாக்கி வருகிறான்.

இத்தகைய ஒருவனை பக்தியால் சிந்தித்து, அங்கே சென்று அவன் தன் திருவடி வணங்கினையாயின் பெருந்துன்பத்தில் ஆழ்ந்த மயக்க நோயும் அதற்குக் காரணமான நோயும் கெட, கடைக்கண் நோக்கி அருள் புரிவான். நீ விரும்பியதிலும் எண்மடங்கு அதிகம் கிடைக்கும். பல பண்டங்களும் உள்ளமையால் கடை வீதிகள் எல்லாம் புதுமையுடன் விளங்கி கண் இமையாமல் நோக்கச் செய்து மண்ணை விண்ணாகவும், விண்ணை மண்ணாகவும் மாற்றியது என அதிசய முண்டாக்கி, திக்கு பாலகர்களும் இதர தேவர்களும், பிரமன் திருமால் ஆகியோரும், அன்புடன் துதிக்க எப்போதும் திருவிழாக் கோலம் பூண்டு விழா நாள் அல்லது வேறு நாள் அறியாது உலகம் முழுவதும் போற்றத் தக்க சிறப்பு மிக்கவன் தணிகையில் வீற்றிருக்கும் முருகன்.

2

செந்தில் கலம்பகம்

அருளியவர் : சுவாமிநாத தேசிகர்

சுவாமிநாத தேசிகர் முருகனிடம் பேரன்பு கொண்டவர், கல்லாட உரையாசிரியர்; மயிலேறும் பெருமாள் பிள்ளையிடம் தமிழ் பயின்றவர்; கனக சபாபதி சிவாசாரியாரிடம் வடமொழி கற்றவர். திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தில் நிருவாண தீட்சை பெற்றவர். திருநெல்வேலி ஈசான மடத்தில் இருந்தவர்; ஈசான தேசிகர் என்பது இவரது அபிஷேகச் சிறப்புப்பெயர். இவர் பதினேழாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர்.

வரங் கொண்ட உமை முலைப்பால்
மணங் கொண்ட செவ் வாயும்
பரங் கொண்ட களி மயிலும்
பன்னிரண்டு கண் மலரும்
சிரங் கொண்ட மறை இறைஞ்சும்
சேவடியும், செந்தூரன்
கரங் கொண்ட வேலும் எந்தன்
கண்ணை விட்டு நீங்காவே!

கருத்துரை : உமா தேவியிடம் பாலுண்ட செவ்வாயும், களி மயிலும், மலர் போன்ற பன்னிரண்டு கண்களும், சிவந்த திருவடிகளும் செந்தில் முருகன் கை பிடித்த வேலும் என் கண்முன் நீங்காமல் நிற்கின்றனவே.

3

தணிகைப் பதிற்றுப்பத்து அந்தாதி

அருளியவர் : கச்சியப்ப முனிவர்

சிந்தித்து அறியேன் அரைக்கணமும்
தரிசித்து அறியேன்; ஒருகாலும்
வந்தித்து அறியேன்; கனவினிலும்
வழுத்தி அறியேன்; மறந்தேனும்
பந்தித் தடர்க்கும் மலஞ்சவட்டிப்
பரமானந்தம் எனக் களித்தான்
கந்தித்தலருங் காவிவரைக்
கருணைக்கு எதிர் உண்டோ?

கருத்துரை : தியானம் செய்து அறியேன்; தரிசனம் செய்து அறியேன்;
வழிபாடு செய்து அறியேன்; கனவில் கூடத் துதித்து அறியேன்;
இருந்தும் எனது ஆணவம் கன்மம் மாயை ஆகிய மும்மலங்களையும்
போக்கி பரம ஆனந்தம் எனக்கு அளித்தான் தணிகைச் செல்வன்.
அவனுடைய கருணைக்கு ஈடும் உண்டோ?

எழுத்தினவ்வுயிர் என்ன நிறைந்து அளாய்
முழுத்த பேரறிவாய் முதலாகிய
வழுத்து சீர்த்தித் தணிகை மணாளனை
அழுத்தும் உள்ளத்தவர்க்கு அருர் இல்லையே.

கருத்துரை : எழுத்து இனங்கள் எவ்வாறு உயிரும் மெய்யுமாய்
சேர்ந்துள்ளனவோ அவ்வாறே எங்கும் நிறைந்து உயிரும் மெய்யுமாய்
முழுமையான பேரறிவாகி, முதல்வனுமாகி விளங்கும் தணிகை
மணாளனை உள்ளத்தில் வைத்திருப்பவர்க்குத் துன்பம் இல்லையே!

4

தணிகாசல அநுபூதி

அருளியவர் : கந்தப்ப தேசிகர்

சிந்தா மணியே!

திருமால் மருகா!

வந்தார்க்கு உயர்

வாழ்வு கொடுத்து அருள்வாய்

நொந்து ஆழ்வினையேன்

முகநோக்கி வரம்

தந்தாய் முருகா! தணிகாசலனே!

கருத்துரை : சிந்தாமணியே! திருமாலின் மருகா! உன்னை நாடி வந்தார்க்கு உயர் வாழ்வு அளிப்பவனே! மிகவும் வருந்தி கர்ம வினையில் மூழ்கிக்கிடக்கும் என் முகம் பார்த்து வரம் தந்து ஆண்டு கொள்வாய்! முருகா! தணிகாசலனே!

பிரியேன் உனையான் பிரிந்து ஓர் கணமும்

தரியேன் உடல்பிரிந்து சாவேன் - கரியோன்

மருகா! தணிகை வரை மன்னா! வடிவேல்

முருகா! வருவாய் என்முன்!

கருத்துரை : திருமாலின் மருகா! தணிகைக்கு அரசே! வடிவேல் முருகா! உன்னைப் பிரியேன் ; பிரிந்து ஒரு கணமும் உயிர் தரியேன் ; சாவேன். எனவே என்முன் வருவாய்.

5

தணிகைச் சந்நிதி முறை

அருளியவர் : கந்தப்ப தேசிகர்

அறுமுகந் தனில் ஒரு முகந்தனை
அடியனேற்கு உறவாக்கிடர்
அம்பகம் பனிரண்டில் ஒன்றில் என்
ஆணவங்கெட நோக்கிடர்

வெறிகொள் பன்னிரு கையில் ஒன்றில் என்
வெம்பவக் கடல் தடுத்திடர்
விளங்கும் ஆறு செவ்வாயில் ஒன்றில் என்
வீடுசேர் மொழி கொடுத்திடர்

செறியும் ஆறு இருசெவியில் ஒன்றில் என்
செய்தி யாவையுங் கேட்டிடர்
செய்ய மார்பம் ஓராறில் ஒன்றில் என்
செந்தமிழ்த் தொடை பூட்டிடர்

தறகண் வேடர்கள் உதவு மின்கொடி
தனமும் அன்பர்கள் மனமும் நீள்
தணிகையங்கிரி முடியு நண்பு
தழைத்த செங்கல்வராயரே!

கருத்துரை : தணிகைப் பதியிலே எழுந் தருளியிருக்கும்
செங்கல்வராயரே! உமது அறுமுகங்களில் ஒருமுகத்தை
அடியேனுடன் உறவு கொள்ளச் செய்வீர்!

எனது ஆணவ மலங்கெட உமது திருக்கண்கள் பன்னிரண்டில் ஒன்றால் நோக்கிடுவீர்! உமது பன்னிரண்டு கைகளில் ஒன்று கொண்டு எனது பிறவிக் கடலைத் தடுத்திடுவீர்!

சிவந்த வாய்கள் ஆறில் ஒன்று கொண்டு முத்திதரும் உபதேச மொழியருள்வீர்! ஈராறு செவி ஒன்றில் எனது செய்தியாவையும் கேட்பீர்!

நான் அளிக்கும் தமிழ்ப் பாமாலையை உமது சிவந்த மார்பு ஒன்றிலே அணிந்திடுவீர்!

பெற்றாலும் இனிஒருவர் எனைத் தணிகை
வரையகத்தே பெறவும் வேண்டும்
உற்றாலும் அருந்தவங்கள் அவ்வரைக்கே
உறல் வேண்டும் ; உயர்ந்த கல்வி
கற்றாலும் உமது திருப்புகழ் அமுதே
நாடோறும் கற்க வேண்டும்
செத்தாலும் இவ்வுடலம் அத்தல மீது
உற வேண்டும் சேந்தனாரே!

கருத்துரை : இனி ஒருவர் என்னைப் பெற்றாலும் இத்தணிகை மலையிடத்தே பிள்ளையாகப் பெறவேண்டும். தவங்கள் செய்தாலும் தணிகை மலையிலே செய்ய வேண்டும். உயர் கல்வி கற்றாலும் முருகன் திருப்புகழே கற்க வேண்டும். செத்தாலும் திருத்தணிகையிலே சாக வேண்டும் சேந்தனாரே!

6

தணிகை தயாநிதி மாலை

அருளியவர் : கந்தப்ப தேசிகர்

நீதியும் அறியேன் ; நெறிகளும் அறியேன் ;
 நின் திருப்புகழ் அனுதினமும்
 ஓதியும் அறியேன் ; ஆயினும், வரங்கள்
 உகந்து எனக்கு அருள் புரிந்திடுவாய்
 சாதியும் குரவும் வேங்கை குங்குமமும்
 சந்தனங்களு மணம் குலவும்
 ஆதியே! பரமன் அருள் திருத் தணிகை
 அறுமாமுக தயா நிதியே!

கருத்துரை : சமய நீதி ஏதும் அறியேன்; சமய நெறிகளும் அறியேன்,
 நின் திருப்புகழை நாள் தோறும் ஓதியும் அறியேன்; ஆயினும் எனக்கு
 நீ வரம் அருள வேண்டுகிறேன். திருத்தணிகை ஆறுமுக தயா
 நிதியே!

மழையிலாப் பயிர்போல் வாடினேன் ; கருணை
 மழை பொழிந்து யான்முனம் புரியும்
 பிழையெலாம் பொறுத்துப் பெருவரமளித்துப்
 பேயனென் காண வந்து அருள்வாய்
 தழைஎலாங் கீழாய் விண்ணில்வோர் ஓட்டும்
 சலதிமா மரந்தனைப் பிளந்த
 அழகனே! தணிகை மலையில் வீற்றிருக்கும்
 ஆறுமாமுக தயாநிதியே!

கருத்துரை : மழை இல்லாத பயிர்போல வாடினேன்; உன் கருணை
 மழை பொழிந்து எனது முன்னைப் பிழைகள் எல்லாம் பொறுத்தருளி

பெரு வரம் அளித்து என் கண் எதிரே வந்து அருள் புரிவாய். மேலே வேரும். கீழே தழையும் கொண்டு மாமரமாக நின்ற சூரனைப் பிளந்த அழகனே! தணிகை மலையில் வீற்றிருக்கும் ஆறுமுக தயா நிதியே!

துக்க சாகரத்தில் அழுந்தி எந்நாளும்
தொலைவிலாக் கவலை நோய் அடைந்து
மிக்க பேர் அறிவு குலைந்து நான் புவியில்
வீணிலே திரிவதும் அழகோ?
தக்க வாழ்வு அருளி உலகெலாம் மதிக்கும்
தனி அரசு எனக்கு அருள்புரிவாய்
அக்குமாலையன் ஈன்று அருள் திருத்தணிகை
ஆறுமா முக தயாநிதியே!

கருத்துரை : துயர்க் கடலில் அழுந்தி, என்றும் நீங்காத கவலை நோய் பிடிக்க வாடி, அறிவுகுலைந்து வீணாக இப்புவியிலே நான் திரிவதும் அழகோ? தகுந்த வாழ்வு அருளி உலகு எல்லாம் மதிக்கக் கூடிய தனி அரசு அருள்வாய்! அக்குமாலை அணிந்த சிவபெருமான் ஈன்று அருளியவனே! திருத்தணிகையில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஆறுமுக தயா நிதியே!

மனந்தனில் உனதுதிரு உரு நினைக்க
வாயினால் உன் புகழ் வழத்தக்
கனந்தரு தலையால் உன் கழல் இறைஞ்சக்
கசடனேற்கு என்று அருள் புரிவாய்
தனந்தரும் அளகைக்கு அதிபதி தோழன்
தந்தருள் மயூர வாகனனே!
அனந்தனும் பணியும் ஒருதிருத் தணிகை
ஆறுமாமுக தயாநிதியே!

கருத்துரை : உள்ளத்திலே நின் திருஉருவை நினைக்கவும் வாயினால் உன் புகழ் துதிக்கவும், கசடனாகிய எனக்கு என்று அருள் புரிவாய்? அளகாபுரிக்கு அதிபதியாகிய குபேரன் தோழன் தந்தருளும் மயில் வாகனனே! ஆதிசேடனும் பணியும் ஒப்பற்ற திருத்தணிகையில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஆறுமுக தயாநிதியே!

திக்கு வேறு இலை உன் திருவடி அல்லால்
தீயனேன் குறை யெலாம் புகன்று
மிக்கபேர் அருளைப் புரிந்திடாது இருந்தால்
மெய்யருள் பொய் எனப்படுமால்
இக்கணந்தனிலே வேண்டிய வரங்கள்
ஈந்து நல் வாழ்வு தந்து அருள்வாய்
அக்கம் ஈராறு படைத்திடும் தணிகை
ஆறுமாமுக தயா நிதியே!

கருத்துரை : உனது பாதமே யன்றி வேறு கதி இல்லை. தீயவனாகிய எனது குறைகளை எல்லாம் கூறி முறையிட்டு விட்டேன். இன்னமும் நீ எனக்கு அருள் புரியாது இருந்தால் மெய் அருள் என்பது பொய்யாகி விடுமே. ஆகவே இக்கணமே வேண்டிய வரங்கள் தந்து நல்வாழ்வு தந்து அருள்வாய் தணிகை மலைமீது எழுந்தருளியுள்ள ஆறுமுக தயா நிதியே!

பழியிலா உடலும் பயமிலா மனமும்
பாதகத்து உடன் படாச் செயலும்
கழிவிலா வயதும் குறைவிலாத் தனமும்
கடும்பகை தானிலா அரசும்
ஒழிவிலா அறமும் இழிவிலாக் கதியும்
உனது அடி நம்பினேற்கு அருள்வாய்
அழிவிலாப் பதவி அருள் திருத் தணிகை
ஆறுமாமுக தயா நிதியே!

கருத்துரை : பழிக்கப்படாத உடலும், பயம் இல்லாத மனமும், பாதகம் செய்யத் துணை போகாத செயலும், நீண்ட ஆயுளும், குறையாத செல்வமும், பகைஇலாத அரசும் ஓயுதல் இல்லாத உயர் கதையும், உனது திருவடி சரணம் என்று நம்பினோர்க்கு அருள் புரிவாய்! திருத்தணிகையில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஆறுமுக தயா நிதியே.

பகலினும் இரவும் உண்டு உடுத்து உறங்கும்
 பயனலாது ஒரு பயன் அறியேன்
 புகலரும் பரமானந்த வாரிதியில்
 புகுவது எக்காலேமோ உரையாய்
 இகலு முப்புரங்கள் தழல் எழச் சிரித்த
 இறையவன் நுதல் விழிப்பிறந்தோய்
 அகிலிடும் தூபமுகில் நிகர்தணிகை
 ஆறுமா முக தயாநிதியே!

கருத்துரை : இரவும் பகலும் உண்டு உடுத்து உறங்குவது அன்றி வேறு பயன் உள்ளது எதுவும் அறியேன். விரித்து உரைத்தற்கு அரிய பரம ஆனந்தக்கடலில் புகுவது எக்காலம்? சொல்வாய். எதிர்த்து வந்த திரிபுரங்களையும் தீயுண்ணச் சிரித்த சிவபெருமானுடைய நெற்றிக் கண் வழியாகப் பிறந்தவனே! தணிகை மலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஆறுமுக தயா நிதியே!

கருக்குழி படிந்து பிறந்திடு துயரும்
 கண்கள் பஞ்சடைந்து வாய் குழறி
 நெருங்கிய கபத்தால் இறந்திடு துயரும்
 நீசனேன் ஒழியும் நாள் உளதோ ?
 தருக்களில் உதிரும் பொன்மலர் கஞலித்
 தமனிய மலைஎனக் கருதி
 அருக்கனும் மதியும் வலம் வரும் தணிகை
 ஆறுமாமுக தயா நிதியே!

கருத்துரை : கருக்குழியிலே படிந்து பிறந்திடும் பிறவித்துன்பமும், கண்கள் பஞ்சடைந்து வாய் குழறி நெருக்கும் கபநோயால் இறந்திடும் துன்பமும், நீசனாகிய எனக்கு இல்லாது ஒழியும் நாளும் உண்டோ? மரங்களினின்றும் உதிர்கின்ற மலர்களால் பொன் போல் விளங்குவது கண்டு இது மேருமலை என்று கருதி சூரியனும், சந்திரனும் வலம் வருகின்ற திருத்தணிகையில் எழுந்தருளியுள்ள ஆறுமுக தயா நிதியே!

பிணியினால் அழலால் அலகையால் விலங்கால்
பில்லி சூனியத்தினால் பித்தால்
பணியினால் நீரால் கள்ளரால் மருவும்
பருவரல் அகற்றி ஆண்டருள்வாய்
கணியினால் ஆரம் புடை பரந் தெழலால்
காம்பினால் வம்பினால், காந்தள்
அணியினால் குறமான் முலை நிகர் தணிகை
ஆறுமுக தயா நிதியே!

கருத்துரை : நோயினால், தீயினால், பேயினால், விலங்குகளால், பில்லி சூனியத்தால், பித்தால், பாம்பால், நீரால், கள்ளரால் ஏற்படும் துன்பம் வராது காத்தருள்வாய்! தணிகையில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஆறுமுக தயா நிதியே!

7

தணிகைத் திருவிருத்தம்

அருளியவர் : தொட்டிக்கலை சுப்பிரமணிய முனிவர்

சிதம்பரத்தை அடுத்துள்ள காட்டுமன்னார் கோயிலில் பிறந்தவர் இவர். கார் காத்த வேளாளர் குலம். சித்தாந்த சைவர் ; துறவு பூண்டவர். சிவஞான முனிவரிடம் தமிழ் பயின்றவர். சிவஞான முனிவரின் மாணவர் பன்னிருவருள் இவரும் ஒருவர். சிவஞான முனிவர் பால் மெய்யன்பு பூண்டவர். இனிய செய்யுள் செய்ய வல்லவர்; மதுரகவி எனும் பெயர் பெற்றவர். முருகக் கடவுளை உபாசித்து மந்திர சித்தி பெற்றவர். இவர் பெரும்பாலும் தொட்டிக் கலையில் தங்கியிருந்தவர் ஆதலின் தொட்டிக்கலை சுப்பிரமணிய முனிவர் என்று அழைக்கப்பெற்றார். தொட்டிக்கலை என்பது சென்னைக்கு அண்மையில் உள்ளது. ஆவடி ஸ்டேஷனில் இறங்கி இவ்வூர் செல்ல வேண்டும். முன்னாளில் இங்கே பசுக்கொட்டில்கள் பல இருந்தனவாம். பசுக்கள் நீர் குடிக்கும் தொட்டிகளும் பலவாக இருந்தனவாம். எனவே, தொட்டிக்கலை என்று பெயர் பெற்றது இவ்வூர். கலைசை என்பது இதன் இலக்கியப் பெயர்.

அன்பர் ஒருவருக்கு கண் ஒளி வழங்குமாறு முருகப் பெருமானை வேண்டி இத் திருவிருத்தம் பாடினார் முனிவர் என்பர்.

பன்னிரிய உன் அற்புதத் திருப்புகழைப்

பகர்ந்து கொண்டு உன் திருமலைப்

படியேறும் அன்பர்வினை பொடியாகம் என்றுநிறை

மொழிமாந்தர் பகருவது கேட்டு

என்னுடைய பொல்லாத சஞ்சிதப் பிணி ஒழித்து
 எனையும் வாழ்வித்து அருளுகென்று
 இரவு பகல் உன் அருட் சந்நிதியில் வந்து முறை
 யிடுவோர்க்கு இரங்கி அருள்வாய்

பொன்னிறக் காந்தளொடு செங்குவளை மலர்களும்
 பொற்பமர் கடப்ப மலரும்
 பூத்தலர் குறிஞ்சியும் சேத்த கூதளமும்
 புனைந்த திருமார்பு அழகனே!

தன்னமும் மனத்துயரிலாது அமரரைக் காத்த
 சரவணோற்பவ குமரனே!
 தணிகையங்கிரிவாச! அரன்விரும்பு உபதேச
 சசல பண்டித ராசனே!

கருத்துரை : அற்புதமான உனது திருப்புகழைப் பாடிக்கொண்டு
 உனது திருமலைப் படியேறி வரும் அன்பர் தீவினை எல்லாம் பொடிப்
 பொடியாகிவிடும் என்று கற்றவர் சொல்லக்கேட்டு என்னுடைய
 பொல்லாத பழவினைகளை ஒழித்து என்னையும் வாழ்வித்து அருள்
 என்று வேண்டி இரவு பகலாக உன்னுடைய சந்நிதியிலே வந்து
 முறையிடுகிற எனக்கு இரங்கி அருள் புரிவாய். சரவணப்
 பொய்கையில் வளர்ந்தவனே! குமரா! தணிகைமலை வாசனே!
 சிவபெருமான் விரும்பியவாறு உபதேசம் செய்த சகல பண்டித
 ராஜனே!

நல மருவு மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க மேற்புலவர்
 நடு வீற்றிருந்த முதல்வா!
 நக்கீரர் சொன்ன முருகாற்றுப் படைத்தமிழும்
 நல் அருணகிரி நாதர் சொல்

புலமையுறு சித்திரச் சந்தப் பிரவாகமும்
 புனிதச் செவிக்குள் ஆர்த்த
 புகழாள! குறுமுனிக் காரணத் துட்பொருள்
 புலப்படுத்திய குரவனே!

கொலைகளவு முதலான பாதகம் எனக்கு வெகு
 கோடிகள் இருந்திடினும் உன்
 கூர்மந்திரப் படையினால் வீட்டி எனது உளம்
 குடிகொண்டு இருந்தருளுவாய்

சலனமறு சருவபரிபூரண தயாநிதே!
 சரவணோற்பவ குமரனே!
 தணிகையங்கிரி வாச! அரன்விரும்புபதேச!
 சகல பண்டித ராசனே!

கருத்துரை : நன்மை பொருந்திய மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்திலே
 உயர்ந்த புலவர் நடுவிலே வீற்றிருந்த முதற் புலவர்! நக்கீரர் அருளிய
 திருமுருகாற்றுப் படையும் நல் அருணகிரிநாதர் சொன்ன புலமைமிகு
 சந்தப் பாடலாகிய திருப்புகழும் புனிதமாகிய நின்செவி மடுத்த
 புகழனே! அகத்தியருக்கு உபதேசித்தவனே! எனது பாதகங்கள்
 எத்தனை கோடியானாலும் சரி. அவற்றை உன் வேலாயுதத்தால்
 துணிந்து வெட்டி வீழ்த்தி, எனது உள்ளத்திலே குடிகொண்டு
 அருள்வாய். சர்வபரிபூரண தயாநிதியே! சரவணப் பொய்கையில்
 உதித்தவனே! குமர! தணிகைமலை வாசனே! சிவபெருமான்
 விரும்பியவாறு உபதேசம் செய்த சகல பண்டித ராஜனே!

8

போரூர்ச் சந்நிதி முறை

அருளியவர் : சிதம்பர சுவாமிகள்

சிதம்பர சுவாமிகள் சுமார் இருநூற்று ஐம்பது ஆண்டுகள் முன்பு மதுரையில் வாழ்ந்தவர். அவிநாசி சாந்தலிங்க சுவாமிகள் பால் பெரிதும் ஈடுபட்டவர். சாந்தலிங்க சுவாமிகளது மாணவராகிய குமார தேவரின் மாணவர் இவர். மீனாட்சியம்மை கலிவெண்பா பாடியவர்.

திருப்போரூர் முருகப் பெருமானுக்குத் திருக்கோயில் எடுத்தவர்; “திருப்போரூர் சந்நிதி முறை” பாடியவர்.

நோயுற் றடராமல் நொந்துமனம் வாடாமல்
பாயிற் கிடவாமல் பாவியேன் - காயத்தை
ஓர் நொடிக்குள் நீக்கி எனை ஒண்போரூர் ஐயா நின்
சீரடிக் கீழ்வைப்பாய் தெரிந்து

கருத்துரை : போரூர் ஐயனே! நோயால் நான் வாடாமலும். மனம் நொந்து சலியாமலும் முடக்கு வாதம் முதலிய பிணிகளுக்கு ஆளாகி படுத்த படுக்கையாகப் பாயில் கிடவாமலும், ஒரு நொடியிலே இந்த உடலிலிருந்து என் உயிர் நீக்கி உன்திருவடியிலே வைத்துக் கொள்வாயாக.

சமரபுரித் தேவோ! தணிகைமலைத்தேனோ!
அமரும் பழநி மலைக்கான மணிவிளக்கோ!
சீரலை வாய்முத்தோ! திருப்பரங்குன்றத்து அரசோ
ஏரகத்தில் என்றும் இருந்த பெருவாழ்வோ!

பழமுதிர் சோலைப் பரனோ! குறிஞ்சிக்
கிழவன் என நல்லோர் கிளக்கும் பெருமாளோ!

கருத்துரை : சமர புரியின் தேவனே! தணிகை மலைத்தேனோ! பழநி மலையின் விலங்கும் ஒளிவிளக்கோ! திருச்செந்தூர் முத்தோ! திருப்பரங் குன்றத்து அரசோ! சுவாமி மலையில் வீற்றிருக்கும் சுவாமி நாதனோ! பழமுதிர் சோலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் முருகனோ! மலைக் கிழவன் என்று எல்லாரும் போற்றும் கந்தப் பெருமாளோ!

[குழந்தையைத் தொட்டிலில் இட்டுப்பாடும் தாலாட்டு போலப் பாடவேண்டிய பாடல் இது]

குமரா நம என்று கூறினார் ஓர்கால்
அமராவதி ஆள்வர் அன்றி யமராசன்
கைபுகுதார் ; போரூரன் கால்புகுவார் ; தாய் உதரப்
பை புகுந்தார் ; சேரார் பயம்.

கருத்துரை : குமரா நம என்று கூறுபவர் அமராவதி ஆள்வார் ; யமன் கையில் அகப்பட்டார் ; மீண்டும் பிறவி எடுக்கமாட்டார் ; பயம் கொள்ளார் ; திருப்போரூர் முருகப்பெருமான் திருவடிகளில் அமர்வார்.

9

உபதேச காண்டம்

அருளியவர் : கோனேரியப்பர்

குகனேரியப்பர் எனும் பெயர் மருவி கோனேரியப்பர் என ஆயிற்று. இவர் செங்குந்த மரபினர், இவரது தந்தையார் சிவானந்த முதலியார்; தாயார் அமுதாம்பிகை. தமிழுடன் வட மொழியும் வல்லவர் இவர்.

கச்சியப்ப சிவாசாரியார் கட்டளையை ஏற்று உபதேச காண்டம் பாடினார். இது 4348 செய்யுள் கொண்டது. சிவ ரகசிய காண்டத்தின் ஏழாவது பிரிவு. சிவரகசிய காண்டத்தின் ஆறு பிரிவுகளை மட்டும் கந்த புராணமாகப் பாடினார் கச்சியப்ப சிவாசாரியார். ஏழாவது பிரிவு உபதேச காண்டம். அதைப் பாடினார் கோனேரியப்பர்.

பூத்த கற்பகப் பொன்னுவகு
இமையவர்க்கு இரங்கிக்
காத்த சேவகன் கடம்பணி
பன்னிரு தடந்தோள்
ஏத்த நாடொறும் தழும்புமென்
னாத் தட வரலாற்
சேத்த கிண்கிணிச் சீரடி
சென்னி சேர்த்துதுமே

கருத்துரை : மலர் நிரம்பிய கற்பகச் சோலை சூழ்ந்த விண்ணவர்க்கு இரங்கி, காத்து அருளிய தேவசேனாபதியாகிய முருகப் பெருமானுடைய கடப்ப மலர்மாலை அணிந்த பன்னிரு தோள்களையும் தினமும் துதித்தலால் நாவிலே குடிகொண்டுள்ள சிவந்த கிண்கிணி அணிந்த அவரது சிறந்த திருவடிகளைத் தலைமேல் சேர்ப்போம்.

10

முத்துக்குமார சுவாமி திருவருட்பா

அருளியவர் : சிவஞான தேசிகர்

பொன் னெடுங்குன்றே! அனந்த சந்த்ரோதயம்
 போல வருஞான ஒளியே!
 பொய்யிருளை நீக்கியிடு மெய்இரவி உதயமே
 பூரணானந்த சுகமே!
 அன்னையினும் அன்புமிகும் அன்புருவமே! இருவர்
 அறிவரிய ஒரு பிரமமே!
 அருமருந்தே! அமுதசலதியே! அடியார்
 அறிந்த கருவூலமே! என்று
 உன்னையே பாடி நின்று ஆடி இருகண்ணில் நீர்
 ஓட, ரோமம் சிலிர்ப்ப,
 உள்ளம் கரைந்துருக, அடியேன் ஆனந்த
 உல்லாசம் ஆவது என்றோ?
 முன்னை வினை தீர்த்தருளும் மன்னனே! புள்ளூரின்
 முக்கட் குருக்கள் குருவே!
 முத்தர் குருவே! யோகசித்தர் குருவே! பால
 முத்துக் குமர குருவே!

கருத்துரை : பொன்போன்ற உயர்குன்றே! பலகோடி நிலவு
 தோன்றியது போல வரும் ஞான ஒளியே! அஞ்ஞான இருள் போக்கும்
 ஞான உதய சூரியனே! பூரண ஆனந்த சுகமே!

உன்னையே துதிசெய்து பாடி நின்று ஆடி, கண்களிலிருந்து நீர்
 தாரை தாரையாகப் பெருகி ஓட, உரோமங்கள் சிலிர்ப்ப உள்ளம்
 கரைந்து உருக அடியேன் ஆனந்த உல்லாசம் பெறுவது என்றோ?

பழம் வினைகளை எல்லாம் தீர்த்து அருள் புரியும் அரசே!
வைத்தீசுவரன் கோயிலில் எழுந்தருளியுள்ள குருநாதா! முத்தர் தம்
குருவே! சித்தர் தம் குருவே! பால முத்துக் குமர குருவே!

அன்னை சொற்கு ஒரு செவி ; ஐயர் சொற்கு ஒரு செவி
அம்மான் துதிக்கு ஒரு செவி;
ஆனை சொற்கு ஒரு செவி ; வீரர் சொற்கு ஒரு செவி
அயன் துதிக்கு ஒருசெவி ; விணோர்
மன்னர் சொற்கு ஒரு செவி ; வள்ளி சொற்கு ஒரு செவி
வான் வனிதை சொற்கு ஒரு செவி
மறை துதிக்கு ஒரு செவி; அடியர் சொற்கு ஒருசெவி
வல்லகரர் சொற்கு ஒரு செவி
பன்னிரண்டுங் கொடுத்து என் சொல் கேளாமல்
பராமுகமதாயிருந்தால்
பாவியேன் மெலிவு குறை எவர் செவியிலேற்றிப்
படுத்துயர் களைந்து கொள்வேன்?
முன்னமறை நாலும் வந்துன்னு புள்ளாரேனே!
முக்கட் குருக்கள் குருவே!
முத்தர் குருவே! யோக சித்தர் குருவே! பால
முத்துக் குமர குருவே!

கருத்துரை : தாய்சொல் கேட்க ஒரு காது; தந்தை சொல் கேட்க ஒரு
காது; மாமனாகிய திருமால் துதியைக் கேட்க ஒரு காது; ஆனைமுகப்
பெருமான் சொல் கேட்க ஒரு செவி; நவவீரர்தம் சொல் கேட்க ஒரு
செவி. பிரமன் துதி கேட்க ஒரு செவி; விண்ணவர்க்கு அரசாகிய
இந்திரன் சொல் கேட்க ஒரு செவி; வள்ளி சொல் கேட்க ஒரு செவி;
தெய்வயானை சொல் கேட்க ஒரு செவி; அடியார் சொல்கேட்க ஒரு
செவி; அகரர் சொல் கேட்க ஒரு செவி. இப்படியாக உனது
பன்னிரண்டு செவிகளையும் கொடுத்துவிட்டு என் சொல் கேளாமல்
பாராமுகமாயிருந்தால் பாவியாகிய நான் எனது குறைகளை எவரிடம்
சென்று முறையிடுவேன்? எனது துன்பம் போக்கிக் கொள்வேன்?

முத்தர் குருவே! யோக சித்தர் குருவே! பாலமுத்துக்
குமரகுருவே!

11

திருச்செந்தூர் அகவல்

அருளியவர் : சிற்றம்பல நாடிகள்

தஞ்சை ஜில்லா மாயூரத்தை அடுத்த சித்தர் காட்டில் சிற்றம்பல நாடிகள் சமாதி உளது. இவருக்கு மாணவர் அறுபத்து மூவர் இருந்தனர், ஒருவர் நீங்கிய அறுபத்திரண்டு சீடருடன் ஒரே சமயத்தில் சமாதி அடைந்த பெருமை உடையவர் இவர்.

ஓம் எனும் தாரக ஒண்பொருள் சிவனுக்கு
ஆம் என மொழிந்தே அருள்குரு ஆனோன்;
பொற்புறு பொதிய வெற்புறு முனிக்கு
நற்பொருள் விளக்கும் ஞானதேசிகள்;
பொய்வழிச் சமணைப் புலைஇருள் நீக்கிச்
சைவம் வளர்க்கும் சம்பந்த மூர்த்தி
முருகன் ; குமரன் ; மூவிரு முகன் ; மால்
மருகன் ; சிவன் அருள் மைந்தன் ; கந்தன் ;
மலைமகள் பாலன் ; வயங்கிளர் வேலன் ;
கலைபயில் புலவன் ; கார்த்திகேயன்
வளை ஒரு மருப்பு வாரண முகவற்கு
இளையவன் ; குகன் ; மயில் ஏறும் பெருமாள்
குரசங்காரன் ; சுப்பிரமணியன் ;
வீரருள் வீரன் ; விரைகமழ் கடம்பன் ;
சேந்தன் ; வள்ளி தெய்வயானை
காந்தன் ; செவ்வேள் ; காங்கெயன் ; சிலம்பன்
ஆயிர நாமத்து ஐயன் ; துய்யன் ;
சேய் ; அருள் கோமான் ; சேவத்துவசன்
வரங்கிளர் கருணைப் பரங்கிரி உறைவோன்

சிற்றிலக்கியங்களில் சிங்கார வேலன்

மாவினம் விளங்கும் ஆவினன் குடியோன் ;
நந்தூர் அலைவாய்ச் செந்தூர்க் கடவுள் ;
பாரகம் விளக்கும் ஏரகத்து அமர்வோன்
மாலயன் இறைஞ்சும் சோலைமாமலையோன்
குன்றுதோறாடல் நன்றென மகிழ்ந்தோன் ;
குமரவேள் சரணம் குறித்து மாதவத்தீர்
நிமல மெய்ஞானம் நீவிரும் பெறுவீர்

கருத்துரை : 'ஓம்' என்ற பிரணவப்பொருளைச் சிவ பெருமானுக்கு உபதேசம் செய்து குருமூர்த்தி ஆனவன்; பொதிய மலையிலே விளங்கும் அகத்திய முனிவருக்கு உபதேசம் செய்த ஞான தேசிகன். பொய் வழியாகிய சமணவழி எனும் இருளைப் போக்கிச் சைவம் வளர்த்த சம்பந்த மூர்த்தியாகிய ஞான சூரியன்; முருகன்; குமரன்; ஆறு முகத்தோன்; திருமால் மருகன்; சிவபெருமானின் மைந்தன்; கந்தன்; பார்வதியின் பாலன்; ஒளி பொருந்திய வேலாயுதம் ஏந்தியவன்; பல்கலைப் பண்டிதன்; கார்த்தி கேயன்; குகன்; மயில் ஏறும் பெருமான்; சூரனை சம்ஹாரம் செய்தவன்; சுப்பிரமணியன்; வீரருள் வீரன்; மணம் வீசும் கடப்பமாலை அணிந்தவன்; சேந்தன்; வள்ளி தெய்வயானை மணாளன்; செவ்வேள்; காங்கேயன்; சிலம்பன்; ஆயிரம் பெயர் கொண்ட ஐயன் ; தூயவன்; சேய்; அன்பர்க்கு அருளும் அரசு; சேவல் கொடியோன்; திருப்பரங்கிரியிலே எழுந்தருளி இருப்பவன்; திருவாவினன் குடி எனும் பழநியில் வாழ்வோன்; திருச்செந்தூரன்; திருவேரகம் எனும் சுவாமிமலையில் இருப்பவன்; திருமாலும் பிரமனும் துதிக்கப் பழமுதிர் சோலை எனும் அழகர் மலையில் அமர்ந்திருப்பவன்; குன்றுகள் தோறும் எழுந்தருளித் திருவிளையாடல் புரிவோன்.

இத்தகைய குமரப் பெருமானைத்துதி செய்தால் நீங்களும் மலம் ஒழித்து மெய்ஞ்ஞான அருள் பெறுவீர்கள்.

12

சண்முக கவசம்

அருளியவர் : பாம்பன் சுவாமிகள்

பாம்பன் சுவாமிகள் சமீபத்தில் வாழ்ந்த பரமஞானி; உண்மைத் துறவி ; பாம்பன் என்ற ஊரில் தோன்றியவர். பாம்பன் என்பது நமது நாட்டின் தென்கோடியிலே உள்ளது. பிரப்பன் வலசை என்ற ஊரிலே மயானத்தில் குழி வெட்டி அதிலே இருந்து முப்பத்தைந்து நாள் உடல் நினைவு இன்றி இருந்து முருகன் அருள் பெற்றவர். சென்னையில் உள்ள திருவான்மியூரிலே பரிபூரணம் அடைந்தவர்.

அண்டமாய் அவனியாகி

அறிய ஒணாப் பொருளது ஆகித்

தொண்டர்கள் குருவும் ஆகித்

துகளறு தெய்வமாகி

எண்திசை போற்ற நின்ற

என் அருள் ஈசனான

திண்திறல் சரவணத்தான்

தினமும் என் சிரசைக் காக்க

ஆதியாம் கயிலைச் செல்வன்

அணிநெற்றி தன்னைக் காக்க

தாது அவிழ் கடப்பம் தாரான்

தான்இரு நுதலைக் காக்க

சோதியாம் தணிகை ஈசன்

துரிசிலா விழியைக் காக்க

நாதனாம் கார்த்திகேயன்

நாசியை நயந்து காக்க

இரு செவிகளையும் செவ்வேள்
 இயல்புடன் காக்க ; வாயை
 முருகவேள் காக்க ; நா பல்
 முழுதும் நல்குமரன் காக்க
 துரிசு அறு கதுப்பை யானைத்
 துண்டனார் துணைவன் காக்க
 திருவுடன் பிடரிதன்னைச்
 சிவ சுப்பிரமணியன் காக்க

ஈசனாகும் பாகுலேயன்
 எனது கந்தரத்தைக் காக்க
 தேசுறு தோள் விலாவும்
 திருமகன் மருகன் காக்க
 ஆசிலா மார்பை ஈராறு
 ஆயுதன் காக்க ; எந்தன்
 எசிலா முழங்கை தன்னை
 எழில்குறிஞ்சிக்கோன் காக்க

உறுதியாய் முன்கைதன்னை
 உமைஇள மதலை காக்க
 தறுகண் ஏறிடவே என்கைத்
 தலத்தை மாமுருகன் காக்க
 புறங்கையை அயிலோன் காக்க
 பொறிக்கர விரல்கள் பத்தும்
 பிறங்கு மால் மருகன் காக்க
 பின்முதுகைச் சேய்காக்க

ஊண்நிறை வயிற்றை மஞ்ஞை
 ஊர்தியோன் காக்க வம்புத்
 தோள்நிமிர் சுரேசன் உந்திச்
 சுழியினைக் காக்க ; குய்ய
 நாணினை அங்கி கௌரி
 நந்தனன் காக்க ; பீஜ
 ஆணியைக் கந்தன் காக்க ;
 அறுமுகன் குதத்தைக் காக்க

எஞ்சிடாது இடுப்பை வேலுக்கு
 இறைவனார் காக்க; காக்க
 அஞ்சுகனம் ஓரிரண்டும்
 அரன் மகன் காக்க; காக்க
 விஞ்சிடு பொருட் காங்கேயன்
 விளர் அடித் தொடையைக் காக்க
 செஞ்சரண் நேச ஆசான்
 திமிரு முன் தொடையைக் காக்க
 ஏரகத் தேவன் என்தாள்
 இரு முழங்காலும் காக்க
 சீருடைக் கணைக்கால் தன்னைச்
 சீரலைவாய் தே காக்க
 நேருடைப் பரடிரண்டு
 நிகழ் பரங்கிரியன் காக்க
 சீரிய குதிக்கால் தன்னைத்
 திருச்சோலை மலையன் காக்க
 ஐயுறு மலையன் பாதத்து
 அமர் பத்து விரலும் காக்க
 பையுறு பழநி நாத பரன்
 அகங் காலைக் காக்க
 மெய்யுடல் முழுதும் ஆதி
 விமல சண்முக வன் காக்க
 தெய்வ நாயக விசாகன்
 தினமும் என் நெஞ்சைக் காக்க
 ஒலிஎழ உரத்த சத்தத்தோடு
 வரு பூதப் பிரேதம்
 பலிகொள் இராக்கதப் பேய்
 பலகணத்து எவை ஆனாலும்
 கிலிகொள எனைவேல் காக்கக்
 கெடுபரர் செய்யும் சூன்யம்
 வலியுள மந்திர தந்தரம்
 வருத்திடாது ஆயில்வேல் காக்க

ஒங்கிய சீற்றமே கொண்டு
 உவணி வில் வேல் குலங்கள்
 தாங்கிய தண்டம் எஃகந்தடி
 பரசு ஈட்டி ஆதி
 பாங்குடை ஆயுதங்கள்
 பகைவர் என்மேலே ஒச்சின்
 தீங்கு செய்யாமல் என்னைத்
 திருக்கைவேல் காக்க; காக்க
 ஒளவிய முளர் ஊன் உண்போர்
 அசடர் பேய் அரக்கர் புல்லர்
 தெவ்வர்கள் எவரானாலும்
 திடமுடன் என்னை மறக்கட்டது
 தவ்வியே வருவாராயில்
 சராசரமெலாம் புரக்கும்
 கவ்வுடைச் சூர சண்டன்
 கைஅயில் காக்க; காக்க
 கடுவிடப் பாந்தள் சிங்கம்
 கரடி நாய் புலி மான் யானை
 கொடிய கோணாய் குரங்கு
 கோலமார்ச் சாலம் சம்பு
 நடையுடை எதனாலேனும்
 நான் இடர்ப்பட்டிடாமல்
 சடிதியில் வடிவேல் காக்க
 சானவி முனைவேல் காக்க
 ருகரமே போல் தழீஇ
 ஞானவேல் காக்க; வன்புன்
 சிகரி தேள் நண்டுக் காலி
 செய்யன், ஏறு ஆலப் பல்லி
 நகமுடைய ஒந்தி பூரான்
 அளிவண்டு புலியின் பூச்சி
 உகமிசை இவையால் எற்கோர்
 ஊறிலாது ஐவேல் காக்க

சலத்தில் உய்வன் மீனேறு
 தண்டுடைத் திருக்கை மற்றும்
 நிலத்திலும் சலத்திலும் தான்
 நெடும் துயர் தரற்கே உள்ள
 குலத்தினால் நான் வருத்தம்
 கொண்டிடாது அவ்வவ் வேளை
 பலத்துடன் இருந்து காக்க
 பாவகி கூர்வேல் காக்க
 குமலியம் பரியன் கைவேல்
 நவக்கிரகக் கோள் காக்க
 கமவிழி நோய்கள், தந்த சூலை,
 யாக்கிராண ரோகம்,
 திமிர் கழல் வாதம், சோகை,
 சிரமடி, கர்ண ரோகம்
 எமை அணுகாமலே
 பன்னிரு புயன் சயவேல் காக்க
 டமருகத் தடிபோல் நைக்கும்
 தலையிடி, கண்ட மாலை,
 குமுறு விப்புருதி, குன்மம்,
 குடல் வலி, ஈழை, காசம்
 நிமிரொணா திருத்தும் வெட்டை
 நீர்ப்பிரமேகம் எல்லாம்
 எமை அடையாமலே குன்று
 எறிந்தவன் கை வேல்காக்க.
 இணக்கமில்லாத பித்த எரிவு
 மா சுரங்கள் கைகால்
 முணக்கவே குறைக்கும் குஷ்டம்
 மூல வெண்மூளை தீ மந்தம்
 சணத்திலே கொல்லும் சன்னி
 சாலமென்று அறையும் இந்தப்
 பிணிக் குலம் என்னை ஆளாமல்
 பெரும் சத்தி வடிவேல் காக்க

தவனமா ரோகம். வாதம்,
 சயித்தியம், அரோசகம், மெய்
 சுவறவே செய்யும் மூலச் சூடு
 இளைப்பு உடற்று விக்கல்
 அவதி செய் பேதி சீழ் நோய்
 அண்ட வாதங்கள், சூலை
 எவையும் என்னிடத்தில் எய்தாமல்
 எம்பிரான் திணிவேல் காக்க
 நமைப்புறு கிரந்தி, வீக்கம்,
 நணுகிடு பாண்டு, சோபம்
 அமர்த்திடு கருமை வெண்மை
 ஆகுபல் தொழுநோய் கக்கல்
 இளமைக்கு முன்னாறு வலிப்போடு
 எழுபுடைப் பகந்த ராதி
 இமைப்பொழுதேனும் என்னை
 எய்தாமல் அருள்வேல் காக்க
 பல்லது கடித்து மீசை
 படபடென்றே துடிக்கக்
 கல்லினும் வலிய நெஞ்சம்
 காட்டியே உருட்டி நோக்கி
 எல்லினும் கரிய மேனி
 எம்படர் வரினும் என்னை
 ஒல்லையில் தாரகாரி
 ஓம் ஐம் ரீம் வேல் காக்க
 மண்ணிலும் மரத்தின் மீதும்
 மலையிலும் நெருப்பின் மீதும்
 தண்ணிறை ஐலத்தின் மீதும்
 சாரி செய் ஊர்தி மீதும்
 விண்ணிலும் பிலத்தின் உள்ளும்
 வேறு எந்த இடத்தும் என்னை
 நண்ணி வந்தருளார் சஷ்டி
 நாதன் வேல் காக்க; காக்க

யகரமே போல் சூல் ஏந்து
 நறும்புயன் வேல் முன் காக்க
 அகரமே முதலாம் ஈராறு
 அம்பகன் வேல் பின் காக்க
 சகர மோடு ஆறு மானோன்
 தன் கை வேல் நடுவில் காக்க
 சிகரமின் வேத மோலித்
 திகழை வேல் கீழ்மேல் காக்க.
 ரஞ்சித மொழி தேவானை
 நாயகன் ; வள்ளி பங்கன்
 செஞ்செய வேல் கிழக்கில்
 திறமுடன் காக்க; அங்கி
 விஞ்சிடு திசையின் ஞான
 வீரன்வேல் காக்க; தெற்கில்
 எஞ்சிடாக் கதிர்காமத் தோன்
 இகலுடைக் கரவேல் காக்க
 லகரமே போல் காளிங்கன்
 நல் உடல் நெளிய நின்று
 தகர மர்ந்தனமே செய்த
 சங்கரி மருகன் கைவேல்
 நிகழெனை நிருதி திக்கில்
 நிலை பெறக்காக்க; மேற்கில்
 இகலயில் காக்க; வாயுவினில்
 குகன் கதிர் வேல் காக்க.
 வடதிசை தன்னில் ஈசன்
 மகன் அருள் திருவேல் காக்க
 விடையுடை ஈசன் திக்கில்
 வேதபோதகன் வேல் காக்க
 நடக்கையில் இருக்கு ஞான்றும்
 நவில் கையில் நிமிர்கையில் கீழ்
 கிடக்கையில் தூங்கு ஞான்றும்
 கிரிதுளைத்துள வேல் காக்க.

சிற்றிலக்கியங்களில் சிங்கார வேலன்

இழந்து போகாத வாழ்வை
 ஈயு முத்தையனார் கை வேல்
 வழங்கு நல் ஊண் உண்போதும்
 மால் விளையாட்டின் போதும்
 பழஞ்சுரர் போற்றும் பாதம்
 பணிந்து நெஞ்சடக்கும் போதும்
 செழுங் குணத் தோடே காக்க
 திடமுடன் மயிலுங் காக்க
 இளமையில் வாலி பத்தில்
 ஏறிடு வயோதி கத்தில்
 வளர் அறுமுகச் சிவன் தான்
 வந்து எனைக் காக்க; காக்க.
 ஒளி எழு காலை முன் எல்
 ஓம் சிவசாமி காக்க
 தெளி நடு பிற்பகல் கால்
 சிவகுருநாதன் காக்க
 இறகுடைக் கோழித் தோகைக்கு
 இறை முன் இராவில் காக்க
 திறல் உடைச் சூர் பகைத் தே
 திகழ் பின் இராவில் காக்க
 நறவு சேர்தாள் சிலம்பன்
 நடுநிசி தன்னில் காக்க
 மறை தொழு குழுகன் எம்கோன்
 மாறாது காக்க; காக்க.
 இனம் எனத் தொண்ட ரோடும்
 இணக்கிடும் செட்டி காக்க
 தனிமையில் கூட்டம் தன்னில்
 சரவண பவனார் காக்க
 நனியனுபூதி சொன்ன நாதர்
 கோன் காக்க வித்தைக்
 கனிவோடு சொன்ன தாசன்
 கடவுள் தான் காக்க வந்தே.

கருத்துரை : வானம் முதலிய அண்டங்களாகி, பூமியாகி, எவரும் அறிய முடியாத பொருளாகி, தொண்டர்களுக்குக் குருஷமாகி, குற்றம் நீக்கும் தெய்வமுமாகி, எட்டுத்திண்கிலும் உள்ளவர்களும் துதிக்க நின்ற என் ஈசனாகிய சரவணபவனார் எனது தலையைக் காப்பாராக.

எல்லாப் பொருள்களுக்கும் ஆதியாகிய கயிலைச் செல்வன் எனது நெற்றியைக் காப்பாராக. தேன் சிந்தும் கடம்பமாலை அணிந்த முருகன் எனது இரு புருவங்களையும் காப்பாராக. சோதிவடிவாகிய தணிகை ஈசன் எனது கண்களைக் காப்பாராக. என் இறைவனாகிய கார்த்திகேயன் என் மூக்கினைக் காப்பாராக.

இரண்டு காதுகளையும் செவ்வேள் காப்பாராக; வாயை முருகவேள் காப்பாராக; பற்களைக் குமரன் காப்பாராக; கன்னங்களை விநாயகன் துணைவன் காப்பாராக; பிடரியை சிவசுப்பிரமணியன் காப்பாராக.

ஈசனாகிய கார்த்திகேயன் என்னுடைய கழுத்தைக் காப்பானாக; தோள்களையும் விலாக்களையும் குமரன் காப்பாராக. பன்னிரு கை உடையவர் எனது மார்பு காப்பாராக. குறிஞ்சி நிலக் கோமான் எனது முழங்கைகளைக் காப்பாராக.

உமாதேவியின் இளைய குமாரன் என் முன் கைகளைக் காப்பாராக; எனது உள்ளங்கைகளை மகாவல்லமை பொருந்திய முருகன் காப்பாராக. புறங்கைகளை வேலன் காப்பாராக. பத்து விரல்களையும் திருமால் முருகன் காப்பாராக; குழந்தையுருவான முருகக் கடவுள் என் பின் முதுகைக் காப்பாராக;

வயிற்றை மயில் வாகனன் காப்பாராக; நிமிர்ந்த தோள்களையுடைய தேவசேனாதிபதி என் உந்தியைக் காக்க. நாபிக்கும் குறிக்கும் இடையிட்ட பகுதியை குமரன் காப்பாராக, பீஜங்களை இணைக்கும் தண்டை கந்தன் காப்பாராக. எரு வாயை அறுமுகன் காக்க.

சிற்றிலக்கியங்களில் சிங்கார வேலன்

வேலவன் எனது இடுப்பைக் காப்பாராக; சகனப் பகுதியை அரன் திருமகன் காப்பாராக; அடித்தொடையை கங்காகதன் காப்பாராக. சிவந்த திருவடிகளை உடைய குருநாதன் எனது முன் தொடையைக் காப்பாராக.

கவாமிமலையில் எழுந்தருளியுள்ள பிரான் எனது முழங்கால்கள் இரண்டையும் காப்பாராக; திருச்செந்தூர் முருகன் எனது கணைக்கால் காக்க, புறங்கால்கள் இரண்டையும் திருப்பரங்குன்றத்தில் அமர்ந்துள்ள பெருமான் காக்க, குதிக்கால்களைப் பழமுதிர் சோலைப் பெருமான் காக்க.

பாதத்தில் உள்ள பத்து விரல்களையும் குன்றுதோறும் விளங்குகின்ற குமரன் காக்க. பழநியில் வீற்றிருக்கும் முருகன் எனது உள்ளங்கால்களைக் காக்க. உடல் முழுவதையும் சண்முகன் காக்க. எனது நெஞ்சை விசாகப் பெருமான் காக்க.

உரத்த சப்தமிட்டு வரும் பூதம், பேய், முதலிய தீய கணங்கள் எவையாயினும் அவை அஞ்சச் செய்து, அவற்றால் எனக்குத் துன்பம் ஏற்படாமல் ஞானசக்திவேல் காக்க. பகைவர் செய்யும் சூன்யம் மந்திரம் தந்திரம் எதுவும் என்னை வருத்திடாமல் வேல் காக்க.

வாள், வில், வேல், சூலம், சக்கரம், தடி, தண்டு, ஈட்டி முதலிய ஆயுதங்களைப் பகைவர் என்மீது எறிந்தால் அவை எனக்கு எவ்விதமான தீங்கும் செய்யாமல் முருகப்பெருமான் திருக்கைவேல் காக்க.

பொறாமையுடையவர்கள், புலால் உண்பவர்கள், கீழ் மக்கள், பேய், அரக்கர், அற்பர், பகைவர், முதலிய எவரேனும் மற்போரில் இறுதிப் பிடிக்க வருவாராயின் கந்தவேள் தன் கைவேல் எனைக் காக்க.

பாம்பு, சிங்கம், கரடி, நாய், டிளி, குதிரை, யானை, ஓநாய், குரங்கு, காட்டுப்பன்றி, பூனை, முதலிய மிருகங்களால் நான் துன்புறாமல் விரைவில் வந்து வடிவேல் காக்க.

என்னையும் என் இனத்தையும் நு கரம் போல் தழுவி ஞானவேல் காக்க. வலிய பறவைகளும், எலி, தேள், நண்டுந்தெறுக்கால், வலிமை மிக்க செய்யான், விஷப் பல்லி, ஒணான், பூரான், சீதமண்டலம், சிலந்தி இவைகளால் எனக்கு ஒரு கெடுதலும் ஏற்படாமல் அழகிய வேல் காக்க.

நீரில் வாழும் முதலை, தவளை, தடி போன்ற வாலுள்ள திருக்கை மீன் முதலியவற்றாலும் நிலத்திலும் நீரிலும் பெரும் துன்பம் தருவதற்கு என்றே உள்ள உயிரினங்களால் நான் வருந்தாமல் என் உடன் இருந்து அக்கினியை உடலாகக் கொண்ட சுடர்வேல் காக்க.

அழகிய மயிலை வாகனமாக உடைய முருகன் கைவேல் நவக்கிரகங்களால் எனக்கு நேரும் கேடுகளினின்று காக்க. கண்களில் பூ விழுதல், பல்வலி, மூக்குவலி, திமிர்வாதம், சோகை, காதுவலி, முதலிய நோய்கள் என்னை அணுகாமல் பன்னிரு தோளான் தன் வெற்றிவேல் காக்க.

உடுக்கை அடிபோல் இடிக்கும் தலைஇடி, கண்டமாலை, சிலந்தி, குன்மம், குடல்வலி, சளி, காசம், நிமிரமுடியாதபடி குளிய வைக்கும் வெட்டை முதலிய எல்லாம் என்னை அடையாமல் கிரவுஞ்ச மலை பிளந்த குமரன் கைவேல் காக்க.

பித்த எரிவு சுரங்கள், கை கால் குறைக்கும் குஷ்டம், வெண்மூல முளை, சன்னி முதலிய நோய் எதுவும் என்னை வயப்படுத்தாமல் சக்திவேல் காக்க.

நாவரட்சியுண்டாகும் பெரு நோய், வாதம், சீதளம். மூலச்சூடு, இளைப்பு, வருத்தம், விக்கல், துன்பம் செய்கின்ற பேதிசீழ் நோய், அண்டவாதங்கள் முதலிய எதுவும் என்னிடம் சேராமல் எமது பிரானின் திண்ணிய வேல் காக்க.

கிரந்தி, பாண்டு பலவிதமான தொழுநோய்கள், வலிப்பு முதலிய நோய்கள் ஒருகணமேனும் என்னைச் சேராமல் அருள் வடிவான வேல் காக்க.

பல்லைக் கடித்து மீசை படபட என்று துடிக்க, கண்களை உருட்டி விழித்து கரிய மேனியை உடைய யமதூதர் வந்தாலும் தாரகாகுரனை சங்கரித்த முருகன் ஓம் ஐம் ரீம் வேல் விரைவில் காக்க.

மண்ணிலும், மரத்தின் மேலும், மலையிலும், நெருப்பின் மேலும், குளிர்ந்த நீரின் மேலும், வேறு எந்த இடத்திலும் என்னை அணுகி வந்து அருள் புரியும் சஷ்டநாதன் வேல் காக்க.

முத்தலையுள்ள சூலம் ஏந்திய முருகன் வேல் என்முன் புறம் காக்க. அகர முதல் பன்னிரு உயிர் எழுத்துக்களையே திருக்கண்களாக உடைய முருகனின் வேல் எனது பின்புறம் காக்க. ஆறெழுத்தாயினவன் கைவேல் நடுவேல் காக்க. தலையில் ஒளிவீசும் திருக்குமரன் வேல் என் கீழும் மேலும் காக்க.

இனிய மொழியாளான தெய்வானை நாயகனும், வள்ளி மணாளனுமான முருகனது வேல் கிழக்கில் காக்க. அக்னி திக்கில் வீரவேல் காக்க. கதிர்காமத்தோன் கைவேல் காக்க.

‘ல’ என்ற எழுத்துப்போல் வளைந்து ஆரவாரம் செய்த காளிங்கன் என்ற பாம்பின் மீது நடம் செய்த திருமாலின் முருகன் தன் கைவேல் நிருதியில் காக்க. குகன் கதிர்வேல் வாயு திக்கில் காக்க.

வடக்கில் சிவகுமரன் அருள்வேல் காக்க. ஈசான திக்கில் பிரமனுக்குப் பிரணவப் பொருள் உரைத்த முருகன் திருவேல் காக்க. நடக்கும் போதும், இருக்கும் போதும், பேசும்போதும். நிமிர்ந்து எழும்போதும், தரையில் கிடக்கும் போதும், தூங்கும் போதும் கிரவுஞ்ச மலை துளைத்தவேல் காக்க.

உண்ணும் போதும், குலவும் போதும், பணிந்து போற்றும் போதும், தியானிக்கும் போதும், குமரன் கைவேல் காக்க. மயில் காக்க.

இளமையிலும் மூப்பிலும் அறுமுகச் சிவன் எனைக் காக்க ஞாயிறு தோன்றும் காலையிலும், முற்பகலிலும், நடுப்பகலிலும், பிற்பகலிலும் சிவனார் மனங்குளிர உபதேசித்த குருநாதன் எனைக் காக்க.

சேவலுக்கும் மயிலுக்கும் இறையாகிய முருகன் இரவில் எனைக் காக்க, சூரனை சங்கரித்த வேலன் பின் இரவில் என்னைக்காக்க தேன் ஒழுகு மாலையும் சிலம்பும் அணிந்த முருகன் நடுநிசியில் என்னைக் காக்க. வேதங்கள் தொழும் கட்டினங் குமரன் எப்போதும் என்னைக் காக்க.

திருத் தொண்டர் குழாத்தில் என்னைச் சேர்க்கும் செட்டிகாக்க. தனியாயுள்ள போதும் கூட்டத்தில் உள்ள போதும் சரவண பவனார் காக்க. கந்தர் அநுபூதி பாடிய அருணகிரிநாதருக்கு அதிபதியாகிய முருகன் காக்க. இதைக் கனிவுடன் கூறிய குமரகுரு தாசரின் கடவுளாகிய முருகன் வந்து காக்க.

13

யாப்பருங்கல விருத்தி

பூவார் பொய்கைப் பொற் போதில்
தேவார் செங்கண் சேயா! நீ
ஆவா என்னாது என்னோ ? சூர்
மாவா னானைக் கொன்றானே!

கருத்துரை : மாமரமாகி நின்ற சூரனைக் கொன்றவனே! சரவணப் பொய்கையில் வளர்ந்தவனே! நீ! 'வா' என்று அருள் புரியாதது ஏன்?

14

பாரதம்

அருளியவர் : நல்லாப்பிள்ளை

வந்த வேளை எரித்த மலர்க் கணான்
 தந்த வேளைத் தயித்தியர் காலனை
 எந்த வேளையும் எம் உளம் நீங்கலாக்
 கந்த வேளைக் கருத்துள் இருத்துவாம்

கருத்துரை : தம் மீது மலர்க்கணை தொடுத்து வந்த மன்மதனை எரித்த சிவபெருமான் தந்த முருகனை அகராதம் பகைவனை கந்தவேளை எந்தநேரமும் எமது உள்ளம் விட்டு நீங்காதிருக்கும்படி கருத்தில் இருத்துவோமாக.

15

உபதேச காண்டம்

அருளியவர் : வரோதயர்

ஞானவரோதயர் திருச்சிராப்பள்ளியை அடுத்த வயலூரில் வாழ்ந்தவர். காலம் பதினைந்தாம் நூற்றாண்டின் முன் பகுதி. ஞானவரோதயப் பண்டாரம் என்பது இவரது முழுப்பெயர். சிறு வயதில் இவர் பள்ளிக்குச் செல்லமாட்டார். வயலூர் முருகப் பெருமான் சிலைக்குப்பின் ஒளிந்து கொள்வார். இரவு முழுவதும் ஒருநாள் கோயிலில் அடைப்பட்டுக் கிடந்தார். முருகன் அருளால் இவருக்குக் கவிபாடும் திறமை ஏற்பட்டது.

கதழ் எரி கூர் அமலன் நுதல் விழி உதித்துத்
 தழல் உதவக் கங்கை பால் போய்ப்
 பதும மிசைச் சரவணத்தில் வளர்ந்து அறுவர்
 முலையொடு பார்வதி முலைப்பால்
 உததி பருகிக் கொடும் சூர் தொலைத்து அரசு
 மகவானுக்கு உதவி அன்னோன்
 புதல்வி யொடு குறமகள் வேட்ட ஒரு குமரன்
 இரு சரணம் போற்றல் செய்வாம்

கருத்துரை : சிவபெருமானுடைய நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து தோன்றி
 அக்கினி தேவன் உதவியால் கங்கை பால் சென்று சரவணப்
 பொய்கையில் வளர்ந்து, கார்த்திகைப் பெண்கள் அறுவருடன்
 பார்வதியும் பால் கொடுக்கப் பருகி, கொடிய சூரனைக் கொன்று
 இந்திரனுக்கு அரசு அளித்து அவன் தன் பெண்ணையும் குறவர்தம்
 பெண்ணையும் மணந்த குமரப் பெருமானின் பாதமிரண்டும்
 போற்றுவோம்.

16

தணிகை உலா (பகுதி)

அருளியவர் : கந்தப்ப தேசிகர்

தானவரை முன்னம் தடிந்த முருகோன் வந்தான்;
 வானவரைக் காத்திடும் சீமான் வந்தான் - தானதன்மம்
 செய்யாதவரிடத்தில் சேராதவன் வந்தான் ;
 மையெரு நீல மலையன் வந்தார் - நெய்யாரும்
 வேலாயுதன் வந்தான் ; வென்றிக்கொடி படைத்த
 காலாயுதத் திருக்கையான் வந்தான் - மாலாகி
 வந்தாரை வாழ்விக்கும் வள்ளல் குகன் வந்தான்

மந்தாகினிக்கு மகன் வந்தான் - கொந்தாரும்
 செச்சைத் தொடை புனைந்த செவ்வேள் இதோ வந்தான்
 பச்சை மயில் ஏறும் பரன் வந்தான் - வச்சிரத்தின்
 கோமான் மகளுக்கு இசைந்த கோமான் வந்தான் ; குறவர்
 பூமான் தனைப் புணர்பூமான் வந்தான் - பூமேல்வாழ்
 வேதன் இருகாலில் விலங்கிட்டவன் வந்தான்
 குதமெறி சுந்தரன் வந்தான் - போதம்
 புருஷ தணிகேசன் வந்தான் ; வந்தான்

கருத்துரை : முன்னர் வானவராகிய தேவரைக் கடிந்த முருகன்
 வந்தான். காக்கும் சீமான் வந்தான்; தான தர்மம் செய்யாத
 உலோபிகள் பால் செல்லாதவன் வந்தான்; மேகம் சூழ நீலோத்பலம்
 மலரும் குன்றுக்கு அதிபன் வந்தான்; வேலாயுதன் வந்தான்;
 வந்தாரை வாழ்விக்கும் குகன் வந்தான். மந்தாகினி மைந்தன்
 வந்தான்; கொத்துடன் சிவந்த மலர்மாலை அணிந்த செவ்வேள்
 இதோ வந்தான்; வச்சிரப் படை உடைய தேவேந்திரன் மகளுக்கு
 இனிய கோமான் வந்தான். பச்சை மயில் ஏறும் கந்தன் வந்தான்.
 தாமரையில் வீற்றிருக்கும் பிரமனைச் சிறையில் வைத்தவன் வந்தான்;
 தணிகேசன் வந்தான்; வந்தான்.

17 இலஞ்சி முருகன் உலா (பகுதி)

அருளியவர் : மேலகரம் பண்டாரக் கவிராயர்

திருமுருகாற்றுப் படையைச் செப்பிய நக்கீரன்
 வெருவு பயந்தவிர்த்த வீரன் - மருவாத
 சிங்கமுகன் ஆனைமுகன் தீய ஒரு சூரபன்மன்
 அங்கவரை மாய்த்த அறுமுகவன் - துங்கமுறப்
 பாடுந் திருப்புகழைப் பன்னிரண்டு நற்புயமும்
 குடுங் கருணைச் சுவாமி மிக-வாடி அப்

புத்தேளிருக்கும் புரந்தரற்கும் விண்ணுலகில்
தத்தம் பதி நிலைமை தானளித்தோன்-சித்தமகிழ்ந்து
இந்திரனார் தம் மகளை யேய்ந்து மணம் கொண்டு அருளிச்
சுந்தரம் சேர் மான் மகளாம் தோகைக்காகச்-சந்திரனோர்
ஆறு கருணை அழகு முகம் காட்டாமல்
கூறும் ஒரு வேங்கைக் குலமரமாய் - வீறியே
நின்று வருந்தி நெடுங்குறவர் வந்தாட
அன்று வலிய அணைந்த குகன் - சென்று புரி

தாக மார் நாரகனார் தாம் செய்யும் யா யகத் தகரை
வாகனமாக் கொண்ட வடிவேலன் - புகர்க்குழ்
மன் இலஞ்சி குழும் மலர் இலஞ்சியும் சூழ்ந்த
தென் இலஞ்சி வாழும் திருக்குமரன் - என்னையே

ஏழு பிறப்பும் இனிப்பிறவாது ஆள வந்து
வாழும் இலஞ்சி வடி வேலன் - ஊழிக்கும்
காய்த்த கருப்பிணிக்குக் கான்மருந்தாய் என்றனக்கு
வாய்த்த இலஞ்சி வடிவேலன் - ஆய்ப்பாகர்
முன்னும் குரு எனக்கு முக்காலமும் குருவா
மன்னும் இலஞ்சி வடிவேலன்

வெள்ளியால் அண்டம் எலாம் வேண்டியது மற்றும் எலாம்
வள்ளல் பால் கூறுவதும் பாரீர் - உள்ளமுடன்
சென்னி வணங்காத் திசைமுகனைக் காவல் வைத்து
மன்னி இருந்த வகை பாரீர் - துன்னியே
இந்திரன் வந்து எய்தி இடர் உரைப்பக் கேட்டு உவந்து
சிந்தை மகிழ்ந்து இருக்கும் சீர் பாரீர் - அந்தமுனி
மீறு மகத்தில் வெகுண்டு வருந்தகரை
ஏறி நடத்தும் எழில் பாரீர்-சீறியே

அண்டம் புரந்திருந்த ஆண் மயிலை வாகனமாக்
கொண்டு நடத்தும் கொலுப் பாரீர் - தொண்டுபுரி

அண்டர் எலாம் கூடி அடிவணங்கிப் போற்றி செய்து
தெண்டனிட்டு நிற்கும் செயல் பாரீர் - கண்டமறு
உள்ளவன் தான் வேண்டியே உண்மைப்பொருள் கேட்ப
விள்ள அவன் வீற்றிருக்கும் மெய் பாரீர் - உள்ளும்

அகத்தியன் வாய்பெத்தி அடிபோற்ற உண்மை
மகத்துவத்தைக் கூறு மறை பாரீர் - மிகக்குறத்தி
துன்றுதினை நல்தேனும் சொல்தேனும் கூட்டியே
தின்று ருசித்திருக்கும் சீர் பாரீர் - என்று உரைப்ப

முத்தர்களும் பத்தர்களும் மோன முனிவர்களும்
சித்தர்களும் ஆழிபோல் சேர்ந்து ஒலிப்ப நித்திலத்தின்
தொங்கலார் தேர்மீதில் சோலைமலை செந்தூரில்
தங்கும் திரு இலஞ்சிச் சண்முகனார்.

கருத்துரை : திருமுருகாற்றுப்படை பாடிய நக்கீரர் தம் பயம் தீர்த்த
வீரன். சிங்க முகாசுரன், சூரபதுமன் ஆகியோரை மாய்த்த
ஆறுமுகன். திருப்புகழைத் தன் பன்னிரண்டு தோள்களிலும்
மாலையாக அணிந்தவன். தேவர்களுக்கு விண்ணுலகு அளித்தவன்.
இந்திரன் மகளை மணம் புரிந்தவன். அழகிய வள்ளியை
அடையவேண்டித் தன் அழகிய திருமுகம் காட்டாமல் வேங்கை
மரமாய் நின்றவன்.

நாரதர் செய்த வேள்வியிலே தோன்றிய ஆட்டுக் கடாவை
வாகனமாகக் கொண்டவன் ; வடிவேலன் ; இலஞ்சியில் வாழும்
திருக்குமரன். ஏழு பிறப்பும் பிறவாது என்னைத் தடுத்தாட் கொள்ள
வந்து இலஞ்சியில் வாழும் வடிவேலன். என் ஊழ்வினைக்கும் பிறவிப்

பிணிக்கும் மருந்தாய் எனக்கு வாய்த்த வடிவேலன். முன்னமும் முக்காலும் எனக்குக் குருவாய் வாய்த்த வடிவேலன். தலை வணங்காத பிரமனைச் சிறை வைத்து வீற்றிருந்த வகை பாரீர் ! இந்திரன் வந்து தன் துயர் சொல்லக் கேட்டு இருக்கும் சீர்பாரீர். நாரதமுனி செய்த வேள்வியில் தோன்றி அட்டகாசம் செய்து வந்த ஆட்டுக்கடாவை ஏற்று அதன் மீது ஏறி நடத்தும்எழில் பாரீர் ! சீறி வந்த ஆண் மயிலை வாகனமாகக் கொண்டு நடத்தும் கொலுவைப் பாரீர் ! தேவர் எல்லாரும் கூடி அடிவணங்கித் துதிக்கும் செயல் பாரீர் ! நீல கண்டனாகிய சிவபெருமான் விரும்பிக் கேட்க அவ்வாறே உபதேசம் செய்து வீற்றிருக்கும் நேர்த்தி பாரீர் ! அகஸ்தியர் வாய் பொத்தி வணங்கி நிற்க அவருக்கு உபதேசம் செய்வது பாரீர். குறத்தியாகிய வள்ளி அள்ளித் தரும் சொல் எனும் தேனும், நல்ல மலைத்தேனும் தின்று ருசிக்கும் சிறப்பைப் பாரீர்.

இவ்வாறு முத்தர்களும் பக்தர்களும், சித்தர்களும், மோன முனிவர்களும் கடல்போல் திரண்டு முழங்க செந்தூரில் தங்கும் இலஞ்சிச் சண்முகனார் வீற்றிருக்கின்றார்.

18

திரு அருட்பா

அருளியவர் : இராமலிங்க சுவாமிகள்

திருவருட் பிரகாச வள்ளலார் ஆகிய வடலூர் இராமலிங்க சுவாமிகள் 1823ம் ஆண்டில் தோன்றினார். தோன்றிய இடம் சிதம்பரத்தை அடுத்துள்ள மருதூர். இராமலிங்க அடிகளாரின் தந்தையார் பெயர் இராமையா பிள்ளை தாயார் பெயர் சின்னம்மையார். அடிகளார் பாடிய பாடல்கள் எல்லாம் ஆறு திருமுறைகளாக வகுக்கப் பெற்றுத் திருவருட்பா எனும் பெயர் பெற்று நிலவுகின்றன.

ஒருமையுடன் நினது திரு மலரடி நினைக்கின்ற
 உத்தமர் தம் உறவு வேண்டும் ;
 உள் ஒன்று வைத்துப் புறம்பொன்று பேசுவார்
 உறவு கலவாமை வேண்டும் ;
 பெருமை பெறு நினது புகழ்பேச வேண்டும் ; பொய்மை
 பேசாது இருக்க வேண்டும் ;
 பெருநெறி பிடித்து ஒழுகவேண்டும் ; மதமானபேய்
 பிடியாது இருக்க வேண்டும் ;
 மருவு பெண் ஆசையை மறக்கவே வேண்டும் ; உனை
 மறவாது இருக்க வேண்டும் ;
 மதிவேண்டும் ; நின்கருணை நிதிவேண்டும் ; நோயற்ற
 வாழ்வில் நான் வாழவேண்டும் ;
 தருமமிகு சென்னையில் கந்த கோட்டத்துள் வளர்
 தலம் ஒங்கு கந்த வேளே!
 தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வ மணியே !

கருத்துரை : தருமம் மிகுந்த சென்னையில் கந்த கோட்டத்துள்
 எழுந்தருளியுள்ள கந்தப் பெருமானே! குளிர்ந்த திருமுகங்கள்
 கொண்ட தூய மணியே! உள்ளத்தில் வைத்து உள் நோக்கில்
 காண்பார்க்குக் காட்சி தரும் சைவமணியே! ஆறுமுகங் கொண்ட
 தெய்வ மணியே! வேறு எதிலும் கருத்துச் செலுத்தாது ஒருமை உள்ள
 மோடு நின் சேவடி நினைக்கின்ற உத்தமர்தம் நட்பு வேண்டும்.
 உள்ளத்திலே ஒன்று வைத்துக் கொண்டு வெளியே வேறு ஒன்று
 பேசுவார் தம் நேயம் இல்லாது இருக்க வேண்டும். பெருமை பெரும்
 உன் புகழே பேச வேண்டும் ; பொய் பேசாது இருக்க வேண்டும் ; நல்
 வழியிலே நடக்க வேண்டும். ஆணவமாகிய பேய் பிடியாது இருக்க
 வேண்டும் ; பெண் ஆசையை மறக்க வேண்டும் ; உன்னை மறவாது
 இருக்க வேண்டும்; நல்ல அறிவு வேண்டும் ; நின் அருள் செல்வம்
 வேண்டும் ; நோயில்லாத வாழ்வு நான் வாழவேண்டும்.

ஈ என்று நான் ஒருவரிடம் நின்று கேளாத
 இயல்பும் என்னிடம் ஒருவர்
 'ஈதிடு' என்றபோது அவர்க்கு 'இலை' என்று சொல்லாமல்
 இடுகின்ற திறமும் இறையாம்
 நீ என்றும் எனைவிடா நிலையும் நான் என்றும் உன்
 நினைவிடா நெறியும் அயலார்
 நிதி ஒன்றும் நயவாத மனமும் மெய்நிலை நின்று
 நெகிழாத திடமும் உலகில்

சீ என்று பேய் என்று நாய் என்று பிறர்தமைத்
 தீங்கு சொல்லாத தெளிவும்
 திரம் ஒன்று வாய்மையும் தூய்மையும் தந்து நின்
 திருவடிக்கு ஆளாக்குவாய்
 தாய் ஒன்று சென்னையில் கந்தகோட்டத்துள் வளர்
 தலம் ஒங்கு கந்தவேளே!
 தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வமணியே!

கருத்துரை : நான் ஒருவரிடம் சென்று அவர் முகம் பார்த்து நின்று
 யாசகம் கேளாத இயல்பும் என்னிடத்திலே மற்றொருவர் வந்து
 கேட்கும்போது 'இல்லை' என்று சொல்லாமல் அவர்க்குக் கொடுக்கும்
 சக்தியும், இறைவனாகிய நீ என்னைக் கைவிடாமல் என்றும் பிரியாது
 இருக்கின்ற நிலையும், நான் உன் நினைவு விடாதிருக்கும் தன்மையும்
 பிறர் பொருள் விரும்பாத மனமும், மெய்ந்நிலையினின்று வழுவாத
 நெஞ்சு வலிமையும், 'சீ' என்றும் 'பேய்' என்றும், 'நாய்' என்றும்
 உலகிலே உள்ளார் மீது தீயன சொல்லாத தெளிந்த அறிவும்,
 வாய்மையும், தூய்மையும் தந்து நின் திருவடிக்கு என்னை ஆளாக்கிக்
 கொள்வாய். சென்னையில் கந்தகோட்டத்துள் விளங்கும்
 கந்தவேளே! உள் முகமாக விளங்கும் சைவமணியே! சண்முகத்
 தெய்வமணியே!

ஆறுமுகம் கொண்ட ஐயா! என்
 துன்பம் அனைத்தும் இன்னும்
 ஏறு முகம் கொண்டது அல்லாமல்
 இறங்கு முகம் இலையால்
 வீறு முகம் கொண்ட கை வேலின்
 வீரம் விளங்க என்னைச்
 சீறு முகம் கொண்ட அத் துன்பம்
 ஓடச் செலுத்துகவே.

கருத்துரை : ஆறு திருமுகங்கள் கொண்ட பெருமானே! என்னுடைய துன்பங்கள் எல்லாம் மேலும் மேலும் பெருகிக் கொண்டே போகின்றனவே அன்றிக் குறையும் வழிகாணேனே. பெருமை மிக்க உன் கை வேலின் பெருமை விளங்க என்னைச் சீறும் அத் துன்பங்கள் ஓட விரட்டுவாயாக.

கூழுக்கு அழுவேனோ?
 கோத்தணிகைக் கோவே! என்
 ஊழுக்கு அழுவேனோ?
 ஓயாத்துயர்ப் பிறவி
 ஏழுக்கு அழுவேனோ?
 என் செய்கேன்? என் செய்கேன்?
 பாழுக்கு இறைத்தேன் ஈது
 உன் செயலோ பார்க்கு மிடம்.

கருத்துரை : பெருமை பொருந்திய திருத்தணிகையில் எழுத்தருளியுள்ள முருகப் பெருமானே ! நான் உணவின் பொருட்டு வருந்துவேனா? ஒழியாமல் துன்பம் கொடுத்து வரும் ஏழ் பிறவிக்கு வருந்துவேனா? வீணுக்காக உழைக்கிறேன். இதுவும் உன் செயலோ? நான் என் செய்வேன்? என் செய்வேன்?

கல்லா நாயேன் எனினும் எனைக்
 காக்கும் தாய் நீ என்று உலகம்
 எல்லாம் அறியும்; ஆதலினால்
 எந்தாய் அருளாது இருத்தி எனில்
 பொல்லாப் பழி வந்து அடையும் உனக்கு
 அரசே! இனியான் புகல்வது என்னே
 செல்லார் பொழில் சூழ் திருத்தணிகைத்
 தேவே! ஞானச் செழும் சுடரே!

கருத்துரை : மேகங்கள் உலவும் சோலைகள் சூழ்ந்த
 திருத்தணிகையில் எழுந்தருளிய தெய்வமே! செழுமை பொருந்திய
 அறிவுச் சுடரே! கல்வி அறிவில்லா நாய் போன்றவன் அடியேன்
 என்றாலும் என்னைக் காக்கும் தாயாக இருப்பவன் நீயே என்று
 உலகத்தார் எல்லாரும் நன்கு அறிவார்கள். ஆகையால் என் தாயே!
 அருள் செய்யாது இருப்பாய் என்றால் உனக்குப் பெரும் பழிவந்து
 சேரும். அரசே! இனி மேல் அடியேன் சொல்லவேண்டியது என்ன
 இருக்கிறது?

அண்ணாவே! நின் அடியை அன்றி வேறு ஓர்
 ஆதரவு இங்கு அறியேன்! நெஞ்சழிந்து உன்பால்
 புண்ணாவேன் தன்னை இன்னும் வஞ்சர் பால்போய்
 புலந்து முக வாட்ட முடன் புலம்பி நிற்கப்
 பண்ணாதே! யாவன் இவன் பாவிக் குள்ளும்
 படுபாவி என்று என்னைப் பரிந்து தள்ள
 எண்ணாதே! யான் மிகவும் ஏழை கண்டாய்
 இசைக்கரிய தணிகையில் வீற்றிருக்கும் கோவே.

சொல்வதற்கு அரிய திருத்தணிகையில் வீற்றிருக்கும் அரசே!
 என் தலைவனே ! அடியேன் உனது திருவடிகளை அன்றி வேறு
 ஆதரவு அறியேன். துன்பம் தாங்காது நெஞ்சு புண்ணாயிருக்கும்

என்னை மேலும் வஞ்சகர் பால் போய் வருந்தி முகவாட்டத்துடன் நிற்கச் செய்யாதே! இவன் யார்? பாவியினும் பெரும் பாவி என்று இகழ்ந்து என்னைத் தள்ளி விடுவதற்கு எண்ணாதே! நான் மிகவும் எளியவன் என்பதை நீ அறிந்து கொள்.

19

கந்தர் சஷ்டி கவசம்

அருளியவர் : தேவராய சுவாமிகள்

நேரிசை வெண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம்; துன்பம்போம்; நெஞ்சில் பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக் - கதித்து ஓங்கும் நிஷ்டையுங்கை கூடும்; நிமலர் அருள் கந்தர் சஷ்டி கவசந் தனை.

குறல் வெண்பா

அமரர் இடர் தீர அமரம் புரிந்த
குமரன் அடி நெஞ்சே குறி

நூல்

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிஷ்டருக்கு உதவுஞ் செங்கதிர் வேலோன்
பாதம் இரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிணிகிணி யாட,
மையல் நடஞ்செய்யும் மயில்வாகனனார்
கையில் வேலால் எனைக் காக்க வென்றுஉவந்து
வர வர வேலா யுதனார் வருக

வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா எண் திசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசவன் மருகா வருக வருக

நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
நீறுஇடும் வேலவன் நித்தம் வருக
சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக

சரவண பவனார் சடுதியில் வருக
ரவண பவச ரரரர ரரர
ரிவண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
விணபவ சரவண வீரா நமோ நம
நிபவ சரவண நிற நிற நிறென

வசர வணப வருக வருக,
அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
என்னை ஆளும் இளையோன் கையில்
பன்னிரண்டு ஆயுதம் பாசாங் குசமும்
பரந்த விழிகள் பன்னிரண்டு இலங்க,

விரைந்து எனைக் காக்க வேலோன் வருக
ஐயும் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
உய்யொளி செளவும் உயிரையும் கிலியும்
கிலியுஞ் செளவும் கிளரொலி யையும்
நிலைபெற்று என்முன் நித்தமும் ஒளிரும்

சண்முகன் தீயும் தனிஒளி யொவ்வும்
குண்டலி யாம் சிவகுகன் தினம் வருக
ஆறு முகமும் அணிமுடி ஆறும்
நீறுஇடும் நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்,
பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்

நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈராறு செவியில் இலகு குண்டலமும்
 ஆறுஇரு திண்புயத்து அழகிய மார்பில்
 பல் பூஷணமும் பதக்கமும் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்ன மாலையும்

முப்புரி நூலும் முத்து அணிமார்பில்
 செப்பு அழகு உடைய திருவயிறு உந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் கடரொளிப் பட்டும்
 நவரத்னம் பதித்த நற்சீராவும்
 இருதொடை அழகும் இணை முழந் தாளும்

திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செககண செககண செககண செகண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுடிகு, டிகுகுண டிகுண

ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
 ருருரு ருருரு ருருரு ருரு
 டகுடகு டிகுடிகு, டங்கு டங்கு
 விந்து விந்து, மயிலோன் விந்து

முந்து முந்து, முருகவேள் முந்து
 எந்தனை யாளும் ஏரகச் செல்வ
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந்து வுதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலா விநோதன் என்று

உன்திரு வடியை, உறுதியென்று எண்ணும்
என்தலை வைத்துடன் இணையடி காக்க
என்னுயிர்க்கு உயிராம் இறைவன் காக்க
பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
அடியேன் வதனம், அழகுவேல் காக்க

பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
கதிர்வேல் இரண்டும் கண்ணினைக் காக்க
விதிசெவி இரண்டும் வேலவர் காக்க
நாசிகள் இரண்டும் நல்வேல் காக்க
பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க

முப்பத்து இருபல் முனைவேல் காக்க
செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
கன்னம் இரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
என்இளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
மார்பை இரத்தன் வடிவேல் காக்க

சேர்இள முலைமார் திருவேல் காக்க
வடிவேல் இருதோள் வளம்பெறக் காக்க
பிடரிகள் இரண்டும் பெருவேல் காக்க
அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
பழுபதி னூறும் பருவேல் காக்க

வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
சிறிற்றை அழகுறச் செவ்வேல் காக்க
நாண் ஆம் கயிற்றை, நல்வேல் காக்க
ஆண் பெண் குறிகளை அயில்வேல் காக்க
பிட்டம் இரண்டும் பெருவேல் காக்க

வட்டக் குதத்தை வல்வேல் காக்க
 பணைத்தொடை இரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஐவிரல் அடியிணை அருள்வேல் காக்க
 கைகள் இரண்டும் கருணைவேல் காக்க

முன்கை இரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கை இரண்டும் பின்னவள் இருக்க
 நாவில் சரஸ்வதி நல்துணை யாக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பால் நாடியை முனைவேல் காக்க

எப்பொழுதும் எனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க

ஏமத்தில் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமதம் நீக்கிச் சதுர்வேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க
 தாக்க தாக்கத் தடையறத் தாக்க

பார்க்க பார்க்கப் பாவம் பொடிபட
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை அகல
 வல்ல பூதம், வாலாஷ்டிகப் பேய்கள்
 அல்லல் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புறக்கடை முனியும்

கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
பெண்களைத் தொடரும் பிரமராட்சதரும்
அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
இரிசிகாட் டேரி இத்துன்ப சேனையும்
எல்லிலும் இருட்டிலும் எதிர்ப்படும் அண்ணரும்

கனபூசை கொள்ளும் காளியோடு அனைவரும்
விட்டாங்காரரும் மிகுபல பேய்களும்
தண்டியக்காரரும் சண்டா ளர்களும்
என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந்து ஒடி
ஆனை அடியினில் அரும்பா வைகளும்

பூனை மயிரும் பிள்ளைகள் என்பும்
நகமும் மயிரும் நீண்முடி மண்டையும்
பாவைகள் உடனே பலகல சத்துடன்
மனையில் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
ஒட்டியச் செருக்கும் ஒட்டியப் பாவையும்

காகம் பணமும் காவுடன் சோறும்
ஓதும் அஞ்சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைத்திட
மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட,
காலதூதாள் எனைக் கண்டால் கலங்கிட,

அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட,
வாய்விட்டு அலறி மதிக்கெட் டோடப்
படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
கட்டுடன் அங்கம் கதறிடக் கட்டு;
கட்டி உருட்டி, கால்கை முறியக்

கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
முட்டு முட்டு, விழிகள் பிதுங்க,
செக்கு செக்குச் செதில் செதிலாக
சொக்கு சொக்குச் சூர்ப்பகைச் சொக்கு
குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்

பற்று பற்று பகலவன் தணல் எரி
தணல்எரி தணல்எரி தணல் அது ஆக
விடுவிடு வேலை, வெருண்டது ஓடப்
புலியும் நழியும் புந்நரி நாயும்
எலியும் கரடியும் இனித் தொடாது ஓடத்

தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
கடிவிட விஷங்கள் கடித்து உயிர் அங்கம்
ஏறிய விஷங்கள் எளிதுடன் இறங்க
ஒளிப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
வாதஞ் சமித்தியம் வலிப்பும் பித்தம்

சூலைசயம் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் புரிதி
பக்கப் பிளவை படர் தொடை வாழை
கடுகன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
பற்கத்து அறனை பருவரை யாப்பும்

எல்லாப் பிணியும் என்தனைக் கண்டால்
நில்லாது ஓட நீ எனக்கு அருள்வாய்
ஈரேழ் உலகமும் எனக்கு உறவாக
ஆணும் பெண்ணும் அனைவரும் எனக்கா
மண்ணாள் அரசரும் மகிழ்ந்து உற வாகவும்

உன்னைத் துதிக்க உன்திரு நாமமும்
 சரவண பவனே! சையொளிபவனே!
 திரிபுர பவனே! திகழ்ஒளி பவனே!
 அரிதிரு மருகா! அமரா பதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்!

கந்தா! குகனே! கதிர்வே லவனே!
 கார்த்திகை மைந்தா! கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை ஏன்ற இனியவேல் முருகா!
 தணிகா சலனே! சங்கரன் புதல்வா!
 கதிர்கா மத்துஉறை கதிர்வேல் முருகா!

பழநிப் பதிவாழ் பால குமரா!
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா!
 செந்தின்மா மலையுறும் செங்கல்வ ராயா!
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத்து அரசே!
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்

என்நா இருக்க, யான் உனைப் பாட
 எனைத்தொடர்ந்து இருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் ஆடினேன் பரவசமாக
 ஆடினேன் நாடினேன் ஆவினன் பூதியை
 நேசமுடனயான் நெற்றியில் அணியப்

பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன் அருள் ஆக
 அன்புடன் இரட்சி; அன்னமும் சொன்னமும்
 மெத்தமெத் தாக, வேலா யுதனார்
 சித்திபெற்று அடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க

சிறுநிலக்கியங்களில் சிங்கார வேலன்

வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்
வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசம்

வாழ்க வாழ்கஎன் வறுமைகள் நீங்க
எத்தனை குறைகள், எத்தனை பிழைகள்
எத்தனை அடியேன் எத்தனை செயினும்
பெற்றவன் நீகுரு பொறுப்பதுஉன் கடன்;
பெற்றவன் குறமகள் பெற்றவ ளாமே;

பிள்ளையென்று அன்பாய்ப் பிரியம் அளித்து
மைந்தஎன் மீதுஉன் மனமகிழ்ந்து அருளித்
தஞ்சமென்று அடியார் தழைத்திட அருள்செய்
கந்தர் கஷ்ட கவசம் விரும்பிய
பாலன் தேவராயன் பகர்ந்ததை

காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்
ஆசா ரத்துடன் அங்கம் துலக்கி
நேச முடன் ஒரு நினைவது ஆகிக்
கந்தர் சஷ்ட கவசம் இதனைச்
சிந்தை கலங்காது தியானிப்பவர்கள்

ஒருநாள் முப்பத் தாறுஉறுக் கொண்டு
ஒதியே ஜெபித்து உகந்து நீறுஅணிய
அஷ்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
திசைமன்னர் எண்மர் சேர்ந்தங்கு அருளுவர்
மாற்றவர் எல்லாம் வந்து வணங்குவர்

நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்,
 நவமதன் எனவும் நல்எழில் பெறுவார்
 எந்த நாளும் ஈரெட்டாய் வாழ்வார்,
 கந்தர்கை வேலாம் கவசத்து அடியை
 வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்

விழியால் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லா தவரைப் பொடிபொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
 அறிந்துஉனது உள்ளம் அஷ்டலட் சுமிகளில்

வீரலட் சுமிக்கு விருந்துஉண வாகச்
 சூரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்
 இருபத் தேழ்வர்க்கு உவந்து அமுது அளித்த
 குருபரன் பழநிக் குன்றினில் இருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி

எனைத்தடுத்து ஆட்கொள எந்தனது உளம்
 மேவிய வடிவுறும் வேலவ போற்றி
 தேவர்கள் சேனாபதியே போற்றி,
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி

திறமிகு தில்விய தேகா போற்றி,
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி,
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி,
 வெட்சி புனையும் வேலா போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கு ஓர் அரசே.

மயில்நட மிடுவோய் மலரடி சரணம்
 சரணம் சரணம் சரவண பவஓம்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்.

காப்பு

1. குற்றமற்றவராகிய சிவபெருமான் அருளால் பெற்ற கந்தப் பெருமானின் ஆறாவது நாள் ஆகிய சஷ்டி நன்னாளில் ஒதற்கு உரிய சஷ்டி கவசத்தைத் துதிப்போர்க்குக் கொடிய வினைகள் யாவும் அகன்று விடும். மனத்தை வருத்தும் துன்பங்கள் யாவும் நீங்கிவிடும்; இக் கவசத்தை மனத்தில் நிலை பெறச் செய்துகொள்வோர்க்கு இம்மைக்கு உரிய பொருட்செல்வமும், மறுமைக்கு உரிய அழியாப் பேரின்பம் தரும் மோட்சச் செல்வமும் உண்டாகி, மிகுந்து பெரும் நிர்விகல் பச் சமாதி நிஷ்டையும் உண்டாகும்.

2. தேவர்களுடைய துன்பம் நீங்கும்படி அரக்கரொடு போரினைச் செய்த குமரப் பெருமானுடைய அழகிய பாதங்களைத் துதித்துத் தியானிப்போம்.

கருத்துரை

[எண்கள் வரியைக் குறிப்பன]

(1-26) சஷ்டி என்னும் திதியைக் கொண்டு கந்தர் சஷ்டி விரதத்தை மனம், மொழி, மெய்களால் அனுசரிக்கும் இக்கவசத்தைப் பாராயணம் செய்யும் நியமங்கொண்ட தொண்டர்களுக்கு வேண்டும் உதவிகளைச் செய்யும் சரவணப் பொய்கையில் தோன்றியவரான முருகன் 'சரவணபவன்' என்னும் நாமத்தை உடையவர்; சிவந்த கிரணங்களை உடைய வேலாயுதத்தை உடையவர்; இரு திருவடிகளிலும் பல மணிக் கோவைகளான சதங்கை அணியானது இனிய இசையை உண்டாக்கி ஒலிக்கவும், கிண்கிணி என்னும் அணி கலன் அசைந்து ஆடவும், காண்பார்க்கு விருப்பத்தைத் தருகின்ற நடனத்தைச் செய்யும் மயிலை வாகனமாகக் கொண்டவரான முருகப் பெருமான், மகிழ்ந்து, தனது திருக்கரத்தில் தாங்கியுள்ள வேலாயுதத்தினால், அடியவனாகிய என்னைக் காக்கக் கடவானாக.

திருக்கையில் வேலாயுதத்தைத் தாங்கிய பெருமானாகிய முருகக் கடவுள் அடியவனாகிய என்னை ஆட்கொள்ள என் முன் வந்து அருள்வானாக; வந்தருள்வானாக. மயில் வாகனமுடைய அப்பெருமான் வந்தருள்க; வந்தருள்க; வந்தருள்க; வந்தருள்க. இந்திரன் முதலான எட்டு திசைப் பாலர்களும் துதித்து வரவேற்க, மந்திர வலிமை பெற்று வடிக்கப்பட்ட கூர்மையான ஒப்பற்ற வேலாயுதத்தையுடைய பெருமான் வந்தருள்வானாக; வந்தருள்வானாக.

தேவேந்திரனுக்கு மருமகனே வந்தருள்க; வந்தருள்க. அன்பு பொருந்திய குறப்பெண்ணான வள்ளிநாயகியின் நினைவினை உடையவனே வந்தருள்க, ஆறுமுகங்களைக் கொண்ட தலைவனே வந்தருள்வாயாக; விபூதியைத் திருமேனியில் அணிந்துகொள்ளும் வேலாயுதத்தை உடையவனே, ஒவ்வொரு நாளும் வருவாயாக. சிராமலையில் எழுந்தருளியுள்ள வேலாயுதனே விரைவில் வந்தருள்வாயாக. நாணல் காடாகிய சரவண பொய்கையில் அவதரித்து அருளியவனான சரவண பவனே விரைவில் வந்தருள்வாயாக. சரஹணபவ என்னும் ஆறு எழுத்துக்களும், ரஹணபவச, என்றும் ரிஹணபவச என்றும், விணபவசரஹ என்றும் பலவாறு மாறிவரும் ஆறு அக்கரங்களின் மூலப்பொருளான உருவுடையவனே, வீரனே, உனக்கு வணக்கம். நிபவசரஹண, வசரஹணப என்னும் வகையில் ஆறு எழுத்துக்களும் மாறி நின்ற கலையும் அவ்வக் கரங்களின் தலைவனே! மயில் மீது ஏறிக் கடுகிவருங்கால் 'நிற நிற நிற' என ஒலியுண்டாக வருக, வருக. தேவர்களின் பகைவரான அசுரர்களின் குடியை வேரோடும் களைந்த தலைவனே! வருக, வருக. அடியவனாகிய என்னை ஆட்கொண்டு காத்தருள்கின்ற இளையகுமாரனும், பன்னிரு கைகளிலும் பன்னிருவகை ஆயுதங்களையும் பாசமும், அங்குசமும் ஏந்திக் கொண்டு, ஒளியொடு விசாலமும் கொண்டு பன்னிரண்டு கண்களும் அருள் ஒளி வீசி விளங்க வேகமாய் என்னைக் காக்க வேலாயுதப் பெருமான் வந்தருள்வானாக.

(27-32) 'ஐம், "கிலிம்" என்னும் மந்திர பீஜங்கள் இரண்டும் முறைமைப்படி 'ஸௌ', எனும் பீஜத்தையும் பிழைத்தற்குக் காரணமான ஒளிவடிவாகிய 'ஸௌ' வும் உயிருக்கு ஆதாரமான 'ஐம்' 'கிலிம்' என்பனவும். 'கிலிம்' பீஜமும். 'ஸௌம்' பீஜமும் ஆகிய இரண்டும் விளங்கும் ஒளிமயமான 'ஐம்' பீஜமும் நிலைத்திருக்க அடியவனாகிய எனக்கு முன்பாக நாள்தோறும் ஒளி வீச விளங்கும் 'ஆறு முகம்' எனும் திருப்பெயர் கொண்ட வடிவத்துடன், தீயும், ஒப்பற்ற ஒளி கொண்ட 'ஓம்' காரமும் குண்டலினி சக்தி ஆகிய மூலாதாரமும் ஆகிய சிவகுமாரனான குகப்பெருமான் தினந்தோறும் வந்தருள்வானாக.

(33-103) ஆறு திருமுகங்களும், அழகிய ஆறு கிரீடங்களும், திருநீறு அணிந்த ஆறு நெற்றிகளும், நீண்ட பன்னிரண்டு புருவங்களும், பன்னிரண்டு அழகிய கண்களும் பவழம் போன்று சிவந்த ஆறு வாய்களும், நல்ல ஒழுங்கான ஆறு நெற்றிகளிலும் நவமணிகள் இழைத்துச் செய்யப்பட்ட சுட்டி என்னும் ஆறு ஆபரணங்களும், பன்னிரண்டு காதுகளிலும் பன்னிரண்டு குண்டலங் களும், பன்னிரண்டு அழகிய தோள்களிலும். அழகிய பரந்த மார்பிலும், பல்வேறு வகையான ஆபரணங்களும், பதக்கமும், அணிந்து, நல்ல நவரத்தினங்கள் இழைத்துச் செய்யப்பட்ட நவமணி மாலைகளை அணிந்து கொண்ட, மூன்றுபுரிகளைக் கொண்ட பூணூலையும் முத்துக்கள் அழகு செய்யும் மாலையும் அணிந்து விளங்கும் மார்பும், புகழ்ந்து பேசப்படும் பேரழகைகொண்ட மேன்மையான வயிறும், கொப்பூழும், அசையும் இசையில் ஒளிவீசும் பீதாம்பர பட்டாடையும், ஒன்பது இரத்தினங்களும் பதிக்கப் பெற்ற கவசமும், இரண்டு துடைகளின் அழகும். இரண்டு முழுங்கால்களும், அழகிய பாதங்களில் ஒளிவீசுகின்ற சிலம்பு எனும் ஆபரணமும் ஒலிக்க "செககண, மொகமொக, நகநக, டிகுகுண, ரரரர, ரிரிரிரி, டுடுடுடு. டகுடகு", என்று ஒலியுடன் யாவற்றிற்கும் மூலமான ஆதிமூலமே, மயிலை வாகனமாக உடைய மூலப் பொருளே, முருகவேள் எனும் பெயரோனே, அடியவனைக் காப்பதற்கு விரைவாக முற்பட்டு வந்து அருள்வாயாக.

அடியவனாகிய என்னை ஆட்கொண்டருளும் திருவேரகம் எனும் சுவாமிமலைப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் செல்வமே, உன் பிள்ளையாகிய அடியேன் விரும்பிக்கேட்கும் வரங்களை மகிழ்ந்து கொடுக்கின்ற வள்ளல் என்று பக்தர் எக்காலமும் முன்னின்று துதிக்கும் பேற்றினையுடைய மகிழ்ச்சியால் உண்டாகும் ஆவேசமும், பல்வகையான திருவிளையாடல்களும் அமைந்து பொருந்திய விசித்திரத்தையும் உடையவனே! என்று கூறித் துதித்து, உன் திருவடிகளே உறுதியான பற்றுக்கோடு என்று எண்ணுகின்ற என்னுடைய தலையின்மீது, உனது இரு திருவடிகளையும் பொருந்த வைத்துக் காத்து அருள்வாயாக. என் உயிர்க்கு உயிராக இருக்கின்ற தலைவனான கடவுளே. காத்து அருள்வாயாக. உன்னுடைய பன்னிரண்டு கண்களாலும் அருள் சொரியப் பார்த்து உன் குழந்தையாகிய என்னைக் காத்து அருள்வாயாக. என்னுடைய முகத்தை உன்னுடைய திருக்கையில் அமைத்து பொருந்தியுள்ள அழகிய 'வேல்' எனும் படை காத்தருள்வதாக.

திருநீறு அணிகின்ற நெற்றியை அந்தப் பரிசுத்தமான வேலே காப்பதாக; அந்த ஒளி பொருந்திய தூயவேல் இரு கண்களையும் காப்பதாக. பிரமனால் படைக்கப் பட்ட செவிகள் இரண்டையும், வேலை உடையவரே காப்பாராக. மூக்குத் துளைகள் இரண்டினையும் நல்லவற்றையே செய்யும் வேலாயுதமே காப்பதாக. பெருமானுடைய புகழையே எப்பொழுதும் பேசுகின்ற வாயைப் பெருமை பொருந்திய வேலாயுதமே காப்பதாக. அடியவனுடைய பற்கள் முப்பத்து இரண்டையும், போர் புரியும் வேலாயுதம் காப்பதாக. முருகப் பெருமானின் துதிகளையே கூறும் நாவினை செம்மையான வேல் காப்பதாக. இரு கன்னங்களையும் ஒளி வீசும் வேல் காப்பதாக. என்னுடைய இளமையான கழுத்தினை அன்பர்களுக்கு இனியவற்றையே செய்யும் வேல் காப்பதாக. என்னுடைய மார்பினை நவரத்தினங்கள் இழைத்துச் செய்யப்பட்ட வேல் காப்பதாக. மார்பினில் பொருந்திய இரு தனங்களையும் அழகிய வேலே காப்பதாக. கூர்மை

செய்து வடிக்கப் பட்ட அந்த வேலாயுதமே என்னுடைய தோள்கள் இரண்டினையும் செழுமை அடையும்படி காப்பதாக. இரண்டு பிடரிகளையும் பெருமை பொருந்திய வேலே காப்பதாக. அழகோடு கூடிய முதுகுப்புறத்தை அடியவர்க்கு அருளையே புரியும் வேல் காப்பதாக. பதினாறு விலா எழும்புகளையும் பருத்த கனக வேலே காப்பதாக. எங்கும் எப்பொழுதும் வெற்றியையே பெறும் வேல் என் வயிற்றைக் காப்பதாக. சிறுத்துள்ள இடையை மேலும் அழகு பெறுவதான செம்மையான வேல் காப்பதாக. கரு உற்பத்திக்குக் காரணமான நாண்போன்ற நரம்பினை நல்லவேல் காப்பதாக இரு பிட்டங்களையும் (பிரஷ்ட பாகங்கள், புட்டங்கள்) பெருமை பொருந்திய வேல் காப்பதாக, வட்டமான ஆசன வாயிலை (குதம்) வலிமை பொருந்திய வேல் காப்பதாக திரண்ட இரு துடைகளையும் பெரிய வேல் காப்பதாக. இரு கணைக்காலையும் முழிந்தாள்களையும் ஒளி பொருந்திய வேல் காப்பதாக. ஐந்து விரல்களைக் கொண்ட இரண்டு பாதங்களையும் அருள் செய்யும் வேல் காப்பதாக. இரண்டு கைகளையும் கருணையை உடைய வேல் காப்பதாக. இரண்டு முன் கைகளையும் வலிமை பொருந்திய வேல் காப்பதாக. பின்னங்கைகள் இரண்டிலும் இலக்குமி தங்கியிருந்து காப்பாளாக. நாவினிடத்தில் நாமகளாகிய சரசுவதி நல்ல துணையாக இருந்து காப்பாளாக. உந்தித் தாமரையை, நல்லதையே செய்யும் வேலாயுதம் காப்பதாக. இடகலை, பிங்கலை, சுழிமுனை என்னும் மூன்று பிரிவினதான நாடிகளையும் போர் செய்யவல்ல வேல் காப்பதாக. எக்காலத்திலும் என்னை, பகைவர்களை எதிர்த்துப் போர் செய்கின்ற வேற்படை காப்பதாக. அடியவனாகிய யான் கூறும் வார்த்தைகள் நாவின் கண் அசைந்து வெளிப்படும் பொழுதெல்லாம் விரைவாக வந்து பொன்மயமான வேல் காப்பதாக. நாள் தோறும் வருகின்ற பகற்பொழுதில் வச்சிரவேல் காப்பதாக. நள்ளிரவில் அத்தகைய வச்சிரவேல் காப்பதாக. முன்னிரவிலும் இரவின் நடுப்பகுதியிலும், பகைவர்களை எதிர்த்துப் பொரும் வேல் காப்பதாக. தாமதம்

சிறிதுமின்றி திறமையோடு கூடிய வேலானது காப்பதாக. ஒரு நொடிப் பொழுதும் விடாது அடியவனான என்னைப் பொன் மயமான வேல் காப்பதாக.

(104-184) கருணைகொண்டு அடியேன் பக்கம் நோக்குதல் வேண்டும் ; நோக்குதல் வேண்டும். அடிமையாகிய நான் செய்த பாவங்கள் அப்பார்வையால் நாசமாதல்வேண்டும், கொஞ்சமும் தடையில்லாமல் அப்பாவங்கள் முற்றும் ஒழியத் தாக்குதல் வேண்டும்; தாக்குதல் வேண்டும், பகைவர் ஏவும் பில்லி என்னும் பேயும், மாராணவித்தை (இறப்பினைத் தரும் கொடிய செயல்) யும், பெரிய விரோதிகளும், என்னை அடையாமல் நீங்கவும், வலிமையான பூதங்களும், மிக்க பலம் வாய்ந்த பேய், பிசாசுகளும், துன்பத்தைக் கொடுக்கும் எவருக்கும் அடங்காத முனிகளும், குழந்தைகளைக் கொன்று தின்னும் வீட்டின் புறக்கடையிலிருக்கும் முனிகளும், நெருப்பை வாயில் உடைய, கொள்ளிவாய்ப் பிசாகும், குள்ளமான பேய்களும், இளம் பெண்களை பின் தொடரும் பிரம ராக்கத பேயும், இரிசி என்னும் ஒருவகைப் பெண்பேயும், காட்டேரி என்னும் துஷ்ட தேவதையும் இத்தனை துன்பம் தரும் பேய்ப்படைகளும் அடியவனாகிய என்னைக் கண்டவுடனே பயந்து, பற்றினவர்களை விட்டு விட்டு ஓடவும், பகலிலும் இரவிலும் எதிரில் வந்து தோன்றும் அண்ணன்மார் என்னும் ஆண் தேவதைகளும், (கருப்பு என்றும், கருப்பண்ணர் என்றும் கூறுவதும் உண்டு) சொல்லுகின்ற ஆங்காரமுடைய பூதர்களும், மற்றுமுள்ள பலவகையான பேய்களும், பல்லக்கில் ஏறிவரும் பூதர்களும், புலைத்தன்மை வாய்ந்த பேய்களும், யானை கட்டியிருக்கும் இடத்தில் புதைக்கப்பட்ட மாவினாலான பிரதிமைகளும், என் பெயரைச் சொன்ன அளவில், இடி மேலே விழுந்தது போலக் கலக்கம் உண்டாகப் பயந்து ஓடவும், காட்டுப்பூனை உடலின் மேலுள்ள மயிரும், தலைப்பிள்ளை (முதல் பிள்ளை) யினுடைய எலும்பும், கைப்பெருவிரல் நகமும் மயிரும், நீண்ட மயிர்

முடியை உடைய (தலையும்) மண்டை யோடும், மாவினால் ஆன பலவகை மாப்பதுமைகளுடனும், பலவகையான மட்பாண்டங்களுடனும் வாழ்கின்ற வீட்டிலே புதைத்து வைத்த வஞ்சகச் செயலான மாரணச் செயலும், ஒட்டியம் எனும் மாந்திரீக நூல் உணர்ந்த அகங்காரமும், அம்மாந்திரீக நூலறிவால் கெடுத்தற்குச் செய்யப்படும் மந்திர உரு ஏறிய மாவினாலான பதுமையும், திரவியமும், பலியுடனே. பலிகொடுத்த ரத்தத்தில் கலந்த சோறும் ஒட்டிய நூலில் விதிக்கப்பட்ட மந்திர மையும், தனிவழியில் செல்லும் பொழுது பகைவர் செயலும், அடியேனைப் பார்த்தால் நெஞ்சங் கலங்கி இன்னல் உற்றுக் கொண்ட எண்ணங்கள் சிதைந்து அழியவும், பகைவரும் வஞ்சனை செய்வோரும் எமதூதர்களும் அடியவனாகிய என்னைக் காணுங்கால் என் முன்வந்து தாழ்ந்து வணங்கும்படியாகவும். மனத்தில் அச்சங் கொள்ளவும், பயந்து நடுங்கவும் திகைத்துக் கீழே விழுந்து புரளவும், வாய்திறந்து கதறி அறிவிழந்து ஒட்டம் எடுக்கவும்: பூமியில் மோதிக்கொள்ளவும், கயிற்றால் (பாசத்தால்) கட்டுவாயாக. கையும் காலும் முறியும்படியும், வாய்விட்டுக் கதறி அழவும் கட்டுவாயாக. முன்கூறியபடி கட்டிக் கீழே உருட்டுவாயாக. கண்விழிகள் இருண்டும் பிதுங்கி வருந்திடக் குத்துவாயாக. உடல் முழுவதும் பொருக்கெழும்படி கொல்வாயாக.

அழகு உடையவனே! பேரழகினனே! சூரபதுமனுக்குப் பகைவனான மிக்க அழகு உடையவனே! மிகக் கூர்மை கொண்ட உம்முடைய அழகிய கைவேலால் அடித்துக் குத்துக, கைகளால் பிடிப்பாயாக; சூரியனிடத்து உள்ள சுடுகிரணமான வெயிலால், நெருப்பினால் எரிக்கக் கடவாய்; அடியவனான என்னைக் கொல்ல வரும் புலியும், பெரு நரியும், குறு நரியும், ஓநாயும், எலியும், கரடியும் என்பன யாவும் என்னைப் பார்த்த மாத்திரத்தில் அஞ்சி, நடுங்கி, ஒட்டம் எடுக்கவும், தேளும், பாம்பும், செய்யானும், பூரானும் ஆகிய விஷ ஜந்துக்கள் கடித்த இடத்தில் தங்கிய விஷமும், தலைக்கேறிய

விஷமும் மிகச் சிலபமாய் உடனே இறக்கி விடுமாறு உனது வேலாயுதத்தை விரைவில் விடக் கடவாயாக.

உருவம் தெரியாமல் மறைந்துக் கொள்ளும் தன்மையும், நரம்பு பிசகுதலும், முறுக்குக் கொள்ளுதலும், ஒற்றைத் தலைவலியும் வாயுவினால் உண்டாகும் வியாதிகளும், குளிரால் உண்டாகும் நோய்களும், கைகால் முதலியவற்றில் உண்டாகும் இழுப்பு வியாதிகளும், பித்தத்தின் அதிகரிப்பால் உண்டாகும் வியாதிகளும், சூலை என்னும் வியாதியும், சூயம் என்னும் கொடிய வியாதியும், குன்மம் என்னும் வயிற்றுவலி நோயும், சோர்வு தரும் பிணியும், சிரங்கு, குடைச்சல், சிலந்தி குடற்சிலந்தி, விலாப்புறப் பிளவை, மேலும் மேலும் பரவுவதான தொடை வாழை, கடுவான் என்னும் கரப்பான், படுவன் கைகால்களில் தோன்றும் சிலந்தி, பல்லில் வரும் குத்து, பல் அரணை, பருத்த அரையாப்புக் கட்டி, முதலான பலவகையான பிணிகளும், என்னைக் கண்ட அளவில், நிற்காமல் முற்றும் நீங்கும்படியாக, முருகப் பெருமானே, எனக்கு நண்பரும் உறவினரும் ஆகும்படியும் ஆண்கள், பெண்கள் எனப் பகுத்து உணரப்படும் எல்லோரும் பூமியை ஆளும் அரசரும் எனக்கு மகிழ்ச்சி யுண்டாக, அன்புடன் நட்புப் பூண்பவராதல் வேண்டும் என அருள் புரிவாயாக.

நாணற்காடாகிய சரவணத்தில் தோன்றியவனே! மலைகளில் தங்கி வாழ்பவனே! முப்புரங்களை எதிர்த்த சிவபெருமானை ஒத்தவனே! விளங்கும் ஒளியாய் ஒளிர்வவனே! பாதத்தில் சிலம்பும் அணிந்த மேன்மையுடையவனே! பிறப்பு என்பது ஒழிந்துபோகுமாறு செய்யும் சுத்தவல்லமையுடையவனே! திருமாலுக்கும் இலக்குமிக்கும் மருமகனே! தேவேந்திரன் மகளாகிய அமராவதியை அசுரர்களால் அழிவுறாதபடி காப்பாற்றி, அசுரர்களை அழித்து, அசுரர்களால் சிறைப்படுத்தப்பட்ட தேவர்களைக் காத்தவனே! கந்தப் பெருமானே! குகன் என்னும் நாமம் உடைய பெருமானே! ஒளி வீசுகின்ற வேலாயுதத்தை உடையவனே! கார்த்திகை மாதர் அறுவர்களாலும்

வளர்க்கப்பட்ட வலிமை மிக்க புதல்வனான கார்த்திகேயனே! கடப்ப
மலர்மாலையைத் தகவுடன் அணிந்தவனே! கடம்பனையும்
இடும்பனையும் அழித்து நன்மை செய்யும் இனிமையான
வேலையுடைய இளமை, அழகு செல்வம் என்பன உடைய முருகப்
பெருமானே! திருத்தணி மாமலையில் எழுந்தருளி இருப்பவனே!
சிவபெருமானுக்கு அழகிய மகனே! கதிர் காமம் என்னும்
திருத்தலத்தில் கோயில்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் ஒளிக்
கதிர்களை வீசும் வேலை ஏந்திய தெய்வமான முருகனே! பழநி
என்னும் தலத்தில் எழுந்து அருளி இருக்கும் பாலனாகிய
குமார்க்கடவுளே! திருவாவினன்குடி என்னும் திருப்பதியில்
வாழ்கின்ற அழகிய வேலைத் தாங்கியுள்ளவனே! திருச்செந்தூர்
என்னும் திருப்பதியின் கடற்கண் உள்ள கந்தமாதனம் எனும்
செங்குன்றில் எழுந்தருளியுள்ள செங்கல்வராயன் என்னும்
திருப்பெயரை யுடையவனே! சமரபுரி எனும், திருப்போரூரில்
எழுந்தருளி வாழ்கின்ற ஆறுமுகங்களைக் கொண்ட சண்முகன்
என்னும் பெயரையுடைய கோமானே! கருமை நிறைந்த மேகத்தை
ஒத்த கூந்தலையுடையவ ளான கலைமகளாகிய சரகவதி தேவி,
செம்மையாக என் நாவில் நிலைத்து இருக்குமாறும், நான் உன்னைத்
துதித்துப் பாடுமாறும் என்னை விடாமல் தொடர்ந்து இருக்கும்
தந்தையாகிய முருகனைத் துதித்துப் பாடினேன். மிக்க களிப்பினால்
ஆடினேன்; தேடினேன்; நாடினேன்; திருவாவினன் குடியில்
எழுந்தருளியுள்ள மயில் வாகனனாகிய முருகனைப் பாடினேன்;
ஆடினேன். பாசமான உலக மாயையின் கட்டினின்றும் விடுபட்டு,
ஆசைகள் எல்லாம் அகன்று ஒழிய அன்புடன் திருவாவினன்குடிச்
செல்வனான முருகனது பிரசாதமாகிய விபூதியை நெற்றியில்
அணிந்தேன்; ஆசாபாசமாகிய நிகளம் துகளாயது. பெருமானே!
உன்னுடைய குளிர்ந்த கருணையானது என்னிடம் உண்டாகுமாறு
அன்பும் கருணையும் கொண்டு காப்பாயாக.

(184-238) சோறும், பொன்னும் மிகமிக உண்டாகுமாறும், வேலாயுதத்தை உடையவரான முருகபெருமானாரது அருட் செல்வத்தை எய்தி அடிமையாகிய யான் சிறப்புடனே வாழ்வேனாக.

மயில் வாகன பெருமானாகிய முருகன் என்னும் மயிலேறும் பொருமானே வாழ்க ; வாழ்க; வாழ்க, அப்பெருமான் திருக்கையில் தங்கி விளங்கும் வடிக்கப்பட்ட கூர்மையுடைய வேல் வாழ்க; வாழ்க; வாழ்க. குறிஞ்சி நிலமான மலைகளில் விளங்கிய யாவர்க்கும் அருள் புரியும் மேலான பரம குருவாகிய முருகக் கடவுள் வாழ்க; வாழ்க; வாழ்க. மலைகளில் வாழும் குறவர் மகளான வள்ளிநாயகியோடு அம்முருகப் பெருமான் வாழ்க; வாழ்க.

அப்பெருமானுடைய கோழிக் கொடி வாழ்க. வாழ்க. அடியவனாகிய என்னிடமுள்ள வறுமையென்னும் கொடிய நோய் நீங்குவதாக. அப்பெருமான் வாழ்க. வாழ்க, முருகப் பெருமானுக்கு அடிமையான யான் எவ்வளவு குற்றங்களைச் செய்திருந்தாலும், அடியேனுக்குத் தந்தையும் குருவும் நீயே ! குறவர் குடியில் வளர்ந்த வள்ளியம்மையே அடியவனைப் பெற்றெடுத்த தாயாவாள். ஆதலால் என்னுடைய குற்றங்களையும் தவறான செயல்களையும் பொறுத்து அருளுவது பெற்றோர்களான உங்கள் இருவர் கடமையாகும். என்னை முன் கூறியபடி மகன் எனும் முறை அமைய ஏற்றுக்கொண்டு மகனாகிய என்மீது யான் விரும்பிக் கேட்டவற்றைக் கருணையால் கொடுத்து அருள வேண்டும்.

‘கந்தர் சஷ்டிக் கவசம்’ என்னும் இம் மந்திர நூலை பக்தியுடன் விரும்பிப் படித்தவர்களும் ‘அடைக்கலம்’ என்று அடைந்த அடியவர்களும் செழுமையுற்று விளங்கி வாழத் திருவருளைப் புரிய வேண்டும். முருகப்பெருமானின் புதல்வனை ஒத்த அடியனாகிய தேவராயன் என்னும் பெயருடையவன் இயற்றிய தோத்திரமாகிய இம்மந்திர நூலை நாள் தோறும், படித்து நல்வாழ்வு பெறவேண்டும் என்னும் நோக்குடன் காலையிலும் மாலையிலும், ஒழுக்கத்துடன், உடற்சத்தி

செய்துகொண்டு, உண்மையான உள்ளன்போடு, ஒரே நினைவாக (வேறு சிந்தனை அற்று) இந்தக் கந்தர் சஷ்டி கவசத்தை மனங்கலங்காமல் பாராயணம் செய்பவர்கள், நாள்தோறும் முப்பத்தாறு முறை ஒதி உருவேற்றுபவர்கள். மனத்தில் செபம் செய்பவர் மனவிருப்புடன் மகிழ்ந்து விபூதி அணிந்து முருகக்கடவுளை வணங்கி வழிபாடு இயற்றினால் எட்டுத்திசைகளிலும் உள்ள மக்கள் எல்லோரும் கீழ்ப்படிபவராவர். எட்டுத்திசைகளிலுமுள்ள காவல் செய்பவர்களான எட்டுத் தலைவர்களும் தங்கள் கருணையைச் செய்பவர்கள். மேற்கூறிய முறையில் படிப்பவர்களை அவர்கள் எங்கு சென்றாலும் தாமும் தொடர்ந்து சென்று அவர்கட்குத் தீங்கு நேராதவாறும் வேண்டுவன கிடைக்குமாறும் அருள் புரிவர். பகைவர்களும் வந்து அடிபணிந்து வணங்குவார்கள். நவக்கிரகங்களும் உள்ளம் மகிழ்ந்து நன்மைகளையே செய்யும். மற்றும் கந்தர் சஷ்டி கவசம் எனும் இம்மந்திர நூலை முறைப்படி படிப்பவர்கள் 'புதுமை மன்மதன் இவர்' என்று யாவரும் கூறும்படியான நல்ல அழகினைப் பெறுவார்கள் எந்த நாளிலும் பதினாறு பேறுகளையும் பெற்று இன்பமாக வாழ்வார்கள்.

கந்தப் பெருமானுடைய கையிலுள்ள வேலைப்போன்ற இக்கவசமாகிய மந்திர நூலில் ஓர் அடியை முறையாகக் கண்களால் மகிழ்ந்து நோக்கிப் படித்து வந்தால் மெய்ந்நெறியாகிய உண்மை நெறி, முக்தி நெறி, ஞான நெறி, உண்டாகி ஒளி வீசும். அத்தகையார் கண்ணால் பார்த்ததும் பேய்கள் எல்லாம் பயந்து ஓடும். தீயோர்களை அழித்து விடும். நல்லவர்களான மெய்யடியார்கள் உள்ளத்திலே, எல்லாப் பகைவர்களையும் அழித்தொழிக்கவல்ல முருகப்பெருமான் திருவடிகள் நடனம் செய்யும். அடியவனான எனது உள்ளத்தை நன்கு உணர்ந்து அஷ்ட லக்ஷ்மிகளுள் வீர லக்ஷ்மிக்கு புதிய உணவுப் படையாக, சூரபதுமன் என்னும் அசுரனை வேலால் பிளந்து கொன்ற கையினால் இருபத்தேழு பேர்களும் மகிழ்ந்து அமுதத்தைக் கொடுத்தருளியவனும், சிவபெருமானுக்கே பிரணவ உபதேசம் செய்து

குருபரனும், மோகூத்தை அளிக்க வல்ல பரனும், பழநி மலையின்மீது கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் சிறுகுழந்தை வடிவினனுமாகிய முருகப் பெருமானுடைய செம்மையான திருப்பாதங்களுக்கு நமஸ்காரம்.

அடியவனாகிய என்னைத் தடுத்து அடிமையாக ஆட்கொண்டு அருளுதற்கு என் மனத்துள் புகுந்து எழுந்தருளியுள்ள உருவத்தோடு காட்சி அளிக்கும் வேலை ஏந்தியவனே ! உமக்கு நமஸ்காரம். தேவர்களுக்குச் சேனைத் தலைவனாகித் தேவ சேனாதிபதி என்ற பெயரையும் ஏற்றுக்கொண்டவனே ! வணக்கம். மலைவாழ் குறவர் பெண்ணாகிய வள்ளிநாயகியின் மனம் மகிழும்படி விளங்கும் மன்னா ! வணக்கம். வலிமைமிகுந்த மேலான ஒளிபொருந்திய உடலை உடையவனே ! வணக்கம். துன்பத்தைச் செய்யும் வேலாயுத முடையவனே ! வணக்கம். பகைவர்முன் வெற்றிச் செருக்கைக் காட்டுதல் உடையவனே ! வணக்கம். கடப்ப மலர்மாலை அணிந்தவனே ! வணக்கம். கந்தப் பெருமானே ! வணக்கம். வெட்சிப் பூமாலையைச் சூடிக் கொள்ளும் குமாரனே ! வணக்கம். உயர்ந்ததான கந்தகிரியின்மேல் அமைந்த பொன்னாலான சபா மண்டபத்திற்கு அணிசெய்து விளங்கும் ஒப்பில்லாத அரசனே ! மலையின்மீது ஏறி நடமிடுகின்றவனே ! தாமரை மலர்போன்ற உன் திருவடிகளுக்கு அடைக்கலம். அடைக்கலம், அடைக்கலம்; சரவணபவ ஓம் அடைக்கலம், பிரவாக்கர சொரூபியே அடைக்கலம், அடைக்கலம் சண்முகனே ! அடைக்கலம்.

20

கந்தர் கலி வெண்பா

அருளியவர். குமரகுருபர சுவாமிகள்

பூமேவு செங்கமலப் புத்தேளுந் தேறிய
பாமேவு தெய்வப் பழமறையுந் - தேமேவு

நாதமு நாதாந்த முடிவு நவை தீர்ந்த
போதமுங் காணாத போதமாய் - ஆதிநடு

அந்தங் கடந்தநித்தி யானந்த போதமாய்ப்
பந்தந் தணந்த பரஞ்சுடராய் - வந்த

குறியுங் குணமுமொரு கோலமுமற்று எங்கும்
செறியும் பரம சிவமாய் - அறிவுக்கு

அனாதியாய் ஐந்தொழிற்கும் அப்புறமா யன்றே
மனாதிகளுக்கு எட்டா வடிவாய்த் - தனாதருளின்

பஞ்சவித ரூப பரசுகமாய் எவ்வுயிர்க்கும்
தஞ்சம் என நிற்குந் தனிப்பொருளாய் - எஞ்சாத

பூரணமாய்ப் போக்கு வரவும் புணர்வும்
காரணமும் இல்லாக் கதியாகித் - தாரணியில்

இந்திர சாலம்புரிவோன் யாவரையுந் தான் மயக்கும்
தந்திரத்தில் சாராது சார்வதுபோல் - முந்தும்

கருவின்றி நின்ற கருவால் அருளே
உருவின்றி நின்ற உருவாய்த் திரிகரணம்

ஆகவரும் இச்சை அறிவியற்ற லால்இலய
போக அதிகாரப் பொருளாகி - ஏகத்து

உருவும் அருவும் உருவருவும் ஆகிப்
பருவ வடிவம் பலவாய் - இருண்மலத்துள்

மோகமுறும் பல்லுயிர்க்கு முத்தியளித்தற்கு மல
பாகமுறவே கடைக்கண் பாலித்துத் - தேகமுறத்

தந்த அருவருவஞ் சார்ந்து அவிந்து மோகினிமான்
பெந்த முறவே பிணிப்பித்து - மந்தரமுதல்

ஆறத்து வாஷம் அண்டத் தார்ந்த அத்துவாக்களுமுற்
கூறத் தகுஞ் சிமிழ்ப்பிற் கூட்டுவித்து - மாறிவரும்

ஈரிரண்டு தோற்றத்து எழுபிறப்புள் யோனியெண்பான்
ஆரவந்த நான்குநா றாயிரத்துள் - தீர்வு அரிய

கன்மத்துக்கு ஈடாய்க் கறக்குஞ் சகடமும்போல்
சென்மித்து உழலத் திரோதித்து - வெந்நிராய

சொர்க்காதி போகம் எலாம் துய்ப்பித்து பக்குவத்தால்
நற்கா ரணஞ்சிறிது நண்ணுதலும் - தர்க்கமிடும்

தொன்னூல் பரசமயந் தோறும் அதுவதுவே
நன்னூல் எனத்தெரிந்து நாட்டுவித்து - முன்னூல்

விரதமுதல் ஆயபல் மெய்த்தவத்தின் உண்மைச்
சரியைகிரி யாயோகஞ் சார்வித்து - அருள்பெருகு

சாலோக சாமீப சாரூப மும் புசிப்பித்து
ஆலோகந் தன்னை அகற்றுவித்து - நால்வகையாம்

சத்திநி பாதந் தருதற்கு இருவினையும்
ஒத்துவருங் காலம் உளவாகிப் - பெத்த

மலபரி பாகம் வருமளவிற பன்னாள்
அலமருதல் கண்ணுற்று அருளி - உலவாது

அறிவுக்கு அறிவாகி அவ்வறிவுக்கு எட்டா
 நெறியில் செறிந்தநிலை நீங்கிப் - பிரியாக்
 கருணை திருவுருவாய்க் காசினிக்கே தோன்றிக்
 குருபரனென்று ஓர்திருப்பேர் கொண்டு - திருநோக்கால்
 ஊழ்வினையைப் போக்கி உடல் அறுபத்து எட்டுநிலம்
 ஏழும் அத்து வாக்கள் இருமூன்றும் - பாழாக
 ஆணவம் ஆன படலம் கிழித்து அறிவிற
 காணரிய மெய்ஞ்ஞானக் கண்காட்டிப் - பூணும்
 அடிஞானத் தாற்பொருளும் ஆன்மாவங் காட்டிக்
 கடியார் புவனமுற்றுங் காட்டி - முடியாது
 தேக்குபர மானந்தத் தெள் அமுதம் ஆகி எங்கும்
 நீக்கமற நின்ற நிலைகாட்டிப் - போக்கும்
 வரவு நினைப்பு மறப்பும் பகலும்
 இரவுங் கடந்து உலவா இன்பம் - மருவித்துக்
 கன்ம மலத்தார்க்கு மலர்க் கண்மூன்றந் தாழ்நடையும்
 வன்மழுவு மானும் உடன் நூல்விடைமேல்-மின் இடத்துப்
 பூத்த பவளப் பொருப்பு ஒன்று வெள்ளிவெற்பில்
 வாய்த்தனைய தெய்வ வடிவாகி - மூத்த
 கருமமலக் கட்டு அறுத்துக் கண் அருள் செய்து உள்நின்று
 ஒருமலத் தார்க்கு இன்பம் உதவிப் - பெருகிஎழு
 மூன்றவத்தை யுங்கழற்றி முத்தருட னே இருத்தி
 ஆன்றபர முத்தி அடைவித்துத் - தோன்றவரும்
 யான்எனது என்று அற்ற இடமே திருவடியாம்
 மோனபர ஆனந்த முடியாக - ஞானம்
 திருஉருவா இச்சை செயல் அறிவு கண்ணா
 அருளதுவே செங்கை அலரா - இருநிலமே

சந்நிதியாய் நிற்குந் தனிச்சுடரே! எவ்வுயிர்க்கும்
 பின்னம் அற நின்ற பெருமானே! - மின் உருவம்
 தோய்ந்த நவ ரத்நச் சுடர்மணியால் செய்தபைம்பொன்
 வாய்ந்த கிரண மணிமுடியும் - தேய்ந்தபிறைத்
 துண்டம் இரு மூன்றுநிறை தோன்றப் பதித்தனைய
 புண்டரம் பூத்து நுதற் பொட்டு அழகும் - விண்ட
 பருவமலர் புண்டரிகம் பன்னிரண்டு பூத்தாங்கு
 அருள் பொழியும் கண்மலர் ஈராரும் - பருதி
 பலவும் எழுந்துகடர் பாலித்தால் போலக்
 குலவு மகரக் குழையும் - நிலவுஉமிழும்
 புன்முறுவல் பூத்துஅலர்ந்த பூங் குமுதச் செவ்வாயும்
 சென்மவிடாய் தீர்க்குந் திருமொழியும் - வின்மலிதோள்
 வெவ்வகரர் போற்றிசைக்கும் வெஞ்சூர னைத் தடிந்து
 தெவ்வர் உயிர் சிந்துந் திருமுகமும் - எவ்வுயிர்க்கும்
 ஊழ்வினையை மாற்றி உலவாத பேர் இன்ப
 வாழ்வுதரும் செய்ய மலர்முகமும் - சூழ்வோர்
 வடிக்கும் பழமறைகள் ஆகமங்கள் யாவும்
 முடிக்கும் கமல முகமும் - விடுத்து அகலாப்
 பாச இருள் துரந்து பல்கதிரில் சோதிவிடும்
 வாச மலர்வதன மண்டலமும் - நேசமுடன்
 போகம் உறும் வள்ளிக்கும் புத்தேளிர் பூங்கொடிக்கும்
 மோகம் அளிக்கும் முகமதியும் - தாகமுடன்
 வந்து அடியிற் சேர்ந்தோர் மகிழ வரம் பலவும்
 தந்துஅருளும் தெய்வமுகத் தாமரையும் - கொந்துஅவிழ்ந்த
 வேரிக் கடம்பும் விரைக்குரவும் பூத்து அலர்ந்த
 பாரப் புயசயிலம் பன்னிரண்டும் - ஆர் அமுதம்

தேவர்க்கு உதவுந் திருக்கரமும் சூர்மகளிர்
மேவக் குழைந்து அணிந்த மென்கரமும் - ஓவாது

மாரி பொழிந்த மலர்க்கரமும் பூந்தொடையல்
சேர அணிந்த திருக்கரமும் - மார்பகத்தில்

வைத்த கரதலமும் வாம மருங்கிற் கரமும்
உய்த்த குறங்கில் ஒருகரமும் - மொய்த்த

சிறுதொடிசேர் கையும் மணி சேர்ந்ததடங் கையும்
கறுவுசமர் அங்குசம்சேர் கையும் - தெறுபோர்

அதிர்கே டகஞ்சுழற்றும் அங்கைத் தலமும்
கதிர்வாள் விதிர்க்குங் கரமும் - முதிராத

கும்பமுலைச் செவ்வாய்க் கொடியிடையார் வேட்டுஅணைந்த
அம்பொன் மணிப்பூண் அகன்மார்பும் - பைம்பொன்

புரிநூலும் கண்டிகையும் பூம்பட்டு உடையும்
அரைஞாணும் கச்சை அழகும் - திருவரையும்

நாதக் கழலும் நகுமணிப்பொன் கிண்கினியும்
பாதத்து அணிந்த பரிபுரமும் - சோதி

இளம்பருதி நூறா யிரங்கோடி போல
வளந்தரும் தெய்வீக வடிவும் - உளந்தனில்கண்டு

ஆதரிப்போர்க்கு ஆருயிராய் அன்பர் அகத் தாமரையின்
மீதுஇருக்கும் தெய்வ விளக்கு ஒளியே - ஒதியஐந்து

ஓங்காரத்து உள்ஒளிக்கும் உள்ஒளியாய் ஐந்தொழிற்கும்
நீங்காத பேர்உருவா நின்றோனே! - தாங்கரிய

மந்திரமே சோரியா வான்பதமே மாமுடியாய்த்
தொந்தம்உறும் வன்னமே தொக்கு ஆகப் - பந்தனையால்

ஒத்த புவனத்து உருவே உரோமமாத்
தத்துவங்களே சத்த தாதுவாய் - வைத்த

கலையே அவயமாக் காட்டு மத்துவாவின்
நிலையே வடிவமா நின்றோய்! - பலகோடி

அண்டம் உருவாகி அங்கஞ் சராசரமாய்க்
கண்டசத்தி மூன்றுஉட் கரணமாய்த் - தொண்டுபடும்

ஆவிப் புலனுக்கு அறிவளிப்ப ஐந்தொழிலும்
ஏவித் தனிநடத்தும் எங்கோவே! - மேவ

வரும் அட்ட மூர்த்தமாம் வாழ்வே! மெய்ஞ்ஞானம்
தரும்அட்ட யோகத் தவமே! - பருவத்து

அகலாத பேரன்பு அடைந்தோர் அகத்துள்
புகலாகும் இன்பப் பொருப்பும் - சுகலளிதப்

பேர்இன்ப வெள்ளப் பெருக்காறு மீதானம்
தோர்இன்ப நல்கும் திருநாடும் - பார்இன்பம்

எல்லாம் கடந்த இருநிலத்துள் போக்குவரவு
அல்லாது உயர்ந்த அணிநகரும் - தொல்உலகில்

ஈறும் முதலும் அகன்று எங்குநிறைந்து ஐந்து எழுத்தைக்
கூறி நடாத்துங் குரகதமும் - ஏற மதம்

தோய்ந்து களித்தோர் துதிக்கையினால் பஞ்சமலம்
காய்ந்த சிவஞானக் கடாக்களிறும் - வாய்ந்தசிவ

பூரணத்துள் பூரணமாம் போதம் புதுமலரா
நார் அகத்துள் கட்டு நறுந்தொடையும் - காரணத்துள்

ஐந்தொழிலும் மோவாது அளித்து உயர்த்தவான் கொடியும்
வந்தநவ நாத மணிமுரகம் - சந்ததமும்

நீக்கம்இன்றி ஆடி நிழல் அசைப்பான் போல் புவனம்
ஆக்கி அசைத்து அருளும் ஆணையும் - தேக்கமழ்ந்து

வீகம் பனுவல் விபுதர் தனித்தனியே
பேகம் தசாங்கம் எனப் பெற்றோனே! - தேகதிகழ்

பூங்கயிலை வெற்பில் புனைமலர்ப்பூங் கோதையிடப்
பாங்கு உறையும் முக்கண் பரஞ்சோதி - ஆங்கு ஒருநாள்
வெந்தகுவர்க்கு ஆற்றாத விண்ணோர் முறைக்குஇரங்கி
ஐந்து முகத்தோடு அதோமுகம்-தந்து

திருமுகங்கள் ஆறாகிச் செந்தழற்கண் ஆறும்
ஒருமுகமாய்த் தீப்பொறி ஆறுஉய்ப்ப - விரிபுவனம்

எங்கும் பரக்க இமையோர் கண்டு அஞ்சதலும்
பொங்கும் தழற்பிழம்பைப் பொற்கரத்தால் - அங்கண்

எடுத்து அமைத்து வாயுவை கொண்டே ஏகுதி என்று எம்மாள்
கொடுத்து அளிப்ப மெல்லக் கொடுபோய் - அடுத்ததொரு

பூதத் தலைவ கொடு போதியெனத் தீக்கடவுள்
சீதப் பகீரதிக் கே சென்றுஉய்ப்ப - போதொருசற்று

அன்னவளுங் கொண்டு அமைதற்க ஆற்றாள் சரவணத்தில்
சென்னியில்கொண்டு உய்ப்பத் திருவுருவாய்-முன்னர்

அறுமீன் முலையுண்டு அழுது விளை யாடி
நறுநீர் முடிக்கு அணிந்த நாதன் - குறுமுறுவல்

கன்னியொடுஞ் சென்று அவட்குக் காதல்உருக் காட்டுதலும்
அன்னவள் கண்டு அவ்வுருவம் ஆறினையும் - தன்இரண்டு

கையால் எடுத்து அணைத்துக் கந்தன்னெப் பேர்புனைந்து
மெய் ஆறும் ஒன்றாக மேவுவித்துச் - செய்ய

முகத்தில் அணைத்துஉச்சி மோந்து முலைப்பால்
அகத்துள் மகிழ்பூத்து அளித்துச் - சகத்துஅளந்த

வெள்ளை விடைமேல் விமலன் கரத்தில் அளித்து
உள்ளம் உவப்ப உயர்ந்தோனே ! - கிள்ளைமொழி

மங்கை சிலம்பின் மணியொன்பதில் தோன்றும்
துங்க மடவார் துயர்தீர்ந்து - தங்கள்

விருப்பால் அளித்த நவ வீரருக்குள் முன்னோன்
 மருப்பாயுந் தார்வீர வாகு - நெருப்பில் உதித்து
 அங்கண் புவனம் அனைத்தும் அழித்து உலவும்
 செங்கண் கிடாயதனைச் சென்றுகொணர்ந்து - எங்கோன்
 விடுக்குதி என்றுய்ப்ப அதன் மீது இவர்ந்து எண்திக்கும்
 நடத்தி விளையாடு நாதா! - படைப்போன்
 அகந்தை உரைப்ப மறையாதி எழுத்தொன்று
 உகந்த பிரணவத்தின் உண்மை - புகன்றிலையால்
 சிட்டித் தொழில் அதனைச் செய்வது எங்ஙன்? என்று முனம்
 குட்டிச் சிறை இருத்தும் கோமானே! - மட்டு அவிழும்
 பொன்னங் கடுக்கைப் புரிசடையோன் போற்றிசைப்ப
 முன்னம் பிரம மொழிந்தோனே! - கொல்நெடுவேல்
 தாரகனும் மாயத் தடங்கிரியும் தூளாக
 வீர வடிவேல் விடுத்தோனே! - சீரலைவாய்த்
 தெள்ளு திரைகொழிக்கும் செந்தூரில் போய்க்கருணை
 வெள்ளம் எனத்தவிசின் வீற்றிருந்து - வெள்ளைக்
 கயேந்திரனுக்கு அஞ்சல் அளித்துக் கடல்குழ்
 மயேந்திரத்தில் புக்குஇமையோர் வாழச் - சயேந்திரனாம்
 சூரனைச் சோதித்து வருக என்று தடந் தோள்விசய
 வீரனைத் தூது ஆக விடுத்தோனே! - கார் அவுணன்
 வானவரை விட்டு வணங்காமையால் கொடிய
 தானவர்கள் நாற்படையும் சங்கரித்துப் - பாணுப்
 பகைவன் முதலாய பாலருடன் சிங்க
 முகனைவென்று வாகை முடித்தோய்! - சகம் உடுத்த
 வாரி தனில்புதிய மாவாய்க் கிடந்தநெடுஞ்
 சூர்உடலங் கீண்ட சுடர்வேலோய்! - போர் அவுணன்

சிற்றிலக்கியங்களில் சிங்கார வேலன்

அங்கம் இரு கூறாய் அடன் மயிலும் சேவலுமாய்த்
துங்கமுடன் ஆர்த்து எழுந்துதோன்றுதலும் - அங்கவற்றுள்

சீறும் அரவைப்பொருத சித்ரமயில் வாகனமா
ஏறி நடத்தும் இளையோனே! - மாறிவரு

சேவல் பகையைத் திறல்சேர் பதாகை என
மேவத் தனித்து உயர்த்த மேலோனே! - மூவர்

குறைமுடித்து விண்ணங் குடியேற்றித் தேவர்
சிறைவிடுத்து ஆட் கொண்டு அளித்த தேவே-மறைமுடிவாம்

சைவக் கொழுந்தே! தவக்கடலே! வான் உதவும்
தெய்வக் களிற்றைமணஞ் செய்தோனே! - பொய்விரவு

காம முனிந்த கலைமுனிவன் கண் அருளால்
வாம மடமானின் வயிற்றுஉதித்துப் - பூமருவு

கானக் குறவர் களிகூரப் பூங்குயில்போல்
ஏனல் புனங்காத்து இனிது இருந்து - மேன்மைபெறத்

தெள்ளித் தினைமாவுந் தேனும் பரிந்து அளித்த
வள்ளிக் கொடியை மணந்தோனே! - உள்ளம்உவந்து

ஆறு திருப்பதிகண்டு ஆறுஎழுத்தும் அன்பினுடன்
கூறும் அவர் சிந்தைகுடி கொண்டோனே! - நாறுமலர்க்

கந்திப் பொதும்பர்எழு காரலைக்குஞ் சீரலைவாய்ச்
செந்திப் பதிபுரக்குஞ் செவ்வேளே! - சந்ததமும்

பல்கோடி சன்மப் பகையும் அவமிருத்தும்
பல்கோடி விக் கினமும் பல்பிணியும் - பல்கோடி

பாதகமும் செய்வினையும் பாம்பும் பிசாகம் அடல்
பூதமும் தீ நீரும் பொருபடையும் - தீது அகலா

வெவ்விடமும் துட்ட மிருகம் முதலாம்எனவையும்
எவ்விடம் வந்துஎம்மை எதிர்த்தாலும் - அவ்விடத்திற்

பச்சைமயில் வாகனமும் பன்னிரண்டு திண்தோளும்
அச்சம் அகற்றும் அயில்வேலும் - கச்சைத்

திருவரையும் சீறடியும் செங்கையும் ஈராறு
அருள்விழியும் மாமுகங்கள் ஆறும் - விரிகிரணம்

சிந்தப் புனைந்த திருமுடிகள் ஓர் ஆறும்
எந்தத் திசையும் எதிர் தோன்ற - வந்துஇடுக்கண்

எல்லாம் பொடிபடுத்தி எவ்வரமும் தந்துபுகுந்து
உல்லாச மாக உளத்துஇருந்து - பல்விதமாம்

ஆகமுதல் நாற்கவியும் அட்டாவ தானமும்சீர்ப்
பேகம்இயல் பல் காப்பியத்தொகையும் - ஓசை

எழுத்து முதலாம் ஐந்து இலக்கணமும் தோய்ந்து
பழுத்த தமிழ்ப்புலமை பாலித்து - ஒழுக்கமுடன்

இம்மைப் பிறப்பில் இரு வாதனை அகற்றி
மும்மைப் பெருமலங்கண் மோசித்துத் - தம்மைவிடுத்து

ஆயும் பழைய அடியாருடன் கூடித்
தோயும் பரபோகம் துய்ப்பித்துச் - சேய

கடிஏற்கும் பூங்கமலக் கால்காட்டி ஆட்கொண்டு
அடியேற்கு முன்னின்று அருள்.

கருத்துரை : சிறந்த தாமரை மலரில் வீற்றிருந்தருளும் நான்முகத்
தேவராகிய பிரமனும் தெளிந்தறிய முடியாத கணக்கற்ற சாகைகளைப்
பெற்ற தெய்வத் தன்மை வாய்ந்த பழமையான வேதங்களும்,
இன்பமான பரநாத தத்துவமும் அதற்கு மேலுள்ள பரவெளியும்,
குற்றம் நீங்கிய பாசஞானமும் பசுஞானமும் காணமாட்டாத பதிஞான
வடிவாய், தோற்றம், நிலை, இறுதி எனும் முதல், இடை, கடை
என்பவற்றைக் கடந்த என்றும் உள்ள இன்ப அறிவுமாய்
சச்சிதானந்தப் பொருளாய், இயல்பாகவே பாசக்கட்டினின்று நீங்கிய

பேரொளியாகவும், ஒருவரால் கூட்டவந்து கற்பனையால் கூடிய உருவும், குணமும், நிறமும் இல்லாமல் எங்கும் நிறைந்திருக்கும் மேலான மங்களத்தைச் செய்யும் சிவமாய், ஆதியான யாவற்றிற்கும் எட்டாத காலங்கடந்த பேரறிவுப் பிழம்பாய், படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்னும் ஐந்து தொழிற்கும் அப்பாற்பட்டதாய், அநாதியாய் மனம், மொழி, மெய்களுக்கு எட்டாததான வடிவமுடையதாய் தன்னுடைய பேரருளினால் சதாசிவன், மகேசுவரன், உருத்திரன், திருமால், பிரமன் என்னும் ஐவர் உருவினைக் கொள்ளும் பேரின்ப சொரூபனாயும், எல்லா உயிர்களுக்கும் சென்றடையத் தக்க அடைக்கலத்தானமாய் நிலைத்துள்ள ஒப்பற்ற தனிப்பொருளாகவும், பிரிவு, மீட்சி, புணர்ச்சி, என்பவற்றிற்குக் காரணங்களற்ற உயர்கதியாயும், உலகில் ஜாலவித்தை செய்பவன், காணும் மற்றெல்லோரையும் தந்திரத்தால் மயங்கச் செய்து, தான் அத்தந்திரத்தில் மயங்காதிருத்தல் போல, தான் தோன்றுவதற்குரிய மூலமில்லாமல் அனாதியாய்த் தோன்றி நிற்கின்ற மூலமாயும், அருளே திருமேனியாகக் கொண்டிருத்தலன்றி வேறு திருமேனி இல்லாததாயும் மூன்று தொழில்களாக வரும் இச்சை, அறிவு, செயல் (இச்சா, கிரியா, ஞான) எனும் முச்சக்திகளின் தொடர்பினால் இலயம் போகம், அதிகாரங்களை யுடையதாயும்;

அந்த ஒன்றிலிருந்து, உருவம் அருவம், உருவருவம் ஆகிய மூன்று பகுதிகளின் அடியாக உயிர்களின் பக்குவ நிலைக்கு ஏற்ப மேற்கொள்கின்ற பல்வேறு திருமேனிகளைத் தாங்குவதாயும் அறியாமையாகிய ஆணவமல இருளில் அழுந்தி மயங்கிக் கிடக்கும் உயிர் ஆன்மாக்களுக்கெல்லாம் வீடுபேற்றினை வழங்குதற் பொருட்டு (அம்மலம் நீங்க) மலபரிபாக முண்டாகுமாறு அருள் நோக்கம் அளித்தருளி, அவ்வுயிர்களுக்கு உடம்பு உண்டாகும்படி உதவிய சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை, பிரகிருதிமாயை என்பவற்றால் அவைகளைப் பந்தப்படுத்தி, மந்திரம், பதம், வன்னம், புவனம், தத்துவம், கலை என்னும் ஆறு பிண்ட அத்துவாக்களும் அவைகளே

ஆறு அண்ட அத்துவாக்களும் முன்னர் கூறியமந்தத்தில் (கட்டில்) பொருந்தும்படி செய்வித்து, மாறி மாறிவரும் பிறக்கின்ற நால்வகைத் தோற்றம் ஏழுவகைப் பிறப்புக்களில் எண்பத்து நான்கு லட்ச யோனி பேதங்களில் நீக்க முடியாத வினைக்கு ஈடாகக் காற்றாடியும் வண்டியுருளையும் போலப் பிறந்து பிறந்து அவைகள் இன்ப துன்பங்களை நுகர்ந்து உழலுமாறு மறைத்தலைச் செய்து கொடிய நரக வேதனைகளையும் சுவர்க்க இன்பங்களையும் அனுபவிக்கும்படி செய்து, இந்நெறியில் பக்குவமான நலத்தால் வீடுபேற்றிற்குரிய ஏதுவினால் சிவ புண்ணியம் சிறிது உண்டாகுதலும், வாதம் செய்வதிலும் புறச்சமயங்களில் நின்றொழுகி அவ்வச்சமய நூல்களே சிறந்த நன்மை பயப்பன என முதலில் நிலைநிறுத்திப் பின்னர் சித்தாந்த நூல்களில் கூறப்படும் நோன்பு முதலான மெய்த்தவத்தால் உண்மைச் சரியை, கிரியை, யோகம், என்பவற்றைச் சாரும் படி செய்து, அவற்றின் பயனாக அடையத் தக்க திருவருள் மிக்குத் திகழ்கின்ற சாலோக, சாமீப, சாரூப பதமுத்திகளை எய்தி அனுபவிக்கச் செய்து, தெளிந்த அறிவினை மேலும் விரிவு அடையும்படி செய்து,

நால்வகையான அருட்தொடர்பாகிய மந்ததரம், மந்தம் தீவிரம், தீவிரதரம் எனும் சத்திநிபாதம் ஏற்படுவதற்கு நல்வினை, தீவினைகளாகிய இருவினைகளும் சமப்படும் காலம் வந்து பொருந்திப் பந்தப்பட்ட கருமலம் சுழலுகின்ற காலம் உண்டாகும்வரை பலகாலமாக ஆன்மா துன்புற்றுச் சுழலுதலைக் கண்டருளி, இடையறாது உயிரின் அறிவுக் கறிவாயிருந்தும் அவ்வுயிரறிவுக்கு எட்டாது செறிவுற்றிருக்கும் நிலையினின்றும் நீங்கி, தன்னைவிட்டுப் பிரியாதிருக்கும் அருளையே திருமேனியாகக்கொண்டு, நிலவுலகிற்கு வந்து, குருபரன் என்ற திருப்பெயரையும் தாங்கிக்கொண்டு, இனிய அருட்பார்வையால் (கட்கதீக்ஷையால்) சஞ்சிதவினையை அகற்றித் தூலதேகக் கருவிகள் அறுபதும், சூக்கும தேகக் கருவிகள் எட்டும் மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விகத்தி, ஆக்ஞை, சூனியாகாசம் என்னும் ஏழு நிலங்களும், அத்துவாக்கள்

ஆறும், முற்றிலும் மறைந்தொழியச் செய்து, ஆணவ இருட்டலத்தைக் கிழித்து, உயிரின் அறிவால் காணவியலாத அருள்ஞான ஒளியை அருளி, சிவஞானக் கண்ணைத் திறப்பித்தருளியதால் அக்கண்ணாற் பெற்ற திருவடி ஞானத்தினால் முதல்வனையும் உயிரையும் உலகத்தையும் அறியும்படி செய்தருளி, அழியாது ஒழியாது பெருகுகின்ற நிறைந்த பேரின்பந்தரும் தெளிந்த அமுதமாய், எவ்விடத்தும் நீங்காது நிற்கின்ற நிலைபேற்றினையும் உணர்த்திப் போக்கு வரவு, மறப்பு - நினைப்பு, பகல் - இரவு ஆகியவற்றைக் கடந்து குறைவில்லாத இன்பத்தில் பொருந்த வைத்தும்,

மூன்று கண்களும், தாழ்ந்த சடையும், வலிய மழுப்படையும் மாணையும் தாங்கிய திருக் கரத்தோடு பெருமை வாய்ந்த அறமாகிய விடை (ரிஷபம்) மேல் இடப்பாகத்தில் மின்னலை யொத்த உமாதேவியார் பொருந்தியிருப்பப் பவளமலை ஒன்று வெள்ளிமலை மேல் இருந்தாற்போலத் தெய்வத் திருவுருவங்கொண்டு எழுந்தருளி வந்து பண்டே தொடர்ந்த கன்மமலப் பிணிப்பை அறுத்தும், கடைக்கண் நோக்கம் அருளி அறிவுக்கு அறிவாய் உள்ளே இருந்தும் ஆணவமலம் ஒன்றே உடைய விஞ்ஞானகலருக்கு இன்பத்தை வழங்கியும் மேன்மேற் பெருகிய கேவலம். சகலம், சுத்தம் என்னும் மூன்று நிலைகளாகிய அவத்தைகளையும் கழற்றி முத்தர்களுடன் இருக்கச் செய்து நிறைவு பொருந்திய பரமுத்தியை அடையச்செய்து முனைப்புத் தோன்ற வருகின்ற யான் என்ற அகங்காரமும், எனது என்ற மமகாரமும் அற்ற இடமே திருவடியாகவும், மவுனநிலையில் விளையும் பேரின்பமே திருமுடியாகவும், அருள் ஞானமே திருமேனியாகவும், விருப்பம் (இச்சா) தொழில் (கிரியா) அறிவு (ஞானம்) என்னும் மூன்று சக்திகளே மூன்று திருக்கண்களாகவும், அருளே திருக்கரங்களாகவும், பெரிய நிலவுலகமே மூலக்கோயிலாகவும் (சந்நிதியாகவும்) கொண்டு நிற்கின்ற ஒப்பற்ற ஒளியே! எல்லா உயிர்களிடத்தும் வேறு பாடின்றி நிற்கும் பெருமானே!

மின்னலில் தோய்ந்து உருவானது போன்ற ஒளிமிகுந்த நவரத்தின மணிகள் பதித்துப் பசும் பொன்னாற் செய்த ஒளிக்கதிர் வீசும் ரத்தினமுடியும், இளம்பிறைத் துண்டங்கள் ஆறை வரிசையாய்ப் பொருந்தப் பதித்தாற்போன்ற திருநீற்றுப் புண்டரம் அணிந்த நெற்றியில் பொருந்திய திலகத்தின் அழகும், காலத்தில் மலர்ந்த பன்னிரண்டு தாமரை மலர்கள்போன்ற கருணை பொழிகின்ற பன்னிரு கண்களும், ஒரே காலத்தில் பன்னிரு சூரியர்களும் உதயமாகி ஒளி விரித்தாற்போன்று விளங்கும் பன்னிரு மகரக் குழைகளும், நிலவொளிவீசும் புன்னகை அரும்பிய விரிந்த குமுத மலர்போன்ற சிவந்த திருவாயும், பிறவித் தாபத்தைப் போக்குகின்ற அருள்மொழியும், வில் தாங்கிய தோள்களையுடைய கொடிய அசுரர்கள் துதித்துப் பாராட்டுகின்ற கொடிய சூரபன்மனை அழித்துப் பகைவர் உயிரைப் போக்கும் மறக்கருணையுடைய வீரத்திருமுகமும், எல்லா உயிர்களுக்கும் பழைய ஊழ்வினையைப் போக்கி வற்றாத பேரின்ப வாழ்வைத்தரும் அறக்கருணையுடைய சிவந்த தாமரை மலர்போன்ற முகமும், வலம் வந்து வணங்குவோர் ஒதுகின்ற பழைமையான வேதங்கள், இருபானெட்டு ஆகமங்கள் யாவற்றையும் ஐயமின்றி முற்றுப்பெறச் செய்கின்ற தாமரை போன்ற முகமும், உயிர்களை விட்டு நீங்காத ஆணவமாகிய இருளைப் போக்கிப் பல சூரியர்களைப்போல் பேரொளி வீசிப் பரப்பும் மணங்கமழும் வட்டமான மலரைப் போன்ற திருமுகமும், அன்புடனே இன்ப விருப்பங்கொண்ட வள்ளிநாயகிக்கும், தேவர் மகளாகிய தெய்வயானையாருக்கும் அவ்வின்ப விருப்பத்தை மிகுதிப்படுத்துகின்ற திங்களையொத்த முகமும், பெருவிருப்போடு வந்து திருவடிகளிற் பணிந்து வணங்கி நெருங்கி அடியார்கட்கு அவர்கள் விரும்பும் வரங்கள் பலவற்றையும் தந்தருளுகின்ற தெய்வத் தாமரைபோன்ற திருமுகமும், கொத்தாக மலர்ந்த தேன்மிக்க கடப்பமலர் மாலையும் மணமுடைய குராமலர்மாலையும், பூத்து மலர்ந்து விளங்குகின்ற பெருமை பொருந்திய பன்னிரண்டு தோள்களாகிய மலைகளும், உயர்ந்த

சிறுநிலக்கியங்களில் சிங்கார வேலன்

அமுதத்தைத் தேவர்களுக்கு உதவும் கையும் தேவமகளிர் அன்போடு வந்து அணையத் திருவுள்ளம் கனிந்திரங்கி அணைத்துக்கொண்ட திருக்கரமும், இடையறாமல் மழைபொழிய உதவுகின்ற மலர் போன்ற ஒரு திருக்கரமும், பூமாலைகள் சேர அணைத்துள்ள ஒரு திருக்கரமும், திருமார்பில் வைத்த திருக்கரமும், இடையின் இடப்பாகத்தில் வைத்த கையும், தொடையிற் பொருந்திய ஒரு கையும், நெருங்கிய வேலைப்பாடமைந்த சிறிய உடுக்கை பொருந்திய திருக்கரமும். ஒலியெழுப்பும் மணியை அமையப்பிடித்த நெடிய கையும், சினங்கொண்டெழும் போருக்குரிய அங்குசம் பொருந்திய கையும், மோதும் போரில் அதிர்கின்ற கேடகத்தைச் சுழற்றும் அழகிய கையும், ஒளி பொருந்திய வாளைச்சுழற்றும் திருக்கரமும், இளமை வாய்ந்த குடம் போன்ற தனங்களையும் சிவந்தவாயும் கொடிபோன்ற இடையும் உடைய மாதர் விரும்பித் தழுவின அழகிய பொன்னாலாகிய மணிகள் பதித்த ஆபரணங்கள் அணிந்த அகன்ற மார்பும், பசும் பொன்னாலாகிய பூணூலும், உருத்திராக்க கண்டிகையும், அழகிய மென்மையான பட்டாடையும், அரைஞானும், அரைக்கச்சை அணிந்த அழகிய இடுப்பும், ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலும், ஒளிவீசுகின்ற மணிகள் பதித்த பொன்னாலான கிண்கணியும், பாதத்தில் அணிந்திருக்கின்ற சிலம்பும், ஒளி பொருந்திய நூறாயிரங்கோடி இளஞ் சூரியர்கள் போல ஒளி வளந்தரும் தெய்வீக வடிவும் உள்ளத்தில் நிலைபெறப் பார்த்துத் தியானிப்பவர்க்கு அரிய உயிர்போல, அன்பர்களுடைய மனத்தாமரையின்மேல் எழுந்தருளியிருக்கும் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய விளக்கொளி போன்றவனே!

சொல்லப் பெறும் அகாரம், உகாரம், மகாரம், நாதம்; விந்து ஆகிய ஓங்காரம் ஐந்துள்ள ஒளிக்கின்ற உள்ளொளியாய்ப் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்னும் ஐந்தொழிற்கும் அவற்றைச் செய்பவரை விட்டு நீங்காது விசுவாதிகனாய் நின்றவனே!

தாங்கற்கு அரிய மந்திராத்துவா இரத்தமாகவும் பதார்த்தமே சிறந்த முடியாகவும், தொடர்புகொண்ட எழுத்துக்களே தோலாகவும்,

பாசத்தால் கட்டுக்கோப்பான புவனங்களே உரோமமாகவும், தத்துவங்களே எழுவகைத் தாதுக்களாகவும், முறையே நிறுத்த பெற்ற கலாத்துவாவே உறுப்பாகவும் இவ்வாறு காண்பிக்கப் பெறும் அவாக்களின் நிலைகளே வடிவமாக அமையப்பெற்று நின்றவனே! பல கோடியான அண்டங்கள் தன் உருவங்களாகவும் சராசரங்களெல்லாம் அங்கங்களாகவும் காணப்பெற்ற விருப்பம், அறிவு, தொழில் என்னும் இச்சாஞானகிரியா சக்திகளையும் உட்கருவிகளான அந்தக் கரணங்களாகக் கொண்டு, தொண்டு செய்கின்ற ஆன்ம அறிவிற்கு அறிவை வழங்குதற்குப் படைப்பு முதலான ஐந்தொழில்களையும் செய்பவர்களை ஏலி, அவற்றை ஒப்பின்றி நடத்தும் எம் தலைவனே!

பொருந்தவரும் பிருதி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசம், சூரியன், சந்திரன் இயமானன் என்னும் எண்வகைத் திருமேனி கொண்டவனாகின்ற பெருவாழ்வுடையவனே! மெய்ஞ்ஞானமாகிய சிவஞானத்தை வழங்கும் அட்டாங்க யோகத்தால் பெறக்கூடிய தவமாயிருப்பவனே!

பக்குவமுற்றதும் நீங்காத பேரன்புடையவர்களாய் ஆராதிப் பாரின் இருதயத்தை இடமாகக் கொண்டு புகக் கூடிய இன்பமலையும், பேரழகுடைய பேரின்ப வெள்ளப் பெருக்காகிய ஆறும், தத்துவ மனைத்துங் கடந்த பரவெளியான மேலான இடத்தில் தெளிந்த இன்பந்தரும் திருநாடும், உலக இன்பங்களை யெல்லாம் கடந்த மேம்பட்ட முத்தி யுலகில்போக்கு வரவு ஆகிய இறப்பு பிறப்பற்ற நிலையான அழகிய நகரும், பழைய உலகில் முதலும் முடிவுமில்லாமல் எங்கும் நீக்கமற நிறைந்துநின்று இறைதிருநாமமான பஞ்சாட்சரத்தைப் பகர்ந்து செலுத்துகின்ற குதிரையும், ஏற்றமான சமய நெறியில் அழுந்தி நின்று இன்புற்றவர்கள் மகிழ்ந்து துதிக்கு மியல்பால் ஆணவம், கன்மம், மாயை திரேதாயி, மாயேயம் என்னும் ஐந்து மலக்கட்டுகளையும், சினந்து அறுத்தெறிந்த சிவஞானமாகிய மதயானையும், பொருந்திய சிவபூரணத்துள் அடங்கி நிறைந்துள்ள மெய்யுணர்வைப் புதுமலராகக் கொண்டு, உள்ளத்துப் பொங்கும்

சிற்றிலக்கியங்களில் சிங்கார வேலன்

மெய்யன்பான நாரால் தொடுக்கப் பெறும் மணங்கமழும் மாலையும், முதற்காரணமான மாயையினால் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்னும் ஐந்தொழில்களையும் (பஞ்சகிருத்தியங்களையும்) இடையீடில்லாமல் செய்து உயர்த்திய மேலான மூல சக்தியான சிறந்த கொடியும், அம்மாயையிலே தொடர்ந்து வந்த புதிய நாதத்துவமாகிய அழகிய முரசும், எக்காலத்தும் தான் அசையாமல் நின்று கண்ணாடி நிழலை அசைத்துக் காட்டும் ஒருவன் போலப் புவனங்களைப் படைத்து அவற்றை நடத்தும் திருவருளான சங்கற்பமாகிய ஆணையும், தெய்வத்தன்மை வாய்ந்து விளங்கும் பாடல்களில் மெய்ப்புலவோர்கள் தனித்தனியே சிறப்பித்துக் கூறுகின்ற தசாங்கங்களை (உறுப்புக்களை) உடையவனே!

ஒளி விளங்குகின்ற அழகிய கயிலை மலையில் மலர் அணிந்த கூந்தலை உடைய உமாதேவியார் இடப்பக்கத்து அமர்ந்திருக்க மூன்று கண்களையுடைய சிவபெருமான் முன்பு ஒருநாள், கொடிய அசுரர் செய்யும் துன்பத்தைத் தாங்க மாட்டாத தேவர்கள் வந்து முறையிட்டுக்கொண்டதற்கு மனம் இரங்கி, ஐந்து திருமுகங்களுடன் கீழ் நோக்கிய அதோ முகத்தையும் சேர்ந்த ஆறு திருமுகங்களை யுடையவராய், சிவந்த அனாலுருவான ஆறு நெற்றிக்கண்களிலிருந்தும் ஒரு நெற்றில் ஆறு நெருப்புப் பொறிகளைக் கக்கிட, அவை விரிந்த உலகம் முழுவதும் பரந்து படர்ந்து செல்வதால் தேவர்கள் கண்டு அஞ்சவும், பொங்கித் திரண்டு வந்த அந்த அனல் திரளைத் தன் அழகிய கரத்தால் ஏந்திச் சிவபெருமான் வாயு தேவனிடம் கொடுத்து, “இதனை எடுத்துக் கொண்டு செல்க,” என்றுகூறி அருளுதலும், அவன் அதனை மெல்லச் சுமந்து சென்று ஐம்பூதங்களுள் ஒருவனான அக்கினி தேவனைப் பார்த்து “பூதத்தலைவனே, நீ இதனைச் சுமந்து செல்க,” என்று கூறிக் கொடுத்திடவும், தீக்கடவுள் அதனைக் குளிர்ந்த கங்கையில் இட, அக்கங்கை அத்தீயின் வெம்மை தாங்கலாற்றாளாய் அலைகளாகிய கைகளால் தலைமேல் தாங்கிச் சென்று, நாணல் மிகுந்த சரவணப்

பொய்கையில் சேர்க்கவும், மனத்தைக் கவரும் திருவடிவம் பெற்று, அங்கிருந்த கார்த்திகை மாதர்களான அறுவர் அளித்த தனப்பாலைப் பருகி, அழுது விளையாடியிருப்ப, நன்மணமுள்ள கங்கையை முடியிற் சூடிய பெருமானாகிய சிவன் புன்னகை பூத்த கன்னிப்பருவமுடைய உமாதேவியோடு சென்று, அத்தேவிக்கு ஆசையுட்டும் கட்டழகுடைய திருவுருவைக் காட்டியதும், அத்தேவி அவ்வாறு திருவுருவங்களையும் தன் இரு கரங்களால் ஒருசேர அணைத்தெடுத்து அவ்வாறு திருவுருவங்களையும் ஒரு திருவுருவாக அமையும்படி செய்து, 'கந்தன்' என்னும் பெயரைச் சூட்டி அவ்வுருவத்தின் ஆறுமுகங்களையும் தன் முகத்தோடு சேர்த்து அணைத்து உச்சி மோந்து, தனப்பாலை மகிழ்ச்சியோடு அளித்து, நீள் உலகை ஈரடியால் அளந்துகொண்ட திருமாலாகிய வெள் விடையின்மேல் எழுந்தருளியுள்ள மலமற்ற வனான சிவபெருமான் திருக்கரங்களில் கொடுக்க, சிவசக்திகள் இருவரும் உள்ளம் மகிழக் காரணமாயிருந்த உயர்ந்தவனே! கிளிபோன்ற மொழியையுடைய உமாதேவியாரது திருவடிச் சிலம்பிலுள்ள நவரத்தினங்களில் தோன்றிய மாணிக்கவல்லி, மௌத்திக வல்லி, மரகதவல்லி, புட்பராக வல்லி, வைரவல்லி, பவள வல்லி, இந்திர நீல வல்லி, கோமேதக வல்லி, வைடூரிய வல்லி என்னும் உயர்ந்த நவசக்திகள் (சிவத்தைக் காதலித்துக் கருவுற்று, இறைவி கட்டளைப்படி கருவுயிர்க்காமல் சுமந்து வருந்தி கந்தன் தோன்றியபின் இறைவியின் அருள் சேர்ந்த அறக் கருணையால்) தம் துன்பம் நீங்கப்பெற்று, விருப்பால் அளித்த வீரகேசரி, வீரமகேந்திரர், வீரமகேசுவரர், வீர புரந்தரர், வீர ராட்சசர், வீரமார்த்தாண்டர், வீரநாதகர், வீர தீரர் என்னும் எண்மருக்கும் முன் உதித்த மணங்கழும் மாலை அணிந்த வீரவாகுதேவர், நாரதமுனிவர் இயற்றிய வேள்வித்தீயில் தோன்றி அகன்ற இடங்கொண்ட உலக மனைத்தையும் அழித்துத் திரிந்த சிவந்த கண்களைப் பெற்ற ஆட்டுக் கடாயைப் பிடித்துக் கொண்டு வந்து, "எம் தலைவனே, இதனை ஊர்தியாகக் கொண்டு செலுத்துக," என்று கூறி அதனை முன்

விடுதலும், அதன் மீதேறி எட்டுத் திசைகளிலும் அதனைச் செலுத்தி விளையாடிய நாதனே!

படைப்புக் கடவுளான நான்முகனாகிய பிரமன் யாவும் தன்னால் படைக்கப் படுவனவாகும், என்ற அகந்தை முனைப்பாகிய செருக்கு உடைய மொழிகளைக் கூற, வேதத்தின் முதல் எழுத்துச் சிறப்பாக உவக்கக் கொண்டாடப் பெறும் பிரணவத்தின் பொருளைக் கேட்க, அதன் பொருளைப் பிரமன் மயங்கியுரைக்க, “உண்மைப் பொருளை உரைக்கவில்லை. இதனை உணராத நீ படைப்புத் தொழிலைச் செய்வது எவ்வாறு?” என்று முன்னாள் அவனைக் குட்டிச் சிறையில் இருத்திய கோமானே!

பின்னொருகால், மணம்விரிந்து வீசும் பொன் போன்ற கொன்றை மலர்மாலையை அணிந்த முறுக்கிய சடையையுடைய சிவபெருமான் பாராட்டிப் பேச அவர் முன் சிறந்த பிரமப்பொருளான பிரணவத்தின் பொருளை உபதேசித்தவனே! கொல்லும் கொடிய வேற்படையை உடைய தாரகாசுரன் மாய்ந்திடவும், மாயையோடு கூடிய பெரிய கிரௌஞ்ச மலை தூளாகும்படியும், வீரம் வாய்ந்த வடித்துக் கூர்மை வாய்ந்த தெளிந்த வேலாயுதத்தைச் செலுத்தியவனே!

சீரலைவாய் என்னும் சிறப்பு வாய்ந்த திருச்செந்தூர் என்னும் தலத்தில் எழுந்தருளிக் கருணை வெள்ளம் என்னும்படி அரியணையில் அமர்ந்திருந்து, வெள்ளை யானையான ஐராவதத்தை ஊர்கின்ற தேவேந்திரனுக்கு ‘அஞ்சாதே’ என்று அபயம் கொடுத்தருளி, கடல் நடுவிடத்திலுள்ள மயேந்திரபுரிக்குச் சென்று, தேவர்கள் வாழ்வுபெற விடுதலை அளிப்பானா என்று தேவர்களை வென்று சிறையிட்ட வெற்றியையுடைய அசுரர் தலைவனாகிய சூரபதுமனைக் கேட்டு வருக, என்று வீரவாகு தேவரைத் தூதனாக விட்டவனே!

கரிய நிறத்தையுடைய சூரபன்மன் தேவர்களை சிறை விடுத்து அடிபணியாமைமால் கொடிய அவுணர்களுடைய நால்வகைப்

படைகளையும் அழித்து, கதிரவன் பாறுகோபன் முதலான (அக்கினி முகன், வச்சிரவாகு, இரணியன் என்னும் சூரபன்மனுடைய) மக்களோடு அவன் தம்பியான சிங்கமுகனையும் கொன்று வெற்றியைக் குறிக்கும் வாகை மாலையைச் சூடியவனே!

நிலத்திற்கு ஆடைபோன்று சூழ்ந்திருக்கும் கடலின் நடுவில் புதிய மாமரமாய் நின்ற நெடிய சூரபன்மனுடைய உடலைப் பிளந்து கொன்ற ஒளிவீசும் வேலாயுதத்தை உடையவனே! போர் செய்தலின் வல்ல அவுண்ணான சூரபன்மனது உடல் இருகூறாகி, ஒரு கூறு வலிய மயிலும், மற்றொரு கூறு சேவலுமாகித் தூய்மையுற்றுச் சிறந்தெழுந்து காணப்படுதலும், சீறுகின்ற பாம்பைத் தாக்கியழிக்கும் அழகிய மயிலை வாகனமாகக் கொண்டு, அதனை ஊர்ந்து நடத்துகின்ற இளைமையுடையவனே!

எதிர்த்து உடல் மாறி வந்து சேவலாகிய பகைப் பொருளைத் திறலமைந்த கொடியாக ஏற்றுக்கொண்டு தனிப்பட உயர்த்திய மேலோனே! பிரமணாதியாய் முவர்க்கும் சூரபன்மனால் விளைந்த குறைகளைப் போக்கித் தேவர்களைத் தேவலோகத்தில் குடியேறும்படி செய்து தேவர்களைச் சிறை நீக்கி ஆட்கொண்ட தெய்வமே! வேதங்களின் முடிவாம் சித்தாந்த சைவசமயக் கொழுந்தாக இருப்பவனே!

திருப்பரங்குன்று எனும் தலத்தில் ஆறு முனிவர்கட்குத் தவத்தை அருளிய அருட் கடலே! (மேலோர்கள் செய்யும் தவமாகிய ஆறுகள் சென்று அடையும் தவம் ஆகிய கடல் போன்றவனே) தேவர் தலைவனான தேவேந்திரன் விரும்பி அளிக்கத் தெய்வானை அம்மையாரை மணந்து கொண்டவனே! சிவமுனிவரது காட்சி யருளினால் அழகிய இளமையான பெண் மானின் வயிற்றில் உதித்துப் பூக்கள் நிறைந்த குறிஞ்சி நில மக்களான வேட்டுவர்கள் மகிழும் படியாக தினைக் கொல்லையில் பரண்மீது காவல் காத்திருந்து

மேன்மை பொருந்தத் தெள்ளிய தினைமாவையும் தேனையும் விரும்பி அளித்த வள்ளிநாயகியாகிய கொடியை மணந்தவனே!

ஆறு திருத்தலங்களையும் தரிசித்துச் சட்டசரத்தை அன்போடு சொல்லுபவர்களுடைய உள்ளத்தில் குடி கொண்டு வாழ்பவனே! திருச்சீரலைவாய் என்னும் செந்திற் பதியைக் காக்கும் செவ்வேளே! கோடிக்கணக்காக வரும் பிறவிப்பகையும் அகால மரணமும், பல கோடி இடையூறுகளும், பலவான நோய்களும், பல கோடியான பாவச்செயல்களும், குனியமும், பாம்பும் பிசாகம் வலிமையுடைய பூதமும், தீயும் நீரும், போர்செய்யும் படையும், தீமை நீங்காத கொடிய விஷமும், துஷ்டமிருகம் முதலிய எவையும் எவ்விடத்திலாயினும் எம்மை வந்து எதிர்க்குமாயின் அவ்விடத்தில் மயில் வாகனமும், பன்னிரண்டு திருத்தோள்களும் கூறிய வேலாயுதமும், கச்சை அணிந்த அழகிய இடுப்பும், சிறிய திருவடிகளும், சிவந்த அழகிய கரங்களும், பன்னிரண்டு கருணைபொழியும் கண்களும், ஆறு திருமுகங்களும்,

எதிரில் தோன்றும் படியாக எழுந்தருளி, நேரும் இடர்களை யெல்லாம் தூளாக்கி, எவ்வரம் கேட்பினும் அவ்வரத்தைத் தந்து, மகிழ்ச்சியோடு என் உள்ளத்தில் புகுந்திருந்து, பலவகைப்பட்ட காவியங்களின் தொகுதியும், தமிழ்ப்புலமையும் தந்தருளி, நல்லொழுக்கத்தையும் உதவி, இப்பிறப்பில் உண்டாகின்ற அகப்பற்று, புறப்பற்று ஆகிய இரண்டினையும் நீக்கி, மும்மலத் தொடர்புகளையும் அகற்றுவித்து, அடியாருடன் கூட்டுவித்து, அவர்கள் அனுபவிக்கும் பேரின்பத்தை அடியேனும் அனுபவிக்கச் செய்து, திருவடித் தொண்டானாக ஆட்கொண்டருளி அடியனாகிய எனக்கு ஆண்டவனாகிய நீ முன்னின்று திரு அருள் புரிவாயாக.

21

தணிகைத் துதிகள்

அருளியவர் : பாம்பன் சுவாமிகள்

ஆதிமுதலாக உனை அண்டி என் உள்ளமதை
அறிவித்து நின்ற நிலையும்
அதன்பின்னர் நான் பட்ட அவதியால் இந்நேரம்
அறிவித்து நிற்கும் நிலையும்

பேதம் இல் பெரியை நீ அறிவையே ! இத்யாதி
பெற்றிகளும் நின் செயலினால்
பெற்றேன் எனாது பிற கடவுள்கள் செயல்என
பேசுவனோ? உன் கருணைதான்

வாதனையில் இன்னும் எனை வைக்கும் என்றால் இறையும்
வாழ் வதுண்டோ? என் மனு
வம்பிலே போமோ? வழக்காடி எப்படியும்
வாங்குவேன் அந் நியாயம்

சோதிகட்கு எல்லா மோர் சோதியே ! அப்பெரும்
சோதி நடுவான பொருளே !
சுப்பிரமதர்ப்பவிர் திருத்தணிகை வெற்பில்உறை
சுப்பிரமணியப் பிரமமே.

என்னை நீ பணி என்று எனக்கு அறிவு தந்தநாள்
எந்தநாள்? அந்தநாள் தொட்டு
இந்த நாள் வரையும் உன்தன்னையே கூவினேன்
எவன் என உசாவினாய் இன்று

உன்னுடைய சமூகத்திலேனும் என்குறை எடுத்து

ஓதுவதில் அறிய என்னினும்

உரிய வர்கள் இல்லை; எளியேன் மிகமயங்கிட

ஒளித்த இடமும் தெரிகிலேன்

இந்நிலம் தன்னிலே நின் அறிவு கொண்டவர்கள்

எவரையும் கண்டு இறைஞ்சி

இன்னநடை இன்னபடி என்று உணர என்றானும்

இதுவரையிலும் கண்டிலேன்

சொன்ன மொழி விபலமாகும் கொலோ? அருணகிரி

சுவாமியே ! சுக நேமியே !

சுப்பிரமதார்ப்பவிர் திருத்தணிகை வெற்பில்உறை

சுப்பிரமணியப் பிரமமே.

கண்கள் மங்கிக் காது அடங்கிக்

கருத்து மயங்கு முன்னே

தண் கொள் பங்கயங்கள் விள்ளும்

தணிகை நெடுங்கிரி வாழ்

பண்கள் பாடு வாயன் சேயன்

பனிமலர் மன் பணிகேர

கண்கள் ஈராறு எந்தை பாத

கமலம் வணங்குதுமே.

வெள்ளையாய பல் விழுந்து

விரைவு தளர்ந்திடு முன்

வள்ளல் நம்பன் பிள்ளையே

எம் மனதை உணர்ந்து அருளும்

தன்னையே அன்பின் ஏத்தித்

தணிகை நெடுங்கிரி வாழ்

மள்ளல் வேலன் மாசில் பாத

மலரை வணங்குதுமே.

கருத்துரை : ஆதிமுதலாக உன்னை அடைந்து என் உள்ளத்தில் உள்ளதை உனக்கு அறிவித்து நின்றேன். அதை நீ அறிவாய். அதன்பின் நான் பட்ட துன்பங்களையும் உன்னிடம் முறையிட்டு நிற்கின்றேன். அதையும் நீ அறிவாய். நான் பெற்றுள்ளவை எல்லாம் உனது அருளால் பெற்றவையே ! பிற கடவுளர் செயல் இது என்று நான் பேசவேணோ? மாட்டேன்.

இன்னமும் நான் துன்பம்படுமாறு வைத்தால் வாழ்வதுண்டோ? உன்னிடம் வழக்காடி எப்படியும் நியாயம் பெறுவேன். சோதிகளுக்கு எல்லாம் தலையாய சோதியே ! அப்பெரும் சோதியன் நடு நாயகமான பொருளே ! திருத்தணிகையுள் வாழும் சுப்பிரமணிய பிரம்மமே !

“என்னையே வணங்கு!” என்று நீ எனக்கு என்று அறிவு தந்தாயோ அன்று முதல் இந்த நாள் வரையில் நான் உன்னையே கூவினேன். உன்னுடைய சந்நிதியில் என் குறையை எடுத்துக் கூறுவதற்கு என்னினும் உரியவர் எவர்? எவருமில்ர். எனியேன் மயங்க நீ எங்கு ஒளித்தாய்? ஒளித்த இடமும் தெரியவில்லையே.

இந்த பூமியிலே உன்னை அறிந்தவர் எவரேனும் இருந்தால் அவரிடம் சென்று வணங்கி இரந்து ‘இன்னநடை இன்னபடி’ நீ இருப்பாய் என்று அறியலாம் என்றாலோ அத்தகையவர் எவரையும் இதுவரை கண்டிலேன். சொன்ன சொல் வீணாகுமோ? அருணகிரி சுவாமியே! திருத்தணிகை வாழ் சுப்பிரமணிய பிரம்மமே!

கண்கள் ஒளிமங்கி, பார்வை மங்கி, காது கேட்பது அடங்கி, கருத்து மயங்கும் முன்னே தணிகை வாழ் முருகனின் திருவடித் தாமரையை வணங்குவேன்.

பற்கள் விழுந்து, வேகமான நடையும் தளர்ந்துபோகும் முன்னே வள்ளலாகிய சிவபெருமானின் பிள்ளையாகிய என் மனத்தை உணர்ந்து அருளும் தணிகை வாழ் வேலனின் திருப்பாத மலரை வணங்குவேன்.

22

கந்தர் சரணப் பத்து

அருளியவர் : இராமலிங்க சுவாமிகள்

அருள் ஆரமுதே! சரணம்! சரணம்!

அழகா! அமலா! சரணம்! சரணம்!

பொருளா எனை ஆள் புனிதா! சரணம்!

பொன்னே! மணியே! சரணம்! சரணம்!

மருள்வார்க்கு அரியாய் சரணம்! சரணம்!

மயில்வாகனனே! சரணம்! சரணம்!

கருணாலயனே! சரணம்! சரணம்!

கந்தா சரணம்! சரணம்!

கருத்துரை : அருள் அமுதே! சரணம்! சரணம்! அழகனே! குற்ற மில்லாதவனே! சரணம்! சரணம்! தனிப்பரம் பொருளாய் விளங்குபவனே! எனை ஆண்டருள் தூயனே! சரணம்! சரணம்! பொன்னே! மணியே! சரணம்! சரணம்! மயில் வாகனனே! சரணம்! சரணம்! கருணையே கோயில்கொண்டவனே! சரணம்! சரணம்! கந்தா! சரணம்! சரணம்!

23

சத்ரு சங்காரவேல் பதிகம்

‘சத்ரு சங்கார வேல் பதிக’ த்தைப் பாடியவர் யார் என்று தெரியவில்லை. இது மிகப் பழைமையான நூல் அன்று ; எனினும், சமஸ்கிருதத்திலுள்ள பிரயோக நூலைப் போல் அமைந்திருத்தலால், வேல் பூஜையைக் கொண்ட முருக பக்தர் ஒருவர் தமக்கு நேர்ந்த இடையூறுகளை அகற்றிக்கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று அறியக்

கிடக்கின்றது. இந்நூலால் சங்கா தோஷம், - காற்று சேஷ்டை வியாதிகள், விரோதிகள், இடையூறுகள் முதலானவற்றிலிருந்து விடுபடலாம் என்பது உறுதி. வேல் பூஜை செய்து இதனைப் பாராயணம் செய்வார், பிறரையும் இதனை ஒதச் செய்து துன்பங்களினின்றும் விடுவிக்கலாம், எனவே, இது ஒரு பிரயோக நூல்.

சண்முகக் கடவுள் போற்றி! சரவணத் துதித்தோய் போற்றி!
கண்மணி முருகா போற்றி! கார்த்திகை பாலா போற்றி!
தண்மலர்க் கடப்ப மாலை தாங்கிய தோளா போற்றி!
விண்மதி மதன வள்ளி வேலவா போற்றி! போற்றி!

அப்பமுடன் அதிரசம் பொரிகடலை துவரைவடை
அமுதுசெய் இபமுகவனும்
ஆதி கேசவன் இலட்கமி திங்கள் தினகரன்
அயிரவாதம் வாழ்கவே
முப்பத்து முக்கோடி வானவர்கள் இடர்தீர
முழுதுபொன் உலகம் வாழ்க
மூவரொடு கருட கந்திருவர் கிம்புருடரும்
முதுமறைக் கிழவர் வாழ்க
செப்ப அரிய இந்திரன் தேவி அயிராணிதன்
திருமங்கலம் வாழ்கவே
சித்த வித்தியாதரர் கின்னரர்கள் கனமான
தேவதைகள் முழுதும் வாழ்க
சப்தகலை விந்துக்கும் ஆதியாம் அதிரூப
சரஹணனை நம்பினவர்மேல்
தர்க்கமிட நாடினரைக் குத்தி எதிர் ஆடிவிடும்
சத்ரு சங்கார வேலே.

சிற்றிலக்கியங்களில் சிங்கார வேலன்

சித்தி சுந்தரி கௌரி அம்பிகை க்ருபாநிதி
 சிதம்பரி சுதந்திரி பர
 சிற்பரி சுமங்கலி நிதம்பரி விடம்பரி
 சிலாசுத விலாச விமிலி
 குத்து திரிகுலி திரிகோணத்தி ஷட்கோண
 குமரி கங்காளி ருத்ரி
 குலிச வோங்காரி ரீங்காரி யாங்காரி யூங்
 காரி ரீங்காரி யம்மா
 முத்தி காந்தாமணி முக்குண துரந்திரி
 மூவர்க்கும் முதல்வி ஞான
 முதுமறைக் கலைவாணி அற்புத புராதனி
 மூவுலகும் ஆன சோதி
 சத்தி சங்கரி நீலி கமலி பார்வதி தரும்
 சரஹணனை நம்பினவர்மேல்
 தர்க்கமிட நாடினரைக் குத்திஎதிர் ஆடிவிடும்
 சத்ரு சங்கார வேலே.

மூரிஉள முப்பத்து முக்கோடி தேவரும்
 முனிவரோடும் அசுரர்கூடி
 முழுமந்தர கிரிதன்னை மத்தாகவே செய்து
 முற்கணத்து அமுது பெறவே
 கோரமுள வாசுகியின் ஆயிரம் பகுவாயில்
 கொப்பளித்திடு விடங்கள்
 கோளகையும் அண்டங்க ளியாவையும் எரித்திடும்
 கொடிய அரவினைப் பிடித்து
 வீரமுடன் வாயினாற் குத்தி உதிரம்பரவ
 இருதாளிலே மிதித்து
 விரித்தும் கொழுஞ் சிறகு அடித்தே யெடுத்து உதறும்
 விதமான தோகை மயிலில்

சரியாகத் தினம் ஏறி விளையாடி வருமுருக
 சரஹண்ணை நம்பினவர் மேல்
 தர்க்கமிட நாடினரைக் குத்தி எதிர் ஆடிவிடும்
 சத்ரு சங்கார வேலே.

உக்ரம் உள தாருகன் சிங்கமா சூரனும்
 உன்னுதற்கு அரிய சூரன்
 உத்திகொளும் அங்கிமுகல் பானுகோபன் முதல்
 உத்தண்ட அசுரர் முடிகள்
 நெக்குவிட கரிபுரவி தேர்கள் வெள்ளங்கோடி
 நெடிய பாசங்கள் கோடி
 நிறையிலா அஸ்திரம் வெகு கோடிகள் குருதி
 நீறிற் சுழன்று உழலவே
 தொக்கு தொகு திதிதிதிமி டுண்டுடு டகுடிகு
 துந்துமித குகுதி திகுதை
 தோத்தி மிடங்குகு குடிங்குகு சங்குகெனத்
 தொந்தக் கவந்த மாட
 சக்ரமொடு சத்திவிடு தணிகை சென்னியில் வாழும்
 சரஹண்ணை நம்பினவர்மேல்
 தர்க்கமிட நாடினரைக் குத்தி எதிர் ஆடிவிடும்
 சத்ரு சங்கார வேலே

அந்தியிற்பேய் உச்சியுறு முனி காட்டேரி
 அடங்காத பகல் இரிசியும்
 அகோர கண்டங் கோரகண்ட சூன்யம்பில்லி
 அஷ்ட மோகினி பூதமும்
 சந்தியானவ குட்டிசாத்தி வேதாளமும்
 சாகினி டாகினிகளும்
 சாமுண்டி பகவதி ரத்தக்காட் டேரிமுதல்
 சஞ்சரித்திடும் முனிகளும்

சிந்தை நொந்து அலறித் திருவெண்ணீறு காணவே
 தீயில் இடுமெழுகு போலத்
 தேகமெல் லாம் கருகி நீறாகவே நின்று
 சென்னி இரு தணிகை மலையில்
 சந்ததங் கலியாண சாயுச்ய பதம் அருளும்
 சரஹணனை நம்பினவர் மேல்
 தர்க்கம் இட நாடினரைக் குத்தி எதிர் ஆடிவிடும்
 சத்ரு சங்கார வேலே

கண்டவிட பித்தமும் வெப்புதலை வலிஇருமல்
 காமாலை சூலை குஷ்டம்
 கண்டமாலைத் தொடை வாழை வாய்ப் புற்றினொடு
 கடினமாம் பெருவியாதி
 அண்டொணாத கரஞ் சீத வாதச் கரம்
 ஆறாத பிளவை குன்மம்
 அடங்காத இருபஃது மேகமுடன் நாலுலக்
 கத்தல் எண்ணாயிரம்பேர்
 கொண்டது ஒரு நோய்களும் வேல்என்று உரைத்திடக்
 கோஎன்ன ஓலம் இட்டு
 குலவு தினகரன் முனம் மஞ்சபோல் நீங்கிடும்
 குருபரன் நீறு அணிந்து
 சண்டமாருத வால வுத்தண்ட கெம்பீர
 சரஹணனை நம்பினவர்மேல்
 தர்க்கமிட நாடினரைக் குத்தி எதிர் ஆடிவிடும்
 சத்ரு சங்கார வேலே

மகமேரு உதயகிரி அஸ்தகிரியும் சக்ர
 வாளகிரி நிததவிந்தம்
 மாவுக்ரதரநரசிம்மகிரி அத்திகிரி
 மலைகளொடு மதன கமவா

ஜெகமெடுத்திடுபுட்ப தந்தம் அயிராவதம்
 சீர்ப் புண்டரீக குமுதம்
 செப்பு சாருவழும் மஞ்சனம் சுப்பிர
 தீப வாமன மாதிரி வா
 சுகி மகாபதும் னானந்த கார்க் கோடகன்
 சொற்சங்க பால குளிகள்
 தூய தக்கன் பதும் சேடனோடு அரவெலாம்
 துடித்துப் பதைத்து அதிரவே
 தகதகென நடனமிடும் மயிலேறி விளையாடும்
 சரஹணனை நம்பினவர்மேல்
 தார்க்கமிட நாடினரைக் குத்திஎதிர் ஆடிவிடும்
 சத்ரு சங்கார வேலே.

திங்கள் பிரமாதியரும் இந்த்ராதி தேவரும்
 தினகரரும் முனிவரோடு
 சித்ரபுத்திரர் மௌலி அகலாமல் இருபதம்
 சேவித்து நின்று தொழவும்
 மங்கை திரு வாணியும் அயிராணி யொடு சத்த
 மாதர் இருதாள்பணியவும்
 மகாதேவர் செவிசூறப் பிரணவம் உரைத்திட
 மலர்ந்த செவ் வாய்களாறும்
 கொங்கை களபம் புனுகுசவ்வாதும் அணிவள்ளி
 குமரி தெய்வானையுடனே
 கோதண்டபாணியும் நான்முகனுமே புகழ்
 குலவு திருத் தணிகை மலைவாழ்
 சங்கு சக்கர மணியும் பங்கயக் கர குமர
 சரஹணனை நம்பினவர்மேல்
 தார்க்கமிட நாடினரைக் குத்தி எதிர் ஆடிவிடும்
 சத்ரு சங்கார வேலே

மண்டலம் பதினாலு லோகம் அசைந்திட
 வாரிதி ஓர் ஏழும் வறள
 வலிய அசுரர் முடிகள் பொடிபடக் கிரவுஞ்ச எங்குமே
 மாரி எழத் துளி ஆகக்
 கொண்டல்நிறம் எனும் அசுரர் அண்டங்கள்
 கூட்டமிட்டு ஏக அன்னோர்
 குடல்கைகால் உடல்முளை தலைகள் வெவ்வேறாகக்
 குத்திப் பிளந்தெறிந்து
 அண்டர்பணி கதிர்காமம் பழனி சுப்ரமணிய
 ஆவினன்குடி ஏரகம்
 அருணாசலம் கைலை தணிகைமலை மீதில்உறை
 ஆறுமுகப் பரம குருவாம்
 சண்டமாருத காலசம்மார அதிவீர
 சரஹணனை நம்பினவர்மேல்
 தர்க்கமிட நாடினரைக் குத்திஎதிர் ஆடிவிடும்
 சத்ரு சங்காரவேலே

மச்சம் குதித்து நவ மணி தழுவ வந்தநதி
 வையாபுரிப் பொய்கையும்
 மதியமுத் தம்செயும் பொற்கோபுரத்து ஒளியும்
 வான்மேவு கோயில் அழகும்
 உச்சிதமதான திரு ஆவினன் குடியில்வாழ்
 உம்பர்இடர் முடிய நாக
 உக்ரமயில் ஏறிவரு முருக சரஹணபவ
 ஓங்கார சிற்சொருபவேள்
 அச்சத் க்ருபாகரன் ஆனமுறை செய்யவே
 ஆழியை விடுத்து ஆனையை
 அன்புடன் ரட்சித்த திருமால் முகுந்தன்னனும்
 அரிகிருஷ்ண ராமன் மருகன்

சச்சிதாநந்த பரமானந்த கரர்தந்த
 சரஹணனை நம்பினவர்மேல்
 தர்க்கமிட நாடினரைக் குத்திஎதிர் ஆடிவிடும்
 சத்ரு சங்கார வேலே.

கருத்துரை : ஆறுமுகங்களையுடைய பெருமானே! வணக்கம் சரவணப் பொய்கை என்னும் நீர்நிலையிலே தோன்றியவனே! வணக்கம்; கார்த்திகை மாதர் அறுவரால் வளர்க்கப்பட்ட பாலகனே! வணக்கம்; குளிர்ச்சி பொருந்திய கடப்ப மலர் மாலை தாங்கிக்கொண்டிருக்கும் தோள்களை உடையவனே; வணக்கம்; வானத்தில் தோன்றும் முழுச் சந்திரனை ஒத்த முகத்தையுடைய வள்ளியம்மை நாயகனே! வேலைக் கையில் உடையவனே! வணக்கம்.

அப்பம், அதிரசம், பொரி கடலை, துவரம் பருப்பு, வடை முதலியவற்றை உண்ணும் யானைமுகக் கடவுளும், முதல்வனான திருமாலும், இலக்குமியும், சந்திரனும், சூரியனும், ஐராவதம் எனும் வெள்ளையானையை ஊர்ந்து நடத்தும் தேவேந்திரனும், வாழமானும், முப்பத்து மூன்று கோடி தேவர்களும் துன்பங்கள் நீங்கி இன்பங்கள் அடையவும், தேவலோக முழுவதும் வாழவும், பிரம்மா, விஷ்ணு, சிவன் ஆகிய மூவர்களும், கருடர், கந்திருவர், கிம்புருடர், பழமையான வேதங்களை அறிந்த முனிவர்களும் வாழுதற்கு அருமையான இந்திரனுடைய மனைவியான அயிராணியின் திருமங்கலம் (தாலி) வாழவும், சித்தர், வித்தியாதர், கின்னரர் பெருமையுடை தேவர்களும், எல்லோரும் வாழவும், ஒலிக் கலைக்கு முதலான 'விந்து' வுக்கும் முதலாகவுள்ளவனான மிக்க அழகுபொருந்திய வடிவுடையவனான சரவணபவனான முருகப் பெருமானை முழுதும் நம்பி வாழும் மெய்யடியார்களுடன் விதண்டா வாதம் செய்வதற்குத்தேடி வருபவர்களைக் குத்தி, எதிர்த்துத் தோற்று அழிந்து விடும்படி செய்யும் வலிமையுள்ளது குகனது கையில் உள்ள சத்துரு சங்கார வேல்.

எல்லாவற்றையும் அடையச் செய்பவளும் அழகு உடையவளும், கௌரி என்ற பெயருடையவளும், கருணைச் செல்வமானவளும், சிதம்பரத்தில் எழுந்தருளியுள்ள சிவகாமியும், யாதொரு பந்தமும் இல்லாது சர்வ சகந்தரம் உடையவளும், மேன்மையான அறிவின் மேம்பட்டவளும், நித்ய சுமங்கலியும், நாளும் காப்பவளும், விஷங்களைப் பரிகரிப்பவளும், மலைபோன்ற மகனைக் கொண்ட பெரும் பெயருடைய குற்றமற்றவளும், பகைவரைக் குத்தும் முத்தலைச் சூலம் உடையவளும், முக்கோணத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவளும், அறுகோணத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் இளமையையுடைய கங்கையை தரித்தவளும், கோபத்தை யுடையவளும், குலிசம் என்ற ஆயுதத்துடன், 'ஓம்' என்ற பிரணவாக்ஷரத்தில் விளங்குபவளும், 'ரீம்' என்ற பீஜாக்ஷரம் உடையவளும், 'ஆம்' என்ற பிஜாக்ஷரம் உடையவளும், 'ஊம்' என்ற பீஜாக்ஷரம் உடையவளும், 'ரீம்' என்ற பீஜாக்ஷரத்தில் பிரகாசிப்பவளும் யாவார்க்கும் தாயானவளும் முத்தி அளிப்பவளும், ஒளி பொருந்திய ரத்தினம் போன்றவளும், சத்வம், ராஜதம், தாமதம் என்ற மூன்று குணங்களை நீக்கியவளும் பிரமன், விஷ்ணு, சிவன் என்ற மூவருக்கும் முதல்வியாக விளங்குபவளும், ஞானமாகிய பழமை கொண்ட வேதங்களை உணர்த்திய கலைமகளும் அற்புதமான பசுமையானவளும், மூன்று உலகங்களிலும் ஒளிமயமாய் விளங்குபவளும், இச்சை, ஞானம், கிரியை என்னும் மூவகைச் சத்திமயமானவளும், சங்கரன் பங்கில் இருப்பவளும், மங்கலத்தை செய்பவளும் நீல நிறமுடைய காளியும், தாமரை மலரில் எழுந்தருளியிருக்கும் இலக்குமியும் ஆகிய பர்வத ராஜன் அளித்த புத்திரியான பார்வதிதேவி பெற்ற புத்திரனாகிய சரவணபவனான முருகப்பெருமானை முழுதும் நம்பி வாழும் மெய்யடியார்களுடன் விதண்டாவாதம் செய்வதற்குத் தேடி வருபவர்களைக் குத்தி எதிர்த்து தோற்று அழிந்துவிடும்படி செய்யும் வலிமையுள்ளது. குகனது கையில் உள்ள சத்துரு சங்கார வேல்.

வலிமையுள்ள முப்பத்து மூன்று கோடி தேவர்களும், முனிவர் களும், அசுரர்களும், சேர்ந்து, மலையை மத்தாக நாட்டி, வாசுகியைக் கயிறாகக் கொண்டு முதல் தரமான அமுதத்தைப் பெறும் பொருட்டு, கடைய, ஆயிரம் வாய்களிலிருந்தும் கொப்பளித்திட்ட ஆலகாலம் விண்ணிலுள்ள உலக உருண்டைகளையும் அண்டங்கள் யாவற்றையும் எரித்த கொடுமையான வாசுகி எனும் பாம்பினைப் பிடித்து, வீரத்தோடு வாயினால் கொத்தி இரத்தம் பெருக்கி எடுத்துப் பரவுப்படி இருகால்களால் அப்பாம்பினை மிதித்துக்கொண்டு, வளப்பான தன் இறக்கைகளை விரித்து அடித்துக் கொண்டு, வாய் அலகால் எடுத்து உதறும் அழகமைந்த தோகையையுடைய மயிலின் மேல், முறையாக நாள் தோறும் விளையாடிக் கொண்டுவரும் முருகனை, சரஹணனை முழுதும் நம்பி வாழும் மெய்யடியார்களுடன் விதண்டாவாதம் செய்வதற்குத் தேடி வருபவர்களைக் குத்தி எதிர்த்துத் தோற்று அழிந்துவிடும்படி செய்யும் வலிமையுள்ளது குகனது கையில் உள்ள சத்ரு சங்காரவேல்.

கோபமுள்ள தாருகன், சிங்கமுகாசுரன், பத்மாசுரன், தந்திரத்தை மேற்கொள்ளும் தீயையு முகந்து கொள்ளும் பானுகோபன் முதலான இறுமாப்பு உடைய அசுரர்கள் கிரீடங்கள் தம்மிடத்தினின்றும் கழன்று விழவும், யானை, குதிரை, தேர்கள், வெள்ளம் என்னும் கணக்கின்படி கோடியும், நீண்ட கயிறுகள் கோடியும், அளவில்லாத அஸ்திரங்கள் கோடியும் ஆக, இவையாவும் இரத்தமாய் நீரின் கழல்களில் கழன்று தாருமாறாக கடி, தொக்கு, தொகு, திதிதி, திமி, டுண்டு, டு, டு, டகு, டிகு, துந்து, மிக, கு, குதி, திகு, கை, தோ, ததி, மிடங், கு, கு, கு, டிங், கு, கு, கு, சங்கு என்று ஒலியுடன் உருளத் தலையில்லாத முண்டங்கள் அவ்வொலிக்கு ஏற்ப நடன மாட, சக்கரத்துடன் சத்தியாகிய வேலையுடன் விட்ட தணிகை மலையின் உச்சியில் நித்தியவாசம் செய்கிற சரவணபவனான முருகப் பெருமானை முழுதும் நம்பி வாழும் மெய்யடியார்களுடன் விதண்டாவாதம் செய்வதற்குத் தேடி வருபவர்

களைக் குத்தி, எதிர்த்துத் தோற்று அழிந்து விடும்படி செய்யும் வலிமையுள்ளது குகனது கையில் உள்ள சத்துரு சங்கார வேல்.

பகலும் இரவும் கூடும் காலமான அந்திக் காலத்தில் தோன்றும் பேயும், உச்சி வேளையில் நடுப்பகலில் கோபம் மிக உடைய காட்டேரியும், மந்திரம், தந்திரம் எவற்றிற்கும் அடங்காது பகல் பொழுதில் உலவும் இரிசி என்ற துஷ்ட தேவதையும், அழகுடைய கழுத்து, விகாரமான கழுத்து என்பன பெற்ற அகோர கண்டம் என்று அழைக்கப்படும் பேய் வகைகளும், சூன்யமும், பில்லியும், எட்டுவகை மோகினிப் பிசாசுகளும், பூதங்களும், தோற்றிப் புதுமை காட்டி வருந்தும் குட்டிச்சாத்தான்களும், வேதாளங்களும், சாகினி, டாகினி எனும்பேய் வகைகளும், சாமுண்டி பகவதி என்னும் துர்தேவதைகளும், இரத்தத்தில் அவாக்கொண்ட இரத்தக் காட்டேரியும் ஆகிய பலமான காற்று உலகில் சஞ்சரிக்கின்ற மக்களைப் பிடித்து துன்புறுத்தும் முனிகளும் மனம் வருந்தி வாய்விட்டு அலறிக்கொண்டு, அழகும் தெய்வத் தன்மையும் பொருந்திய ரக்ஷையுமான வெண்மையான திருநீற்றைக் கண்டவுடனே நெருப்பில் இட்ட மெழுகு போலத் தேக மெல்லாம் கருகிச் சாம்பலாக நின்ற கோலத்துடன் தணிகை மலைமீதில் எழுந்தருளியிருக்கும் எப்பொழுதும் கலியாண (மங்களமான) சாயுச்சிய பதத்தைக் கொடுக்கும் இரு பாதங்களில் தலைவைத்து வணங்கும் சரவணபவனாகிய முருகப்பெருமானை முழுவதும் நம்பி வாழும் மெய்யடியார்களுடன் விதண்டாவாதம் செய்வதற்குத் தேடி வருபவர்களைக் குத்தி, எதிர்த்து தோற்று அழிந்து விடும்படி செய்யும் வலிமையுள்ளது குகனது கையில் உள்ள சத்துருசங்கார வேல்.

கண்ட விஷம், பித்தம், வெப்பு, தலைவலி இருமல் காமாலை, சூலை, குஷ்டம், கண்டமாலை, தொடை வாழை, வாயுப்புற்று முதலான நீக்குதற்குக் கடினமான பெரிய வியாதிகளும் சீத வாத சுரம், ஆறாத பிளவை, வயிற்றுவலியாகிய குன்மம், எவ்வித வைத்தியத்திற்கும் அடங்காத இருபது மேகரோகங்களும், நான்கு லட்சத்து

எண்ணாயிரம் பெயர்களைக் கொண்டதாகிய நோய்களும், வேல், என்று சொன்ன மாத்திரத்தில் 'கோ' என்று அலறிக் கொண்டு, விளங்குகின்ற சூரியன் முன்பு மேகம் போல நீங்கிவிடும். அத்தகைய வேலைக் கையில் கொண்ட தட்சிணாமூர்த்தியான சிவனுக்கு ஞானோபதேசம் செய்த குமரனாகிய குருபரன் (மேலான குரு) அருள் விளங்கும் திருநீற்றினை அணிந்து, வேகமாக அடிக்கும் காற்று நெடிய இறுமாப்புடைய பெருமை மிக்க சரவணபவனாகிய முருகனை முழுவதும் நம்பி வாழும் மெய்யடியார்களுடன் விதண்ட வாதம் செய்வதற்குத் தேடி வருபவர்களைக் குத்தி, எதிர்த்துத் தோற்று அழிந்து விடும்படி செய்யும் வலிமையுள்ளது குகனது கையில் உள்ள சத்ரு சங்கார வேல்.

மகாமேருமலையும், சூரியன் உதிக்கும் கிழக்கில் உள்ள உதயகிரி என்னும் மலையும், சூரியன் மறையும் மேற்கில் உள்ள அத்திகிரி என்னும் மலையும் சக்ரவாளகிரி என்னும் மலையும் நிடதமலையும், விந்தம் என்னும் மலையும், மிகக் கோபமுடைய நரசிம்மகிரி என்றமலையும், அத்திகிரி என்னும் யானைமலையும் ஆகிய மலைகளோடு, மன்மதனும் சுமக்கின்ற இன்பவாழ்வு கொள்ளும் உலகோர் சிறப்பித்துக் கூறும் புட்பந்தம், ஐயிராவதம், சிறப்புப் பொருந்திய தாமரை, குமுதம் என்று சொல்லப்படும் சாருவழமனுக்கு உரிய கட்டில், சுப்பிரதீபம், வாமனம் முதலான பாம்புகளான வாசுகி, மகாபதுமன், ஆனந்தன், கார்க்கோடகன், புகழ்ந்து சொல்லப்படும் சங்கபாலன், குளிகன், தூய்மையான தக்ஷகன் பதுமசேனாகிய நாகலோக வாசிகள் எல்லாம் துடிதுடித்துப் பதை பதைத்துச் சிதறி ஓடும்படியாகத் தகதக என்ற ஒளி மிக்க நடனத்தைச் செய்யும் மயிலின் மீது ஏறிக்கொண்டு விளையாடுகின்ற சரவணபவனான முருகனை முழுதும் நம்பி வாழும் மெய்யடியார்களுடன் விதண்டா வாதம் செய்வதற்குத் தேடி வருபவர்களைக் குத்தி, எதிர்த்துத் தோற்று அழிந்து விடும்படி செய்யும் வலிமையுள்ளது குகனது கையில் உள்ள சத்ரு சங்காரவேல்.

சந்திரன், பிரமன் முதலானவர்களும், இந்திரன் முதலான தேவர்களும், சூரியனும், முனிவர்களோடு அழகமைந்த, சித்திர புத்திரர் தலையில் அணிந்துள்ள கீரிடம் நீங்காமல் இரண்டு பாதங்களையும் தரிசித்து நின்று வணங்கித் தொழவும், பெண்களான அழகிய சரசவதியும், இந்திராணியோடு சப்த மாதர்கள் எனப்படும் பெண்கள் எழுவரும் இரண்டு பாதங்களில் பணிந்து நிற்கவும், மகாதேவனான சிவபெருமான் காதினால் கூர்ந்து கேட்கும்படி, பிரணவ மந்திரத்தின் உட்பொருளை எடுத்து உரைக்க மலர் போன்ற திறந்த வாய்கள் ஆறும், தனத்தின் மேல் சந்தன குழம்பும், புனுகு சவ்வாதும் அப்பி அணி செய்து கொண்டுள்ள வள்ளியம் பிராட்டியும், இளமையான அழகுடைய பெண்ணான தெய்வயானையுடன் வில்லைக் கையிலேந்திய திருமாலும், நான்கு முகங்களை உடைய பிரமனும், புகழ்கின்ற திருத்தணி என்னும் தணிகை மலையுச்சியில் வாழும் சங்கு, சக்கரம் அக்கமணி முதலானவை ஏந்திய தாமரை போன்ற கையை உடைய குமரனாகிய சரவணபவனான முருகனை முழுதும் நம்பிவாழும் மெய்யடியார்களுடன் விதண்டாவாதம் செய்வதற்குத்தேடி வருபவர்களைக் குத்தி, எதிர்த்துத் தோற்று அழிந்து விடும்படி செய்யும் வலிமையுள்ளது குகனது கையில் உள்ள சத்ரு சங்காரவேல்.

வட்டமான பதினான்கு உலகங்களும் அசைந்திடவும் ஏழு கடல்களும் வற்றிப்போகவும் வலிமை பொருந்திய அரக்கர்கள் உலகங்கள் எங்கெங்கும் கூட்டம் கூட்டமாய்ச் சிதறி செல்லவும், அவர்களுடைய குடல், கை, கால், உடல், மூளை, தலைகள் என்பவற்றைக் குத்திப்பிளந்து சிதற எறிந்து, தேவர்கள் தொழும் கதிர்காமம், பழனி, சுப்பிரமணியம் ஆவினன்குடி திருவேரகம், அருணாசலம் எனும் திருவண்ணாமலை, கயிலைமலை, திருத்தணிமலை, என்னும் இடங்களில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஆறு முகங்களை உடைய அறுமுகவன் என்னும் பெயருக்குரிய மேலான குருவாகும், கொடிய காற்றோடு கூடிய எமனை ஒத்து அழித்தலை

மேற்கொண்ட மிக்க வீரனான சரவணபவனாகிய முருகனை முழுவதும் நம்பி வாழும் மெய்யடியார்களுடன் விதண்டாவாதம் செய்வதற்குத் தேடிவருபவர்களைக் குத்தி, எதிர்த்து தோற்று அழிந்து விடும்படி செய்யும் வலிமையுள்ளது குகனது கையில் உள்ள சத்ரு சங்கார வேல்.

மீன்கள் குதித்தல், ஒன்பது மணிகள் தழுவி மிளிர்ந்தல் ஆகியவற்றைக் கொண்ட பெருக்கெடுத்து ஓடிவந்த நதியும், வையாபுரிப் பொய்கை என்ற பெரிய ஏரியும், இரவில் முழுச் சந்திரனைப்போல் ஒளிவீசும் அழகிய கோபுரத்தின் ஒளியும் வானளவு உயர்ந்த கோபுரத்தின் அழகும், மேன்மை பொருந்தியதான திருவாவினன் குடியில் வாழ்கின்ற தேவர்களின் துன்பத்தைப் போக்கிய தலைவன், வேகமான மயிலின் மீது ஏறி வருகின்ற முருகன், சரவணபவன், ஓங்காரமாகிய பிரணவத்தில் அறிவே வடிவாய் விளங்குபவன்! செவ்வேல் என்ற அழைக்கப்படுபவன்! அழிவில்லாதவன்! கருணைக்கு இருப்பிடமான முறையைச் செய்யும் காரணமாக சக்கரத்தை அனுப்பிக் கஜேந்திரன் என்ற யானையை அன்புடன் காப்பாற்றிய விஷ்ணு, முகுந்தன் என்கின்ற ஹரி கிருஷ்ணன், இராமன், என்னும் அவதாரத்தினர்க்கு மருமகன்! சச்சிதானந்தம் என்னும் மேலான ஆனந்தமயனான, தேவர்களின் வேண்டுகோளினால் கிடைக்கப் பெற்ற சரவணபவனாகிய முருகனை முழுதும் நம்பி வாழும் மெய்யடியார்களுடன் விதண்டாவாதம் செய்வதற்குத் தேடி வருபவர்களைக் குத்தி எதிர்த்துத் தோற்று அழிந்து விடும்படி செய்யும் வலிமை உள்ளது குகனது கையில் உள்ள சத்ரு சங்காரவேல்.

24

சப்பிரமணியர் விருத்தம்

[இதை அருளியவர் இன்னாரென்று தெரியவில்லை]

மாமேவு நவரத்ன கேயூர மணிமகுட
 மன்னிப் பொலிந்த முடியும்
 வச்சிர நுதல் திகழ் வெண்ணீறும் ஓர் ஆறு
 வதன பிம்பத்தின் அழகும்
 பாமேவு பத்தர்க்கு மடைதிறந்து அன்பு ஒழுகு
 பன்னிரு விழிக் கருணையும்
 பகர் அறிய பழமறை பழுத்துஒழுகு சிறுநகைப்
 பவளம் சிறந்த வாயும்
 காமேவு கர கமல பத்தியும் சேவலும்
 கனக மயிலும் கிண்கிணிக்
 காலும் முந்நூலும் வடிவேலும் என்மேலும் எக்
 காலும் துலங்க வருவாய்
 தாமோதரானந்த கோவிந்த வைகுந்த
 சரசகோபாலன் மருகா
 சதுர் மறைகளே தந்த பரமகுருவாய் வந்த
 சரவண பவானந்தனே

கண்கொண்ட பூச்சக்கரவாள கோளத்தை ஒரு
 கதிகொண்டு எழுந்து சுற்றிக்
 ககனகூடம் தடவியுக் சண்ட மாருத
 காலொடு கழன்று பின்னி
 விண்கொண்ட மேக படலத்தைச் சினந்துதன்
 மெய்யன்பன் என உகந்து
 விடல் அரவின் மகுடமுடி சடசடென உதறிநெடு
 மேருவொடு பாய்ந்து கொத்தித்

திண் கொண்ட வல்அசுரர் நெஞ்சு பறைகொட்டத்
 திடுக்கிட இடித்து மோதித்
 திறை கொண்டடித்து அமரர் சிறை கொண்டனைத்திலகும்
 சிறை கொண்ட மயில் வாகனா
 தண் கொண்ட நீப மலர்மாலை அணிமாற்பனே
 சரசகோபாலன் மருகா
 சதுர்மறைகளே தந்த பரமகுருவாய் வந்த
 சரவண பவானந்தனே.

துன்னு கயிலாயகிரி மேருகிரி கந்தமலை
 தோகைமலை கயிலைமலை வான்
 சோலைமலை மேவிய விராலிமலை மன்னிய
 சுவாமி மலையும் சிறந்த
 சென்னிமலை வேளூர் கடம்பமலை மேல வயல்
 திருஅருணையின் கோபுரம்
 திருவாவினன்குடி பரங்கிரி திருத்தணிகை
 சிவாசலம் திரு ஏரகம்
 இன்னில மதிக்கும் திருச்செந்தில் முதலான
 எண்ணப் படாத கோடி
 எத்தலமு நின்கருணை வைத்து விளையாடல்விதம்
 எத்தனை எனச் சொல்லுவேன்?
 தன்னை நிகர் ஒவ்வாத பன்னிருகை வேலனே
 சரசகோபாலன் மருகா
 சதுர் மறைகளே தந்த பரமகுருவாய் வந்த
 சரவணபவானந்தனே

நதியெங்கும் மூழ்கித் தலம் தோறும் சுற்றியு
 நல்ல நியமங்கள் செய்து
 நான் என்ற ஆணவங்கள் தள்ளினோம் என்று சிவ
 ஞானங்கள் பல பேசியும்

கதிகொண்ட மவுனியாய் அட்டமா சித்தியொடு
 கல்பந்தனைப் புசித்தும்
 கண்ணிறுக முடிச் சிவானந்தம் என்று செயல்
 கண்டு இருந்தோம் என்னவும்
 எதிர் ஒருவருக்கு ஒருவர் தார்க்கித்து மல் கட்டி
 இப்படி அனந்த கோடி
 இதுஅல்ல அதுஅல்ல என்று போராடுவது
 என்ன வகையோ அறிகிலேன்
 சதம் என்று உன்னை நான் நம்பினேன்; நம்பினேன்
 சரசகோபலன் மருகா
 சதுர்மறைகளே தந்த பரமகுருவாய் வந்த
 சரவண பவானந்தனே.

நாரதப் பிரமாதி அமரர் கின்னரர் உரகர்
 நாரணன்முதல் பண்ணவர்
 நடுக்கம் பொருந்திய இடுக்கண் களைந்திட
 நடக்கும் குழந்தை வயதில்
 குரபதுமாசுரன் கயமுகன் தாருகன்
 துன்முகன் பாணுகோபன்
 துட்டகிரவுஞ்ச கிரவுஞ்சசுரன் சிங்கனொடு
 சுற்றிய அரக்கரை எலாம்
 கோரசங்கார ரணதூளி படலம் கொண்டு
 கூறாடியுனது வெற்றிக்
 கொடி ஏற இந்திரன் மணிமுடி ஏற
 வானாடு குடியேற வைத்த துரையே
 தாரணியில் மேவு பரிபூரண உல்லாசனே
 சரசகோபாலன் மருகா
 சதுர்மறைகளே தந்த பரமகுருவாய் வந்த
 சரவண பவானந்தனே.

சீல மிகுந் தற்பரனை உன்னித்த தேகத்
 தியானத்து எழுந்து பொங்கிச்
 சில் என்று மெய்மறந்து ஆனந்த மவுனம்
 ஜெனிக்க குவிந்து கண்ணீர்
 ஆவி பொழியக் கருணை உள்ளம் கனிந்து உருக
 அன்பு உருக என்பு உருகவே
 அங்கம் குழைந்து புளகிக்க நின்று உருகுவார்
 அப்படியும் ஒன்று அறிவனோ ?
 காலம் கழித்து உண்டு வீணுக்கு அலைந்து பல
 காலப் பிரபஞ்ச மாயக்
 கடற்குள் படிந்தே கிடக்கின்ற பாசம்
 கடக்கும் படிக்கு அருள்வாய்
 தால முழுதுண்டு நிலைகண்ட கோதண்ட மால்
 சரச கோபாலன் மருகா
 சதுர் மறைகளே தந்த பரமகுருவாய் வந்த
 சரவண பவானந்தனே
 கல்லால் எறிந்து முன் எச்சிலைத் தந்து பின்
 கண்ணைப் பறித்து வைத்தும்
 கருது வசை சொல்லியும் செய்ய சிறு மைந்தனை
 கறிசமைத்து ஊண் அமைத்தும்
 வில்லால் அடித்து ஓர் பாயலில் தன்னுடைய
 விரதம் செலுத்து வித்தும்
 வேலையில் தூணோடு கழன்றும் பிரானுக்கு
 மெய்யன்பனென நடந்தும்
 நல்லார் எனப் பேறு பெற்றார்கள்; அது பண்டை
 நாள் செய்த பூசை ; ஈசர்
 தன் கிருபையாம் எனக்கு உன் கிருபை அல்லாது
 நாடுவது வேறும் உளதோ ?

சல்லாப உல்லாச வில்ஏறு வல்லாள
சர சகோபாலன் மருகா
சதுர்மறைகளே தந்த பரமகுருவாய் வந்த
சரவண பவானந்தனே.

அற்புதமிகப் புகழ் திருப்புகழ் விருப்பொடு சொல்
அருணகிரிதனை உகந்தாய்
அம்புவியில் இன்பமுறு கும்பமுனி முன்புவர
அன்புருகு பண்புரைத்தாய்
உற்பன அரக்க நெடு சார்ப்பன மனப்பய
முடற்ற நற்கீர னொருநாள்
வன்சலிகை தஞ்சம் என நெஞ்சு உருக வஞ்ச
கிரவுஞ்ச நேர்கிரி பிளந்தாய்
எப்படியு முற்படு வினைப்பயனுவப்பு மதை
இப்புவியிலே மறுப்பாய்
ஈது கலிகாலம் என்று எண்ண ஒண்ணாது
நான் ஏழை அடியேன் ஆகையால்
தற்பர தயாபர மனோரத மகிழ்ந்துதவு
சரசகோபாலன் மருகா
சதுர்மறைகளே தந்த பரமகுருவாய் வந்த
சரவண பவானந்தனே.

தூய பொறி ஐந்தையும் அடக்கிப் புலாதிகள்
சுழல்கின்ற வழிமறித்துச்
சுழிமுனை திறந்து மூலாதார மேலாம்
துவாதசாந்தத்தை மூட்டி
வாயுவை இறுக்கிப் பெலத்து வரு குண்டலியை
வவ்வி மேற்கொண்டு எடுத்து
வாசியை நடத்தி அவ்வோசையைத்தா என்று
வழிகொண்டு நாதவெளியில்

தோயும் பரம்பிரம பூரண விலாசமது
 சோதிப்பது என்ன எளிதோ?
 தொலையாது நிலையாது ஆகையால் உன்பதம்
 துணையே துணை பற்றினேன்
 தாயக மனோகர மயூர வாகன முருகா
 சரசகோபாலன் மருகா
 சதுர் மறைகளே தந்த பரமகுருவாய் வந்த
 சரவண பவானந்தனே!
 கிண்ணேறு வாராது பிணி ஒன்றும் சேராது
 கவலைப்படாது நெஞ்சம்
 சலியாது சலியாது நலியாது மெலியாது
 கலி என்ற பேய் ஆடாது
 விண்ணேறும் அணுகாது கன்மவினை தெடராது
 விஷமச் சுரம் வராது
 வெய்யபூதம் பில்லி வஞ்சனைகள் தொடரா
 விஷம் பரவு செந்தும் அடரா
 எண்ணேறு சனனங்கள் கிடையாது காலபயம்
 எள்ளளவுமே இராது இவ்
 ஏழைக்கிரங்கி அருள் தெய்வம் உனை அல்லால்
 இன்னம் ஒரு தெய்வம் உளதோ?
 கண்ணேறு கங்கைமலை மங்கையருள்தங்கமே
 சரச கோபாலன் மருகா
 சதுர்மறைகளே தந்து பரமகுருவாய் வந்த
 சரவண பவானந்தனே.

கருத்துரை : நவரத்தினங்கள் பதித்த கிரீடம் ஒளிவீசுகின்ற
 திருமுடியும், நெற்றியிலே விளங்குகின்ற திருநீறும், ஆறுமுகங்களின்
 அழகும், துதிக்கின்ற பக்தர்களுக்கு அருள் விரும்பி மடை
 திறந்ததுபோல அன்பு ஒழுகும் பன்னிரு கண்களின் கருணையும்,
 சொல்ல அரிதான பழைமையான வேதம் பழுத்து அதன் சாறு

ஒழுகுவது போன்ற புன்சிரிப்பும், பவளம் போன்ற செவ்வாயும், சேவலும், மயிலும், கிண்கிணி அணிந்த கால்களும், மார்பிலே கிடக்கும் பூணூலும், கையிலே ஏந்திய வடிவேலும், என்மேல் எப்போதும் விளங்க வருவாய், திருமாலின் மருகனே! நால் வேதங்களும் தந்து பரமகுருவாய் வந்த சரவண பவானந்தனே!

கயிலாயகிரி, மேருமலை, கந்தமலை, தோகைமலை, சோலை மலை, விராலிமலை, சுவாமிமலை, சென்னிமலை, வேளூர், கடம்ப மலை, திருவண்ணாமலை கோபுரம், திருவாவினன்குடி, திருப்பரங்குன்றம், திருத்தணிகை, திருச்செந்தில் ஆகிய எண்ணிலடங்காத ஸ்தலங்களில் நீ எழுந்தருளி நிகழ்த்திய திருவிளையாடல்களை என்ன என்று சொல்வேன்? பன்னிரு கைவேலனே! கண்ணனாக அவதாரம் செய்த திருமாலின் மருகா! நான்குமறைகள் தந்த குருநாதனாக வந்த சரவண பவானந்தனே!

புண்ணிய நதிகளில் மூழ்கியும் புண்ணியத் திருப்பதிகள் சென்றும், நல்ல ஆசாரங்களை மேற்கொண்டும், ஆணவத்தை அகற்றிவிட்டதாகக் கூறிக் கொண்டும், ஞானோபதேசங்கள் செய்து கொண்டும், மௌனியாய் காயகல்பங்களை உண்டும், கண்களை இறுகமூடி சிவானந்தம் கண்டோம் என்றும் ஒருவருக்கொருவர் எதிர்பேசி இது அன்று அது அன்று என்று பேசுவது என்னவகையோ அறியேன் - உன்னையே சதம் என்று நம்பினேன். கண்ணனாக அவதரித்த திருமாலின் மருகா! பரமகுருவாய் வந்த சரவண பவானந்தனே!

தேவர்களின் துன்பம் போக்கும் பொருட்டு, நடக்கின்ற சிறுவயதில் குரபதுமன், கஜமுகன், தாருகன், துன்முகன், பாணுகோபன், கிரவுஞ்சாகரன், சிங்கமுகாகரன் ஆகிய அரக்கரை எல்லாம் கொன்று, உனது வெற்றிக்கொடி கொண்டு இந்திரனுக்கு மணிமுடி அளித்து வானுலகிலே வாழ வைத்த துரையே! பூமியில் எழுந்தருளியுள்ள பரம உல்லாசனே! கண்ணனாய் அவதரித்த திருமாலின் மருகனே! பரமகுருவாய் வந்த சரவண பவானந்தனே!

மெய்ம்மறந்த தியானத்தில் ஆழ்ந்து, உடம்பு சில்லென்றாக, ஆனந்த மவுனத்தில் அழுந்தி, கண்ணீர் பெருக, உள்ளம் கனிந்து உருகுவார் சிலர். நான் அப்படி ஒன்றும் அறியேன். காலம்கழித்து உண்டும் வீணாக அலைந்தும், மாயப் பிரபஞ்சமாகிய கடலில் படிந்தும் பாசவலையில் சிக்கியுள்ள என்னை, அப்பாசம் கடக்கும்படி அருள்வாய்! கண்ணனாக அவதரித்த திருமாலின் மருகா! பரம குருவாய் வந்த சரவண பவானந்தனே!

கல்லால் அடித்தும் முதலில் எச்சில் தந்து பின் கண்ணைப் பறித்துத்தந்தும், வசை பாடியும், பிள்ளைக்கறி சமைத்து அமுது செய்வித்தும், வில்லால் அடித்தும், கடலில் கல்தூணைக் கட்டிச் சுழன்றும் அடியார் என்று புகழ்ப் பெற்றார்கள். அது பண்டைக் காலத்திலே செய்த பூசை. இப்போது எனக்கு உன் அருள் அல்லாது வேற ஏதும் வேண்டுவதில்லை. கண்ணனாக அவதரித்தத் திருமால் மருகா! பரமகுருவாய் வந்த சரவண பவானந்தனே!

அற்புதமான திருப்புகழை ஆசையோடு பாடிய அருணகிரி நாதரை ஏற்றாய். அகத்திய முனிக்கு உபதேசம் செய்தாய். நக்கீரரைக் காத்து அருளினாய். ஏழை அடியன். ஆகையால் இது கலிகாலம் என்று எண்ணக்கூடாது. அருள் புரிவாய். திருமாலின் மருகா! பரமகுருவாய் வந்த சரவணபவானந்தனே.

ஐம்பொறிகளையும் அடக்கி, புலன்கள் ஐந்தும் தங்கள் வழியே சுழலாது வழி மறுத்து நிறுத்தியும், மூலாதாரத்தில் இருக்கும் குண்டலினி சக்தியை எழுப்பியும், சுழும்னா வழியாக மேலேற்றிச் சென்று ஸஹஸ்ராரத்தில் கொண்டு நிறுத்தி அமுதம் பொழியச் செய்வது என்ன எளிய செயலோ?

ஆகவே, உனது திருவடித் தாமரைகளையே பற்றினேன். முருகா! திருமால் முருகா! பரமகுருவாய் வந்த சரவண பவானந்தனே!

பிணிகள் ஏதும் வரா. கவலைதோன்றாது. நெஞ்சு சலியாது ; நலியாது ; மெலியாது. கர்ம வினை தொடராது. சுரம், பூதம், பில்லி,

சிற்றிலக்கியங்களில் சிங்கார வேலன்

சூரியங்கள் தொடரா. விஷ ஐந்துக்கள் அணுகா. பிறவிப்பிணி இல்லை. யம பயம் சிறிதும் இல்லை. ஏழைக்கு இரங்கி அருளும் தெய்வம் உன்னையன்றி வேறுண்டோ? கங்கையும், மலைமங்கையும் அருள் தங்கமே! திருமாலின் மருகா! பரம குருவாய் வந்த சரவணபவானந்தனே!

25

அகத்தியப் பஞ்சகம்

அகத்தியப் பஞ்சகம் என்பது ஐந்து பாடல்கள் கொண்டது. அப்பாடல்கள் முறையே வரவேண்டல், அடைக்கலம், வணக்கம், தரவேண்டல், வாழ்த்து என்பன. இப்பாடல்களைப் பாடியவர் அகத்திய முனிவர் அல்லர் அவசியம் ஒவ்வொருவரும் படிக்க வேண்டிய பாடல்கள் இவை என்ற கருத்தில் இப்பெயர் சூட்டப்பட்டது போலும்.

குகனே! வருக! களங்கம் இலாக்

கோனே! வருக! கறைமிடற்றோன்

மகனே! வருக! மனம் பூத்த

மலரே! வருக! ஓர் ஆறு

முகனே! வருக! சிவானந்த

முதலே! வருக! அடியாரின்

அகனே! வருக! பழநிமலை

அரசே! வருக! வருகவே!

கருத்துரை : குகனே! வருவாயாக! குற்றமில்லாத அரசே! வருவாயாக! ஆலால விஷக் கறை கொண்ட சிவன் மகனே! வருவாயாக! மனத்தில் மலரும் மலர் போன்றவனே! ஒப்பற்ற ஆறு முகங்களை உடையவனே! வருக! சிவானந்தத்தின் முதல்வனே!

வருக! அடியார்களின் மனத்தில் இருப்பவனே! வருக! பழநி மலைக்கு
அரசே! வருக! வருகவே!

கந்தா! சரணம்! அயில் வேல்
செங்கரனே! சரணம்! காமாரி
மைந்தா! சரணம்! செந்திருமால்
மருகா! சரணம்! வறியேன் தன்
சிந்தாகுலம் தீர்த்து அருள் செய்யும்
சேயே! சரணம்! எனைக்காக்கும்
எந்தாய் சரணம்! பழநிமலை
இறைவா! சரணம் சரணமே

கருத்துரை : கந்தப் பெருமானே! அடைக்கலம். கூரிய வேல் தாங்கிய
சிவந்த கையை உடையவனே! அடைக்கலம். சிவபெருமானுக்கு
மைந்தனே! அடைக்கலம். இலட்சுமி பதியான திருமாலின் மருகனே!
அடைக்கலம். ஏழையான என்னுடைய மனத்துன்பத்தை போக்கிக்
காக்கும் செந்நிற முடையவனே! அடைக்கலம். என்னைக்
காத்தருளும் தந்தையே! அடைக்கலம். பழநித் தலைவா!
அடைக்கலம். அடைக்கலம்.

சிவமே ! போற்றி! சிற்சபையோன்
செல்வா! போற்றி ! கௌமாரர்
தவமே! போற்றி! விண்ணுலகத்
தலைவா! போற்றி! என்போல்வார்
பவமே ஒழிக்க வந்தருளும்
பதியே! போற்றி! அந்நாளில்
அவமே பொடித்த பழநிமலை
அண்ணா! போற்றி! போற்றியே.

சுற்றிலக்கியங்களில் சிங்கார வேலன்

கருத்துரை : சிவமாக விளங்குபவனே! வணக்கம். சிற்சபையில் நடமிடும் கூத்தப் பிரானின் செல்வனே! போற்றி! முருகனை வழிபடுவோர் தவமே போற்றி! விண்ணுலகத்தினர் தலைவனே! போற்றி! என்போன்றார் வினைப்பயன் ஒழிக்க வந்தருளும் தலைவா! வணக்கம்! பழநித் தலைவா! போற்றி! போற்றி!

நாதா! தருக! நலமெல்லாம்
நண்பே! தருக! உனை வேண்ட
போதா! தருக! மெய்ஞ்ஞானம்
புனிதா! தருக! கருணை பொறை
தாதா! தருக! கல்வி குணம்!
தையே! தருக! கேட்ட தெல்லாம்
ஈதா! என்னும் பழநிமலை
இறைவா! தருக! தருகவே

கருத்துரை : தலைவா! நல்லன யாவும் தருக! நட்பினைத் தருக! உன்னை வேண்டும் அறிவு தருக! மெய்ஞ்ஞானம் தருக! புனிதனே! கருணையும் பொறையும் தருக! வள்ளலே! கல்வியும் குணமும், தையும் தருக! கேட்டன எல்லாம் இதோ எனக் கொடுக்கும் பழநி மலைத் தலைவனே! தருக! தருகவே!

கூர்வேல் வாழி! தேவர் தொழும்
குமரன் வாழி! நடனமயில்
சீர்மன் வாழி! வலன் உயர்த்த
சேவல் வாழி! வள்ளிதெய்வப்
பேர்மான் வாழி! பேச அரிய
பெரியோர் வாழி! செஞ்சாலி
ஆர்வண் பண்ணைப் பழநிமலை
அப்பன் வாழி! வாழியவே!

கருத்துரை : கூரிய வேல் வாழ்க! தேவர்கள் வணங்கும் குமரப்
பெருமான் வாழ்க! நடனமிடும் மயில் சிறப்போடு வாழ்க!
வலப்புறத்தில் உயர்த்தி சேவல் வாழ்க! வள்ளி தெய்வயானை வாழ்க!
பெரியோர் வாழ்க! சிவந்த நெல் விளையும் வயல் சூழ் பழநிமலை
அப்பன் வாழ்க! வாழ்கவே!

26

செந்தில் வேலவன் தோத்திரம்

தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூல் நிலையம் வெளியிட்டுள்ள
“முருகர் கதம்ப” த்திலிருந்து இப்பாடல் வெளியிடப் படுகிறது.
ஆசிரியர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை.

பலவகைப் பிறவி தன்னிலே பிறந்து
பண்டு நான் செய்த பாவம்
பலித்திடும் வகையால் மீளவும் இந்தப்
பார்தனில் சென்னமே எடுத்துக்
கலகமே செய்யும் விழியினாற்கு இணங்கி
காதலே அநுதினம் புரிந்து
கனவிலும் உனையே நினைவிலா அவலக்
கபடனை ஆளும் நாள் உளதோ?

தலமெனும் அயோத்தி நகர்தனை அன்னை
தன்மொழி தன்னினால் அகன்று
தையலும் தானும் தம்பியும் குறிஞ்சித்
தண் பெருங் கங்கையைக் கடந்து

சில வளகுகனைத் துணைவனாய்ச் செய்து
 சித்திர கூடமே அணுகச்
 சென்ற மால் மருகா ! செந்தில் வாழ் முருகா
 தேவனே ! அமர தேசிகனே !

27

பழநி வேலவன் தோத்திரம்

தஞ்சை சரகவதி மகால் நூல் நிலையம் வெளியிட்டுள்ள
 “முருகர் கதம்ப” த்திலிருந்து இப்பாடல் வெளியிடப் படுகிறது.
 ஆசிரியர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை.

அன்னைமார் சலித்தார்; அயனுமே சலித்தான்;
 அடிக்கடி என்னையே பிடிக்க வந்த
 அந்தகன் சலித்தான்; இந்த மாபாவத்து
 அழுந்தியே அநுதினம் திரிந்தேன்
 என்ன என்று உரைப்பேன்? பிறவியோ பிறந்து
 இறந்து பின் திரும்பவே பிறந்து
 எத்தனை செனனந் தன்னை யான் எடுப்பேன்
 இது ஒழித்தாளவே அருள்வாய்
 மன்னு ராவணன் பால் அங்கதன் தூதாய்
 மங்கையை விடுதி என்று உரைத்து
 மறுத்தவன் உரைத்த செய்தியால் வெகுண்டு
 வரிசிலை குனித்து நாண்ஏற்றிச்
 சின்ன பின்னங்களாய் அரக்கரைத் துணித்து
 தேருடன் பரிகரி உருளச்
 செய்த மால் மருகா! பழநிவாழ் முருகா!
 தேவனே! தேவர்கள் நாயகனே!

28

திருவிசைப்பா

அருளியவர் : சேந்தனார்

திருவிசைப்பா என்பது பன்னிரு திருமுறைகளுள் ஒன்பதாந் திருமுறையாக விளங்குவது. ஒன்பதாந் திருமுறையைப் பாடியவர் ஒன்பது பேர். அவருள் ஒருவர் சேந்தனார்.

சேந்தனார் திருவெண் காட்டிற்கு அருகே உள்ள நாங்கூரில் வாழ்ந்தவர்; நடராஜப் பெருமானுக்குத் தவிட்டமுது படைத்தவர்; சிதம்பரம் நடராஜப் பெருமானின் திருத்தேரைப் பல்லாண்டு பாடி ஓடச் செய்தவர்.

திருவிடைக் கழி என்பது திருக்கடலுருக்கு அருகே உள்ளது. தேவாரப் பாடல் பெற்ற வீரட்ட பதிகள் எட்டினுள் ஒன்று திருக்கடலூர். திருக்கடைக் கழியிலே முருகப் பெருமான் கோயில் கொண்டிருக்கிறார். திருவிடைக்கழி என்று பெயர் வரக்காரணம் என்ன? தெய்வயானைப் பிராட்டி திருப்பரங்குன்றம் செல்ல விடை பெற்ற இடம் இது ஆதலின் விடைக்கழி எனும் பெயர் பெற்றது. இந்த ஸ்தலத்திலே மகிழ் மரத்தடியில் சிவபெருமான் எழுந்தருளியுள்ளார். குரா மரத்தடியில் குமரக்கடவுள் கோயில் கொண்டுள்ளார். தெய்வயானை தவக்கோலத்துடன் தனியாக எழுந்தருளியிருக்கிறார்.

கந்தன்மீது காதல் கொண்டாள் ஒரு பெண். காதலால் மிக வருந்தினாள். அதை அறிந்த நற்றாய் இரங்குவதாகப் பாடப்பட்ட பாடல்கள் இவை.

மாலுலா மனம் தந்து என் கையில் சங்கம்
 வவ்வினான் மலைமகள் மதலை
 மேலுலாந்தேவர் குலமுழுதாளும்
 குமரவேள் வள்ளிதன் மணாளன்
 சேலுலாங் கழனித் திருவிடைக்கழியில்
 திருக்குரா நிழல் கீழ் நின்ற
 வேலுலாந் தடக்கை வேந்தன் என் சேந்தன்
 என்னும் என் மெல்லியல் இவளே.

கருத்துரை : இமவான் மகளாகிய பார்வதியின் மகன் தேவர்குலம் முழுதும் ஆட்கொள்ளும் குமரன், வள்ளி மணாளன், சேல் மீன்கள் திரிகின்ற நீர் நிறைந்த வயல் சூழ்ந்த திருவிடைக்கழியில் திருக்குரா மரத்தின் கீழ் எழுந்தருளியிருக்கின்ற வேலேந்திய கையுடைய தேவசேனாபதி, செவ்வேள் காதல் மயக்கம் கொண்ட மனம் எனக்குத் தந்து என் கையில் உள்ள சங்கு வளையல்களைக் கவர்ந்து கொண்டான் என்று மெல்லியலாளாகிய என் மகள் கூறுகிறாள்.

இவளைவார் இளமென் கொங்கை பீர் பொங்க
 எழில் கவர்ந்தான் இளம் காளை
 கவளமா கரிமேல் கவரிசூழ் குடைக்கீழ்
 கனகக் குன்று என வரும் கள்வன்
 திவள மாளிகை சூழ் திருவிடைக்கழியில்
 திருக்குரா நிழல் கீழ் நின்ற
 குவளை மாமலர்க்கண் நங்கை யாணைக்கும்
 குழகனல் லழகன்நங் கோவே

இளம் காளை போன்றவனும் பிணிமுகம் எனும் பெரிய யாணைமேல் ஏறி வெண்சாமரை வீச, வெண்கொற்றக்குடை நிழற் பொன்மலைபோல வருபவனும், கள்வனும், மாளிகை சூழ் திருவிடைக்

கழியில் குரா மர நிழலில் எழுந்தருளி நீலோத்பல மலர்போன்ற
கண்களை உடைய தெய்வ யானைக்கும் வள்ளிக்கும் கணவனாகிய
அழகனே இவளது மனங்கவர்ந்து கொண்டவன்.

கோவினைப் பவளக் குழமணக் கோலக்
குழாங்கள் சூழ் கோழிவெல் கொடியோன்
காவனற் சேனையென்னக் காப்பவன் என்
பொன்னை மேகலை கவர்வானே
தேவினற் றலைவன் திருவிடைக்கழியில்
திருக்குரா நிழல் கீழ் நின்ற
தூவி நற்பீலி மா மயில் ஊரும்
சுப்பிரமணியன் தானே.

கருத்துரை : இறை பணிபுரிகின்ற செம் பவளத்திருமேனியும் இளமை
பொருந்திய மணக்கோலமும் கொண்டு, கூட்டம் சுற்றி நிற்க
வெற்றிக்கொடி ஏந்திய சேவல் கொடியோனாகிய சுப்பிரமணியன்,
காவல் புரியும் நல்ல படை போல எல்லாரையும் காப்பாற்றுகிறவன்;
தேவ சேனாபதி; திருவிடைக்கழியில் திருக்குரா மரத்தின் கீழ்
இருப்பவன்; மயிலேறும் பெருமாள்; இவ்வளவு பெருமை வாய்ந்த
சுப்பிரமணியன் என் பொன் போன்ற மகளின் ஆடையைக் கவர்ந்து
கொண்டானே!

தானமர் பொருது வானவர் சேனை
மடியச் சூர் மார்பினைத்தடிந்தோன்
மானமர் தடக்கை வள்ளல் தன் பிள்ளை
மறை நிறைசட்டறம் வளரத்
தேனமர் பொழில் சூழ் திருவிடைக்கழியில்
திருக்குரா நிழல் கீழ் நின்ற
கோனமர் கூத்தன் குலஇளங்களிற்று என்
கொடிக்கு இடர் பயப்பதும் குணமே.

கருத்துரை : தேவர்கள் சேனை போர் செய்து குரனது சேனையால் அழிந்த போது தான் குரனோடு போர் செய்து அவன் மார்பு பிளந்தவனும், சிவபெருமானின் திருக்குமாரனும், வேதங்களில் கூறியபடி அறம் வளர திருவிடைக்கழியில் திருக்குராநிழலின் கீழ் எழுந்தருளியிருப்பவனும், கூத்தப் பெருமானின் குலத் தோன்றலும், யானை முகனும் இளையவனும் ஆகிய கந்தன் என் மகளுக்குத் துன்பம் விளைவிப்பது நல்ல குணம் ஆகுமா?

குண மணிக் குருளைக் கொவ்வையாய் மடந்தை
படும் இடர் குறிக் கொளாத தழகோ?
மணமணி மறையோர் வானவார்வையம்
உய்ய மற்று அடியனேன் வாழத்
திணமணி மாடத் திருவிடைக் கழியில்
திருக்குரா நிழல்கீழ் நின்ற
கணமணி பொரு நீர்க் கங்கை தன் சிறுவன்
கணபதி பின் இளங் கிளையே.

கருத்துரை : சிவமணம் வீசும் அழகிய அந்தணரும், தேவர்களும் இவ்வுலகமும் உய்ய, அடியேன் வாழ, மணி மாடங்கள் கொண்ட திருவிடைக்கழியில திருக்குரா மரத்தடியில் எழுந்தருளியுள்ளவனும், கங்காகதனும், கணபதியின் இளவலும், ஆகிய முருகன் நற்குணங்கள் நிரம்பியவனும், சிறுமியும், கொவ்வைக் கனிபோன்ற சிவந்த வாயுடையவனும் ஆகிய என் பெண்ணின் காதல் துன்பம் போக்க குறிக் கொண்டு காவாது இருப்பது அழகோ?

கிளை இளஞ் சேயக் கிரிதனைக் கீண்ட
ஆண்டகை கேடில் வேல் செல்வன்
வளை இளம் பிறைச் செஞ்சடை அரன்மதலை
கார்நிற மால் திரு முருகன்

திளை இளம் பொழில் சூழ் திருவிடைக்கழியில்
 திருக்குரா நிழல் கீழ் நின்ற
 முளை இளங் களிறு என் மொய் குழல் சிறுமிக்கு
 அருளும் கொல் முருகவேள் பரிந்தே

கருத்துரை : உயிர்களுக்கு உறவினனாகிய இளங்குமரனும், கிரவுஞ்சகிரி பிளந்த ஆண் வீரனும், வேல் படை ஏந்திய ஞானச் செல்வனும், வளை பிறை செஞ்சடையில் தரித்த சிவபெருமானின் இளைய செம்மலும் மேகநிறத் திருமாலின் மருகனும் திருவிடைக்கழியில் குரா மரத்தடியில் எழுந்தருளியிருப்பவனும் இளைய யானைக்கன்று போன்றவனுமாகிய முருகன் என் மகளுக்கு இரங்கி அருள் புரிவானா?

பரிந்த செஞ்சுடரோ? பரிதியோ? மின்னோ?
 பவளத்தின் குழுவியோ? பசும் பொன்
 சொரிந்த சிந்தூரமோ? தூமணித் திரளோ?
 சுந்தரத்து அரசு இது என்னத்
 தெரிந்த வைதிகர் வாழ் திருவிடைக் கழியில்
 திருக்குரா நிழல் கீழ் நின்ற
 வரிந்த வெம் சிலைக்கை மைந்தனை அஞ்சொல்
 மையல் கொண்டு ஐயுறும் வகையே

கருத்துரை : வேதங்கள் நான்கும் அறிந்த அந்தணர் வாழும் திருவிடைக் கழியில் குராமர நிழலில் எழுந்தருளியுள்ள குமரனை செம்மேனி ஞான ஒளியோ? மின் ஒளியோ? சிவந்த ஞாயிறோ? மின் ஒளியோ? பவளக் கொடிக் கொழுந்தோ? பசும் பொன்னை உருக்கி வார்த்த செந் திரு மேனியோ? மாசற்ற மாணிக்கக் குவியலின் ஒளியோ? அழகுக்கு அரசு இதுவோ? என்று காம மயக்கம் கொண்டு ஐயம் கொள்வதன் திறம் என்ன?

வகை மிகும் அகரர் மாளவந்து உழிஞை
 வானமர் வினைத்த தாளாளன்
 புகைமிகும் அனலில் புரம்பொடி படுத்த
 பொன்மலை வில்லிதன் புதல்வன்
 திகைமிகு கீர்த்தித் திருவிடைக் கழியில்
 திருக்குரா நிழல்கீழ் நின்ற
 தொகை மிகு நாமத் தவன் திருவடிக்கு என்
 துடியிடை மடல் தொடங்கினனே.

கருத்துரை : பல்வகைப்பட்ட அகரர்களும் மாய்ந்து ஒழியும்படிவந்து
 மதில் வளைதலாகிய உழிஞைப் போர் புரிந்தவனும், முப்புரங்களை
 எரித்த மேருவை வில்லாக வளைத்த, சிவபெருமானின் திருமகனும்,
 திக்கெலாம் புகழ் திருவிடைக்கழியில் திருக்குராமரத்தின் கீழ்
 எழுந்தருளியிருப்பவனும் ஆயிரம் நாமங்கள் கொண்டவனும், ஆகிய
 முருகப் பெருமான் திருவடி இன்பம் வேண்டி உடுக்கினை ஒத்த
 இடுப்பினை உடைய என் மகள் மடல் ஏறத் தொடங்கினாள். மடல்
 ஏறுதல் பெண்கள் செய்யுந் தொழில் அன்று என்று கூறி நான்
 தடுத்தேன்.

தொடங்கினள் மடலென்றணி முடித்தொங்கல்
 புற இதழாகிலும் அருளான்
 இடம் கொளக் குறத்தி திறத்திலும் இறைவன்
 மறத்தொழில் வார்த்தையும் உடையன்
 திடங் கொள் வைதிகர் வாழ் திருவிடைக்கழியில்
 திருக்குரா நிழல் கீழ் நின்ற
 மடங் கலை மலரும் பன்னிரு நயனத்து
 அறு முகத்து அமுதினை மருண்டே.

கருத்துரை : திருவிடைக் கழியிலே குரா மரநிழலில் அமர்ந்துள்ள
 ஆண் சிங்கம் போன்ற முருகனை அருள் நோக்குடைய பன்னிரண்டு

கண் கொண்டவனை, ஆறுமுகனை, என் மகள் கண்டு மயங்கி காதல் மிகுந்து மடல் ஏறத் தொடங்கினாள் என்பதை அவன் அறிந்தும், தன் மாலையிலிருந்து ஓர் இதழ் கூட அவளுக்குக் கொடுக்கவில்லை. வள்ளியிடத்தும் வன் சொல்லும் செயலும் உடையவன்.

மருண்டுறை கோயில் மல்கு நன் குன்றப்
பொழில் வளர் மகிழ்திருப்பிடவூர்
வெருண்ட மான் விழியார்க்கு அருள் செயாவிடுமே
விடலையே எவர்க்கும் பெய்யன்பர்
தெருண்ட வைதிகர் வாழ் திருவிடைக்கழியில்
திருக்குரா நிழல் கீழ் நின்ற
குருண்ட பூங் குஞ்சிப் பிறைச் சடைமுடிமுக்
கண்ணுடைக் கோமளக் கொழுந்தே.

கருத்துரை : உண்மை அன்புடைய அடியார்களும், தெளிந்த அறிவுடைய அந்தணர்களும், வாழ்கின்ற திருவிடைக்கழியில் குராமரத்தின் கீழ் எழுந்தருளி யுள்ளவனும், சிவபெருமானின் குலக் கொழுந்தும், செவ்வேளும் ஆகிய முருகன் சோலைமிகு திருப்பிடவூரிலுள்ள மருண்ட மான் நோக்குடை மாதர்க்கு அருள் புரியாது விடுவானோ? (திருப்பிடவூர் திருவிடைக்கழிக்கு வடக்கே திருச்சிராப்பள்ளிக்கு அருகே உள்ளது. வைப்புஸ்தலம்.)

கொழுந்திரள் வாயார் தாய் மொழியாகத்
தூய் மொழி அமரர் கோ மகனைச்
செழுந்திரள் சோதிச் செப்புறைச் சேந்தன்
வாய்ந்த சொல் இவை கவாமியையே

செழுந்தடம் பொழில் சூழ் திருவிடைக்கழியில்
 திருக்குரா நிழல் கீழ் நின்று
 எழுங் கதிர் ஒளியை ஏத்துவார் கேட்பார்
 இடர் கெடு மாலுலா மனமே.

கருத்துரை : சொல்வளத்துடன் கூடிய நற்றாய், செவிலித்தாய்
 கூற்றாக, தேவர் சிறை மீட்ட வேந்தனும், ஞான ஒளி வடிவினனுமான
 முருகக் கடவுளை செப்புறை என்ற ஊரில் வாழும் சேந்தன் சொல்லிய
 இப்பாடல்களால் துதிப்பவர் கேட்பவர் தம் மனத்துயர் நீங்கும்.

29

பெருவேண்டுகோள்

அருளியவர் : பாம்பன் சுவாமிகள்

கண்ணாயிரம் உடையான் முளை
 கனவில் சரணார்கண்
 எண்ணாயிரமுடையூர்தி இருந்தே
 சிறைமீட்பேன்
 உண்ணாய் துயரென்று ஓதிய
 உடையா யொளிர் பூவல்
 வண்ணாவயின் மன்னா! எனை
 மறவேல்! எனை மறவேல்!

அறிவேறுசை கீசவ்வியனார்
 சீடனடங்கா
 நெறியாலணை ஐம்பாதக
 நெடிவைக்களை இறைவா!
 பொறியாய்! அருள் நிலையாய்!
 அதிபுனிதா! வயின் முதல்வா!
 வறிதேதுமில் குமரா! எனை
 மறவேல்! எனைமறவேல்!

முருகா வயின் முருகா! என
 மொழியும் ஒரு மாதின்
 ஒரு காதலன் அவள் கையினை
 உதிரம் பெருக அரிகால்
 அருளால் அது வளரும் படி
 உயர் தண் அளியாளா!
 மரு மாலை கொள் மார்பா! எனை
 மற வேல்! எனை மறவேல்!

வெறி வண்டு இசை பாடும் பொழில்
 வேலூரினை ஆளும்
 பொறி தங்கிய புகழான்
 நல்லியக் கோடனுறங்கும்
 நெறி வந்தலர் வேல் ஏவுதி
 நெறியும் பகை என்ற
 மறியின் சுதை தலைவா! எனை
 மறவேல்! எனை மறவேல்

திங்கட் சடையவன் மங்களை
 திகழும் சிவ கோச
 மங்கை குமரேசற் றொழுதான்
 வைகிடன் எய்தி

சிற்றிலக்கியங்களில் சிங்கார வேலன்

அங்கைக் கிடுவல் வால்சி
அயின்றோதி மறைந்த
மங்குற் பகை மணியே! எனை
மறவேல்! எனை மறவேல்!

எளியேன் நவில் தமிழ்மாலை
இயம்போர் பொழுது என்முன்
அளியாலது என்னால் முடியாதே
என வினவிக்
களியோடு கரந்தாய் இது
காறுங் கொளல் அறியேன்
வளியூரொரு தேரா! எனை
மறவேல்! எனை மறவேல்!

மாடு ஆடுகள் பல்குந
திருவளமேவு பிரப்பைக்
காடாரிட மதினானடி
கருதும் பொழுது எதுவும்
ஊடாடல் இலாமே ஒருமொழி
ஓதி மறைந்த
வாடாமுக மூனியே! எனை
மறவேல்! எனை மறவேல்!

உரனந்திய பல வைணவர்
உரனார் சிவ நெறியை
நிரல் விஞ்சிய பலநிந்தை செய்
தெற்குந் துயர்தரலைத்
திரன் விஞ்சிய வதிகாரிமுன்
ஒழியும்படி செய்தாய்
வரமஞ்சிகை முருகா! எனை
மறவேல்! எனை மறவேல்!

பரிவாளர் களங் கோதொரு
 பஞ்சாமிர்த வண்ணம்
 இரியா வெனதுள நச்சி
 இனிதா மென்றொரு கிழமைப்
 பெரியாண் முனம் வந்தோதிய
 செந்தில் பெருமானே!
 வரிமா மறை இறைவா! எனை
 மறவேல்! எனைமறவேல்!
 முழுநாரொடு புகழ் பாடிய
 முனிவர்களுரே செய்
 தொழுநோயறவே செய்து ஒரு
 சுக நல்கிய துரையே!
 கழுகோதியிலமர் வேலவ!
 கருணாகர! முருகா!
 வழுவா வழிமுதல்வா! எனை
 மறவேல்! எனைமறவேல்!

கருத்துரை : கூர் வேலையுடைய மருகனின் திருவடிகளில்
 அடிமையாய் வணங்குகின்றவர், வறுமைத் துன்பத்தால் அந்நியரை
 அணுகி வருந்தார், யமனால் மடியமாட்டார், பகைவரால் கலங்க
 மாட்டார்; கருமங்களால் மீண்டும் பிறக்கமாட்டார்; வீணை எதற்கும்
 அஞ்சமாட்டார்!

30

திருத்தணிகைச் செவ்வேள் பதிகம்

அருளியவர் : திரு ஆமாத்தூர் தண்டபாணி சுவாமிகள்

தண்டபாணி சுவாமிகள் திருநெல்வேலியில் சைவ வேளாளர் மரபில் தோன்றியவர். வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள் என்றும் இவர் அழைக்கப்படுவார். முருகனை உபாசித்து எட்டு வயதிலேயே பாடும் பணி மேற் கொண்டு லட்சம் கவி பாடிய மகான். திரு ஆமாத்தூரில் பரிபூரணம் அடைந்தவர்.

சத்தி வடிவேலா தணிகை மலைச் சண்முகனே
பத்தி நெறியில் பழகினேன் - சித்திமுத்தி
பெற்று உவக்கும் ஆசைப் பெருக்கத்தால் பீழையுற்றேன்
சற்று உன் அருள் பேறு எனக்குத் தா

கருத்துரை : சக்திவடிவேலா! தணிகை மலைமீது வீற்றிருக்கும் சண்முகனே! பக்தி மார்க்கத்தில் பழகிவிட்டேன். முத்திப் பேறு பெறும் ஆசைக் கொண்டேன். உன் அருள் தருவாயாக.

பாடல் விருப்பம் படைத்த நீ பாவலர்
நாடல் அறிந்தும் மிக நல்கா விதம் யாதோ?
வேடர் புனத்தில் விளங்குபரன் மீதிருந்தாள்
தாள்தலையில் கொண்டாய் தணிகைமலைச் சண்முகனே!

கருத்துரை : பாடலை விரும்பும் நீ! பாவலர் நாடி வந்ததை அறிந்தும் அருள் புரியா விதம் என்னவோ? வேடர் புனத்தில் பரண் மீதிருந்த வள்ளியை விரும்பியவனே! தணிகை மலைச் சண்முகனே!

எத்துயரும் தீர்த்து அருள் பேரின்பம்
 நல்கும் நின் அருளை
 நத்துநலம் பெற்றும் நவையுடையார்
 போல் தளர்ந்தேன்
 கைத்துலக வாழ்வைக்
 கருதார் கருத்தில் ஒரு
 தத்துவமா நின்றாய்
 தணிகைமலைச் சண்முகனே.

கருத்துரை : எத்தகைய துன்பத்தையும் தீர்த்து அருட்பேரின்பம் கொடுக்கும் நினது அருளை விரும்பி நன்மை பெற்றும் துன்பமுடையார் போலத் தளர்வுற்றேன். இவ்வுலக வாழ்வைப் பெரிதாக விரும்பாது வெறுத்த உண்மைத்துறவிகள் உள்ளத்திலே ஒரு தத்துவமாக நின்றாய்! தணிகைமலைச் சண்முகனே!

மந்தக் கருத்துடையார் வாயில்
 தொறும் போய்ப் புகுவேற்கு
 எந்தக் கணத்தில் அருள் இன்ப
 நலம் ஈந்து அருள்வாய்?
 கந்தக் கடம்பு அணிவாய்
 கார்போல் மதம் பொழியும்
 தந்தக் கரியாய் தணிகை
 மலைச் சண்முகனே!

கருத்துரை : சிறு மதியாளார் தம் வீடுதொறும் போய்ப் புகும் எனக்கு எப்போது பேரின்பம் அருளப் போகின்றாய்? மணம் வீசும் கடப்பமாலை அணிந்தவனே! தணிகை மலைச் சண்முகனே!

பெண்ணார் மயல் நோய்ப்
 பிணக்குற்ற பேதமையால்
 விண்ணாடே முத்தி என
 வேண்டாத வீறு அருள்வாய்
 கண்ணாயிரத்தான் கனக நகர்க்
 காவல் கொண்டாய்
 தண்ணார் பொழில் சூழ்
 தணிகைமலைச் சண்முகனே!

கருத்துரை : பெண்கள் மீது கொண்ட மையலால் வானவர் உலகே முத்தி என மயங்கி விரும்பாத தைரியத்தை எனக்கு அருள்வாய்! கண்கள் ஆயிரம் கொண்ட தேவேந்திரனது அமராபுரியினைக் காத்துக் கொடுத்தவனே! குளிர்ந்த பொழில்கள் சூழ்ந்த தணிகை மலைச்சண்முகனே!

மெய்த் தகையோர் பாடல்
 மிகப் புனைந்தும் மேதினியில்
 பித்தன் அனையேன் பிழைக் கவிக்கு
 ஏன் இச்சை கொண்டாய்?
 அத்தன் இடத்துறையும் அம்பிகைப்
 பெண்ணாள் புதல்வா!
 சத்தமறை ஆர்க்கும் தணிகை
 மலைச் சண்முகனே!

கருத்துரை : உண்மையாகவே தகுதியுடையோர் பலர் பாடல்கள் ஏராளமாக உன்மீது பாடியிருக்க, பித்தனைப் போல்வானாகிய நான் பாடும் பிழை மலிந்த கவிக்கு ஏன் விருப்பம் கொண்டாய்? சிவபெருமானுடைய இடது பாகத்திலிருக்கும் பார்வதியின் மைந்தனே! வேதங்கள் ஒலிக்கும் தணிகை மலையில் எழுந்தருளியுள்ள சண்முகனே!

கண்டால் விரும்பு நலம் கை
கொடுக்க வேண்டும் என்றோ
உண்டாய உள்ளத்தின் உள்
வந்து உலவுகின்றாய்
வண்டாரும் வெட்சி மலர்
மாலைத் தோள்வலி தோய்
தண்டாயுதனே! தணிகை
மலைச் சண்முகனே!

கருத்துரை : வண்டுகள் மொய்க்கும் வெட்சி மலர்மாலை அணிந்த
தோற்களை உடைய தண்டாயுதனே! தணிகைமலைச் சண்முகனே!
கண்டவுடனே விரும்புகின்ற நலம் அருள வேண்டும் என்றோ என்
உள்ளத்திலே வந்து உலவுகின்றாய் ?

காமக் குரோதம் கழிந்தோர்
தம் வேடமிட்டும்
தாமக் குழலார் தமை
நாடித் தாழ்வேனோ ?
பூமற்கு இருவிலங்கு
பூட்டும் புகழ்க் குகனே!
சாமப் பொருளே! தணிகை
மலைச் சண்முகனே!

கருத்துரை : காமம் ஒழித்த, துறவி வேடம் பூண்டும், பெண்களை
நாடுவேனோ? பிரமனுக்கு விலங்கிட்டுச் சிறையில் தள்ளிய குகனே!
சாமவேதத்தின் பொருளே! தணிகைமலைச் சண்முகனே!

ஈரமிலா நெஞ்சகத்தேன்
என்றாலும் ஈடில் உன்தன்
பேர் அனந்தம் கூவும் பெருமை
ஒன்று பெற்றிலனோ?

கோரவன் சூர் கொன்ற வைவேல்
 கொற்றவா! குல்லை மலர்த்
 தார் அணிந்த மார்பா! தணிகை
 மலைச் சண்முகனே!

கருத்துரை : தணிகைமலையில் வீற்றிருக்கும் சண்முகனே! முல்லை
 மலர் மாலை அணிந்த மார்பனே! கொடியகூரரை அழித்து வெற்றி
 கொண்ட வேல் வீரனே! நான் இரக்கமற்ற நெஞ்சம் உடையவன்
 என்றாலும் ஈடில்லாத உனது பேரை எப்போதும் கூவிக்
 கொண்டிருக்கும் பெருமை ஒன்று மட்டுமாவது பெற்றிருக்கிறேன்
 அல்லவா!

மூவர் பெறும் வாழ்வும் விட்டுஉன்
 முண்டகத் தாள் வேண்டும் என்னைப்
 பாவ வினைவந்து படுத்தும்
 விதம் பார்த்திலையோ!
 சேவல் அணி கேதனத்துச்
 செவ்வேளே! சித்தர் குழாம்
 சாவு அகன்று வாழும் தணிகை
 மலைச் சண்முகனே

கருத்துரை : சேவல் கொடியுடைய செவ்வேளே! சித்தர்கள் சாதல்
 நீங்கி வாழும் தணிகைமலைச் சண்முகனே! உனது தாமரை திருவடி
 வேண்டும் என்னைப் பாவவினை வந்து படுத்தும் விதம் பார்க்க
 வில்லையா!

விற்குறவர் பேதையோடு

வேழமகள் என்னும் இவர்

நற்குழவியாய் புகழ்ச்சீர் நாய்

அடியேற்கு எய்துமதோ?

கற்குகைகள் தோறும் கவின்று

தவம் செய்வார்க்கு ஓர்

சற்குரவனானாய் தணிகை

மலைச் சண்முகனே!

கருத்துரை : குறத்தியாகிய வள்ளியோடு தெய்வயானை ஆகிய இருவர் தம் குழந்தை எனும் பெருமை அடியேனுக்குக் கிடைக்குமோ? மலைக் குகைகளில் தவம் செய்கின்றவருக்கு சற்குருவே! தணிகைமலைச் சண்முகனே!

பால் அறாவாயன் பறிதலையோர்

தம் குலத்துக்

காலன் எனத் தோன்றல் கதை

என்பார்க்கு அஞ்சுகின்றேன்

வேல் அணைக்கும் திண்டோள்

விகிர்தா! விரிகடல் குழ்

தால முற்றும் மெச்சும்

தணிகை மலைச் சண்முகனே!

கருத்துரை : உலகம் புகழும் தணிகை மலையீது வீற்றிருக்கும் சண்முகனே! வேல் ஏந்தியவனே! பால் மணம் மாறாத வாயுடைய சம்பந்தர் பறிக்கும் தலையினராகிய சமணர்களை அழிக்கத் தோன்றியது கதை என்று கூறுவாரைக் கண்டு நான் அஞ்சுகின்றேன்.

31

திருப்பள்ளி எழுச்சி

அருளியவர் : சிதம்பர சுவாமிகள்

திருமலி குணதிசை அருணன் நல் உதயம்
செய்தனன் ; இருவினைச்சம மலபாகப்
பருவமது உடையவர் தமது உளம் எனவே
பாரகம் விளங்கின ; அவர் குணக்கிரிமேல்
அருள்ஒளி வீசிநின்று இலகு நிற்பதம்போல்
அருக்கனும்குண திசைப்பொருப்பு எழுகின்றான்
இருள் அரு குறுமுனி பரவிய போரூர்
இறையவனே ! பள்ளி எழுந்தருளாயே.

கருத்துரை : கிழக்கே அருணன் உதித்துவிட்டான்; கர்மவினைகளும்
பிறவினைகளும் நீங்கிய உத்தமர் தம் உளம் போல் நிலம் தெளிந்து
விளங்கியது. அவர் தம் குணம் எனும் குன்றின் மீது நின் அருள் வீசி
நிற்கும் சிவந்த மலர்ப்பதம் போல் கிழக்கே சூரியன் உதித்துவிட்டான்.
போரூர் முருகனே! பள்ளி எழுந்தருள்வாய்.

பகர் அரு கடர்விடும் உனது அயில் கண்ட
பதகர்தம் மனம் எனச் சுரர் மனம் எனவே
புகர் உடு மழுங்கின ; விகசிதம் ஆகிப்
பொலிந்தன முளரிகள் தடம் தொறும் ; உனது
திகழ் பதம் அடைந்தவர் உயிர்ச்சிறு போதம்
தேய்ந்தென மதிஒளிதேய்ந்தது குணபால்
இகல் அறு கதிர் எழுகின்றது; போரூர்
இறையவனே! பள்ளி எழுந்தருளாயே.

கருத்துரை : ஒளி வீசும் உனது வேல்கண்ட அசுரர் மனம்போல
நட்சத்திரங் கள் ஒளியிழந்தன ; மறைந்தன. குளங்களிலே
தாமரைகள் மலர்ந்தன; உனது திருவடி அடைந்தவர் மாயை தேய்வது
போல் சந்திரன் ஒளி தேய்ந்தான். கிழக்கே சூரியன் எழுந்துவிட்டான்.
போரூர் இறைவா! எழுந்தருள்வாய்.

மன்மதன் விருதுகள் ஊதின பொழில் வாய்
மாயவன் கரப்படை தொனித்தது உன் எதிரே
தென்மலி மலரவன் ஊர்திகள் தடத்துச்
சிலம்பின ; நின்கொடி பத எச்சரிக்கை
பன்முறை பண்ணுவபோல் மனைதோறும்
பாழியம் குரல் ஒலிகாட்டின ; அருளால்
என் மல இருள் தெறும் ஆரிய! போரூர்
இறையவனே! பள்ளி எழுந்து அருளாயே.

கருத்துரை : மன்மதனுடைய விருதுகளான வண்டுகள்
சோலைகளிலே ஊதுகின்றன. திருமாலின் கரப்படையாகிய சங்கு
முழங்கியது; பிரமனின் வாகனமாகிய அன்னங்கள் குளங்களிலே
சிலம்பின; சேவல்கள் பன்முறை எச்சரிக்கை செய்வனபோல் வீடு
தோறும் கூவின. எனது வினை இருள் போக்கும் சீரியனே! போரூர்
முருகனே! பள்ளி எழுந்தருளாயே.

32

குமாரஸ்தவம்

அருளியவர்: பாம்பன் சுவாமிகள்

ஓம் ஷண்முக பதயே நமோ நம :

ஓம் ஷண்முக பதயே நமோ நம :

ஓம் ஷட்கிரீவ பதயே நமோ நம :

ஓம் ஷட்கிரீட பதயே நமோ நம :

ஓம் ஷட்கோண பதயே நமோ நம :

ஓம் ஷட்கோச பதயே நமோ நம :

ஓம் நவநிதி பதயே நமோ நம :

ஓம் சுபநிதி பதயே நமோ நம :

ஓம் நரபதி பதயே நமோ நம :

ஓம் சுரபதி பதயே நமோ நம :

ஓம் நடச்சிவ பதயே நமோ நம :

ஓம் ஷடக்ஷர பதயே நமோ நம :

ஓம் கவிராஜ பதயே நமோ நம :

ஓம் தவராஜ பதயே நமோ நம :

ஓம் இகபர பதயே நமோ நம :

ஓம் புகழ்முனி பதயே நமோ நம :

ஓம் ஜயஜய பதயே நமோ நம :

ஓம் நயநய பதயே நமோ நம :

ஓம் மஞ்சள பதயே நமோ நம :

ஓம் குஞ்சரி பதயே நமோ நம :

ஒம் வல்ல பதயே நமோ நம :
 ஒம் மல்ல பதயே நமோ நம :
 ஒம் அஸ்த்ர பதயே நமோ நம :
 ஒம் சஸ்த்ர பதயே நமோ நம :
 ஒம் சஷ்டி பதயே நமோ நம :
 ஒம் இஷ்டி பதயே நமோ நம :
 ஒம் அபேத பதயே நமோ நம :
 ஒம் சுபோத பதயே நமோ நம :
 ஒம் வியூக பதயே நமோ நம :
 ஒம் மயூர பதயே நமோ நம :
 ஒம் பூத பதயே நமோ நம :
 ஒம் வேத பதயே நமோ நம :
 ஒம் புராண பதயே நமோ நம :
 ஒம் பிராண பதயே நமோ நம :
 ஒம் பக்த பதயே நமோ நம :
 ஒம் முக்த பதயே நமோ நம :
 ஒம் அகார பதயே நமோ நம :
 ஒம் உகார பதயே நமோ நம :
 ஒம் மகார பதயே நமோ நம :
 ஒம் விகாச பதயே நமோ நம :
 ஒம் ஆதி பதயே நமோ நம :
 ஒம் பூதி பதயே நமோ நம :
 ஒம் குமார பதயே நமோ நம :
 ஒம் அமார பதயே நமோ நம :
 ஒம் குமார குருப்போ நமோ நம :

கருத்துரை : ஒம் ஆறுமுகத் தலைவனே நமோ நம, ஒம் ஆறு வகைச்
 சமயங்களின் தலைவனே நமோ நம, ஒம் ஆறு கழுத்துக்களையுடைய
 தலைவனே நமோ நம, ஒம் ஆறு கிரீடங்களை அணிந்துள்ள

சிற்றிலக்கியங்களில் சிங்கார வேலன்

தலைவனே நமோ நம, ஆறுகோண சக்கரத்தில் எழுந்தருளியுள்ள தலைவனே நமோ நம.

ஓம் ஆறு தோத்திர நூல்களின் தலைவனே நமோ நம, ஓம் ஒன்பது வகை நிதிகளின் தலைவனே நமோ நம, ஓம் பேரின்ப முக்தி நிலையத் தலைவனே நமோ நம, ஓம் மன்னர் தலைவனே நமோ நம, ஓம் தேவர்களுடைய தலைவனே நமோ நம.

ஓம் கூத்தபிரானான ஆறுமுகச் சிவனே நமோ நம, ஓம் ஆறு எழுத்துடைய தலைவனே நமோ நம, ஓம் கவிராஜ தலைவனே நமோ நம, ஓம் தவம்புரிவோருக்கு அரசான தலைவனே நமோ நம, ஓம் இம்மைக்கும் மறு மைக்கும் தலைவனே நமோ நம.

ஓம் திருப்புகழ் அருளிய அருணகிரியாரின் தலைவனே நமோ நம, ஓம் வெற்றி மிகுந்த தலைவனே நமோ நம, ஓம் நயமாகச் செய்யும் தலைவனே நமோ நம, ஓம் அழகு வடிவான தலைவனே நமோ நம, ஓம் தெய்வானை அம்மையின் தலைவனே நமோ நம.

ஓம் வள்ளி அம்மையின் தலைவனே நமோ நம, ஓம் மல்யுத்தத்தில் வலிமையுடைய தலைவனே நமோ நம, ஓம் வேல் முதலான தெய்வப்படைகளின் தலைவனே நமோ நம, ஓம் கைவிடாப் படைகளின் தலைவனே நமோ நம, ஓம் சஷ்டித்தியின் கந்த விரதத் தலைவனே நமோ நம

ஓம் யாகத் தலைவனே நமோ நம, ஓம் பேதமற்ற தலைவனே நமோ நம, ஓம் மெய்யுணர்வு அருளும் தலைவனே நமோ நம, ஓம் படைகளின் அணிவகுப்புத் தலைவனே நமோ நம, ஓம் மயூர நாதனே நமோ நம.

ஓம் பூதங்களின் தலைவனே நமோ நம, ஓம் வேதங்களின் தலைவனே நமோ நம, ஓம் புராணங்களின் தலைவனே நமோ நம, ஓம் உயிர்களுக்கெல்லாம் தலைவனே நமோ நம, ஓம் அடியார்களுக்கு தலைவனே நமோ நம.

ஓம் முக்தி அளிக்கும் தலைவனே நமோ நம, ஓம் அகரத்துக்கு தலைவனே நமோ நம, ஓம் உகரத்துக்கு தலைவனே நமோ நம, ஓம் மகாரத்துக்கு தலைவனே நமோ நம, (ஆக்கல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் முத்தொழில் புரியும் அயன், அரன், அரி ஆகிய மும்மூர்த்திகளையும் உணர்த்துவோன் முருகனே என் பொருள்) ஓம் எங்கும் நிறைந்த தலைவனே நமோ நம.

ஓம் அனைத்துக்கும் முதல் காரணமான தலைவனே நமோ நம, ஓம் சகல செல்வங்களுக்கும் அண்டங்களுக்கும் தலைவனே நமோ நம, ஓம் மன்மதனை எரித்த தலைவனே நமோ நம, ஓம் குமரனாகிய தலைவனே நமோ நம.

33

ஸ்ரீ ஸுப்ரமண்ய த்ரிசுத அர்ச்சனை

ஓம் நம் ஸௌம் ஸ்ரீம் சரவணபவ ஸத்யோஜாத ஹ்ருதய ப்ரஹ்ம
ஸ்ருஷ்டி காரண சுப்ரஹ்மண்ய சிவ நாதாயநமஹ

- ஓம் ” நிர்லோபாய நமஹ
 ” நிஷ்களாய நமஹ
 ” நிர்மோஹாய நமஹ
 ” நிரஞ்ஜநாய நமஹ
 ” நிர்விகராய நமஹ
 ” நிராபாஸாய நமஹ
 ” நிர்விகல்பாய நமஹ
 ” நிராலம்பாய நமஹ
 ” நித்யத்ருப்தாய நமஹ

 ” நிரவத்யாய நமஹ
 ” நிருபத்ரவாய நமஹ
 ” நிதீசாய நமஹ
 ” நிர்ணயப்ரியாய நமஹ
 ” நித்யயோகீசாய நமஹ
 ” நிர்ணய சித்தாய நமஹ
 ” நதீநாம் பதயே நமஹ
 ” நித்ய நியமாய நமஹ
 ” நிஷ்கராணாய நமஹ
 ” நிஸ்ஸங்காய நமஹ

10

20

- „ நிதிப்ரியாய நமஹ
 „ நித்யபூதாய நமஹ
 „ நித்யகல்யாணகசீலாய நமஹ
 „ நித்யவஸ்துநே நமஹ
 „ நித்யாநந்தகுரவே நமஹ
 „ நியந்த்ரே நமஹ
 „ நியமாய நமஹ
 „ நித்யயோகிஸாக்ஷிப்ரியவாதாய நமஹ
 „ நாகேந்த்ர ஸேவிதாய நமஹ
 „ நாரதோபதேசகாய நமஹ 30
- „ நக்ந்ரூபாய நமஹ
 „ நாநாபாப த்வம்ஸிநே நமஹ
 „ நாதபீடஸ்தாய நமஹ
 „ நாதாந்தகுரவே நமஹ
 „ நாகபூஷண ஸுதாய நமஹ
 „ நாதஸாக்ஷிணே நமஹ
 „ நாகஸ்ரக்ராஸாய நமஹ
 „ நாகஸ்ரத்ர தராய நமஹ
 „ நடேசப்ப்ரியாய நமஹ
 „ நந்திதுவம்ஸிதே நமஹ 40
- „ நவரத்னோஜ்வலத்பாதநடகாய நமஹ
 „ நாட்யப்ரியாய நமஹ
 „ நூபுரஹாரகேயுரதராய நமஹ
 „ நிமிஷாத்மநே நமஹ
 „ நித்யசுத்தாய நமஹ
 „ நமஸ்காரப்பிரியாய நமஹ

- ” நாதபிந்துகளாமுர்த்தயே நமஹ
- ” நித்யகௌமாரவீரபாஹவே நமஹ
- ” நித்யமுக்தோபகேசகாய நமஹ
- ” நகராத்யந்த ஸம்பூர்ணாய நமஹ

50

ஓம் மம்ஸௌம் க்லீம் ரவணபவா வாமதேவ சிரஸேவிஷ்ணு
ஸ்திதிகாரண மகோத்ஸாஹாய நமஹ

- ஓம் ” மஹாபலாய நமஹ
- ” மஹாபுத்தயே நமஹ
- ” மஹாபஹவே நமஹ
- ” மஹாமாயாய நமஹ
- ” மஹாத்ருதயே நமஹ
- ” மஹாதநுஷே நமஹ
- ” மஹாபாணாய நமஹ
- ” மஹாகட்காய நமஹ
- ” மஹாகேடாய நமஹ

60

- ” மஹாகுலாய நமஹ
- ” மஹாதநுர்தராய நமஹ
- ” மஹாதேவப்ரியாத்மகாய நமஹ
- ” மஹாத்விதயே நமஹ
- ” மஹாஸம்ஜ்ஞாய நமஹ
- ” மஹாஸத்யாய நமஹ
- ” மஹாமாயாஸ்வரூபாய நமஹ
- ” மஹாமயூரவாஹநாய நமஹ
- ” மஹாநுபாவாய நமஹ
- ” மஹாப்ரவே நமஹ

70

- „ மஹாகுரவே நமஹ
 „ மஹாரஸாய நமஹ
 „ மஹாரதாருடாய நமஹ
 „ மஹாபாகாய நமஹ
 „ மஹாமகுடாய நமஹ
 „ மந்தாரசேகராய நமஹ
 „ மஹாகுணாய நமஹ
 „ மஹாஹாராய நமஹ
 „ மஹாமார்காய நமஹ
 „ மஹாமாதங்ககமநாய நமஹ 80
- „ மஹாசங்கீதரஸிகாய நமஹ
 „ மதுஸூதநாய நமஹ
 „ மதுஸூதன பூஜிதாய நமஹ
 „ மஹாசக்தயே நமஹ
 „ மஹாசக்திதராய நமஹ
 „ மஹாப்ரசஸ்தாய நமஹ
 „ மஹாவ்யக்தயே நமஹ
 „ மஹாவக்தராய நமஹ
 „ மஹாயசஸே நமஹ
 „ மஹாமாத்ராய நமஹ 90
- „ மஹாராத்மனே நமஹ
 „ மஹாஹவிஷே நமஹ
 „ மஹிமாகாரய நமஹ
 „ மதோநமத்தபைரவ பூஜிதாய நமஹ
 „ மஹாவல்லிப்பியாய நமஹ
 „ மதநாகாரவல்லபாய நமஹ

- ” மஹாமந்நார குஸுமிப்ரியாய நமஹ
- ” மாம்ஸதர்ஷணாய நமஹ
- ” மண்டலத்ரயவாஸிநே நமஹ
- ” மஹாராத்யந்தஸம்பூர்ணாய நமஹ 100

ஓம் சிம் ஸௌம் ஹ்ரீம் வணபவசர அகோராசிகாருத்ர ஸம்
ஹாரகாரண சிவானந்தகுரவே நமஹ

- ஓம் ” சிவசத்தி தானந்த ஸ்வரூபாய நமஹ
- ” சிகண்டிமண்டல வாஸாய நமஹ
- ” சிவம்ரியாய நமஹ
- ” சரவணோபவாய நமஹ
- ” சாஸ்வதப்ரஸாதக்நாய நமஹ
- ” சங்கரப்ரியஸுதாய நமஹ
- ” சூரபத்மாகரத்வேஷிணே நமஹ
- ” சூராநந்தத்வம்ஸிநே நமஹ
- ” சூராநந்தத்வம்ஸிநே நமஹ
- ” சுக்லரூபாய நமஹ 110
- ” சுத்தவீரயுத்தப்ரியாய நமஹ
- ” சுத்தமானஸீகநிதநாய நமஹ
- ” சுத்ததத்வ ஸம்பூர்ணாய நமஹ
- ” சூரபத்மாகரஹந்த்ரே நமஹ
- ” சூந்யவர்ஜிதாய நமஹ
- ” சங்கசகர் குலிசத்வஜ ரேகாங்கரி பங்க ஜாய நமஹ
- ” சுத்தயோகிநிதாத்ரே நமஹ
- ” சோகபர்வதத்வம்ஸிநே நமஹ
- ” சுத்த வீரப்பிபாய நமஹ
- ” சுத்தாங்க நாபூஜிதாய நமஹ 120

- ” சுத்தாயுததராய நமஹ
- ” சுத்தரணப்ரிய பண்டிதாய நமஹ
- ” சரபவேகாயுததராய நமஹ
- ” சரபதயே நமஹ
- ” சரசம்பூதாய நமஹ
- ” சாகிநீடாகிநீஸேதபாதாப்ஜாய நமஹ
- ” சங்கராங்க விபூஷிணாய நமஹ
- ” சக்திசூக்குடதராய நமஹ
- ” சங்கபத்மநிதி ஸேவித ஸ்ரீமந்மங்களாய நமஹ
- ” சதஸஹஸ்ராயுததர முர்த்தயே நமஹ 130

- ” சிவபூஜமானஸ்கநிலயாய நமஹ
- ” சிவதீக்ஷா குரவே நமஹ
- ” குரவாஹநாதிருடாய நமஹ
- ” சோகரோகா தித்வம்ஸிதே நமஹ
- ” கசயே நமஹ
- ” சுத்தாய நமஹ
- ” சுத்தகீர் த்தயே நமஹ
- ” கசிச்ரவஸே நமஹ
- ” சத்ருக்ரோதவிமர்த்தநாய நமஹ
- ” சதாவிர்த்தாய நமஹ 140

- ” சதாமூர்த்தயே நமஹ
- ” சதாயுதாய நமஹ
- ” சாரணகுலாந்தகாய நமஹ
- ” சரீரத்ரயநாயகாய நமஹ
- ” கபலக்ஷணாய நமஹ
- ” கபாக வீக்ஷணாய நமஹ

- „ சுக்லசோணிதமத்யஸ்தாய நமஹ
 „ சுண்டாதண்டபூத்காரஸோதராய நமஹ
 „ சூந்யமார்க்கதத்பராய நமஹ
 „ சிகாராத்யந்தஸம்பூர்ணாய நமஹ

150

ஓம் வம் ஸளம் இம் ணபசரவ தத்புருஷகவச மகேச்வர திரோ
 பவகாரண வல்லீமானஸஹம்ஸீகாய நமஹ

- ஓம் „ விஷ்ணவே நமஹ
 „ விதுஷே நமஹ
 „ வித்வத்ஜநப்ரியாய நமஹ
 „ வேகாயுததராய நமஹ
 „ வேகவாஹநாய நமஹ
 „ வாமதேவமுகோத்பந்நாய நமஹ
 „ விஜயாக்ராந்தாய நமஹ
 „ விசவரூபாய நமஹ
 „ விந்தியஸ்கந்தத்ரி நடநாய நமஹ

160

- „ விசவபேஷஜாய நமஹ
 „ வீரசக்திமா நஸநிலயாய நமஹ
 „ விமலாஸநொத் கிருஷ்டாய நமஹ
 „ வாக்தேவி நாயகாய நமஹ
 „ வெளஷ்டந் தஸம்பூர்நாய நமஹ
 „ வாசாமகோசராய நமஹ
 „ வாஸநாதிசந்தன திரவ்யப்ரியாய நமஹ
 „ வாதபோதகாய நமஹ
 „ வாதவித்யாகுரவே நமஹ
 „ வாயுவேகாய நமஹ

170

- „ வாயுஸாரத்யரதாருடாய நமஹ
 „ வாசுக்ஸேவிதாய நமஹ
 „ வாதுளாகமபூஜிதாய நமஹ
 „ விதிபந்தநாய நமஹ
 „ விகவாமித்ரமகரக்ஷிதாய நமஹ
 „ வேதாந்தவேத்யாய நமஹ
 „ விஷ்ணுப்ரம்மாதியூஜிதாய நமஹ
 „ வீராகமஸேவிதாய நமஹ
 „ வேதசதுஷ்டயஸ்துதாய நமஹ
 „ வீரப்பிரமுகஸேவிதஸ்ரீமத்குரவே நமஹ 180
 „ விகவயோக்திரே நமஹ
 „ விசாம்பதயே நமஹ
 „ விகவயோநயே நமஹ
 „ விசாலாக்ஷாய நமஹ
 „ வீரஸேவிதாய நமஹ
 „ விக்ரமோபரிவேஷாய நமஹ
 „ வரதாய நமஹ
 „ வரப்ரதாய நமஹ
 „ வர்த்தமானாய நமஹ
 „ வாரிஸுதாய நமஹ 190
 „ வானப்ரஸ்தஸேவிதாய நமஹ
 „ வீரபாஹவே நமஹ
 „ விகவதோமுகாய நமஹ
 „ வீரவாகாதிஸேவிதாய நமஹ
 „ வீராயுதஸமாவிருதாய நமஹ
 „ வீரகுரமத்தநாய நமஹ

- ” வியாஸவஸிஷ்டாதிபூஜிதாய நமஹ
- ” வாஞ்சிதார்த்தப்ரதாய நமஹ
- ” வியாகரணநவோத்கிருஷ்டாய நமஹ
- ” வகாராத்தியந்தஸம்பூர்ணாய நமஹ

200

ஓம் யம் ஸௌம் ரம் பவசரவண ஈசாந நேத்திரத்திரய
சதாசிவா நுக்கிரஹகாரண யேகவஸ்துவே நமஹ

- ஓம் ” யேகமூர்த்தயே நமஹ
- ” யேகாக்ஷரூபாய நமஹ
- ” யேகார்க்கசித்தநிலாய நமஹ
- ” யேஜநாதிஷ்ட்கர்மதத்பராய நமஹ
- ” யேக்ஞபண்டிதாய நமஹ
- ” யெமாய நமஹ
- ” யுத்ததர்ஷணாய நமஹ
- ” யுத்தகம்பீராய நமஹ
- ” யுகப்பிரளயஸாக்ஷிணே நமஹ

210

- ” யோகஸித்த ஹ்ருதயாம்புஜநிதநய நமஹ
- ” யோஜநாய நமஹ
- ” யெக்ஞமஹதே நமஹ
- ” யெஜமாநரூபாய நமஹ
- ” யெக்ஞாம்பதயே பூஜிதாய நமஹ
- ” யெஜீர்வேதஸ்துதாய நமஹ
- ” யெஜுஷே நமஹ
- ” யெக்ஞகம்பாய நமஹ
- ” யெக்ஞபலபிரதாய நமஹ
- ” யெக்ஞாங்கபுவே நமஹ

220

- ” யெக்ஞபூதாய நமஹ
- ” யெமதர்ப்பூஜிதாய நமஹ
- ” யெக்ஞவித்வம்ஸிநே நமஹ
- ” யெக்ஞரக்ஷணாய நமஹ
- ” யெக்ஞேசாய நமஹ
- ” யீக்ஷணத்திரயவர்ஜிதாய நமஹ
- ” யெக்ஞமேஷகர்வஸ்தம்பநாய நமஹ
- ” யுத்தகுரமர்த்தநாய நமஹ
- ” யுத்தசத்ருபயங்கராய நமஹ
- ” யுகாந்தகிருதே நமஹ

230

- ” யுகாவிருத்தாய நமஹ
- ” யுகதர்மபிரவர்த்தகாய நமஹ
- ” யோகபாரகாய நமஹ
- ” யாந்திகபர்த்தகாய நமஹ
- ” யுகமாலா தராய நமஹ
- ” யோகாஷ்டாங்கஸாக்ஷிணே நமஹ
- ” யோந்யாமார்க்கதத்பராய நமஹ
- ” யேகபோகாய நமஹ
- ” யேகானந்தசொரூபாய நமஹ
- ” யேககுராய நமஹ

240

- ” யேகவீராய நமஹ
- ” யேகஸம்க்ஞாய நமஹ
- ” யேகதர்சனவரதாய நமஹ
- ” ஏதாசத, சத, சகஸ்ர, கோடிவக்திரசார;
- மகமர்த்தநாய நமஹ
- ” யேகஸாக்ஷிசொரூபாய நமஹ

- „ யிந்தநாய நமஹ
 „ யித்தமாய நமஹ
 „ யிலக்ஷார்த்தபோதகாய நமஹ
 „ யீசோபதேசகாய நமஹ
 „ யகாராத்தியிந்தஸம் பூர்ணாய நமஹ 250

ஒம் அம் ஸ்ரீம் ஹ்ரீம் ஐம் கிலீம் ஸௌம் நமசிவாய ஸௌம் நம்
 ளம் வசரவணபவ அஸ்தர் சிவாஸ்தர் தராஸூர்த்தயே நமஹ

- ஒம் ஆம் „ சதுஷ்ஷ்ட்டுகலாகுரவே நமஹ
 ஒம் இம் „ சாரதாங்கா ஸ்ரீமத்குரவே நமஹ
 ஒம் ஈம் „ சர்வசத்ருத்வம்ஸிநே நமஹ
 ஒம் உம் „ ஸஹ்ஸ்ராயுதபரிஷ்கிருதாய நமஹ
 ஒம் ஊம் „ ஸகஸ்ரகோட்டியயண்டதராய நமஹ
 ஒம் ரும் „ சகலலோகசங்கராய நமஹ
 ஒம் ரூம் „ மஹாகத்யாயுததராகுரவே நமஹ
 ஒம் லும் „ ஏகாதசருத்ராஸ்திரதராய நமஹ 260

- ஒம் ஏம் „ சிம்ஹவக்திராகுரஹந்திரே நமஹ
 ஒம் ஐம் „ பாணுகோபஸம்ஹாரவீராதிலேவிதாய நமஹ
 ஒம் ஒம் „ நவவீரபூஜிதாய நமஹ
 ஒம் ஒளம் „ மஹாராதருடாய நமஹ
 ஒம் அம் „ மஹாதநூர்த்தராஸ்ரீமத்குரவே நமஹ
 ஒம் அஹ் „ கிருத்திகாகராகிருபாய நமஹ
 ஒம் கம் „ இந்திராணிமாங்கல்யரக்ஷகாய நமஹ
 ஒம் க்கம் „ ஐயந்தாதிதேவபத்தபந்தமோசநாய நமஹ
 ஒம் கம் „ மஹாவிஷ்ணுபூஜிதா ஸ்ரீமத்குரவே நமஹ
 ஒம் கம் „ மார்த்தாண்டபைரவ பூஜிதாய நமஹ 270

ஓம் நம் "	உபேந்திரபிராணரக்ஷகாய நமஹ	
ஓம் சம் "	உக்ரகோபமர்த்த நாய நமஹ	
ஓம் ச்சம் "	யுகப்பிரளயஸாக்ஷிபூதாய நமஹ	
ஓம் ஜம் "	ஷட்கிரந்திநிலயாய நமஹ	
ஓம் சம் "	மஹாவீரஸைநிகாய நமஹ	
ஓம் சூம் "	பஹாயுதசமுஹ பரிவிருதாய நமஹ	
ஓம் டம் "	மஹாயுதஸைநிகாய நமஹ	
ஓம் ட்டம் "	மஹாமயூரவாஹநாய நமஹ	
ஓம் டம் "	மஹாபாகபதாஸ் திரதராய நமஹ	280

ஓம் டம் "	க்ஷிரிகாஸ்திரதராய நமஹ	
ஓம் ணம் "	பிரம்மாஸ்திரதராய நமஹ	
ஓம் தம் "	விஷ்ணுவாஸ் திரதராய நமஹ	
ஓம் த்தம் "	குக்குடாப்ஜதராய நமஹ	
ஓம் தம் "	சங்க சக்ர குலிச துவஜதராய நமஹ	
ஓம் தம் "	பிண்டி பால முசல தண்டதராய நமஹ	
ஓம் நம் "	கட்க கேடய பாசாங்குசதராய நமஹ	
ஓம் பம் "	தநுர்ப்பாண நாராசாத்யஸ் திரதராய நமஹ	
ஓம் ப்பம் "	சக்தி சூல கதா பரசுதராய நமஹ	
ஓம் பம் "	வந்நித்திரட்டிண்டிமதராய நமஹ	
ஓம் பம் "	விருஷபாஸ்திரதராய நமஹ	
ஓம் மம் "	சூர்யாஸ்திரதராய நமஹ	290

ஓம் யம் "	மஹாபஸ்மாசுர பாதயக்கிராஸாய நமஹ	
ஓம் ரம் "	அஸுரகுலாந்தகாய நமஹ	
ஓம் லம் "	குக்குடத்துவஜமஹாரதாருடாய நமஹ	
ஓம் வம் "	பிநாகபிராசாதிவருணாஸ்திர தராய நமஹ	
ஓம் சம் "	ஸர்வமந்திரோர்த்த பீஜமுக்ய சொரூபாய நமஹ	

ஒம் ஷம் ,, ஒங்காரரூபாழீமத்குரவே நமஹ
 ஒம் ஸம் ,, வஷட்கா ரஸ்வாஹாகாரசொரூபாய நமஹ
 ஒம் ஹம் ,, ஸர்வசத்ரு நாசனாய நமஹ
 ஒம் ஸம் ,, ஸமஸ்த ஹ்ருதயாம் போஜநிலயாய நமஹ
 ஒம் ஷம் ,, ஏகபஞ்சாதசத்தியக்ஷஸம்பூர்ணாய நமஹ
 ஒம் வல்லீதேவநாயகீ ஸமேத சிவகிரி சுப்ரம்மணய

சுவாமிநே நமஹ

300

(இது கோவைத் தமிழ்ச் சங்க வெளியீட்டிலிருந்து எடுக்கப் பட்டது. இந்த த்ரிசத அர்ச்சனை ஸ்ரீ சுப்ரமணய சுவாமியின் பரதத்துவத்தை விளக்கிக் காட்டும் அரிய நூல் ஆகும். த்ரிசதம் என்றால் முன்னூறு; அர்ச்சனை என்றால் பூசித்தல் ; ஆக த்ரிசத அர்ச்சனை என்றால் முன்னூறு பெயர்களால் பூசித்தல் என்று பொருள்.

இதனுள் ஒவ்வொரு பெயரும் ஒங்காரத்துடனும் உரிய பீஜ எழுத்துக்களுடனும் உள்ளது, ஐம்பது மந்திரங்களுக்கு ஒவ்வொரு எழுத்தாக ஆறு எழுத்து மாறி வருகின்றது.)

அருணகிரிநாதர் அருளிய அமுதம்

ஐந்தாம் பகுதி

இருபத்தெட்டு திருப்புகழ் பாடல்கள்
மற்றும் பதினைந்து நூல்களில் உள்ள
முருகன் பாடல்களும் கருத்துரைகளும்

திருவகுப்பு

வகுப்பு என்பது வகுத்து உரைத்தல் என்று பொருள்.

சீர்பாத வகுப்பு என்பது முருகப்பெருமானின் சிறப்புமிக்க திருவடிகளின் பெருமையை எடுத்து உரைப்பதாகும்.

தேவேந்திர சங்க வகுப்பு என்பது முருகப் பெருமானின் பெயரைச் சொல்பவர் யார் என்று ஆராய்ந்து தேவேந்திரர் முதலானோர் வணங்கும் கருத்தைத் தெரிவிப்பதாகும்.

வேல் வகுப்பு என்பது வேலின் ஆற்றலையும், பெருமையையும் கூறுவதாகும்.

திருவேளைக்காரன் வகுப்பு என்பது வள்ளியம்மையுடன் முருகன் பொழுது போக்குபவன் என்று கூறி விவரிப்பது.

பெருத்த வசன வகுப்பு என்பது ஆறுமுகப் பெருமான் அருணகிரிநாதருக்கு உபதேசம் செய்த மவுன உபதேசத்தின் சிறப்பைக் கூறுவது.

திருஞான வேழ வகுப்பு என்பது மவுனத்தின் சிறப்பைக் கூறுவது, சிவஞானம் யாணைக்கு ஒப்பிடப்பட்டுள்ளது. எனவே ஞான வேழ வகுப்பு எனப்பட்டது.

வேல் வாங்கு வகுப்பு என்பது வேலவன் வேலாயுதத்தை ஏவிய போது என்ன நிகழ்ந்தது என்பதை விவரிப்பது.

கொலு வகுப்பு என்பது முருகன் கொலு வீற்றிருத்தலை விவரிப்பது.

திருவகுப்புகளின் பாராயணத்தால் வரும் நலன்

சீர்பாத வகுப்பு, ஞானம் அளிக்க வல்லது; யம பயத்தை நீக்கும்; அருள் நெறியில் சேர்க்கும்.

தேவேந்திர சங்க வகுப்பு, யமனை வெருட்டும்; பூதப் பிசாசுகளை ஓட்டும்.

வேல் வகுப்பு ஆபத்துகளை நீக்கும்; உயிர்த்துணையாய் நிற்கும்.

வேளைக்காரன் வகுப்பு மகிழ்ச்சியான வாழ்வு தரும்.

வேல் வாங்கு வகுப்பு பூகம்பம், தீ, வெள்ளம் முதலிய ஆபத்துக்களிலிருந்து நம்மைக் காக்கும்.

திருப்புகழ்

அருளியவர் : அருணகிரிநாதர்

இவர் வாழ்ந்த காலம் பதினைந்தாம் நூற்றாண்டு. இளம் வயதில் காமவலையில் அகப்பட்டார் இவர். பின்னர் அதிலிருந்து மீண்டு திருவண்ணாமலைத் திருக்கோயிலின் வடவாசலில் தவமிருந்தார். வழிவழியாக முருகன் அடிமை இவர் ஆதலின் அப்பெருமான் இவர் முன் தோன்றி இவருக்கு அருள் புரிந்து திருப்புகழ் பாடச் செய்தார். “பத்தி தரு முத்தி நகை அத்தி இறைவா” என அடி எடுத்துக் கொடுத்தார் முருகப் பெருமான். அப்பெருமான் அருளால் பதினாறாயிரம் பாடல்கள் பாடினார். அருணகிரிநாதர் அருளிய திருப்புகழைப் பயில்வதால் விளையும் பயன் என்ன என்பது இங்கே கூறப்படுகிறது.

வேதம் வேண்டாம்; சகல வித்தை வேண்டாம்; கீத
நாதம் வேண்டாம்; ஞான நூல் வேண்டாம் – ஆதி
குருப்புகழை மேவுகின்ற கொற்றவன் தாள் போற்றும்
திருப்புகழைக் கேள்வி தினம்.

கருத்துரை : வேதம் வேண்டியதில்லை. சகல வித்தைகளும் வேண்டியதில்லை. கீதம் வேண்டியதில்லை. நாதம் வேண்டியதில்லை. ஞான நூல் வேண்டியதில்லை. ஆதியாகிய சிவபெருமானுக்குக் குரு என்று புகழ் பெற்றுள்ள வீரனும் முருகனின் திருவடி போற்றிப் புகழும் திருப்புகழைத் தினமும் கேட்டால் அது ஒன்றே போதும்.

ஆறுமுகம் தோன்றும்; அழகிய வேல் தோன்றும்; அவன் ஏறு மயில் தோன்றும்; எழில் தோன்றும் – சீறிவரு சூரன் முடியைத் துணித்தோன் திருப்புகழைப் பாரில் வழுத்தினோர் பால்.

கருத்துரை : எதிர்த்து வந்த சூரனைக் கோபித்து அவன் தலையைத் துண்டித்த முருகனின் திருப்புகழை ஒதுவோரிடம் ஆறுமுகம் தோன்றும்; அழகிய வேல் தோன்றும்; அவன் ஏறி வரும் மயில் தோன்றும்; அழகு தோன்றும்.

1

விநாயகர் வணக்கம்

தத்தன தனதன தத்தன தனதன
தத்தன தனதன தனதான

கைத்தல நிறைகனி அப்பமொடு அவல்பொரி	
கப்பிய கரிமுகன்	அடிபேணிக்
கற்றிடும் அடியவர் புத்தியில் உறைபவ	
கற்பக எனவினை	கடிதேகும்
மத்தமும் மதியமும் வைத்திடும் அரன்மகன்	
மற்பொருதிரள்புய	மதயானை
மத்தள வயிறினை உத்தமி புதல்வனை	
மட்டவிழ் மலர்கொடு	பணிவேனே
முத்தமிழ் அடைவினை முற்படு கிரிதனில்	
முற்பட எழுதிய	முதல்வோனே
முப்புரம் எரி செய்த அச்சிவன் உறைரதம்	
அச்சது பொடி செய்த	அதிதீரா

அத்துயரது கொடு சுப்பிரமணியபடும்

அப்புனம் அதனிடே

இபமாகி

அக்குற மகளுடன் அச்சிறு முருகனை

அக்கண மணம் அருள்

பெருமானே

கருத்துரை : பழம், அப்பம், அவல், பொரி, இவைகளைக் கை நிறைய வாரி அள்ளி உண்ணும் யானை முகக் கடவுளின் திருவடிகளை விரும்பிக் கற்கும் அடியவர் தம் புத்தியில் உறைபவனே! கற்பகமே! என்று கூறினால் போதும் எனது வினைகள் விரைந்து ஓடும்.

ஊமத்தம் பூவையும் நிலவையும் தரித்துள்ள சிவபெருமானின் திருக்குமாரனும், மற்போருக்கு ஏற்ற திரண்ட தோள்களை உடையவனும். மதயானையும், மத்தளம் போன்ற வயிறுடையவனும் உத்தமியான பார்வதியின் மகனும் ஆகிய கணபதியை நறுமணங் கமழும் நன் மலர் கொண்டு நான் வந்தனை புரிவேன். முத்தமிழை முற்பட்டதான மேருமலையிலே முதன்முதல் எழுதிய முதல்வோனே! திரிபுரங்களையும் எரித்த அந்தச் சிவபெருமானின் தேர் அச்சைப் பொடி செய்தவனே! அதிதீரனே! வள்ளி மேல் கொண்ட காதலாகி துன்பத்துடன் உன் தம்பியாகிய சுப்பிரமணியன் நடந்த அக்காட்டிலே யானையாகத் தோன்றி அந்தக் குறமகளாம் வள்ளிக்கு அச்சிறு முருகவேளை அப்பொழுதே மணம் செய்வித்த விநாயகப் பெருமானே!

உன்னை மட்டவிழ் மாலையோடு பணிவேன்.

2

தந்ததனத் தானதனத் தனதான

உம்பர் தருந் தேனுமணிக்

கசிவாகி

ஒண்கடலில் தேனமுதத்

துணர்வூறி

இன்ப ரசத்தே பருகிப்

பலகாலும்

என்றன் உயிர்க் காதரவுற்

றருள்வாயே

தம்பிதனக்காக வனத்

தணைவோனே

தந்தை வலத்தாலருள்கைக்

கனியோனே

அன்பர் தமக்கானநிலைப்

பொருளோனே

ஐந்து கரத்து ஆனைமுகப்

பெருமானே

கருத்துரை : தெய்வலோகத்தில் உள்ள கற்பகவிருட்சம், காமதேனு, சிந்தாமணி ஆகியன போல் அளிப்பதற்கு என் உள்ளம் கசிந்து ஒளிவீசும் கடலில் தோன்றிய அமுதம் போன்ற உணர்ச்சி தோன்றி அதனால் பிறக்கும் இன்பச் சாறை நான் உண்ணும்படி என் உயிர்க்கு ஆதரவு தந்து அருள்வாயாக! தம்பிக்காக காட்டில் அணைந்தவனே! தந்தையாகிய சிவபெருமானை வலம் வந்ததால் கையில் கனி அருளப் பெற்றவனே! அன்பர்களுக்கு வேண்டிய நிலைத்த பொருளாக உள்ளவனே! ஐந்து கரத்தோனே! ஆனைமுகத்தோனே!

(முருகன் முதல் எடுத்துக் கொடுத்த திருப்புகழ் இது வாதலின் முன்னே வைக்கப்பட்டுள்ளது.)

3

தத்தத்தன தத்தத் தனதன

தத்தத்தன தத்தத் தனதன

தத்தத்தன தத்தத் தனதன - தனதான

முத்தைத் தரு பத்தித்திருநகை

அத்திக் கிறை சத்திச் சரவண

முத்திக் கொரு வித்துக் குருபர

எனஓதும்

முக்கட்பரமற்குச் சுருதியின்

முற்பட்டது கற்பித்திருவரும்

முப்பத்து முவர்க்கதது அமரரும்

அடிபேணப்

பத்துத் தலை தத்தக் கணைதொடு

ஒற்றைக்கிரி மத்தைப் பொருதொரு

பட்டப்பகல் வட்டத்திகிரியில்	இரவாகப்
பத்தற்கு இரதத்தைக் கடவிய	
பச்சைப்பயல் மெச்சத்தருபொருள்	
பட்சத்தொடு ரட்சித்தருவதும்	ஒருநாளே
தித்தித்தெய்வொத்தப் பரிபுர	
நிர்த்தப்பதம் வைத்துப் பயிரவி	
திக்கொட் கநடிக்கக் கழுகொடு	கழுதாடத்
திக்குப் பரிஅட்டப் பயிரவர்	
தொக்குத்தொகு தொக்குத்தொகுதொகு	
சித்ரப் பவரிக்குத் ரிகடக	எனவோத
கொத்துப் பறை கொட்டக் களமிசை	
குக்குக் குகு குக்குக் குகுக்கு	
குத்திப்புதை புக்குப்பிடி என	முதுகுகை
கொட்புற்றெழு நட்பற்றவுணரை	
வெட்டிப் பலியிட்டுக் குலகிரி	
குத்துப்படவொத்துப் பரவல	பெருமாளே

கருத்துரை : முத்துப் போல வரிசையாக விளங்கி, முத்திச் செல்வம் அளிக்கும் பற்களை உடைய தேவ யானைக்கு இறைவ! சத்திவேல் ஏந்திய சரவண! முத்திக்கு ஒரு வித்தே! குரு பரனே! என ஒதி நின்ற முக்கண் படைத்த சிவபெருமானுக்கு வேதத்தில் முற்பட்டுள்ள பிரணவப் பொருள் கற்பித்து, பிரமன், திருமால் ஆகிய இருவரும் முப்பத்து மூன்று வகைத் தேவரும் உனது திருவடி போற்ற இராவணனுடைய பத்துத் தலைகளும் சிதறி அறுந்து விழும்படி அம்பு ஏவியவனும், மந்தரம் எனும் ஒரு மலையை மத்தாகக் கொண்டு கடலைக் கலக்கியவனும், பட்டப்பகலைத் தனது சக்கரத்தால் இரவாக்கியவனும் பக்தனாகிய பார்த்தனுக்கு ரதசாரத்தியம் செய்தவனும் ஆகிய திருமால் மெச்சும் பொருளே!

நீ என் மீது அன்பு வைத்துக் காக்கும் நல்ல நாளும் உண்டோ?

தித்தித் தெய, எனும் தாளத்துக்கு ஒப்ப சிலம்பணிந்த தன் பாதங்களை வைத்துக் காளி பல திக்குகளிலும் கழன்று நடனம் புரியவும், கழுகுடன் பேய்கள் ஆடவும், அஷ்டதிக் பாலகர்கள் தொக்குத் தொகு என வரும் அழகிய மண்டலக் கூத்தை ஆடித் திரிகடக என ஓதவும்.

கூட்டமாகப் பறைகள் கொட்டவும், போர்க் களத்தில் 'குக்குக் குகு' 'குத்திப்புதை' 'புக்குப்பிடி' என்று ஒலி செய்து கிழக் கோட்டான்கள் வட்டமிட்டு எழவும் நட்பை ஒழித்து அகரரை வெட்டிப் பலியிட்டு குலகிரியாகிய கிரவுஞ்ச கிரியை குத்துப்படத்தாக்கிப் போர் செய்ய வல்ல பெருமானே!

நீ என்னைப் பட்சத்தொடு ரட்சிக்கும் நாள் ஒன்றும் உண்டோ?

4

திருப்பரங்குன்றம்

ஆறுபடை வீடுகளுள் முதலாவது இது. மதுரைக்குத் தென் மேற்கே நான்கு கல் தொலைவில் உள்ளது. முருகன் தெய்வ யானையை மணந்த ஸ்தலம்.

தனத்த தந்தன தனதன தனதன
தனத்த தந்தன தனதன தனதன
தனத்த தந்தன தனதன தனதன - தனதான

உனைத் தினம் தொழுதிலன் உனதியல்பினை

உரைத்திலன் பலமலர் கொடுனடியினை

உறப்பணித்திலன் ஒருதவமிலனுன

தருள்மாறா

அருணகிரிநாதர் அருளிய அமுதம்

உளத்துளன்பினருறைவிடம் அறிகிலன்
விருப்பொடுன் சிகரம் வலம்வருகிலன்
உவப்பொடுன் புகழ்துதிசெய விழைகிலன் மலைபோலே

கனைத்தெழும் பகடது பிடர்மிசை வரு
கறுத்த வெஞ்சின மறலிதனுழையினர்
கதித்தடர்ந்தெறி கயிறடு கதைகொடு பொருபோதே

கலக்குறும் செயலொழிவற அழிவுறு
கருத்து நைந்தலமுறு பொழுதளவைகொள்
கணத்திலென் பய மற மயில் முதுகினில் வருவாயே

வினைத்தலந் தனிலலகை கள்குதிகொள
விழுக்குடைந்துமெ யுகுதசை கழுகுண
விரித்த குஞ்சியரெனு மவுணரை அமர் புரிவேலா!

மிகுத்த பண்பயில் குயில்மொழி அழகிய
கொடிச்சி குங்குமமுலைமுகடுமுநறை
விரைத்த சந்தன மருகமதபுவரை உடையோனே

தினத்தினஞ் சதுர்மறை முனிமுறைகொடு
புனற் சொரிந்தவர் பொதிய விணவரொடு
சினத்தைநிந்தனை செய் முனிவர்தொழ மகிழ்வோனே

தெனத் தெனந்தென எனவரி அளிதறை
தெவிட்ட அன்பொடு பருகியர் பொழில்திகழ்
திருப்பரங்கிரி தனிலுறை சரவண பெருமாளே

கருத்துரை : நாள் தோறும் நான் உன்னை வணங்கியவன் அல்லன்;
உனது இயல்புகளை எடுத்துக் கூறியவனும் அல்லன்; மலர் பல
கொண்டு நின் அடிகளில் வணங்கியவனும் அல்லன்; எவ்வகைத்
தவமும் செய்தவன் அல்லன்.

அருள் நீங்கா நின் அன்பர் உறையும் இடம் எது என்று அறிந்தவனும் அல்லன்; விரும்பி உனது மலை வலம் வந்தவனும் அல்லன்.

கணைத்துக் கொண்டு மலை போல வருகின்ற எருமையின் மீதேறி கரிய நிறமும், கோபமும் கொண்ட கால தூதர்கள் பாசக் கயிறும், தண்டமும் கொண்டு எனைத் தாக்குகின்ற போது, செயலும் கருத்தும் நைந்து நான் துன்புறுகின்ற போது, கணத்திலே எனது பயன் நீங்க நீ மயில் மீதேறி வருவாயாக.

போர்க்களத்தில் பேய்கள் கூத்தாடுவதால் மாமிசம் சிதறிய அந்த ஊனைக் கழுகுகள் உண்ண விரித்த தலைமயிர் கொண்ட அசுரருடன் போரிட்ட வேலனே! மிக்க பண்கள் பல பயிலும் குயில் போன்ற மொழியுடையவளும், அழகிய குறிஞ்சி நிலப் பெண்ணுமாகிய வள்ளியின் குங்குமம் அணிந்த மார்மீது அழுந்திய நறுமணம் வீசும் சந்தன கஸ்தூரி அணிந்த மலை போன்ற தோள்களை உடையவனே!

நாள் தோறும் நால்வேதம் வல்ல பிரமன் விதிப்படி நீராட்டி பூ நிறைய இட, விண்ணவரும், சினம் விலக்கிய முனிவரும் தொழ மகிழ்பவனே!

‘தெனத் தெனந்தன்’ என்று இசை பாடும் வண்டுகள் தேன் உண்ணும் பொழில் சூழ்ந்த திருப்பரங்குன்றத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சரவண மூர்த்தியே! பெருமானே!

5

தந்தனந் தந்தத் தனதான
தந்தனந் தந்தத்-தனதான

சந்ததம் பந்தத்
சஞ்சலம் துஞ்சித்
கந்தன் என்றென்றுற்று
கண்டுகொண்டன்புற்

தொடராலே
திரியாதே
உனைநாளும்
றிடுவேனோ

தந்தியின் கொம்மைப்

சங்கரன் பங்கிற்

செந்திலங் கண்டிக்

தென் பரங்குன்றிற்

புணர்வோனே

சிவை பாலா

கதிர்வேலா

பெருமானே.

6

திருச்செந்தூர்

ஆறுபடை வீடுகளுள் இரண்டாவது இது. திருநெல்வேலியிலிருந்து முப்பத்தைந்து கல் தொலைவில் உள்ளது. ரயில்வே ஸ்டேஷன் இருக்கிறது.

தந்ததனதான தானத்தான தனதான

முந்து தமிழ் மாலை கோடிக்கோடி

சந்தமொடு நீடு பாடிப்பாடி

முஞ்சர் மனை வாசல் தேடித்தேடி

உழலாதே

முந்தைவினையே வராமற்போக

மங்கையர்கள் காதல் தூரத்தேக

முந்தடிமை யேனையாளத்தானு

முனைமீதே

திந்திதிமி தோதி தீதித் தீதி

தந்த தனதான தானத்தான

செஞ்செண்கு சேகு தாளத்தோடு

நடமாடும்

செஞ்சிறிய கால்விசாலத்தோகை

துங்க அனுகூல பார்வை தீர

செம்பொன் மயில்மீதிலே எப்போது

வருவாயே

அந்தண் மறை வேள்வி காவற்கார
 செந்தமிழ் சொல் பாவின் மாலைக்கார
 அண்டருபகார சேவற்கார முடிமேலே

அஞ்சலிசெய்வோர்கள் நேயக்கார
 குன்றுருவ ஏவும் வேலைக்கார
 அந்தம் வெகுவான ரூபக்கார எழிலான

சிந்திரதுன் மேவு போகக்கார
 விந்தை குறமாது வேளைக்கார
 செஞ்சொலடியார்கள் வாரக்கார எதிரான

செஞ்சமரை மாயு மாயக்கார
 துங்க ரணகுர குறைக்கார
 செந்தில் நகர் வாழும் ஆண்மைக்கார பெருமானே

கருத்துரை : மொழிகள் பலவற்றிற்கும் முன்னே தோன்றிய தமிழ் மொழியில் நீண்ட சந்தப் பாக்களைக் கோடி கோடியாகப் பாடிப் பாடிப் பின் அழிந்துபோகும் மக்கள் தம் மனை வாசல் எங்கே இருக்கின்றது என்று தேடித் தேடி நான் அலையாமல் முன்னைய வினை ஏதும் என்னைத் தொடராமல் ஓடிப்போகவும், நீ என்னை ஆட்கொள்ள வேணும் என்ற ஆசைகொண்டு முந்தி நிற்கும் அடிமையாகிய என்னை ஆண்டருளும் பொருட்டு நீ என் முன்னே 'திந் தி திமி தோதி செஞ்செணகு சேகு' என்ற தாளத்துக்கு ஏற்ப நடம் செய்யும் சிவந்த சிறு கால்களையும், அகன்ற தோகையையும் தூயதாய், நன்மை செய்வதாய் உள்ள பார்வையும், தீரமும், செம்பொன் நிறமும்கொண்ட மயில்மீது எப்போது வருவாய்? அழகிய அருள் சுரக்கும் வேத வேள்விக்குக் காவல் புரியும் பெருமானே! செந்தமிழ்ச் சொல்கொண்டு தொடுக்கப்பட்ட பாமாலை அணிவோனே! தேவர்களுக்கு உதவுபவனே! சேவல் கொடியுடையவனே! முடிமேல்

கைகூப்பித்தொழும் அடியார்களிடம் அன்பு பூண்டுள்ளவனே!
 கிரவுஞ்சமலை ஊடுருவும்படி ஏவிய வேலேந்திய கையனே!
 அழகுடைய வடிவத்தோனே! அழகிய தெய்வயானை விரும்பும் போகம்
 வாய்ந்தவனே! அழகிய குறப்பெண் வள்ளியுடன் பொழுதுபோக்கும்
 மெய்காவற்காரனே! செஞ்சொற்களால் போற்றும் அடியார்மீது அன்பு
 கொண்டவனே! எதிர்த்து வரும் பகைவரைப் பெரிய போரில் மாய்க்கும்
 மாயக்காரனே! சூரனைச் சூறையாடியவனே! திருச்செந்தூர் நகரில்
 வாழும் ஆட்சித் திறம் மிக்க பெருமானே!

செம்பொன் மயில் மீதினில் எப்போது வருவாய்.

திருஆவினன்குடி (பழநி)

இது மூன்றாவது படைவீடு. பழந்தமிழ் நாட்டில் பேகன் என்பவன்
 அரசு புரிந்த இடம். இது அக்காலத்தில் பொதினி என்று
 வழங்கப்பட்டது. திண்டுக்கல்லிலிருந்து முப்பத்தைந்து மைல்
 தொலைவில் உள்ளது. ரயில்வே ஸ்டேஷன் உண்டு.

7

தன தான தந்தனத் தனதான

அபகார நிந்தை பட்	டுழலாதே
அறியாத வஞ்சகரைக்	குறியாதே
உபதேச மந்திரப்	பொருளாலே
உனை நானினைந்தருள்	பெறுவேனோ
இபமாமுகன் தனக்கு	இளையோனே
இமவான் மடந்தைஉத்	தமிழாலா
செபமாலை தந்த சற்	குருநாதா
திருவாவினன்குடிப்	பெருமானே

கருத்துரை : தீமை செய்ததால் நிந்தைக்கு ஆளாகி அலையாமலும், நன்னெறியற்ற வஞ்சகருடன் உறவு கலவாமலும், நீ எனக்கு அருளிய உபதேச மந்திரப் பொருளையே துணையாகக் கொண்டு, நான் உன்னை நினைந்து உனது அருள் பெறமாட்டேனோ! யானை முகம்கொண்ட கணபதியின் தம்பியே! இமய அரசன் மகளாகிய பார்வதி எனும் உத்தமியின் புத்திரனே! ஜெபமாலை ஒன்று எனக்குக் கொடுத்த சற்குருநாதனே! திரு ஆவினன்குடிப் பெருமானே!

8

தன தான தந்ததன தனதான தந்ததன
தனதான தந்ததன தனதான

சிவனார் மனம் குளிர உபதேச	மந்திரம் இரு
செவி மீதினும் பகர்செய்	குருநாதா
சிவகாம சுந்தரிதன் வரபால	கந்தநினை
செயலே விரும்பி உளம்	நினையாமல்
அவமாயை கொண்டலகில் விருதா	வலைந்துழலும்
அடியேனை அஞ்சல் என	வரவேணும்
அறிவாகமும் பெருக இடரானது	தொலைய
அருள் ஞான இன்பமது	புரிவாயே
நவந்தமுந்திருடி உரலோடெ	யொன்றுபுரி
ரகுராமர் சிந்தை மகிழ்	மருகோனே
நவலோகமும் கைதொழ	நிசதேவலங்கிருத
நலமான விஞ்சைகரு	விளைகோவே
தேவயானை அங்குறமின் மணவாள	சம்பர்முறு
திறல் வீர மிஞ்சுகதிர்	வடிவேலா
திருவாவினன்குடியில் வருவேன்	சுவந்தரிக
செகமேல் மெய்கண்ட விறல்	பெருமானே

கருத்துரை : சிவபெருமானுடைய மனம் குளிரும்படியாக அவரது இரு காதுகளிலும் உபதேச மந்திரம் சொன்ன குருநாதா! சிவகாம சுந்தரியாம் பார்வதியின் பிள்ளையே! கந்தனே! உனக்குத் தொண்டுசெய்ய உளம் நினையாமல் கேடுதரும் மாயைச் சுழலில் சிக்கி வீணாக உலகிலே அலைந்து திரியும் அடியேனை 'அஞ்சாதே' என்று கூறி அருள் புரிய வரவேணும்! மனத்திலே அறிவு பெருகவும், இடர் தொலையவும் அருள்வாயாக! ஞானமாகிய இன்பம் தருவாயாக. வெண்ணெய் திருடி உரலுடன் கட்டுப்பட்ட ஹரி திருமால் ரகுராமன் ஆகியோர் தம் உள்ளம் மகிழும் மருகனே!

நவலோகமும் கைதொழுது வணங்கும் உண்மையான தேவே! அலங்கார! நல்லதோர் மாயவித்தையால் பிறப்புகள் பலவற்றைத் தோற்றுவிக்கும் தலைவனே!

தேவயானை, அழகிய குறப் பெண்ணாகிய வள்ளி இவ்விருவருக்கும் மணாளனே! நிறைந்த திறமை வாய்ந்த வீரனே! மிக்க ஒளி வீசும் வேலாயுதனே!

9

தனன தன தான தந்த தனனதன தானதந்த

தனன தன தான தந்த தனதான

கருவினுரு வாகி வந்து வயதளவிலே வளர்ந்து

கலைகள் பலவே தெரிந்து மதனாலே

கரியகுழல் மாதர் தங்கள் அடிசுவடு மார்புதைந்து

கவலை பெரிதாகி நொந்து மிகவாடி

அரகர சிவாய என்று தினமு நினையாமல் நின்று

அறு சமய நீதி யொன்றும் அறியாமல்

அசனமிடுவார்கள் தங்கள் மனைகள் தலைவாசல் நின்று

அனுதினமு நாணமின்றி அழிவேனோ

உரகபட மேல் வளர்ந்த பெரிய பெருமானரங்கர்
 உலகளவு மால் மகிழ்ந்த மருகோனே
 உபயகுல தீபதுங்க விருதுகவி ராஜசிங்க
 உறை புகலியூரிலன்று வருவோனே
 பரவை மனை மீதிலன்று ஒரு பொழுது தூதுசென்ற
 பரமனருளால் வளர்ந்த குமரேசா
 பகையகரர் சேனை கொன்று அமரர்சிறைமீளவென்று
 பழநிமலை மீதில் நின்ற பெருமானே

கருத்துரை : கருவில் உருவாகிப் பின் வெளிவந்து வயதுக்கு ஏற்ப வளர்ந்து, கலைகள் பலவும் அறிந்து மன்மதன் ஏவலால் கரிய கூந்தல் உடைய பெண்களின் அடிச்சுவடுகள் மார்பில் பதிய அழுந்தி கவலைகள் அதிகமாகி, நொந்து மிக வாடி, 'ஹரஹர சிவாய' என்று நாள்தோறும் நினையாமல் வீணாக நின்று, ஆறு சமய நீதி ஒன்றும் அறியாதவனாய்.

உணவளிப்போர் தம் மனைவாசல் நின்று தினந்தோறும் வெட்கமின்றி வாங்கி உண்டு பின் அழிந்து போவேனோ? பாம்புப் படத்தின் மேலே துயிலும் பெரிய பெருமாள், சீரங்கத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் அரங்க நாதர், உலகளந்த பெருமாள் ஆகிய திருமால் மகிழும் மருகனே. தாய் தந்தை ஆகிய இரு வழியிலும் சிறந்து விளங்கும் பரிசுத்தனே! வெற்றிக் கவிராஜ சிங்கமே! அன்று சீர்காழியிலே சம்பந்தமூர்த்தியாகத் தோன்றியவனே! பரவை நாச்சியார் வீட்டுக்கு அன்று ஒரு நாள் தூது சென்ற சிவபெருமான் திருவருளால் வளர்ந்த குமரேசனே! பகைவர்களான அகரர்கள் சேனை கொன்று தேவர்சிறை மீட்டுப் பழநிமலை மீது நின்ற பெருமானே!

10

தன தன்ன தான தந்த தனதனன தானதந்த
 தனதனன தான தந்த தனதான
 அவனிதனிலே பிறந்து மதலை எனவே தவழ்ந்து
 அழகுபெறவே நடந்து இளையோனாய்
 அருமழலையே மிகுந்து குதலை மொழியே புகன்று
 அதிவிதமாய் வளர்ந்து பதினாறாய்
 சிவகலைகள் ஆகமங்கள் மிகவுமறையோதும் அன்பர்
 திருவடிகளே நினைந்து துதியாமல்
 தெரிவையார்களாசை மிஞ்சி வெருகவலையாயுழன்று
 திரியுமடியேனை உந்தன் அடிசேராய்
 மவுன உபதேச சம்பு மதியறுகு வேணி தும்பை
 மணிமுடியின் மீதணிந்த மகதேவர்
 மனமகிழவே யணைந்து ஒரு புறமதாக வந்த
 மலைமகள் குமார துங்க வடிவேலா
 பவனி வரவே யுகந்து மயிலின் மிசையே திகழ்ந்து
 படியதிரவே நடந்த கழல்வீரா
 பரமபதமே செறிந்த முருகன் எனவே உகந்து
 பழநிமலைமேல் அமர்ந்த பெருமாளே

கருத்துரை : பூமியிலே பிறந்து, குழந்தையாகத் தவழ்ந்து, அழகாக
 நடைபயின்று, இளையவனாகி அரிய மழலைச் சொல் மிகுந்து வர
 மழலை பேசி, வயதுக்கு ஒப்ப வளர்ந்து, வயது பதினாறு ஆகி, சைவக்
 கலைகள், ஆகமங்கள், வேதங்கள் இவை ஒதும் அன்பர் தம் திருவடி
 நினைந்து துதிக்காமல் பெண் ஆசைகொண்டு அதனால் மிகுந்த
 கவலைகொண்டு அலைந்து, திரிகின்ற அடியேனை உனது
 திருவடியில் சேர்த்து அருள்வாய்!

சனகாதி நால்வர்க்கு மவுன உபதேசம் செய்த சம்பு, சந்திரன், அறுகு, கங்கை, தும்பை இவைகளை அழகிய முடியின்மேல் அணிந்துள்ள மகாதேவர் மனம் மகிழும்படியாக அவரை அணைந்து இடது புறத்திலே உள்ள மலைமகளின் குமாரனே! பரிசுத்த வேலனே! திருஉலா வர விரும்பி மயிலின்மீது ஏறி உலகு அதிர வலம் வந்த கழல் வீரனே! பரமபத வீட்டிற்குரிய முருகன் என்று, மகிழ்ச்சியுடன் பழநி மலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமானே!

11

தான தந்தன தானான தானன தனதான

நாதவிந்து கலாதீ நமோ நம

வேத மந்திர சொருபா நமோ நம

ஞான பண்டித சாமீ நமோ நம வெகு கோடி

நாம சம்பு குமாரா நமோ நம

போக அந்தரி பாலா நமோ நம

நாக பந்த மயூரா நமோ நம பரகூர்

சேத தண்ட விநோதா நமோ நம

கீத கிண்கிணி பாதா நமோ நம கிரிராஜா

தீர சம்பரம் வீரா நமோ நம

தீப மங்கள ஜோதி நமோ நம

தூய அம்பல லீலா நமோ நம அருள்தாராய்

தேவ குஞ்சரி பாலா நமோ நம

ஈதலும் பல கோலால பூசையும்

ஓதலும் குண ஆசார நீதியும்

ஈரமும் குரு சீர்பாத சேவையும் மறவாத

ஏழ்தலம் புகழ் காவேரியால் வினை

சோழமண்டல மீதே மனோகர

ராச கெம்பீர நாடாளு நாயக வயலூரா

ஆதரம் பயில் ஆரூரர் தோழமை

சேர்தல் கொண்டவரோடே முனாளினில்

ஆடல் வெம்பரி மீதேறி மாகயி

லையிலேகி

ஆதியந்த உலா வாசு பாடிய

சேரர் கொங்கு வைகாழி நனாடதில்

ஆவினன்குடி வாழ்வான தேவர்கள் பெருமானே.

கருத்துரை : நாதம், விந்து ஆகிய கலைகளின் ஆதியே! வணக்கம்! வணக்கம்! வேதம் மந்திரம் ஆகியவற்றின் வடிவே! வணக்கம்! வணக்கம்! ஞானபண்டித சாமீ! வணக்கம்! வணக்கம்! பல கோடித் திருநாமங்கொண்ட சிவபெருமானின் மைந்தா! வணக்கம்! வணக்கம்! போகந்தரும் பார்வதி பாலனே! வணக்கம்! வணக்கம்!

பாம்பைக் காலிலே அடக்கிக் கட்டியுள்ள மயில் வாகனனே! வணக்கம்! வணக்கம்! சூராதிகளைத் தண்டித்து அழித்த விநோதா! வணக்கம்! வணக்கம்! காலில் கிண்கிணி எனும் சலங்கை அணிந்தவனே! வணக்கம்! வணக்கம்! ஆண்மை மிகு வீரனே! வணக்கம்! வணக்கம்! மலைவேந்தே! தீபத்தில் விளங்கும் மங்கள ஜோதியே! வணக்கம்! வணக்கம்! பரிசுத்தப் பரவெளியில் ஆடல் புரிவோனே! வணக்கம்! வணக்கம்! தேவயானையைப் பக்கத்தில் கொண்டவனே! வணக்கம்! வணக்கம்! உனது திருவருள் தருவாய்!

தானம், கோலாகலமான பூஜை, வேதம் ஓதல், குணம், ஆசாரம், நீதி, கருணை, குருபாத சேவை இவை மறவாததும்.

ஏழார் யாத்திரை எனும் ஸப்த ஸ்தலப் புகழ் பெற்றதும், காவேரி நதியால் செழிப்புற்று வளமடையும் சோழ மண்டலத்தில் உள்ளதுமான மனோகரமான ராஜகம்பீர நாடாளும் நாயகனே! வயலூர!

அன்பு கொண்ட திருவாரூரர் எனும் சுந்தரமூர்த்திப் பெருமானின் நண்பராய், அவருடன் முன்பு ஒரு நாள் ஆடல் வல்ல குதிரைமீது ஏறி கயிலை சென்று அங்கே ஆதி உலா எனும் கயிலாய ஞான உலா பாடிய சேரர் பெருமான் தன் கொங்குமண்டலத்து

வைகாவூர் என்னும் நாட்டுப் பகுதியில் ஆவினன்குடியில் வாழ்வுகொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமானே!

திருஏரகம் (சுவாமிமலை)

இது நான்காவது படை வீடு; தஞ்சை ஜில்லாவில் உள்ளது. கும்பகோணத்திற்கு மேற்கே நான்கு மைல் தூரம். ரயில்வே ஸ்டேஷன் உண்டு. காவிரி ஆற்றின் வடகரையில் அமைந்துள்ளது இந்த ஸ்தலம். சிவபெருமானுக்கு உபதேசம் செய்த இடம் இது.

12

தனன தன தானதத்த தனனதன தானதத்த
தனனதன தானதத்த தனதான
சரண கமலாலயத்தை அரைநிமிட நேரமட்டில்
தவமுறை தியானம் வைக்க அறியாத
சடகசட மூட மட்டி பவவினையிலே சனித்த
தமியன் மிடியால் மயக்கம் உறுவேனோ
கருணை புரியாதிருப்ப தெனகுறையிவேளை செப்பு
கயிலைமலை நாதர் பெற்ற குமரோனே
கடகபுய மீதிரதன் மணி அணி பொன்மாலை செச்சை
கமமுமண மார் கடப்பம் அணிவோனே
தருணமிதை யாமிகுத்த கனமதுறு நீள்சவுக்ய
சகல செல்வபோகமிக்க பெருவாழ்வு
தகைமை சிவஞானமுத்தி பரகதியு நீ கொடுத்து
உதவிபுரிய வேணு நெய்த்த வடிவேலா
அருணதள பாத பத்ம மது நிதமுமே துதிக்க
அரிய தமிழ்தானளித்த மயில்வீரா
அதிசயம் அநேகமுற்ற பழநிமலை மீதுதித்த
அழகு திருவேரகத்தின் முருகோனே

கருத்துரை : சரண் அளிக்கின்ற உனது திருவடித் தாமரையை அரை நிமிஷமும் தவநிலைத் தியானம் செய்ய அறியாத பொய்யும் குற்றமும் கொண்ட மூடன் மட்டி, பாவ வினைப் பயனாகப் பிறந்துள்ள நான் வறுமையால் மயங்குவது நன்றோ? கருணை புரியாது இருப்பது ஏன்? என்ன குறை கண்டு? இப்போது சொல்லியருள வேண்டும். கயிலைமலை நாதராகிய சிவன் பெற்ற குமர! வீரகங்கணம் அணிந்த தோள்களிலே ரத்ன ஆபரணம், பொன் மாலை, வெட்சிமாலை, நறுமணம் வீசும் கடப்ப மாலை இவை அணிந்தவனே! இதுவே தகுந்த சமயம்! ஐயா! நீடித்த சுகம், செல்வம், பெருவாழ்வு, நன்மதிப்பு, சிவஞானம் முத்தி, இவை யாவும் நீ அளித்து உதவி புரிய வேண்டும். நெய் பூசிய கார்வேலனே! சிவந்த தாமரைத் திருவடிகளைத் தினந்தோறும் துதிப்பதற்கு அருமையான தமிழ் அறிவு தந்த மயில் வீரனே! அதிசய கோலங்கள் பல நிறைந்த பழநிமலைமீது விளங்கும் அழகனே! திருவேரகத்தின் முருகனே!

13

தான தனதன தானதனதன

தான தனதன தனதான

பாதிமதிநதி போது மணி சடை

நாதர் அருளிய

குமரேசா

பாகுகனி மொழி மாதுகுறமகள்

பாதம் வருடிய

மணவாளா

காது மொருவிழி காகமுற அருள்

மாயனரி திரு

மருகோனே

காலன் எனை அணுகாமல் உனதிரு

காலில் வழிபட

அருள்வாயே

ஆதிஅயனொடு தேவர் கருலகு

ஆளும் வகையுறு

சிறைமீளா

ஆடுமயிலினில் ஏறி அமரர்கள்

சூழ வரவரும்

இளையோனே

சூதமிகவளர் சோலைமருவு

சுவாமி மலைதனில்

உறைவோனே

சூரன் உடலற வாரிகவறிட

வேலை விட வல

பெருமானே.

கருத்துரை : பிறையும், கங்கையும், மலரும் அணிந்த சடைப் பெருமான் அருளிய குமரேசா!

பாகும், பழமும் போன்ற தித்திக்கும் சொல்லுடைய குறப்பெண் வள்ளியின் பாதத்தை தடவிய மணவாளா!

காகாகரனின் விழி இரண்டில் ஒன்றைப் பிடுங்கி ஒரேவிழி அருளிய இராமன் ஆகிய திருமாலின் மருகனே! காலன் என்னை நெருங்காதபடி உனது இரு திருவடிகளில் வழிபடும் புத்தியை எனக்கு அருள் வாயாக!

ஆதிப் பிரமனோடு தேவர் தம் உலகு ஆளும் வண்ணம் அவர்களிருந்த சிறையிலிருந்து அவர்களை மீட்டு ஆடும் மயிலினில் ஏறி அமரர் சூழ வந்த இளையவனே! மாமரங்கள் அதிகம் உள்ள சோலைமிகு சுவாமி மலையில் உறைபவனே! சூரன் உடல் துணிபட, கடல்வற்ற, வேல் விடுக்கவல்ல பெருமானே!

14

குன்று தோறாடல்

குன்று தோறாடல் என்பது முருகப் பெருமான் மலைகள் தோறும் கோயில் கொண்டிருத்தலைக் குறிக்கும். இது ஐந்தாவது படை வீடு.

தந்தன தானதான தந்தன தானதான

தந்தன தானதான

தனதான

வஞ்சக லோப மூடர் தம் பொருளுநர்கள் தேடி	
மஞ்சரி கோவை தூது	பலபாவின்
வண்புகழ் பாரி காரி என்று இசை வாதுகூறி	
வந்தியர் போல வீணில்	அழியாதே
செஞ்சரணாத கீத கிண்கிணி நீபமாலை	
திண்டிறல் வேல் மாயூர	முகமாறும்
செந்தமிழ் நாளும்ஒதி உய்ந்திட ஞானமுறு	
செங்கனி வாயில் ஓர்சொல்	அருள்வாயே
பஞ்சவனீடு கூனும் ஒன்றிடு தாபமோடு	
பஞ்சறவாது கூறு	சமண்முகர்
பண்பறு பீலியோடு வெங்கழுவேற ஒது	
பண்டித ஞான நீறு	தருவோனே
குஞ்சரம் யாளிமேவு பைம்புன மீதுலாவு	
குன்றவர் சாதிக்கூடி	வெறியாடிக்
கும்பிட நாடி வாழ்வு தந்தவரோடு வீறு	
குன்று தொறாடல்மேவு	பெருமானே

கருத்துரை : வஞ்சகமும் ஈயாக்குணமும் கொண்ட மூடர்தம் ஊர் தேடி பொருள் தேடி மஞ்சரி, கோவை தூது இப்படியாகப் பலவகைப் பாடல்களினாலே “வள்ளலே! புகழ்மிக்க பாரியே! காரியே!” என்று புகழ்ந்து கூறுவதற்கு என்றே கட்டியம் கூறுபவர்களை நியமித்திருப்பது போல வீணாக என் காலத்தைக் கழித்துக் கொண்டு அழியாமல்

செவ்விய திருவடிகளையும், கீதமிசைக்கும் கிண்கிணியையும், கடப்ப மாலையையும் வலிய திறம் மிக்க வேலையும், மயிலையும் திருமுகங்கள் ஆறையும் நாள் தோறும் செந்தமிழால் பாடி நான் உய்ய ஞானம் ஊறும் நின் செங்கனி வாயினால் ஒப்பற்றதோர் உபதேசம் அருள்வாயாக.

பாண்டியனது நெடு நாளைய கூனும், கரமும் பஞ்சாகப் பறந்து ஓட வாது செய்து சமணர் வாயடைத்து அவர் தம் மயிற் பீலியோடு கொடிய கழுவில் ஏற்றும் வகை பதிகம் ஒதிய ஞான பண்டிதனே! திரு நீறு தந்தவனே!

யானை, யாளி இவை இருந்த பசுந்தினைப் புனத்திலே உலவும் மலை வேடர் ஒன்று கூடி வெறியாடியதன் பயனாக கும்பிட்டதன் பயனாக - அவரை நாடி அவர் தம் பெண்ணாகிய வள்ளியை மணந்து அவர்களுக்கு நல்வாழ்வு தந்து அவர்களுடனிருந்து குன்று தோறும் ஆடல் புரியும் பெருமானே!

15

தன்னந் தன்ன தந்த தனதான

அதிருங் கழல் பணிந்துஉன்

அபயம் புகுவது என்று

இதயம் தனிலிருந்து

இடர் சங்கைகள் கலங்க

எதிரங் கொருவரின்றி

இறைவன் தனது பங்கில்

பதிஎங்கிலுமிருந்து

பல குன்றிலும் அமர்ந்த

அடியேனுன்

நிலைகாண

கிருபையாகி

அருள்வாயே

நடமாடும்

இமைபாலா

விளையாடிப்

பெருமானே.

கருத்துரை : ஒலிக்கின்ற கழல் அணிந்த நின் திருவடி பணிந்து நான் உன்னிடம் சரண் அடைவது எப்போது? நிலை காண முடியாத இந்த சம்சார சாகரத்திலே நிலைகாண்பது எப்போது? நீயே தஞ்சம் என்று புகுவது எப்போது?

நீ எனது உள்ளத்திலே வீற்றிருந்து எனக்கு ஏற்படும் இடையூறுகளும், கலக்கங்களும் அஞ்சி ஓட அருள் கூர்ந்து அருள் புரிவாயாக.

அருணகிரிநாதர் அருளிய அமுதம்

ஒப்பானவர் எவருமின்று நடனம் செய்யும் இறைவனது ஒரு பாகத்தில் இடம் பெற்றுள்ள உமாதேவியின் குழந்தையே! தலங்கள் தோறும் வீற்றிருந்து குன்றுகள் தோறும் ஆடல் புரியும் பெருமானே!

பழமுதிர்சோலை

இது ஆறாவது படை வீடு. மதுரைக்கு வடக்கே பன்னிரண்டு மைல் தொலைவில் உள்ளது. கள்ளழகர் கோவில் என இப்போது வழங்கப்படுகிறது. இப்போது இது திருமால் ஸ்தலமாக விளங்குகிறது.

16

தான தத்த தான தனாதனாதன தனதான

சீர்சிறக்கு மேனி பசேல் பசேல் என

நூபுரத்தின் ஓசை கலீர் கலீர் என

சேரவிட்ட தாள்கள் சிவேல் சிவேல் என

வருமானார்

சேகரத்தின் வாலை சிலோர் சிலோர்களும்

நூறுலட்சகோடி மயால் மயால்கொடு

தேடி யொக்கவாடி ஐயோ என

மடமாதர்

மார்படைத்த கோடு பளீர் பளீர் என

ஏமலித்தென் ஆவி பகீர் பகீர் என

மாமசக்கில் ஆசை உளோம் உளோம் என

நினைவோடி

வாடை பற்றுவேளை அடா அடா என

நீ மயக்கமேது சொலாய் சொலாய் என

வாரம் வைத்த பாதம் இதோ இதோ என

அருள்வாயே

பாரதத்தை மேரு வெளீ வெளீ திகழ்

கோடொடித்த நாளில்வரைஇ வரைஇ பவர்

பானிறக் கணேசர் குவா குவாகனர்

இளையோனே

பாடல் முக்யமாது தமீழ் இறை

மாமுனிக்கு காதில் உணார் வுணார் விடு

பாசமற்ற வேத குரு குருபர

குமரேசா

போர் மிகுத்த சூரன் விடோம் விடோம் என

நேரெதிர்க்க வேலை படை படை என

போய் அறுத்தபோது குபீர் குபீர் என

வெகுசோரி

பூமியுக்க வீச குகா குகா திகழ்

சோலை வெற்பின் மேவு தெய்வா தெய்வானைதோள்

பூணி இச்சையாறு புயா புயாறுள

பெருமானே

கருத்துரை : அழகு பொலியும் உடல், பசுமையுடன் விளங்க, காலிலே அணிந்த சிலம்பு 'கலீர் கலீர்' என்று ஒலிக்க, இணைந்து செல்லும் பாதங்கள் 'சிவேல் சிவேல்' என்று விளங்க வருகின்ற மாதர்களின் கூட்டத்திற்குக் கொடுப்பதற்காக அம்மாதர்களின் வச்சீரத்தில் ஆசை உண்டு பண்ணும் நினைவானது ஓடி அந்தக் காமப்பித்து என்னைப் பிடிக்கின்ற நேரத்திலே “அடா ! அடா” என்று என்னைக் கூவி அழைத்து “உனக்கு ஏன் இந்த மயக்கம்? சொல் சொல்” என்று வற்புறுத்தி அன்பு கொண்ட திருவடி “இதோ இதோ” என்று கூறி உன் அருள் புரிவாயாக.

மேரு மலையின் வெளிப்புறத்திலே விளங்கும்படி தமது தந்தத்தையே ஓடித்து அந்த நாளில் பாரதம் எழுதியவரும், சூரியன் போன்ற சிவந்த நிறம் உடையவரும், கணேசரும் ஆகுவாகனரும் ஆகிய விநாயகருக்கு இளையோனே!

பாடல்கள் சிறக்க உள்ள தமிழ் மொழியை அகத்தியருக்கு போதித்த பாசங்கடந்த வேதகுருவே! குருபரனே! குமரேசா! “விடமாட்டேன் விடமாட்டேன்” என்று சொல்லிக் கொண்டு போர்மிகு சூரர் நேர் வந்து எதிர்க்க அவர் தம் சிரங்களைப் “படை படை” என்று வேல் சென்று துணிக்க எங்கும் “குபீர் குபீர்” என்று ரத்தம்

17

அகரமுமாகி அதிபனுமாகி அதிகமுமாகி அகமாகி
அயன் எனவாகி அரியெனவாகி அரனெனவாகி
அவர்மேலாய்
இகரமுமாகி எவைகளுமாகி இனிமையுமாகி வருவோனே
இருநிலமீதில் எளியவனும் வாழ் எனது முனோடி
வரவேணும்
மகபதியாகி மருவும் வலாரி மகிழ்களிகூரும் வடிவோனே
வனமுறை வேடன் அருளியபூசை மகிழ்கதிர்காமம்
உடையோனே
செககணசேரு தகுதிமி தேதி திமிஎன ஆடுமயிலோனே
திருமலிவான பழமுதிர்சோலை மலைமிசைமேவு
பெருமானே

கருத்துரை : எழுத்துக்களிலே முதலாய் நிற்பது அகரம். அது போல எப்பொருளுக்கும் முதற் பொருளாகி எவைக்கும் தலைவனாகி வெற்றிக்கும் மேம்பட்டதாகி, 'நான்' எனும் உள் பொருள் ஆகி, பிரமனாகி, திருமாலாகி, பின் அரனாகி இம் மூவார்க்கும் மேலான ஒரு பொருளாகி, இங்குள்ள பொருள்கள் ஆகி, எல்லாம் ஆகி, இனிமை தரும் பொருளாகி வருபவனே! காமக் கலவியில் மூழ்கி ஆழும் இழி தொழில் புரியும் அடியேனும் மேலான ஞான அறிவை அடைவேனோ? கொலை செய்யும் காளி, சூலம் ஏந்தியவள், வயிரவி, நீலி, தூர்க்கை, குலிசம் அங்குசம் எந்திய ஆயி, மகமாயி குமா, வராகி, மோகி, பகவதி,

ஆதி, சோதி, குணவதி, ஆலம் உண்டவள், அபிராமி, பலி ஏற்கும்
பிரம்ம கபாலி, யோகி, பரம கல்யாணி லோகபதிவிரதை வேதஞானி
ஆகிய பார்வதியின் புதல்வனே!

படையுடன் குரன் மாண்டுபோக எதிர்த்துச் சென்ற குரனே!
தீரனே! பழமுதிர் சோலையில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே!

18

திருத்தணிகை

தனத்தன தனத்தந் தனத்தன தனத்தந்
தனத்தன தனத்தந் தனதான

சினத்தவர் முடிக்கும் பகைத்தவர் குடிக்கும்
செகுத்தவர் உயிர்க்கும் சினமாகச்
சிரிப்பவர் தமக்கும் பழிப்பவர் தமக்கும்
திருப்புகழ் நெருப்பென்று அறிவோம்யாம்
நினைத்ததும் அளிக்கும் மனத்தையும் உருக்கும்
நிசிக்கருவறுக்கும் பிறவாமல்
நெருப்பையும் எரிக்கும் பொருப்பையும் இடிக்கும்
நிறைப்புகழ் உரைக்கும் செயல்தாராய்
தனத்தன தனத்தந் திமித்திமி திமித்திந்
தகுத்தகு தகுத்தந் தனபேரி
தடுட்டுடு டுட்டுண்டு டெனத்தாடி முழக்கும்
தளத்துட னடக்கும் கொடுஞ்ஞர்
சினத்தையு முடற்சங் கரித்த மலைமுற்றுஞ்
சிரித்தெரி கொடுத்துங் கதிர்வேலா
தினைக்கிரி குறப்பெண் தனத்தொடு ககித்தெண்
திருத்தணி இருக்கும் பெருமானே.

கருத்துரை : முருகன் அடியார் மீது சினம் கொண்டவர் தலைக்கும் அவரோடு பகைத்தவர் குடிக்கும், கொல்பவர் உயிருக்கும் கோபத்துடன் சிரிப்பவருக்கும், பழிப்பவருக்கும், திருப்புகழ் நெருப்பு ஆகும் என்பதை நாம் அறிவோம்.

முருகன் திருப்புகழ் அடியார் விரும்பியதைத் தரும்; மனத்தை உருக்கும்; இருண்ட கரு அறுக்கும்; அதாவது, இனிப் பிறவாதவாறு செய்யும்; நெருப்பையும் எதிர்த்து எரிக்கும்; மலையையும் பொடியாக்கும்; ஆதலின் நின் திருப்புகழ் ஒதும் பணி எனக்கு அருள்வாய்.

‘தனத்தன தனத்தம் தகுத்தகு தகுத்தம் தன’ என்ற பேரி வாத்திய முழக்கத்துடன் ‘தடுட்டுடு டுட்டுண்டு’ என்ற உடுக்கு முழக்கத்துடனும் வந்த சூரர் படையையும் கொடிய சூரர்களையும் அவர்கள் கோபத்தையும் ஒரு நொடிப் பொழுதில் அழித்து அவர் தம் பிணமலையை உனது சிரிப்பினால் எரித்துச் சாம்பலாக்கிய ஒளி மிகுவேலனே! தினை விளைந்த குன்றிலே – வள்ளி மலையிலே வசித்த – குறப்பெண் – வள்ளியின் கொங்கையிலே சுகித்து திருத்தணியில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே!

19

கதிர்காமம்

இது இலங்கைத் தீவிலே தென் கிழக்குப் பகுதியிலே உள்ளது. மாணிக்க கங்கை எனும் ஆறு இங்கே ஓடுகிறது. மாத்தரை ஸ்டேஷனிலிருந்து எண்பது மைல்.

தனதனன தான தனதனன தான

தனதனன தானத் தனதான

திருமகள் உலாவும் இருபுய முராரி

திருமருக நாமப்

பெருமாள் காண்

செகதலமும் வானும் மிகுதி பெறுபாடல்

தெரிதரு குமாரப்	பெருமாள் காண்
மருவும் அடியார்கள் மனதில் விளையாடும்	
மரகத மயூரப்	பெருமாள்காண்
மணிதரளம் வீசி அணி அருவிசூழ்	
மருவு கதிர்காமப்	பெருமாள்காண்
அருவரைகள் நிறுபட அகரர்மாள்	
அமர் பொருத வீரப்	பெருமாள்காண்
அரவு பிறைவாரி விரவு சடைவேணி	
அமலர் குருநாதப்	பெருமாள்காண்
இருவினை யிலாத தருவினை விடாத	
இமையவர் குலேசப்	பெருமாள்காண்
இலகுசிலை வேடர் கொடியி னதிபார	
இருதன விநோதப்	பெருமானே.

கருத்துரை : லக்ஷ்மீதேவி விளையாடும் இரு திருப்பயமுடைய திருமாலின் அழகிய மருமகன் என்னும் திருநாமம் உடையவன் நீ - மண் உலகிலும் விண் உலகிலும் மிக்க பொலிவு பெறு பாடல்களை அளித்தருளிய குமாரப் பெருமாள் நீ. உன்னைச் சேர்ந்த அடியார் தம் மனத்தில் விளையாடும் பச்சை மயில் ஏறும் பெருமாள் நீ. மணியும், முத்தும் வீசி அழகிய அருவி சூழ விளங்கும் கதிர்காமம் எனும் தலப் பெருமாள் நீ. பெரிய மலைகள் பொடிபட அகரர்மாள், போர் செய்த வீரப் பெருமாள் நீ. பாம்பு, நிலவு, கங்கை நீர் இவை தரித்த சடையுடைய குற்றமற்ற சிவனின் குருநாதன் நீ. இருவினை இல்லாதவர்களும், கற்பகத் தருவை விட்டு நீங்காதவரும் ஆன தேவர் குல அரசன் தேவேந்திரனுக்கும் பெருமாள் நீ - வில் ஏந்திய வேடர் மகள் வள்ளியின் பாரமிக்க கொங்கைகள் இரண்டிலும் களி கூறும் பெருமானே!

20

அகப்பொருள்

தய்யதன தானத் தனதான

துள்ளுமத வேள்கைக்

கணையாலே

தொல்லை நெடுநீலக்

கடலாலே

மெள்ளவரு சோலைக்

குயிலாலே

மெய்யுருகு மானைத்

தழுவாயே

தெள்ளுதமிழ்ப் பாடல்

தெளிவோனே

செய்ய குமரேசத்

திறலோனே

வள்ளல் தொழுஞானக்

கழலோனே

வள்ளி மணவாளப்

பெருமானே.

கருத்துரை : செருக்கினால் துள்ளி வருகின்ற மன்மதனுடைய அம்புகளாலும், துன்பம் தரும் நீலக் கடலாலும், மெதுவாக வந்து குரல் கொடுக்கும் சோலைக் குயிலாலும், உடல் வருந்தும் மான் அணைய இப்பெண்ணை அணைத் தருள்வாய். தெள்ளிய தமிழ்ப் பாடல் பாடும் தெளிவு கொண்ட சம்பந்தப் பெருமானே! சிவந்த குமரேசன் எனும் பெயர் கொண்ட பாரக்கிரம சாலியே! வள்ளலாகிய சிவபெருமான் தொழுகின்ற ஞானத் திருவடிகளை உடையவனே! வள்ளி மணாளப் பெருமானே.

(தலைவனாகிய முருகனை அடைய வேண்டி மனம் உருகி மெலிந்து வாடும் தலைவியாகிய பக்தனை அணைத்துக் கொள்ளுமாறு வேண்டியது)

21

கதிபெற

தன தான தந்த தத்த தனதான தந்த தத்த

தனாதன தந்த தத்த

தனதான

அடியார் மனம் சலிக்க எவராகிலும் பழிக்க

அபராதம் வந்து கெட்ட

பிணிமூடி

அனைவோரும் வந்து சிச்சீஎன நால்வரும் சிரிக்க

அனலோடு அழன்று செத்து

விடுமாபோல்

கடையேன் மலங்கள் முற்றுமிகு நோயுடன் பிடித்த

கலியோடு இறந்து சுத்த

வெளியாகிக்

களிகூற எந்தனுக்கு மயிலேறி வந்து முத்தி

கதியேற அன்பு வைத்து

அருள்தாராய்

சடைமீது கங்கை வைத்து விடையேறும் எந்தை சுத்த

தழல்மேனியன் சிரித்தோர் புரமுன்றும்

தவிடாக வந்து எதிர்த்த மதனாகமுஞ் சிதைத்த

தழல் பார்வை அன்று அளித்த

குருநாதா

மிடிதீர் அண்டருக்கு மயிலேறி வஞ்சர் கொட்டம்

வெளியாக வந்து நிர்த்தம்

அருள்வோனே

மினநூல் மருங்குல் பொற்பு முலைமாதினங் குறத்தி

மிகுமாலொடு அன்பு வைத்த

பெருமானே.

கருத்துரை : அடியார்களுடைய மனம் வேதனையுறும்படி எவராகிலும் பழித்தால் அதனால் பெருத்த அபராதம் ஏற்பட்டு கெட்ட நோய்கள் வந்து பீடித்து எல்லாரும் வந்து சீச்சீ என்று அருவருப்புடன் இகழ், நாலுபேர் ஏளனம் செய்து சிரிக்க, நெருப்பில் விழுந்து இறந்து விடுவது போல வெம்மை தாக்க,

அருணகிரிநாதர் அருளிய அமுதம்

மிக இழிந்தவனாகிய என்னுடைய மும்மலங்களும் நல்வினை, தீவினை பிறப்பு, இறப்பு ஆகிய இருநோயும் என்னைப் பிடித்துள்ள கலியும் அழிந்து ஞான பரிசுத்த வெளியில் கலந்து மகிழ்ச்சி பொங்க என் பொருட்டு மயில் ஏறி வந்து நான் முத்தி அடைய உனது திருவருள் பாலிப்பாயாக.

சடை மீது கங்கையை வைத்து, ரிஷப வாகனத்தில் ஏறிவரும் எந்தை, தழல் போன்ற சுத்த செம்மேனியின் புன்முறுவல் பூத்து முப்புர மெரித்துத் தன்னை வந்து எதிர்த்த மன்மதனின் உடல் வெந்து சாம்பலாகச் செய்த முக்கண்ணனின் அக்கண் வழி வந்த குருநாதா!

தேவர் துன்பம் நீங்க மயில்மீது ஏறி, வஞ்சக அரக்கர் தம் அட்டகாசத்தை ஒடுக்கி வீர நடம் புரிந்தோனே! மின்னல் போலவும் நூல் போலவும், நுண் இடையும் அழகிய மார்பும் கொண்ட இளங்குறத்தியான வள்ளிமீது ஆசை வைத்த பெருமானே! கதிபெற அருள் தாராய்!

22

யமன் வரும்போது துயர்கெடவர

தனந்த தானந் தனதன தானன தனதான

இசைந்த ஏறும் கரியுரி போர்வையும்	எழில்நீறும்
இலங்கு நூலும் புலியதளாடையும்	மழுமானும்
அசைந்த தோடும் சிரமணிமாலையும்	முடிமீதே
அணிந்த ஈசன் பரிவுடன் மேவிய	குருநாதா
உசந்த சூரன் கிளையுடன் வேறர	முனிவோனே
உசந்த பாசக் கயிறொடு தூதுவர்	நலியாதே
அசந்த போதென் துயர்கெட மாமயில்	வரவேணும்
அமைந்த வேலும் புயமிசை மேவிய	பெருமானே.

கருத்துரை : தம் மனத்திற்கு இசைந்த ரிஷப வாகனமும் யானைத் தோல் போர்வையும், அழகிய திருநீறும், விளங்கு பூணூலும், புலித்தோல் ஆடையும் முழுவும், மானும். அசைந்து விளங்கும் தோடும், அழகிய தலை மாலையும் முடியின் மீது அணிந்துள்ள சிவபெருமான் அன்புடன் விரும்பிய குரு மூர்த்தியே!

உயர்ந்த குரன் தன் சுற்றம் வேருடன் தொலையக் கோபித்தவனே! தங்களுக்கு மிகவும் விருப்பமான பாசக் கயிற்றை எடுத்து வரும் யமதூதர் என்னை வருத்தாமல் நான் சோர்வுற்று இருக்கும் சமயத்தில் எனது துயரம் ஒழிய உனது மயில்மீது நீ வரவேண்டும். அழகாய் அமைந்த வேலைப் புயமிசை தாங்கியுள்ள பெருமானே!

23

சேஷத்திரக் கோவை-துதி

தந்த தானன தானான தந்தன
தந்த தானன தானான தந்தன
தந்த தானன தானான தந்தன

தனதான

கும்பகோணமொடு ஆரூர் சிதம்பரம்

உம்பர் வாழ்வுறு சீகாழி நின்றிடு

கொன்றை வேணியர் மாயூரமம் பெறு

சிவகாசி

கொந்துலாவிய ராமேசுரந்தனில்

வந்து பூணை செய் நால்வேத தந்திரர்

கும்பு கூடிய வேளூர் பரங்கிரிதனில்

வாழ்வே

செம்பு கேசர மாடானை இன்புறு

செந்தில் ஏடகம் வாழ் சோலையங்கிரி

தென்றன் மாகிரி நாடான வந்தவ

செகநாதம்

செஞ்சொல் ஏரகமாவா வினன்குடி.

குன்று தோறுடன் மூதூர் விரிஞ்சைநல்

செம்பொன் மேனிய சோணாடு வஞ்சியில்

வருதேவே

கம்பை மாவடி மீதேய சுந்தர

கம்புலாவிய காவேரி சங்கமு

கஞ்சிரா மலை வாழ்தேவதந்திர

வயலூரா

கந்தமேவிய போளூர் நடம்புரில்

தென்சிவாயமு மேயா யகம்படு

கண்டியூர் வருசாம் கடம்பணி

மணிமாற்பா

எம்பிரானொடு வாதா மங்கையர்

உம்பர் வாணீ பொனீள்மால் சவுந்தரி

எந்த நாள்தொறு மேர்பாக நின்றுறு

துதியோதும்

இந்திராணி தன் மாதோடு நன்குற

மங்கைமானையு மாலாய் மணந்துல

கெங்கு மேவிய தேவாலயந்தொறு

பெருமானே

கருத்துரை : கும்பகோணம், திருவாரூர், சிதம்பரம், தேவர் வாழ்க்கை கொள்ளும் சீகாழி, நிலையாகக் கொன்றை மலர் கொண்ட சடையினர் வாழும் மாயூரம், கங்கையும் மங்கள கரமும் பொருந்திய காசி, பக்தர் கூட்டம் திரளாக உலவும் ராமேசுவரம், நால் வேதம் அறிந்தோர் பூசை செய்யக் கூடியுள்ள புள்ளிருக்கும் வேளூர் திருப்பரங்குன்றம் எனப் படும் திருத்தலங்களில் வீற்றிருக்கும் செல்வமே!

செம்புகேசுரம் எனும் திருவானைக்கா, திருவாடானை, நீ மகிழ்ந்து வாழும் செந்தில், திரு ஏடகம், நீ மகிழ்ந்து வாழும் சோலை மலை, பொதியமலை ஆகிய திருத்தலங்களில் வீற்றிருப்பவனே!

நின் தந்தைக்கு உபதேசம் செய்த சுவாமிமலை, சிறந்த ஆவினன்குடி, குன்றுதோறாடல் இவையுடன் மூதூர் பழம்பதி எனப்படும் திருப்புனவாயில், விரிஞ்சை எனப்படும் விரிஞ்சிபுரம்,

ஆகிய தலங்களில் வீற்றிருக்கும் செம் மேனியனே! சோழ நாட்டின் சிறந்த தலை நகரான கருவூரில் வீற்றிருப்பவனே!

காஞ்சியில் மாமரத்தின் அடியில் விளங்கும் அழகனே! சங்குகள் உலாவும் காவேரி சங்கம சேஷத்திரமாகிய காவிரிப்பூம் பட்டினத்திலும், திருச்சிராப்பள்ளியிலும் வாழ்கின்ற தேவ சேனாபதியே! வயலூர் பெருமானே!

நறுமணம் பொருந்திய திருப்போரூர், நீ நடம்புரிந்த சிவாயம் எனும் வாட்போக்கி, ஆகிய தலங்களில் விளங்குபவனே! கண்டியூரில் எழுந்தருளியுள்ள சாமியே! கடப்ப மாலை அணிந்துள்ள அழகிய மார்பனே!

சிவபெருமானோடு வாதிட்டு நடம் புரிந்த காளியும் அவளைச் சேர்ந்த மங்கையரும் தேவருலகில் உள்ள சரஸ்வதி, அழகிய லக்ஷ்மி, ஆகிய இவர்கள் எந்நாளும் உள்ளத்து எழுச்சியுடன் போற்றுகின்ற இந்திராணி பெற்ற தேவயானையுடன் குறக்குல மங்கை வள்ளியையும் மணந்து உலகில் உள்ள தேவாலயங்கள் தோறும் வீற்றிருக்கும் பெருமானே!

24

வரவேணும்

தனன தான தானான தனன தான தானான	
தனன தான தானான	தனதான
அதல சேடனார் ஆட அகில மேரு மீதாட	
அபின காளிதானாட	அவளோடன்று
அதரவீசி வாதாடும் விடையிலேறு வாராட	
அருகுபூத வேதாளம்	அவையாட
மதுரவாணி தானாட மலரில் வேதனாராட	
மருவு வானுளோராட	மதியாட

வனச மாமியாராட நெடிய மாமனாராட
 மயிலுமாடி நீயாடி வரவேணும்
 கதைவிடாத தோள்வீமன் எதிர்கொள் வாளியால்நீடு
 கருதலார்கள் மாசேனை பொடியாகக்
 கதறு காலிபோய்மீள் விஜயனேறுதேர்மீது
 கனகவேத கோடுதி அலைமோதும்
 உத்தியீதிலே சாயும் உலக்முடு சீர்பாத
 உவண மூர்தி மாமாயன் மருகோனே
 உதயதாம மார்பான பிரபுதேவ மாராசன்
 உளமுமாட வாழ்தேவர் பெருமானே !

கருத்துரை : கீழ் உலகத்திலே உள்ள ஆதிசேடன் ஆடவும், பூமி மீதுள்ள மேரு மலை அசைந்து ஆடவும், சிவனது நடனத்துக்கு வேறு படாமல் ஒற்றுமையுடன் காளி தான் ஆடவும் அவளுடனே அன்று, அவள் நடுங்கும்படி காலை வீசி வாதாடி நடனம் செய்தவரும், ரிஷப வாகனருமான சிவபெருமான் ஆடவும் அவரைச் சூழ்ந்து நின்ற பூதங்களும், வேதாளங்களும் ஆடவும், இனிமை மிக்க சரசுவதி ஆடவும், தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் பிரமதேவன் ஆடவும், பொருந்தியுள்ள வானவர் ஆடவும், சந்திரன் ஆடவும், செந்தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் உனது மாமியாகிய லக்ஷ்மி ஆடவும், ஒங்கி உலகளந்த உன் மாமனார் ஆகிய திருமால் ஆடவும், உனது மயிலும் ஆட நீயும் ஆடி வர வேணும். கதாயுதத்தை எப்போதும் தோளிலே தாங்கியுள்ள பீமன் எதிர்த்து விட்ட கணையால் பெரும் பகைவர் களின் பெரிய சேனையானது பொடிபட உதவியவரும் கதறிச் சென்ற பசுக் கூட்டங்கள் மீண்டும் வருமாறு புல்லாங்குழல் ஊதியவரும் பார்த்தன் தேர்மீது அமர்ந்து பொன் மயமானதும், வேத ஒலி தருவதுமான பாஞ்ச சன்யத்தை முழங்கியவரும், அலைமோதி வீசும் பாற்கடலிலே பள்ளி கொள்பவரும், உலகத்தையே அளந்து மூடிய

திருப்பாதங்களை உடையவரும் கருடனை வாகனமாகக் கொண்டவரும் ஆகிய சிறப்புற்ற திருமாலின் மருமகனே!

அன்று அலர்ந்த மலர்மாலை அணிந்த பிரபுடதேவ மகாராஜனுடைய உள்ளம் நெகிழ்ந்து உருகும் வண்ணம் அவனது உள்ளத்தில் வாழ்கின்ற பெருமானே!

மயிலும் ஆடி நீ ஆடி வரவேணும்

25

தான தந்தன தானன

வேழம் உண்ட விளாகனி	அதுபோல
மேனிகொண்டு வியாபக	மயிலூறி
நாளுமிண்டார்கள் போல்மிக	அயர்வாகி
நானு நைந்து விடாது அருள்	புரிவாயே
மாள அன்று அமணீசர்கள்	கழுவேற
வாதில் வென்ற சிகாமணி	மயில்வீரா
காள கண்டன் உமாபதி	தருபாலா
காசி கங்கையில் மேவிய	பெருமானே.

கருத்துரை : வேழம் என்ற நோய் வந்த விளாங்கனி போல உள்ளே சத்தற்ற மேனியைப் பெற்று காம விருப்பம் மிகுந்து நாள் தோறும் அறிவு இன்மையால் வலிமை கொண்ட மூடர்கள் போல மிகுந்த தளர்ச்சியடைந்து நானும் மெலிந்து வாடாதபடி அருள் புரிவாயாக. அன்று சமணர்கள் கழுவில் ஏற வாது செய்து வென்ற சிகாமணியே! மயில் வீரனே! விஷம் உண்ட கண்டனாகிய சிவபெருமானின் மைந்தனே! கங்கை நதிக் கரையில் உள்ள காசியில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே!

26

தனத்தன தான தந்த
தனத்தன தான தந்த
தனத்தன தான தந்த தனதான

மனக்கவலை ஏதும் இன்றி உனக்கடிமையே புரிந்து
வகைக்கு மநுநூல்கள் விதங்கள் தவறாதே
வகைப்படி மனோரதங்கள் தொகைப்படியினாலிலங்கி
மயக்கமுற வேதமுங்கொள் பொருள்நாடி
வினைக்குரிய பாதகங்கள் துகைத்து வகையால் நினைந்து
மிகுத்த பொருள் ஆகமங்கள் முறையாலே.
வெகுட்சிதனையே துரந்து களிப்பினுடனே நடந்து
மிகுக்கும் உனையே வணங்க வரவேணும்
மனத்தில் வருவேனே என்றுன் அடைக்கலமதாக வந்து
மலர்ப்பதமே பணிந்த முனிவோர்கள்
வரார்க்கும் இமையோர்கள் என்பர் தமக்கு மனமே இரங்கி
மருட்டி வருகூரை வென்ற முனைவேலா
தினைப்புன முனே நடந்து குறக்கொடியையே மணந்து
செகத்தை முழுதாள வந்த பெரியோனே
செழித்த வளமே சிறந்த மலர்ப் பொழில்களே நிறைந்த
திருப்பழநி வாழ்வந்த பெருமானே.

கருத்துரை : மனக்கவலை சிறிதும் இல்லாமல் உனக்கு அடிமை செய்யும் பணியே மேற்கொண்டு மநுமுறை தவறாமல் நல்ல முறையில் எண்ணியன எண்ணியபடி விளங்க ஐயந்திரிபு இன்றி வேதப் பொருளை ஆய்ந்து விரும்பி வினைக்கு ஈடான பாதகச் செயல்களை விலக்கி, முறைப்படி தியானித்து ஆகமங்கள் விதித்தபடி கோபம்

விலக்கி மகிழ்ச்சியுடன் நடந்து மேம்பட்டு விளங்கும் உன்னையே நான் வணங்க நீ வரவேணும் தியானித்த கணமே மனத்தில் தோன்றுபவனே என்று உன் அடைக்கலமாக வந்து உன் மலரடி பணிந்த முனிவர் பொருட்டும், சிறந்த வானோர் பொருட்டும், கொடிய சூரனை வென்ற வேலனே! தினப்புனத்திலே நடந்து வள்ளியை மணந்து புவன முழுதும் ஆளவந்த பெரியோனே! செழிப்பும் மலர்சோலைகளும் மிகுந்த பழநியில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே.

27

தத்தத் தத்தத் தனதான

முட்டுப் பட்டுக்

முற்றச் சுற்றிப்

தட்டுப்பட்டுச்

சற்றுப் பற்றக்

வட்டப் புட்பத்

வைக்கத் தக்கத்

கட்டத்து அற்றத்து

கச்சிச் சொக்கப்

கதிதோறும்

பலநாளும்

சுழல்வேனை

கருதாதோ

தலம்தே

திருபாதா

அருளவோனே

பெருமானே

கருத்துரை : சங்கடப்பட்டு தேவர், மனிதர், நரகர், விலங்கு எனும் நான்கு கதிகளிலும் முழுமையும் அலைந்து பல நாளும் தடுமாறிச் சுழலும் என்னைச் சிறிது கவனித்து ஆண்டு அருளலாகாதா ! வட்டமாகிய இதய கமலத்தின் மீது வைத்துப் பூசிக்கத்தக்க அழகிய திருவடி உடையவனே!

துன்பப்படும் சமயத்தில் அருள் புரிவோனே! கச்சியில் வீற்றிருக்கும் அழகிய பெருமானே!

28

திரு அருணை

ஏறுமயில் ஏறிவிளையாடும் முகம் ஒன்றே
 ஈசருடன் ஞானமொழி பேசும் முகம் ஒன்றே
 கூறும் அடியார்கள் வினை தீர்த்தமுகம் ஒன்றே
 குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுகம் ஒன்றே
 மாறுபடு குரரை வதைத்தமுகம் ஒன்றே
 வள்ளியை மணம்புரிய வந்தமுகம் ஒன்றே
 ஆறுமுகமான பொருள் நீ அருளல் வேண்டும்
 ஆதி அருணாசலம் அமர்ந்த பெருமாளே!

கருத்துரை : ஆண் மயில் மீது ஏறித் திருவிளையாடல் புரியும் திருமுகம் ஒன்று; சிவபெருமானுக்கு உபதேசம் செய்த திருமுகம் ஒன்று; அவனது திருப்பெயர் ஒதிப் புகழும் அடியார் தம் தீவினை போக்கும் முகம் ஒன்று. கிரவுஞ்சகிரியை ஊடுருவிச் செல்லுமாறு வேலை ஏவி நின்ற திருமுகம் ஒன்று. பகை கொண்ட குரர்களை கொல்வித்த முகம் ஒன்று. வள்ளி நாயகியைத் திருமணம் புரிய வந்த முகம் ஒன்று. இவ்வாறு நீ ஆறு திருமுகங் கொண்டதன் இரகசியப் பொருளை எனக்கு உணர்த்த வேண்டும். ஆதி அருணாசலத்தில் அமர்ந்திருக்கும் பெருமாளே !

1

கந்தர் அலங்காரம்

அருளியவர். அருணகிரி நாதர்

காப்பு

அடலரு ணைத்திருக் கோபுரத்தே அந்த வாயிலுக்கு
வடஅரு கில்சென்று கண்டுகொண் டேன்வரு வார்தலையில்
தடப டெனப்படு குட்டுடன் சர்க்கரை மொக்கியகைக்
கடதட கும்பக் களிற்றுக் கிளைய களிற்றினையே.

கருத்துரை : தன்னிடம் வருகின்றவர் தம் தலையில் 'தடப' என்று
குட்டிக்கொண்டு நெவேத்தியமாக வைக்கும் சர்க்கரையை உண்ணும்
துதிக்கையையுடையவரும், மதம் பொழியும் மத்தகத்தை உடையவரும்,
யானை முகத்தை உடையவருமான கணபதிக்கு இளையவரும்
யானை போன்றவருமான முருகப் பெருமானை திருவண்ணாமலை
கோபுர வாயிலின் வடபாகத்தில் நான் காணப்பெற்றேன்.

அநுபவம் கூறல்

பேற்றைத் தவம்சற்றும் இல்லாத என்னைப் பஞ்சம் என்னும்
சேற்றைக் கழிய வழி விட்டவா! செஞ் சடாடவிமேல்
ஆற்றைப்பணியை இதழியைத், தும்பையை, அம்புலியின்
கீற்றைப் புனைந்த பெருமான் குமாரன் க்ருபாகரனே.

கருத்துரை : சிவந்த சடைமேல் கங்கை யாற்றையும், பாம்பையும், கொன்றை மலரையும், தும்பை மலரையும், பிறைச் சந்திரனையும் குடியுள்ள சிவபெருமானுக்குக் குமாரனும் கருணைக்கு இருப்பிடமுமான முருகப் பெருமான், நல்லொழுக்கமாகிய பேற்றையும் தவத்தையும் சிறிதும் பெற்றிலாத என்னை உலக மாயை என்னும் சேற்றினின்று நீங்கும் வழி காட்டியருளிய திருவருள் வியக்கத்தக்கதே.

உலகுக்கு உபதேசம்

அழித்துப் பிறக்க ஒட்டா அயில்
வேலன் கவியையன்பால்
எழுத்துப் பிழையறக் கற்கின்றி
வீர்! எரி மூண்டதென்ன
விழித்துப் புகையெழும் பொங்குவெம்
கூற்றன் விடும் கயிற்றால்
கழுத்தில் சுருக்கிட் டிழுக்கும்அன்
றோ கவி கற்கின்றதே!

கருத்துரை : பிறப்பிற்குக் காரணமான வினையை அறுத்துத் திரும்பத் திரும்பப் பிறக்கின்ற நெறியில் விடாத இயல்பு வாய்ந்த கூர்மையான வேலையுடையவனான முருகப்பெருமானின் புகழைக் கூறும் திருப்புகழ்ப் பாடல்களை அன்போடு கற்றுக் கொள்ளாமல் இருக்கின்றீர்கள். கொடிய யமன் பாசக்கயிற்றினால் கழுத்தில் சுருக்கிட்டு இழுக்கும் அந்நாளிலோ முருகன் மீது புகழ்ப் பாடல்களை நீங்கள் ஒதப்போகிறீர்கள்!

வேலின் வலிமை

தேரணி யிட்டுப் புரமெரித்
 தான் மகன் செங்கையில் வேல்
 கூரணி யிட்டனு வாக்கி,
 கிரௌஞ்சம் குலைந்து, அரக்கர்
 நேரணி யிட்டு வளைந்த
 கடகம் நெளிந்தது; சூர்ப்
 பேரணி கெட்டது; தேவேந்திர
 லோகம் பிழைத்ததுவே.

கருத்துரை : பூமியைத் தேராகக் கொண்டு திரிபுரங்களையும்
 நகைத்து எரித்தவரான சிவபெருமானின் மகனாகிய முருகனின்
 செங்கையிலுள்ள வேலின் கூர் முனை கிரௌஞ்சம் என்னும்
 மலையைப் பிளந்து அரக்கர் சேனை நிலைகுலைந்திடச் செய்து,
 அதனால் தேவேந்திரனுடைய உலகம் பிழைத்திடும்படிச் செய்தது.

குறை கூறல்

ஓர ஒட்டார்; ஒன்றை உன்னஓட்
 டார் மலர் இட்டு உனதாள்
 சேர ஒட்டார் ஐவர், செய்வதென்
 யான்? சென்று தேவர் உய்யச்
 சோர நித் ஓரனைச் சூரனைக்
 காருடல் சோரி கக்கக்
 கூர கட் டாரியிட்டு ஓர்இமைப்
 போதினில் கொன்றவனே!

கருத்துரை : தேவர்கள் பிழைத்திட வேண்டும் என்னும் எண்ணத்தோடு போர்க்களம் சென்று சூரபன்மனுடைய உடல் செங்குருதி சொரிய கூர்மையான வேலைச் செலுத்திக் கொன்ற முருகனே! ஐம்பொறிகளான என் பகைவர்கள் ஐவரும் உண்மைப் பொருளான உன்னை ஆய்வதற்கு விடார்கள்; ஒப்பற்ற பொருளாகிய உன்னை நினைப்பதற்கு விடார்கள்; மலர்களைப் பறித்து உன் திருவடிகளில் வைத்து உன்னைத் தியானம் செய்யவும் விட மாட்டார்கள். நான் என்ன செய்யவல்லேன்!

முருகன் பெருமை

திருந்தப் புவனங்கள் ஈன்ற பொன்
பாவை திருமுலைப்பால்
அருந்திச் சரவணப் பூந்தொட்டி
லேறி அறுவர் கொங்கை
விரும்பிக் கடலழக் குன்றழச்
சூரழ விம்மியழும்
குருந்தைக் குறிஞ்சிக் கிழவன் என்று
ஓதும் குவலயமே!

கருத்துரை : உலகங்களைப் பெற்றருளிய அழகிய பொற் பதுமை போன்ற பார்வதியின் பாலை அருந்திச் சரவணப் பொய்கை என்னும் மடுவிலே தாமரை மலர்களாகிய படுக்கையில் வீற்றிருந்து, கார்த்திகை மாதர் அறுவரின் தனத்துப் பாலையும் விரும்பி யுண்டு வளரும் இக்குழந்தை நம்மை வதைக்கப்போகின்றதே என்று உணர்ந்து கடல் அழவும், கிரௌஞ்சம் என்னும் குன்று அழவும், சூரன் அழவும், விம்மி அழுகின்ற இளங்குழந்தையாகிய முருகனை இப்பூமியிலுள்ளோர் குறிஞ்சிக் கிழவன் என்று கூறுவர்.

ஆனந்தம் கூறல்

பெரும் பைம் புனத்தினுள் சிற்றேனல்
 காக்கின்ற பேதை கொங்கை
 விரும்பும் குமரனை மெய்யன்பி
 னால் மெல்ல மெல்லவுள்ள,
 அரும்பும் தனிப் பரமானந்தம்
 தித்தித்து அறிந்த அன்றே
 கரும்பும் துவர்த்துச் செந்தேனும்
 புளித்து அறக் கைத்ததுவே.

கருத்துரை : தினைப்புனத்தினுள் தினைக்கதிரைப் பறவைகளும் விலங்குகளும் வந்து அழித்திடாமல் காக்கின்ற பேதைப் பெண்ணான வள்ளியம்மையாரின் தனங்களைக் கைக்கொள விரும்பிய குமாரக் கடவுளை உண்மையான அன்பினால் மெள்ள மெள்ளப் பயின்று சிந்தனை செய்ய, அப்பொழுது உண்டாகும் ஒப்பற்ற இன்பத்தை அனுபவித்து அறிந்த அப்பொழுதே அந்த இன்பத்திற்கு முன் தேனும் புளித்து கசந்துவிட்டது.

மயக்க நீக்க வேண்டல்

சளத்தில் பிணிபட்டு அசட்டு
 க்ரியைக்குள் தவிக்கும் என்றன்
 உளத்தில் ப்ரமத்தைத் தவிர்ப்பாய்
 அவுணர் உரத்து உதிரக்
 குளத்தில் குதித்துக் குளித்துக்
 களித்துக் குடித்து, வெற்றிக்
 களத்தில் செருக்கிக், கழுது ஆட
 வேல்தொட்ட காவலனே.

கருத்துரை : அரக்கர்களின் மார்பினின்று சொரியும் இரத்தப் பெருக்காகிய குளத்தினில் குதித்து, மகிழ்ந்து, துளைந்து விளையாடி, அந்த இரத்தத்தைக் குடித்து, வெற்றியைப் பெற்ற போர்க்களத்தில் பேய்கள் வந்து கூத்தாடி, நிணத்தை உண்ண, வேலை விடுத்த அரசனே! வஞ்சனையிலும், பொய்யிலும் கட்டுண்டு, அறிவிலாச் செய்கைகளைச் செய்து அல்லற்பட்டு தவிக்கின்ற மயக்க அறிவினை நீக்கியருளுவாயாக.

அனுபவமும் உபதேசமும்

ஒளியில் விளைந்த உயர்ஞான
பூதரத்து உச்சியின்மேல்
அளியில் விளைந்தது ஓர் ஆனந்தத்
தேனை, அநாதியிலே
வெளியில் விளைந்த வெறும்பாழைப்,
பெற்ற வெறுந்தனியைத்,
தெளிய விளம்பிய வா! முகம்
ஆறுடைத் தேசிகனே.

கருத்துரை : ஆறுமுகங்களையுடைய குருவாய் வரு வடிவே! இன்பமான சிவ ஒளியில் உண்டான ஞானமென்னும் மலையுச்சி மேல் கருணை வடிவாகப் பொங்கியெழும் ஒப்பரிய ஆனந்தமாகிய தேன் போன்ற பொருளை, முதலற்றதான பரவெளியில் தோன்றிடும் வெறும் பாழாகிய குனியத்தை, வெறுமையான இடத்தையுடைய தன்னத் தனியான ஒரு நிலையை, நான் அறிவினால் தெளிந்து உணரும்படி உபதேசித்தருளியவனே! நின் கருணையை என்னென்று கூறி வியப்பேன்!

உபதேசத்தின் அருமையும் பெருமையும்

தேன் என்று பாகு என்று உவமிக்க
 ஒணா மொழித் தெய்வ வள்ளி
 கோன் அன்று எனக்கு உபதேசித்தது
 ஒன்று உண்டு கூறவற்றோ!
 வான் அன்று; கால் அன்று; தீயன்று;
 நீர் அன்று; மண்ணும் அன்று;
 தான் அன்று; நான் அன்று; அசரீரி
 யன்று; சரீரியன்றே.

கருத்துரை : தேனுக்கு ஒப்பாகுமென்றும் சர்க்கரைப் பாகிற்கு நிகராகும் என்றும் உவமிக்க முடியாத இனிமையில் விஞ்சிய சொற்களைப் பேசும் தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த வள்ளியின் நாயகனான முருகன் அந்நாளில் எனக்கு உபதேசித்த பொருள் ஒன்று உள்ளது. அது, இத்தகையது என்று கூறத் தகும் தரத்ததோ அன்று; அதுதான் ஆகாயம் அன்று; காற்று அன்று; தீ அன்று; நீர் அன்று; மண்ணும் அன்று; தானும் அன்று; நானும் அன்று; சரீரம் இல்லாததும் அன்று; சரீரம் உடையதும் அன்று; உருவில்லாத அருவமன்று; உருவமும் அன்று.

அனுபவம் கூறல்

சொல்லுகைக்கு இல்லையென்று எல்லாம்
 இழுந்து சும்மா இருக்கும்
 எல்லையுள் செல்ல எனைவிட்ட
 வா! இகல் வேலன், நல்ல
 கொல்லியைச் சேர்க்கின்ற சொல்லியைக்,
 கல்வரைக் கொல்வைச் செவ்வாய்
 வல்லியைப் புல்கின்ற மால்வரைத்
 தோள் அண்ணல் வல்லபமே.

கருத்துரை : வலிமை வாய்ந்த வேலையுடைய முருகன் நல்ல கொல்லிப் பண் போன்றமைந்து பேசும் சொல்லையுடையவளும், கோவைப்பழம் போன்ற சிவந்த வாயையுடையவளும், கொடி போன்றவளுமான வள்ளி நாயகியைத் தழுவுகின்ற, பெரிய மலை போன்ற தோள்களையுடைய முருகனுடைய சாமர்த்தியமும் அவனாய் யானடைந்த பேறும் இத்தகைய தென்று எடுத்துக்கூறும் தரத்ததில்லை. எல்லாவற்றையும் இழந்து விட்டுச், செயலற்ற மௌன நிலையில், புகுந்தமைந்திருக்க, என்னை விட்டு திறம் வியக்கத் தக்கதாகவுள்ளது.

மயிலின் திறன்

குசை நெகிழாவெற்றி வேலோன்
 அவுணர் குடர்குழம்பக்
 கசையிடு வாசி விசைகொண்ட
 வாகனப் பீலியின் கொத்து
 அசைபடு கால்பட்டு அசைந்தது
 மேரு; அடியிட எண்
 திசைவரை தூள்பட்ட, அத்தூளின்
 வாரி திடர்பட்டதே.

கருத்துரை : கடிவாளத்தினை நெகிழ்ந்து விடாத வகையில் பிடித்து வெற்றி தரும் வேலினையுடைய முருகன் அசுரர்களின் குடல் கலங்கும் படியாகச் சவுக்கினால் அடித்து ஒட்டுகின்ற குதிரை வேகமுடைய வாகனமாகிய மயிலின் தோகை அசைகின்ற வேகத்தினால் உண்டாகும் காற்றினால் தாக்கப்படுதலினால் மேருமலையும் அசைந்தது! அந்த மயில் காலடிவைத்து நடக்க, எட்டுத் திசைகளிலுமுள்ள மலைகளும் தூளாயின. அந்தத் தூள்கள் கடலில் விழுவதனால் கடலும் நீர்வற்றி மண்மேடான திடராயிற்று.

சேவலின் திறன்

படைபட்ட வேலவன் பால்வந்த
வாகைப் பதாகை யென்னும்
தடைபட்ட சேவல் சிறகடிக்
கொள்ளச், சலதிகிழிந்து,
உடைபட்டது அண்ட கடாகம்;
உதிர்ந்தது உடுபடலம்;
இடைபட்ட குன்றமும், மாமேரு
வெற்பும் இடிபட்டவே.

கருத்துரை : மேம்பட்ட வேலாயுதத்தை உடையவனான முருகனிடம் போரிடும் எண்ணத்தோடும் வந்து, அந்த எண்ணம் நிறைவேறாமல் முருகன் திருவருள் நோக்கத்தால் ஞானவுணர்ச்சி பெற்ற சேவல், தன் இறக்கையை அடித்துக் கொள்ளுதலும், அந்த வேகத்தால் கடல் பிளந்து அண்ட கோளத்தின் மேல்முகடு உடைந்தது; நட்சத்திரக் கூட்டங்கள் உதிர்ந்தன; மண் விண் இவற்றிற்கு இடையிலிருந்து குன்றுகளும், மேருமலையும் இடிந்து பொடியாயின.

முருகன் பெருமை

ஒருவரைப் பங்கில் உடையாள்
குமாரன் உடைமணிசேர்
திருவரைக் கிண்கிணி யோசை
படத் திடுக் கிட்டு அரக்கர்
வெருவரத் திக்குச் செவிடுபட்டு,
எட்டு வெற்பும் கனகப்
பருவரைக் குன்றும் அதிர்ந்தன;
தேவர் பயம் கெட்டதே.

கருத்துரை : சிவபெருமானைத் தன் உடற்பகுதியிற் கொண்ட பார்வதி குமாரனாகிய முருகனுடைய உடைமணி எனப்படும் அணியை ஆடையின்மீது இடுப்பிற் கட்டியிருக்க, அவ்வணியிலுள்ள கிண்கிணிகளின் ஓசை உண்டாக, அதனைக் கேட்டு அரக்கர் திடுக்கிட்டு அஞ்ச, எட்டுத்திசைகளிலுமுள்ளவர்கள் செவிடர்களாக, எட்டுத்திசைகளிலுமுள்ள மலைகளும், பொன்மயமான மேருமலையும் அதிர்ச்சியுற்றன; தேவர் பயமும் கெட்டது.

வேண்டுதல்

குப்பாச வாழ்க்கையுள் கூத்தாடும்
 ஐவரில், கொட்பு அடைந்த
 இப்பாச நெஞ்சனை யீடேற்று
 வாய்! இரு நான் குவெற்பும்
 அப்பாதி யாய் விழ, மேரும்
 குலுங்க, விண் ணாரும் உய்யச்
 சப்பாணி கொட்டிய கை ஆ
 நிரண்டுடைச் சண்முகனே.

கருத்துரை : எட்டுத் திசைகளிலுமுள்ள மலைகளும் பாதியாய் உடைந்து விழவும், மேருமலை குலுங்கி நடுங்கவும், தேவர்கள் பிழைக்கவும், சப்பாணி கொட்டிய பன்னிரண்டு கைகளையுடைய சண்முகனே! இழிவான பாசங்களுக்கும் ஆசைகளுக்கும் இடமான மனத்தை உடையவனான என்னை ஈடேற்றுவாயாக.

அனுபவங் கூறல்

தாவடி யோட்டு மயிலிலும், தேவர் தலையிலும் என் பாவடி யேட்டிலும் பட்டதன்றோ படிமாவலிபால் மூவடி கேட்டு அன்று மூதண்ட கூடம் முகடுமுட்டச் சேவடி நீட்டும் பெருமான் மருகன்றன் சிற்றடியே.

கருத்துரை : மாபலிச் சக்கரவர்த்தியிடம் மூன்று அடி மண்கேட்டு பேருருக்கொண்டு செவ்விய அடியை நீட்டிய திருமாலின் மருகனாகிய முருகனது சிறிய திருவடிகள், தாவிச் செல்லும் அடியிணையுடைய மயிலின்மீதும், தேவர்களின் தலை மீதும், என்னுடைய பாக்களையுடைய அடியேட்டிலும் பதிந்துள்ளன.

உலகினார்க்கு உரைத்தல்

தடுங்கோள் மனத்தை; விடுங்கோள்
வெகுளியைத்; தானம் என்றும்
இடுங்கோள்; இருந்த படியிருங்
கோள்; எழு பாரும்உய்யக்
கொடுங்கோபச் சூருடன், குன்றம்
திறக்கத் துளைக்க, வைவேல்
விடுங்கோன் அருள்வந்து தானே
உமக்கு வெளிப்படுமே.

கருத்துரை : மனத்தின் வேகமான செயலைத் தடுங்கள்; கோபத்தை விடுங்கள்; பிறருக்குத் தானத்தை என்றும் இடுங்கள்; எப்பொழுதும் ஒரு படித்தாக இருங்கள். இவ்வாறிருப்பீர்களாயின், ஏழுலகங்களும் பிழைக்கும்படியாக சூரனையும் அவனுக்குக் கோட்டையான ஏழுமலைகளையும் துளைத்துச் செல்லுமாறு வேலை விடுத்த முருகப்பெருமானது திருவருள் தானாக உமக்கு வெளிப்பட உதவும்.

மனத்தொடு கூறுதல்

வேதாகம சித்ர வேலாயுதன் வெட்சி பூத்த தண்டைப் பாதார விந்தம் அரணாக, அல்லும் பகலும் இல்லாச் சூதானது அற்ற வெளிக்கே ஒத்துச் கம்மாரிருக்கப் போதாய், இனிமனமே தெரியாது ஒரு பூதர்க்குமே.

கருத்துரை : வேதங்களினாலும் ஆகமங்களினாலும் போற்றப்படும் அழகிய வேலாயுதத்தையுடைய முருகப்பெருமானின் திருவடித் தாமரைகளைத் துணையாகக் கொண்டு, இரவு பகல் இல்லாததும், வஞ்சம் ஒன்றும் இல்லாத சுத்த ஞான வெளியில் மறைந்து மோனநிலையில் நிலைபெற்றிருப்பதற்கு, மனமே, இனி நீ முயன்று செல்வாயாக, உலக மக்களுக்கு இந்த நிலை தெரியாது.

உலகினர்க்கு உரை

வையிற் கதிர் வடிவேலோனை

வாழ்த்தி வறிஞர்க்கு என்றும்

நொய்யில் பிளவுஅள வேனும்

பகிர்மின்கள்! நுங்கட்கு இங்ஙன

வெய்யிற்கு ஒதுங்க உதவா

உடம்பின் வெறுநிழல் போல்,

கையில் பொருளும் உதவாதது

காணும் கடைவழிக்கே.

கருத்துரை : கூர்மை கொண்டதும், ஒளியையுடையதும், வடிக்கப் பட்ட உருவுடையதுமான வேலைக் கையிற் கொண்ட முருகனை வாழ்த்தி, ஏழைகளுக்கு உம்மிடம் உள்ளதைக் கொடுத்து உதவுங்கள். உங்களுக்கு இவ்வுலகில் இப்பிறப்பில் வெயிலுக்கு ஒதுங்கவும் நிழலை அளித்து உதவாத உடம்பினது பயனற்ற வெறும் நிழலைப்போல, உங்கள் கையிலுள்ள பொருளும் இறந்துபின் செல்லும் வழிக்குப் பயன் தராது; அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

ஆனந்த மிகுதி

சொன்ன கிரளஞ்ச கிரி ஊடு

உருவத் தொளைத்த வைவேல்

மன்ன! கடம்பின் மலர்மாலை

மார்ப! மௌனத்தையுற்று,

நின்னை உணர்ந்து உணர்ந்து எல்லாம்

ஒருங்கிய நிற்குணம் பூண்டு,

என்னை மறந்து இருந்தேன்; இறந்

தே விட்டது இவ்வுடம்பே.

கருத்துரை : பொன்மயமான கிரளஞ்ச மலையை ஊடுருவிச் சென்று தொளை செய்த கூர்மையான வேலையுடைய அரசே! கடப்ப மலர் மாலை அணிந்த மார்பனே! மௌனமாகிய நிலையை அடைந்து, உன் திருவருளில் ஊறி, உன்னை அறிந்து ஐம்பொறிகளின் செயல்களும் ஒடுங்கி, சாத்வீகம், ராஜதம், தாமதம் என்னும் மூன்று குணங்களும் இல்லாமல் போக 'நான்' என்னும் அகங்காரத்தையும் விட்டு, என்னையும் மறந்திருந்தேன். அந்நிலையில், எனக்கு இந்த உடம்பு உள்ளது என்னும் பாச எண்ணமும் (அகன்றது) அற்றது.

உலோபிகளுக்கு

கோழிக் கொடியன் அடிபணி

யாமல் குவலயத்தே

வாழக் கருதும் மதியிலி

காள்! உங்கள் வல்வினைநோய்

ஊழிற் பெருவலி உண்ண ஓட்

டாது; உங்கள் அத்தம் எல்லாம்

ஆழிப் புதைத்து வைத்தால் வரு

மோ நும் அடிப்பிறகே?

கருத்துரை : கோழிக் கொடியை உடையவனான முருகப் பெருமானுடைய திருவடி களை வணங்காமல் இந்த உலகில் வாழ நினைக்கின்ற அறிவில்லாதவர்களே! உங்களுடைய வன்மையான விதி எனும் நோயானது வலிமையை யுடையது; அது உங்கள் செல்வத்தை அனுபவிப்பதற்கு உங்களை விடாது. உங்கள் செல்வத்தை எல்லாம் நீங்களும் அனுபவிக்காமல் ஏழைகளுக்கும் கொடுத்து உதவாமல் ஆழமான குழியில் புதைத்து வைத்தால் இவ்வுலக வாழ்வினை துறந்தபின், அவ்வுலக வாழ்க்கைக்கு உம்முடன் தொடர்ந்து வருமோ? வாராது; ஆதலின் அறஞ்செய்மின்.

யமபய மில்லாமை

மரணப்ர மாதம் நமக்கில்லை யாம், என்றும் வாய்த்த துணை
கிரணக் கலாபியும் வேலுமுண் டே! கிண் கிணி முகுள
சரண ப்ரதாப சசிதேவி மங்கல்ய தந்திரக்ஷா
பரண! க்ருபாகர! ஞானாகர! சுர! பாஸ்கரனே!

கருத்துரை : கிண்கிணி விளங்கும் திருவடிகளை உடையவனே!
இந்திராணியின் திருமங்கல நாணைப் பாதுகாத்தளித்தவனே!
கருணைக்கு இருப்பிடமானவனே! ஞான இருப்பே! தேவனே!
சூரியனே! இறப்பு என்னும் அபயத்தால் உண்டாகும் வருத்தம் நமக்கு
இனி இல்லையாகும், என்றைக்கும் எப்பொழுதும் பொருந்திய
துணையாக ஒளிவீசும் தோகையை உடைய மயிலும் வேலும் உண்டு.

முருகன் கருணை

மொய்தார் அணிகுழல் வள்ளியை
வேட்டவன்; முத்தமிழால்
வைதாரையும் அங்கு வாழவைப்
போன்; வெய்ய வாரணம்போல்

கைதான் இருபது உடையான்
தலைபத்தும் கத்தரிக்க
எய்தான் மருகன்; உமையாள்
பயந்த இலஞ்சியமே.

கருத்துரை : கொடிய யானையைப் போலக் கைகள் இருபது கொண்ட இராவணனுடைய பத்துத் தலைகளும் துண்டாகி நிலத்தின் மேல் விழும் படியாக அம்பை எய்தவனான இராமபிரானின் மருமகன்; உமாதேவி பெற்றெடுத்த அருமைக் குழந்தை; மலர் மாலைகள் நெருங்கிய அழகிய கூந்தலை உடைய வள்ளி நாயகியை விரும்பி மணந்தவன்; இயல், இசை, நாடகம் என்னும் மூவகைத் தமிழால் தன்னை வைதவர்களையும் அப்பொழுதே அங்குத் திருவருள் புரிந்து இனிது வாழ வைப்பவன்.

காத்தருளே

தெய்வத் திருமலைச் செங்கோட்டில்
வாழும் செழும்புடரே!
வைவைத்த வேல்படை வானவ
னே! மறவேன் உனைநான்!
ஐவர்க்கு இடம்பெறக் கால்இரண்டு
ஓட்டி, அதில் இரண்டு
கைவைத்த வீடு குலையும் முன்
னே வந்து காத்தருளே.

கருத்துரை : தெய்வத் தன்மை வாய்ந்த திருச்செங்கோடு என்னும் திருப்பதியின் மலைச்சிகரத்தில் நித்தியவாசம் செய்யும் ஒளியே! கூர்மை வாய்ந்த வேல் கொண்ட தேவனே! உன்னை நான் மறக்க

அருணகிரிநாதர் அருளிய அமுதம்

மாட்டேன்! ஐந்து பொறிகளும் விளங்கிட இடம் கொடுத்து, இரண்டு கால்களை அமைத்து, மற்றும் அதில் இரண்டு கைகளையும் பொருத்தி அமைத்த, உயிர் சிறிது காலந் தங்குதற்குரிய வீடாக இருந்த இந்த உடல் அழியும் முன்பு, என்னை நீ வந்து காத்தருள்வாயாக.

ஆனந்தம் கூறல்

கின்னம் குறித்து, அடியேன் செவி

நீயன்று கேட்கச் சொன்ன

குன்னம் குறிச்சி வெளியாக்கி

விட்டது; கோடு குழல்

சின்னம் குறிக்கக், குறிஞ்சிக்

கிழவர் சிறுமிதனை

முன்னம் குறிச்சியில் சென்று கல்

யாணம் முயன்றவனே.

கருத்துரை : ஊது கொம்பு, குழல், காளம், சங்கு முதலியன ஊதி ஒலித்திட, மலைநிலமாகிய குறிஞ்சி நிலத்திற்குரிய வேடர்களின் சிறுமியாகிய வள்ளி நாயகியாரை, முன்பு குறிஞ்சி நிலவூராகிய குறிச்சியிற் சென்று திருமணம் புரிந்து கொள்ள முயற்சி செய்தவனே! என்னுடைய மனத்தின் துயரைக் குறித்து, அடியவனாகிய என்னுடைய செவியில் நீ, அன்று நான் கேட்டு உய்யும்படியாகச் சொல்லிய மறை உரைகளை, மலைநிலவூராகிய இந்தக் குறிச்சியே வெளிப்படுத்தி யாவரும் அறியச் செய்துவிட்டது.

யாரொருவர் “யான் எனது”, என்னும் அகப்பற்று புறப்பற்றுக்களைத் துறந்து வழிபடுகிறாரோ, அவருக்கு யான் எளிவந்து குற்றேவல் செய்வேன்” என்பதே உபதேசம்.

கூற்றுவனை வெருட்டல்

தண்டாயுதமும் திரிகுலமும் விழத்
 தாக்கி உன்னைத்
 திண்டாட வெட்டி விழ விடு
 வேன்; செந்தில் வேலனுக்குத்
 தொண்டாகிய என் அவிரோத
 ஞானச்சுடர் வடிவாள்
 கண்டாயடா அந்தகா! வந்து
 பார்! சற்று என் கைக்கெட்டவே.

கருத்துரை : அடா, கூற்றுவனே! திருச்செந்தூரில் எழுந்தருளியுள்ள வேலை ஏந்திய பெருமானாகிய முருகனுக்குத் தொண்டனாகிய என்னுடைய ஞான ஒளி வீசுகின்ற வாள் என் கையிலிருப்பதைக் காண்பாயாக. உன்னுடைய தண்டாயுதமும் முத்தலைச் சூலமும் சிதைந்து கீழே விழும்படி நான் தாக்கி உன்னையும் விழும்படி செய்வேன். காணவேண்டுமாயின் சற்று என் கைக்கெட்டும் படியான இடத்திற்கு வந்து நின்று பார்ப்பாயாக.

இருப்பாரும் மரிப்பாரும்

நீலச் சிகண்டியில் ஏறும்
 எந்த நேரத்திலும்
 கோலக் குறத்தி யுடன் வரு
 வான்; குரு நாதன்சொன்ன
 சீலத்தை மெள்ளத் தெளிந்து
 அறிவார் சிவயோகிகளே
 காலத்தை வென்றிருப்பார்;
 மரிப்பார் வெறும் கர்மிகளே.

அருணகிரிநாதர் அருளிய அமுதம்

கருத்துரை : நீல மயில்மீது ஏறும் பெருமானும், எப்பொழுது நினைப்பினும் அப்பொழுது அழகிய குறமகளாகிய வள்ளி நாயகியுடன் வருபவனும். குருமூர்த்தியுமான முருகப் பெருமான் உபதேசித்த மொழிகளைச் சிவயோகம் கைவந்த பெரியோர்களே மெதுவாகத் தெளிந்தறி வார்கள். அவர்கள் கால தத்துவமான பிறப்பு இறப்பு என்பனவற்றை வென்று நித்திய வாழ்வு பெற்றிருப்பார்கள். பயனற்ற வெறுங்கருமங்களைச் செய்பவரே இறப்பார்கள்.

காட்சி

ஒலையும் தூதரும் கண்டு திண்
டாடல் ஒழித்து எனக்குக்
காலையும் மாலையும் முன்னிற்கு
மே கந்த வேள் மருங்கில்
சேலையும், கட்டிய சீராவும்,
கையில் சிவந்தசெச்சை
மாலையும், சேவல் பதாகையும்,
தோகையும் வாகையுமே.

கருத்துரை : கந்தப் பெருமான் தரித்துள்ள ஆடையும், உடைவாளும் தோள்களில் அணிந்துள்ள செந்நிறமான வெட்சி மலர் மாலையும், சேவல்கொடியும், தோகை மயிலும், வெற்றி வேலும், எமன் விடுக்கும் கடைநாள் ஒலையையும், யமதூதரையும் பார்த்துத் திண்டாடுதலை ஒழித்து, அடியனாகிய எனக்குக் காலையிலும் மாலையிலும் (எப்பொழுதும்) எதிரில் தோன்றிக் காட்சி தந்து நிற்கும்.

சொல்ல வொண்ணாமை

வேலே விளங்கு கையான் செய்ய
 தாளினில் வீழ்ந்து இறைஞ்சி,
 மாலே கொள இங்ஙன் காண்பதுஅல்
 லால் மன வாக்குச் செய
 லாலே அடைதற்கு அரிதாய்,
 அருஉரு வாகி என்று
 போலே யிருக்கும் பொருளை எவ்
 வாறு புகல்வதுவே.

கருத்துரை : வேலாயுதம் விளங்குகின்ற கையை உடையவனான முருகப் பெருமானின் சிவந்த பாதங்களில் வீழ்ந்து வணங்கி ஆசை கொள்ள, அப்பொழுது காணலாகுமே அல்லாமல், மனத்தால் நினைத்தல், வாக்கால் கூறல், உடலால் பணிசெய்தல் ஆகிய இவற்றால் அடைதற்கு முடியாததாய் உரு உடைமை அருவுரு ஆகிய இருநிலையுடைய ஏக மூர்த்தியாக விளங்கும் கடவுளை எவ்வாறு சொல்லி விளக்குதலாகும்?

காமக் கடல் கடந்தது

கடத்தில் குறத்தி பிரான் அருளால் கலங்காத சித்தத்
 திடத்திற் புணையென யான்கடந் தேன், சித்ர மாதர் அல்குல்
 படத்தில், கழுத்தில், பழுத்தசெவ் வாயில், பணையில், உந்தித்
 தடத்தில், தனத்தில் கிடக்கும் வெங் காம சமுத்திரமே.

கருத்துரை : அழகிய பெண்களின் அல்குலிலும், கழுத்திலும், சிவந்த வாயிலும், தோள்களிலும், கொப்புழாகிய இடத்திலும், தனங்களிலும் ஆசையுற்று அழுந்திக் கிடக்கும் கொடிய காமமாகிய பெருங்கடலை,

முருகப்பெருமான் திரு அருளால் கலங்குதல் இல்லாத மனஉறுதியைப் புணையாகக் கொண்டு நான் கடந்து கரையேறினேன்.

நெஞ்சொடு கூறல்

பால் என்பதுமொழி பஞ்சு என்பதுபதம், பாவையார்கள்
சேல் என்பதாகத் திரிகின்ற நீ செந்தி லோன் திருக்கை
வேல் என் கிலை கொற்ற மாயூரம் என்கிலை வெட்சித்தண்டை
கால் என்கிலை மனமே! எங்ஙனே முத்தி காண்பதுவே.

கருத்துரை : மனமே, பெண்களின் மொழிகள் பால்போல்
இனிக்கின்றது; அவர்கள் பாதங்கள் பஞ்சுபோல் மென்மையானவை;
கண்கள் சேல்மீனைப் போன்றன என்று இவ்வாறு சொல்லித்
திரிகின்றாய். நீ, திருச்செந்தூரில் எழுந்தருளியுள்ள முருகப்
பெருமானுடைய கையிலிருக்கும் வேல் என்று கூறுகின்றாயில்லை;
வெற்றியையுடைய மயில் என்று கூறுகின்றாயில்லை; வெட்சி
மலர்களால் நிறைந்து அருச்சிக்கப்பட்ட தண்டை என்னும் ஆபரணம்
அணிந்த திருவடிகள் என்று கூறுகின்றாயில்லை. இவ்வாறானால் நீ
எவ்வாறு முத்தி காணப்போகின்றாய்?

திருவடி தர வேண்டல்

பொக்கக் குடிலில் புகுதா வகைபுண்ட றீகத்தினும்
செக்கச் சிவந்த கழல்வீடு தந்தருள் சிந்துவெந்து
கொக்குத் தறிபட்டு எறிபட்டு, உதிரம் குழுகுமெனக்
கக்கக் கிரியுருவக் கதிர் வேல்தொட்ட காவலனே.

கருத்துரை : கடல் தீப்பிடித்து வற்றி, மாமரமாய் நின்ற சூரன்
துண்டாடி எறியப்பட்டு, இரத்தம் 'குழுகுழு' என்று பொங்கிச்
சொரியவும், ஏழுமலையிலும் கிரௌஞ்ச மலையிலும் ஒளி வீசும்

வேலாயுதத்தை விடுத்த அரசே, பொய்ச்சிற்றிலாகிய அழிந்துபோகும் உடலில் மீண்டும் புகுந்து பிறவாதபடி செந்தாமரையினும் மிக மிகச் சிவந்த உன் திருவடியாகிய முத்தியின்பத்தைத் தந்தருள்வாயாக.

ரட்சிக்க வேண்டல்

கிளைத்துப் புறப்பட்ட சூர் மார்
புடன் கிரி யூருவத்
தொலைத்துப் புறப்பட்ட வேல் கந்த
னே! துறந்தோர் உளத்தை
வளைத்துப் பிடித்துப் பதைக்கப்
பதைக்க வதைக்கும் கண்ணார்க்கு
இளைத்துத் தவிக்கின்ற என்னை யெந்
நாள் வந்து ரட்சிப்பாயே.

கருத்துரை : போர் செய்தற்குப் புறப்பட்ட சூரனது மார்புடன், ஏழு மலையும் கிரௌஞ்ச மலையும் பிளக்குமாறு ஊடுருவிச்சென்று தொளைத்து வெளிவந்த வேலாயுதத்தையுடைய கந்தப் பெருமானே! துறவிகளின் உள்ளத்தையும் கவர்ந்து வளைத்திழுத்துப்பிடித்து அவ்வுள்ளம் பதைபதைக்கும்படி வதைக்கின்ற கண்களையுடைய பெண்களின் செயலுக்கு மெலிந்து தோற்று வாடித் தவிக்கும் என்னை நீ என்று வந்து காத்தருளப்போகின்றாய்?

முருகன் நாமச் சிறப்பு

முடியாப் பிறவிக் கடலில் புகார்; முழுதும் கெடுக்கும்
மிடியால் படியில் விதனப்படார்; வெற்றிவேல் பெருமாள்
அடியார்க்கு நல்ல பெருமாள் அஷ்டர் குலமடங்கப்
பொடியாக்கிய பெருமாள் திரு நாமம் பகல்பவரே.

கருத்துரை : வெற்றியைத் தரும் வேலாயுதத்தைக் கையிற்கொண்ட பெருமானும், அடியவர்களுக்கெல்லாம் நல்லனவற்றையே அருளும் நல்ல பெருமானும், அசுரர்குலம் முழுவதும் அழிந்தொழிய பொடியாக்கிய பெருமானும் ஆகிய முருகப் பெருமானின் அழகிய பெயர்களைக் கூறுபவர்கள், ஓய்தலிலாத பிறவிக் கடலில் புகுந்தழுந்தமாட்டார்கள்; யாவற்றையும் அழிக்க வல்லதான வறுமையால் பூமியில் துன்பப்பட மாட்டார்கள்.

ஞானம் பெற

பொட்டாக வெற்பைப் பொருத கந்தா! தப்பிப் போனது ஒன்றற்கு எட்டாத ஞானக் கலைதரு வாய் இரும் காமவிடாய்ப் பட்டார் உயிரைத் திருகிப் பருகிப் பசிதணிக்கும் கட்டாரி வேல் விழியார் வலைக்கே மனம் கட்டுண்டதே.

கருத்துரை : கிரௌஞ்சமலையோடு போர்செய்த கந்தனே! காமம் என்னும் தாகங்கொண்டவர்களுடைய உயிரைத் திருகிப் பறித்து உண்டு விடாய் தவிர்த்துக் கொள்ளும், ஈட்டியையும் வேலையையும் போன்ற கண்களையுடைய பெண்களின் வலையில் என்னுடைய மனம் அகப்பட்டுக்கொண்டு வருந்துகின்றது. அவ்வாறு நெறிதவறிப் போன இந்த ஓர் உயிர்க்கு, யாவர்க்கும் எட்டியறிய முடியாத ஞானக் கலையை நீ தந்தருளுவாயாக.

புத்தி தெளிய

பத்தித் துறையிழிந்து ஆனந்த வாரி படிவதினால் புத்தித் தரங்கம் தெளிவது என்றோ? பொங்கு வெங்குருதி மெத்திக் குதிகொள்ள, வெஞ்சூரனைவிட்ட சுட்டியிலே குத்தித் தரம்கொண்டு அமராவதிகொண்ட கொற்றவனே.

கருத்துரை : சூரனை நெற்றியிலே, குத்தி மேன்மையைப் பெற்று, அமராவதியைக் கொண்ட தேவர் உலகைக் கைப்பற்றி வெற்றியை கொண்டவனே, பக்தி என்னும் துளை வழியில் இறங்கி, ஆனந்தக் கடலில் குளித்தனுபவித்தலால் என் புத்தியாகிய அலைகள் தெளிவடைவது எந்த நாளோ?

நெஞ்சிற்கு உரைத்தல்

சுழித்தோடும் ஆற்றில் பெருக்கா
 னதுசெல்வம்; துன்பம் இன்பம்
 சுழித்தோடு கின்றது எக்காலம் நெஞ்
 சே! கரிக் கோட்டு முத்தைக்
 கொழித்தோடு காவிரிச் செங்கோடன்
 என்கிலை குன்றம் எட்டும்
 கிழித்தோடு வேல் என்கிலை யெங்ங
 னேழுத்தி கிட்டுவதே.

கருத்துரை : மனமே, நீர்ச் சுழிகளை உண்டாக்கிக்கொண்டு ஓடுகின்ற ஆற்றின் பெருக்குப் போன்றது செல்வம். துன்பங்களையும் இன்பங்களையும் அச்செல்வத்தால் விளைவன என்று விலக்கி அறவே நீக்கிப் பற்றற்றுக் காலத்தைப் போக்குவது எந்தக் காலமோ? யானையின் கொம்பாகிய தந்தத்தினடியில் உண்டாகும் முத்தினை வாரிக் கொழித்துக்கொண்டு ஓடும் காவிரி சூழப்பட்டுள்ள திருச் செங்கோடு எனும் தலத்தில் மலைச் சிகரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் முருகனைச் செங்கோடன் என்று விழைந்து கூறுகின்றாயில்லை; எட்டுத் திசைகளினுமுள்ள மலைகளைத் தொளைத்துக்கொண்டு செல்லும் வேலையுடையவன் என்று கூறுகின்றாயில்லை. உனக்கு எவ்வாறு முத்தி கிடைக்கும்?

நான் என் செய்யும்? வினை தான் என்
செய்யும்? எனை நாடிவந்த
கோள் என் செய்யும்? கொடும் கூற்று என்
செய்யும்? கும ரேசர்இரு
தாளும் சிலம்பும் சதங்கையும்
தண்டையும் சண்முகமும்
தோளும் கடம்பும் எனக்கு முன்
னே வந்து தோன்றிடினே.

கருத்துரை : குமாரக் கடவுளுடைய இரு திருவடிகளும், அத்திருவடிகளில் விளங்கும் சிலம்பும், சதங்கையும், தண்டையணியும் ஆறு திருமுகங்களும், பன்னிரண்டு தோள்களும், கடப்ப மலர் மாலையும் என் கண்முன் வந்து தோன்றுமானால், கொடிய நாள்கள் வந்தால் என்னை என்ன செய்ய இயலும்? என்னை நலிந்திடச் செய்யவரும் தீவினை என்ன செய்ய இயலும்? என்னைத் துன்புறுத்தத் தேடிக்கொண்டு வரும் தீய கிரகங்கள் என்ன செய்ய இயலும்? உயிரைக் கவர்ந்து செல்லும் கொடிய யமனும் என்ன செய்ய இயலும்?

காலம் உண்டோ

உதித்தாங்கு உழல்வதும் சாவதும்
தீர்த்து, எனையுன்னில் ஒன்றா
விதித்து, ஆண்டு அருள்தரும்
காலமுண்டோ? வெற்பு நட்டு, உரசு
பதித்தாம்பு வாங்கிநின்று, அம்பரம்
பம்பரம் பட்டுழல
மதித்தான் திருமருகா! மயில்
ஏறிய மாணிக்கமே

கருத்துரை : திருப்பாற்கடலில் மந்தர மலையை மத்தாக நிறுத்தி, வாசுகியைக் கயிறாகப் பூட்டி, அக்கடலை கடைந்தவனான திருமாலின் அழகிய மருகனே, மயில்மீது ஏறிவரும் மாணிக்க மணியே! பிறப்பதும், அப்பிறப்பில் இன்ப துன்பங்களில் அழுந்தி வருந்துதலும், பின் இறப்பதும் என்னும் இச் செயல்களை நீக்கி என்னை அடியவனாக ஆண்டு கொண்டு, உன் திருவருளைப் புரியும் காலம் உண்டாகுமோ?

விதியும் விலகல்

சேல்பட்டு அழிந்தது செந்தூர்
 வயல்பொழில்; தேங்கடம்பின்
 மால்பட்டு அழிந்தது பூங்கொடி
 யார்மனம்; மாமயிலோன்
 வேல்பட்டு அழிந்தது வேலையும்
 சூரனும், வெற்பும்; அவன்
 கால்பட்டு அழிந்தது இங்கு
 என் தலைமேல் அயன் கையெழுத்தே.

கருத்துரை : திருச்செந்தூரிலுள்ள வயல்குழந்த சோலைகள் சேல்மீன்கள் குதித்துத் திரிதலினால் அழிந்தன; தேனையுடைய இனிய கடப்பமலர் மாலையைப் பெறவேண்டும் என்ற ஆசை மயக்கத்தினால், பூங்கொடி போன்ற பெண்களின் மனம் அழிந்தது. சிறந்த மயிலை வாகனமாக வுடைய முருகப் பெருமானது கையிலுள்ள வேலாயுதம் தாக்கப் பெற்றுக் கடலும் சூரபன்மனும், கிரௌஞ்ச மலையும் அழிந்தன. அந்த முருகனுடைய திருவடி என் தலைமேல் பட்டதனால், பிரமன் தன் கையினால் என் தலையோட்டில் எழுதிய விதி என்னும் எழுத்தும் அழிந்தது.

திருவடிபெற விழைதல்

பாலே யனைய மொழியார் தம்
 இன்பத்தைப் பற்றி யென்றும்
 மாலேகொண்டு உய்யும் வகையறி
 யேன் மலர்த் தாள் தருவாய்!
 காலே மிகஉண்டு காலே
 யிலாத கணபணத்தின்
 மேலே துயில்கொள்ளும் மாலோன்
 மருக! செவ் வேலவனே

கருத்துரை : ஆதிசேடனாகிய பாம்பின்மீது அறிதியில் கொள்ளும் திருமாலின் மருகனே! சிவந்த வேலாயுதத்தை யுடையவனே! பாலைப்போன்று இனிமையான மொழி பேசும் பெண்களின் சிற்றின்பத்தையே விரும்பியவனாய் இருக்கிறேன். அத்தகைய எனக்கு உன்னுடைய தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளை அளித்து அருள்புரிவாயாக.

குறை நினைந்து இரங்கல்

நிணம்காட்டும் கொட்டிலைவிட்டு
 ஒருவீடு எய்தி நிற்கநிற்கும்
 குணம்காட்டி யாண்ட குருதே
 சிகன் நம் குறச்சிறுமான்
 பணம்காட்டும் அல்குற்கு உருகும்
 குமரன் பதாம்புயத்தை
 வணங்காத் தலைவந்து இதுளங்கே
 யெனக்கு இங்ஙன் வாய்த்ததுவே.

கருத்துரை : சிறு கொட்டில் போன்ற அழியும் உடலை வெறுத்து விட்டு ஒப்பற்ற அழியா மோட்ச வீட்டை அடைந்து நிற்பதற்கு நிலைத்து நிற்கக்கூடிய குணத்தைத் தரும் உபதேச மொழிகளைக் கூறிக்காட்டி அடியவனாகிய என்னை ஆட்கொண்டருளிய குரு நாதன், திருவடித் தாமரைகளை வணங்குதல் செய்யாத தலை எனக்கு வாய்த்துள்ளதே; பயனற்ற இந்தத் தலை எந்தவிதமாக எனக்கு இவ்வாறு வந்து வாய்த்துள்ளது?

குறை நினைந்து இரங்கல்

கவியால் கடல் அடைத் தோன் மரு
கோனைக் கணபணக்கண்
செவியால் பணியணி கோமான்
மகனைத் திறல் அரக்கர்
புவியார்ப்பு எழுத்தொட்ட போர்வேல்
முருகனைப் போற்றி அன்பால்
குவியாக் கரங்கள் வந்து எங்கே
யெனக்கு இங்ஙன் கூடியவே.

கருத்துரை : குரங்குகளைக் கொண்டு கடலைத் தடுத்து அணைகட்டிய இராமனான திருமாலின் மருகனை, கூட்டமான படங்களையுடைய, கண்ணைச் செவியாகப் பெற்ற பாம்புகளை ஆபரணமாக அணிந்த தலைவனான சிவபெருமான் மகனை, வலிமை பொருந்திய அகரர்கள் வாழும் இடங்களிலெல்லாம் கதறலால் பேரொலி உண்டாக, அவர்களைக் கொல்ல வேலைவிடுத்த முருகனை அன்புடனே துதித்துக் குவியாத கைகள் எங்கிருந்து வந்து எனக்கு இவ்வாறுபொருந்தியதோ?

முருகன் திருவடியேகதி

தோலால் சுவர்வைத்து நாலாறு
காலில் சுமத்தியிரு
காலால் எழுப்பி வளைமுதுகு
ஒட்டிக் கைந் நாற்றி நரம்
பால் ஆர்க்கை யிட்டுத் தசைகொண்டு
மேய்ந்த அகம் பிரிந்தால்
வேலால் கிரி தொளைத் தோன் இரு
தாள் அன்றி வேறு இல்லையே.

கருத்துரை : தோலினால் கவர் எழுப்பி, பத்துவகைக் காற்றினால் தாங்கும் படி செய்து, இரண்டு கால்களாகிய தூண்கள் மேல் நிற்கச்செய்து, வளையும்படியான முதுகெலும்பைப் பொருத்தி முகடு அமைத்து, இரண்டு கைகளாகிய கொடுங்கைகளைத் தொங்கவிட்டு, நரம்பு என்னும் கயிறுகளால் கட்டித் தசை (மாமிசம்) கொண்டு பூசவேலை செய்து அமைத்த, உடம்பாகிய இந்த வீடு விட்டு உயிர் பிரிந்ததானால், அவ்வுயிர்க்கு, வேற்படையினால் கிரௌஞ்சமலையைத் தொளைத்தவனான முருகனுடைய இருதிருவடிகள் அல்லாமல் புகலிடம் வேறு இல்லை.

முருகன் உபதேசித்தது

ஒரு பூதரும் அறியாத்தனி
வீட்டில் உரை உணர்வு அற்று
இரு பூத வீட்டில் இராமல் என்
றான் இரு கோட்டு ஒருகைப்
பொரு பூதரம்உரித்து ஏகாசம்
இட்ட புராந்தகற்குக்
குரு பூத வேலவன் நிட்டுர
சூர குலாந்தகனே.

கருத்துரை : இரண்டு கொம்புகளையும் ஒரு துதிக்கையும் கொண்டதும் போர் செய்ய வந்ததுமான மலை போன்ற யானையை உரித்து மேலாடையாகப் போர்த்துக் கொண்டவரும் திரிபுரங்களை எரித்தவருமான சிவபெருமானுக்குக் குருவானவரும், பரிசுத்தமான வேற்படையை யுடையவரும், கொடுமை வாய்ந்த சூரன் குலத்திற்கே யமனாக அமைந்து அழித்தவருமான முருகப்பெருமான், “ஐந்து பூதங்களால் ஆகிய வீடாகிய உடலில் இராமல், எவரும் அறியாத ஏகாந்த நிலையான முத்தி நிலையில் சொல்லும் நினைவும் (தற்போதம்) அற்றுச் சலிப்பின்றி இரு” என்று உபதேசித்தருளினான்.

என்று தருவாய்?

நீயான ஞான வினோதந் தனைஎன்று நீயருள்வாய?
சேயான வேல் கந்த னே! செந்திலாய்! சித்ர மாதர் அல்குல்
தோயா உருகிப் பருகிப் பெருகித் துவளும் இந்த
மாயா வினோத மனோதுக்க மானது மாய்வதற்கே.

கருத்துரை : குழந்தை வடிவினனான வேற்படையையுடைய கந்தப் பெருமானே! திருச்செந்தூர் என்னும் தலத்தில் எழுந்தருளி இருப்பவனே! பெண்களின் சிற்றின்ப ரசத்தை அனுபவித்து, காமமும் மற்ற துர்க் குணங்களும் மேலிட்டுத் தளர்ந்து வாடுகின்ற இந்த மாயையாகிய விளையாட்டினால் உண்டாகும் மனத்துன்பமானது முற்றிலும் அழிந்தொழிதற்கு, உன்னோடு இரண்டறக் கலத்ததற்குரிய பேரானந்தப் பெரு வாழ்வை என்று நீ தந்தருள் புரிவாயோ?

ஆனந்த தரிசனம்

பத்தித் திருமுகம் ஆறுடன் பன்னிரு தோள்களுமாய்த்
தித்தித் திருக்கும் அமுதுகண் டேன்! செயல் மாண்டு அடங்கப்
புத்திக் கமலத்து உருகிப் பெருகிப் புவனம் எற்றித்
தத்திக் கரைபுரளும் பரம ஆனந்த சாகரத்தே.

கருத்துரை : சீவனான என் செயல் ஒழிந்து ஒடுங்கியவுடன், அறிவாகிய தாமரை மலரில் கரைந்து, பெருக்கெடுத்து, உலக வாசனையைத் தள்ளித் தாவிக் கரை புரண்டு ஓடும் பேரானந்தப் பெருங் கடலினிடையே, வரிசையான திருமுகங்கள் ஆறும், பன்னிரண்டு தோள்களும் கொண்டதாய் அறிவில் என்னும் வற்றாத நவமாக இனித்திருக்கும் அமிர்தத்தை நான் கண்டு மகிழ்ந்தேன்.

தன்குறை செப்பல்

புத்தியை வாங்கி நிற்பாதாம் புயத்தில் புகட்டி அன்பாய்
முத்தியை வாங்க அறிகின்றி லேன்முது சூர்நடுங்கச்
சத்தியை வாங்கத் தரமோ? குவடு தவிடுபடக்
குத்திய காங்கேயனே! வினையேற்கு என் குறித்தனையே.

கருத்துரை : கிரௌஞ்ச மலையும் ஏழுமலைகளும் பொடிபடும்படியாக
வேற்படை கொண்டு குத்திய கங்கையின் புதல்வனான
காங்கேயனே! ஐம்பொறிகள் வழியே ஒடிச்சென்று அல்லலுறும் என்
மனத்தை இழுத்துப்பற்றி உன் திருவடித் தாமரையில் அன்புடன்
புகும்படி செய்து உன்னிடமிருந்து முத்தியாம் வீட்டை வாங்குகின்ற
வழியை அறியும் தன்மையுடையவன் அல்லேன். முன்பு ஆணவமல
வடிவினனான பழைமையான சூரபன்மன் நடுங்கும்படியாக
வேற்படையைக் கையிற் கொண்டு செலுத்திய அந்த வகைதானோ
ஆணவம் மிகுந்துள்ள எனக்கும்? வினைக்குட்பட்டுமூலம் என்னை
வழிபடுத்த நீ எவ்வழியை குறித்துள்ளாய்?

கதிபெறு வகை

சூரில், கிரியில், கதிர்வேல் எறிந்தவன் தொண்டர்குழாம்
சாரில் கதியின்றி வேறிலை காண்! தண்டு தாவடிபோய்த்
தேரில் கரியில் பரியில் திரிபவர் செல்வம்எல்லாம்,
நீரில் பொறியென்று அறியாத பாவி நெடுநெஞ்சமே.

கருத்துரை : சேனைகளுடன் போருக்கு எழுந்து தேர்மீதும், யானை
மீதும், குதிரைமீதும் ஏறித் திரிகின்ற அரசர்களின் செல்வமெல்லாம்
நீர்மேல் எழுதிய எழுத்துப் போலத் தேர்ன்றிய அக்கணமே அழியத்
தகுவன என்று அறிந்து, உண்மை உணர்ந்து, உய்வு பெறாது பாவ

அருணகிரிநாதர் அருளிய அமுதம்

எண்ணங்களையே கருதிக் கொண்டிருக்கும் பாவியாகிய மனமே, சூரன்மீதும், ஏழு கிரிகள், கிரௌஞ்ச மலை என்பனவற்றின் மீதும் ஒளிவீசும் வேலை எறிந்தவனான முருகனுடைய அடியார் கூட்டத்தைச் சென்றடைந்து வணங்கினாற் கதிபெறலாகுமே அல்லாமல் வேறு வழி ஒன்றும் இல்லை என்று நன்கு அறிந்து கொள்வாயாக.

யமன் வருங்கால் 'அஞ்சல்' என்பாய்

படிக்கும் திருப்புகழ் போற்றுவன்
கூற்றுவன் பாசத்தினால்
பிடிக்கும் பொழுது வந்து அஞ்சல் என்
பாய் பெரும் பாம்பில் நின்று
நடிக்கும் பிரான் மருகா! கொடும்
சூரன் நடுங்க, வெற்பை
இடிக்கும் கலாபத் தனிமயில்
ஏறும் இராவுத்தனே.

கருத்துரை : காளிங்கன் என்னும் பாம்பின்மீது நடனம் செய்த திருமாலின் மருமகனே! சூரபன்மன் நடுங்கும்படியாக அவனுக்கு அரணாக இருந்த ஏழுமலைகளும் பொடியாகும்படி மயிலின் மீது ஏறும் வீரனே! அறிவுடைப் பெரியோர்களால் ஒதப்படும் உன்னுடைய திருப்புகழினை நான் போற்றிப் படிப்பேன். யமன் வந்து காலபாசத்தினை வீசி என் உயிரைக் கவரப் பிடிக்கும் தருணத்தில் என்முன் எழுந்தருளி வந்து 'அஞ்சாதே' என்று கூறி ஆட்கொண்டருளுவாயாக.

வழிக்குச் சோறு

மலையாறு கூறு எழ வேல்வாங்கி
 னானை வணங்கியன்பின்
 நிலையான மாதவம் செய்குமி
 னோ! நும்மை தேடிவரும்
 தொலையா வழிக்குப் பொதிசோறும்,
 உற்ற துணையும்கண்டீர்
 இலையா யினும் வெந்தது ஏதா
 யினும்பகிர்ந்து ஏற்றவர்க்கே.

கருத்துரை : கிரௌஞ்சமலை ஆறுகூறாக வழிவிடுமாறு வேலை விடுத்தவனான முருகனை அன்போடு வணங்கி, எல்லா உயிர்களிடத்தும் அன்புகொண்டு, இலைக்கறியை ஆயினும், வெந்த உணவுப் பொருள் எதையாயினும் யாசிப்பவர்க்கு கொடுத்து நிலைத்தான நல்ல தவத்தை செய்யுங்கள். எளியவர்க்கு வழங்கிய அது, இவ்வுலக வாழ்வை நீத்து அவ்வுலக வாழ்க்கைக்குச் செல்லும் தொலையாத நீண்ட வழிக்கு, இடைவழியில் இளைப்பாற்றிக் கொள்ள அமையும் கட்டுச் சோறும், பொருந்திய வழித்துணையும் ஆகும் என்பதை நன்கு அறிந்துகொள்ளுங்கள்.

வேலும் சேவலும் பாட அருள்

சிகராத்ரி கூறிட்ட வேலும் செஞ் சேவலும் செந்தமிழால்
 பகர் ஆர்வம் ஈபணி பாச சங் க்ராம, பணா மகுட
 நிகராட் சமபட்ச பட்சிதூரங்க, ந்ருபகுமரா
 குகராட் சச பட்ச விட்சோப தீர குணதுங்களே.

கருத்துரை : பாசக் கயிற்றைப் போன்றதும், தன்னைக் காத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்ற பற்றினால் போர் செய்தற்குரியதுமாகிய பாம்பினுடைய படங்களையுடைய தலைத் தொகுதியைக் கொத்திப்

பொடியாக்குவதற்குரிய சிறகுகளையுடைய மயிலை வாகனக் குதிரையாக வுடையவனே! அரசனே! குமரக்கடவுளே! தகராகாசமாகிய மனக்குகையிலிருக்கும் குகனே! அசுரர்களிடத்தில் இரக்கம் காட்டாது அழிப்பவனே! தைரிய முடையவனே! தூய குணங்களை உடையவனே! சிகரத்தையுடைய கிரௌஞ்ச மலையைப் பிளந்த வேலினையும், சிவந்த சேவற்கோழியையும் தமிழ் மொழியினாற் பாடுதற்கு விருப்பத்தைக் கொடுத்தருளுவாயாக.

வீணுக்கு மாய்ப்பவரீ

வேடிச்சி கொங்கை விரும்பும் குமரனை, மெய்யன்பினால் பாடிக் கசிந்து உள்ளபோதே கொடாதவர், பாதகத்தால் தேடிப்புதைத்துத் திருட்டில் கொடுத்துத் திகைத்து இளைத்து வாடிக் கிலேசித்து வாழ்நாளை வீணுக்கு மாய்ப்பவரே.

கருத்துரை : வள்ளி நாயகியின் தனங்களை விரும்புகின்ற குமரக் கடவுளை உண்மையான அன்பினால் அவன் புகழ்களை மனமுருகிப் பாடித் துதித்துக் கையில் பொருள் உள்ள பொழுது இரப்பவர்க்குக் கொடுக்காதவர், பாவச் செயல்களைச் செய்து பொருளைத் தேடி தாமும் அனுபவிக்காமல் பிறரையும் அனுபவிக்கவிடாமல் புதைத்து வைத்துத் திருட்டினால் இழந்து செய்வதறியாது திகைப்படைந்து, மனத்துன்பத்தால் உடல் மெலிந்து, அழகு கெட்டு உலர்ந்து, துக்கமுற்றுத் தங்கள் வாழ் நாளைப் பயனற்ற வீண் நாளாக்கியவர்கள் ஆவார்கள்.

குறைபாடு

சாகைக்கும் மீண்டு பிறக்கைக்கும் அன்றி
தளர்ந்தவர்க்கு ஒன்று
ஈகைக்கு எனைவிதித் தாயிலையே
இலங் காபுரிக்குப்

போகைக்கு நீ வழி காட்டு என்று
 போய்க், கடல் தீக்கொளுந்த
 வாகைச் சிலை வளைத் தோன் மரு
 கா மயில் வாகனனே.

கருத்துரை : இலங்கை நகர்க்குச் செல்ல வழி காட்டு என்று கடலருகில் சென்று, அது காட்டா தொழியாச் சினந்து கடல் நீரில் தீப்பற்றும் (நீர்வற்றும்) படி வெற்றியைத் தரும் கோதண்டம் என்ற வில்லை வளைத்தவனான இராமாவதார மெடுத்த திருமாலின் மருகனே! இறப்பதற்கும் மீண்டும் பிறப்பதற்கும் என்னைப் படைத்தனையே அல்லாமல் வறுமையினால் உடலும் உள்ளமும் தளர்ந்தவர்க்கு என்னிடமுள்ள ஒரு பொருளைக் கொடுக்கும்படியான ஈகைக் குணத்தோடு என்னைப் படைக்கவில்லையே.

உலகோர் செயல் கண்டிரங்கல்

ஆங்கா ரமும் அடங் கார் ஒடுங் கார் பரமானந்தத்தே
 தேங்கார் நினைப்பும் மறப்பும் அறார், தினைப் போது அளவும்
 ஓங்காரத்து உள்ஒளிக்கு உள்ளே முருகன் உருவம்கண்டு
 தூங்கார், தொழும்பு செய்யார், என்செய்வார்யம தூதருக்கே

கருத்துரை : “நான்” என்னும் அகங்காரத்தை அடக்கமாட்டார்கள். மனத்தின் வேகத்தை அடக்கி ஒடுங்கமாட்டார்கள்; இறைவனைத் தியானித் திருப்பதனால் ஏற்படும் மேலான ஆனந்த வெள்ளத்தில் திளைத்து மகிழ்ந்திருக்க மாட்டார்கள்; நினைவும், மறதியும் இல்லாத ‘சகல கேவலம்’ என்னும் சும்மா இருக்கும் நிலை எய்தமாட்டார்கள்; சிறிய பொழுதளவும் ‘ஓம்’ என்னும் பிரணவத்தின் உள்ளொளிக் குள்ளே முருகப் பெருமான் திருவுருவைக் கண்டு, மெய்ம் மறந்து சமாதி நிலையிலிருக்கமாட்டார்கள். இறைவனுக்குத் தொண்டினையும்

செய்ய மாட்டார்கள். இவ்வாறிருக்கும் மக்கள் யமதூதுவர்கள் உயிரைக் கொண்டுபோக வருங்கால் என்ன செய்யவல்லவராவர்?

செய்ய வேண்டுவன

கிழியும் படியடல் குன்று எறிந் தோன் கவி கேட்டு உருகி,
இழியும் கவிகற் றிடாதுஇருப்பீர், எரி வாய்நரகக்
குழியும் துயரும் விடாய்ப்படக், கூற்றுவன் ஊர்க்குச் செல்லும்
வழியும் துயரும் பகரீர் பகரீர் மறந்தவர்க்கே.

கருத்துரை : கிழிந்து பிளவுபடும்படியாகக் கிரௌஞ்சமலையை வேல்கொண்டு எறிந்தவனான முருகப்பெருமானைப் போற்றும் அருட் பாடல்களைக் கேட்டு மனம் உருகி, மற்ற இழிவான கவிகளைக் கற்றிடா திருப்பீர்களாக. நெருப்பைக் கக்கும் கும்பி பாகம் என்னும் நரகக் குழியொன்று உள்ளத்தையும் அக்குழியிற் புகின் அடைய விருக்கும் நரக வேதனையையும், தாகம் மிகுந்திடத் தவித்துக் கொண்டு யமனுடைய ஊருக்குச் செல்கின்ற வழியையும் அதனாலுண்டாகும் துன்பத்தையும் சொல்லுங்கள்; சொல்லுங்கள்.

இட்டு உண்டு இரும்

பொருபிடியும், களிறும் விளையாடும் புனச்சிறுமன்
தருபிடி காவல! சண்முக வா! எனச் சாற்றி, நித்தம்
இருபிடி சோறுகொண்டு இட்டுஉண்டு இரு, வினை யோம் இறந்தால்
ஒருபிடி சாம்பரும் காணாது மாய உடம்பிதுவே.

கருத்துரை : நல்வினை, தீவினை எனப்படும் இருவினைகளுக்கும் காரணமான நாம் இறந்தால், ஒரு பிடியளவு சாம்பலும் ஆகாது. அழியக் கூடிய உடம்பு இது; பொருந்திய பெண் யானையும் போர் செய்யும் ஆண்யானையும் சேர்ந்து விளையாடுகின்ற தினைப்

புனத்திலுள்ள மானானது பெற்ற பெண்யானை போன்ற வள்ளி பிராட்டியாருக்கு நாயகனே! ஆறு முகங்களை உடையவனே! என்று சொல்லித் துதித்து, நாள் தோறும் ஒருபிடி சோறாயினும் ஏழைகளுக்கு இட்டு, நீயும் உண்டு இருப்பாயாக.

முருகன் சிறப்பு

நெற்றாப் பசங்கதிர்ச் செவ்வேனல் காக்கின்ற நீலவள்ளி முற்றாத் தனத்திற்கு இனிய பிரான் இக்கு முல்லையுடன் பற்றாக் கையும்வெந்து, சங்க்ராம வேளும் பட, விழியால் செற்றார்க்கு இனியவன் தேவேந்தரலோக சிகாமணியே

கருத்துரை : முதிராத பசுமையான தினைக்கதிரைக் கொண்ட தின்புனத்தைக் காவல் செய்கின்ற வள்ளிப்பிராட்டியின் தலைவனும், கரும்புலில்லும், தாமரை, மாம்பூ, அசோகு, முல்லை, நீலம் ஆகிய மலரம்புகளும், அம்புக்கூடும் வெந்து அவற்றுடன் போர் செய்ய வந்த மன்மதனும் வெந்து சாம்பலராய் விழத் தம் நெற்றிக் கண்ணால் எரித்து அழித்தவரான சிவபிரானுக்கு இனிய மகனும், தேவேந்திர உலகிற்கு ஒப்பற்ற முடிமணி போன்றவனுமானவன் முருகவேளே.

உலகினர்க்கு

பொங்கார வேலையில் வேலைவிட் டோன் அருள் போல் உதவ எங்கா யினும் வரும் ஏற்பவர்க்கு இட்டது, இடாமல் வைத்த வங்கா ரமும் உங்கள் சிங்கார வீடும் மடந்தையரும் சங்காதமோ கெடு வீர் உயிர் போம் அத் தனிவழிக்கே;

கருத்துரை : கெட்டொழிகின்ற மானிடர்களே, மிகுந்து ஒலிக்கின்ற பெருங்கடலில் வேலாயுதத்தைச் செலுத்தியவனான முருகனது திருவருளைப் போல, இரக்கும் வறியவர்க்கு இட்ட பொருளின் பலன்,

அருணகிரிநாதர் அருளிய அமுதம்

தவறாமல் உங்களுக்கு உதவுவதற்கு எவ்விடத்திலாயினும் தேடி வரும். அவ்வாறு இரப்பவர்க்குக் கொடுக்காமல் வைத்த உங்கள் பொன்னும், உங்களுடைய அழகிய வீடும், பெண்களும், உயிர் போகின்ற அந்தத் தனிமையான வழிக்கு, துணையாகி வருமோ?

தன் குறை கூறல்

சிந்திக் கிலேன்; நின்று சேவிக்கி
 லேன்; தண்டைச் சிற்றடியை
 வந்திக் கிலேன்; ஒன்றும் வாழ்த்து
 கிலேன்; மயில் வாகனனைச்
 சந்திக் கிலேன்; பொய்யை நிந்திக்கி
 லேன்; உண்மை சாதிக்கிலேன்;
 புத்திக் கிலேசமும் காயக்
 கிலேசமும் போக்குதற்கே.

கருத்துரை : மனத்தின் துன்பங்களையும், உடலின் துன்பங்களையும் அறவே போக்குவதற்கு, மயிலை வாகனமாகவுடைய முருகப் பெருமானை நினைத்தேனில்லை; அவர் திருமுன் நின்று தெரிசித்தேனில்லை; அவன் புகழைக் கூறி வாழ்த்தினேனில்லை; அப்பெருமானை அகத்தும் புறத்தும் கூடுகின்றேனில்லை; பொய்மையை இகழ்ந்து நீக்கினேனில்லை; உண்மையை உணர்ந்து கடைப்பிடித்து நின்று பேசினேனில்லை.

ஆனந்த அனுபவம்

வரையற்று, அவுணர் சிரமற்று,
 வாரிதி வற்றைச்செற்ற
 புரையற்ற வேலவன் போதித்
 தவா! பஞ்ச பூதமும் அற்று

உரையற்று உணர்வு அற்று

உடலற்று உயிரற்று, உபாயமற்றுக்,

கரையற்று, இருள் அற்று, எனது அற்று

இருக்கும்அக் காட்சியதே.

கருத்துரை : நிலம், நீர், தீ, காற்று, வெளி என்னும் ஐந்து பூதங்களால் உண்டாகும் துன்பச்செயல்களும் நீங்கி, சொல் அடங்கி, இல்லாமற்போய், சுட்டி அறியும் உணர்ச்சிப் புலன்களும் ஒடுங்கி, தேகமுள்ளதென்னும் உணர்ச்சியும் இல்லையாகி சித்தித்திறங்களும் சோபன சாதனங்களும் நீங்கி, அளவாகிய எல்லையைக் கடந்து அஞ்ஞான ஆணவ இருளும் நீங்கி, எனது என்னும் புறப்பற்றும் அகன்றொழிந்து பரிபூரண ஆனந்த சமாதி நிலையிலிருக்கும் அந்த அருட்காட்சி நிலையை, கிரௌஞ்சமலை பிளந்தொழியவும், சூரன் முதலான அகரர்களின் தலைகள் அற்று வீழ்ந்துருளவும், கடல்நீர் வற்றிடவும் அழித்த குற்றமற்ற ஞானசக்தியாகிய வேலையுடைய முருகக் கடவுள் அடிமையாகிய எனக்குப் போதித்தவாறு தான் என்ன வியப்பு!

வேலின் சிறப்பு

ஆலுக்கு அணிகலம் வெண் தலை மாலை; அகிலம்உண்ட
மாலுக்கு அணிகலம் தண் அம் துழாய்; மயில் ஏறும்ஐயன்
காலுக்கு அணிகலம் வானோர் முடியும் கடம்பும்; கையில்
வேலுக்கு அணிகலம் வேலையும் சூரனும் மேருவுமே.

கருத்துரை : ஆலின் கீழமர்ந்து அறமுரைத்தானும் ஆலத்தை யுண்டவனுமான சிவபெருமானுக்கு ஆபரணம் தசையற்ற வெண்தலை மாலையாகும்; உலகங்களை எல்லாம் உண்டு வயிற்றினுள் அடக்கியவனான திருமாலுக்கு ஆபரணம் குளிர்ச்சியும்

மணமுமுள்ள அழகிய துளசியாகும்; மயிலை ஊர்தியாகக் கொண்டு நடத்தும் அழகிய தலைவனான முருகனுடைய திருவடிகளுக்கு ஆபரணமாவன தேவர்களின் முடியும் கடப்ப மலரும் ஆகும்; அப்பெருமான் கையில் தாங்கியுள்ள வேற்படைக்கு ஆபரணம் கடலும், சூரபன்மனும், கிரௌஞ்சமலையும் ஆகும்.

தன் அனுபவங்கூறல்

பாதித் திருவுருப் பச்சென்
 றவர்க்குத் தன் பாவனையை
 போதித்த நாதனைப் போர்வே
 லனைச் சென்று போற்றியுய்யச்
 சோதித்த மெய்யன்பு பொய்யோ
 அழுது தொழுது உருகிச்,
 சாதித்த புத்திவந்து எங்கே
 யெனக்கு இங்ஙன் சந்தித்ததே.

கருத்துரை : தன் திருஉருவில் உமாதேவியின் பகுதி (இடப்பாகம்) பச்சை நிறமாக விளங்கப்பெற்ற சிவபெருமானுக்குப் 'பிரணவத்தின் பொருள் இது' என்று தான் கொண்டிருக்கும் தியான பாவனையை உபதேசித்த குருநாதனை, வேலைத் தாங்கிய முருகனை, அவன் திருமுன் சென்று வணங்கித் துதித்து (பிழைத்துக் கடைத்தேறுவதற்கு)ச் சோதனை செய்ய மெய்மையான அன்பு பொய்யாகுமா? திருவருளைப் பெறற்கு அழுதும், வணங்கியும், உள்ளம் உருகியும் தலைபட்ட என் புத்தியானது எங்கிருந்து என்னுடைய புண்ணிய வசத்தினால் இவ்வாறு இங்கே எனக்கு நேர்ந்தது?

எமனை எதிர்த்தல்

பட்டிக் கடாவில் வரும் அந்தகா! உனைப் பாரறிய
வெட்டிப் புறங்கண்டு அலாதுவிடேன், வெய்யசூரனைப்போய்
முட்டிப் பொருத செவ்வேல்பெரு மாள் திரு முன்புநின்றேன்
கட்டிப் புறப்பட டா! சத்தி வாள்ளன்றன் கையதுவே.

கருத்துரை : எருமைக்கடாவின்மீது ஏறிவரும் எமனே, உன்னை
உலகிலுள்ளோர் அறியும்படியாக, அவர்கள் கண்முன் வெட்டி நீ
முதுகுகாட்டி ஓட வெற்றி கொண்டலல்லாமல் விடமாட்டேன். கொடிய
சூரபன்மனிடம் சென்று அவனைத் தாக்கிப் போர் புரிந்த
வேலாயுதத்தையுடைய முருகப்பெருமான் முன், நான் அப்பெருமான்
தொண்டருள் ஒருவனாய் நிற்கின்றேன். ஞானசக்தி எனப்படும்
ஞானவாள் என் கையிடத்திலுள்ளது. உன்னுடைய பாசக்கயிற்றையும்
தண்டாயுதம் முதலான கருவிகளையும் மூட்டை கட்டிக் கொண்டு
விரைவில் இவ்விடம்விட்டு புறப்படு.

முருகனை வேண்டல்

வெட்டும் கடாமிசைத் தோன்றும் வெங்கூற்றன் விடும் கயிற்றால்
கட்டும் பொழுது விடுவிக்க வேண்டும் கராசலங்கள்
எட்டும் குலகிரி யெட்டும்விட் டோட, எட்டாதவெளி
மட்டும் புதைய விரிக்கும் கலாப மயூரத்தனே.

கருத்துரை : எட்டுத் திசைகளிலுமுள்ள யானைகளும், எட்டுக்
குலமலைகளும் தத்தம் இடம்விட்டு ஓட, எட்டாத பரவெளிவரை
மறைந்து போகும்படி தோகையை விரிக்கும் மயிலை வாகனமாக
உடைய முருகப்பெருமானே! வெட்ட வருவதுபோல வரும்
எருமைக்கடாவின்மேல் விளங்கும் கொடிய எமன் வீசுகின்ற

அருணகிரிநாதர் அருளிய அமுதம்

பாசக்கயிற்றால் என் உயிரைக் கட்டி இழுக்க முயன்றிடும் பொழுது,
தேவராகிய நீர் தோன்றி என்னை விடுவித்துக் காக்க வேண்டும்.

சொல்லும் செயலும்

நீர்க்குமிழிக்கு நிகர் என்பர் யாக்கை, நில் லாதுசெல்வம்,
பார்க்கும் இடத்து அந்த மின்போலும் என்பர், பசித்துவந்தே
ஏற்கும் அவர்க்கு இட என்னின், எங்கேனும் எழுந்திருப்பார்
வேல்குமரற்கு அன்பிலாதவர் ஞானம் மிகவும் நன்றே.

கருத்துரை : உடலானது நீரில் தோன்றும் குமிழியைப்போல்
விரைவில் அழிவது என்று கூறுவர். செல்வமானது நிலைத்து
நில்லாது; ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்து விரைவில் தோன்றி மறையும்
அந்த மின்னலைப் போன்றது என்று கூறுவர். பசியினால்
வருந்திவந்து யாசிப்பவர்க்குச் சிறிது உணவு அளிக்கவேண்டும்
என்றால், எங்காவது சென்று நழுவிவிடுவார்கள். வேலையுடைய
முருகனிடத்து அன்பு இல்லாத இவர்கள் போக்கு மிகவும்
நன்றாகவுள்ளது!

கல்லாமை கூறல்

பெறுதற்கு அரிய பிறவியைப் பெற்றும் நின் சிற்றடியைக்
குறுகிப் பணிந்து பெறக் கற்றிலேன், மத கும்ப கம்பத்
தறுகண் சிறுகண் சங்க்ராம சயில சரசவல்லி
இறுகத் தழுவும் கடகா சல பன் னிருபுயனே.

கருத்துரை : மதத்தைப் பொழியும் மத்தகத்தையும், அசையுந்
தன்மையையும், அஞ்சாமையும், குறுகிய கண்ணையுமுடையதாய்ப்
போர் செய்தற்குரிய மலையை ஒத்த ஐராவதம் என்ற யானையால்
வளர்க்கப்பட்ட, இனிய குணமுடைய கொடி போன்ற தேவசேனையை

இறுகத் தழுவுகின்ற, கடகம் என்னும் ஆபரணத்தை அணிந்த மலையை ஒத்த பன்னிரு தோள்களையுடையவனே, மதத்தைப் பொழியும் மத்தகத்தையுடையதும், அசையும் தன்மை வாய்ந்ததும், அஞ்சாமையையும் சிறிய கண்ணையும் பெற்ற யானையை உடைய போர் வீரனே, முன்செய்த புண்ணியத்தால் அருமையான மானிடப் பிறவியைப் பெற்றிருந்தும் உன்னுடைய சிறிய திருவடிகளை நெருங்கியடைந்து வணங்கி நின் அருளைப்பெற நான் கற்றிலனே!

திருவடிக் தியானப் பயன்

சாடும் சமரத் தனிவேல் முருகன் சரணத்திலே
ஒடும் கருத்தை யிருத்தவல் லார்க்கு; உகம் போய்ச், சகம்போய்ப்
பாடும் கவுரி பவுரிகொண் டாடப் பகபதிநின்று
ஆடும் பொழுது பரமாய் இருக்கும் அதீதத்திலே.

கருத்துரை : ஒரு நிலையிலும் இல்லாது பற்பலவான எண்ணங்களில் ஓடிக் கொண்டிருக்கும் மனத்தை, ஒப்பற்ற வேலைக் கையில் ஏந்திக் கொண்டிருக்கும் முருகப்பெருமானுடைய திருவடிக் கண் நிலைத்திருக்குமாறு செய்ய வல்லவர்களுக்கு, அம் மனமானது, யுகம் எனும் கால அளவையும் கடந்து, உலக வாசனையும் அற்று, படும் தன்மையுடைய உமாதேவி தன் நடனத்தைப் பாராட்டிப் புகழ், ஆன்மாவாகிய பகக்களெல்லாம் பதி ஆகிய சிவபெருமான், நடனம் ஆடும் வேளையில், மனம், மொழிகளைக் கடந்த அதீத நிலையில் வைத்த கருத்து நீங்காமல் மேலான பேரானந்தமயமாக இருக்கும்.

நமனுக்கு அஞ்சாமை

தந்தைக்கு முன்னம் தனிஞான
வாள் ஒன்று சாதித்து அருள்
கந்தச் சுவாமி யெனைத் தேற்
றிய பின்னர்க், காலன்வெம்பி

வந்து இப் பொழுது என்னை என்செய்ய
 லாம்? சத்தி வாள் ஒன்றினால்
 சிந்தத் துணிப்பன், தணிப்பரும்
 கோப த்ரி குலத்தையே.

கருத்துரை : சிவபெருமானுக்கு உபதேசித்தருளிய கந்தசாமிக் கடவுள், என்னும் முருகப்பெருமான், என்னையும் அந்த மௌனோபதேசத்தால் தேற்றியபிறகு, எமன் கடுங்கோபங் கொண்டு வந்தாலும் இப்பொழுது என்ன செய்யக்கூடும்? சத்திவாள் எனப்படுவதான ஞானவாள் ஒன்று கொண்டு, அடக்க முடியாத கோபத்தைக் கொண்டுவரும் எமனுடைய படையான முத்தலைச் குலத்தினைத் துண்டு துண்டாய் விழும்படி சிதற வெட்டிடுவேன்.

துணையாவன

விழிக்குத்துணை திருமென் மலர்ப்பாதங்கள்; மெய்ம்மைகுன்றா மொழிக்குத் துணைமுருகா எனும் நாமங்கள்; முன்புசெய்த பழிக்குத் துணை அவன் பன்னிரு தோளும்; பயந்ததனி வழிக்குத் துணைவடி வேலும் செங் கோடன் மயூரமுமே.

கருத்துரை : முருகனது அழகிய மென்மையான தாமரை மலர் போன்ற பாதங்கள் கண்களுக்குத் துணையாகும். சத்தியத்தினின்றும் குறைவுபடாத மொழிக்குத் துணையாவன முருகா, குகா, குமரா, சரவணா என்னும் அவன் திருநாமங்கள். முன்பு செய்த பாவங்களைப் போக்கத் துணையாவன முருகப் பெருமானுடைய பன்னிரண்டு தோள்கள். இறந்தபின் உயிர் செல்லும் பயம் தரும் தனிவழிக்குத் துணையாவன திருச்செங்கோட்டுத் தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள முருகனது கையிலுள்ள கூர்மையான வேலாயுதமும், அவன் ஏறிச் செல்லும் வாகனமான மயிலும் ஆகும்.

முத்திக்கு எளியநெறி

துருத்தி யெனும்படி கும்பித்து
வாயுவைச், சுற்றிமுறித்து,
அருத்தி யுடம்பை யொறுக்கில்என்
னாம்? சிவ யோகமன்னும்
குருத்தை அறிந்து, முகம்ஆ
றுடைக்குரு நாதன்சொன்ன
கருத்தை, மனத்தில் இருந்தும்கண்
டார்! முத்தி கைகண்டதே.

கருத்துரை : தோலினால் செய்யப்பட்ட உலையுது கருவி என்று சொல்லும்படியாகப் பிராணவாயுவை உள்ளே இழுத்து அடக்கி அதனை வளைத்துத் தடுத்து நிரம்பச்செய்து அந்த வாயுவையே உணவாக உண்பித்து உடலை வருத்துவதனால் உண்டாகும் பயன்தான் யாதாம்? சிவயோகம் என்கிற ஞான முளையை தெளிவாக அறிந்து கொண்டு, ஆறுமுகங்களை உடைய குருநாதன் உபதேசித்தருளிய “சும்மா இரு” என்னும் உபதேசத்தைக் கருத்தில் அழுந்தி நிலைத்திருக்கச் செய்யுங்கள்; செய்தால், முத்தி இன்பமானது கைகண்ட பயனாகக் கிடைப்பதைக் காண்பீர்கள்.

முருகனை நினைப்பவர்க்குத் தாழ்வு இல்லை

சேந்தனைக் கந்தனைச் செங்கோட்டு
வெற்பனைச் செஞ்சுடர்வேல்
வேந்தனைச் செந்தமிழ் நூல்விரித்
தோனை விளங்குவள்ளி
காந்தனைக் கந்தக் கடம்பனை
கார்மயில் வாகனனைச்
சாந்துணைப் போதும் மறவா
தவர்க்கு ஒரு தாழ்வில்லையே.

கருத்துரை : சிவந்த நிறமுடையவனை, கந்தப்பெருமானை, திருச்செங்கோடு என்னும் தலத்தில் மலைமேல் எழுந்தருளி இருப்பவனை, சிவந்த ஒளிவீசும் வேலையுடைய அரசனான முருகனை, செந்தமிழ் நூலை அகத்திய முனிவர்க்கு உபதேசித்து பரப்பியவனை, சிறந்து விளங்கும் வள்ளிநாயகிக்கு அன்புடைக் கணவனை, மணம்மிக்க கடம்பமலர் மாலையை அணிந்தவனை மேகம் போன்ற கருநீல நிறம்பொருந்திய மயிலை வாகனமாக உடையவனை, இறக்கும் தருவாயிலும் மறக்காமல் நினைவுடன் தியானிப்பவர்க்கு இம்மையிலும் மறுமையிலும் ஒரு குறைவும் இல்லை.

ஆனந்தத்தின் அருமையும் பெருமையும்

போக்கும் வரவும் இரவும் பகலும் புறம்பும்உள்ளும்
வாக்கும் வடிவும் முடிவும்இல்லாது ஒன்று வந்துவந்து
தாக்கும் மனோலயம் தானே தரும், எனைத் தன்வசத்தே
ஆக்கும் அறுமுக வா! சொல்லொணாது இந்த ஆனந்தமே.

கருத்துரை : ஆறுமுகக் கடவுளே, போதலும் வருதலும் இரவும், பகலும் வெளியும் உள்ளும், சொல்லிலும், உருவிலும், முடிவும் இல்லாததாகிய ஒருபொருள் இருந்திருந்து அலையைப்போல வந்து வந்து பொருந்துகின்றது. தானாகவே 'யான் எனது' என்னும் அகப்பற்று புறப்பற்றுகளை அடக்கி ஒடுக்குகின்றது. என்னைத் தன் வசமாக்குகின்றது. இந்த ஒப்பில்லாத ஆனந்த சுகத்தை இத்தன்மையது என்கூற இயலவில்லை.

மனம் சலியா ஒரு நிலைபெற வழி

அராப்புனை வேணியன் சேய் அருள்
வேண்டும்; அவிழ்ந்த அன்பால்
குராப்புனை தண்டையம் தாள்தொழல்
வேண்டும்; கொடிய ஐவர்

பராக்கு அறல் வேண்டும்; மனமும்
 பதைப்பு அறல் வேண்டும்; என்றால்
 இராப்பகல் அற்ற இடத்தே
 இருக்கை எளிதல்லவே,

கருத்துரை : பாம்பை ஆபரணமாக அணிந்த சிவபெருமானின் திருக்குமாரனான முருகன் திருவருள் வேண்டும்; மனத்தில் நிறைந்து பொங்கி வழியும் அன்பினால் சூர மலர் மாலையை அணியும் தண்டை என்னும் ஆபரணமணிந்த அவனுடைய திருவடிகளை வணங்குதல் வேண்டும். மனத்தை தம் வலியாலிழுத்து அல்லற்குள்ளாக்கும் கொடியவர்களான மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் ஐம்பொறிகளின் வீணான வேடிக்கைச் செயல்கள் ஒழிய வேண்டும்; மனமானது நடுங்கித் துடித்தலினின்றும் நீங்கவேண்டும். இவையாவையும் பொருந்தியிருக்க வேண்டுமாயின், இரவும், பகலும் கடத்த நிலையில் (அதீத நிலையில்) அசைவற்ற சமாதி நிலையிலிருத்தல் எளியதொரு செயலாகாது.

மனத்தை நோக்கிக் கூறல்

படிக்கின்றிலை பழநித்திரு நாமம்; படிப்பவர்தாள்
 முடிக்கின்றிலை; முருகா! என்கிலை; முசி யாமல்இட்டு
 மிடிக்கின்றிலை; பர மானந்தம் மேல்கொள, விம்மிவிம்மி
 நடக்கின் நிலை, நெஞ்ச மே! தஞ்சம் ஏது நமக்கு இனியே.

கருத்துரை : மனமே, பழநித் தலத்தின் திருநாமப் புகழைப் படிக்கிராய் இல்லை; அவ்வாறு துதித்துப் படிக்கின்றவர்களின் திருவடியை உன் திருமுடியில் சூடிக்கொள்ளவில்லை, முருகப் பெருமானே என்று அப் பெருமான் திருநாமத்தையும் கூறவில்லை; மேலான ஆனந்தம் மேலும் மேலும் பொங்கி எழ, விம்மி விம்மி அழுது அரற்றி மெய்மறந்து ஆனந்தக் கூத்தாடினாயில்லை; இவ்வளவு குறைபாடுகளும்

அருணகிரிநாதர் அருளிய அமுதம்

உன்னிடமிருக்குமானால் நமக்கு அடைக்கலமாகப் புகும் வேறு இடம் யாது உள்ளது?

தன்னை நொந்து கொள்ளல்

கோடாத வேதனுக்கு யான்செய்த குற்றம் என்? குன்று எறிந்த தாடாளனே! தென்தணிகைக் குமர! நின் தண்டை அம்தாள் சூடாத சென்னியும் நாடாத கண்ணும், தொழாதகையும், பாடாத நாவும் எனக்கே தெரிந்து படைத்தனனே.

கருத்துரை : கிரௌஞ்சமலையைப் பிளந்து எறிந்த வலிமை வாய்ந்தவனே; அழகிய (தென் திசையிலுள்ள) திருத்தணிமாமலையில் எழுந்தருளி இருக்கும் குமரக்கடவுளே! உன்னுடைய தண்டை அணிந்த அழகிய திருவடிகளை வணங்கி முடியிற் சூடிக் கொள்ளாத தலையையும், உன்னைப் பார்த்துக் களிக்காத கண்களையும், உன்னைத் தொழாத கைகளையும், உன்னுடைய திருப்புகழைப் பாடாத நாவையும் எனக்கு என்றே ஆராய்ந்து படைத்துள்ளானே! நீதிநெறி தவறாத பிரமனுக்கு நான் செய்த குற்றந்தான் என்னவோ?

மனத்திற்கு மொழிதல்

சேல்வாங்கு கண்ணியர் வண்ணப் பயோதரம் சேர எண்ணி, மால்வாங்கி யேங்கி மயங்காமல் வெள்ளி மலையெனவே கால்வாங்கி நிற்கும் களிற்றான் கிழத்தி, கழுத்தில்கட்டும் நூல்வாங்கி டாது அன்று வேல்வாங்கி பூங்கழல் நோக்கு நெஞ்சே.

கருத்துரை : மனமே! சேல்மீனை வெற்றிகொள்ளும் பெண்களின் ஆசைகொண்டு ஏக்கமுற்று, அறிவு மயங்காமல், கயிலைமலையைப் போன்று கால்பெற்று நிலைபெற்று நிற்கும் ஐராவதம் என்னும்

வெள்ளை யானையை உடைய இந்திரனுக்குரிய மனைவியான இந்திராணியின் கழுத்தில் கட்டப்பட்டணிந்துள்ள மங்கள நாண் அற்று விழுந்திடாதவாறு, அந்நாளில் சூரன் முதலான அசுரர்களைக் கொன்றழிக்கும் வேலை விடுத்தவனான முருகப்பெருமானுடைய அழகிய திருவடிகளைக் கண்டு, மனத்தினால் எண்ணித் துதித்து மகிழ்வாயாக.

உலகோர் அறிவின்மை

கூர்கொண்ட வேலனைப் போற்றாமல்,
ஏற்றம்கொண்ட டாடுவிர்காள்!
போர்கொண்ட காலன் உமைக்கொண்டு
போம்அன்று பூண்பனவும்
தார்கொண்ட மாதரும், மாளிகை
யும், பணச் சாளிகையும்,
ஆர்கொண்டு போவர்? ஐயோ கெடு
வீர்! நும் அறிவின்மையே.

கருத்துரை : கூர்மை பொருந்திய வேலாயுதத்தையுடைய முருகப் பெருமானைத் துதித்து வணங்காமல் உங்கள் செல்வம், பதவி முதலியவற்றின் மிகுதியைப் பற்றிப் பேசிப் பெருமையைப் பாராட்டிக் கொள்ளுபவர்களே! உங்களுடன் போருக்குப் புறப்பட்டு வரும் எமன் உங்கள் உயிரைக் கொண்டு போகின்ற அந்நாளில் மலர் மணிமாலைகளை அணிந்த பெண்களும் சிங்கார மாளிகைகளான வீடுகளும், பணப்பைகளையும் ஐயோ! யார் கொண்டு போவார்கள்? வாய்ப்பினைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளாமல் கெட்டொழிக்கின்றீர்களே, உங்கள் அறிவில்லாமைதான் என்னே!

பெண்ணாசை அகற்ற

பந்தாடும் மங்கையர் செங்கயல் பார்வையில் பட்டு உழலும்
சிந்தா குலந்தனைத் தீர்த்து அருள்வாய், செய்யவேல்முருகா!
கொந்தார் கடம்பு புடைசூழ் திருத்தணிக்குன்றில் நிற்கும்
கந்தா! இளங்குமரா! அமராவதி காவலனே.

கருத்துரை : சிவந்தவேற் படையுடைய முருகனே! கொத்தாக மலர்ந்த
கடப்ப மரங்கள் பக்கங்களில் சூழ்ந்திருக்கும் திருத்தணிகை
மலைமேல் நின்ற திருக்கோலத்துடன் விளங்கும் கந்தப்பெருமானே!
இளமை விளங்கும் குமாரக் கடவுளே! தேவேந்திரனுடைய நகரை
அசுரர்களிடம் இருந்து மீட்டுக் காத்த அரசனே! பந்தினை
விளையாடுகின்ற பெண்களின் சிவந்த கயல்மீனை யொத்த கண்
பார்வையில் அகப்பட்டுத் துன்புற்றுத் திரியும் என் மனக் கவலையைப்
போக்கியருள்வாயாக.

உயிர் போகுங்கால் காட்சிவேண்டல்

மாகத்தை முட்டிவரும் நெடும் கூற்றன்வந் தால் என்முன்னே
தோகைப் புரவியில் தோன்றிநிற்பாய்! சுத்தநித்தமுத்தித்
த்யாகப் பொருப்பைத், திரிபுரந்தகனைத், த்ரியம்பகனைப்
பாகத்தில் வைக்கும் பரம கல்யாணிதன் பாலகனே.

கருத்துரை : தூய்மையும், அழிவுமில்லாத செல்வமாகிய மோட்ச
இன்பத்தைத் தந்திடும் கொடைத்தன்மை கொண்ட கருணை
மலையை, திரிபுரங்களுக்கும் எமனாக அமைந்து அழித்தவனை
மூன்று கண்களை (சோமன், சூரியன், அக்கினி) யுடைய
பரமசிவனைத் தன் உடலில் ஒரு பாதியில் கொண்ட பரம கல்யாணி
எனப்படும் பார்வதியின் திருமகனே! ஆகாயத்தைத் தொடும் நீண்ட

வடிவுடைய எமன் என் உயிரைக் கவர்ந்து செல்ல வந்தால், என் முன்பாக அந்த எமனை விரட்டி என்னைக் காத்தற்குத் தோகையுடைய மயில்மீது எழுந்தருளி வந்து நிற்பாயாக.

எமனுக்கு எச்சரிக்கை

தாரா கணம் எனும் தாய்மார் அறுவர் தரும் முலைப்பால்
ஆராது உமைமுலைப் பால் உண்ட பாலன் அரையில் கட்டும்
சீராவும், கையில் சிறுவாளும், வேலும்என் சிந்தையவே!
வாராது அகல்அந்தகா வந்தபோது உயிர் வாங்குவனே

கருத்துரை : எமனே! நட்சத்திரக் கூட்டமென்னும் கார்த்திகை மாதர் ஆகிய தாய்மார் அறுவர் முலைப்பாலையு முண்டு அமையாது, உமாதேவியின் முலைப்பாலையும் உண்ட பாலனாகிய முருகப் பெருமானின் இடுப்பிற் கட்டும் உடைவாளும், கையிற் பிடித்துள்ள சிறிய வாளும், அவன் கை வேலாயுதமும் என் உள்ளத்திலுள்ளன. ஆதலின் வராமல் போய்விடு; வந்தக்கால் உன் உயிரையே வாங்குவேன்.

வேண்டுகோள்

தகட்டில் சிவந்த கடம்பையும்
நெஞ்சையும் தாள் இணைக்கே
புகட்டிப் பணியப் பணித்து அரு
ளாய் புண்டரீகன் அண்ட
முகட்டைப் பிளந்து, வளர்ந்து இந்த்ர
லோகத்தை முட்டவெட்டிப்
பகட்டில் பொருத்திட்ட நிட்டுர
சூர பயங்கரனே.

அருணகிரிநாதர் அருளிய அமுதம்

கருத்துரை : தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் பிரம்ம தேவனது அண்ட முகட்டைப் பிளந்து, நீண்ட வளர்ந்து இந்திரன் உலகைத் தாக்கி எட்டிப் பிடித்து, போர் யானையைப் போலச் சண்டை செய்த கொடுங் குணங்களையுடையவனான சூரனால் ஏற்பட்ட பயத்தைப் போக்கியவனே! சிவந்த இதழ்களையுடைய கடப்ப மலர்மாலையையும், என் மனத்தையும் உன்னுடைய திருவடிகளுக்கே சேர்த்து வணங்கும்படியாகக் கட்டளையிட்டருளுவாயாக.

முருகன் திறமை

தேங்கிய அண்டத்து இமையோர் சிறைவிடச் சிற்றடிக் கே
பூங்கழல் கட்டும் பெருமான் காலப் புரவிமிசை
தாங்கி நடப்ப முறிந்தது சூரன் தளம் தனிவேல்
வாங்கி யனுப்பிடக் குன்றங்கள் எட்டும் வழிவிட்டவே.

கருத்துரை : தன்னுடைய சிறிய திருவடிகளில் வீரக்கழல் கட்டிக் கொண்ட பெருமை உடையோனாகிய முருகன், மனங்கலங்கிய வானுலகத் தேவர்கள் எல்லோரையும் சிறை விடுக்கும் பொருட்டு, தோகையையுடைய குதிரையாகிய மயிலின் மீது ஏறி நடத்துதலும் சூரனுடைய அணி வகுக்கப்பட்ட சேனையானது முறிந்து சிதறியது; அவன் தன்னுடைய ஒப்பற்ற வேலை எடுத்து ஏவிவிடலும், எட்டுக் குலமலைகளும் வழிவிட்டு விலகின.

அடைக்கலம் புகல்

மைவரும் கண்டத்தர் மைந்த! கந்
தா! என்று வாழ்த்தும் இந்தக்
கைவரும் தொண்டன்றி மற்று அறி
யேன்! கற்ற கல்வியும் போய்ப்,

பைவரும் கேளும் பதியும்
 கதறப் பழகிநிற்கும்
 ஐவரும் கைவிட்டு, மெய்விடும்
 போது உன் அடைக்கலமே.

கருத்துரை : கருநிறமான ஆலாலவிடம் தங்கப் பெற்ற கழுத்தையுடைய சிவபிரானுக்கு மைந்தனே! கந்தப் பெருமானே, என்று வாழ்த்துகின்ற இந்தப் பழக்கமான, எளிய தொண்டினைப் புரிவதல்லாமல், உய்யும் வழி வேறொன்றும் நான் அறிய மாட்டேன்; நான் கற்ற கல்வியெல்லாம் மறந்து போய், போற்றிய சுற்றத்தினரும், ஊராரும் கதறி அழ, என்னுடன் பிறந்த நாள் தொட்டுப் பழகிய மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் ஐம்பொறிகளும் தத்தம் செயல்களைச் செய்யாமல் என்னை விட்டுவிட உயிர் உடலையும் விட்டுப் போகும் பொழுது உன் திருவடிகளே எனக்கு அடைக்கலமாகும்.

வீடு புகல் எளிது

காட்டில் குறத்தி பிரான் பதத்தே கருத்தைப் புகட்டின்,
 வீட்டில் புகுதல் மிக எளிதே, விழி நாசிவைத்து,
 மூட்டிக் கபால மூலாதார நேர் அண்ட மூச்சை யுள்ளே
 ஒட்டிப் பிடித்து எங்கும் ஓடாமல் சாதிக்கும் யோகிகளே.

கருத்துரை : இருகண்களின் பார்வையையும் மூக்கின் நுனியில் நாட்டி வைத்து, பிராணவாயுவைக் கொண்டு மூலாதாரத்தினின்றும் மூலக் கனலை மிகுந்தெழுமாறு செய்து, கபாலத்திற்கும், மூலாதாரத்திற்கும் நேராகப் பொருந்தும்படியாக, உள்ளிடத்தே உலவுப்படி (சுழிமுனை நாடி வழியாகச்) செலுத்தி எங்கும் ஓடாமற் கட்டுப்படுத்திச் சாதனையைச் செய்யும் யோகிகளே! காட்டிலில் வளர்ந்த பெண்ணாகிய வள்ளி நாயகியின் கணவனான முருகப் பெருமானுடைய திருவடிகளிடத்தே நம் கருத்தைச் செலுத்தி தியானிக்கின் மோட்சமாகிய வீட்டில் புகுதலானது மிக எளிதான செயலாகும்.

யமனுடைய ஆயுதமும் ஒன்றும் செய்யாது

வேலா யுதன் சங்கு சக்ரா யுதன் விரிஞ்சன் அறியாச்
 குலா யுதன்தந்த கந்தச் சுவாமி, கடர்க் குடுமிக்
 கால் ஆயுதக் கொடியோன் அருளாயகவசம் உண்டு, என்
 பால், ஆயுதம்வருமோ, யமனோடு பகைக்கினுமே.

கருத்துரை : வேலாகிய படையைத் தாங்கியவனும், சங்கினையும்
 சக்கராயுதத்தையும் தாங்கியவனும் ஆகிய திருமாலும், பிரம்மனும்
 அடியும் முடியும் அறியாத முத்தலைச் சூலாயுதத்தையுடைய
 சிவபெருமான் அளித்த மகனான கந்தசாமிக் கடவுளும், ஒளி
 பொருந்திய உச்சிக் கொண்டையை உடையதும், காலை ஆயுதமாகக்
 கொண்டதுமான கோழியைக் கொடியாகவுடையவனுமான
 முருகப்பெருமானின் திருவருள் என்னும் கவசம் எனக்கு உள்ளது.
 அதனால், நான் யமனோடு பகைத்துக் கொண்டாலும் அவன் விடும்
 ஆயுதங்கள் தாக்கதற்கு என்னிடம் வருமோ?

ஒலை பயனற்றது

குமரா சரணம் சரணம் என்று,
 அண்டர் குழாம் துதிக்கும்
 அமரா வதியில் பெருமான்
 திருமுகம் ஆறும் கண்ட
 தமராகி வைகும் தனியான
 ஞான தபோதனர்க்கு இங்கு
 எமராசன் விட்ட கடையேடு
 வந்து இனி யென்செயுமே?

கருத்துரை : “குமாரக் கடவுளே! உன் திருவடிக்கே அடைக்கலம்
 அடைக்கலம்” என்று தேவர்கள் கூட்டம் துதிக்கின்ற
 பொன்னகராகிய அமராவதியெனும் தேவருலகில் எழுந்தருளி

இருக்கும் பெருமானாகிய முருகனின் ஆறு அழகிய திருமுகங்
களையும் இடைவிடாது தெரிசித்த, அவனுடைய அணுக்கத்
தொண்டராக உறையும் ஒப்பற்ற ஞானமுடைய தவச்செல்வர்களுக்கு,
இவ்வுலகில் எமராஜன் விடுத்திடும் இறுதிக் காலத்திய ஓலையானது
வந்து இனி என்ன செய்ய முடியும்?

ஈடேற்றுவாய்

வணங்கித் துதிக்க அறியா
மனுத ருடன் இணங்கிக்
குணங்கெட்ட துட்டனை யீடேற்று
வாய் கொடியும் கழுகும்
பிணங்கத், துணங்கை யலகைகொண்
டாடப், பிசிதர்தம் வாய்
நிணம்கக்க, விக்ரம வேலா
யுதம் தொட்ட நிர்மலனே.

கருத்துரை : காக்கைகளும் கழுகுகளும் ஒன்றொடொன்று
சண்டையிடவும், பேய்கள் துணங்கை என்னும் கூத்தினையாடி
மகிழவும், அரக்கர்களுடைய வாய் கொழுப்புடைய மாமிசத்தைக்
கக்கவும், வலிமை வாய்ந்த வேலாயுதத்தை விட்டருளிய
குற்றமற்றவனான முருகனே! உன் திருவடியை வணங்கித் துதிக்க
அறியாத மனிதர்களுடனே சேர்ந்து குணங்கெட்ட தீயவனாகிய
என்னைக் கடைத்தேறுமாறு அருள்வாயாக.

பிரமனுக்கும் விலங்கு

பங்கே ருகன் எனைப் பட்டோ
லையிலிடப், பண்டு தளை
தங்காலில் இட்டது அறிந்தில
னோ? தனி வேல்எடுத்துப்

பொங்கோதம் வாய்விடப், பொன்னஞ்

சிலம்பு புலம்ப வரும்

எங்கோன் அறியின், இனி நான்

முகனுக்கு இருவிலங்கே.

கருத்துரை : திருமாலின் உந்திக் கமலத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கும் பிரமன் அடியேனைக் குறித்து விதியேட்டில் எழுத, முன்னாளில் அவனது காலில் விலங்கு பூட்டியதை அறியானோ? (ஒரு சமயம், மறந்து, என்னை விதியேட்டில் எழுதி மற்றொரு முறை பிறப்பினைத் தருவதற்கு நினைப்பானாயின்) அதனை, ஒப்பற்ற வேலாயுதத்தை எடுத்து, அலைகள் பொங்கி எழும் கடல் அலறவும், பொன்மயமான கிரௌஞ்சமலை அழுது கதறவும் போர்க்கெழுந்து வரும் என் தலைவனான முருகப் பெருமான் அறிவானாயின், இனி நான்கு முகங்களையுடைய பிரமனுக்கு இரண்டு பெரிய விலங்குகள் பூட்டப்படும்.

முன்பு இட்டது கால்; இப்பொழுது என்னைச் சேர்த்து ஓலையில் எழுதும் கைக்கும் பூட்டப்படும். எனவே பிரமனுக்கு இரட்டை விலங்காகும்.

நாலாயிரம் கண் படைத்திலனே

மாலோன் மருகனை, மன்றாடி

மைந்தனை, வானவர்க்கு

மேலான தேவனை, மெய்ஞ்ஞான

தெய்வத்தை, மேதினியில்

சேல்ஆர் வயல்பொழில் செங்கோ

டனைச் சென்று கண்டு தொழ,

நாலாயிரம் கண் படைத்தில

னே அந்த நான்முகனே.

கருத்துரை : திருமாலின் மருகனை, பொற் சபையில் ஆனந்த நடம் புரியும் சிவபெருமானின் மகனை, தேவர்களுக்கெல்லாம் மேலான தேவதேவனை; உண்மை அறிவின் வடிவான தெய்வத்தை, திருச்செங்கோடு என்னும் தலத்தில் மலைமேல் எழுந்தருளியுள்ள செங்கோடன் என்னும் திருநாமம் பூண்ட முருகனைப் பார்த்து வணங்குதற்கு, அந்த நான்கு முகங்களையுடைய பிரமன் நாலாயிரம் கண்களை எனக்குப் படைக்கவில்லையே!

வாழ்த்தல் நன்று

கருமான் மருகனைச், செம்மான்
மகளைக் களவுகொண்டு
வரும் ஆகுலவனைச், சேவல்களைக்
கோளனை, வானம் உய்யப்
பொரு மாவினைச்செற்ற போர் வே
லனைக், கன்னிப் பூகமுடன்
தருமா மருவுசெங் கோடனை
வாழ்த்துகை சாலநன்றே.

கருத்துரை : கருமையான நிறமுடைய திருமாலின் மருகனை, செம்மையான மானாக வந்த இலக்குமி தேவியின் மகளான வள்ளி நாயகியைக் களவியல் முறையில் கொண்டு வந்த மேலான குலத்தினை யுடையவனை சேவலை கையில் கொடியாக உடையவனை, வானுலகத்திலுள்ள தேவர்கள் பிழைத்திடும் பொருட்டு, சண்டை செய்ய மாமரமாய் நின்ற சூரன் போர்ச் செயலையழித்துக் கொன்ற போர் செய்யும் வேலாயுதத்தை உடையவனை, இளமையான பாக்கு மரங்களுடன் சூழ்ந்திருக்கும் திருச்செங்கோடு என்னும் தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் செங்கோடனாகியமுருகனை, வாழ்த்தித் துதித்தல் மிகவும் நல்ல செயலாகும்.

திருவடி வேண்டல்

தொண்டர்கண்டு அண்டிமொண்டு உண்டுஇருக்
 கும் சுத்த ஞானம் எனும்
 தண்டையம் புண்டரிகம் தரு
 வாய், சண்ட தண்டவெஞ்சூர்
 மண்டலம் கொண்டுபண்டு அண்டர் அண்
 டம் கொண்டு மண்டிமிண்டக்,
 கண்டு உருண்டு அண்டர்விண்டு
 ஓடாமல் வேல்தொட்ட காவலனே.

கருத்துரை : வேகமும் கோபமும் உடையவனும், தண்டாயுதம் உடையவனு மான கொடிய சூரன், முன்னாளில் பூமியைக் கைப்பற்றிக் கொண்டு, தேவருடைய தேவலோகத்தையும் கவர்ந்துகொண்டு, மிகவும் நெருக்கித் துன்புறுத்தியதைப் பார்த்து தேவர்கள் போரில் கீழே விழுந்து புரண்டு சிதறியோடி விடாதபடி, வேலாயுதத்தை விடுத்த அரசனே, அடியார்கள் தம் ஞானக்கண்ணாற் கண்டு, ஞானநெறியால் உன்னை நெருங்கி, பொழியும் உன் திருவருள் தேன் அமுதத்தை வாரிமுகந்து பருகி அனுபவிக்கின்ற தூய ஞான மென்னும் தண்டை அணிந்த அழகிய திருவடித் தாமரையைத் தந்தருள்வாயாக.

முருகன் பெருமை

மண்கமழ் உந்தித் திருமால் வலம்புரி யோசை அந்த
 விண்கமழ் சோலையும் வாவிடும் கேட்டது வேல்எடுத்துத்
 திண்கிரி சிந்த விளையாடும் பிள்ளைத் திரு அறையில்
 கிண்கிணி யோசை பதினாலு உலகமும் கேட்டதுவே.

கருத்துரை : மண்ணின் மணம் வீசும் வயிற்றை யுடையவரான திருமாலின் வலம்புரிச் சங்கின் ஓசையானது அந்தத்

தேவலோகத்திலுள்ள மணம் வீசுகின்ற சோலையிலும் நீர் நிலையான தடாகத்திலும் கேட்டது. வேலைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு வலிமை பொருந்திய மலைகள் பொடியாகிச் சிதற விளையாடுங் குழந்தையான கந்தன் இடுப்பில் அணிந்துள்ள கிண்கிணியின் ஓசை பதினான்கு உலகங்களிலும் கேட்டது.

மனமே கேள்

தெள்ளிய ஏனலில் கிள்ளையைக், கள்ளச் சிறுமியெனும் வள்ளியை வேட்டவன் தாள்வேட்டிலை சிறுவள்ளை தள்ளித் துள்ளிய கொண்டையைத், தொண்டையைத், தோதகச் சொல்லி, நல்ல வெள்ளிய நித்தில வித்தார மூரலை வேட்டநெஞ்சே.

கருத்துரை : சிறிய வள்ளைக் கொடி போன்ற காதும் துள்ளியோடும் கொண்டை மீனைப்போன்ற கண்களையும், கோவைக்கனி போன்ற சிவந்த வாயையும், மயக்குவிக்கும் வஞ்சகமான மென்மை வாய்ந்த இனிய சொற்களையும், வெண்மையான முத்தினைப் போன்ற ஒளிவீகம் பற்கள் தோன்றக் காட்டும் புன்சிரிப்பையும் விரும்புகின்ற மனமே! தெளிவான தினைப்புனத்தில் காவல் புரிகின்ற கிளியை ஒத்தவளும், களவியல் முறையில் மணக்க இசைந்த உள்ளத்தைக் கள்ளமாகக் கவர்ந்த இளம் பெண்ணான வள்ளியம் பிராட்டியை மணந்துகொண்டவனான முருகப் பெருமானின் திருவடிகளை யடைய நீ விரும்பினாயில்லையே.

மெய்ப் பொருள் விளங்கும் நிலை

யான் தான் எனும்சொல் இரண்டும்கெட் டால் அன்றி, யாவருக்கும் தோன்றாது சத்தியம், தொல்லைப் பெருநிலம் சூகரமாய்க் கின்றான் மருகன், முருகன் க்ருபாகரன், கேள்வியினால் சான்றாரும் அற்ற தனிவெளிக்கே வந்து சந்திப்பதே.

அருணகிரிநாதர் அருளிய அமுதம்

கருத்துரை : பன்றி உருவங்கொண்டு பூமியைத் தோண்டிய திருமாலுக்கு மருகனும், முருகன் என்ற பெயரையுடையவனும், கருணைக்கு இருப்பிடமுமான கந்தபெருமானுடைய உபதேசத்தைக் கேட்ட கேள்வி ஞானத்தில் சாட்சி யாருமில்லாத ஒப்பற்ற பரவெளியில் (ஞான வெளியில், அருள் நெறியில்) வந்து கூடுவது யான்தான் என்னும் அகங்காரமும் அதனாலுண்டாகும் மமகாரமும் அகப்பற்று புறப்பற்று என்றுசொல்லப்படும் இரண்டும் அறவே அழிந்து ஒழிந்தால் அல்லாமல், அந்த உண்மைப்பொருள் யாவருக்கும் காணப்படமாட்டாது.

மயிலின் திறன்

தடக்கொற்ற வேள்மயிலே யிடர்
தீரத் தனிவிடில் நீ,
வடக்கில் கிரிக்கு அப்புறத்து நின்று
ஒகையின் வட்டமிட்டு
கடற்கு அப்புறத்தும், கதிர்க்கு
அப் புறத்தும், கனகசக்கரத்
திடர்க்குஅப் புறத்தும், திசைக்குஅப்
புறத்தும் திரிகுவையே.

கருத்துரை : பரந்த வெற்றியையுடைய முருகப் பெருமானது வாகனமாகிய மயிலே, உலகங்களின் துன்பங்கள் நீங்க வேண்டுமாயின், உன்னைத் தனிமையாகச் செல்ல முருகப்பெருமான் விடுவாரானால், வடக்கின்கண் உள்ள மேருமலைக்கு அப்பாலும், உன்னுடைய தோகையை வட்டமாக விரித்துக் கொண்டு கடலுக்கு அப்பாலும் மென்மையான சக்கரவாளகிரிக்கும் அப்பாலும், எட்டு திசைகளுக்கும் அப்பாலும் நீ திரிந்துலவவாய். (அதனால் உலகங்களைக் காப்பாற்றுவாய், அத்தகையது உனது ஆற்றல்)

மயிலின் வலிமை

சேலில் திகழ்வயல் செங்கோடை வெற்பன் செழுங்கலபி
ஆலித்து அனந்தன் பணாமுடி தாக்க, அதிர்ந்து அதிர்ந்து,
காலில் கிடப்பன மாணிக்க ராசியும், காசினியைப்
பாலிக்கும் மாயனும், சக்ரா யுதமும், பணிலமுமே.

கருத்துரை : சேல் மீன் மிகுந்து விளங்கும் வயல்களால் சூழப்பட்ட
திருச்செங்கோட்டு மலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் முருகப்
பெருமானின் வாகனமாகிய மயில், பேரொலி செய்து ஆதிசேடனது
படத்தையுடைய ஆயிரம் முடிகளையும் சென்று மோத, அதிர்ந்து
உதிர்ந்த நாகமாணிக்கக் குவியலும், பூமியைக் காக்கும்
ஆதிசேடன்மீது அறிதுயில் கொள்ளும் திருமாலும் அவன்
கையிலுள்ள சக்கராயுதமும், சங்கும் அந்த மயிலின் காலடியில்
கிடப்பனவாகும்.

கதியற்ற நிலை கூறல்

கதிதனை யொன்றையும் காண்கின்
றிலேன், கந்த வேல்முருகா!
நதிதனை யன்னபொய் வாழ்வில் அன்
பாய் நரம் பால் பொதிந்த
பொதிதனையும் கொண்டு திண்டாடு
மாறு, எனைப் போதவிட்ட
விதிதனை நொந்துநொந்து இங்கேயென்
றன் மனம் வேகின்றதே.

கருத்துரை : கந்தப்பெருமானே! வேற்படையுடைய முருகப்
பெருமானே! நற்கதியான முக்தியைப் பெறுதற்கு யாதொரு
வழியையும் நான் அறிய மாட்டாதவனாயுள்ளேன். காட்டாற்றைப்

போன்ற மெய்யா நிலையற்ற இவ்வுலக வாழ்வில் ஆசை வைத்து நரம்புகளாதியால், கட்டப்பட்ட பாமரமான கமையாகிய இந்த உடலைச் சுமந்துகொண்டு திண்டாடும் படியாக என்னை இந்தப் பூமியில் பிறக்கும்படி செய்த விதியை நினைத்து வருந்தி இங்கு என்னுடைய மனம் துன்புற்று வேகின்றது.

காத்தருள வேண்டல்

காவிக் கமலக் கழலுடன் சேர்த்து எனைக் காத்தருளாய்
தூவிக் குலமயில் வாகனனே! துணை யேதுமின்றித்
தாவிப் படரக் கொழுகொம் பிலாத தனிக்கொடிபோல்
பாவித் தனிமனம் தள்ளாடி வாடிப் பதைக்கின்றதே.

கருத்துரை : மயிலை வாகனமாகவுடையவனான முருகனே! யாதொரு துணையும் எவ்வகையிலும் இல்லாமல் பற்றிப் படர்வதற் குரிய கொழுகொம்பில்லாத் தவிக்கின்ற உதவியற்ற கொடியைப் போலப் பாவத்தைச் செய்தவனாகிய என்னுடைய மனம் தளர்ந்து சோர்ந்து நடுங்குகின்றது. செந்நிறமுடைய தாமரை மலரைப் போன்ற வீரக் கழலணிந்த திருவடியிற் சேர்த்து என்னைக் காப்பாற்றி அருள்புரிவாயாக.

இறை செய்த அருளும் பயனும்

இடுதலைச் சற்றும் கருதேனைப்
போதம்இலேனை, யன்பால்
கெடுதல் இலாத்தொண்
டரில் கூட்டியவா, கிரௌஞ்சவெற்பை
அடுதலைச் சாதித்த வேலோன்
பிறவி யற, இச்சிறை
விடுதலைப் பட்டது; விட்டது
பாச வினைவிலங்கே.

கருத்துரை : கிரௌஞ்சமலையை அழித்த வெற்றி வேலாயுதத்தை யுடையவனான முருகன், வறுமைப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுத்தலைச் சிறிது மனத்தில் நினைக்காதவனும், அறிவு இல்லாதவனுமாகிய என்னை, அன்பினால் தீமையில்லாத தொண்டர்களுடன் சேர்த்துக் கொண்ட விந்தைதான் என்ன! பிறவித் துன்பம் அற்றுப்போக, இந்த ஆன்மா இந்த உடலாகிய சிறையினின்றும் விடுதலை பெற்றது. என்னைக் கட்டிப் பிடித்துக்கொண்டிருந்த பாசமாகிய விலங்கு முறிபட்டது.

நூற் பயன்

சலம்காணும் வேந்தர் தமக்கும் அஞ்
சார்; யமன் சண்டைக்கு அஞ்சார்;
துலங்கா நரகக் குழியனு
கார்; துட்ட நோயனுகார்;
கலங்கார் புலிக்கும் கரடிக்கும்
யானைக்கும், கந்தன் நன்னூல்
அலங்கார நூற்றுள் ஒருகவி
தான் கற்புறிந்தவரே.

கருத்துரை : கந்தப் பெருமான் பெருமையைக் கூறும் நூலாகிய கந்தரலங்காரம் என்னும் இந்நூலின்கண் உள்ள நூறு பாடல்களில் ஒரு கவியைக் கற்றறிந்தவர்கள். கோபத்தைக் கொள்ளும் பூமியிலுள்ள அரசர்களுக்கு பயப்படமாட்டார்கள்; யமன் இறுதி நாளில் வந்து செய்யும் போருக்கும் பயப்பட மாட்டார்கள்; விளக்கம் இல்லாத இருள் நிறைந்த கும்பிபாகம் என்னும் நரகக் குழியை அணுகமாட்டார்கள்; கொடிய நோய்களால் துன்பப் படமாட்டார்கள்; வனவிலங்குகளான புலிக்கும், கரடிக்கும், யானைக்கும் மனங் கலங்கமாட்டார்கள்.

அதிகமாக உள்ள பாடல்கள் குரு தரிசனம்

திருவடியும் தண்டையும்
 சிலம்பும் சிலம்பு ஊடுருவப்
 பொரு வடி வேலும், கடம்பும்
 தடம்புயம் ஆறிரண்டும்,
 மரு வடிவான வதனங்கள்
 ஆறும் மலர்க்கண்களும்,
 குரு வடிவாய்வந்து என் உள்ளம்
 குளிரக் குதிகொண்டவே.

கருத்துரை : முருகப்பெருமானுடைய திருவடிகளும், அத்திருவடிகளில் அணிந்துள்ள தண்டை என்னும் அணியும், சிலம்பு என்னும் ஆபரணமும், கிரௌஞ்சம் என்னும் மலையை ஊடுருவிச் செல்லுமாறு விடுத்த வேலும், கடப்ப மலர் மாலையும், விசாலமானதோள்கள் பன்னிரண்டும் கண்களும், குருவின் வடிவமாக வந்து என் மனம் மகிழ்ந்து குளிரும்படி உள்ளத்தில் நிலைத்துக் குடிகொண்டுவிட்டன.

திருவடியைப் பெறவேண்டல்

இராப்பகல் அற்ற இடம்காட்டி,
 யான் இருந்தே துதிக்கக்
 குராப்புனை தண்டையந் தாள் அரு
 ளாய்! கரி கூப்பிட்டநாள்,
 கராப்படக் கொன்று அக்கரி போற்ற
 நின்ற கடவுள்மெச்சம்
 பராக்கரம வேல! நிருத சங்
 கார பயங்கரனே.

கருத்துரை : கஜேந்திரனாகிய யானை ஆதிமூலமே என்று கூப்பிட்ட அந்த நாளில் அதன் காலைப்பற்றிக்கொண்ட முதலை அழிந்து போகும்படி கொன்று அக்கஜேந்திரன் என்னும் யானை துதிக்கும்படியாக விளங்கிய கடவுளான திருமால் போற்றுகின்ற பராக்ரமம் வாய்ந்த வேலையுடைய முருகனே! அசுரர்களைக்கொன்று பயத்தை நீக்கியவனே, இரவு பகல் இல்லாத பரவெளியை எனக்குக் காண்பித்து, அடியேன் அந்த நிலையிலேயே இருந்து துதிக்கக் குராமலரை அணிந்து கொள்ளும் தண்டை என்னும் ஆபரணம் அணிந்துள்ள திருவடியைத் தந்தருளுவாயாக.

நினைக்க அருள் செய்யும் நிலை

செங்கேழ் அடுத்த சின வடி
வேலும், திருமுகமும்,
பங்கே நிரைத்த நல் பன்னிரு
தோளும், பதும மலர்க்,
கொங்கே தரளம் சொரியும் செங்
கோடைக் குமரன் என,
எங்கே நினைப்பினும் அங்கேயென்
முன்வந்து எதிர்நிற்பனே.

கருத்துரை : தாமரை மலர் மணத்தையும் முத்தையும் சொரிகின்ற திருங்செங்கோடு என்னும் தலத்தில் மலைமீது எழுந்தருளியுள்ள குமாரக் கடவுளே என்று, நான் எவ்விடத்திலிருந்து நினைத்தாலும், அவ்விடத்தில், செந்நிறம் பொருந்திய பகைவரை அழித்தலில் சினங்கொண்ட கூர்மையான வேலும், ஆறு அழகிய முகங்களும், இருபக்கங்களிலும் வரிசையாகப் பொருந்திய நன்மையைச் செய்யும் பன்னிரண்டு தோள்களும் கொண்டு என்முன் வந்து எதிரில் நின்று அருள்புரிவான்.

வினை நீங்கவேண்டல்

ஆவிக்கு மோசம் வருமாறு
 அறிந்து உன் அருள்பதங்கள்
 சேவிக்க என்று நினைக்கின்றி
 லேன், வினை தீர்த்தருளாய்
 வாவித் தடவயல் சூழும்
 திருத்தணி மாமலைவாழ்
 சேவல் கொடியுடை யானே!
 அமர சிகாமணியே.

கருத்துரை : குளங்களும், விசாலமான வயல்களும் சூழ்ந்துள்ள திருத்தணி என்னும் சிறந்த மலைமீது வாழ்கின்ற சேவலைக் கொடியாகவுடைய முருகனே! தேவர்களுக்கு முடிமணி போன்றவனே, என் உயிர்க்குக் கேடு வரும் தன்மையை அறிந்து உன்னுடைய திருவருளைத் தருகின்ற திருவடிகளை வணங்க நான் ஒருநாளும் நினைக்கின்றேன் இல்லையே! என்னுடைய வினைகளை நீக்கி அருள்புரிவாயாக.

துயர் நீக்கி அருள்

கொள்ளித் தலையில் ஏறும்பது
 போலக் குலையும், என்றன்
 உள்ளத் துயரை யொழித்து அரு
 ளாய்! ஒரு கோடிமுத்தம்
 தெள்ளிக் கொழிக்கும் கடல் செந்தில்
 மேவிய சேவகனே,
 வள்ளிக்கு வாய்த்தவனே! மயில்
 ஏறிய மாணிக்கமே.

கருத்துரை : ஒப்பற்ற கோடிக் கணக்கான முத்துக்களைத் திரட்டி அலைகள் கொழிக்கின்ற கடற்கரைக்கண் அமைந்த திருச்செந்தூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் வீரனே! வள்ளி நாயகிக்கு ஏற்ற நாயகனாகப் பொருந்தியவனே! இருதலைக் கொள்ளியின் இடையகப்பட்ட எறும்பதுபோலத் துடிதுடிக்கும் என்மனத்திலுள்ள துன்பத்தை அறவே நீக்கியருளுவாயாக.

நம் மெய்த்துணை

சூலம் பிடித்து எம பாசம்
 சுழற்றித், தொடர்ந்துவரும்
 காலன் தனக்கு ஒரு காலும் அஞ்
 சேன், கடல் மீது எழுந்த
 ஆலம் குடித்த பெருமான்
 குமாரன், அறுமுகவன்
 வேலும், திருக்கையும் உண்டே
 நமக்கு ஒரு மெய்த்துணையே.

கருத்துரை : திருப்பாற் கடலின் மீது திரண்டு பொங்கி எழுந்த ஆலால விஷத்தைத் தேவர்கள் உய்யும் பொருட்டுத் தான் குடித்த சிவபெருமானுடைய மகனாகிய சண்முகனுடைய கையிலுள்ள வேலும், அழகிய பன்னிரு கரங்களும், நமக்கு ஒப்பற்ற துணையாக இருத்தலால் முத்தலைச் சூலத்தைப்பிடித்துக் கொண்டு, உயிரைக் கவரும் பாசக் கயிற்றைச் சுழற்றிக் கொண்டு, என்னைப் பின்பற்றி வரும் யமனுக்கு ஒருகாலும் பயப்படமாட்டேன்.

2

கந்தர் அநுபூதி

அருளியவர் : அருணகிரிநாதர்

விநாயகர் வணக்கம்

நெஞ்சக் கன கல்லும் நெகிழ்ந்து உருகத்
தஞ்சத்து அருள்சண் முகனுக் கியல்சேர்
செஞ்சொல் புனைமாலை சிறந் திடவே
பஞ்சக்கர ஆனைபதம் பணிவாம்.

கருத்துரை : தஞ்சம் என்று வந்தவர்க்கு அருள்புரியும் சண்முகனுக்கு இயல்பாய் அமைந்ததும் செஞ்சொற்களால் ஆனதுமான பாமாஸையைத் தொடுப்போம்; கடினமான நெஞ்சக் கல்லும் நெகிழ்ந்து உருகும்படி, அப்பாமாலை சிறப்புடன் அமையவேண்டும் என்று, ஐந்து கரங்களையுடைய யானை முகத்தானைப் பணிவோம்.

நூல்

ஆடும் பரிவேல் அணிசேவல் எனப்
பாடும் பணியே பணியாய் அருள்வாய்
தேடும் கயமா முகனைச் செருவில்
சாடுந் தனியானை சகோதரனே!

கருத்துரை : பகைவர்களைத் தேடி ஓடுகின்ற கயமுகாகரனைப் போர்க் களத்தில் சாடி ஒழித்த விநாயகரின் தம்பியே! ஆடுகின்ற மயில், சாடுகின்ற வேல், கொக்கரிக்கும் சேவல் ஆகிய நின்

அணிகளைப் புகழ்ந்து பாடும் பணியையே எனக்குப் பணியாக அருள் புரிதல் வேண்டும்.

யான் எனது அற

உல்லாச நிராகுல யோக விதச்
சல்லாப விநோதனும் நீ அலையோ!
எல்லாம் அற என்னை யிழந்த நலம்
சொல்லாய் முருகா! சுரபூபதியே!

கருத்துரை : தேவர்களின் தலைவனே! ஆனந்தத்தை அளித்து, கவலையைப் போக்கும் யோக நிலைகளைப் பற்றி யெல்லாம் அன்பருடன் அளவளாவி விளையாடும் முருகனே! பந்தங்களையெல்லாம் அறுத்து, 'நான்' 'எனது' என்ற மாயைகளை அகற்றி 'சீவன் முக்தி' நிலையை யான் அடைய, நீ ஒருவழி சொல்வாயாக!

பொருள் எது?

வானோ புனல் பார் கனல் மாருதமோ!
ஞானோ தயமோ! நவில்நான் மறையோ!
யானோ! மனதோ! எனையாண்ட இடம்
தானோ! பொருள் ஆவது சண்முகனே!

கருத்துரை : சண்முகனே! நீ எனக்கு உபதேசித்த உண்மைப் பொருள் எது? வானமோ? புனலோ? உலகமோ? நெருப்போ? காற்றோ? ஞான உதயமோ? நான்கு வேதங்களோ? நானோ? என் மனமோ? என்னை ஆட்கொண்ட இடமோ?

முறையோ? முறையோ?

வளை பட்ட கை மாதொடு மக்கள் எனும்
தளைபட்டு அழியத் தகுமோ தகுமோ
கிளைபட்டு எழுகூர் உரமும் கிரியும்
தொடைபட்டு உருவத் தொடு வேலவனே!

கருத்துரை : உறவினரோடு போருக்கு எழுந்துவந்த சூரபத்மன்
மார்பும், கிரௌஞ்சமலையும் ஊடுருவும் படியாக வேலை எய்திய
வேலவனே! வளை அணிந்த கரங்களுடைய மாதர் மக்கள் என்னும்
பந்தத்திலே அகப்பட்டு, யான் அழிவது முறையோ? முறையோ?

மாயை மாயவில்லையே!

மகமாயை களைந்திட வல்லபிரான்
முகம் ஆறும் மொழிந்தும் ஒழிந்திலனே!
அகம், ஆடை மடந்தையர் என்று அயரும்
சகமாயை யுள் நின்று தயங்குவதே!

மிகப் பெரிய மாயைகளை எல்லாம் அகற்றிடவல்ல முருகப் பிரானே!
உன்னை ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் என்று அடிக்கடி கூறி வந்தும் அகம்,
ஆடை, மடந்தை, என்கின்ற உலக மாயையுள் அகப்பட்டுத்
தயங்குவதை நான் விடமுடியவில்லையே!

திருவடி மலருமோ?

திணியான மனோசிலை மீதுனதுதாள்
அணியார் அரவிந்தம் அரும்பும் அதோ!
பணி, 'யா?' வென வள்ளி பதம் பணியும்
தணியா அதி மோக தயா பரனே!

கருத்துரை : “நீ இடும் பணி யாது?” என்று கேட்டு, வள்ளிநாயகியின் பாதங்களை வருடுவதிலே, தணியாத ஆசைகொண்ட தயாபரனே! என் மனமாகிய கல்லிடையே நின் தாளாகிய தாமரை மலருமோ?

கதி பெறும் வழி

கெடுவாய் மனனே! கதிகேள்! கரவாது
இடுவாய்; வடிவேல் இறைதாள் நினைவாய்;
சுடுவாய் நெடுவேதனை தூள்படவே
விடுவாய் விடுவாய் வினை யாவையுமே.

கருத்துரை : இந்திரியங்களின் வசப்பட்டுக் கெடுகின்ற மனமே! நற்கதி அடையும் வழியைக் கேட்பாயாக : முருகப்பெருமானின் திருவடிகளைப் போற்றி நினைப்பாயாக : அவனுடைய கூர்வேலை உன் மனத்தே இருத்திக்கொள் : அதனால் தூளாகும்படி, பெரிய இன்னல்களைச் சுடு : எல்லா வினைகளையும் அகற்றிவிடுவாய்!

மயக்க நீக்கம்

அமரும் பதி கேள் அகமாம் எனும் இப்
பிமரங் கெடமெய்ப் பொருள் பேசிய வா!
குமரன் கிரிராச குமாரி மகன்
சமரம் பொருதானவ நாசகனே!

கருத்துரை : குமரக் கடவுளே! மலையரசன் மகள்பெற்ற மைந்தனே! போருக்கு எழுந்த அகரரை நாசமுறச் செய்தவனே! ‘இது நான் வசிக்கும் ஊர்! இவர்கள் என் உறவினர்! இது என் வீடு’ என்று கருதும் பேதமை அழியும்படி மெய்ப்பொருளை உபதேசித்த தன்மையை நான் எவ்வாறு கூறுவேன் ?

அருணகிரிநாதர் அருளிய அமுதம்

மங்கை மயக்கம்

மட்டு ஊர் குழல்மங்கையர் மையல் வலை
பட்டு ஊசல் படும்படர் என்று ஒழிவேன்
தட்டு ஊடுஅற வேல்சைலத்து எறியும்
நிட்டேர நிராகுல நிர்ப்பயனே!

கருத்துரை : தடையைத் தகர்க்கும்படி கிரௌஞ்ச மலைமீது
வேற்படையை விடுத்த பெருஞ்சினம் உடையவனே! மணம்
பொருந்திய கூந்தலையுடைய பெண்களின் மோகவலையில் யான்
சிக்கி ஊஞ்சலைப் போல் அலைபடுகின்ற துன்பத்தினின்றும் யான்
எப்போது நீங்குவேன்?

எமன் வரும்போது

கார்மாமிசை காலன்வரின் கலபத்
தேர்மாமிசை வந்து எதிரப் படுவாய்
தார்மார்ப! வலாரி தலாரி! யெனும்
சூர்மா மடியத் தொடு வேலவனே!

கருத்துரை : இந்திரலோகத்துக்குப் பகைவனாகிய சூரபத்மன்
மாமரவடிவாய் நிற்க, நின் வேற்படையால் அம்மாமரத்தைத்
துணித்தவனே கரிய எருமைக் கடாவின்மேல் காலன் வரும்போது, நீ
அழகிய மயில்மீது ஏறிவந்து எனக்குக் காட்சி தருவாயாக!

உபதேசம்

‘கூகா’ எனஎன் கிளைகூடி யழிப்
போகா வகைமெய்ப் பொருள் பேசியவா
நாகாசல! வேலவ! நாலுகவி
த்யாகா! சுரலோக சிகாமணியே!

கருத்துரை : நாகாசல மலையை யுடையாய்! வேற்படையையுடையாய்! நால்வகைக் கவிகள் இயற்ற அன்பருக்கு அருள்புரிவாய்! தேவலோகத்தினருக்கு மணிமுடிபோல் விளங்குவாய்! வேலவா! என் மரண காலத்தில் 'கூகா' என்று என் உறவினர் கூவி அழ, யானும் அவர்களோடு சேர்ந்து அழாதவாறு, மெய்ப் பொருள் காட்டிய தன்மையை என்னென்று உரைப்பேன்!

சும்மா இரு என்றது

செம்மான் மகளைத்திருடும் திருடன்!
பெம்மான் முருகன்! பிறவான்! இறவான்!
“சும்மா இரு! சொல்லற” என்றலுமே
அம்மா பொருள் ஒன்றும் அறிந்திலனே!

கருத்துரை : சிவந்த மானின் மகளாகிய வள்ளிநாயகியைத் திருடும் திருடன்! அவன் எங்கள் பெருமான்! பிறப்பிலான்! இறப்பிலான்! “சொல் ஒழிந்து சும்மா இரு” என்று அவன் சொன்ன அந்தக் கணத்திலேயே யான் கண்முடி மௌனியானேன்!

அறியும் தரம் அன்று

முருகன்! தனிவேல் முனி நங்குரு! என்று
அருள் கொண்டு அறியார் அறியுந் தரமோ!
உருஅன்று அருஅன்று உளதுஅன்று இலதுஅன்று!
இருள் அன்று ஒளியன்று எனநின்றதுவே!

கருத்துரை : காரியமும் அல்ல; காரணமும் அல்ல; உண்மையும் அல்ல; இருளும் அல்ல; ஒளியும் அல்ல; என்று கூறுமாறு நின்ற மெய்ப் பொருள் எதுவோ, அதுதான் ஒப்பற்ற வேற்படையும் இளமையும் பெற்ற

முனியாகிய நம் குருமூர்த்தி என்று அறிந்து. அவன் அருளால் தங்கள் ஆன்மாவை அறியாதவர்கள் ஏதும் அறியாதவர்களே!

ஐவர் வழிச் செல்லாதே

கைவாய் கதிர்வேல் முருகன் கழல்பெற்று
உய்வாய் மனமே! ஒழிவாய்! ஒழிவாய்!
மெய், வாய், விழி, நாசி யொடு செவியாம்
ஐவாய் வழிசெல்லும் அவா வினையே!

கருத்துரை : மனமே! நீ ஐம்புலன்களின் வழியாய் வரும் உன் ஆசையைவிடு! விட்டுவிடு! கையில் வேற்படையுடைய முருகப் பெருமானின் வீரக்கழல் அணிந்த திருவடியைத் தஞ்சம் அடைந்து கடைத் தேறுவாயாக!

எப்போது அருள்வாய் ?

முருகன் குமரன் குகன் என்று மொழிந்து
உருகும் செயல்தந்து உணர்வு என்று அருள்வாய்?
பொருபுங்க வரும் புவியும் பரவும்
குருபுங்கவ! எண்குண பஞ்சரனே!

கருத்துரை : அசுரரை எதிர்த்துப் போரிடும் தேவரும் யாவரும் துதிக்கும் குருமூர்த்தியே! எட்டு குணங்களைத் திருமேனியாய்க் கொண்ட திருமுருகா! “குமரக் கடவுளே! குகா!” என்று போற்றிக் கசிந்துருகும் அன்பு வெள்ளத்தைப் பொழிந்து, அதன் வாயிலாகத் தத்துவ ஞானத்தை, எனக்கு எப்போது அருள் புரிவாய்?

உழலத் தகுமோ?

பேராசை எனும்பிணியில் பிணிபட்டு
 ஓரா வினையேன் உழலத் தகுமோ?
 வீரா! முதுகூர் படவேல் எறியும்
 சூரா! சுரலோக துரந்தரனே!

கருத்துரை : வீரனே! பழமையான சூரபத்மன் அழிய, வேல் எறிந்து
 வென்றசூரனே! தேவர் உலகைக் காக்கும் தீரனே! பேராசை எனும்
 நோயில் சிக்கி, மெய்ப்பொருள் அறியாத, தீவினையுடைய யான்
 கலங்குவது முறையோ?

நடவீர்! நடவீர்!

யாம் ஒதிய கல்வியும் மெய்யறிவும்
 தாமேபெற வேலவர் தந்ததனால்
 பூமேல் மயல்போய் அறம் மெய்யுணர்வீர்!
 நாமேல் நடவீர், நடவீர்! இனியே!

கருத்துரை : யாம் கற்ற கல்வி யறிவையும், தத்துவ அறிவையும்
 அளித்தவர் யார்? வேலவர்! ஆதலால், உலகத்தீரே! மயக்கத்தை
 விட்டு தர்மத்தையும் தத்துவப் பொருளையும் உணர்ந்துகொள்ள
 இனிமேலாகிலும் கந்தனிடம் விரைந்து செல்லுங்கள்!

விமலன் புதல்வா

உதியா மரியா உணரா மறவா
 விதி, மால் அறியா விமலன் புதல்வா!
 அதிகா! அநகா! அபயா! அமரா
 வதி காவல! சூர பயங்கரனே!

கருத்துரை : பிறப்பும் இறப்பும் இல்லாதவன்; நினைத்தலும் ஒழித்தலும் அற்றவன்; பிரமனும் விஷ்ணுவும் அறியாத இயல்பினன், அவன் யார்! - சிவன்! - அச்சிவனின் மைந்தனே! மேன்மையுடையவனே! தூயவனே! பயமற்றவனே! அமராவதியைக் காப்பவனே! அஞ்சாத குரனை அஞ்ச வைப்பவனே! ஆறுமுகனே அடியேனைக் காத்தருள்!

வறுமை எனும் பாவி

வடிவும் தனமும் மனமும் குணமும்
குடியும் குலமும் குடிபோகிய வா!
அடியந்தம் இலா அயில் வேல் அரசே!
மிடியென்று ஒரு பாவி வெளிப்படினே!

கருத்துரை : ஆதியும் அந்தமும் அற்ற வேலாயுதா! வறுமை எனும் பாவி, என் அழகையும், பொருளையும், மனத்தையும் குடியையும், மரபையும் கொள்ளையிட்டுச் சென்றான்! ஆகையால், அடியேனைக் காப்பது உன்கடன்!

உபதேசம் உணர்த்தியவன்

அரிது ஆகிய மெய்ப்பொருளுக்கு அடியேன்
உரிதா உபதேசம் உணர்த்தியவா!
விரிதாரண! விக் கிரம! வேள்! இமையோர்
புரிதாரக, நாக புரந்தரனே!

கருத்துரை : உறுதியுடையாய்! வீரம் உடையாய்! இளமையுடையாய்! தேவர் விரும்பும் பிரணவப் பொருளுடையாய்! நாகலோகத்தின் காவல் உடையாய்! - அடியேன் அறிதற்கு அரிதாகிய உண்மைப் பொருளை நீ உணர்த்திய விதத்தை நன் என்னென்று சொல்வேன்!

திருவடி தருவது எப்போது?

கருதா மறவா நெறி காண எனக்கு
 இருதாள் வனசந் தரஎன்று இசைவாய் ?
 வரதா! முருகா! மயில்வா கனனே!
 விரதா! சுரகூர விபாடணனே!

கருத்துரை : வரதனே! மயில்வாகனம் உடைய முருகனே!
 அசுரனாகிய சூரபதுமனை அழித்த விரதனே! வேற்படை
 கொண்டவனே! என்றும் இடையறாது உன்னை நினைக்கும்
 நெறியை யான் காண, உன் தாளாகிய தாமரைமலர்களை
 எனக்குத்தர எப்போது இசைவாய் ?

வியப்பு

காளைக் குமரேசன் எனக் கருதித்
 தாளைப் பணியத் தவமெய் தியவா!
 பாளைக் குழல் வள்ளிபதம் பணியும்
 வேளைச் சுரபூ பதி மேருவையே!

கருத்துரை : தென்னம் பாளைபோன்று முடிந்த கூந்தலையுடைய
 வள்ளி நாயகியின் பதம்பணியும் செவ்வேளை, தேவர்கள் உலகிற்கு
 அதிபனை, மேருமலை போன்று அசையாமல் இருப்பவனை,
 காளையை யொத்த குமரக் கடவுளைக் கருத்தில் இருத்தி, அவனது
 திருவடிகளை வணங்குதற்குரிய தவத்தை யான் அடைந்த முறை
 வியப்பானது!

முடியக்கெடவோ?

அடியைக் குறியாது அறியாமையினால்
 முடியக் கெடவோ! முறையே! முறையோ!
 வடிவிக் கிரம வேல் மகிபா! குறமின்
 கொடியைப் புணருங் குணபூதரனே!

அருணகிரிநாதர் அருளிய அமுதம்

கருத்துரை : நின் திருவடியைக் கருதாது, அறியாமையினால் யான் அடியோடு அழிந்து போதல் முறையோ? கூர்மையும் வன்மையும் மிக்க வேற்படை கொண்ட வேலவனே! குறவர் மகளைத் தழுவும் குணமலையே! எனக்கு ஒரு சாதனத்தை நீ அருளல் வேண்டும்.

எண்ணுமோ?

கூர்வேல் விழிமங் கையர் கொங் கையிலே
சேர்வேன் அருள் சேரவும் எண்ணுமதோ!
கூர்வேரோடு குன்று தொளைத்த நெடும்
போர்வேல! புரந்தர பூபதியே!

கருத்துரை : சூரனையும், கிரௌஞ்ச மலையையும் வேரோடு பிளந்தெறிந்த போர் வேல் கொண்டவனே! இந்திரன் உலகிற்கும் அதிபதியே! கூர்வேல் போன்று விழிகொண்ட பெண்களின் கொங்கையிலே அழுந்துகின்ற என் மனம், நின் அருட்கடலிலே மூழ்குமோ? நான் என்ன செய்வேன்?

அலையத் தகுமோ?

மெய்யே எனவெவ் வினைவாழ்வை உகந்து
ஐயோ! அடியேன் அலையத் தகுமோ!
கையோ! அயிலோ! கழலோ! முழுதும்
செய்யோய் மயில் ஏறிய சேவகனே!

கருத்துரை : கையென்ன! வேல் என்ன! கழல் என்ன! - யாவும் செந்நிறம் தோன்றப் பச்சை மயில் ஏறிநிற்கும் சேவகனே! நல்வினை தீவினை என்னும் இருவினைகளால் உண்டான வாழ்வை மெய்யெனக் கொண்டு, அதனை விரும்பி, அடியேன் அலைவது முறையாகுமோ?

சுரலோக சிகாமணியே!

ஆதாரம் இலேன் அருளைப் பெறவே
நீதான் ஒருசற்றும் நினைத்தி லையே!
வேத ஆகம ஞான விநோத! மனோ
தீதா சுரலோக சிகாமணியே!

கருத்துரை : வேத ஆகமங்களின் ஞானத்தை உபதேசிப்பதை விளையாட்டாய்க் கொண்டவனே! மனத்திற்கு எட்டாதவனே! சுவர்க்கத்தில் உள்ளவர்க்கு மணிமுடிபோல் விளங்குகின்றவனே! உன் திருவடியைப் பற்றுதல் அன்றி வேறு ஆதாரம் அற்ற யான், உன் அருளைப்பெற, நீ சற்றும் எண்ணாதிருக்கின்றனையே!

என்னே விதியின் பயன்

மின்னே நிகர் வாழ்வை விரும்பிய யான்
என்னே விதியின் பயன் இங்கு இதுவோ!
பொன்னே! மணியே! பொருளே! அருளே!
மன்னே! மயில் ஏறிய வானவ னே!

கருத்துரை : பொன்னையும் மணியையும் நிகர்த்தவனே! உண்மைப் பொருளும் கருணைவடிவுமாய் விளங்குபவனே! இறைவனே! மயில் வாகனம் ஏறிய தேவனே! மின்னல் போன்ற உலக வாழ்வை விரும்பி உள்ள யான், இங்கே இவ்வாறு உழல்வது என் விதிப்பயன் தானோ?

நவிலத்தகுமோ?

ஆனா அமுதே! அயில்வேல் அரசே!
ஞானா கரனே! நவிலத் தகுமோ!
யானாகிய என்னை விழுங்கி வெறுந்
தானாய் நின்றது தற் பரமே!

கருத்துரை : யான் என்று கருதுகின்றவனாகிய என்னை விழுங்கி, முற்றும் தானாகவே நிலைத்து நிற்கும் மெய்ப்பொருளை எனக்கு உபதேசித்தவனே! கெடாத அமுதம் போன்றவனே! கூரிய வேற்படையைக் கொண்ட இறைவனே! அப்பரம்பொருள் அநுபவத்தையான் கூறத் தகுமோ?

அறியாமை பொறுத்ததில்லையே

இல்லே எனும் மாயையில் இட்டனைநீ
பொல்லேன் அறியாமை பொறுத்திலையே
மல்லே புரி பன்னிரு வாகுவில் என்
சொல்லே புனையும் கடர்வே லவனே!

கருத்துரை : மற்போரை விரும்புகின்ற பன்னிரு தோள்களிலும் என் பாமாலையைத் தரிக்கும் வேற்படை கொண்ட இறைவனே! நீ, 'எனக்கு என்று ஒருபொருளும் இல்லை' என்று சொல்லுகின்ற மாயையினால், என்னை உலகவாழ்வில் கட்டுப்பட்டு இருக்கச் செய்துவிட்டாய்! பொல்லாதவனாகிய யான் அறியாமையால் செய்யும் பிழைகளைப் பொறுக்கவும் மாட்டாய்! என் செய்வேன்!

உணர்த்துவது எவ்வாறு?

செவ்வான் உருவில் திகழ் வேலவன் அன்று
ஒவ்வாதது என உணர்வித்தது தான்
அவ்வாறு அறிவார் அறிகின்றது அலால்
எவ்வாறு ஒருவர்க்கு இசைவிப்பது வே!

கருத்துரை : செவ்வானத்தின் உருவம்போல் விளங்குகின்ற வேற்படையை உடைய முருகப்பிரான் எனக்குக் குருவாக வந்து உபதேசித்த அக்காலத்தில் 'எனது ஞானமொழி இணையற்றது' என்று

அவன் அறிவித்த மெய்ப்பொருளை அப்படியே அறிவார்
அறிகின்றதல்லாமல் மற்றொருவருக்கு எவ்வாறு உணர்த்துவது?

வாழ்வாய்

பாழ் வாழ்வு எனும் இப் படுமாயை யிலே
வீழ்வாய் எனஎன்னை விதித் தனையே!
தாழ்வானவை செய்தன தாம் உளவோ?
வாழ்வாய் இனிநீ மயில் வாகனனே!

கருத்துரை : மயில்வாகனம் உடைய இறைவனே! பயனற்ற வாழ்வு
என்று சொல்லப்படும் இந்த மாயப் படுகுழியிலே, வீழ்ந்திருக்கக்
கடவாய் என்று என்னைப் படைத்தாயோ? நும்பால் இழிவான செயல்
ஏதும் புரிந்தேனோ ? முருகா, நீ வாழ்வாயாக!

அலைபடவிடவோ?

கலையே பதறிக் கதறித் தலையூடு
அலையே படுமாறு அதுவாய் விடவோ!
கொலையே புரிவேடர் குலப்பிடி தோய்
மலையே! மலைகூறிடு வாகைய னே!

கருத்துரை : வேடர்களிடையே கலைமான் சிக்கிக் கதறிப் பதறி
அலைவது போல் யானும் அலையவோ? அக் கலைமானாகவே யான்
மாறி விடவோ! கொலை புரியும் வேடர்குலத்துப் பிறந்த வள்ளி
நாயகியாகிய பெண் யானை தங்குகின்ற மலையே! மலையை இரு
பிளவாய்ப் பிளந்த வெற்றிவேல் முருகனே! நின் திருவுளம் யாது?

அருணகிரிநாதர் அருளிய அமுதம்

சம்சார பந்தம்

சிந்தா குல இல்லொடு செல்வம் எனும்
விந்தா டவிஎன்று விடப் பெறுவேன்!
மந்தாகினி தந்த வரோதயனே!
கந்தா! முருகா! கருணாகரனே!

கருத்துரை : தெய்வநதி ஈன்ற மகனே! கந்தனே! முருகா!
கருணாகரனே! கவலையைத் தரும் மனைவி, செல்வம் என்று
சொல்லப்படும் விந்தமலைக் காட்டை, யான் எப்போது விடுதற்கு
உரியவன் ஆவேன்.

அழியா வரம் தருவாய்

சிங்கார மடந்தையர் தீநெறிபோய்
மங்காமல் எனக்கு வரந்தருவாய்
சங்க்ராம சிகாவல சண்முகனே!
கங்காநதி பாலகிருபா கரனே!

கருத்துரை : மயில்வாகனத்தை நடத்துவதில் வல்லவனே!
ஆறுமுகனே! கங்கையின் மைந்தனே! அருளுடையோனே! விலை
மாதர் காட்டும் தீயவழிகளில் யான் சென்று அழியாத படி எனக்கு
வரம் தரவேண்டும்!

என்று அருள்வாய்?

விதிகாணும் உடம்பை விடா வினையேன்
கதிகாண மலர்க்கழல் என்று அருள்வாய்?
மதிவாள் நுதல் வள்ளியை அல்லது பின்
துதியா விரதா! கர பூபதியே!

கருத்துரை : மதிபோன்ற ஒளிபொருந்திய நெற்றிபடைத்த வள்ளி
நாயகியை யன்றி வேறு எவரையும் துதியாத விரதம் உடையோனே!
தேவர் உலகிற்கு இறைவனே! பிரமனால் படைக்கப்பெற்ற
உடம்பின்மீது ஆசையை அகற்றால் வினையையுடைய யான்,
கடைத்தேற செந்தாமரையொத்த வீரக்கழலை யணிந்த நின்
பாதங்களை யான் பற்றவேண்டும் எப்போது அருள்புரிவாய்?

நாதா! குமரா! நம என்று அரனார்
ஓதாய் எனஓதியது எப்பொருளோ?
வேதா முதல் விண் ணவர் குடுமலர்ப்
பாதா! குறமின் பத சேகரனே!

கருத்துரை : பிரமனும் விண்ணோரும் தம்முடியில் குடும் மலர்ப்பாதம்
உடையவனே! குறப்பெண்ணாகிய வள்ளிநாயகியின் பாதத்தை
முடியில் தரிப்பவனே! சிவனுக்கும் தலைவனே! இணையோனே! “நம”
என்று உன்னைப் புகழ்ந்து போற்றி நீ எனக்குப் பிரணவப் பொருளை
ஓதுக என்று சிவபிரான் கேட்க, நீ அவருக்குப் போதித்த பொருள்
எதுவோ?

அகந்தையை அரிவாய்

கிரிவாய்விடு விக்ரம வேல் இறையோன்
பரிவாரம் எனும் பதம் மேவலையே!
புரிவாய் மனனே பொறையாம் அறிவால்
அரிவாய் அடியோடும் அகந்தை யையே!

கருத்துரை : மனமே! கிரௌஞ்ச மலையின்மேல் எய்த வேலையுடைய
முருகப் பெருமானின் அடியாரது கூட்டத்துள் நீயும் ஒருவன் என்று
சொல்லத் தக்க நிலையை இன்னும் அடையாமல் இருக்கின்றாயே?
இனியேனும் அந்நிலையை அடையத் தத்துவ ஞானமாகிய
வாஸ்கொண்டு அகந்தையை அடியோடு வெட்டித்தள்ளுக!

எவ்வாறு சொல்வேன்

ஆதாளியை ஒன்றும் அறியேனை அறத்
தீதாளியை ஆண்டது செப்புமதோ!
கூதாள! கிராத குலிக்கு இறைவா!
வேதாள கணம் புகழ் வேலவனே!

கருத்துரை : கூதாள மலர்மாலையை அணியும் வேடர் குலத்திற்
பிறந்த வள்ளி நாயகியின் கணவனே! பூதகணங்கள் துதிக்கும்
வேற்படையோய்! - அஞ்ஞானத்திலும் தீமையிலும் உழல்பவனுமாகிய
என்னை, நீ ஆண்டுகொண்ட நிலையை ஒன்றும் அறியாத நான்
எவ்வாறு கூறுவேன்?

ஆசை கெடுமோ?

மாஏழ் சனனம் கெட மாயைவிடா
மூ ஏடணை என்ற முடிந்திடுமோ?
கோவே! குறமின் கொடி தோள் புணரும்
தேவே! சிவசங்கர தேசிகனே!

கருத்துரை : இறைவனே! குறவர் மகளும் மின்னற் கொடிபோன்ற
வஞ்ஞான வள்ளிநாச்சியாரின் தோள்களைத் தழுவுத் தேவனே!
சிவபிரானுக்கும் குருவே! - ஏழ்பிறவியும் கெடுமாறு மயக்கம் தரும்
மூவகை மாயைகள் என்னைவிட்டு எப்போது நீங்குமோ?

தகுமோ?

வினையோட விடுங்கதிர் வேல் மறவேன்
மனையோடு தியங்கி மயங்கிடவோ!
சுனையோடு அருவித் துறையோடு பசுந்
தினையோடு இதனோடு திரிந்தவனே!

கருத்துரை : கனை, அருவி, தினைப்புனம், பரண் ஆகிய இடங்களில் எல்லாம் வள்ளிநாயகியை நாடித் திரிந்தவனே! - இருவினை கெடும்படி ஒளிவீசும் வேற்படையை வணங்குகின்ற யான், இவ்வாழ்க்கையினால் கலக்க முற்று மயங்குதல் தகுதியோ?

யமன் வரும்போது

சாகாது எனையே சரணங் களிலே
காகா நமனார் கலகஞ் செய்யும் நாள்
வாகா முருகா மயில்வா கனனே!
யோகா சிவ ஞானோப தேசிகனே!

கருத்துரை : வெற்றி யுடையோய்! முருகப்பிரானே! மயில்வாகனம் உடையோய்! ஞானயோகம் உடையாய்! சிவபிரானுக்கு ஞானோபதேசம் புரிந்தோய்! - யமன் வந்து கலகஞ் செய்யும் மரண காலத்திலே, என்னை, அவன் கையில் சிக்கி மடிய விடாமல், உனது திருவடிகளின் நிழலிலே வைத்துக் காப்பாயாக!

அறியும் நெறி

குறியைக் குறியாது குறித்து அறியும்
நெறியைத் தனிவேலை நிகழ்த்திடலும்
செறிவு அற்று உலகோடு உரைசிந்தையும் அற்று
அறிவு அற்று அறியாமையும் அற்றதுவே.

கருத்துரை : ஒப்பற்ற வேற்படையையுடைய முருகப்பிரானே! தியானப் பொருளை நினையாது, தன்னை அறிந்து அறியும் நெறியை எனக்கு உபதேசித்த அளவிலே, உலகோடு தொடர்பற்றும், சொல்லற்றும் சிந்தையற்றும், அறிவற்றும் அறியாமை அற்றும் விளங்கும் பூரணத்தை யான் உணர்ந்தேன்.

அநுபூதி பெற்றேன்

தூசா மணியும் துகிலும் புனைவாள
நேசா! முருகா நினது அன்பு அருளால்
ஆசா! நிகளம் துகள் ஆனபின்
பேசா அநுபூதி பிறந்ததுவே!

கருத்துரை : தூய மணிமாலையையும் பட்டாடையையும் தரித்துள்ள
வள்ளி நாயகியின் காதலனே! முருகனே! உன்னுடைய அன்பு
முதிர்ச்சி எனும் கருணைவடிவு கொண்ட வாளால் ஆசை விலங்கை
அறுத் தெறிந்த பின், விண்டு உரைக்க இயலாத ஆன்ம அநுபவத்தை
அநுபூதியை யான் பெற்றேன்!

திருவடி தீட்சையின் சிறப்பு

சாடும் தனிவேல் முருகன் சரணம்
குடும் படி தந்தது சொல்லுமதோ!
வீடும் சுரர் மாமுடி வேதமும்வெங்
காடும் புனமும் கமழும் கழலே!

கருத்துரை : வேற்படை தாங்கும் முருகனே! தேவர்கள் சிரசிலும்
வேதங்களின் முடியிலும், காட்டிலும், புனத்திலும், விளங்கும் வீரக்கழல்
அணிந்த உனது திருவடிகளை, அடியேன் சிரசில் குடும்படி
கொடுத்தருளிய பெருமையை என்னவென்று சொல்வேன்!

மெய்ப்பொருள் வேண்டல்

கரவு ஆகிய கல்வி யுளார் கடைசென்று
இரவா வகைமெய்ப்பொருள் ஈகுவையோ!
குரவா! குமரா! குலிசாயுத குஞ்
சரவா! சிவயோக தயாபரனே!

கருத்துரை : குருமூர்த்தியே! குமரனே! வச்சிராயிதத்தை உடையோய்! யானையின்மீது பவனி வருபவனே! யோகியே! கருணைக்கடலே! மறைத்து வைக்கும் இயல்புடைய கல்வியாளர் தலைவாசலில் சென்று, மெய்ப்பொருளை யான் யாசியாதபடி, எனக்கு உபதேசித்து அருளவேண்டும்!

எனை ஆள்! கந்தா!

எந்தாயும் எனக்கு அருள் தந்தையும் நீ!
சிந்தாகுலம் ஆனவை தீர்த்து எனையாள்
கந்தா! கதிர்வேலவனே! உமையாள்
மைந்தா! குமரா! மறை நாயகனே!

கருத்துரை : கந்தனே! ஒளிமிக்க வேற்படையை யுடையவனே! உமாதேவியின் புதல்வனே! குமரனே! வேதத்தின் தலைவனே! என் தாயும், எனக்குக் கருணைபுரியும் தந்தையுமாய் உள்ள நீ, கவலை களுக்குக் காரணமான மாயைகள் ஒழிய அடியேனை ஆளக்கடவாய்!

தத்துவம் கடந்த நிலை

ஆறு ஆறையும் நீத்து அதன்மேல் நிலையைப்
பேறா அடியேன் பெறும் ஆறுளதோ!
சீறா வருகூர் சிதைவித்து இமையோர்
கூறா உலகம் குளிர்வித் தவனே!

கருத்துரை : சினம்கொண்ட சூரபத்மனை அழித்துத் தேவர் உலகை மகிழ்வித்தவனே! தத்துவம் முப்பத்தாறையும் கடந்து, அவற்றிற்கும் மேலான மோட்சநிலை என்ற பேற்றினை யான் அடையும் வகை உண்டோ?

பிரானது பெற்றி

அறிவு ஒன்று அறநின்று அறிவார் அறிவில்
பிறிவு ஒன்று அறநின்ற பிரான் அலையோ
செறிவு ஒன்று அறவந்து இருளேசிதைய
வெளி வென்றவ ரோடு உறும் வேலவனே!

கருத்துரை : உலக மாயையாகிய 'யான்' 'எனது' என்ற பற்று ஒழிய அஞ்ஞான இருள் அகல மயக்கம் நீங்கிய ஞானிகளோடு கூடியுள்ள இறைவனே! என் நினைவு ஒழியும்படி ஒப்பற்ற பரம்பொருளில் ஒன்றி, அறிவார், அறிவின்கண் ஊடுருவி, ஏகவடிவாய் நின்ற இறைவன் நீ அல்லவோ?

எடுத்து உரைக்க இயலுமோ

தன்னந் தனிநின்றது தான் அறிய
இன்னும் ஒருவர்க்கு இசைவிப்பதுவோ!
மின்னும் கதிர்வேல் விகிர்தா! நினைவார்
கின்னம் களையும் கிருபைகூழ் கடரே!

கருத்துரை : கதிர்போல் ஒளிரும் வேற்படையுடையோம்! இறைவா! இடையறாது நினைப்பவர் தம் துன்ப இருளை நீக்கும் அருள் ஒளியே! தான் எனும் பொருள் தனித்து நின்றநிலையை அறிந்த பின் இனியும் ஒருவருக்கு கூற இயலுமோ!

அவமே கெடவோ!

மதிகெட்டு அற வாடி மயங்கி அறக்
கதிகெட்டு அவமே கெடவோ கடவேன்!
நதிபுத்திர ஞான சுகாதி பவத்
திதிபுத்திரர் வீறு அடு சேவகனே!

கருத்துரை : கங்கையின் மைந்தனே! அறிவானந்த வடிவ இறைவனே! சூரபதுமனை தலைவனாகக் கொண்ட அரக்கர் செருக்கை அழித்த வீரனே! யான் புத்திகெட்டு, மயங்கி, மிகவும் வாட்டம் எய்தி, அறநெறியில் ஒழுகுவது ஒழிந்து. வீணே கெடுதற்கு உரியவன் ஆவேனோ?

குருவாய் வருவாய்

உருவாய் அருவாய் உளதாய் இலதாய்
மருவாய் மலராய், மணியாய், ஒளியாய்க்
கருவாய், உயிராய்க், கதிராய், விதியாய்க்
குருவாய் வருவாய்! அருள்வாய்! குகனே!

கருத்துரை : உலகமாய், மாயையாய், உண்மையாய், இன்மையாய், மணமாய், மலராய், மணியாய், ஒளியாய், உடலாய், உயிராய், மோட்சமாய், அறிவாய், விளங்கும் இறைவனே, குகனே! நீ எனக்கு குருமூர்த்தியாய் வந்து அருள் செய்தல் வேண்டும்!

விதியோ? விதியோ?

காணா விழியும் கருதா மனமும்
வீணாய் விடமுன் விதியோ விதியோ
பூணாய் குறமின் புனமும் வனமும்
நாணாது நடந்திடும் நாயகனே!

கருத்துரை : வள்ளிநாயகியாரைத் தேடி புனத்திலும் வனத்திலும் நாண முறாது நடந்து அருளிய இறைவனே! - உன் திருவுருவைக் காணாத விழியும், உன்னைத் தியானம் செய்யாத மனமும் உடையவனாய் நான் வீணாய்ப் போனதற்குக் காரணம், பழவினையோ?

அருணகிரிநாதர் அருளிய அமுதம்

ஊணை பொருளாய் உழலுற்று அடியேன்
வீணை கெடமுன் விதியோ விதியோ
பூணை இமையோர் புகழே மிகயான்
சேணை பெற வேல் விடு தேசிகனே!

கருத்துரை : தேவர்க்கு அணிகலன்போல் விளங்கும் இறைவனே!
புகழ் உடையோனே! - அடியேன் உணவையே பெரிதாய்க் கொண்டு,
உலகில் உழன்று, வீணாகக் கெட்டு அழிந்தது பழவினையோ! ஆம்,
பழவினை போலும்!

அதி பாதகர்

கழுவார் அயில்வேல் கருணைக் கடலின்
முழுகார் குறுகார் முளரி கைக் கொண்டு
ஒழுகார் வினையூடு உழல்வார் அவரோ
அழுகார் தொழுநோய் அதி பாதகரே!

கருத்துரை : முருகனின் தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளை மனதிற்
கொண்டு ஒழுகாதவர் தீவினையிற் சிக்கி உழல்வார்; கூர்மை மிக்க
வேற்படை மூழ்கும் கருணைக் கடலில் மூழ்கார்; முருகனின்
திருவடிகளை அணுகார்; அத்தகையோர் தொழுநோயைப் பெறும்
பாதகர் ஆவார்;

பதம் வேண்டேன்

விண்ணார் பதமும் விரிநீர் புடைசூழ்
மண்ணார் பதமும் மகிழேன் மகிழேன்
தண்ணார் அமுதே! சயிலப் பகையே!
கண்ணார் அமுதே! கனியைப் பெறினே!

கருத்துரை : அமுதம் போன்றவனே! மலைக்குப் பகைவனே!
அறிவானந்த வடிவனே! நின் திருவருளை யான் பெற்றால்,
விண்ணுலகப் பதவியையும் மண்ணுலகப் பதவியையும் யான்
விரும்பேன்!

ஊழ்வினை உறுத்துமோ?

உனையே யலதோர் பரம் உண்டு எனவே
நினையேன் எனையூழ் வினை நீடுமதோ!
கனையேழ் கடல்போல் வருகார் சமணர்
முனையே தெறுசண் முகவே லவனே!

கருத்துரை : ஒலிக்கும் ஏழ்கடல்போல், கார்முகில்போல் திரண்டு வந்த
சமணர் கூட்டத்தைப் போர்முனையில் அழித்த அறுமுகனே! வேலவா!
— உன்னையன்றி வேறு ஒரு கடவுளையும் கருதாத என்னை
ஊழ்வினை வந்து உறுத்துமோ?

பரிசு

இரவும் பகலும் துதிசெய்து இருதாள்
பரவும் பரிசே பரிசென்று அருள்வாய்!
கரவுண்டு எழுகூர் களையக் கதிர்போல்
விரவும் சுடர்வேல் விடுசேவகனே!

கருத்துரை : வஞ்சனையோடு எழுந்து வந்த சூரனை அழிக்கக் கதிர்
போன்ற வேற்படையை ஏவிய வீரனே! — உனது இரண்டு
திருவடிகளையும் இரவும் பகலும் வணங்கும் பாக்கியமே எனது
தொழிலாக அருள்புரிதல் வேண்டும்!

அழியத்தகுமோ?

இலகும் துடிநேர் இடையார் விழிசூர்
அலகு அம்பு எனவே அறியாது அழிகோ
கலகந் தருகுர் கதறப் பொருதுஏழ்
உலகம் புகழ்பெற் றிடுமோ தயனே !

கருத்துரை : தேவர்களுக்குக் கலக்கத்தைத் தரும் சூரபதுமன் கதறுமாறு, அவனோடு போர் செய்து, வென்ற வெற்றியை ஏழு உலகும் புகழ்ந்து கூற எழும் ஞாயிறு போன்றவனே ! - சிற்றிடை மாதர்களின் கண்கள் கூர்மையான அம்பு என்று அறியாமல் நான் அவற்றில் சிக்கி அழிவது தகுமோ?

தீது ஓட அருள்

மாதோ மலமாயை மயக்க வரும்
குதோ என்மெய் துணியா எனையின்று
ஏதோ இருள்செய்து நிறைந்திடுவார்
தீது ஓடஅருள் சிவதேசிகனே !

கருத்துரை : குருவே! இருள்போன்று சூழ்ந்திருக்கும் மாதர்களைக் காணுங்கால், “இவள் பெண்ணோ? அல்லது மயக்க வரும் மாயையோ, கபட உருவமோ!” என்று கருதி உண்மையை உணராத எனது தீமையானது அகலும்படி இப்பொழுதே, அருள் செய்யக் கடவாய்.

அருள் சேர்ந்திடுமோ

களவும் படிதும் கதழும் படுமென்
அளவும் கதிர்கொண்டு அருள் சேர்ந்திடுமோ !
இளகும் குறமின் இருதோள் முலையும்
புளகம் பரவப் புணர்வே லவனே !

கருத்துரை : வள்ளிநாயகியின் தோள்களும் ஸ்தனங்களும் புளகாங்கிதம் அடையும்படி கூடும் வேலவனே! - வஞ்சித்தலும், பொய்யும், கோபமும் கொண்ட என்மீது உன் கண்ணொளியைப் பாய்ச்சி, அருள் செய்ய இயலுமோ, அறியேன்!

ஏழைக்கு வாழை

வாழைக் கனிமா மதுரச் களையே!
ஏழைக்கு அரிது என்றிடுவார் உளரோ!
பாழைப் பயிர்செய்திடு சிற்பரையின்
பேழைப் பொருள் ஆகிய வேலவேனே!

கருத்துரை : மூலப் பிரகிருதியினின்றும் உலகமாகிய பயிரைச் செய்கின்ற பராசக்தியின் பெட்டிப் பொருளாய் விளங்கும் வேலவனே! ஏழைக்கு வாழைக்கனியும் பலாச்சுளையும் கிடைப்பது அருமை என்று கருதி, மனம் இரங்கி, அவற்றை அருள் புரிவார் உன்னையன்றி வேறு யார் உளர்?

குறியேல்

சதி கொண்ட மடந்தையர் தம்மயலில்
குதிகொண்ட மனத்தன் எனக் குறியேல்
மதிகொண்ட நுதற் குறமங்கை குயம்
துதிகொண்டு மணந்தருள் தூயவனே!

கருத்துரை : பிறைபோன்ற நெற்றியையுடைய குறமங்கையைப் புகழ்ந்து கொண்டு புணரும் தூயவனே! வஞ்சனையுடைய விலைமாதர்களின் மயக்கத்தினால், துள்ளும் மனத்தவன் என்று என்னைக் கருதாதே!

மறவா நெறி தந்தது

தாயே எனை ஆள் தனிவேல் அரசே !
காயே பொருளாய்க் கனி கை விடுமோ
பேயேன் இடையென் பெறவந்து எளிதாய்
நீயே மறவா நெறிதந் ததுவே.

கருத்துரை : தாயைப் போன்றவனே! வேற்படையை உடைய முருகனே! பேயனாகிய என்முன் எழுந்தருளி, உன்னை மறவாத பக்தி நெறியை எனக்கு அருள் செய்தது என்ன பயனைக் கருதி? உன் உபதேசப் பொருளைக் காயாகக் கருதிக்கொள்ளுவேனோ? எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லையே!

பிழை பொறுக்க

சின்னஞ் சிறியேன் சிதைவே செயினும்
பென்னம் பெரியோர் பிழைசெய் குவரோ?
கன்னங் கரியோன் மருகா! கழறத்
தன்னந் தனியென்றனை ஆண்டவனே!

கருத்துரை : திருமாலின் மருமகனே! நின்னையே யான் துதிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தால், என்னை மட்டும் அடிமை கொண்ட குமரனே! சிறியேனாகிய யான் பிழைதரும் செயலைச் செய்தாலும் பெரியோராகிய தாம் பொறுத்தருள்வது கடன் அல்லவோ!

சூறைக் காற்று

துடிபட்ட மடந்தையர் சூறையிலே
குடிபட் டிடும்என் குறைகட்டு அறுமோ?
வெடிபட்டு எழுகூர் கிளை வேரொடு சென்று
அடிபட்டு வென்று அமரும் பதியே !

கருத்துரை : சூரனின் உறவினர் வேரோடு அடிபட்டு அழிய, அந்தச் சூரபதுமனை வென்று, பரங்குன்றில் அமர்ந்த முருகா! ஆடலில் வல்ல பெண்களின் மோகமாகிய சூறைக்காற்றிலே அகப்பட்டுச் சூழலும் என் சூறைகள் எப்பொழுது அகலும்?

அழிய வல்லேன் அலன்

கல்ஏய் மனமும் கணைஏய் விழியும்
வில்ஏய் நுதலும் பெறும் மெல்லியர் வாய்ச்
சொல்லே பதமாய்த் துடிபட்டு அழிய
வல்லேன் அலன் யான் மயில்வா கனனே!

கருத்துரை : மயில்வாகனம் உடைய முருகப்பெருமானே! கல்போன்ற மனத்தையும், அம்புபோன்ற விழிகளையும், வில்போன்ற நெற்றியையும் பெற்றுள்ள மென்மையுடைய மாதர்களின் வாய்ச் சொல்லை நம்பி அதனால் துடித்து அடியேன் அழியமாட்டேன்!

கலை கற்கினும் என்?

கலை கற்கினும் என்? கவிபாடினும் என்?
நிலை கற்கினும் என்? நினைவந்து உணராக்
கொலை கற்றிடுவோர் கொடு வஞ்சகமா
மலை கட்டற என்று அருள்வாய் குகனே?

கருத்துரை : முருகா! உன்னை அறிந்து, உன்முன்னே வந்து வணங்கி வழிபடாமையாகிய கொலைத் தொழிலைக் கற்றிருப்போர், சாத்திரங்களைக் கற்றால் என்ன? கவியைக் கற்றிருந்தாலும் தான் என்ன? - அத்தகைய வஞ்சகர் வார்த்தையில் யான் மயங்காமல் இருக்க, எனக்கு எப்போது அருள் புரிவாய்?

காரணம் என்ன?

சனகா தியருக்கு அரியாய் தமிழாய்
எனகாரணம் ஆக விரும்பினை நீ?
கனக அசல வில்லி களிக்க வரும்
அனகா! அமலா! அமராபதியே!

கருத்துரை : சிவபெருமான் மனம் மகிழப் பிறந்த பிள்ளையே! பாவம்
அற்றவனே! முருகா! தேவர்களுக்குத் தலைவனே! தவமுனிவர்
நால்வரும் அறிய அரிதானவனே! ஏக சொரூபியே! நீ என்ன
காரணத்தால் என்னை விரும்பி ஆட்கொண்டாய்?

அயலார் கவி கல்லேன்

கல்லேன் அயலார் கவியைப் பொருளாய்
புல்லேன் அவர்வாழ்வு புரிந்து அருள்வாய்!
வல்லே! இனிவந்து அருள்வாய் அணியா
நில்லேன்! நிறைநெஞ்சொடு வேல் அரசே!

கருத்துரை : வேலா! அயலார்மீது பாடும் பாடலைக் கற்கமாட்டேன்!
அயலாரை ஒரு பொருட்டாய் எண்ணி அவரை அடைக்கலம் அடைய
மாட்டேன்! ஆயினும் நின் திருவடியில் நிலைபெறாத
நெஞ்சினனாகிய எனக்கு, நீ அருள் பாலிக்க வேண்டும் - அதுவும்
இப்பொழுதே விரைந்து வந்து அருள் பாலிக்க வேண்டும்.

பெருமான் மகனே!

மஞ்சைப் புரையார் மதிதோன்றுத லால்
பஞ்சைப் பயில்தேவ ரொடு இம்பர்களின்
நெஞ்சைப் பிரியாய் நிகழ்மா மதியின்
பிஞ்சைப் புனையும் பெருமான் மகனே!

கருத்துரை : பிரகாசமிக்க இளஞ்சந்திரனைச் சூடிய சிவபெருமானின் மைந்தனே! இன்பத்தைத் தருவதால் மேகம்போன்று விளங்கும் அறிவு தோன்றச் செய்து, பஞ்சபோல் தோன்றும் தேவர்கள் மேலும், மனிதர்கள் மேலும் அழுந்தியுள்ள என்மனத்தைப் பிரித்து, நினக்கு உரிமையாக்கக் கடவாய்!

அடைக்கலம் அடைவார்க்கு

விதிவந்தனை செய் விமலன் கழலே!
கதி என்று அடைவார் கடன் ஆவதுவே!
பதி கண் பிணியோடு அழிநல் குரவும்!
மதி சஞ்சலமும் மண்ணாய் விடுமே!

கருத்துரை : பிரமன் வணங்குகின்ற வீரக்கழல் அணிந்த முருகனின் திருவடிகளை 'அடைக்கலம்' என்று அடைவார்க்கு, பிணியால் ஒடுங்கிய கண்ணும், அழிக்கும் தரித்திரமும் மனக்கலக்கமும் நாசமாய் விடும்!

இனியும் பிறந்தால்

எந்நேரமும் நின் இருதாள் மலரைப்
பொன்னே! எனயான் புனையப் பெறுமோ?
அன்னே! அமுதே! அயில்வேல் அரசே!
கொன்னே பிறவிக் குறை பெற்றிடினே!

கருத்துரை : அன்னையைப்போல அருள்புரிபவனே! அமுதம் போன்றவனே! வேலவனே! வீணில், இழிபிறவியாகிய இம்மனிதப் பிறவியை யான் இனியும் பெறுவேனாகில், எப்போதும், நின் திருவடித் தாமரையைப் பொன்னேபோல் பாவித்துத் தொழுவதற்கு என் மனம் பக்குவப்படுமோ?

அருணகிரிநாதர் அருளிய அமுதம்

மதி கெட்டவர்

அருளைத் தரும்நின் அடியில் பணியார்
மருளைச் சிதையார் மதிகெட்டவர் தாம்
குருளைத் தசையில் குருவா வினவும்
பொருளைத் தெளியப் புகல் தேசிகனே!

கருத்துரை : என் இளமைப் பருவத்தில் எனக்குக் குருமூர்த்தியாய்
எழுந்தருளி வந்து, வேண்டும் தத்துவங்களைத் தெளிவாய்
உபதேசித்த குருநாதனே! அருளைப் பொழியும் உனது திருவடியை
வணங்காதவர், மதிகெட்டவரே ஆவர்! அவர் தமது விபரீத புத்தியை
என்றும் விடமாட்டார்!

தண்டாயுதன் திருவடி துதிப்பாய்

தொண்டு ஆகியநம் துயர்தீரும் மருந்து
உண்டு ஆகியும் என்றும் உலைவாய் மனனே!
வண்டார் குழல்வள்ளி மணந்து அருளும்
தண்டாயுத வேள் சரணம் துதியே!

கருத்துரை : மனமே! அடிமைகளாகிய நம் கவலையைத் தீர்க்கும்
மருந்து, முருகனின் திருவருளால் நமக்கு உண்டாகி இருந்தும்,
எப்பொழுதும் சிற்றின்பத்தையே விரும்பிக் கெடுகின்றனையே? -
வண்டுகள் மொய்க்கும் கூந்தலையுடைய வள்ளிநாயகியை மணந்து
அருள் பொழியும் தண்டாயுதத்தையுடைய முருகனின் திருவடிகளை
இனி துதிக்கக் கடவாய்!

உண்மை உணர்ந்தோர்

அழியா நிலைதந்து அருள் சேவகனே!
விழியால் உணர்வார் விதமே புகல்வாய்!
பழியார் புகழார் பழிநண்பு இகழார்
ஒழியார் ஒழியார் உலகு யாவை யுமே!

கருத்துரை : அழியாத நிலையை அருளும் ஆறுமுகனே! சேவற்கொடியோனே! உணரும் அறிவுடையோர்க்கு நின் கண்பார்வையாலேயே உண்மைப் பொருளை உணர்த்துவாய். அவ்வுண்மைப் பொருளை அறிந்தோர், உலக விவகாரத்தைப் பழிக்கமாட்டார்; புகழ் மாட்டார்; தமக்கு வரும் பழியைத் தூற்றமாட்டார்; போற்றமாட்டார்!

அணுகாமை இயம்பினன்

துனிநாளும் விடாது தொடந்த பலன்
இனிநான் அணுகாமை இயம்பினனால்
பனிநாள் மதிசூடி பணிந்து தொழும்
தனி நாயகன் ஆகிய சண்முகனே!

கருத்துரை : மதிசூடும் இறைவனும் துதிபாடித் துதிக்கும் ஒப்பற்ற தலைவனாகிய முருகன், துன்பத்தைத் தொடர்ந்து தருகின்ற இந்தப் பிறவியை, யான் அடையாதபடி எனக்கு உபதேசம் செய்தான்!

மோன நிலை என்றோ ?

ஞானம் தனைநின்று நடத்த விடா
மோனம் தனையென்று மொழிந்திடுமோ!
ஆனந்த நடத்தன் அளித்து அருளும்
மானந் தனிவேல் மயில் வாகனனே!

கருத்துரை : ஆனந்த நடம்புரியும் சிவபெருமான்பெற்ற, புகழ்மிக்க வேலவன் என்முன் எழுந்தருளி, எனக்குத் தத்துவஞானம் கற்றுத் தர, யான் எப்போது மோனநிலையை அடைவேன்?

மதம் வளரும் மரம்

மதமும் சினமும் வளரும் தருவே
சதம் என்று உணரும் சன்னுக்கு எளிதோ!
கதம் உந்தி அருள் கனிவித்திடும் வேல்
பதமும் சுரமும் பதமே பெறவே!

கருத்துரை : சினத்தைக் கொன்று அருளைப் பொழியும் வேல்முருகனுடைய திருவடிகளையும் அவற்றை அடையும் மார்க்கத்தையும் நான் காண்பேனா? - அகங்காரமும் கோபமும் காய்க்கும் உடலாகிய மரத்தை உண்மை என்று நம்பும் எனக்கு அது எளிதோ?

ஐயாறு ஆறும் அறிவிப்பாய்

அய்யாம் உடல்ஊன் மயமாய் உளதால்
அய்யாறு ஆறும் அறிவித்து அருள்வாய்!
செய்யா முருகா! திகழ்வேல் அரசே!
அய்யா! குமரா அருள் குதரனே!

கருத்துரை : சிவந்த மேனியை உடையவனே! முருகனே! விளங்குகின்ற வேலவனே! ஐயனே! குமரனே! கருணையின் பிறப்பிடமே! ஐயத்திற்கு இடமான இவ்வுடல் சோற்றால் ஆனபிண்டம் ஆகும்; அதன் முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் எனக்கு உணர்த்தக் கடவாய்!

கேள்வி எதற்கு?

நவி என்றிடும் கண் மடவார் நனிகேள்
செவி என்று அயில்வேள் புகழ் சென்றிலதோ!
கவி என்று அவன் வார்கழல் பெற்றிலதோ!
ரவி என்று அவன் வாழ் புவி அன்றியதே!

கருத்துரை : மானின் கண்களை யொத்த மங்கையரின் பாடலை
விரும்பிக் கேட்கின்ற என் செவியில் வேலவனின் கீர்த்தி நுழைய
வில்லையோ? அவன் திருவடியை என் நா புகழுவில்லையோ? என்
உடல், சூரியன் போல் விளங்கும் முருகன் கோயிலைத் தஞ்சமாக
அடைந்தபின் இந்தக் கேள்விகள் எல்லாம் எதற்கு?

குருவாய் அருள்வான்

பெரியோர் எனினும் புலையோர் எனினும்
சிறியோர் எனினும் தெளிவோர் எவரே
குறியோர் எனினும் குருவாய் அருள்வான்!
நெறியோடு ஒழுகும் நிலை பெற்றிடினே!

கருத்துரை : முருகப்பெருமானை அடையும் நெறியை உணர்ந்து,
அந்நெறியைப் பின்பற்றுபவர் யாராயினும் - அவர்கள்
உண்மையிலேயே சான்றோர்களாயினும் அல்லது கீழ்மக்களாயினும்
அவர்களே தம் ஆன்மாவை அறிவார்!

முத்துக் கணியே!

பத்திக்கு அயலேன் நனிநின் பதமும்
சித்திக்கு அயலேன் எனல் திண்ணமதே!
புத்திக் கடலே! பொருவேல் அரசே!
முத்திக் கணியே! முனிபுங் கவனே!

கருத்துரை : ஞானக்கடலே! போர்வேல் எடுத்த பெருமானே!
வீட்டுலகில் விளைந்த கனியே! முனிவர்க்கு முனிவனே! யான்
உன்னை இடையறாது சிந்தை செய்யாமல் விலகி நிற்கின்றேன் நின்
திருவடியைப் பற்ற முடியாத அயலானாக இருக்கின்றேன் என்பது
முற்றிலும் உண்மை!

ஒழியத்தகுமோ

பேயாகிலும் நன்று அலும் பிறிது என்று
ஏயாது எனைவந்து அடிமைத் தொழில் கொண்டு
ஓயாது எனைநீ ஒழியத் தகுமோ!
வாயார் அமுதே! மயில் வாகனனே!

கருத்துரை : துதிக்கும்போது வாய் இனிக்கும் அமுதே! மயில்
வாகனம் உடைய முருகனே! 'இவனைவிடப் பேயும் நற்குணம்
உடையது' என்று கருதி, என்னைக் கைவிடாமல் அன்னைபோல்
வந்து என்னைக் காத்தருளல் வேண்டும். என்னைவிட்டு நீங்குதல்
முறையல்ல!

காத்து அருள்

மிகவும் கொடியேன் விதிசூன்றிட வந்து
இகழும் பரமம் பெற என்று இசைவாய்
சுகமும் கசுமும் தொடர்வேல் கொடுமுச்
சுகமும் தனிகாத்து அருள்சண் முகனே!

கருத்துரை : ஊனும் பருந்தும் தொடர்கின்ற வேற்படையோனே!
மூன்று உலகையும் பாதுகாக்கும் சண்முகனே! மிகவும்
கொடியவனாகிய என் ஊழ்வினை கெடும்படி இம்மை மறுமை
ஆகியவற்றின் பயன்களை யான் பெறும்படி நீ என்று அருள் புரிவாய்?

அருள்வாய்

நசை அன்பு இலர்பால் நயவாது ஒழியின்
வசை யுண்டு எனும்அவ் வழிநின்று அருள்வாய்
விசையும் பெறுகூர் வெருவப் பொருதுஎண்
திசையும் புகழ்த் திகழ்வே லவனே!

கருத்துரை : குரபதுமன் அஞ்சி நடுங்கப் போர்புரிந்து, வென்று
எட்டுத்திக்கும் புகழ்மணக்க விளங்கும் வேலவனே! கருணையும்
அன்பும் இல்லாத வரிடத்தும் கருணை காட்டவேண்டும் என்று
ஆன்றோர் கூறும் அந்நெறியைத் துணைகொண்டு, எனக்கு நீ
அருள்புரியவேண்டும்.

இதம் ஒதுவனோ

உறு கற்பகம் என்று உனையே அடைவேன்
இறு கல் பகைவார்க்கு இதம் ஒதுவனோ?
தெறு கல் சிலை கொண்டு எயில் செற்றிடுபூண்
தறுகண் பணியன் தரு புத்திரனே!

கருத்துரை : மலையாகிய வில்லால் முப்புரம் எரித்தவனும்,
அச்சந்தரும் பாம்பை அணிந்தவனுமாகிய அரசின் மைந்தனே! -
உன்னையே கற்பகத்தரு என்று கருதித் தஞ்சமாக அடைந்த யான்,
இந்திரன் உலகைப் புகழ்வேனோ?

கள்ளம் படுகண்

கள்ளம் படுகட் கடையார் கடைதேர்
உள்ளம் படல் என்று அகலக் களைவாய்
பள்ளம் படுநீர் எனவே பரிவின்
வெள்ளம் படுநல் வழி வேலவனே!

அருணகிரிநாதர் அருளிய அமுதம்

கருத்துரை : அன்பர்தம் அன்பு வெள்ளப்பெருக்கில் அகப்படும்
வேலவனே! வஞ்சகமிக்க கண்களையுடைய மாதரிடம் என் மனம்
அகப்பட்டுத் தவிப்பதை என்று நீ ஒழித்து அருள் புரிவாய்!

குறை தீருமதோ

வள்ளைக் குழைமங் கையர் சிங்கியிலே
கொள்ளைப் படும்என் குறைதீரும் அதோ!
வெள்ளைத் தனிமால் விடையன் புகழும்
பிள்ளைப் பெருமாள் எனும்பெற் றியனே!

கருத்துரை : “பிள்ளைப் பெருமாள்” என்று சிவபெருமான் புகழும்
பெருமையுடைய முருகனே! குண்டலம் அணிந்த மங்கையர்
மோகத்திலே மயங்கியுள்ள என் மனக்குறை என்று ஒழியுமோ?

பிரான் மருகா

வளையும் சகமாயை மயக்கில் விழுந்து
உளையும் துயர்இன் னும்உணர்ந் திலையே!
வளைகொண்ட பிரான்மருகா! அடுகூர்
களையும் சினவெங் கதிர் வேலவனே!

கருத்துரை : திருமாலின் மருகனே! குரபத்மனை அழித்த முருகனே!
என்னைச் சூழ்ந்திருக்கும் பிரபஞ்ச மாயை என்னும் மயக்கிலே,
விழுந்து, வருந்துகின்ற என் துன்பத்தை இன்னமும் அறியாமல்
இருப்பது ஏன்?

களவில் கொண்ட கொற்றவனே

பண்டே தொடர் பற்றொடு சுற்றம்எனும்
வெண்டேரை மகிழ்ந்து விழித்திடவோ!
கண்டே குறமங்கை தனைக் களவில்
கொண்டே கடிதுஏகிய கொற்றவனே!

கருத்துரை : குறமங்கையைக் கண்டு, களவாகக் கொண்டு சென்ற முருகனே! ஆதியிலிருந்தே என்னைத்தொடர்ந்து வரும் பந்த பாசங்கள் என்னும் கானல் நீரை விரும்பி என்மனம் மகிழ்ச்சி அடையுமோ?

பொதுவாய் மழை பெயுமே

பொன் ஆவல் கெடப் பொழியும் புகழோர்
இன்னார் இனியார் என எண்ணுவரோ!
துன்னார் கிளைவேர் அறவே தொடுவேல்
மன்னா! பொதுவாய் மழையும் பெயுமே!

கருத்துரை : பகைவர் படையுடன் ஒழிய வேற்படை தாங்கிய முருகனே! பொது வாகப் பொழியும் மேகம் போலவும், பொதுவாக வழங்கும் வள்ளல்களைப் போலவும் எனக்கு நீ அருள்புரிய வேண்டும்.

அறியும் தரமோ

பொறியும் புலனும் புதிதும் முதிதும்
குறியும் குணமும் குலமும் குடியும்
நெறியும் பரிசு ஒன்றும் இலாநிலை யான்
அறியுந் தரமோ! அயில் வேலவனே!

கருத்துரை : வேற்படையை உடைய முருகனே! இந்திரியமும் உணர்வும், புதுமையும், பழமையும், கொள்கையும், குணமும் மரபும், குடிப் பிறப்பும், மார்க்கமும் ஆகிய வேறுபாடுகள் ஏதும் அற்ற நிலையானது, யான் அறியுந்தன்மை யுடையதோ?

அருணகிரிநாதர் அருளிய அமுதம்

எந்நேரமதோ?

எந்நேரம் அதோ! தெரியாது இறல்நாம்
அந்நேரம் ஒன்று ஆகாது எனமுன்
சொன்னேன் மனனே! துவலோ! துவலோ!
தன்னோர் ககன்நற் சலசச் சரணே!

கருத்துரை : மனமே! 'நாம் மரணம் அடைதல் எப்பொழுதோ, -
அப்பொழுது நம்மால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது' என்று கூறினேன்
அல்லவா? ஆகையால், இணையற்ற முருகனின் திருவடிகளை நீ
வணங்கக் கடவாய்!

நாள் உளதோ

தெரியத் தெரியச் செயல்உற் றிடும்முன்
துரியப் பொருளைச் சொல்லும் நாள் உளதோ!
கரிபெற் றிடும்மின் கணவா! குறமின்
பரியப் பெரிதும் பணிஉத் தமனே!

ஐராவதம் பெற்றெடுத்த தெய்வயானையின் கணவனே! வள்ளிநாயகி
வணங்கும் பெருமைகொண்ட உத்தமனே! பிறர் சொல்லி நான்
தெரிந்து கொள்ளும்படி உணர்வு கெட்டழியும் மரணம் என்னை
நெருங்கு முன்னே, துரியப்பொருளை எனக்கும் சொல்லி உணர்த்தும்
நாள் என்று வரும்?

பரிவாய் இனியே

மிடிமைப்படினும் மயல்உற்று இடினும்
அடிமைக்கு உரியார் அருள்சேருவரே!
குடிமைக்கு இலதோர் கொடிவெற்பு இணையின்
படிமைப் புயலே! பரிவாய் இனியே!

கருத்துரை : வள்ளிநாயகியின் மார்பு என்னும் மலையில் படிகின்ற
மேகமே! ஆட்படும் அன்பர்கள், வறுமை, மயல் என்கின்ற கொடிய
புயல்களிலே சிக்கினாலும் நின் அருளை அடைதல் திண்ணம்.
அதனால் என்மீது கருணை காட்டவேண்டும்.

வலை வீசும்மினார்

வரிவேல் விழியாம் வலைவீசும் மினார்
புரிவேளை யிலே பொருதிக் களைவாய்
பரிவேடம் சூழ்ந்தது போல் அவுணர்த்
தெரிவேல் முனைமேல் எறி சேவகனே!

கருத்துரை : சூழ்ந்துவந்த அரக்கரைப் போர்க்களத்தில் வென்ற
வீரனே! கண்வலை வீசுகின்ற மாதர்களை, யான் விரும்பும்
வேளையில், அவ்விருப்பத்தை ஒழிக்கக் கடவாய்!

நாள் உளதோ

நனவில் படுநல் உலகத்து அனையும்
கனவில் பொருளாய்க் கருதா எனைந்
வினவிச் சொலும்நாள் உளதோ விதியைச்
சினவி சிறையிட்டு அருள் தேசிகனே!

கருத்துரை : பிரமனைச் சிறையில் இட்டு அருள்புரிந்து விடுதலை
செய்த குருவே! கண்முன் தோன்றும் பிரபஞ்சத்தைக் கனவில்
தோன்றும் பொருளாகக் கருதாத என்னை “நீ யார்?” என்று கேட்டு,
உண்மைப் பொருளை உபதேசிக்கும் காலம் என்றோ?

சரணம்! சரணம்!

காடும் மலையும் கடலும் உருளச்
சாடும் தனிவேல் உடையாய் சரணம்!
ஆடும் அயில்வேல் அரசே! சரணம்!
பாடும் வரதற் பரனே! சரணம்!

கருத்துரை : காடு, மலை, கடல் ஆகியவற்றை அழித்த முருகனே!
உன் திருவடியைத் தஞ்சம் அடைந்தேன் - ஆடுகின்ற மயிலையும்
சாடுகின்ற வேலையும் பெற்றபிரானே! அடைக்கலம்! மேன்மையாகிய
பரம்பொருளாய் விளங்கும் முருகா! அடைக்கலம்!

இனியார் இணையே

அனியாயம் இது என்றவரே மடவார்
தனியார் பவமும் துயரும் களைவார்
கனியார் முருகன் கழல்பெற் றிடுவார்
இனியார் இனியார் இவருக்கு இணையே!

கருத்துரை : பெண்கள் காரணமாய் ஏற்படும் பிறப்பையும், அதனால்
உண்டாகும் துன்பத்தையும் நீக்க அன்பருக்கு அருள் புரியும்
முருகப்பிரானின் திருவடிக்களை அடைக்கலமாகப் பெறுதற்கு
உரியோர், 'உலக வாழ்க்கை அநீதியானது' என்று கருதுகின்ற
வர்களே ஆவர். இவர்க்கு இணையானவர் யார்?

குறி செய்து அழியார்

ஆளாய் அயில்வேல் அடியில் பணிவார்
கோளால் பிறரைக் குறிசெய்து அழியார்!
மாளார் சமனால்! மறுகார் பகையால்!
மீளார் வினையால்! வெருவார் அவமே!

கருத்துரை : கூர் வேலையுடைய மருகனின் திருவடிகளில்
 அடிமையாய் வணங்குகின்றவர், வறுமைத் துன்பத்தால் அந்நியரை
 அணுகி வருந்தார், யமனால் மடியமாட்டார், பகைவரால் கலங்க
 மாட்டார்; கருமங்களால் மீண்டும் பிறக்கமாட்டார்; வீணே எதற்கும்
 அஞ்சமாட்டார்!

3

கந்தர் அந்தாதி

(பகுதி)

காப்பு

வாரணத்தானை அயனை விண்ணோரை மலர்க்கரத்து
 வாரணத்தானை மகத்து வென்றோன் மைந்தனைத்துவச
 வாரணத்தானைத்துணை நயந்தானை வயல் அருணை
 வாரணத்தானைத் திறைகொண்ட யானையை வாழ்த்துவனே

கருத்துரை : தக்கனது வேள்வியில் வீரபத்திர மூர்த்தியாகிய
 இந்திரன் பிரமன், திருமால் முதலியோரை வென்ற சிவபெருமானது
 மைந்தனும், கோழிக் கொடியுடைய முருகனைத் தம்பியாக
 விரும்பியவனும் கஜமுகாகரனை வெற்றி கொண்டவனும், வயல் சூழ்
 அருணகிரியில் வீற்றிருப்பவனும் ஆகிய யானைமுக விநாயகனை
 நான் வணங்குகின்றேன்.

ஆறு படைவீடுகளைத் துதிப்பார்

திருவாவினன்குடி பங்காளர் எண்முது சீர் உரைச
 திருவாவினன்குடி வானார் பரங்குன்று சீரலைவாய்
 திருவாவினன்குடி ஏரகம் குன்று தோறாடல் சென்ற
 திருவாவினன்குடி கொண்ட தண்கார் வரை செப்புமினே

கருத்துரை : உமையொரு பங்கினனாகிய சிவபெருமானும், திருவளர் மார்பினனாகிய திருமாலும், புகழும், வல்லமை உடைய முருகக் கடவுள் உறைவிடமாகிய திருப்பரங்குன்றம், திருச்செந்தூர், பழநி, திருவேரகம் குன்று தோன்றாடல் பழமுதிர்சோலை ஆகிய திருப்பதிகளைத் துதியுங்கள்.

திருவடி என் தலைமேலே

செப் புங்கவ சங்கர பாலக தெய்வ வாவி அம்பு
செப் புங்கவ! சங்கு அரி மருகா! எனச் சின்னம் முன்னே
செப்பு உங்கு அவசம் பெறுவார் கணுந் தெய்வயானை தனச்
செப்பும் கவசம் புனை புயன் பாதம் என் சென்னியதே

கருத்துரை : சிவபெருமான் மைந்தனே! சரவணோற்பவனே! திருமால் மருகனே! என்று சின்னம் முழங்குவது கேட்டு மயங்கும் பெண்களின் பார்வையையும் தெய்வயானையின் கொங்கையையும் கவசமாகக் கொண்ட குமாரக் கடவுளின் திருவடி என் தலை மீதுள்ளது.

கண்ணும் கழுத்தும்

சென்னி அம்முகம் தவிரா அமுதோ? கண்திகிரி வெண்ணெய்
சென்னியமோகம் பட ஊது எனத்தொனி செய்த பஞ்ச
சென்னியமோ கந்தரம் புனத்தேன் புணர்தேவைத் தெய்வச்
சென்னி அமோகம் பணி பணி ஏரகத்தே மொழிக்கே.

கருத்துரை : தெய்வபக்தி மிக்க சோழ அரசன் திருப்பணி செய்த திரு ஏரகத்தில் வாழும் கந்த கவாமியின் தேவியுடைய கண் சிவ பெருமான் உண்ட நஞ்சோ? அவளது கழுத்து திருமால் முழங்கின சங்கோ?

அருணகிரிநாதர் அருளிய அமுதம்

உபதேசப் பெருமை

தே மொழி அத்தம் பெற ஓம் தனக்கு
 அன்று சேண் உலகத்
 தேம் ஒழியத் தம் சினம் காட்டு
 அவுணரை சே மகரத்
 தேம் மொழி அத்தம் புயம் அவர்
 குடிகை சிந்த வென்ற
 தே மொழி அத்தம் பதினாலு
 உலகும் அந்தித்தது ஒன்றே

கருத்துரை : விண்ணுலக நலனை அழித்த அகரரைச் சமுத்திரத்தில் சங்கரித்து வென்ற குமார சுவாமி சிவபெருமானுக்கு உபதேசித்த பிரணவப் பொருளின் தன்மையானது ஈரேழுலகத்திலும் ஒரே தன்மையாய் பொருந்தியது.

பிறவி ஒழித்தது

தித்த வித்தார மன் நித்தரைத்
 தேவர் வணங்க முன்போ
 தித்த வித் தாரகை மைந்தர்
 செந்துர்க் கந்தர் சிந்தூர் ஆ
 தித்த வித் தாரமுடையார் அருள்
 வெள்ளம் தேக்கி அன்பு உ
 தித்து அவித்தார் தனி வீடு
 உறத் துக்கச் செவ் அனலே

கருத்துரை : முன்பு சிவபெருமானுக்கு உபதேசித்தவரும் கார்த்திகேயரும் வள்ளி தெய்வயானை பாகரும் ஆகிய முருகன் என்னுள் கருணை வெள்ளத்தை நிறைத்து நான் நற்கதி அடையும் பொருட்டு எனது பிறப்பை ஒழித்தார்.

பொழுது கண்டு மயங்கல்

செவ்வந்தி நீலப் புய முருகா
 பத்தர் சித்த மெய்யில்
 செவ்வந்தி நீலத்தை உற்றருள்
 வாய்! திங்கள் சேய் புனைந்த
 செவ்வந்தி நீலத் தொரு பாகர்
 போன்றது இனிச் சிந்தியார்
 செவ் வந்தி நீலத்தின் நீடு
 முற்றாத திமிரமுமே.

கருத்துரை : செவ்வந்தி நீலோத்பல மாலை அணியும் முருகா! சிவபெருமானைப் போல இளம் பிறையும் செவ்வானமும் தோன்றிய மாலைக்காலம் வந்தது. உன்னை நினையாதவர் அடையும் பிறவி இருள்போல இரவும் வந்தது, அன்பரது உள்ளத்தில் குடிகொண்டு இருக்கும் நீ கருணை கொண்டு அம் மாலையை எனக்கு அருள்.

விரகதாபம்

திமிரத் திமிரக்க தரங்க கோப
 செவ் வேல! கைவேல்!
 திமிரத் திமிரக்க குலாந்தக
 வரைத்தேன் பெருகும்
 திமிர் அத்திமிர் அத்தனை ஆவி
 ஆளும் என் சேவகனே
 திமிரத் திமிர கனலாய
 சந்தன சீதளமே.

கருத்துரை : திமிங்கிலங்கள் நிறைந்த இருண்ட கடலைச் சீறிய வேலவனே! அசுரர் குலாந்தகனே! வள்ளி தெய்வயானை எனும்

நாயகிமார் தழுவும்படி இனிமையாகப் பேசும் வீரனே! நான் பூசிய சந்தனம் முதலிய குளிர்ந்த பொருள்கள் எனக்கு விரகதாபத்தை உண்டுபண்ணுகின்றன. ஆதலின் என்னை அணைப்பாய்.

சீதனம்

சீதனங் கோடு புயம் கை
கொண்டார்தம் திரு மருக!
சீதம் அம் கோடு முடியாளர்
சேர் தனக்கு ஏது உளதோ?
சீ தனம் கோள் துணி தரு என்பார்
தொழும் தேவி பெறும்
சீதனம் கோடு கொடி வேல்
மயூரம் சிலை அரசே.

கருத்துரை : திருமாலின் மருகனும், சிவனின் மைந்தனும் ஆகிய முருகன் வள்ளி மூலம் சீதனமாகப் பெற்ற பொருள்கள் ஐந்து
1. கொம்பு 2. சேவல் கொடி 3. வேலாயுதம் 4. மயில் வாகனம்
5. மலை அரசு.

கணைவீசுகிறான்

சிலை மதன் அம்பு அடுமாறு
எழும் சேய்மயில் உச்சிட்ட எச்
சிலை மதனம் படு சிந்துவை
இந்துவை செய்வது என் யான்?
சிலை மதம் நம்படு காட்டுவர்
கேளிரும் செங்கழுநீர்
சிலை மது அனம் படு
தாமரை வாவி திரள் சங்கமே.

கருத்துரை : கந்தப் பெருமானின் திருத்தணிகைத் திருக்குளத்திலே வாழும் சங்கு இனங்களே! என்மீது மன்மதன் கணை வீசுகின்றான். தென்றலும், மதியும், கடலும் வருத்துகின்றன. சுற்றத்தார் தம் கோபமும் தாங்கமுடியவில்லை, இவற்றை எவ்வாறு கடப்பேன்? என் செய்வேன் ?

கைநீட்டி மதி பிடிப்பார்

திர ளக்க ரக்கரை வென் கண்ட
 வேலன் திசை முகன் மால்
 திரள் அக்கர் அக்கரை யான்
 பாட நாடுதல் செய்ய சங்குஅ
 திர் அளக்கர் அக்கரை காண்பான்
 கை நீத்திசைவார் பனிக்க
 திர் அள கரக்கரை வானீட்டு
 மைந்தர் புந்திக்கு ஒக்குமே.

கருத்துரை : அசுரர்களோடு போரிட்டு வெற்றி கொண்டவரும், பிரமன் முதலியோருக்குச் சுவாமியுமாகிய முருகனை நான் பாடக் கருதுதல் எப்படி இருக்கிறது? கைகொண்டு கடல் நீந்திக் கடக்கவும், கைநீட்டி மதி பிடிக்கவும் கருதுவார் தம் தம் புத்திக்கு ஒப்ப உள்ளது.

பிறவி ஒழிய

திக்கத் திக்கோடு படி புடை
 குதத் தெறி படபத்
 தி கத்து இக்கோடு உகள தடக்
 கடல் தடி சேப் படைச்சத்

தி கத்தி கோடு துறைத் திறத்து
 அற்ற குறக் குறச் சத்
 திக்கு அத்திக் கோடு பறித்து
 கொடு ஆதி சிறை பிறப்பே

கருத்துரை : சமுத்திரத்திலே மா உருக்கொண்டு நின்ற சூரனை வென்ற வேலாயுதனே! மாறுபாடு உடைய பரசமய வழிக்கு எட்டாதவனே! யானையின் கொம்பைப் பறித்து வள்ளிக்குக் கொடுத்த முதல்வா! எனது பிறவிப் பிணியை ஒழித்துவிடு

திகைத்தல்

சிறை வர வாமையிலேறிச்
 சிகரி தகர வந்து
 சிறை வர ஆமை இல் கூப்
 பிடத் தானவர் சேனை கொண்ட
 சிறை வர ஆம் அயில் வாங்கி
 தன் தேங்கழல் யாம் கழலா
 சிறுஐவர் அவா மையில் நெஞ்சு
 உடனே நின்று தேங்குவதே.

கருத்துரை : கிரவுஞ்ச கிரி பொடிபடவும், சமுத்திரம் முறையிடவும், அசுரரிடமிருந்து தேவர் சிறை மீளவும் வேல் படை எடுத்து மயில் மீது எழுந்தருளிய முருகப் பெருமானின் திருவடித் தாமரையை நான் நண்ணாது பிரிந்ததால் என் இதயம் ஐம்புலன் ஆசை யெனும் இருள் அகலாது திகைக்கின்றது.

செந்தில் அணித்தே

தேங்கு ஆவன மும் மத கரி
 வேந்துடன் சேர்ந்த விண்ணோர்
 தேம் காவல் நம் முனைய வேல்
 பணி எனும் சேய் இடம் மேல்
 தேங்கா அனமும் தளர் நடையாய்!
 அஞ்சல்! செண்பகம் பூம்
 தேங்கா வனமும் கழு நீர்
 இலஞ்சியும் செந்திலுமே.

கருத்துரை : அன்னமும் தோல்வியுறும் நடையுடையவளே!
 அஞ்சாதே! திருமால் முதலிய தேவர்களையும் அமராபதியையும்
 காக்கும்படி வேலை அனுப்பிய குமார சுவாமியினது செந்தில் பதியும்,
 பூங்காவும், செங்கழுநீர்ச் சுனையும், அருகில் இருக்கின்றன.

அலர் தூற்றல்

செந் திலகத்து அலர் வாள்
 நுதல் வேடிச்சி முக பங்க
 செம் திலகத்து அலர் துண்டம்
 என்னா நின்ற சேய்! சங்க
 செந்து இலக தலராசி தந்தானைச்
 சிறையிட்ட வேல்
 செந்தில்! அகத்து அலர் தூற்றிடும்
 கேள் துதிவாகு அருளே!

கருத்துரை : வள்ளி நாயகியின் முகத்தைத் தாமரை என்றும் மூக்கை
 எட்டி என்றும் வியக்கும் முருகனே! பிரமனை சிறையிட்ட செந்தில்
 நாயகனே! சுற்றத்தார் தூற்றுகின்றார்கள். அது நீங்க உன் திருப்பயம்
 தருவாய்.

வருவாய்

திவா கரகன்ன! கொடைப்பாரி!
 என்று உழல் தீன அல்ஈர்
 திவாகர! கன்ன புறக்குழை வல்லி
 செருக்கு உர! அந்
 திவாகு அர கன்ன சுகவாசக!
 திறல் வேல் கொடு என்புந்
 திவா! கர கன்ன மறலியிடாது
 உயிர்ச் சேவலுக்கே.

கருத்துரை : கொடையில் கர்ணனே! பாரிவள்ளலே! என்று பிறரிடம்
 சென்று அவரைப் புகழ்ந்து இரப்பதை ஒழிக்கும் ஞான சூரியனே!
 வள்ளி நாயகி தழுவும் மார்பனே! சிவபெருமானுக்கு
 உபதேசித்தவனே! என்னுயிரை யமன் கைப்பற்றாதபடி வந்து
 என்னைக் காப்பாய்!

பிரிவு ஆற்றாமை

சேவற்கு ஓடியும் பல்
 நிசாந்தகனும் திருக்கரத்துச்
 சேவற் கொடியும் கொடிய
 கண்டாய்! தினை குழ் புனத்துச்
 சேவல் கொடி உந்தி
 வளத்தவளும் தந்திக் களபச்
 சேவல் கொடியும் உடையாய்!
 பிரியினும் சேரினுமே.

கருத்துரை : வள்ளி தெய்வயானையுடன் வீற்றிருக்கும் கந்தனே!
 உன்னைத் தழுவிய காலத்து இரவு நீடிக்காமல் கோழி கூவி

வருத்துகிறது. உன்னைப் பிரிந்த காலத்தோ மாலை நேரம் விரைவில்
வராதவாறு பகல் நீடித்து வருத்துகிறது.

ஆட்கொண்டார்

சேரிக்கு குவடு மொழி விழி
யாடனச் செவ்வி குறச்
சேரிக் குவடு விளைந்ததன்றே
நன்று தெண்டிரை நீர்
சேரிக்குவடு கடை நாளிலும்
சிதைவற்ற செவ்வேள்
சேரிக் குவடு புடை
சூழ் புனத்தில் தினை விளைவே

கருத்துரை : குமாரக் கடவுள் ஆளுகைக்குள்ளடங்கிய
மலைப்பக்கத்தில் தினை நன்றாய் விளைந்தது. உடனே கன்னல்போல்
மொழியும் வடுப்போல் விழியும் உடைய வள்ளிநாயகியின் இளமையால்
குறவர் குடிக்கும் பழியுண்டாகியது.

உடல் ஒழிதல்

தினை வேத்தியன்பு செய் வேந்தன்
பதாம் புயத்தில் பத்தி புத்
தி நைவேத்தியம் உகந்து ஏற்றினார்
மாற்றினர் பாற்றினம் தீ
தின் ஐ வேத்தியர் நெறி செல்லாத
இந்திய தித்தி இனத்
தின் நைவு ஏத்து இயங்கு உயிர்
கூற்று ஆரில் ஊசிடும் சீ உடம்பே.

அருணகிரிநாதர் அருளிய அமுதம்

கருத்துரை : வள்ளிநாயகி விரும்பிய கந்த சுவாமியினது திருவடித் தாமரையில் அன்பும் அறிவும் செலுத்தினவர்கள் நாற்ற உடலை ஒழித்து விடுவார்கள்.

வேதம் கற்றது ஏன்?

சீய நம் போதி என வாய்
புதைத்துச் செவி தரத்தோல்
சீய நம்பு ஓதிய மலையில்
தாதை சிறு முனிவன்
சீயன் அம்போதி கடைந்தான்
மருகன் செப்பத் திகைத்தார்
சீ அனம் போதில் அரன்
ஆதி ருக்கு என் செயக் கற்றதே.

கருத்துரை : பார்வதி பங்கினனாகிய சிவபெருமான் வாய் பொத்திக் கேட்கவும் திருமால் மருகனான முருகன் பிரணவப்பொருளை உபதேசிக்கவும் திகைத்து நின்ற பிரமன் ஆதியாகிய ருக்வேதத்தை ஏன் கற்றான்?

திரியாது இரு

செயதுங்க பத்திரி போற்றும்
பகீரதி கர! செவ்வேல்
செய! துங்க்பத்திரி சூடும்
குறத்தி திறத்த! தண்டம்
செய துங்க பத்தி ரிபுதிரி
பாதத்தர் செவ்வ! தென்பால்
செய் அதுங்கு அபத்து இரிய திரியாது
இரு என் சிந்தையிலே

கருத்துரை : துங்கபத்திரி எனும் நதி வணங்குக் கங்கையின்
புதல்வனே! வள்ளி நாயகனே! பரமசிவன் மைந்தனே! நான்
எமதண்டனை பெறும் தீ நெறியில் சிக்காமல் நீ என் சிந்தையில்
வீற்றிருக்க வேண்டும்.

அருள்வாய்

செற்றை வரும் பழனம் சோலை
இஞ்சி திகழ் வரைமேல்
செல் தைவரும் பழநி கந்த!
தேற்றிடு! நூற்றுவரைச்
செற்று ஐவரும் பழநாடு ஆள
நாடி கண் சேய் விடுத்த
செற்றை வரும் பழமாங்கூடு
வேம் அத் தினத்தில் வந்தே.

கருத்துரை : பழநி மலை முருகனே! திருமாலின் விழியாகிய
சூரியனின் புதல்வனாகிய யமன் விடும் தூதர்கள் வரும்போது என்
உடல் அழியுங்காலத்தில் நீ வந்து அருள் வாயாக.

4

திரு வகுப்பு

அருளியவர் : அருணகிரிநாதர்

சீர்ப்பாத வகுப்பு

தன தனன தனதனன தனதனன தனதனன
தன தனன தனதனன தனதான
தான தன

உத்தியிடை கடவும் மரகத வருணகுல துரக
உப லளித கனகரத சதகோடி சூரியர்கள்
உதயம் என அதிகவித கலப கக மயிலின்மிசை
யுக முடிவின் இருள் அகல ஒரு சோதி வீசுவதும்
உடலும் உடல் உயிரும் நிலைபெறுதல் பொருள் என உலகம்
ஒருவி வரும் மநு பவன சிவயோக சாதனையில்
ஒழுகும் அவர் பிறிது பரவசம் அழிய விழி செருகி
உணர்வு விழிகொடு நியதி தமதூடு நாடுவதும்
உரு எனவும் அரு எனவும் உளது எனவும் இலது எனவும்
உழலுவன பரசமய கலை ஆரவாரம் அற
உரை அவிழ உணர்வு அவிழ உளம் அவிழ உயிர் அவிழ
உளபடியை உணருமவர் அநுபூதி யானதுவும்
உறவு முறை மனைவி மகவு எனும் அலையில் எனது இதய
உருவுடைய மலினபவ ஜலராசி ஏறவிடும்
உறு புணையும் அறிமுகமும் உயர் அமரர் மணிமுடியில்
உறைவதுவும் உலைவிலதும் அடியேன் மனோரதமும்

இதழி வெகுமுக ககன நதி அறுகு தறுகண் அர
 இம கிரண தருண உடுபதிசேர் ஐடாமவுலி
 இறை மகிழ உடை மணியொடு அணி சகல மணிக லென
 இமைய மயில் தழுவும் ஒரு திருமார்பில் ஆடுவதும்

இமையவர்கள் நகரில் இறைகுடி புகுத நிருதர் வயிறு
 எரிபுகுத உரகர்பதி அபிஷேகம் ஆயிரமும்
 எழுபிலமும் நெறு நெறென முறிய வடகுவடு இடிய
 இளையதளர் நடை பழகி விளையாடல் கூருவதும்

இனிய கனி கடலை பயறொடியல் பொரி அமுது செய்யும்
 இலகு வெகு கட விகட தடபார மேருவுடன்
 இகலி முது திகிரிகிரி தெரிய வளை கடல் கதற
 எழுபுவியை ஒரு நொடியில் வலமாக ஒடுவதும்

எறுழி புலி கரடி அரி கரி கடமை வருடை உழை
 இரலை மரை இரவு பகல் இரைதேர் கடா டவியில்
 எயினர் இடும் இதண் அதனில் இளகு தினை கிளிகடிய
 இனிது பயில் சிறுமி வளர் புனமீது உலாவுவதும்

முதல வினை முடிவில் இரு பிறை எயிறு கயிறு கொடு
 முது வடவை விழுக்கழல வருகால தூதர் கெட
 முடுகுவதும் அருள் நெறியில் உதவுவதும் நிளையும் அவை
 முடிய வருவதும் அடியர் பகை கோடி சாடுவதும்

மொகு மொகென மதுப முரல் குரவு விளவினது குறு
 முறியும் மலர் வகுளதள முழு நீல தீவரமும்
 முருகு கழ்வதும் அகில முதன்மை தருவதும் விரத
 முனிவர் கருதரிய தவ முயல் வார் தபோ பலமும்

முருக சரவண மகளிர் அறுவர் முலை நுகரும்
 அறுமுக குமர சரணம் என அருள் பாடி ஆடி மிக

மொழி குழற அழுது தொழுது உலகும் அவர் விழி அருவி
முழுகுவதும் வருக என அறை கூவி ஆளுவதும்.

முடிய வழி வழி அடிமை எனும் உரிமை அடிமை முழுது
உலகறிய மழலை மொழி கொடுபாடு ஆசுகவி
முதலமொழி வனநிபுணம் அது முக ரிதமவுன
முகுலிபரி மளநிகில கவிமாலை சூடுவதும்

மதசிகரி கதறி முது முதலை கவர் தரநெடிய
மடு நடுவில் வெருவி ஒருவிசை ஆதி மூலம் என
வரு கருணை வரதன் இகல் இரணியனை நுதிஉகிரின்
வகிரும் அடல் அரி வடிவு குறளாகி மாபலியை

வலிய சிறையிட வெளியின் முகடு கிழிபட முடிய
வளரு முகில் நிருதன் இருபது வாகு பூதரமும்
மகுடம் ஒதுபதும் முறிய வடுபகழி விடு குரிசின்
மருகன் நிசிசரர் தளமும் வரு தாரகாசுரனும்

மடியமலை பிளவு பட மகரசல நிதிசுறுகி
மறுகி முறையிட முனியும் வடிவேல நீலகிரி
மருவு குரு பதி யுவதி பவதி பகவதி மதுர
வசனி பயிரவி கவுரி உமையாள் த்ரிகுலதரி

வநசை மதுபதி அமலை விசையை திரிபுரை புநிதை
வநிதை அபிநவை அபிராம நாயகி தன்
மதலை மலைகிாவன் அநுபவன் அபயன் உபய சதுர்
மறையின் முதல் நடு முடிவின் மண நாறு சீறடியே.

கருத்துரை : கடலிலே நூறு கோடி குரியர்கள் உதயமாவது போல யுக
முடிவில் மயில் மீது தோன்றி ஒளி வீசுவதும்,

சிவயோகத்தினர் தமது ஞானக் கண் கொண்டு நாடுவதும்,

இறைவனுக்கு உருவம் உண்டு என்றும், இல்லை என்றும் இறைவன் உளன் என்றும் இலன் என்றும் கூறி அலையும் சமய கலைகளின் கூச்சல் அடங்க உண்மைப் பொருளை உணர்ந்தோர் தம் அநுபவ ஞானமாய் விளங்குவதும்,

மனைவி, மக்கள் எனும் சம்சார கடலைத் தாண்ட உதவும் தோணி போன்றதும்,

துறை முகம் போன்றதும், தேவர்களின் மணி முடியில் விளங்குவதும், அழிவில்லாததும், என் உள்ளத்துக்கு உகந்ததும், சிவபெருமான் மகிழ்ப் பார்வதி தழுவும் திருமார்பில் ஆடுவதும், தேவர்கள் பொன்னுலகில் குடிபுக, அசுரர் வயிற்றில் எரிபுக ஆதிசேஷன் முடிகள் 'நெறு நெறு' என, மேரு இடிய, விளையாடல் புரிந்ததும், கணபதியுடன் போட்டியிட்டு ஒரு நொடியில் உலகை வலம் வந்ததும், கொடிய மிருகங்கள் நிறைந்த காட்டில் பரண் மீது இருந்து தினைப்புனங் காத்த வள்ளியின் பால் உலவி நின்றதும், யமதூதர்களை விரட்டி ஒட்டுவதும், அருள் வழி பற்ற உதவுவதும், நினைத்த காரியம் முடிக்க உதவுவதும், அடியார் தம் கோடிக்கணக்கான பகைகளை நீக்குவதும், மலர் மணம் வீசுவதும், முனிவர்களின் தவ வலிமையாய் விளங்குவதும், முருகா, குமரா, சரணம் என்று பாடி ஆடி அழும் அடியார் தம் கண் நீர் அருவியில் மூழ்குவதும், வருக வருக என்று கூவி அழைத்து அருள்வதும், அடியேனது கவிமாலைகளைச் சூடி அருள்வதும்,

எது ? என்றால்

ஆதி மூலமே என்று கதறிய யானையை முதலையிடமிருந்து மீட்டவனும் மாவலியைச் சிறையிடப் பேருருக் கொண்டவனும், இராவணனை சங்கரித்தவனும் ஆகிய திருமாலின் மருகனும்,

தாருகன், கிரவுஞ்சன், கடல் இவற்றைக் கிழித்தவனும் தணிகேசனும், ஆகிய பார்வதி குமாரனின் வேதத்தின் நறுமணம் வீசம் சீறடியேயாகும்.

5

தேவேந்திர சங்க வகுப்பு

தனதன தனதன தனதன தனதன

தனதன தனதன

தானாந்தன தந்தன தானாந்தன தந்தன

தரணியில் அரணிய முரண் இரணியன் உடல்

தனை நக நுதி கொடு

சாடு ஒங்க நெடுங்கிரி யோடேந்து பயங்கரி

தமருக பரிபுர ஒலிகொடு நட நவில்

சரணிய சதுர் மறை

தாதாம்புய மந்திர வேதாந்த பரம்பரை

சரிவளை விரிசடை எரிபுரை வடிவினள்

சததள முகுளித

தாம அங்குசம் என்ற இருதாளாந்தர அம்பிகை

தருபதி சுரரொடு சருவிய அசுரர்கள்

தடமணி முடி பொடி

தானாம்படி செங்கையில் வாள் வாங்கிய சங்கரி

இரண கிரண மட மயின் மருகமத புள

கித இளமுலை இள

நீர் தாங்கி நுடங்கிய நூல் போன்ற மருங்கினள்

இறுகிய சிறு பிறை எயிறுடை யமபடர்

எனது உயிர் கொள வரின்

யான் ஏங்குதல் கண்டு எதிர் தன் ஏன்று கொளும் குயில்

இடுபலி கொடுத்திரி இரவலர் இடர் கெட

வீடு மன கரதல

ஏகாம்பரை இந்திரை மோகாங்க சுமங்கலை

எழுதிய படம் என இருளறு கடரடி

இணை தொழு மவுனிகள்

ஏகாந்த சுகந்தரு பாசாங்குச கந்தரி

கரணமும் மரணமும் மலமொடும் உடல் படு

கடுவினை கெட நினை

காலாந்தரி கந்தரி நீலாஞ்சனி நஞ்சுஉமிழ்

கனல் எரி கணபண குணமணி அணிபணி

கனவளை மரகத

காசாம்பர கஞ்சளி தூசாம்படி கொண்டவள்

கணை கழல் நினையவர் உயிரவி பயிரவி

கவுரி கமலை குழை

காதார்ந்த செழுங் கழுநீர் தோய்ந்த பெருந்திரு

கரை பொழி திருமுக கருணையில் உலகெழு

கடனிலை பெற வளர்

காவேந்திய பைங்கிளி மாசாம்பவி தந்தவன்

அரணெடு வடவரை அடியொடு பொடிபட

அலைகடல் கெட அயில்

வேல் வரங்கிய செந்தமிழ் நூலோன் குமரன் குகன்

அறு முகன் ஒரு பதொடு இருபுயன் அபிநவன்

அழகிய குறமகள்

தார் வேய்ந்த புயன் பகையா மாந்தர்கள் அந்தகன்

அடல் மிகு கட தட விகடித மதகளிறு
 அனவரதமும் அகலா
 மாந்தர்கள் சிந்தையில் வாழ்வாம்படி செந்திலில்

அதிபதி என வரு பொரு திறல் முருகனை
 அருள்பட மொழிபவர்
 ஆராய்ந்து வணங்குவர் தேவேந்திர சங்கமே.

கருத்துரை : இரணியனை சங்கரித்தவன்; பலியோடு ஏந்தியவன் ; நடனம் செய்பவன் ; வேதாந்தத்தில் விளங்குபவன்; எரி நிறத்தினன் ; தாமரை மொட்டுப் போலும் கொங்கை உடையவன் ; மெல்லிய திருவடி உடையவன் ; அசுரர்களை சங்கரித்தவன்; மடமயில் போன்றவன் ; இளநீர் போலும் கொங்கையான் ; நூல்போன்ற இடையுடையான் ; எமதூதர்களைக் கண்டு நான் அஞ்சும் போது அஞ்சேல் என்று தான் ஏற்று கொள்பவன் ; இரவலர்க்குப் பலியிடும் அறத்தினன் ; திருவடியை தியானிக்கும் மோன ஞானிகளுக்கு குகம் அளிப்பவன் ; வினையை ஒழிப்பவன் ; நாகபூஷணி ; நீல நிற ஆடையன் ; நினையாதவர் தம் உயிர் நீக்கும் பயிரவி ; காதில் கழு நீர்ப் பூ அணிந்தவன் ; உலகையும் கடலையும் புரந்து அளிப்பவன் ;

ஆகிய பார்வதியின் குமாரன் மேரு பொடி பட, கடல் சுவற வேல் ஏவினவன் ; செந்தமிழ் நூல் விரித்தவன் ; குமரன் ; குகன்; அறுமுகன் ; பன்னிருபுயத்தன் ; வள்ளி நாயகன் ; சதா காலமும் விநாயகனை தியானிப்பவர் சிந்தை குடிகொண்டவன் ; செந்தில் அதிபன்.

ஆகிய முருகனைப் போற்றுபவர் யார் என்று தேர்ந்து எடுத்து அவர்களை தேவேந்திரக் கூட்டங்கள் வணங்கி நிற்கும்.

6

வேல் வகுப்பு

தனத்தன தனத்தன தனத்தன
தனத்தன தனத்தன தனத்தன
தனத்தன தான

பருத்த முலை சிறுத்த இடை வெளுத்த நகை
கறுத்த குழல் சிவந்த இதழ் மறச் சிறுமி
விழிக்கு நிகராகும்

பனைக்கை முகபடக் கரடமதத் தவள
கசக் கடவுள் பதத்து இடு நிகளத்து முளை
தெறிக்க வரமாகும்

பழுத்த முது தமிழ்ப் பலகை இருக்கும் ஒரு
கவிப் புலவன் இசைக்கு உருகி வரைக்குகையை
இடித்து வழிகாணும்

பசித்து அலகை முசித்து அழுது முறைப்படுதல்
ஒழித்து அவுணர் உரத்து உதிரம் நிணத்தசைகள்
புசிக்க அருள் நேரும்

சுராக்கும் முனிவராக்கும் மகபதிக்கும் விதி
தனக்கும் அரிதனக்கும் நரர் தமக்கும் உறும்
இடுக்கண் வினைசாடும்

கடர்ப் பரிதி ஒளிப்ப நிலவு ஒழுக்கு மதி
ஒளிப்ப அலை அடக்கு தழல் ஒளிப்ப ஒளிர்
ஒளிப்பிரபை வீசும்

அருணகிரிநாதர் அருளிய அமுதம்

துதிக்கும் அடியவர்க்கு ஒருவர் கெடுக்க இடர்
நினைக்கின் அவர் குலத்தை முதல் அறக்களையும்
எனக்கோர் துணையாகும்

சொலற்கு அரிய திருப்புகழை உரைத்த வரை
அடுத்த பகை அறுத்து எறிய உறுக்கி எழும்
அறத்தை நிலை காணும்

தருக்கி நமன் முருக்க வரின் எருக்கு மதி
தரிக்க முடிபடைத்த விறல் படைத்த இறை
கழற்கு நிகராகும்

தலத்தில் உள கணத் தொகுதி களிப்பின் உணவு
அழைப்பது என மலர்க் கமல கரத்தின் முனை
விதிர்க்க வளைவாகும்

தனித்து வழி நடக்கும் எனது இடத்தும் ஒரு
வலத்தும் இரு புறத்தும் அருகு அடுத்து
இரவு பகல் துணையதாகும்

சலத்து வரும் அரக்கர் உடல் கொழுத்து வளர்
பெருத்த குடர் சிவத்த தொடை எனச் சிகையில்
விருப்ப மொடு சூடும்

திரைக் கடலை உடைத்து நிறை புனல் கடிது
குடித்து உடையும் உடைப்பு அடைய அடைத்து
உதிரம் நிறைத்து விளையாடும்

திசைக் கிரியை முதல் குவிசன் அறுத்த சிறை
முளைத்தது என முகட்டினை பறக்க அற
விசைத்து அதிர ஓடும்

சினத்து அவணர் எதிர்த்த ரண களத்தில் வெகு
குறைத் தலைகள் சிரித்து எயிறு கடித்து விழி
விழித்து அவற போதும்

திருத்தணியில் உதித்தருளும் ஒருத்தன் மலை
விருத்தன் எனது உளத்தில் உறை கருத்தன்
மயில் நடத்து குகன் வேலே.

கருத்துரை : திருத்தணிகையில் எழுந்தருளியிருக்கும் முருகனது வேல் வள்ளியின் விழிக்கு ஒப்பாகும்; இந்திரன் கால் விலங்கை முறித்து எறியும்; நக்கீரனை மலைக்குகையினின்று மீட்டும்; பேய்கள் மகிழ மாமிச உணவு அளிக்கும்; தேவர்கள், முனிவர்கள், இந்திரன், பிரமன், திருமால், மனிதர் ஆகிய எல்லாருடைய துன்பங்களையும் வினைகளையும் ஒழிக்கும்; சூரியனது ஒளி சந்திரனுடைய ஒளி, வடவா முகாக்கினியின் ஒளி ஆகியவற்றை அடக்கும் படியான பேரொளி வீசும்; முருகன் அடியார்க்குக் கெடுதல் நினைப்பவர்தம் குலத்தையே பூண்டோடு ஒழிக்கும்; எனக்குத் துணை நிற்கும்; திருப்புகழைப் பாடுவார் தம் பகையை அறுக்கும்; அறத்தை நிலை நாட்டும்; எமன் வரும் போது அவனைக் காலால் உதைத்த சிவன் திருவடிக்கு ஒப்பாக விளங்கும்; சகல உயிர்களுக்கும். உணவு அளிக்கும்; நான் தனி வழி நடக்கும்போது எனது இடது புறமும் வலது புறம் முன்னும் பின்னும் நின்று இரவும் பகலும் காக்கும்; அசுரர் தம் குடலைச் சிவந்த மலர் மாலை என்று தன் தலையில் சூடிக் கொள்ளும்; கடலை உடைத்து எறியும்; நீரைப் பருகும்; அந்த உடைப்பை அடைக்கும்; அடைத்து அதில் அசுரர் ரத்தத்தை நிரப்பி அதில் விளையாடும்; சிறகு பெற்றமலைபறப்பது போல் வேகமாகப் பறக்கும்; அறுத்து எறியப்பட்ட தலைகள் பற்களைக் கடிக்க விழிகளை உருட்டி விழிக்க, அசுரர்களைப் போர்க்களத்தில் மோதும்.

7

திரு வேளைக்காரன் வகுப்பு

தானதன தத்ததன தானதன தத்ததன
தானதன தத்ததன தானத்தானன

ஆன பயபத்தி வழிபாடு பெறுமுத்தியது

வாக நிகழ் பக்த சன

வாரக் காரனும்

ஆரமதுரித்த கனி காரண முதல் தமையனார்

உடன் உணக்கை பரி

தீமைக் காரனும்

ஆகமம் விளைத்தகில லோகமு நொடிப்பளவில்

ஆசையொடு சுற்றும்

அதிவேகக் காரனும்

ஆணவ அழுக்கு அடையும் ஆவியை விளக்கி அநு

பூதி அடைவித்த தொரு

பார்வைக்காரனும்

ஆடலைவுபட்ட அமரர் நாடது பிழைக்க அம

ராவதி புரக்கும் அடல்

ஆண்மைக் காரனும்

ஆடக விசித்ர கன கோபுர முகப்பில் அரு

ணா புரியில் நிற்கும்

அடையாளக் காரனும்

ஆயிர முகத்து நதிபாலனும் அகத்து அடிமை

ஆனவர் தொடுத்த கவி

மாலைக்காரனும்

ஆறுமுக வித்தகனும் ஆறிரு புறத்து அரசும்

ஆதி முடிவு அற்ற திரு

நாமக்காரனும்

யான் எனது எனச் சருவும் ஈனசமயத்து எவரும்

யாரும் உணர்தற்கு அரிய

நேர்மைக்காரனும்

யாது நிலையற்றலையும் ஏழு பிறவிக் கடலை

ஏற விடு நற்கருணை

ஓடக்காரனும்

ஏரகம் இடைக்கழி சிராமலை திருப்பழநி	
ஏரணி செருத் தணியில்	வாசக்காரனும்
ஏழையின் இரட்டை வினையாயதோர் உடல்	
சிறையிராமல் விடுவித்தருள்	நியாயக்காரனும்
யாமளை மணக்குமுக சாமளை மணிக்குயிலை	
யா என அழைத்து உருகு	நேயக்காரனும்
ஏதமற நிச்சய மனோலய விளக்கொளியும்	
யாக முனிவர்க்குரிய	காவல்காரனும்
ஈரிரு மருப்புடைய சோனை மத வெற்புஇவரும்	
யானை அளவில் துவளும்	ஆசைக்காரனும்
ஏடவிழ் கடப்ப மலர் கூதள முடிக்கும் இளை	
யோனும் அறிவில் பெரிய	மேன்மைக்காரனும்
வானவர் பொருட்டு மகவானது பொருட்டு மலர்	
வாவியில் உதித்த முக	மாயக்காரனும்
வாரண பதிக்கு உதவு நாரணன் உவக்கும் மரு	
மானும் ஆயனைக் கறுவு	கோபக்காரனும்
வாழி என நித்தம் மறவாது பரவில் சரண	
வாரிசம் அளிக்கும்	உபகாரக்காரனும்
மாடமதில் சுற்றிய த்ரிகூட கிரியில் கதிர் செய்	
மா நகரியில் கடவுள்	ஆயக்காரனும்
வாள் எயிறுதுற்ற பகு வாய் தொறு நெருப்புமிழும்	
வாசகி எடுத்து தறும்	வாசிக்காரனும்
வாளகிரியைத் தனது தாளில் இடியப் பொருது	
வாகை புனை குக்குட	பதாகைக்காரனும்
மாக இல் உயிருக்கும் உயிரும் ஆக இல் உணர்வுக்கு உணர்வும்	
வானில் அணுவுக்கு அணுவும்	உபாயக்காரனும்

வாதனை தவிர்த்த குருநாதனும் வெளிப் பட மகா
 அடவியில் நிற்பதோர் சகாயக்காரனும்
 மீனவனும் மிக்க புலவோரும் உறை பொற்பலகை
 மீது அமர் தமிழ்த்ரய விநோதக்காரனும்
 வேரி மது மத்த மதி தாதகி கடுக்கை புனை
 வேணியர் துதிப்ப தொரு கேள்விக்காரனும்
 வேலை துகள் பட்டு மலை சூரன் உடல் பட்டு உருவ
 வேலை உற விட்ட தனி வேலைக்காரனும்
 மீன் உலவு கிர்த்திகை குமாரனும் நினைக்கும் அவர்
 வீடுபெற வைத்து அருள் உதாரக்காரனும்
 மேனை அரிவைக் குரிய பேரனும் மதித்த திறல்
 வீரனும் அரக்கர்குல சூறைக்காரனும்
 வேதியர் வெறுக்கையும் அநாதிபர வஸ்துவும் வி
 சாகனும் விகற்ப வெகுருபக்காரனும்
 வேடுவர் புனத்தில் உருமாறி முனி சொற்படி வி
 யாகுல மனத்தினொடு போம் விற்காரனும்
 மேவிய புனத்துஇதணில் ஓவியம் எனத் திகழு
 மேதகு குறத்தி தி வேளைக்காரனே.

கருத்துரை : வள்ளியுடன் பொழுது போக்கும் முருகன் யார்?

பத்தி வழியே முத்தி என ஒழுகும் அன்பருக்கு அன்பன்;
 அண்ணனாகிய கணபதியுடன் கனிகுறித்துப் போட்டியிட்டவன்;
 வேத ஆகமங்களுக்கு காரண பூதனாய் நின்று உலகை ஒரு நொடி
 யில் வலம் வந்தவன்; ஆணவத்தை அடக்கி அநுபூதி அளித்தவன்;
 தேவர் உலகு பிழைக்கச் செய்தவன்; அமராவதி காத்தவன்;

திருவண்ணாமலைக் கோபுர வாயிலில் அடையாள மூர்த்தியாய் விளங்குபவன்; கங்கை மைந்தன்; அடியார் தம் கவி மாலை குடுவோன்; ஆறு முகன்; பன்னிரு கையன்; எண்ணிலாத் திருநாமம் கொண்டோன்; யான் என்னுடையது எனும் அகங்கார மமகாரம் கொண்டவருக்கு எட்டாதவன்; பிறவிக் கடல் கடக்க உதவும் கருணை ஓடக் காரன்; திரு ஏரகம், திரு விடைக்கழி, திரிசிராப்பள்ளி, பழநி, திருத்தணி, எனும் ஸ்தலங்களில் வாசம் செய்பவன்; எனது உடல் எனும் சிறை தொலைத்த நீதி மான்; பார்வதியைத் தாய் என அழைக்கும் சேய்; மனோலயம் தரும் ஒளி; யாகம் காக்கும் தெய்வம்; தேவசேனையின் ஆசை நாயகன்; கடப்பமலர் அணிபவன்; அறிவில் பெரியோன்; தேவர் பொருட்டுச் சரவணத்தில் அறுமுகனாய் உதித்தோன்; திருமாலின் மருகன்; பிரமணைச் சீறியவன்; வாழி என்று கூறி வந்திப்பார்க்குத் தன் திருவடி தருபவன்; குற்றாலம் கதிர்காமம் எனும் தலங்களில் தேவர் கூட்டத்தில் விளங்குபவன்; வாசுகி என்னும் பெரும் பாம்பை எடுத்து உதறும் மயிலை உடையோன்; சக்ர வாள கிரியைக் காலால் இடித்துப் பொடியாக்க வல்ல கோழியைக் கொடியில் கொண்டவன்; உயிருக்கு உயிராய் உணர்வுக்கு உணர்வாய் அணுவுக்கு அணுவாய் விளங்குபவன்; என் கர்ம வினை தொலைத்த குரு மூர்த்தி; பெரும் காட்டில் தோன்றி எனக்குத் துணை நின்ற சகாய மூர்த்தி; சங்கப்பலகையில் வீற்றிருந்து முத்தமிழ் ஆய்ந்த வித்தகன்; சிவனும் துதிக்கும் ஞான மூர்த்தி; கடல் அலற, குரன் உடல் உருவ வேல் விட்ட தீரன்; கார்த்திகை மைந்தன்; தியானிப்ப வார்க்கு வீட்டு இன்பம் தருவோன்; பார்வதியின் தாய் மேனையின் பேரன்; திறல் வீரன்; அரக்கர் குலத்தைச் சூறை யாடியவன்; வேதியர் செல்வன்; பரமாத்மா; விசாகன்; பல உருவம் கொள்வோன்; நாரதர் சொல் கேட்டு திணைப் புனத்தில் வேறு உருக் கொண்டு வில் லேந்திச் சென்றவன்.

8

பெருத்த வசன வகுப்பு

தனத்த தனதன தனத்த தனதன

அருக்கன் உலவிய சகத்ரயமும் இசை
 அதில் கொள்கவை என அனைத்து நிறைவதும்
 அவஸ்தை பலவையும் அடக்கி அகிலமும்
 அவிழ்ச்சி பெற இனிதிருக்கும் மவுனமும்
 அசட்டு வெறுவழி வழக்கர் அறுவம்
 அரற்றுவன பொருள்விகர்ப்ப மொழிவதும்
 அழுக்கு மலஇருள் முழுக்கின் உழல்வதை
 அடக்கி அவநெறி கடக்க விடுவதும்
 எருக்கும் இதழியும் முடிக்கும் இறைகுரு
 எமக்கும் இறையவன் எனத் திகழுவதும்
 இரட்டை வினைகொடு திரட்டு மலஉடல்
 இணக்கம் அறஒரு கணக்கை அருள்வதும்
 இருக்கு முதலிய சமஸ்த கலைகளும்
 இதற்குஇது எதிர்என இணைக்க அரியதும்
 இறக்க எனது எதிர்நடக்கும் யமபடர்
 கடக்க விடுவதொர் இயற்கை அருள்வதும்
 நெருக்குவன உபநிடத்தின் இறுதிகள்
 நிரப்பு கடையினில் இருப்பை உடையதும்
 நெருப்பு நிலம்வெளி மருத்துவம் என
 நிறைத்த நெறிமுறை கரக்கும் உருவமும்
 நினைப்பு நினைவது நினைப்பவனும் அறு
 நிலத்தில் நிலைபெற நிறுத்த உரியதும்

நிலைத்த அடியவர் மலைத்தல் அது கெட
 நிவிர்த்தியுற அநுபவிக்கு நிதியமும்
 உருக்கு திருவருள் திளைத்து மகிழ்தர
 உளத்தொடு உரைசெயல் ஒளித்து விடுவதும்
 ஒளிக்கும் ஒளிஎன வெளிக்கும் வெளிஎன
 உயிர்க்கும் உயிர்என நிகழ்ச்சி தருவதும்
 உரத்த தனிமயில் உகைத்து நிசிசரர்
 ஒளிக்க அமர்பொரு சமர்த்தன் அணிதழை
 உடுத்த குறமகள் மணக்கும் அறுமுகன்
 ஒருத்தன் அருளிய பெருத்த வசனமே.

கருத்துரை : மயில் வாகன முடையவனும், அசுரன் அஞ்சி ஒளியும்படி
 போர் புரிந்தவனும் குறத்தி மணாளனுமாகிய ஆறுமுகப் பெருமான்
 எனக்குப் போதித்த பெருமை மிக்க பெருவசனமாகிய உபதேசம்
 எத்தகையது தெரியுமா?

மூன்று உலகங்களும் அவற்றில் உள்ள இன்பங்களும், இதுவே
 என்று சொல்லும்படி நிறைந்த தாய் இருப்பது; எல்லா வேதனை
 களையும் தவிர்க்கும் இன்ப மௌன நிலை கூட்டி வைப்பது; சமய
 வாதிகளின் மாறுபாடுகளைக் கடக்க வல்லது; மலங்களாம் பாவ
 நெறியினின்றும் விலக்குவது.

முருகப் பெருமானின் உபதேசச் சிறப்புணர்ந்த சிவபெருமானும்
 வியக்கத்தக்கது; வினைகளுக்கு இடமான பிறப்பை ஒழிப்பது; எந்தக்
 கலையும் இதற்கு நிகர் இல்லை என விளங்குவது; காலதூதர்களை
 ஒட்ட வல்லது; வேத முடிவுக்கும் முடிவாய் விளங்குவது; பஞ்ச
 பூதங்களின் ஆற்றலுக்கு அகப் படாதது; நினைப்பும் மறப்பும் அற்ற
 நிலையில் நிறுத்துவது; அடியார்க்கு விடுதலை தர உதவுவது; மனம்
 வாக்கு காயம் இவற்றின் செயலை அடக்க வல்லது; ஒளிக்கு
 ஒளியாய், வெளிக்கும் வெளியாய் உயிருக்கும் உயிராய் விளங்குவது.

9

திருஞான வேழ வகுப்பு

தனன தந்தன தனனதந்தன

தனன தந்தன தானதானன

சடலை பட்டு அலை உடல் எனப்படு

தரும சித்ர

கூடமானவை

தவிர நிட்கள வெளியில் நிற்பன

சமய தர்க்க

விரோதவாதிகள்

தகர வெற்றுவ புகர் மனக்கிரி

தனை முருக்குவ

ஆசைஆணவ

தளை இயற்கையை விட நடிப்பன

சனன முற்றிய

சாதமாம் எழு

கடல் கடப்பன படுகொலைச் சமர்

கடகம் அப்படி

சாயமோதுவ

கருவினைத் தரும் இருவினைத் தொடர்

கழல் பதத்தன

யோக சாதகர்

களைபறிப்பன கிளை எனப்படு

கவலை சுற்றிய

காடு சாடுவ

கருணை மெய்த்தவ திருவருட் கன

கவளம் மொக்குவ

காம ராசனை

அடல் கெடுப்பன அகில கற்பனை

அரண் அழிப்பன

கோப மானவை

அவிய நற்பொறை எனும் நதிப்பிர

ளயம் இறைப்பன

லோப மோகிதல்

அவை முறிப்பன மதமுழுத்தறி	
யடி பறிப்பன	ராசதாதிமின்
அதி குணத்ரய மதில் இடிப்பன	
அளவில் தத்துவ	தூளி வீசவ
திடமுடைச் சிறை மயில் உகைத்து எழு	
சிகரி குத்திய	வேளை நீள்கனை
தினமும் உற்பலமலர் திருத்தணி	
இறை திருப்புகழ்	பாடு நாவலர்
திரள் ப்ரியப்பட இனிது அளிப்பன	
செயல் ஒழித்து	அநுபூதி மீமிசை
திகழும் அற்புத மவுன நிர்க்குண	
சிவமயத் திரு	ஞான வேழமே.

கருத்துரை : சிவஞான வேழம் செய்ய வல்ல பெருஞ் செயல்கள் பதினெட்டு.

1. உடல் பிணி நீக்கி சிதாकाசத்தில் கொண்டுவரும். 2. சமய விரோத வாதிகள் தோல்வியுறச் செய்யும். 3. மனத்தின் சேட்டைகளை அழிக்கும். 4. ஆசை ஆணவம் ஆகியவற்றை நீக்கும், 5. பிறவிக்கடல் தாண்டச் செய்யும். 6. பகையாம் சேனைகளை மோதி அழிக்கும், 7. வினைகளை நீக்கும். 8. யோகியர்தம் குற்றங்களைப் போக்கும். 9. கவலைகளை ஒழிக்கும். 10. இறைவன் திருவருளாம் கவளங்களை உண்ணும். 11. மன்மதன் வலியை ஒடுக்கும், 12. மாயா தோற்றங்களை மாய்க்கும், 13. கோபம் நீக்கிப் பொறுமை நல்கும். 14. ஈயாமை ஆசை இவற்றைப் போக்கும் 15. ஆணவ முளையைக் கிள்ளி எறியும். 16. முக்குணங்களைக் கடக்கும், 17. சகல உண்மை உணர்ச்சிகளையும் அளிக்கும். 18. திருத்தணிகேசர் புகழ்பாடு வோர்க்கு அவர் வேண்டியன அளிக்கும்.

10

வேல் வாங்கு வகுப்பு

தனதன தந்தன தனதன தந்தன தந்தன
தானாந்தன தானாந்தன

திடவிய நெஞ்சுடை அடியர் இடுப்பை கெடும்படி
தீயாம் குறை போய் ஆழ்ந்தது
செயசெய என்று இசை பரவிய எங்கள் கொடுங்கலி
தேசாந்தரமே சாய்ந்தது
செயலுரை நஞ்சுறழ் மயலுறு நெஞ்சினர் வஞ்சகர்
தீமான்கதர் தாமேங்கினர்
சிகரதரங்கித மகரநெருங்கு பெருங்கடல்
தீ மூண்டு தன் வாய் மாண்டது
தெரியலர் சென்று அடை திசைகளில் எண்கரிசிம்பெழு
மாறாங்கிரி நூறாம் தொளை
சிகர நெடுங்கிரி குகைகள் திறந்து திகந்தமும்
லோகாந்தமு நீர் தேங்கின
சிறையுள் அழுந்திய குறைகள் ஒழிந்து செயங்கொடு
தேவேந்திரர் சேணாண்டனர்
திரிபுவனங்களும் ஒரு பயம் இன்றி வளங்கெழு
சீர்பூண்டற நேர்பூண்டன
விடவசனஞ் சில பறையும் விரிஞ்சன் விலங்கது
கால்பூண்டுதன் மேல் தீர்ந்தனன்
விகசித சுந்தர விதரண ஐந்தரு வெந்தெழில்
வீ வான் பொழில் பூவாய்ந்தது
விழைவு தரும்பத சசி தன் விளங்கிய மங்கல
நூல் வாங்குகிலாள் வாழ்ந்தனள்

வெருவி ஒதுங்கி இமையவர் எவரும் சிறை வென்றித
 மேலாம்படியே மீண்டனர்
 விழியோர் இரண்டொருபது சத நின்றெரி கண்டகன்
 மேல் வாங்கிளை கால் சாய்ந்தது
 வெளிமுழுதும் திசைமுழுதும் விழுங்கி எழும்கன
 சூர் மாண்டு அறவேர் மாய்ந்தது.
 விபுதர் பயங்கெட நிருதர் தளம் கெட விண்கெடு
 மேடாம்படி பாடோங்கின
 மிடை குறள் வெங்கொடி கழுகு பருந்து விருந்தென
 ஊனார்ந்த கல் வானார்ந்தன
 அடவி படும் சடை மவுலியில் வெம்பணியம் பணியாம்
 ஆங்கதர் வாம அங்கனை
 அநுபவை அம்பிகை அநுதிதை அம்பை தீரியம்பகி
 ஆசாம்பரை பாசாங்குசை
 அநகை அசஞ்சலை அதிகுண சுந்தரி அந்தரி
 காலாந்தகி மேலாந்திரு
 அமலி அலங்க்ருதை அபிநய பங்குரை சங்கினி
 மானாங்கணி ஞானாங்குரை
 அணிமுக பந்திகள் சிறுபொறி சிந்த விளைந்தழல்
 வாய்கான்றிடு நாகாங்கதை
 அபய வரம்புரி உபயகரம் திகழ் அந்தணி
 ஆமாங்கு அறிதாய் மாண்பினள்
 அதுவை தருந் திருமதலை இபம் கொள் பயம் கொடு
 பாய்மாண் கலை வாய் மாண் புன
 அணி குற மின் புணர் தணிகையில் அந்தணர் இந்திர
 ராசாங்கமது ஆராய்ந்தவன்
 வடவை இடும்படி மணிமுடிபம் செழு விஞ்சிய
 மாடாம் புடை நாடு ஆண்தகை
 வசை கருதும் குருபதியொடு தம்பியரும் படவே
 பாண்டவர் தேரூர்ந்தவன்

வளவில் வளர்ந்து இடை மகளிர் குவிந்து தடங்குடைவார்
 பூந்துகில் வார் பூம்புயல்
 வரைநிலை கன்றின முழுதும் மயங்கிய பண்கெழு
 வேய் ஏந்திய வாயான் கழல்
 மருதிடை சென்றுயர் சகடுதடிந்தடர் வெம்புளை
 வாய் கீண்டு ஒரு பேய் காய்ந்தவன்
 மதசயிலம் பொர வரவிடு நெஞ்சினில் வஞ்சக
 மாமான் பகை கோமான் திரு
 மருகன் நிரம்பிய மதிமுக மஞ்சரி குஞ்சரி
 வாகாம்பரை தோய் காங்கெயன்
 மகபதி தன்பதி பகைகிழியும்படி அன்றடல்
 வாள் ஒங்கிய வேல் வாங்கவே.

கருத்துரை : சடை முடியிலும் தோள்களிலும் பாம்பை அணிந்த சிவபெருமானுடைய இடது புறத்திலே இருப்பவளும், மூன்று கண்களை உடையவளும், பாசாங்குசம் கையில் ஏந்தியவளும், அழகியும், காலனை உதைத்தவளும், மான் கண்ணியும், ஆகிய பார்வதி தேவியின் புதல்வன், திருத்தணிகையில் வாழ்பவன்; தேவேந்திரன் உலகை நிலைபெறச் செய்தவன்.

பாரதப் போரை நடத்த வந்தவனும், துரியோதனாதியரை அழித்தவனும், பார்த்தனுக்குத் தேர் ஒட்டியவனும், ஆகிய திருமாலின் மருகன், முருகன் வேலைச் செலுத்த சூரன் அழிந்தான்; அடியார்களின் தீவினையும் வருத்தமும் ஒழிந்தன; வஞ்ச நெஞ்சினர் வாடினர்; கடல் தீ மூண்டு வற்றியது; எண் திசைக்களிறும் அலறின; கிரௌஞ்சம் தூளாயிற்று; இந்திரன் விண் உலக ஆட்சி பெற்றான், மூவுலகிலும் அறம் பரவிற்று; பிரமன் ஆணவம் அழிந்தான், தேவர் உலகு வளம் பெற்றது. இந்திரன் மனைவி வாழ்வு பெற்றாள்; தேவர் சிறை மீண்டனர்.

11

கொலு வகுப்பு

தனதன தனதன தனதன தனதன
தனந்த தனனா தனந்த தனனா

அருமறையவன்முதல் அரி அரன் மகபதி
அநங்கன் இமையோர் இனங்கள் ஒருபால்
அருணனும் மதியமும் அனல் எழு கனலியும்
அணங்கினொடுகுழ் கணங்கள் ஒருபால்
வருணனும் நிருதியும் வழியொடு தனதனும்
மகிழ்ந்து மிகவே புகழ்ந்தது ஒருபால்
வயிரவரொடு படர் உவணரும் உரகரும்
வரங்கள் பெறவே இரங்க ஒருபால்
இருடிகள் எவர்களும் இனிய கினரர்களும்
இணங்கி எதிரே வணங்க ஒருபால்
இபமுகவனும் எழில் இளவல்கள் அனைவரும்
இயன்ற நெறியே முயன்றது ஒருபால்
உருமலி குறள் இனமொடு வசு முக முகன்
உறைந்து பரிவாய் நிறைந்தது ஒருபால்
உடுவொடு நடவு பனிருவரு முறைமுறை
உகந்து தொழவே மிகுந்தது ஒருபால்
அடல் விடை முகன் அறை கதையுற வெகுசனம்
அதுங்கி அருகே ஒதுங்க ஒருபால்
அயன்முடி திருகிய வயவனும் நியமமொடு
அடங்கி வலமே தொடங்க ஒருபால்

அருணகிரிநாதர் அருளிய அமுதம்

மடல்புனை புகரொடு வரு பதினொருவரும்
 மருங்கின் உறவே நெருங்க ஒருபால்
 மருவொடு துவர் இருவருமிசை வலமொடு
 வசிந்து மனமே கசிந்தது ஒருபால்
 மிடல் இறை விறல் அரி விமலர்கள் அருள் சுதன்
 வியந்து விரைவாய் நயந்தது ஒருபால்
 வெயில் விரிகடரவன் மகனொடு மதிமகன்
 விளம்பு முறையே கிளம்ப ஒருபால்
 உடல் ஒளி மவுனிகள் உடன் உபநிடதரும்
 உளம் குளிரவே விளங்க ஒருபால்
 உமை திருமகள் நிலமகள் கலைமகளொடும்
 உகந்து எவருமே தொகுந்தது ஒருபால்
 உமை திருமகள் நிலமகள் கலைமகளொடும்
 உகந்து எவருமே தொகுந்தது ஒருபால்
 அதி பகிரதி பயிரவி பகவதி சசி
 அரம்பையருமே நிரம்ப ஒருபால்
 அழகிய கவுரியொடு இலக்கிய வலவையும்
 அடைந்து தயவாய் மிடைந்தது ஒருபால்
 மதி அரசரும் நிறை வைசியரும் வினைஞரும்
 மலிந்து முகமே பொலிந்தது ஒருபால்
 வரு சிவன் அடியவர் அரகர என முறை
 வழங்கு கடல் போல் முழங்க ஒருபால்
 விதிமுறை கருதி ஐவகை புரி கருவிகள்
 விளைந்த ஒலிவான் அளைந்தது ஒருபால்
 விதமுடன் அபிநய வனிதையர் சதிமுறை
 விரிந்த நடமே புரிந்தது ஒருபால்

உதிர்தரு மலர் விரை உறுபுகை ம்ருகமதம்
 உமிழ்ந்த மணமே கமழ்ந்தது ஒருபால்
 ஒழுகிய கிரிதொடு பணி தமது அடுகடர்
 உவந்த ஒளியே நிவந்தது ஒருபால்
 அரி அகடு என முகடு அளவிய ஒரு குடை
 அமர்ந்த நிழலே சமைந்தது ஒருபால்
 அரு மட அனம் என இருபுடை கவரிகள்
 அசைந்த அழகே இசைந்தது ஒருபால்
 வரிசை செய் துயலொடு வனமயில் சிவிறியின்
 வயங்கு சிறுகால் இயங்க ஒருபால்
 மறு கடலினில் எழு நிறைமதி அமுது என
 வரிந்து பணிநீர் சொரிந்தது ஒருபால்
 விரிஇருள் வலிதரு கிரணமது என நல
 மிகும் சுழலில் வீசுஞ்சம் ஒருபால்
 வியன் மரகதமணி மினிர்ந்தரு களக எதிர்
 விரைந்து நிரையாய் நிரைந்தது ஒருபால்
 உரிய வெளிலையுடன் உயரிய கழுகினில்
 உகுந்த கணியே பகுந்தது ஒருபால்
 உலகுள வனிதையர் அவரவர் விரதமொடு
 உணர்ந்து கணியே கொணர்ந்தது ஒருபால்
 அறுகதிரவர் என அறுமணி மவுலிகள்
 அடர்ந்து வெயிலே படர்ந்தது ஒருபால்
 அறுமதி என அறுதிருமுக சததள
 அலர்ந்த மலரே மலர்ந்தது ஒருபால்
 மறு அறு கடல் என மருவு பன்னிரு விழி
 வழிந்த அருளே பொழிந்தது ஒருபால்

வனைதரு மகரமும் மணிஅணி பணிகளும்
 வயங்கு குழையே தயங்க ஒருபால்
 இறுகு பொன் மலையொடும் இடறு பன்னிருபுயம்
 இசைந்து நெடுவான் அசைந்தது ஒருபால்
 உறுவரை அருவியை நிகர்தரும் உரமிசை
 உடன்கொள் புரிநூல் கிடந்தது ஒருபால்
 உரும் என இகலி முன் எதிர் பொரும் அவணருள்
 உடைந்த உடைவாள் சிறந்தது ஒருபால்
 அநவரதமும் மறை முறையிடு பரிபுரம்
 அவங்கும் இருதாள் குலுங்க ஒருபால்
 அளவறு கலவியின் முழுகிய குறமகள்
 அமர்ந்து உள் ஒயிலாய் நிமிர்ந்தது ஒருபால்
 வனதருவினில் உறைசதமகன் அருள்மகள்
 வதிந்து மணமே பொதிந்தது ஒருபால்
 வரும் அடியவரிடம் வலிய சந்ததம் வர
 வளர்ந்த சபையே கிளர்ந்தது ஒருபால்
 நினைவொடு பணிபவர் வினை துகள்பட எதிர்
 நினைந்து திருநீறு அணிந்தது ஒருபால்
 நிறைமலரொடு நலகலவையும் உயர்குரு
 நினைந்து தரவே புனைந்தது ஒருபால்
 தினகரன் உலவு சந்நிதியினில் இரவலர்
 தெளிந்த தமிழே பொழிந்தது ஒருபால்
 சிவபரகிரியினில் ஒரு சிவன் வடிவொடு
 திருந்த முருகோன் இருந்த கொலுவே.

கருத்துரை : சிவன், திருமால், பிரமன், இந்திரன் மன்மதன், தேவர்கள் கூட்டம் ஒருபுறம்; சூரியன், சந்திரன் அக்னி, பதினெண்

கணங்கள் வணங்குவது ஒருபுறம்; வருணன், தென் மேற்கு மூலைக்கு திக் பால்கனாகிய நிருதி, குபேரன் முதலியோர் மகிழ்ந்து புகழ்தல் ஒருபுறம்; அஷ்ட பயிரவர்கள், கருடர், நாகர் முதலியோர் வரம் வேண்டி நிறைவு ஒரு புறம்; முனிவர் எல்லாரும் இன்னிசை பாடி கின்னரருடன் வணங்கி நிற்பது ஒரு புறம்; கணபதி, வீரவாகு முதலியோர் ஒரு புறம்; பூதகணங்கள், அஷ்டவசுக்கள் முகருந்த சக்கரவர்த்தி, முதலியவர்கள் அன்புடன் நின்று ஒருபுறம்; நட்சத்திரங்களும் துவாதச ஆதித்தர்களும் ஒருபுறம்; ரிஷப முகம் கொண்ட நந்தி யெம் பெருமான் கூட்டத்தை ஒழுங்குபடுத்தும் போது தண்டாயுதம் மேலே படுவதால் ஒதுங்கி நிற்கும் மக்கள் கூட்டம் ஒருபால்; பிரமனது தலை கொய்த வயிரவர் ஒருபுறம்; நறு மணம் வீசப் பூசிய தும்புரு நாரதர் இருவரும் இசை பாடி உள்ளம் உருகி நிற்பது ஒருபுறம்; சிவபெருமானும், திருமாலும் கூடிப்பெற்ற ஹரி ஹர புத்திரனாம் சாத்தனார் எனும் ஐயனார் முருகனின் கொலுவை வியந்து பாராட்டியது ஒருபுறம்; சூரிய புத்திரனாகிய சனி பகவானும், சந்திரனுடைய மகனாகிய புதனும், முறைப்படி நிற்பது ஒரு புறம்.

உடல் நினைவற்ற மௌன ஞானிகளுடன் வேதம் வல்லவர் ஒருபுறம்; மலைமகள் திருமகள், நிலமகள், கலைமகள் ஆகியவர் எல்லாரும் கூடி இருந்தனர் ஒருபுறம்; தரும தேவதையாகிய பகவதி, கங்கை, துர்க்கை, இந்திராணி, தெய்வ மகளிர் ஆகிய பலரும் ஒருபுறம்; கணபதியின் தேவியாகிய வல்லபை ஒருபுறம்; வேந்தரும், வைசியரும், தொழிலாளரும் ஒருபுறம்; 'ஹர ஹர' என்று கடல்போல் முழங்கும் சிவனடியார் திருக்கூட்டம் ஒருபுறம்; தோல் கருவி, தொளைக் கருவி நரம்புக் கருவி, கஞ்சக்கருவி, மிடற்றுக்கருவி எனும் ஐவகைக் கருவிகளும் எழுப்பிய ஒளி வாளை எட்ட முட்டியது ஒரு புறம்; நாட்டியப் பெண்கள் நடனம் ஆடல் ஒருபுறம்; உதிர்ந்து விழுந்த மலர் களின் மணமும், புகை மணமும், கஸ்தூரி மணமும், வீசியது ஒருபுறம்;

இமயம், மந்தாரம், கைலாசம், விந்தியம், நிததம், ஏமகூடம், நீலம் கந்த மாதனம் ஆகிய அஷ்ட கிரிகளையும் தொடும் வாசுகி,

அனந்தன், தக்கன், சங்கபாலன் குளிகன், பதுமன், மகாபதுமன், கார்க்கோடகன் என்ற எட்டு நாகங்களும் தங்கள் தலை மீதிருந்த ரத்னங்களால் வீசிய ஒளி ஒரு புறம்; குடை நிழல் ஒரு புறம்; அன்னம்போல் இரு புறமும் சாமரங்கள் அசைவது ஒரு புறம்; மயில் விசிறி கொண்டு வீசுவது ஒருபுறம்; அமுதம் போல் சொரிந்த பன்னீர் ஒருபுறம்; குஞ்சம் எனும் ஈ ஒட்டி வீசுவது ஒருபுறம்; வெற்றிலை பாக்குடன் கூடிய தாம்பூலத்தட்டுகள் ஒருபுறம்; உலகில் உள்ள பெண்கள் தாங்கள் கொண்ட விரதப்படி உணர்ந்து கொண்டு வந்த கனிகள் ஒருபுறம்;

இவ்வாறு கொலு அலங்காரங்கள் விளங்க, முருகன் கொலு வீற்றிருந்த அழகு வருமாறு;

பெருமான் அணிந்திருந்த ஆறு கிரீடங்களும் ஆறு சூரியர் போல ஒளி வீசின ஒருபுறம்;

ஆறுதிருமுகங்களும் சந்திரன் போல் நூறுஇதழ் கொண்ட ஆறு தாமரை மலர் போல் விளங்கின ஒருபுறம்; பன்னிரண்டு கண்களும் கருணை வெள்ளம் எனப் பொழிந்தன ஒருபுறம்;

மகர குண்டலங்களும், ரத்தின ஆபரணங்களும் வீசிய ஒளி ஒருபுறம்; மேருவையும் மீறிய பன்னிரண்டு தோள்கள் அசைதல் ஒருபுறம்; கொடுப்பதில் மேகம் போன்ற பன்னிரண்டு கைகளிலும் அணிந்திருந்த ஆயுதங்கள் ஒருபுறம்; அருவி போல் விளங்கும் மார்பிலே புரளும் முப்புரி நூல் ஒருபுறம்; உடை வாள் ஒருபுறம்; வேதம் முறையிடும் பாதம் இரண்டும் அசைவது ஒருபுறம்;

ஓய்யாரமாய் நின்ற வள்ளி நாயகி ஒருபுறம்; தெய்வ யானை ஒரு புறம்; பஜனை சபைகளிலிருந்து சந்தநமுடன் வந்த அடியார் ஒருபுறம்;

திருநீறு வழங்குதல் ஒருபுறம்; மலர்களும், சந்தனக் குழம்பும் வழங்குதல் ஒருபுறம்; செந்தமிழ்ப்பாடல் முழக்கம் ஒருபுறம்;

இவ்விதமாக சிவவடிவு பொலியத் திருப்பரங் குன்றத்திலே கொலு வீற்றிருந்தார் முருகவேள்.

12

திரு எழுகூற்று இருக்கை

அருளியவர் : அருணகிரிநாதர்

எழுகூற்று இருக்கையாவது யாது? இது சித்ர கவி. தமிழ் மொழியிலே உள்ள தொண்ணூற்று ஆறு வகைப் பிரபந்தங்களிலே ஒன்று. ஒன்று முதல் ஏழு வரை ஏறியும் இறங்கியும் எண் அலங்காரம் வரப் பாடப்படும் பாட்டு வகை. இரத பந்தனப் பாடல், லக்ஷ்மிகரமும் வீட்டு இன்பமும் தருவதாகிய பாடல் என்று இது பொருள்படும். நக்கீரர், சம்பந்தர், திருமங்கை ஆழ்வார் ஆகியோர் திரு எழு கூற்று இருக்கை பாடியுள்ளனர்.

அருணகிரிநாதர் பாடிய பல்லாயிரம் திருப்புகழ்களையும் பாடிப் பெறும் பயனை இந்தத் திரு எழு கூற்று இருக்கை ஒன்றே தரவல்லது

ஓர் உருவாகிய தாரகப் பிரமத்து
ஒரு வகைத் தோற்றத்து இருமரபு எய்தி
ஒன்றாய் ஒன்றி இருவரில் தோன்றி மூவாதாயினை
இரு பிறப்பாளரின் ஒருவன் ஆயினை;
ஓராச் செய்கையின் இருமையின் முன்னாள்
நான் முகன் குடுமி இமைப்பினில் பெயர்த்து
மூவரும் போந்து இருதாள் வேண்ட ஒருசிறை விடுத்தனை;

ஒரு நொடியதனில் இருசிறை மயிலின்
முந்நீர் உடுத்த நானிலம் அஞ்ச நீ வலம் செய்தனை;
நால் வகை மருப்பின் மும்மதத்து இருசெவி
ஒரு கைப் பொருப்பின் மகளை வேட்டனை;
ஒருவகை வடிவினில் இருவகைத் தாகிய
மும்மதன் தனக்கு மூத்தோனாகி

அருணகிரிநாதர் அருளிய அமுதம்

நால்வாய் முகத்தோன் ஐந்து கைக் கடவுள்
அறுகு குடிக்கு இளையோன் ஆயினை;
ஐந்து எழுத்து அதனில் நான்மறை உணர்த்து
முக்கட் கடரினை இருவினை மருந்துக்கு ஒரு குரு ஆயினை;

ஒருநாள் உமை இரு முலைப் பால் அருந்தி
முத்தமிழ் விரகன் நாற்கவி ராஜன்
ஐம்புலக் கிழவன் அறுமுகன் இவன் என
எழில் தரும் அழகுடன் கழுமலத்து உதித்தனை !

அறு மீன்பயந்தனை ; ஐந்தரு வேந்தன்
நான் மறைத் தோற்றத்து முத்தலைச் செஞ்சூட்டு
அன்றில் அலங்கிரி இருபிளவாக ஒருவேல் விடுத்தனை !

காவிரி வடகரை மேவிய குருகிரி இருந்த
ஆறெழுத்து அந்தணர் அடிஇணை போற்ற
ஏரகத்து இறைவன் என இருந்தனையே !

கருத்துரை : பிரணவ ரூபியாகிய முழு முதல் கடவுள் ஐந்து
முகத்தோடு அதோமுகம் ஒன்று சேர்த்து சிவமாகத் தோன்றிய போது
சிவ-சக்தி லக்ஷணத்துடன் அவ்விருவரிடம் தோன்றி மூப்பு இல்லாது
என்றும் இளமையுடன் விளங்குகின்றாய்!

இருபிறப்பினராகிய அந்தணர் குலத்தில் ஒப்பற்றவன் ஆனாய்!

பிரணவப் பொருளை அறியாமல் பிரமன் விழித்த போது அந்த
நான்முகன் குடுமியை இமைப் பொழுதில் களைந்து சிறையிலிட,
அரன், அரி, இந்திரன் ஆகிய மூவரும் வந்து உன்னிடம் வேண்ட நீ
இரங்கி அப்பிரமனைச் சிறை விடுத்தாய்!

பெரிய சிறகுகளை உடைய மயில் மீது ஏறி, கடலை ஆடையாக
உடுத்தியுள்ள இப்பூமியை ஒரு நொடிப் பொழுதில் வலம் வந்தாய்!

ஒரே யானை வடிவிலே குட்டி யானை போலவும், பெரிய யானை போலவும் தோற்றமளிக்கக் கூடியதும் கன்னமதம், கோசமதம், கைமதம் என மும்மதம் பொழியக் கூடியதும் ஆகிய-யானைக்கு- அருகுமாலை சூடிய விநாயகனுக்குத் தம்பியாக விளங்குகிறாய்!

பஞ்சாக்ஷரத்தின் மூலம் 'நான்கு வேதங்களும் இவரே' என்று உணர்த்தும் சிவனுக்குக் குருவாய் அமைந்தனை!

முன்பு ஒரு நாள் உமையின் பெருமை மிக்க முலைப்பால் உண்டு இயல் இசை நாடகம் எனும் முத்தமிழ் வல்லவனாய், ஆசு கவி, மதுரகவி, சித்திரகவி, வித்தாரகவி, எனும் நாற் கவி, பாடுதல் வல்ல கவிராஜனாய்,

சுவை ஒளி ஊறு ஒசை நாற்றம் என்ற ஐம்புலன்களையும் வென்று தன்வய மாக்கியவனாய் முருகனே இவன் என்று எல்லோரும் புகழும்படியாக இளமை அழகுடனே சீகாழியிலே தோன்றினாய்!

கார்த்திகைப் பெண்களாகிய ஆறு நட்சத்திரங்கள் பெற்ற புதல்வனாய் விளங்கினை!

சந்தானம், அரிசந்தனம், மந்தாரம், பாரிஜாதம், கற்பகம் எனப்படும் தெய்வ விருக்ஷங்கள் ஐந்தும் உள்ள தேவருலகுக்கு வேந்தனாய் விளங்கி சிவந்த உச்சிக் கொண்டை உடைய அன்றில் பறவையின் பெயர் கொண்ட கிரவுஞ்ச கிரி இரண்டு பிளவாகும்படி உன் ஒப்பற்ற வேலை வீசினாய்!

காவிரியின் வடகரையில் உள்ளதும், சுவாமி மலை எனப் பெயர் கொண்டதும் ஆகிய திரு ஏரகத்தில் வசிப்பவர்களாகிய அந்தணர்கள் உன் ஆறு எழுத்தைக் கூறி வழிபட 'ஏரகத்து இறைவன்' என வீற்றிருக்கின்றாய்!

13

வேல் விருத்தம்

அருளியவர் : அருணகிரிநாதர்

வெங்காள கண்டர் கைச் சூலமும் திருமாயன்
வெற்றி பெறுகடர் ஆழியும்

விபுதர்பதி குலிசமும் சூரன் குலம் கல்லி
வெல்லா எனக் கருதியே

சங்க்ராம நீ சயித்தருள் எனத்தேவரும்
சதுர் முகனும் நின்று இரப்பச்

சயிலமொடு சூரன்உடல் ஒருநொடியில் உருவியே
தனி ஆண்மை கொண்ட நெடுவேல்

கங்காளி சாமுண்டி வாராகி இந்த்ராணி
கௌமாரி கமலாசனக்

கன்னி நாரணி குமரி த்ரிபுரை பயிரவி அமலை
கௌரி காமாக்ஷி சைவ

சிங்காரி யாமனை பவானி கார்த்திகை கொற்றி
த்ரியம்பகி அளித்த செல்வச்

சிறுவன் ஆறுமுகன் முருகன் நிருதர்கள் குலாந்தகன்
செம்பொன் திருக்கை வேலே.

கருத்துரை : சிவபெருமானது குலாயுதமும், திருமாலுடைய கடர் ஆழியும், இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதமும் சூரனுடைய குலத்தை வேருடன் கல்லி எறியும் தரத்தன அல்ல என்று கருதி, “போர் வீரனே! நீ சென்று வெற்றி பெற்று வா” என்று தேவர்களும்

நான்முகனும் வேண்ட, எழு கிரிகளுடன் சூரனுடைய உடலை ஒரு நொடிப் பொழுதில் உருவிச் சென்ற வேல் எது?

எலும்பு மாலை அணிந்த கங்காளி; மகிஷாசுரன் தலை மீது நின்ற தூர்க்கை; வாராகி; சப்த மாதர்களில் குமார மூர்த்தியின் சத்தி; தாமரையை இருப்பிடமாகக் கொண்டவள்; கன்னிப் பருவம் அழியாதவள்; திருமாலிடம் காத்தல் தொழில் புரியும் சக்தி; வைஷ்ணவி; மும்மூர்த்திகளுக்கும் மூத்தவள்; பைரவி; அமலை; கௌரி; காமாட்சி; சிங்காரி; சியாமளை; பவானி; தூர்க்கை;

பெற்ற சிறுவன் ஆகிய ஆறுமுகன் கரத்தில் விளங்கும் வேலாயுதமே.

அண்டர் உலகு கழல எண்ணிசைகளும் கழல

அங்கியும் உடன் கழலவே

அலைகடல்களும் கழல அவுணர் உயிரும் கழல

அகில தலமும் கழலவே

மண்டல நிறைந்த ரவி சதகோடி மதி உதிர

மாணப் பிறங்கி அணியும்

மணி ஒலியினில் சகலதலமும் அருளச் சிரம

வகை வகையினில் கழலும் வேல்

தண்டமுடனும் கொடிய பாசமுடனும் கரிய

சந்தமுடனும் பிறைகள் போல்

தந்தமுடனும் தழலும் வெங்கணுடனும் பகடு

தன்பிறம் வருஞ்சமனையான்

கண்டுகுலையும் பொழுதில் அஞ்சல் எனமென்சரண

கஞ்சம் உதவும் கருணைவேள்

கந்தன் முருகன் குமரன் வண்குறவர் தம்புதல்வி

கணவன் அடல் கொண்டவேலே.

கருத்துரை : தேவர் உலகும் கழல; எட்டுத் திசைகளும் கழல; அக்னி தேவனும் கழல; அலை வீசும் கடல் கழல; அசுரர்களின் உயிர் கழல; எல்லா உலகங்களும் கழல; சூரியன், சதகோடி சந்திரன் இவற்றின் நிறமும் ஒளியும் கொண்டு; மணிகளின் ஒலியில் எல்லா உலகும் அச்சம் கொள்ள; சுழன்று செல்லும் வேல் எது?

தண்டாயுதத்துடனும், கொடிய பாசத்துடனும், கருநிற வடிவுடனும் பிறைமதி போலும் பற்களுடனும் நெருப்புப் பொறி வீசும் கண்களுடனும் எருமைமீது வரும் யமனை நான் கண்டு உள்ளம் நடுங்கிச் சோர்வு கொள்ளும்போது “அஞ்சாதே!” என்று எனக்கு அருளும் கருணைமிகு செவ்வேள், கந்தக் கடவுள், வள்ளி மணவாளனின் வீரம் மிகு வேலே.

பந்தாடலிற் கழங்காடலிற் கடர்ஊசல்

பாடலினொடு ஆடலின் எலாம்

பழந்தெவ்வர் கட்கம் துணித்து இந்திரற்கு அரசு

பாலித்த திறல் புகழ்ந்தே

சந்தாரு நாண்மலர்க்குழல் அரம்பையர்களும்

சசிமங்கை அனையர்தாமும்

தன்னை அன்பொடுபாடி ஆடும்பரதாபமும்

தலைமையும் பெற்ற வைவேல்

மந்தாகினி தரங்க சடிலருக்கு அரிய

மந்த்ர உபதேச நல்கும்

வரதேசிகன் கிஞ்சுகச் சிகாலங்கார

வாரணக் கொடி உயர்த்தோன்

கொந்தார் மலர்க்கடம்பும் செச்சைமாலையும்

குவளையும் செங்காந்தளும்

கூதாளமலரும் தொடுத்து அணியும் மார்பினன்
கோலத்திருக்கை வேலே.

கருத்துரை : பந்து ஆட்டத்திலும், கழக்கோடி ஆட்டத்திலும், ஊஞ்சல் ஆடும்போது பாடல் ஆடல் ஆகியவற்றிலும், பகைவர்களாகிய அசுரர்களின் வாளைப் பிளந்து இந்திரனுக்கு விண்ணுலக அரசு தந்து உதவின வீரப்பிரதாபத்தைப் புகழ்ந்து தெய்வ மகளிரும், இந்திராணி போன்றவர்களும், கௌரீ, கங்கை, கார்த்திகை மாதர் ஆகிய தாய்மார்களும், பாடி ஆடும் கிர்த்தி வாய்ந்த வேல் எது எனில் கங்கையை சடையில் வைத்த சிவபெருமானுக்கு மந்திர உபதேசம் செய்த குருமூர்த்தி சிவபுக் கொண்டையுடைய கோழிக் கொடியை உயர்த்திப் பிடித்தவன்.

பூங்கொத்து நிறைந்த கடப்ப மலர்களும், வெட்சி மலர்களும், குவளை மலரும், செங்காந்தள் மலரும், கூதள மலரும் தொடுத்து அணிந்த மார்பினனாகிய முருகனின் திருக்கை வேலே.

அண்டங்கள் ஒரு கோடி ஆயினும் குலகிரி
அனந்தமாயினும் ஏவினால்

அடைய உருவிப் புறம் போவது அல்லது தங்கல்
அறியாது சூரன் உடலைக்

கண்டம் படப் பொருது காலனும் குலைவுறும்
கடிய கொலை புரியும் அது செங்

கனகாலசத்தைக் கடைந்து முனையிட்டுக்
கடுக்கின்ற துங்க நெடுவேல்

தண்டம் தனு திகிரி சங்கு கட்கம் கொண்ட
தானவ அந்தகன் மாயவன்

தழல் விழிக் கொடு வரிப் பருவுடல் பல்தலைத்
தமனியச் சடிகையின்மேல்

வண்டு ஒன்று கமலத்து மங்கையும் கடல் ஆடை
மங்கையும் பதம் வருடவே

மதுமலர் கண்துயில் முகுந்தன் மருகன் குகன்
வாகைத் திருக்கை வேலே.

கருத்துரை : அண்டங்கள் ஒருகோடி ஆயினும், சிறந்த மலைகள் கணக்கில்லாது இருப்பினும், எதிர்த்து வந்தால் ஊடுருவி வெளியே போகுமே யன்றி எடுத்த காரியம் முடியாமல் ஓரிடத்தில் தங்குவது என்பதே அறியாததும்.

குரன் உடல் துண்டாகும் படி போர் செய்து யமனும் நடுங்கக் கொடிய கொலை செய்வதும்

பொன்மலையாம் மேருமலையைக் கடைந்து கொண்டு வந்தது போன்ற பொன் ஒளியும் கூர்மையும் மிக்க வேலாயுதம் எது எனில்

கௌமோதகி என்ற தண்டாயுதமும், சாரங்கம் எனும் வில்லும், சுதர்சனம் எனும் சக்கரமும், பாஞ்ச ஜன்யம் எனும் சங்கும், நாந்தகம் எனும் வாளும், கொண்டுள்ள அசுரர்களின் யமன், மாயம் வல்லவன்.

அனல் வீசும் கண்களும் வளைந்த வரிகளும், பருத்த உடலும் பலதலைகளும், பொன்னிறமுடியும் கொண்ட ஆதிசேஷன் மேலே.

வண்டுகள் பொருந்தும் மலர் மங்கையும், கடல் உடுத்த நில மடந்தையும், தமது பாதங்களை வருட, தேன் சொரியும் செந்தாமரை போன்ற கண்கள் துயில்கின்ற திருமாலின் மருமகன் குகப் பெருமானாகிய முருகன் கையில் விளங்கும் வேலே.

14

மயில் விருத்தம்

அருளியவர் : அருணகிரிநாதர்

சங்கார காலம்என அரிபிரமர் வெருவுறச்

சகலலோகமு நடுங்கச்

சந்திர சூரியர் ஒளித்து இந்த்ராதி அமரரும்

சஞ்சலப்பட உமையுடன்

கங்காளர் தனிநாடகம் செய்தபோது

அந்தகாரம் பிறந்திட நெடுங்

ககனகூடமு மேலை முகடு மூடிய பகம்

கற்றைக் கலாப மயிலாம்

சிங்கார குங்கும படை ம்ருக மதயுகள

சித்ரப் பயோதர கிரித்

தெய்வ வாரண வநிதை புனிதன் குமாரன்

திருத்தணி மகீதரன் இருங்

கங்காதரன் கீதம் ஆகிய சுராலய

க்ருபாகரன் கார்த்திகேயன்

கீர்த்திமா அசுரர்கள் மடிய க்ரவுஞ்சகிரி

கிழிபட நடாவு மயிலே.

கருத்துரை : யுக முடிவில் எல்லாம் அழிக்கப்பட வேண்டிய காலம் வந்துவிட்டதோ என்று திருமாலும் பிரமனும் பயப்பட, எல்லா உலகங்களும் நடுக்கமுற, சந்திர சூரியர் ஒளிய, இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் கவலை கொள்ள உமாதேவியுடன் சிவபெருமான் நடனம் செய்தபோது பேரிருள் சூழ்ந்து கொள்ளும்படி ஆகாய வெளியும்,

உச்சியும் மூடிய பசிய தோகை கொண்ட மயில் எது எனில்,
அணிமிகும் குங்குமம் அணிந்துள்ள சந்தனமும் கஸ்தூரியும் மணம்
வீசுகின்ற இரு தனங்களை உடைய தெய்வ யானையை மணந்த
புனித மூர்த்தி, திருத்தணிகை மலைமேல் எழுந்தருளியிருக்கும்
முருகன், கார்த்திகேயன், அசுரர் மாய, கிரவுஞ்சகிரி பிளவுபட
நடத்திய மயிலே.

தீர்ப்பயோததி கதிக்கும் ஆகாயமும்
செகதலமு நின்று சுழலத்
திகழ்கின்ற முடிமவுலி சிதறி விழுவெஞ்சிகைத்
தீக் கொப்புளிக்க வெருளும்
பாரப் பணாமுடி அனந்தன் முதல் அரவு எலாம்
பதை பதைத்தே நடுங்க
படர் சக்ரவாளகிரி துகள்பட வையாளிவரு
பச்சைப்ரவாள மயிலாம்
ஆர்ப்ரதாப புளகித மதன பாடர
அமிர்த கலசக் கொங்கையாள்
ஆடும்மயில் நிகர்வல்லி அபிராமவல்லி
பரமானந்த வல்லி சிறுவன்
கோர த்ரிசூல த்ரியம்பக ஐடாதர
குருதரு திருத்தணிகை வேள்
கொடிய நிசிசரர் உதரம் எரிபுகுத விபுதர்பதி
குடிபுகுத நடவு மயிலே.

கருத்துரை : கடலும், எட்டுத் திசைகளும் வானும், நிலமும் சுழன்று
தலையில் அணிந்த கிரீடங்கள் சிதறி விழ, உச்சியில் உள்ள படங்கள்
தீ கக்க மருண்டு அஞ்சும் ஆதிசேடன் முதலிய பாம்புகள் எல்லாம்
துடிதுடித்து நடுங்க, சக்ரவாளகிரி தூள் பட, பாய்ந்து வரும் மயில் எது
என்றால்,

மயில்போலும் சாயலும், கொடிபோலும் அழகும் உடையவளான பார்வதியின் மைந்தன், சிவபெருமானின் செல்வன், திருத்தணிகை முருகன் அசுரர் வயிற்றில் எரிபுகவும், தேவர்கள் பொன்னுலகில் குடிபுகவும் நடத்திய மயிலே.

சிகர தமனிய மேருகிரி ரசதகிரி நீல

கிரி எனவும் ஆயிரமுகத்

தெய்வநதி காளிந்தி என நீழல் இட்டு வெண்

திங்கள் சங்கு எனவும் ப்ரபா

நிகர் எனவும் எழுதரிய நேமி என உலகு அடைய

நின்ற மாமுகில் என்னவே

நெடிய முது ககன முகடுற வீசி நிறும் ஒரு

நீலக் கலாப மயிலாம்

அகரு மரு மணம் வீச தணிகை அபிராம வேள்

அடியவர்கள் மிடி அகலவே

அடல் வேல் கரத்து அசைய ஆறிரு புயங்களில்

அலங்கல் குழாம் அசையவே

மகரகன கோமளக் குண்டலம் பல அசைய

வல் அவுணர் மனம் அசைய மால்

வரை அசைய உரக பிலம் அசைய எண் திசை அசைய

வையாளி ஏறு மயிலே.

கருத்துரை : பொன்மயமான மேருமலை, வெள்ளிமலை, நீலமலை என்று சொல்லும்படி, ஆயிர முகங்களாகப் பரவி வரும் கங்கை, யமுனை என்று சொல்லும்படி, நிழலிட்டு, ஒளிவீசி, வெண் நிலவு,

அருணகிரிநாதர் அருளிய அமுதம்

வெண்சங்கு என்று சொல்லும்படி, திருவாசி எனும் படி, விரித்த
தோகையுடன் ஆகாயத்தை வீசி நிமிரும் மயில் எது எனில்,

அகில் புகையும், மருவும் நறுமணம் வீசும் திருத்தணிகையில்
வீற்றிருக்கும் அழகிய முருகவேள் தனது அடியார் தம் வறுமை ஒழிய
வெற்றிவேல் சுரத்தில் அசைய பன்னிரு புயங்களில் மாலை அசைய,
பொன்னாலாகிய குண்டலங்கள் அசைய அசுரர் மனம் கலக்கம்
அடைய, வையாளி சுற்றி முருகன் வரும் மயிலே.

நிராசத விராசத வரோதய பராபர
நிராகுல நிராமய பிரான்

நிலாது எழுதலால் அறமிலான் நெறியிலான்
நெறி நிலாவிய உலாச இதயன்

குராமலி விராவு உமிழ் பராரை அமரா நிழல்
குரா நிழல் பராவு தணிகைக்

குலாசல சராசரம் எல்லாம் இனிது உலாவிய
குலாவிய கலாப மயிலாம்

புராரி குமரா குருபரா எனும் வரோதய
புராதன முராரி மருகன்

புலாமசை சலாமிடு பலாசன வலாரி
புகலாகும் அயிலாயுதன் நெடுந்

தராதல கிராதர்கள் குலாதவ அபிராம
வலசாதனன் விநோத சமரன்

தடாரி விகடாசுரன் குடாரி இதபடா நிகழ்
ஷாடனன் நடாவு மயிலே.

கருத்துரை : ரஜோ குணம் இல்லாதவன்; சாத்விக குணம் உடையவன்; வரங்களுக்கு இருப்பிடமானவன்; பரமேசுவரன்; வருத்தமில்லாதவன்; நோயில்லாதவன்; தலைவன்.

அறம் இல்லாதவனும், நன்னெறி இல்லாதவனும் தம்மைச் சாராமல் விளங்குவதால் நன்னெறியில் விளங்கும், உல்லாசமான உள்ளம் உடையவன்.

திருவிடைக்கழி எனும் ஸ்தலத்தில் குராமர நிழலில் அமர்ந்து, குராமரங்கள் நிறைந்த தணிகையிலமர்ந்து மலைகள் தோறும் உலாவிய குலாவிய களித்த தோகை மயிலாம். அம்மயில் எது எனில்

முப்புரம் எரித்த சிவபெருமானால் 'குருமூர்த்தியே' என்று புகழ்ப் பெற்றவனும். வரங்களுக்கு இருப்பிடமானவனும் பழையோனும்,

கிளிபோலும் இந்திராணியால் வணங்கப் பட்டவனும், இந்திரனுக்குப் புகலிடமாயிருப்பவனும்,

வேடர் குலகுரியனும், போர் புரிவதையே விளையாடலாகக் கொண்டவனும், கிரவுஞ்சகிரியின் பகைவனும், சூரன் உடலைக் கிழித்தவனும் ஆகிய ஆறுமுகப் பெருமான் ஏறும் மயில் தான்.

15

சேவல் விருத்தம்

அருளியவர் : அருணகிரிநாதர்

அச்சப் படக் குரல் முழக்கிப் பகட்டி
 அலறிக் கொட்டமிட்டு அமரிடும்
 அற்பக் குறப்பலிகள் வெட்டுக்கள் பட்டுகடி
 அறுகுழைகளைக் கொத்தியே
 பிச்சச் சினத்து உதறி எட்டுத்திசைப் பலிகள்
 இட்டுக் கொதித்து விறலே
 பெற்றுச் சுடர்ச் சிறகு தட்டிக் குதித்தியல்
 பெறக் கொக்கரித்து வருமாம்
 பொய்ச் சித்திரப் பலவும் உட்கத் திரைச்சலதி
 பொற்றைக் கறுத்து அயில் விடும்
 புத்திப்ரியத்தன் வெகு வித்தைக் குணக்கடல்
 புகழ்ச் செட்டி சுப்ரமணியன்
 செச்சைப் புயத்தன் நவரத்தன் கரீடத்தன் மொழி
 தித்திக்கு முத்தமிழினைத்
 தெரியவரு பொதிகைமலை முனிவர்க்கு உரைத்தவன்
 சேவல் திருத்துவசமே.

கருத்துரை : பகைவர்கள் அஞ்சக் குரல் எழுப்பி வெருட்டிப் பெரும்
 கூச்சலிட்டு ஆர்ப்பாட்டத்துடன் போர் செய்யும்

அற்பமான குறவர் இடும் பலியில் வெட்டுண்டு. அவை கடித்த
 இலைகளைக் கொத்தியும்

பிய்த்து கோபத்துடன் எட்டுத் திசைகளிலும் பலியிடுவது போல உதறி ஒளி வீசும் தனது சிறகுகளை புடைத்தும், குதித்தும் கொக்கரித்து வரும், அது எது என்றால் அலைகடல் மீதும், கிரவுஞ்ச கிரிமீதும் வேலாயுதத்தை விடுத்த அறிவும் அன்பும் உடையவன்; சகல கலைகளிலும் குணத்திலும் கடல் போன்றவன், செட்டி சுப்ரமண்யன் எனும் பெயர் பூண்டவன்; வெட்சி அணிந்த தோளன்; நவரத்ன கிரீடம் தரித்தவன்; பொதிய மலை முனிக்குத் தமிழ் போதித்தவனாகிய முருகவேளின் அழகிய கொடியாக விளங்கும் சேவலே அது.

மகரசல நிதிகவற உரகபதி முடிபதற

மலைகள் கிடுகிடு எனவே

மகுட குட வட சிகரி முகடுபட படபட என

மதகரிகள் உயிர் சிதறவே

ககன முதல் அண்டங்கள் கண்டதுண்டப்படக்

கர்ச்சித்து இரைத்து அலரியே

காரை ஆழி நகரர் மாரைப் பிளந்து சிற

கைக் கொட்டி நின்று ஆடுமாம்

சுகவிமலை அமலைபரை இமயவரை தருகுமரி

துடிஇடை அனகை அசலையாள்

சுதன் முருகன் மதூரமொழி உழைவநிதை

இபவநிதை துணைவன் எனது இதய நிலையோன்

திசுட திசுட திதிசுட தசுட தித குடதிசுட

செக்கண செகக்கண எனத்

திரு நடனம் இடுமயிலில் வருகுமர குருபரன்

சேவல் திருத் துவசமே.

கருத்துரை : மகர மீன்கள் நிறைந்த கடல் சுவறவும், பாம்பாகிய ஆதி
சேடனது தலைகள் நடுங்கவும், மலைகள் கிடு கிடு என்று
அசையவும், சிகரங்கள் உடைய மேருமலையின் உச்சி பட பட பட
என்று கலக்க முறவும், மதயானைகளின் உயிர்கள் சிதறவும்
சுவர்க்கமாதிய அண்டங்கள் சின்னாபின்னமாக பேரிரைச்சலிட்டு
கடலால் சூழப்பட்ட இலங்கைத் தீவில் உள்ள அசுரர்களின்.
மார்பைப்பிளந்து தனது சிறகை அடித்து நின்று ஆடுமாம், அது எது
என்றால்

சுகசொருப விமலை, அமலை, பராசத்தி, இமவான் குமாரி, துடி
போன்ற இடை உடைய ஆதிதேசியின் குமாரன் வள்ளி தெய்வயானை
கணவன்.

திசுடதிசுட என்ற ஒலியுடன் அழகிய நடம் செய்யும் மயில் மீது
ஏறி வரும் முருகனின் அழகிய கொடியாக விளங்கும் சேவல்தான்
அது.

வீறான காரிகதி முன்னோடி பின்னோடி

வெங்கண் குறும்புகள் தரும்

வீடுபேய்களே கழுவன் கொலைசாவு கொள்ளிவாய்

வெம் பேய்களைத் துரத்திப்

பேறான 'சரவணபவா' என்னு மந்திரம்

பேசி உச்சாடனத்தால்

பிடர் பிடித்துக் கொத்தி நக நுதியினால் உறப்

பிய்ச்சுக் களித்து ஆடுமாம்

மாறாத முயலகன் வயிற்று வலி குன்மாம்

மகோதரம் பெருவியாதி

வாதபித்தம் சிலேற்பனம் சூட்டமுதலான

வல்ல பிணிகளை மாற்றியே

சீறாத ஓர் ஆறு திருமுக மலர்ந்து அடியர்

சித்தத் திருக்கும் முருகன்

சிலைகள் உருவிட அயிலைவிடு குமர குருபரன்

சேவல் திருத்துவசமே.

கருத்துரை : செல்லும் வழியில் அவர் முன் ஓடியும் பின் ஓடியும் குறும்பு புரிவனவும் கொடிய கண்களை உடையனவுமாகிய தனித்த பேய்களையும், கழுகுகளையும், கொடிய கொலை, சாவு முதலியவற்றிற்குக் காரணமான கொள்ளிவாய்ப் பேய்களையும் துரத்தி வரம் தரவல்ல 'சரவணபவ' என்ற மந்திரத்தை ஒதி அவற்றின் புறக்கழுத்தைப் பிடித்துக் கொத்தியும் நக நுனிகொண்டு கிழித்தும் மகிழ்ந்து ஆடும், அது எது என்றால்

நீங்காத முயலகன் என்ற வலிப்பு, வயிற்றுவலி, பெரு வயிறு தொழுநோய், வாதம், பித்தம், சிலேத்துமம் முதலான வலிய நோய்களைப் போக்கி

கோபமற்ற ஆறுதிருமுகங்களும் மலர்ந்து விளங்க அருளி அடியார்தம் உள்ளத்திலே வீற்றிருக்கும் முருகன் கொடியாக விளங்கும் சேவலே.

உருவாய் எவர்க்கும் நினைவரிதாய் அனைத்துலகும்

உளதாய் உயிர்க்கு உயிரதாய்

உணர்வாய் விரிப்பரிய உரைதேர் பரப்பிரம

ஒளியாய் அருட்பொருளதாய்

வரும் ஈசனை களபமுகன் ஆதரித்து திசையை

வலமாய் மதிக்க வருமுன்

வளர் முருகனைக் கொண்டு தரணி வலம் வந்தான் முன்

வைகும் மயிலைப் புகழுமாம்

குருமா மணித்திரள் கொழிக்கும் கடக்

குன்று தோறாடல் பழனம்

குலவு பழமுதிர்சோலை ஆவினன்குடி பரங்

குன்றிடம் திருவேரகம்

திரை ஆழி முத்தை தரங்கக்கை சிந்தித்து

எறித்திடும் செந்தில் நகர்வாழ்

திடமுடைய அடியார்தொழு பழையவன் குலவுற்ற

சேவல் திருத்துவசமே.

கருத்துரை : உருவுடையதாய் எவர்க்கும் நினைக்க அரியதாய், எல்லா உலகிலும் நிலைபெற்று இருப்பதாய், உயிர்க்கு உயிராய் நிற்பதாய்.

உணர்வாய், அறிவாய், விவரிக்க அரிய வேதங்கள் ஆராயும் பரப்பிரமம் ஒளியாய், அருள் பாலிக்கும் கடவுளாய், விளங்கிவரும் ஈசனை யானைமுகங் கொண்ட விநாயக மூர்த்தி வலம் வருமுன் முருகப் பெருமானைத் தன் முதுகின் மேல் கொண்டு பூமியை வலம் வந்த அந்த மயிலைப் புகழுமாம். அது எது என்றால்

மணிகளைக் கொழித்துக் கொண்டுவரும் அருவிகளையும், காடுகளையும் உடைய குன்றுகள் தோறும், வயல்கள் தோறும் விளங்குபவனும் சோலைமலை திரு ஆவினன்குடி, திருப்பரங்குன்றம் கவாமிமலை திருச்செந்தூர் ஆகிய ஸ்தலங்களில் வசிப்பவனும் திடமாக பக்தியுடைய அடியார் தொழும் பழம் பொருளும் ஆகிய முருக வேளிடத்தில் விளங்கும் அழகிய சேவல் தான் அது.

சங்கரர் போற்றிய சண்முகன்

ஆறாம் பகுதி

சண்முக புஜங்கம் மூலமும் கருத்துரையும்
மற்றும் 'சேய்த் தொண்டர் தொகை'மூலமும்
க ரு த் து ர ய ம்

சங்கரர் போற்றிய சண்முகன்

ஆதிசங்கரர் ஆயிரத்து இருநூறு ஆண்டுகள் முன்பு கேரள மாநிலத்தில் உள்ள காலடியில் தோன்றியவர். சங்கரர் இந்திய நாடு முழுவதும் சுற்றி அத்வைத வேதாந்தத்தை நிலை நாட்டியவர். இவருக்கு எதிரியான அபிநவகுப்தர் என்பவர் அபிசார ப்ரயோகம் செய்து சங்கரருக்குத் தொல்லை கொடுத்தார். அதனால் ஆசார்யர் அவர்களுக்குக் க்ஷயம் ஏற்பட்டது. அந்தத் தொல்லை தாங்கமுடியாது அவதியுற்றார் சங்கரர். கோகர்ணம் என்ற இடத்தில் இவ்விதம் அவர் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருந்தபோது சிவபெருமான் கனவில் தோன்றினார் ஐயந்திபுரம் எனும் திருச்செந்தூர் சென்று முருகனை வணங்கினால் இந்த நோய் நீங்கும் என்று அருளினார். மறு நாள் காலையில் சங்கரர் தமது யோக சித்தியால் திருச்செந்தூர் சென்றார்; முருகனை வணங்கினார். முருகனுடைய திருவடிகளை ஆதிசேஷன் பூஜை செய்து வருவது கண்டார். உடனே இந்தச் சண்முக புஜங்கத்தால் சண்முகனைத் துதித்தார்.

புஜங்கம் என்றால் பாம்பு என்ற பொருள். பாம்பு போல் நெளிந்து வளைந்து செல்லும் விருத்தமானதால் இந்தச் சுலோகங்களுக்கு புஜங்கம் என்ற பெயர்.

தினமும் பன்னீர் இலையில் விபூதியை வைத்துக்கொண்டு இந்த புஜங்கத்தைப் பாராயணம் செய்து உடம்பில் பூசிக் கொண்டால் எத்தகைய வியாதியும் நீங்கும்.

1

சண்முக புஜங்கம்

அருளியவர் : ஆதிசங்கரர்

ஸதா பால ரூபாபி விக்னாத்ரி ஹந்தர்

மஹா தந்திவக்த்ராபி பஞ்சாஸ்ய மான்ய

விந்ந்த்ராதிம் ருக்யா கணேசா பிதாமே

விதத்தாம் ச்ரியம் காபி கல்யாண மூர்த்தி.

கருத்துரை : எப்பொழுதும் குழந்தையாகவே இருந்தாலும்
விக்னங்களாகிய மலையைப் பொடியாக்கும் சக்தி உள்ளவராயும்,
யானை முகத்தை உடையவராயும், சிங்கங்களால் வணங்கத்
தக்கவராயும் பிறும்மா இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் தங்கள் விருப்பம்
ஈடேறுவதன் பொருட்டு தேடத்தக்கவராயும், கணேசன் எனும் பெயர்
கொண்டவராயும் இருக்கும் பெருமைமிக்க பரமமூர்த்தி எனக்கு
மங்களமுண்டாக அருள் புரியட்டும்.

ந ஜாநாமி சப்தம் ந ஜாநாமி சார்த்தம்

ந ஜாநாமி பத்யம் ந ஜாநாமி கத்யம்

சிதேகா ஷடாஸ்யா ஹ்ருதித்யோததே மே

முகாந் நிஸ்ரந்தே கிரச்சாபி சித்ரம்.

கருத்துரை : நான் சப்தத்தை அறிந்தவன் அல்லன்; பொருளையும்
அறிந்தவன் அல்லன்; நான்கு விதமான பதங்களுடன் கூடிய
கலோகத்தையும் அறிந்தவன் அல்லன்; பாடல்களை அறிந்தவனும்
அல்லன்; ஆனால் என் உள்ளத்தில் ஏதோ ஓர் ஒளி ஆறுமுகத்துடன்
பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதனால் என் நாவினின்றும்

ஆச்சரியத்தக்க முறையில் வார்த்தைகள் அருவிபோல் வெளி வருகின்றன.

மயூராதி ரூடம் மகா வாக்ய கூடம்
மனோஹாரி தேகம் மகச்சித்த கேஹம்
மஹாதேவ தேவம் மகாவேத பாவம்
மகாதேவ பாலம் பஜே லோக பாலம்.

கருத்துரை : மயில் வாகனத்தில் அமர்ந்திருப்பவரையும், வேத மகா வாக்யங்கள் நான்கிற்கும் பொருளானவரையும் காண்போர் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்ளும் அழகிய உருவ முடையவரையும், மகான்களது மனதையே வீடாக உடையவரையும் அந்தணர் போற்றற்குரியவரையும், வேதங்களின் பொருளாக விளங்குபவரையும், சிவபெருமானின் புதல்வரையும் இருக்கின்ற சுப்ரமண்யக் கடவுளை நான், வணங்குகின்றேன்.

யதா சந்நிதானம் கதா மாநவாமே
பவாம் போதி பாரம் கதாஸ்தே ததைவ
இதி வ்யஞ்ஜயந் சிந்து தீரேய ஆஸ்தே
தமீடே பவித்ரம் பராசக்தி புத்ரம்.

கருத்துரை : எப்பொழுது எந்த மனிதர்கள் எனது சந்நிதிக்கு வருகிறார்களோ அப்பொழுதே அந்த மனிதர்கள் சம்சரக் கடல் கடந்தவர்கள் ஆவார்கள் என்று சொல்வது போல் சமுத்திரக்கரையில் விளங்குகின்றவரும் தூய்மையானவரும், பராசக்தியின் புத்திரரும் ஆகிய சுப்ரமண்யக் கடவுளை நான் துதிக்கின்றேன்.

யாதப் தேஸ்தரங்கா ; லயம் யாந்தி துங்கா;
ததைவாபதஸ் ஸ்ந்நிதௌ ஸேவதாம் மே
இதீவோர்மி யங்க்தீர்ந்ருணாம் தர்சயந்தம்
ஸதா பாவயே ஹ்ருத்ஸரோஜே குஹம் தம்

கருத்துரை : கடல் அலைகள் எப்படி விழுந்து அழிகின்றனவோ அப்படியே என்னை தரிசனம் செய்கின்றவர்களின் சகல பாவங்களும் எனது சந்நிதியில் அழியும் என்று கூறி அலைகளது வரிசைகளைக் காண்பிப்பவர் போல விளங்குபவரும், உள்ளமாகிய குகையிலே வசிப்பவரும் ஆகிய சுப்ரமணியக் கடவுளை இதயத்தாமரையில் இருத்தித் துதிக்கின்றேன்.

கிரௌ மந்நிவாஸே நராயேதி ரூடா;

ததா பர்வதே ராஜதே தேதி ரூடா;

இதீவ ப்ருவந் கந்த சைலாதி ரூட;

ஸதே வோ முதேமே ஸதா ஷண்முகோஸ்து.

கருத்துரை : திருச்செந்தூரிலே கந்தமான மலையிலே முருகன் வசிக்கிறார். இந்த மலைமீது ஏறி அவரை எவன் வணங்குகிறானோ அவன் கைலாஸ மலைமீது ஏறி சிவபெருமானை வணங்கிய பலன் அடைகிறான் என்று சொல்பவர் போல விளங்குகிறார் கந்த சுவாமி அவர். எனது மனம் மகிழ்ச்சி பெறும்பொருட்டு அப்படியே இருக்கட்டும் என்று துதிக்கின்றேன்.

மஹாம் போதி தீரே மஹாபாய சோரே

முந்ந்த்ராநுகூலே ஸூகந்தாக்ய சைலே

குஹாயாம் வஸந்தம் ஸ்வபாஸா வஸந்தம்

ஐநார்திம் ஹரந்தம் ச்ரயாமோ குஹந்தம்.

கருத்துரை : மகோத்தி என்ற சமுத்திரக் கரையில் விளங்குவதாயும், பஞ்ச மகா பாதகங்களையும் நாசம் செய்கிறதாயும், மகரிஷிகள் தவம் செய்யத் தகுந்ததாயும், உள்ள சுகந்த மலையில் குகைக்குள் வாசம் செய்பவனாயும் தன்னுடைய ஜோதியாலே விளங்குகிறவனாயும், ஜீவன்களின் பீடை போக்குபவனாயும் உள்ள சுப்ரமணிய சுவாமியைத் துதிக்கின்றேன்.

லஸத் ஸ்வர்ண கேஹே ந்ருணாம் காமதோஹே
 ஸுமிஸ்தோம ஸஞ்சந்த மாணிக்ய மஞ்சே
 ஸமுத்யத் ஸஹஸ்ரார்க்க துல்ய ப்ரகாசம்
 ஸதா பாவயே கார்த்திகேயம் கரேசம்.

கருத்துரை : தங்க மயமான கர்ப்பக் கிருகத்திலே அன்பர் வேண்டும்
 வரங்களை வேண்டியபடி அருள்பவராயும், மணம் மிக்க மலர்களால்
 அலங்கரிக்கப்பட்ட கட்டிலில் ஆயிரம் சூர்யபிரகாசத்துடன் கூடிய ஒளி
 வீசுபவராயும் கார்த்திகைப் பெண்களின் பால் உண்டு தேவர்களின்
 ஈசுவரராகவுமிருக்கும் சுப்ரமணியரை நான் துதிக்கிறேன்.

ரணத்தம் ஸகே மஞ்சளே அத்யந்த சோணே
 மனோஹாரி லாவண்ய பீயூஷ பூர்ணே
 மந: ஷட்பதோ மே பவக்லேச தப்த :
 ஸதா மோததாம் ஸகந்த தே பாத பத்மே.

கருத்துரை : அன்னங்கள் நிறைந்து, செந்நிறமுள்ளதாய்
 உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்ளும் அழகுடையதாய், விளங்கும்
 உனது திருவடித் தாமரைகளில் சம்சாரம் எனும் வேதனையால்
 தவிக்கும் எனது மனம் எனும் வண்டு எப்போதும் மொய்ப்பதால்
 மகிழ்வடைக.

சுவர்ணாதி பதிவ்யாம் பனரர் பாஸமா நாம்
 க்வணத் கிங்கிணீ மேகலா சோபமா நாம்
 லஸத் தேம பட்டேந வித்யோதமா நாம்
 கடிம் பாவயே ஸ்கந்த தே தீப்யமா நாம்.

கருத்துரை : கந்த சுவாமியே! பொன்மயமான ஆடைகளால்
 அலங்கரிக்கப் பட்டதாயும், சப்திக்கும் சலங்கைகள் கொண்டதாயும்
 உள்ள உனது இடுப்பை நான் தியானம் செய்கிறேன். (பகவானுடைய

இடுப்பானது தன்னை உபாசிக்கின்றவர்களுக்கு சகலமும் அளிக்க வல்லது என்பது கருத்து)

புலிந்தேச கன்யா கநா போக துங்க
ஸ்தனாலிங்க நாஸாக்த காச்மீர ராகம்
நமஸ்யாம் ஹம் தாரகாரே தவோர:
ஸ்வபக்தாவநே ஸர்வதா ஸாநு ராகம்.

கருத்துரை : தாரகாகரனை வதைத்த குமரா! வேடுவர்குலப் பெண்ணான வள்ளியை மார்புடன் அணைத்துக் கொண்டதால் அவள் மார்பை அலங்கரித்த குங்குமம் உன்மார்பில் பட்டு உன் மார்பும் சிவப்பாகக் காட்சிதருகிறது. அன்பர்களைக் காக்க நீ உன் உள்ளத்தில் கொண்டுள்ள ஆவலையே அது வெளிப்படையாகக் காட்டுகிறது. அத்தகைய மார்பை நான் வணங்குகிறேன்.

விதௌ க்லுப்த தண்டாந் ஸ்வலீலாத்ரு தாண்டாந்
நிரஸ்தேப சுண்டாந் த்விஷத் கால தண்டாந்
ஹதேந்தரா ரிஷண்டாந் ஜகத்ராண செளண்டாந்
ஸதா தே ப்ரச ண்டாந் ச்ரயே பாஹிதண்டாந்.

கருத்துரை : ஆறுமுகப் பெருமானே! பிரும்மாவுக்கு தண்டனை கொடுத்ததாயும், யானையின் தும்பிக்கையைப் பிடித்து அதன் திமிரை அடக்கினதாயும், குரபத்மன் முதலிய அகரர்களைக் கொன்றதாயும் சத்ருக்களுக்குப் பயம் கொடுப்பதாயும், உள்ள உனது பன்னிரு கரங்களையும் நான் வணங்குகிறேன்.

ஸதா சாரதா ; ஷண்மருங்காங் காயதிஸ்யு :
ஸமுத்யந்த ஏவ ஸ்திதாச்சேத் ஸமந்தாத்
ஸதா பூர்ண பிம்பா : கலங்கைச்ச ஹிநா :
ததா த்வந்முகா நாம் ப்ருவே ஸ்கந்த ஸாம்யம்.

கருத்துரை : கந்தப் பெருமானே! கஸ்தூரி திலகத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட போது உனது ஆறு முகங்களையும் களங்கம் கொண்ட சந்திரனுக்கு ஒப்பிடலாம் என்றாலோ - சந்திரன் ஒன்று தானே இருக்கிறது! ஆறு இல்லையே! கஸ்தூரி திலகம் இடப்படாத போது உனது ஆறு முகங்களையும் சந்திரனுக்கு ஒப்பிடலாம் என்றாலோ ஆறு சந்திரனும் இல்லை. களங்கமில்லாத சந்திரனும் இல்லை. எனவே உனது திருமுகங்களுக்கு எதை ஒப்புமை சொல்வேன்!

ஸ்புரந் மந்தஹாஸை : ஸஹம்ஸாநி சஞ்சதி
கடாக்ஷர வலீப்ருங்க ஸம்தோஜ் வலாநி
ஸுதாஸ்யந்தி பிம்பரதராணி சஸூநோ
தவாலோகயே ஷண்முகாம் போருஹானி.

கருத்துரை : சிவகுமாரனே! உன் முகத்தில் தோன்றும் புன்முறுவலைத் தாமரையில் உலவும் அன்னத்திற்கு ஒப்பிடலாம். கடைக் கண் பார்வையோ அத் தாமரையில் மொய்க்கும் வண்டு எனலாம். உன் அதரங்கள் அமுதம் பொழிவன. ஆகவே உனது ஆறு முகங்களும் ஆறு தாமரை மலர்களே.

விசாலேஷு கர்ணாந்த தீர்கேஷு அஜஸ்ரம்
தயாஸ்யந்திஷு த்வாதசஸு ஈக்ஷணேஷு
மயிஈஷத் கடாக்ஷ : ஸக்ருத் பாதிச்சேத்
பவேத்தே தயாசீல கா நாம ஹாநி.

கருத்துரை : கருணாமூர்த்தியே! அகன்று காதுவரை நீண்டுள்ளதாயும், கருணை பொழிவதாயும் உள்ள உனது பன்னிரண்டு கண்களிலிருந்து ஒரு கடை நோக்கு என்மீது ஒருமுறை விழுந்தால் அதனால் உனக்கு என்ன குறைந்து போகும்?

ஸுதாங் கோத்பவோ மேஸி ஜீவேதி ஷட்தா
 ஜபந் மந்த்ர மீச : முதா ஜிக்ரதே யாந்
 ஜகத்பார ப்ருத்ப்யோ ஜகந்நாத தேப்ய :
 கிரீடோஜ்வலேப்யோ நமோ மஸ்தகேப்ய :

கருத்துரை : ஏ! ஜகந்நாதா! உனது தந்தையாகிய சிவபெருமான்
 “எனது சரீரத்திலிருந்து தோன்றியவனே” என்று கூறி எந்த ஆறு
 தலைகளை மகிழ்ச்சியுடன் உச்சி முகர்ந்து பார்க்கிறாரோ அந்த ஆறு
 சிரங்களுக்கும் வணக்கம்.

ஸ்புரத் ரத்ன கேயூர ஹாராபிராம
 சலத்குண்டல சரீலஸ் கண்ட பாக :
 கடெள பீதவாஸா : சாரு சக்தி :
 புரஸ்தான் மமாஸ்தாம் புராரேஸ்தநூஜ :

கருத்துரை : ஒளிவீசும் ரத்ன மாலைகளுடன் விளங்குபவரும்
 காதணி குண்டலங்கள் அசைவதால் ஒளிவீசும் கன்னங்களை
 உடையவரும், இடுப்பில் பீதாம்பரம் தரித்தவரும், கையில் அழகிய
 சக்தி ஆயுதம் தாங்கியவரும், சிவபெருமானின் குமாரனுமாகிய
 முருகன் என் எதிரில் எப்போதும் விளங்குவாராக.

குமரேச ஸூநோ குஹ ஸ்கந்த ஸேநா
 பதே சக்திபாணே மயூராதிரூட
 புலிந்தாத் மஜா காந்த பக்தார்த்தி ஹாரிந்
 ப்ரபோ தாரகாரே ஸதா ரக்ஷமாம் த்வம்.

கருத்துரை : குமார! ஜகத்துக்கெல்லாம் தலைவனான சிவபெருமான்
 மைந்த! குகன் என்ற பெயர் கொண்டவனே! அன்பருக்கு வீடு
 அளிக்கவல்ல பெருமானே! தேவ சேனாதிபதியே! பராசக்தி
 ஸ்வரூபமாகிய வேலைக் கையில் ஏந்திய வீரனே! வேடர்

குலத்தவனான புலிந்தன் புதல்வியான வள்ளியின் கணவ!
பக்தனின் துன்பம் துடைக்கும் உபகாரியே! தாரகனை
வதைத்தவனே! என்னை எப்போதும் காத்திடுவாயாக.

ப்ரசாந்தேத்தியே நஷ்ட ஸம்க்யே விசேஷ்டே
கபோத்காரி வக்த்ரே பயோத் கம்பி காத்த்ரே
ப்ரயானோந் முகே மய்ய நாதே தாதா நம்
த்ருதம் மே தயானோ பவாக்ரே குஹத்வம்.

கருத்துரை : குககவாமியே! கிருபா நிதியே! எனது இந்திரியங்கள்
செயலற்று, நினைப்பற்று, கை கால் அசைவற்று, கபம் கக்குபவனாய்,
யம பயத்தால் நடுங்கும் உடல் கொண்டவனாய் பரலோகம் செல்லும்
நிலையில் நான் இருக்கும் போது விரைவில் வந்து என்முன்
தோன்றிக் காத்திடுவாய்.

க்ருதாந்தஸ்ய தூதேஷு சண்டேஷு கோபா!
தஹச் சிந்தி பிந்தி இதிமாம் தர்ஜயத்ஸு
மயூரம் ஸமாருஹ்ய மா பைரிதி த்வம்
புர : சக்தி பாணிர் மமாயாஹி சீக்ரம்.

கருத்துரை : சுவாமி! கோபங் கொண்ட யமதூதர்கள் 'பொசக்கு;
வெட்டு; பிள' என்று அடட்டி என்னைத் துன்புறுத்தும் போது,
சக்தியாகிய வேலாயுதத்துடன் மயில் மீது ஏறி அஞ்சேல் என்று
அபயம் அளித்து விரைவாக வந்தருள வேண்டும்.

ப்ராணம்யா ஸக்ருத் பாதயோஸ்தே பதித்வா
ப்ரஸாத்ய ப்ரபோ ப்ரார்த்தயே நேகவாரம்
ந வக்தும் சூமோஹம் ததாநம் க்ருபாப்தே
ந கார்யாந்த காலே ம நகப்யு பேசுஷா.

கருத்துரை : பிரபோ! குமார சுவாமியே! உனது சரணங்களில் விழுந்து அடிக்கடி வணங்கியும், உன்னை மகிழ்வித்தும் வந்தபோதிலும் எனது இறுதிக் காலத்தில் பேச சக்தியற்றவனாகி விடுவேன். அப்போது அலட்சியம் செய்யாமல் அருள் புரிய வேண்டுகிறேன்.

ஸஹஸ்ராண்ட போக்தா த்வயா சூரநாமா

ஹதஸ்தாரக : ஸிம்ஹ வக்தர்ச்ச தைத்ய :

மமாந்தர் ஹ்ருதிஸ்தம் மந : க்லேச மேகம்

ந ஹம்ஸி ப்ரபோ கிம் கரோமி க்வ யாமி.

கருத்துரை : இந்த உலகத்தை ஆயிரம் அண்டங்களாகச் செய்து ஆண்டு வந்த சூரன் உன்னால் அழிக்கப்பட்டான்; அப்படியே தாரகாசுரன் சிம்ம வக்தரன் முதலியோரும் கொல்லப்பட்டனர். எனது இதய ஆகாசத்தில் இருக்கும் கிலேசம் என்ற ஒன்றை மாத்திரம் கொல்லாமல் இருக்கிறாயே! நான் என்ன செய்வேன்! எங்கு போவேன்!

அஹம் ஸர்வதா து: க பார வஸந்தோ

பவாந் தீநபந்து த்வதன்யம் நயாசே

பவத் பக்தி ரோதம் ஸதாக்ஷப்த பாதம்

மமாதிம் த்ருதம் நாசயோ மாஸுத த்வம்.

கருத்துரை : பார்வதியின் மைந்தனே! நான் எப்போதும் துக்கம் தாங்க முடியாதவனாயிருக்கிறேன். நீயோ என் போன்ற தீனர்களைக் காக்கும் அன்பன். உன்னைத் தவிர வேறு ஒரு தெய்வத்திடம் நான் யாசிக்கமாட்டேன். எனக்குத் துன்பம் தருவதாயும், உன் மீது பக்தி கொள்ளாது தடுப்பதாயும் உள்ள எனது மன நோயை விரைவில் போக்குவாய்.

அபஸ்மார குஷ்ட சூயாரச் : ப்ரமேஹ
 ஜ்வரோந் மாத குல்மாதி ரோகா மஹாந்த;
 பிசாசாச்ச ஸர்வே பவத் பத்ர பூதியும்
 விலோக்ய சூணாத் தாரகாரே த்ரவந்தே.

கருத்துரை : தாரகனை வதைத்த முருகா! மிகவும் கொடிய குஷ்ட ரோகம், வலிப்பு, சூயம், சுரம், பைத்தியம், வயிற்றுவலி முதலிய வியாதிகளும் பூதபிரேத பிரம்ம ராசூசுகளும், பன்னீர் இலையில் விளங்கும் உன்விபூதியைக் கண்ட உடனே. கணத்தில் ஓடி மறைகின்றன.

த்ருசி ஸ்கந்த மூர்த்தி : ச்ருதௌ ஸ்கந்த கீர்த்தி :
 முகே மே பவித்ரம் ஸதா தச்சரித்ரம்
 கரே தஸ்ய க்ருதம் வயுஸ்தஸ்ய ப்ருத்யம்
 குஹேஸந்துல்நா : மமாசேஷ பாவா.

கருத்துரை : கண்களால் உன்னைக் காணவும், காதுகளால் உன்புகழ் கேட்கவும், நாவினால் உன்புகழை மற்றையோருக்குச் சொல்லவும், கைகளால் உன் திருவடிகளுக்கு அர்ச்சனை செய்வதுமாக எனது எல்லா அவயங்களும் உன்னிடம் லயிப்பவையாக இருக்கட்டும்.

முநீநாமுதாஹோ ந்ருணாம் பக்திபாஜா
 மபீஷ்டப்ரதா ஸந்தி ஸர்வத்ர தேவா :
 ந்ருணாமந்த்ய ஜாநாமபி ஸ்வார்த்தாநே
 குஹாத் தேவமந்யம நஜாநே நஜாநே.

கருத்துரை : எல்லா உலகங்களிலும், தேவர்கள், முனிவர்கள், பக்தர்கள் இவர்களுக்குத்தான் அவரவர்களுடைய விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்கிற தெய்வங்கள் உண்டு. ஆனால் கீழ் குலத்தில் பிறந்தவனுக்கும் கூட அருள்புரிவதில் சுப்பிரமணிய சுவாமியை விட வேறு தெய்வம் எதையும் நான் அறியேன் ; அறியேன்.

களத்ரம் ஸீதா பந்துவர்க: பகர்வா
 நரோவாத நாரீக்ருஹேயே மதீயா
 யஜந்தோ நமந்த: ஸ்துவந்தோ பவந்தம்
 ஸமரந்தச்ச தேஸந்து ஸர்வே குமார

கருத்துரை : குமாரக் கடவுளே! எனது மனைவியோ, பிள்ளையோ, உறவினர்களோ, பசுக்களோ, மற்ற எந்த மனிதனோ, எந்த பெண்மணியோ, என்னைச் சேர்ந்தவர்களோ, ஆகிய எல்லாரும் உன்னை பூஜிக்கின்றவர்களாகுக ; வணங்குகிறவர்களாகுக ; துதிப்பவராகுக ; நினைப்பவர் ஆகுக.

ம்ருகா பக்ஷினோ தம் சகாயேச துஷ்டா
 ஸ்ததா வ்யாதயோ பாதகா யே மதங்கே
 பவச் சக்தி தீக்ஷணாக்ரபிந்நா ஸுதூரே
 விநச்யந்து தே சூர்ணித க்ரௌஞ்ச சைல

கருத்துரை : உன்னிடம் பயந்து மலைபோல் உருக்கொண்டு வந்த கிரௌஞ்சா சுரனைக் கொன்ற சண்முகா! பிராணிகளாலோ கொடிய வியாதியாலோ எனது உடலுக்கு ஊறு நேருமாயின் உன் கையிலுள்ள வேலாயுதமானது அந்தப் பிராணியையும் வியாதியையும் தாக்கித் தூக்கி எறிந்து நாசம் செய்யட்டும்.

ஐநிதீர் பிதாச ஸ்வபுரா பராதம்
 ஸஹேதே நகிம் தேவஸேநாதி நாத :
 அஹம் சாதிபாலோ பவாந் லோக நாத:
 க்ஷமஸ்வாபராதம் ஸமஸ்தம் மஹேச

கருத்துரை : தேவசேனாபதியே! சிறுகுழந்தை நான். தாங்களோ எல்லா உலகங்களுக்கும் தகப்பன். பிள்ளைகள் செய்யும் தவறுகளைப் பெற்றோர் பொறுத்துக் கொள்வதுபோல எனது தவறுகளைப் பொறுத்தருள வேண்டுகிறேன்.

நம: கேகிநே சக்தயே சாபி துப்யம்

நமச்சாக துப்யம் நம: குக்குடாய

நம : ஸிந்தவே ஸிந்து தேசாய துப்யம்

புந : ஸ்கந்த மூர்த்தே நமஸ்தே நமோஸ்து

கருத்துரை : வேதஸ்வரூபமான மயிலுக்கு வணக்கம்; மோக்ஷஸாதனமும் பிரம்மா வித்யா ரூபினியுமாகிய பராசக்தியாகிய வேலுக்கு வணக்கம். மாயாதத்வரூபமான ஆட்டுக்கடாவுக்கு வணக்கம்; அகங்காரதத்வ மாகிய கோழிக்கு வணக்கம் ஆனந்த ரூபமான சமுத்திரத்துக்கு வணக்கம்; முக்திநகரி எனும் திருச்செந்தூருக்கு வணக்கம்; கந்தக்கடவுளே! மீண்டும் மீண்டும் உன்னை வணங்குகிறேன். அவை உன்னை அடைவனவாக.

ஐயானந்த பூமன் ஐயாபாரதாமன்

ஐயாமோக கிர்த்தே ஐயானந்தமூர்த்தே

ஐயானந்த ஸிந்தோ ஐயாசேஷ பந்தோ

ஐயத்வம் ஸதா முத்திதானேசஸூநே.

கருத்துரை : ஆனந்தமே உருவான முருகா! உனது அருளைப் பிரகாசமாக்கு. எல்லையற்ற பரஞ்சோதியே உருவான முருகா! உனது அருளைப் பிரகாசமாக்கு. உனது பெருமையை வெளிப்படுத்து. ஆனந்தக் கடலே! உனது சக்தியை வெளிப்படுத்து. எல்லா உயிர்களுக்கும் பந்துவே! உனது திறமை முழுவதையும் பிரகாசமாக்கு. சிவகுமாரா! முக்திப் பேறு தரும் முதல்வா! உனது திறமை முழுவதையும் என் மீது உபயோகித்து என்னைப் பிரகாசமாக்கி அருள்வாய்.

புஜங்காக்ய விருத்தேன க்ஷுப்தம் ஸ்வதம்

படேத் பக்தியுக்தோ குஹம் ஸம்ப்ரணம்ய

ஸபுத்ரான் களத்ரம் தனம் தீர்கமாயுர்

லபேத் ஸ்கந்த ஸாயுஜ்ய மந்தே நர:ஸ:

கருத்துரை : சுப்ரமண்ய புஜங்கம் என்ற இந்த ஸ்தோத்திரத்தை தினமும் எவன் பக்தியுடன் படிக்கிறானோ அவன், மனைவி, மக்கள், செல்வம், பெற்று முடிவில் முருகன் அருளும் முத்திப் பேறும் பெறுவான்.

2

சேய்த் தொண்டர் தொகை

அருளியவர்: வரகவி தேனூர் சொக்கலிங்கம் பிள்ளை

சேய்த் தொண்டர் தொகை என்பது முருகன் அடியார்களைப் பற்றி விவரிப்பது ; வணக்கம் தெரிவிப்பது, முருகன் அடியார் பலருக்கு இதிலே வணக்கம் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

செந்தில் வாழ் அந்தணர்தம்
அடியார்க்கும் அடியேன்
செங்கல்வ கிரிஞான சத்திதரன் பால்

பைந்தமிழ் தேர்ந்து அருள் முநிவர்
அடியார்க்கும் அடியேன்
பகர்உடுப்பூர் நாகனார் அடியார்க்கும் அடியேன்

அந்தமில் சீர் நக்கீரர் அடியார்க்கும் அடியேன்
அருளால் நல்லியக் கோடர்
அடியார்க்கும் அடியேன்

எந்தமிழ் மூதாட்டியார் அடியார்க்கும் அடியேன்
எம்மான், எந்திருத்தணிகை
அம்மானுக்காளே.

கருத்துரை : திருச்செந்தூர் வாழ் திரிகதந்திரர்களாகிய அந்தணர்களுக்கு அடியார்க்கும் அடியேன்; திருத்தணி முருகன் பால் தமிழ்மொழியை அறிந்து உணர்ந்த அகத்திய முனிவர் தம் அடியார்க்கும் அடியேன். கண்ணப்ப நாயனாரின் தந்தையும் முருக பக்தருமான உடுப்பூர் நாகனாருடைய அடியார்க்கும் அடியேன். நக்கீரர் தம் அடியார்க்கும் அடியேன்; நல்லியக் கோடர் தம் அடியார்க்கும் அடியேன். ஒளவைப்பாட்டியின் அடியார்க்கும் அடியேன்.

கம்பை சூழ் காஞ்சி நகர்
மாதவத்தின் பயனாய்க்
கந்தவேள் திருச்சரிதம் கடல் உலகுக்கு அளித்த

நம்பெருமான் கச்சியப்பர்
அடியார்க்கும் அடியேன்
நலந்திகழும் முருகம்மை அடியார்க்கும் அடியேன்

இம்பரெலாம் பரவுறு பொய்யா
மொழியார்க்கும் அடியேன்
இளந்தமிழின் செழுங் கொண்டல் என உலகம் பரவும்

எம் பெருமான் அருணகிரி
நாதார்க்கும் அடியேன்
எம்மான் எந்திருத்தணிகை அம்மானுக்காளே.

கருத்துரை : கந்த புராணத்தை அருளிய கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார்
தம் அடியார்க்கும் அடியேன் ; முருகம்மை தம் அடியார்க்கு அடியேன்;
பொய்யாமொழிப் புலவருக்கு அடியேன் ; அருணகிரிநாதருக்கு
அடியேன்.

குமர குருபர அடிகள்
அடியார்க்கும் அடியேன்
கோதில் சிவப்பிரகாசர் அடியார்க்கும் அடியேன்

திமிரமல இருள் அகற்றம்
சிவஞானி தருமைத்
திருஞான சம்பந்த தேசிகார்க்கும் அடியேன்

அமுதகவி சம்பந்த
சரணர் வரகவி என்று அறை
மார்க்க சகாயர் குண சீலார்க்கும் அடியேன்

எமது சிதம்பர தேவர்

அடியார்க்கும் அடியேன்

எம்மான் எந்திருத்தணிகை அம்மானுக்காளே

கருத்துரை : குமரகுருபர சுவாமிகளுக்கு அடியார்க்கும் அடியேன் ; சிவப்பிரகாச சுவாமிகளுக்கு அடியார்க்கும் அடியேன் ; திருஞான சம்பந்த தேசிகருக்கு அடியார்க்கும் அடியேன் ; சம்பந்த சரணாலய சுவாமிகளுக்கும் அடியேன் ; வரகவி மார்க்கசகாய தேவருக்கும் குணசீலருக்கும் அடியேன் ; திருப்போரூர் சிதம்பர சுவாமிகளுக்கு அடியார்க்கும் அடியேன்.

வென்றிமாலைக் கவிஞர்

அடியார்க்கும் அடியேன்

வியன்பகழிக் கூத்தர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்

துன்று புகழ் செங்கோட்டைக்

கவிராயர்க்கு அடியேன்

துகளறு சீர்க்கச்சியப் முனிவரர்க்கும் அடியேன்

நன்று திகழ் மாதவ சுப்பிர மணியர்க்கு அடியேன்

நவைஇல் சிதம்பர முனிவர்

அடியார்க்கும் அடியேன்

என்றும் எமது உளம் குடிகொள்

கந்தப்பர்க்கு அடியேன்

எம்மான் எந்திருத்தணிகை அம்மானுக்காளே.

கருத்துரை : வென்றிமாலைக் கவிராயருடைய அடியார்க்கும் அடியேன்; பகழிக்கூத்தர் தம் அடியார்க்கும் அடியேன்; செங்கோட்டை கவிராஜ பண்டாரத்தையாவுக்கு அடியேன். கவிசாம்ராட் கச்சியப் முனிவர்க்கு அடியேன்; தொட்டிக் கலைச் சுப்பிரமணியர்க்கும் அடியேன் ; சேஷத்திரக் கோவைப் பிள்ளைத் தமிழ் பாடிய காஞ்சிபுரம் சிதம்பர முனிவர்க்கும் அடியேன். திருத்தணிகைக் கந்தப்ப தேசிகருக்கும் அடியேன்.

கந்தன் திருக்கோலங்கள்

ஏழாம் பகுதி

அறுபடை வீடுகள். முருகன் திருக்கோலங்கள்.
முருகன் கோயில் கொண்ட இடங்கள்

நெடுமலை அருங்கோயில் நெடுமலை

நெடுமலை

நெடுமலை அருங்கோயில் நெடுமலை
நெடுமலை அருங்கோயில் நெடுமலை

1

ஆறுபடை வீடுகள்

ஆறு படை வீடுகள் என்பன திருப்பரங்குன்றம், திருச்செந்தில், திரு ஆவினன்குடி, பழமுதிர்சோலை, திரு ஏரகம், குன்றுதோறாடல் முதலியன ஆகும். இவை முருகப் பெருமானுக்கு உரிய சிறப்பு ஸ்தலங்கள் ஆகும் என்பது வழக்கு.

படைவீடு என்பது என்ன? சேனாதிபதி தன் படைகளுடன் தங்கி இருக்கும் இடத்திற்குப் படை வீடு என்று பெயர். படைகள் தங்கும் வீடு படைவீடு எனப்பெயர் பெற்றது.

வீடாவது யாது? விடுபடுவது வீடு. ஆன்மாக்கள் மும்மலக்கட்டிலிருந்து விடுபடும் இடம் வீடு. இந்த வீடு தருவன் முருகன். வீடு பேற்றுக்குத் தடையாக இருப்பவர் எவர்? ஆறு வகைப் பகைவர். காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம் மாற்சரியம் எனும் இந்த ஆறு பகைவர்களே வீடு பேற்றின் பகைவர்கள். அப்பகைவர்களை அழிக்கும் ஞான வீரனே முருகன். அவ்வீரன் தங்கி இருக்கும் வீடு படை வீடு எனப் பெயர் பெற்றது.

முருகன் தேவர்களை எல்லாம் தனக்குச் சேனையாக உடைய தேவ சேனாபதி. அவர் தங்கியிருக்கின்ற படை வீடுகளில் மிக மிக முக்கியமானவை ஆறு. இந்த ஆறு வீடுகளையும் சென்ற தரிசித்து அறுமுகப் பெருமானின் ஆறு எழுத்தை ஒதும் அடியாரது அகக்கோவிலில் முருகன் எப்போதும் வீற்றிருப்பான்.

ஆறு திருப்பதி கண்டு ஆறு எழுத்தும் அன்பினுடன்
கூறும் அவர் சிந்தை குடிகொண்டோன்

என்பது கந்தர் கலிவெண்பா.

நமது உடம்பிலே அமைந்துள்ள ஆதாரங்கள் ஆறு. அவை, மூலாதாரம், சுவாதிஷ்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆக்ஞை எனப்படுவன.

இந்த ஆறு ஆதாரங்களிலும் முருகன் வீற்றிருக்கிறான் என்பது யோக வழக்கு. யோகிகள் இந்த ஆறு ஆதாரங்களிலும் முருகப்பெருமானை வழிபடுவார்கள்.

ஆறுபடை வீடுகளையும் இந்த ஆறு ஆதாரங்களாகக் கொள்ளலாம்.

மூலாதாரம் - திருப்பரங்குன்றம். சுவாதிஷ்டானம் - திருச்செந்தூர். மணிபூரகம் - திருஆவினன்குடி. அநாகதம் - திரு ஏரகம். விசுத்தி - குன்று தோறாடல். ஆக்ஞை - பழமுதிர்சோலை.

அகக்கண்களால் முருகப்பெருமானை ஆறு ஆதாரங்களிலும் காண்பதற்கு அடையாளமாகவே மேற்குறித்த ஆறுபடை வீடுகளில் அன்பர்கள் தரிசித்து உய்யும் வகையில் முருகன் எழுந்தருளியிருக்கிறான்.

முருகப்பெருமான் தெய்வயானையை மணந்து உல்லாசமாக வீற்றிருக்கும் ஸ்தலம் திருப்பரங்குன்றம்.

கவலையாகிய அலைமோதி கவலை தேய்ந்து போகும் இடம் திருச்சீர் அலைவாய் எனும் திருச்செந்தூர்.

முருகன் ஞானபண்டிதனாக - தண்டாயுதபாணியாக காட்சி தரும் யோகஸ்தலம் திரு ஆவினன்குடி எனும் பழநி.

தந்தைக்கு இதமாகப் பிரணவப் பொருள் உபதேசித்த இடம் திருஏரகம் எனும் சுவாமிமலை.

குறிஞ்சி நிலமாகிய குன்றுகளில் மகிழ்ந்து விளையாடும் ஸ்தலம் குன்று தோறாடல் எனும் திருத்தணி.

பொழுதுபோக்காக ஞானப்பழம் உதிர்க்கின்ற ஆனந்தச் சோலை பழமுதிர் சோலை.

இவ்விதம் ஆறுபடை வீடுகளும் விளங்குகின்றன.

1. திருப்பரங்குன்றம்

மதுரைக்கு ஐந்து மைல் தூரத்தில் உள்ளது திருப்பரங்குன்றம்.

பரங்குன்று என்று இதற்குப்பெயர் வருவானேன்? இம்மலை சிவலிங்க வடிவில் காட்சியளிப்பதால் பரங்குன்று என்று வழங்கப்படுகிறது.

இது மேருமலையின் சிகரங்களில் ஒன்று எனவும், ஆதிசேடனும் வாயுவும் தங்களில் யார் பலவான் என்று போட்டி போட்டபோது வாயுதேவன் 'ஸத்யம்' என்ற மேருவின் சிகரத்தைப் பிடுங்கி எறிந்தான் என்றும் அதுவே பரங்கிரி ஆயிற்று என்றும் கூறுவர்.

இதனை,

வாயு மிக வெகுண்டு புய வலியினாலே
விஞ்சி யகத்திய சிமையம் பறித்து வீச
மேதினி செய் தவப் பயனால் விளரிபாடிக்
கொஞ்சி அளி முரன்ற எழில் பாண்டி நாட்டில்
குலவி விழுந்தது நிலைமை கொண்டது அம்மா

என்று கூறுகிறது திருப்பரங்கிரிப் புராணம்.

கயிலாயத்தில் சிவபெருமான் உமாதேவிக்குப் பிரணவப் பொருளை உபதேசிக்கையில், தன் தாய் மடியில் அமர்ந்திருந்த பாலமுருகன் அதைக் கேட்டு அறிந்து கொண்டார். புனிதமான மந்திரப் பொருளைக் குருமூலமாகவே அறிய வேண்டும். மறைமுகமாக அறிதல் பாவம் என்று சாத்திரம் கூறும். எனவே

அதற்குப் பரிகாரம் தேடவேண்டி முருகன் திருப்பரங்குன்றத்தில் தவம் செய்யலானார். சிவபெருமானும், பார்வதியும் காட்சி தந்தனர் ; பரங்கிரிநாதர், ஆவுடைய நாயகி எனப் பெயரும் பெற்றனர். அவ்விருவர் கோவிலும் தற்போது மீனாட்சி சுந்தரர் ஆலயம் என வழங்கப்படுகிறது. இவ்வாலய தரிசனம் செய்த பிறகே முருகனை தரிசிக்கவேண்டும் என்பது மரபு.

முருகக் கடவுளுக்குச் சிவபெருமான் காட்சி தந்த நாள் தைப்பூசத் திருநாள். இந்நாள், திருப்பரங்குன்றத்தில் பத்து நாள் விழாவாகக் கொண்டாடப்படுகிறது.

சூரசம்ஹாரம் முடிந்த பிறகு, இந்திரன் தன் புதல்வியாகிய தேவசேனையை முருகனுக்கு மணம் செய்து கொடுத்த ஸ்தலம் இது என்பர். அந்நாள் பங்குனி உத்திர நன்னாள். இந்நாளில் இங்கே பிரம்மோற்சவம் கொண்டாடப்படுகிறது.

இந்த ஸ்தலத்திற்கு பராசர சேஷத்திரம் என்ற பெயரும் உண்டு. பராசரர் என்ற முனிவருக்குப் புதல்வர் அறுவர், தப்தர், அனந்தர், நந்தி, சதுர்முகர், சக்ரபாணி, மாலி என்னும் பெயர் கொண்டவர்கள். அவர்கள் நெறி தவறி நடந்தமையால் மீன் உருப் பெறுமாறு சாபம் அளித்தார் பராசரர்.

அறுவரும் மீனாகி சரணவப் பொய்கையில் இருந்தனர். குமரப்பெருமான் பராசக்தியின் பாலை அருந்தியபோது சிதறிய பாலை உண்டு இந்த அறுவரும் சாபம் நீங்கினர். அவர்கள் திருப்பரங்குன்றிலே தவம் செய்து முருகப் பெருமானால் அருளப்பெற்றனர். பராசரமுனிவர் தம் புதல்வர்களுக்கு முருகன் அருள் புரிந்த இடம் ஆதலின் பராசரசேஷத்திரம் எனும் பெயர் பெற்றது.

இங்கே முருகப் பெருமான் திருமணக் கோலத்துடன் விளங்குகிறார்.

குன்றின் வட பாகத்திலே முருகப் பெருமானது ஆலயம் உளது. கோபுர வாசலுக்கு முன்னால் உள்ள ஆஸ்தான மண்டபம் சுந்தர பாண்டியன் மண்டபம் என்ற அழைக்கப்படுகிறது. இம் மண்டபம் மிகப் பெரியது. சுமார் அறுபதுக்கு மேற்பட்ட தூண்கள் கொண்டது. தூண்களில் நுண்வேலைப்பாடு கொண்ட சிற்பங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் சிவபெருமானின் திரிபுர தகனம், நர்த்தன விநாயகர், தேவசேனாதேவி, வீரபாகு தேவர் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர். தேவசேனை திருமணச் சிற்பம் மிக அருமை. பிரம்மா ஹோமம் வளர்க்க, முருகன் தேவசேனையைக் கைப்பற்றும் காட்சி கண்ணைக் கவர்கிறது.

இம் மண்டபத்தை அடுத்து ஏழுநிலை கொண்ட ராஜகோபுரமும் கல்யாண மண்டபமும் உள்ளன. கல்யாண மண்டபத்தின் கிழக்குப் பக்கத்தில் லக்ஷ்மி தீர்த்தமும் மேற்கு பக்கத்தில் சந்நியாசிக் கிணறும் இருக்கின்றன.

லக்ஷ்மி தீர்த்தக் கரையில் உள்ள விநாயகரை வணங்கி உப்பு, மிளகு முதலியவற்றை இத் தீர்த்தத்தில் போட்டால் சர்ம நோய்கள் நீங்கும் என்பர்.

மலையடி வாரத்தின் கீழ்திசையில் சரவணப் பொய்கை உளது. சரவணப் பொய்கைக்கு அருகே பாறை ஒன்றுளது. அது பஞ்சாட்சரப் பாறை என்று அழைக்கப்படுகிறது. அங்கே நக்கீரருக்கு ஆலயம் உள்ளது. நக்கீரரைக் காக்கும் பொருட்டு வேல் பாறை பிளந்த அடையாளம் தென்பரங்குன்றில் காணலாம்.

ஒவ்வோர் ஆண்டும் புரட்டாசி மாதம் நவராத்திரிக்கு முன்பாக வேலாயுதத்தை மலை உச்சிக்கு எடுத்துச் செல்லும் விழா நடைபெறுகிறது.

2. திருச்செந்தூர்

அலைமோதும் கடல் அருகே அமைந்த ஊர். அதனால் திருச்சீர் அலைவாய் எனும் பெயர் பெற்றது. கந்தமாதனம் என்பதும் இதுவே; செந்தில் என்பதும் இதுவே. முருகனுக்குச் சேந்தன் என்று பெயர். சேந்தன் இல் செந்தில் என மருவியது என்பாரும் உள்.

கோயில் ஓங்கார வடிவத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கோபுரத்தின் மீது உள்ள வேல் வடிவ விளக்கு வெகு தூரம் வரை தெரிகிறது.

இக்கோவில் மூலஸ்தானம் கடல் மட்டத்துக்குத் தாழ்வாகவே உள்ளது. அது தெரியாத விதத்தில் கோவில் சுவர்களை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். மூலஸ்தான மூர்த்தி தவிர சண்முகர் சந்நிதி ஒன்றும் உளது. இது தனியாக தெற்கு நோக்கி உள்ள சந்நிதியாகும். சுற்றுப் பிரகாரத்தில் வள்ளி, தெய்வயானை சந்நிதிகளும் இருக்கின்றன.

மூலஸ்தான சுப்பிரமணியர் தண்டாயுதம் தாங்கிய வண்ணம் சூரசம்ஹாரம் செய்த பிறகு சிவபூஜை செய்வதாக ஐதீகம். இதற்கு அடையாளமாக இந்த மூர்த்தியின் பின் சிவலிங்கம் ஒன்றுள்ளது. சுப்ரமணிய சுவாமி இருக்கும் குகைக்குப் பின்புறம் தனியாக குகைப் பிராகாரம் ஒன்றுள்ளது. குகைக்குள் சென்றால் மூலஸ்தானத்துக்குத் தென்புறம் பஞ்சலிங்க ஸ்வயம்பு மூர்த்திகள் உள்ளன. விடியற்காலம் இந்திரன் முதலிய தேவரும், நடுநிசியில் சப்தரிஷிகள் பூஜை செய்வதாகவும் ஐதீகம்.

இங்கே பன்னீர் மரங்கள் அதிகம், இவற்றின் இலைகளிலேயே திருநீறு வழங்கப்படுகிறது. பன்னீர் இலையில் 12 நரம்புகள் உள்ளன. அவை முருகப்பெருமான் பன்னிரு திருக் கரங்களை நினைவூட்டுவன. இவ்வாறு பன்னீர் இலையில் தரப்படும் திருநீற்றுப் பிரசாதம் முருகப் பெருமான் திருக்கரங்களால் அளிக்கப்படும் ஒன்று என்ற நம்பிக்கை.

சண்முகர் சந்நிதியில் பட்டர் பூசை செய்கின்றனர். இவர்கள் சிவாச்சாரியார்கள் என்று அழைக்கப்படுவார்கள். குருக்கள் என்றும் கூறப்படுவார்கள். கப்பிரமணியர் சந்நிதியில் போற்றிமார் பன்னிருவர் மாறி மாறிப் பூசை செய்கின்றனர்.

இவர்கள் தென் கன்னடத்தில் உள்ள மங்கள புரியினர் ; தாய் மொழி துளு; மார்த்தாண்ட வர்ம மகாராஜா காலத்தில் (1719-1758) இங்கே வந்தவர்கள்; குமார தந்திர முறையில் வழிபாடு செய்து வருகின்றனர்.

பொருநையாறு கடலுடன் கலக்கும் இடத்துக்கு அருகே முக்காணி என்னும் ஊர் உளது. இங்கிருந்து வந்தவரே முக்காணியர் என்று கூறுகின்றனர். இவர்கள் தீட்சிதர்கள் என்றும் அழைக்கப்படுவார்கள். சண்முகர் சந்நிதி தவிர மற்றைய சந்நிதிகளில் இவர்கள் பூசை செய்கிறார்கள்.

3. திரு ஆவினன்குடி

திரு ஆவினன்குடி எது? பழநி! இது மதுரையிலிருந்து 35 மைல் தொலைவில் உள்ளது.

பழநி என்று பெயர் வரக் காரணம் என்ன என்பதற்கு அருமையான கதை ஒன்று உண்டு. கைலாயத்திலே சிவபெருமானும் பார்வதியும் அமர்ந்திருந்தனர். அப்போது நாரதர் வந்தார். சிவபெருமானிடம் மாங்கனி ஒன்று கொடுத்தார். (சிவர் மாதுளங்கனி என்றும் கூறுகின்றனர்) அந்தக் கனி தனக்கே வேண்டும் என்று விநாயகர் கேட்டாராம். தனக்கே வேண்டும் என்று இளைய பிள்ளையும் கேட்டாராம். அப்போது சிவன்,

“உங்களில் எவர் ஒருவர் உலகங்களை எல்லாம் சுற்றி விட்டு முதலில் வருகிறாரோ அவருக்கு இந்தக் கனி” என்று சொன்னார்.

உடனே முருகன் மயில் ஏறி உலகம் சுற்றப் புறப்பட்டார்.

விநாயகர், சிவபெருமானையும் பார்வதியையும் வலம் வந்து எதிரே நின்றார். கனியைக் கொடுக்கச் சொன்னார்.

“எல்லா உலகமும் உங்கள் இருவருள் அடக்கம். ஆகவே உங்கள் இருவரையும் சுற்றியதால் உலகை வலம் வந்தவன் ஆனேன்” என்றார் விநாயகர்.

சிவபெருமான், விநாயகரிடம் கனியைக் கொடுத்தார். முருகன் வந்தார். கணபதி கையில் கனி இருக்கக் கண்டார்; கோபம் கொண்டார். எல்லாவற்றையும் வீசி எறிந்தார். கோவணாண்டியாகப் பழநி மலைக்கு வந்து விட்டார்.

இளைய குழந்தையைச் சமாதானம் செய்ய வேண்டிச் சிவபெருமானும் பார்வதியும் வந்து “குழந்தாய் வேதங்கள் கூறும் பழம் நீ, நீயே பழம்! உனக்கு வேறு பழம் எதற்கு?” என்று சமாதானம் செய்தனர். அதனால் இந்த இடம் பழம் நீ என்று பெயர் பெற்றது.

திருமகள், நிலமகள், காமதேனு, சூரியன், அக்னி ஆகியோர் இங்கே முருகப் பெருமானை வழிபட்டுத் தங்குறை நீங்கினர் என்றும் எனவே இவ்விடம் திரு ஆவினன் குடி என்று வழங்கப்பட்டது என்றும் கூறுவர்.

(திரு-திருமகள் ; ஆ - காமதேனு; இனன் - சூரியன் ; கு - பூமி; டி - அக்னி.)

திருமகள், காமதேனு, சூரியன், பூமி, அக்னி ஆகியவர்களுக்குக் கோவிலில் சந்திதிகள் இருப்பது இதற்கு ஆதாரமாகும்.

திரு ஆவினன்குடி என்பது ஆவி என்ற வேளிருடைய நல்ல குடி என விரியும். வேளாவிக் கோமான் என்ற பழந்தமிழ் குறு நில மன்னன் ஆண்ட நாடு இது ஆதலின் ஆவி நன் குடி எனப் பெயர் பெற்றது. அவன் வாழ்ந்த பொதிகை மலையே பழநிமலை ஆயிற்று.

அவன் ஆண்ட வேள் ஆவியின் நாடு வையாவி நாடு ஆயிற்று. கடை எழு வள்ளல்களில் ஒருவனாகிய பேகன் இவ்வூரைத் தலை நகராகக் கொண்டிருந்தான் என்றும் தெரிகிறது. பொதினி என்பது பழநி என்று மருவியது என்றும் கூறுவர்.

மலை அடி வாரமாகிய ஆவினன் குடியிலே முருகன் பாலசுப்ரமணியனாகக் காட்சி தருகிறான். மலை மேலே தண்டாயுத பாணியாகக் காட்சி அளிக்கிறான்.

மலை மீதுள்ள மூலவர் போகர் எனும் சித்தரால் அமைக்கப் பெற்றவர் என்றும், அழியாத பாஷாணங்கள் ஒன்பதை உருக்கி ஒன்று சேர்த்து தண்டாயுதபாணி உருவை வடித்தார் என்பர்.

பழநி ஆண்டவன் மேற்கு முகமாக இருந்து கொங்கு நாட்டையும் சேர நாட்டையும் ஒருங்கே வாழ்விப்பதாகக் கருதப்படுகிறது.

4. திரு ஏரகம்

திரு ஏரகம் என்பது சுவாமி மலை. கும்பகோணத்திலிருந்து ஐந்து மைல் தூரத்தில் உள்ளது. குமரப்பெருமான் குருவடிவாக இங்கே எழுந்தருளியிருக்கிறான். எனவே இது குருமலை என்றும் வழங்கப்பெறும். தகப்பன் சாமியாக விளங்கி, சிவபெருமானுக்கு உபதேசம் செய்தமையால் சுவாமி நாதன் என்று பெயர் பெற்றான் முருகன். அவன் இருக்கும் சிறு மலை ஆதலாலே இது சுவாமி மலை என்றும் பெயர் பெற்றது.

இந்த ஸ்தல விருட்சம் நெல்லிமரம். அதனால் நெல்லிமலை என்றும் இவ்விடம் பெயர் பெறும்.

பச்சைப் பசேல் என்று காட்சி தரும் வயல்கள் நடுவே விளங்குகிறது இந்த ஸ்தலம். எப்போதும் உழவர் பெரு மக்களின் ஏர் விளங்கும் அகமாயிருப்பதால் ஏரகம் எனப் பெயர் பெற்றது என்பாரும் உளர்.

குன்றின் மீது அமர்ந்துள்ள சுவாமிநாதப் பெருமானைக் காண அறுபது படிகள் ஏறிச்செல்ல வேண்டும். அறுபது ஆண்டுகளின் அதி தேவதைகள் இப்படி கல் உருவில் அமைந்துள்ளார்கள் என்பர்.

காளமேகப் புலவர் இப்பெருமானைப் பற்றிப் பாடிய ருசிகரமான பாடல் ஒன்று:

வெங்காயம் சுக்கானால் வெந்தயத்தால் ஏது பயன்
இங்கார் இனிச்சுமப்பார் இச்சரக்கை - மங்காத
சீரகத்தைத் தந்தீரேல் தேடேன் பெருங்காயம்
ஏரகத்துச் செட்டியாரே.

குழம்பு தயாரிப்பதற்காக வெங்காயம், வெந்தயம், பெருங்காயம் முதலியன வாங்கப்பட்டன. வெங்காயமானது சுக்கு போல் உலர்ந்துவிட்டது. எனவே மற்றைய பொருள்களால் யாது பயன்? ஏதும் இல்லை. எனவே இவற்றால் கிடைக்கும் பயனை சீரகத்தின் மூலம் பெறலாம். எப்படி? சீரக ரசம் வைத்துச் சாப்பிடலாம். சீரகம் கெடாத பொருள். அதுபோலவே வினையினால் உருவான வெங்காயமானது (உடலானது) தளர்ந்து சுக்குப்போல் வாடி வதங்கினால் அந்தச் சமயத்திலே வெந்த (அயச் செந்தூரம்) அயம் சாப்பிடுவதால் வினைப்பயனை மாற்றல் முடியாது. மீண்டும் வேறு ஒரு பிறவிதான் எடுக்கவேண்டி வரும். வினையினால் அவதிப்படும் இப்பெரும் (உடல்) காயம் வேண்டியதில்லை. வினைபோக்கும் ஒரே பொருள் ஏரகத்து செட்டியாராகிய முருகப் பெருமானின் திருப்பாதகமலங்களே ஆகும். அவையே நமக்குச் சீர் அகம் (சீரான வீடுபேறு) அளிக்க வல்லவை.

திருவாலவாயுடைய பெருமான் வளையல் செட்டியாக வளையல் விற்றான் அன்றே? அப்பெருமானின் மகனும் செட்டியார் தானே; எனவே செட்டியாரிடம் பல சரக்கு வியாபாரம் செய்கிறார் புலவர்!

மதுரையில் உப்பூரி கிழாருக்கு மகனாய் உருத்திரசன்மன் எனும் பெயர் பூண்டு செட்டியார் குலத்தில் உதித்தான் அன்றோ! இறையனார் அகப்பொருளுக்கு உரை பகர்ந்தான் அன்றோ!

அடியார்களிடம் அன்பைப் பெற்று அருளைத்தரும் வியாபாரி அன்றோ!

வள்ளி நாயகியிடம் வளையல் செட்டியாகச் சென்றதாக அருணகிரிநாதர் கூறுகிறார்.

5. குன்று தோறாடல்

ஆறுபடை வீடுகளில் ஐந்தாவதாகக் கூறப்படுவது குன்று தோறாடல். குன்று தோறாடல் என்பதன் பொருள் என்ன?

எங்கே குன்றுளதோ அங்கே முருகன் திருவிளையாடல் புரிந்து எழுந்தருள்வான் என்பதே. எனினும் குன்று தோறாடல் எனும் படை வீடு திருத்தணியே என்பது பலர் கருத்து.

“வரை இடங்களில் சிறந்தது இத் தணிகை மால் வரையே” என்பது கந்த புராணம்.

‘திருத்தணிகை என்ற பெயரை தொலைவிலிருந்து கேட்டாலும், சொன்னாலும், நினைத்தாலும், திசை நோக்கித் தொழுதாலும் அவர்தம் பழவினைகள் யாவும் போம்’ என்று தணிகைப் புராணம் கூறுகின்றது. இக் கருத்தையே அருணகிரிநாதரும் கூறுகின்றார். “தூரத் தொழுவார் வினை சிந்திடு தணியம்பதி” எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

சாந்தாத்ரி, மூீபரிபுரணகிரி, அகோர கைவல்யப்ரதம், நாரதப்ரியம், கர்பஜித், மூலாத்ரி, கூணிகாசலம், இந்திர நகரி, இந்திர நீலப்ரவதம், கல்லாரகிரி, உற்பலகிரி, எனப் பல பெயர்கள் கொண்டது திருத்தணிகை.

இங்குள்ள முருகப் பெருமான் ஞானசக்திதரன் என்று அழைக்கப் பெறுவான்; செங்கல்வராயன் என்றும் கூறுவது உண்டு.

திருத்தணி நகரின் நடுவே சுமார் 400 அடி உயரம் கொண்டு விளங்குகிறது தணிகை மலை. மலை உச்சியில் உள்ளது முருகப் பெருமான் கோயில், மலை அடி வாரத்தில் உள்ளது சரவணப் பொய்கை. குமார தீர்த்தம் என்றும் இது அழைக்கப்படுகிறது. தென்பகுதியில் இந்திர நீலச்சகளை இருக்கிறது. மேற்குப் பகுதியில் செங்கழு நீர் விநாயகர் ஆலயம் உளது: இந்திரன் இந்த விநாயகரை வழிபட்டான் என்று கூறப்படுகிறது. இந்திர நீலச்சகையிலே குவளைக் கொடியை வளர்த்து அதில் மலரும் மலர்கொண்டு முருகனை வழிபட்டான் என்றும் கூறுவர்.

முருகன் வள்ளியை மணந்து வீற்றிருக்கும் ஸ்தலம் இது. வள்ளிமலை இதற்கு அருகே உள்ளது.

6. பழமுதிர் சோலை

பழமுதிர்சோலை என்பது மதுரையிலிருந்து பன்னிரண்டு மைல் தூரத்தில் உள்ளது. அழகர் மலை, சோலைமலை, திருமாலிருங்குன்றம் என்ற பல பெயர்கள் இதற்கு உண்டு.

பழம் முதிர் சோலை (பழம் முற்றின சோலை) என்று நச்சினார்க்கினியர் கூறுகிறார்.

முருகப் பெருமான் ஒளவையாருக்கு நாவல் பழத்தை உதிர்த்து அளித்த இடம் இது என்றும் எனவே பழம் உதிர் சோலை எனும் பெயர் பெற்றது என்றும் கூறுவர்.

மலை அடிவாரத்தில் உள்ள அழகரை வழிபட்டு, மகாமண்டபத்தில் உள்ள வலம்புரி விநாயகரையும் வழிபடலாம். அதன் பின் வடக்கு வாயில் உள்ள ஓரடிப் பாதை வழியே மேலே போக

வேண்டும். மேலே போகப் போக, பாதை அகலமாக உள்ளது. பாதை ஓரமாக குளிர்ந்த நீரோடை ஒன்று கீழே ஓடி வருகிறது. இரு மருங்கும் செடி கொடிகள் பச்சைப் பச்சை என்று காட்சி தருகின்றன.

மலைமேலே ஒன்றரை மைல் ஏறிய பின் முருகன் கோயில் உளது. கோயிலுக்கு அருகே மாதவி மண்டபம், மண்டபத்தின் நடுப்பகுதி திறந்தபடி உள்ளது. அதன் கிழக்குப் பக்கத்திலே ஓர் அறை. அதன் வெளியே இடுமென்ற ஓசையுடன் விழும் அருவி. இந்த அருவி நீர் தாமிர சத்துள்ளது என்று கூறுகின்றனர். சிலம்பருவி என்றும் நூபுர கங்கை எனவும் இதை அழைக்கின்றனர்.

2

முருகன் திருக்கோலங்கள்

முருகப் பெருமானின் திருக்கோலங்கள் பதினாறு. அவை வருமாறு:

1. ஞான சத்திதர மூர்த்தி

ஒரு முகம் ; இரண்டு திருக்கரங்கள் ; வலது திருக்கரத்தில் சத்தி வேல்; இச்சை, கிரியை, ஞானம் எனும் மூன்று இலை கொண்டவேல்; பகைவரை அழிக்கும் இடது கை தொடையில்; இதுவே திருத்தணிகை மூலவர் திரு உருவம்.

இச்சா ஞானக் கிரியை எனும்

இவை மூன்று இலையாய் கிளைத்து எழுத்திட்டு

அச்சான் ஆழி அறச் சுவற்றும்

அயில்வேல் ஒரு கை வலத்து அமைத்து

நச்சாதவரைத் தெறும் ஒருகை நளினம்

குறங்கின் அமைத்து இமையோர்

விச்சாதரர் சூழ்ஞான

சத்திதரனது உருவம் விதிப்போரும்.

(தணிகைப் புராணம் அகத் 64)

நச்சாதவரை - விரும்பாத பகைவரை; ஒறுத்தும் - தண்டிக்கும்; விச்சாதரர் - வித்தியாதரர்.

2. ஸ்கந்தமூர்த்தி

ஒரு திருமுகம்; இரண்டு திருக்கரம்; மழுப்படை போன்ற கோவணத் தண்டு வலக்கரத்தில். இடது கரம் இடுப்பில். இது பழநி தண்டாயுதபாணியின் திருக்கோலம்.

வை வாய்க் கணிச்சிப்படை என்ன
 வதிவித்திடும் கோவணத் தண்டு
 கை வாய் வலத்தின் அமைத்து அருளி
 கடிகையில் இடக்கை பதித்து அருளி
 ஐவாய் வழங்கும் பொறி புலனை
 அவித்த உறுவர் இமையவர்கள்
 உய்வான் இறைஞ்ச அருள்
 வழங்கும் கந்தன் உருவம் உருற்றுநரும்.

(தணிகைப் புராணம் அகத் 65)

வை வாய் - கூரிய இடம் கொண்ட; கணிச்சி - மழு - கண்டர
 கோடாரி; ஐவாய் - ஐம்பொறி புலன்கள்; உறுவர் - சிறந்தோர்;

3. ஆறுமுக தேவ சேனாபதி

ஆறுமுகம்; பன்னிரண்டு திருக்கரங்கள்; ஒரு கை, வலது
 தொடையில் தேவசேனையைத் தழுவி அணைப்பது போல; ஒரு கை
 அபயத்திருக்கை; ஏனைய பத்துத் திருக்கைகளில் கேடயம், வாள்,
 குலம், குலிசம், வேல், வில், கதை, சேவல், தாமரை, அம்பு முதலியன.

ஒரு கை தனது வலக்குறங்கின்
 அணங்கைத் தழுவி உகளமுலை
 மருவ அபயம் ஒன்றாக வளர்
 தோல் வாள் குலம் குலிசம்
 பெருவேல் வாள்வில் கதை புள் அம்புயம்
 கோல்பத்தும் கரம்பத்தின்
 இருவும் ஆறுமுகத் தேவசேனாபதி
 சீர் இழைப்போரும்.

(தணிகைப் புராணம் அகத் 66)

குறங்கு - தொடை; உகள - இரண்டு; இருவும் - இருத்தும்;

4. சுப்பிரமண்யமூர்த்தி

ஒரு திருமுகம்; இரண்டு திருக்கரம்; இடது கைஇடுப்பில்; வலது கை அபயம்; இது திருவிடைக்கழி முருகன் திருவுருவம் போலும்.

இருள்கால் சீக்கும் மணிக்கடக
இடக்கை கடியில் கொள இருவி
வெருள்கால் உளத்தோர்க்கு அஞ்சல்என
விரவும் பயம் சாட அபயம் எனத்
தெருள்கால் ஒருகை வலத்து அமைத்து
திகழ்ந்து பணிவோர் தமக்கு எல்லாம்
அருள்கால் விழிச் சுப்பிரமணிய
அண்ணல் உருவம் அமைப்போரும்.

(தணிகைப் புராணம் அகத் 67)

கால் சீக்கும் - அடியோடு போக்கும்; மணி - நவரத்தினங்கள் ;
கடகம் - தோள் வளை ; இருவி - இருத்தி; வெருள் - பயம் ; கால்
கக்குதல்;

5. களிறு ஊர்திப் பெருமான்

ஒரு திருமுகம். நான்கு திருக்கரங்கள், இடது கரங்களில் கோழி, வரதம் வலது கரங்களில் வேல், வாள், யானை வாகனத்தின் மீது முருகன் அமர்ந்திருக்கும் திருக்கோலம்.

ஒற்றை முகமும் இணை விழியும்
மும்மைப் பயனும் ஒருங்கு அளிக்கும்
கொற்ற வரதம் ஊன்தலைக் குக்
குடம் ஓரிரண்டும் இடம் கதிர்ப்ப
மற்றை வலப்பால் மணிவேலும்
வாளுந் கதிர்ப்பக் கரநான்கும்
பெற்ற மத வெம் களிற்றூர்திப்
பெருமான் உருவம் சமைப்போரும்.

(தணிகைப் புராணம் அகத் 68)

ஊன்தலை - மாமிசம் போல் சிவந்த கொண்டை; குக்குடம்
கோழி;

6. சரவணபவ மூர்த்தி

ஆறு திருமுகங்கள்; பன்னிரண்டு திருக்கரங்கள்;
திருக்கரங்களில் விளங்குவன: வேல், கேடயம், கண்டாமணி, தாமரை,
கோழிக்கொடி, கதை, உளி, அம்பு, வாள், வில், வரதம், அபயம்.

ஞாங்கர்ப் படை கேடகம் கண்டை

நளினம் சேவல் கதை இடங்கம்

ஒங்கும் பகழி வாள் வரதம்

ஒளிரும் அபயம் சிலை அவைதாம்

தாங்கும் கரங்கள் ஈராரும்

தயங்கும் வதனம் ஓர் ஆறும்

ஆங்க விளங்க அருள் சரவ

ணபவன் உருவம் ஆக்குநரும்.

(தணிகைப் புராணம் அகத் 69)

ஞாங்கர்ப் படை - வேல் படை; கண்டை - வீரகண்டா மணி;
நளினம் - தாமரை மலர்; இடங்கம் - கல் அடிக்கும் உளி; பகழி -
அம்பு; வரதம் - அளித்தல்; அபயம் - பயம் நீக்குதல்.

7. கார்த்திகேய மூர்த்தி

ஆறு திருமுகங்கள்; திருக்கரங்கள் ஆறு; இடது
திருக்கரங்களில் குலிசம், கேடயம், வரதம். வலது திருக்கரங்களில்
வேல், வாள், அபயம். இம்மூர்த்தி பிறவிப் பிணி போக்குவார்.

சீர்த்த குலிசம் கேடகமே

செழித்த வரதம் இடப்பாலும்

கூர்த்த மணிவேல் வாள் அபயம்

குலவு வலப்பாலும் கவின

ஏர்த்த ஆறு மலர்க்கரமும்
 இலங்கும் வதனம் ஓர் ஆறும்
 சூர்த்த பிணிகள் தபும்
 கார்த்திகேயன் உருவம் தொகுப்போரும்.

(தணிகைப் புராணம் அகத் 70)

ஏர்த்த - அழகு பொருந்திய; சீர்த்த - சிறப்புப் பொருந்திய;
 குலிசம் - வச்சிரம்; சூர்த்த - அச்சம் தரும்; தபும் - கெடுக்கும்.

8. குமாரசவாமி

திருமுகம் ஒன்று; திருக்கரங்கள் நான்கு; வலது கரங்களில்
 வேலும் வாளும்; இடது கரங்களில் சேவல் கொடியும் கேடயமும்;
 நகைமுக வள்ளி சமேதர்.

வைத்த சுடர்வேல் வாள் இரண்டும்
 வலப்பால்; இடப்பால் வாரணப் புள்
 பைத்த மணித்தோல் ஓரிரண்டும்
 பயில அலர்ந்த நாற்கரமும்
 முத்த முறுவல் குறமாது
 விளங்க முன்னர் தடுத்து மலக்
 கொத்து விளியக் கடைக் கணிக்கும்
 குமாரன் உருவம் குயிற்றுநரும்.

(தணிகைப் புராணம் அகத் 71)

பைத்த - பசுமை கொண்ட; வாரணப்புள் - கோழி; குயிற்று நர்
 செய்வோர்; மலக்கொத்து - மும்மலக்குவியல்.

9. ஆறுமுக சுவாமி

ஆறு திருமுகங்கள்; பன்னிரண்டு திருக்கரங்கள்; மயில் வாகனம். தேவசேனை ஒருபால். மறுபால் வள்ளி. வலது திருக்கரங்கள் ஆறில் வேல், அம்பு, வாள், திகிரி, பாசம், அபயம். இடது திருக்கரங்கள் ஆறில் குலிசம், வில், கேடயம், சேவல், அங்குசம், வரதம்.

படைவேல் பகழி வாள் திகிரி

பாசம் அபயம் வலத்து; இடத்துச்

கடர்வார் குலிசம் சிலை தோல் புள்

தோட்டி வரதம் இவை பரித்த

தடவான் கரமும் முகம் ஆறும்

தனிமா மயிலும் இருமாதர்

உடனாம் எழிலும் தரும் ஆறு

முகவன் உருவம் உஞற்றுநரும்.

(தணிகைப் புராணம் அகத் 72)

பாசம் - கயிறு; தோல் - கோடகம்; தோட்டி - குறடு - அங்குசம்; புள் - கோழி, பரித்தல் - கமத்தல்.

10. தாரகாந்தக மூர்த்தி

ஆறு திருமுகங்கள்; பன்னிரு திருக்கரங்கள்; வரதம், சேவல் கொடி, கேடகம், அங்குசம், பாசம், குலிசம், அபயம் வாள், சூலம், சக்கிரம், தண்டம், வேல் முதலிய பன்னிரண்டு திருக்கரங்களில் விளங்கும்.

வரதம் கொடி கேடகம் தோட்டி

வார்ந்த எறுழ்ப் பாசம் குலிசம்

பரவும் அபயம் வாள் சூலம்

பரிதி முசலம் வே முந்நூல்

கரமும் விளங்க ஆறுமுகமும்
 கதிர்ப்ப விழிகள் கருணை மழை
 தரவென்று அருளும் தாரகாந்
 தகச் சீர் உருவம் சமைப்போரும்.

(தணிகைப் புராணம் அகத் 73)

கதிர்ப்ப - ஒளிவீசு; தாரகன் - தாரகாசுரன்; அந்தன் - முடியச்
 செய்தோன். அல்லது தாரகனுக்கு இயமன் போன்றவன்.

11. சேனாபதி மூர்த்தி

ஆறுமுகம்; பன்னிரு திருக்கைகள் அபயம், முசலம், வாள், சூலம்,
 வேல், அங்குசம் வலது திருக்கரங்களில்; வரதம், குலிசம், வில்,
 தாமரை, தண்டம் பாசம், அம்பு இடது திருக்கரங்களில்.

அபயம், முசலம், வாள், சூலம்
 அயில், வேல், தோட்டி, வலம்; வரதம்
 தபுசீர், குலிசம், சிலை, பதுமம்,
 தண்டம், கதை, மற்று இடமாக
 உமய இராறு கரதலமும்
 ஒளிர்வித்து ஆறுமுகம் தோற்றி
 கப நன்கு அருளி இடர் துமிக்கும்
 சேனாபதி சீர் தொகப்போரும்.

(தணிகைப் புராணம் அகத் 74)

உபயம் - இரண்டு; இடர் துமிக்கும் - துன்பம் போக்கும்.

12. பிரம சாதத மூர்த்தி

ஒரு திருமுகம்; நான்கு திருக்கரங்கள், வரதம். கமண்டலம்
 இடது கைகளில்; அபயம், ருத்ராட்ச மாலை வலது கரங்களில்.

வரதமணிக் குண்டிகை இரண்டும்
 வாமத்து இருக்கைத் தலமாக்கிப்
 புரவு புரியும் அபயமொடு
 புரைதீர் அக்கவடம் வலப்பால்
 இரவை இரிக்கும் வலத்து அமைந்திட்டு
 எல்லா உலகும் இனிது அளித்துப்
 பிரம சாத்தன் எனப் பொலிந்த
 பெருமான் உருவம் பிறக்கு நரும்.

(தணிகைப் புராணம் அகத் 75)

குண்டிகை - நீர்க்கமண்டலம்; வாமம் - இடது புறம்; புரவு - காத்தல்; அக்கவடம் - உருத்திராட்ச மாலை; பிறக்குநர் பிறக்கச் செய்வோர்.

13. வள்ளி கல்யாண மூர்த்தி

ஒரு திருமுகம்; நான்கு திருக்கரங்கள்; வலப்பாகத்தில் வள்ளி; வலக்கரங்களில் அபயம்; ருத்ராட்சமாலை. இடக்கரம் ஒன்றில் ரத்தன கும்பம். இன்னொரு கரம் இடுப்பில். திருமால் தாரை வார்த்து தருவது.

அல்யாப்பு அவிழ்க்கும் வலக்கரங்கள்
 அபயம் அக்கவடம் தாங்க
 வெல்யாப்புறுத்த மணிக்கடமும்
 கடியும் இடக்கைத்தலம் சேர
 சொல்யாழ் அனைய வள்ளி வலந்
 துன்ன மணிநீர் அரிவாக்கக்
 கல்யாணத்தின் எழில் வாய்ந்த
 கடவுள் உருவம் காண்போரும்.

(தணிகைப் புராணம் அகத் 76)

அல் - இருள்; இன்ப துன்பம்.

14. பாலசுப்ரமண்ய மூர்த்தி

ஒரு திருமுகம்; இரண்டு திருக்கரங்கள்; இடது கை இடுப்பில்; வலது கையில் தாமரை மலர்; திருவடியில் கிண்கிணி. பால உருவம்.

கடியில் இடக்கைத் தலம் இருவிக்
கமலம் வலக்கைத் தலம் ஏந்தி
அடியில் மணிக் கிண்கிணி கவைஇ
அமரும் பால உருத்தோற்றி
முடிகள் உரிஞ் எதிர் வணங்கும்
முகந்தன் முதலோர்க்கு அருள் கரக்கும்
படியில் எழில் சுப்பிரமணிய
பகவன் உருவம் பயிற்று நரும்.

(தணிகைப் புராணம் அகத் 77)

கடி - இடுப்பு; இருவி - இருத்தி; கிண்கிணி எனும் ஒசையுடைய சலங்கை. கவைஇ - அணிந்து;

15. கிரவுஞ்ச பேத மூர்த்தி

ஆறு திருமுகம்; எட்டுத்திருக்கரங்கள்; வலது கரங்கள் நான்கில் வேல், வாள், அம்பு, அபயம். இடது திருக்கரங்கள் நான்கில் குலிசம், கேடயம், வில், வரதம்.

அழலும் நெடுவேள் வாள் பகழி
அபயம் வலநாற் கரத்து அமைத்து
தழல் வச்சிரம் கேடகம் வரதம்
சாபம் இடம் நாற் கரத்து ஆக்கி

எழில் மிக்கு ஒழுகுமுகம் ஆறும்
 இலங்கத் தோற்றிக் கிரவுஞ்சம்
 புழைபட்டு அழியப் படைவிடுத்த
 புத்தேள் உருவம் பொறிப் போரும்.

(தணிகைப் புராணம் அகத் 78)

அழலும் - நெருப்பு போல் எரிக்கும்; புழை - தொளை;

16. மயில் வாகன மூர்த்தி

ஒரு திருமுகம்; நான்கு திருக்கரங்கள்; வலது திருக்கரங்கள்
 இரண்டில் வேலும் அபயமும். இடது திருக்கரங்கள் இரண்டில் வரதம்,
 குலிசம், மயில் வாகனம்.

புலிங்கம் கதிப்பத் தீத்தும்மும்
 பொருவேல் அபயம் வலத்திருகைத்
 தலங்கொண்டு இடப்பால் இரு கரத்தும்
 தக்கவரதம் வச்சிரமும்
 இலங்க அணிந்து திரைக்கடலும்
 எழு பல் வரையும் உலகு அனைத்தும்
 குலுங்கக் கடவும் மயில் ஊர்திக்
 கோமான் உருவம் இயற்று நரும்.

(தணிகைப் புராணம் அகத் 79)

புலிங்கம் - தீப்பொறி; கதித்தல் - மிகுதல்; தும்மும் -
 வெளிவிடும்; கடவும் - செலுத்தும்.

3

முருகன் கோயில் கொண்ட இடங்கள்

இலஞ்சி

தென்காசியிலிருந்து செங்கோட்டை போகும் வழியில் உள்ளது; பாடல் பெற்ற ஸ்தலம். அமைதியான இடம். இயற்கை எழில் சூழ்ந்த பூங்காவில் உள்ளது கோவில்.

திருமலை

செங்கோட்டை ரயில் நிலையத்திலிருந்து மேற்கே நான்கு மைல் போனால் இந்த இடத்தை அடையலாம். முருகன் மலை மீது அமர்ந்திருக்கிறான். சிறிய மலை; 400 அடி உயரத்தில் கோவில் உள்ளது.

கழுகு மலை

திருநெல்வேலியிலிருந்து 22 மைல் தொலைவில் உள்ளது. சங்கரன் கோவிலில் இருந்து பஸ் மூலம் போகலாம். ராஜபாளையத்திலிருந்தும் பஸ் மூலம் போகலாம். பெரிய புராதன ஸ்தலம். கோவில், மலை அடிவாரத்தில் உள்ளது.

வள்ளியூர்

திருநெல்வேலியிலிருந்து கன்னியாகுமரி செல்லும் பஸ் மார்க்கமாகச் சென்றால் இவ்வூரை அடையலாம். நாகர்கோவில், திருச்செந்தூர் முதலிய இடங்களிலிருந்தும் மார்க்கங்கள் உள்ளன.

சென்னிமலை

திருப்பூர்-ஈரோடு பஸ் மார்க்கத்தில் உள்ளது. மலைமீது குமரன் ஈழுந்தருளியிருக்கிறான். தைப்பூசம் இங்கே 10 நாட்கள் கொண்டாடப்படுகிறது.

கைத்தமலை

இங்கே முருகன் ஆண்டியாகக் காட்சி தருகிறான். திருப்பூர் ஈரோடு மார்க்கத்தில் உள்ள ஊத்துக் குளியில் இறங்கி கைத்த மலை சேரவேண்டும்.

ஊதிமலை

திருப்பூரிலிருந்து 23 வது மைலில் உள்ளது இந்த சேஷத்திரம். புனியம் பட்டியிலிருந்து ஐந்து மைல்.

திருச்செங்கோடு

சங்கரி துர்க்கம் ரயில் நிலையத்தில் இறங்கி பஸ் மூலம் இந்த இடம் சேரலாம். ஈரோட்டிலிருந்தும் பஸ்மூலம் போகலாம். சர்ப்பகிரி என்றும் நாகாசலம் என்றும் இந்த ஸ்தலத்துக்கு வேறு பெயர்கள் உண்டு. தண்டபாணி கல்லினால் ஆன வேலுடன் இங்கே காட்சி தருகிறார். மலைமேலே கோவில். சுனை ஒன்றும் உள்ளது. நாகாசலம் என்று பெயர் வரக் காரணம் என்ன? அந்த மலை பார்வைக்குப் பாம்பு போல் உள்ளது. அதனால் அப் பெயர் பெற்றது.

வயலூர்

திருச்சிராப்பள்ளியிலிருந்து மேற்கே ஏழாவது மைலில் உள்ளது இந்த ஸ்தலம். வயல் நடுவே பசுமை மிகுந்து தென்னை, வாழை முதலிய சோலை மலிந்த இடத்தின் நடுவே அமைந்துள்ளது ஆலயம்.

விராலிமலை

திருச்சியிலிருந்து பஸ்மூலம் மதுரை செல்லும் வழியில் உள்ளது இந்த ஸ்தலம். சிறிய மலை. அதன்மீது முருகன் எழுந்தருளி இருக்கிறான். ஆறுமுகப் பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் காட்சி கண்ணையும் கருத்தையும் கவரும். இங்கே காலையிலும் மாாலையிலும் ஆண்டவனுக்கு சுருட்டு நிவேதனம் செய்கிறார்கள். புதுக்கோட்டை அரசர் ராமச்சந்திர தொண்டைமான் காலத்தில், ஏதோ குன்மநோய் ஏற்பட்டதாம். அரசன் கனவில் முருகன் தோன்றி சுருட்டு நிவேதனம் செய்யுமாறு பணித்தானாம். “இதென்ன! சுவாமிக்கு சுருட்டா?” என்று எண்ணி அரசன் பேசாது இருந்து விட்டாராம். மறுநாளும் கந்தன் சுருட்டு கேட்டானாம். அன்று முதல் சுருட்டு நிவேதனம் நடக்கிறதாம்.

உதயணாபுரம்

கேரளத்தில் உள்ளது. புகழ் பெற்ற முருகன் ஸ்தலம். எர்ணாகுளம் - கொல்லம் ரயில் பாதையில் இருக்கிறது. வைக்கம் ரோடு என்ற ஸ்டேஷனில் இறங்கவேண்டும். வைக்கம் செல்லும் பஸ்களிலும் போகலாம். கார்த்திகை மாதத்து அஷ்டமி தினத்தில் மிக விசேஷம்.

தைக்காடு

திருவனந்தபுரம் நகரில் நடுவே உள்ள அழகிய ஆலயம். சஷ்டி, விசாகம், கிருத்திகை முதலிய விசேஷங்கள் எல்லாம் இங்கே கொண்டாடப்படுகின்றன.

எட்டுக்குடி

தஞ்சை மாவட்டம் திருத்துறைப்பூண்டியிலிருந்து நாகப்பட்டினம் செல்லும் வழியில் உள்ளது. ஆறுமுகம் கொண்ட பெருமான் மயில்

மீது அமர்ந்து காட்சி தருகிறான். சித்திராபெள்ளமி மிக விசேஷம். அமைதியான கிராமம். கோயிலுக்கு எதிரே அழகான திருக்குளம்.

சிக்கல்

சிக்கல் சிங்காரவேலன் மிக அழகாகக்காட்சி தருகிறான். இவ்வூர் சிவபெருமானுக்கு நவநீதேசவரர் என்று பெயர். வெண்ணெய் லிங்கம் என்றும் சொல்வார்கள். இந்த இடம் திருவாரூரிலிருந்து நாகை செல்லும் வழியில் உள்ளது.

கந்த சஷ்டியின் போது முருகப்பெருமான் அன்னை சக்தியிடமிருந்து வேல் வாங்கும் விழா இங்கே வெகு சிறப்பாக நடைபெறும். விழா முடிந்ததும் இந்தச்சிறிய விக்கிரகத்தின் மேல் வியர்வைத்துளிகள் பொங்கிப் பெருகும். சுமார் ஒரு மணி நேரம் இப்படி வியாக்கும். பக்தர்கள் இப்போதும் இக்காட்சி கண்டு ஆனந்த பரவசம் அடைகிறார்கள்.

எண்கண்

திருவாரூரிலிருந்து தஞ்சை செல்லும் வழியில் தான் இந்த ஸ்தலமும் உள்ளது.

வைத்தீசுவரன் கோவில்

முத்துக்குமரன் கோயில் கொண்டிருக்கிறான் இங்கே. அங்காரகன் பூசை செய்த ஸ்தலம் இது. புள்ளிருக்கு வேளூர் என்பது இந்த ஊரின் இலக்கியப் பெயர். மாயுரத்திற்கு அருகே இருக்கிறது.

மயிலம்

சென்னையிலிருந்து விழுப்புரம் செல்லும் ரயில் மார்க்கத்தில் மயிலம் உள்ளது. மயிலம் புகைவண்டி நிலையத்திலிருந்து இரண்டு

மைல் தொலைவில் இருக்கிறது ஊர். மயூரா சலம் என்றும் இதற்குப் பெயர் உண்டு. சூரசம்ஹாரம் ஆனபோது அவன் முருகப் பெருமானிடம் ஒரு வரம் கேட்டானாம். என்ன வரம்? தன்னை வாகனமாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று. வராக நதிக்கு வட கரையில் உள்ள புண்ணிய பூமியில் சிலகாலம் தவம் செய்து கொண்டு இரு. உரிய காலத்தில் நாம் வந்து ஏற்போம் என்ற முருகப்பெருமான் அருளினார். அவ்விதமே சூரன் மயில் உருவம் கொண்ட காண்ட மலையாக இங்கு இருந்து அருள் பெற்றதாக வரலாறு கூறுகிறது.

எலத்தூர்

வடஆற்காடு ஜில்லா போளூரிலிருந்து இந்த ஊருக்குப் போக வேண்டும். மலைக்கோயில், நட்சத்திரக் கோயில் என்று அழைக்கப்படுகிறது. பங்குனி உத்திரத்திருவிழா இங்கே சிறப்பாக நடைபெறுகிறது.

ஆண்டவர் குப்பம்

பொன்னேரிக்கு அருகில் உள்ளது. சிறு கிராமம். அமைதியான இடம், பெரிய கோவில். பஸ் போக்கு வரவு உண்டு.

திருப்போரூர்

முருகன் கோவில் கொண்டு உள்ள சுயம்பு சேஷத்திரம். சென்னையிலிருந்து 30 மைல் தூரத்தில் மாமல்லபுரம் செல்லும் பாதையில் உள்ளது. பஸ் போக்கு வரவு உண்டு. மூலவர் சுயம்பு. தாமாகவே உருக் கொண்டவர். பனை மரங்கள் நடுவே இருந்தவர். சிதம்பர சுவாமிகளுடைய முயற்சியால் இங்கே முருகனுக்குக் கோவில் உருவாகியது.

பொழுப்பேடு

சென்னையிலிருந்து விழுப்புரம் செல்லும் ரயில் மார்க்கத்திலே உள்ளது இந்த ஸ்தலம். மலைக்கோயில் சாலைக்கு அருகே உள்ளது. உயரம் அதிகம் இல்லை.

வள்ளிமலை

வள்ளிமலை என்பது வள்ளி நாயகி அவதரித்த ஸ்தலம். இது திருத்தணிகைக்கு 25 மைல் தொலைவில் உள்ளது. திருவலம் புகை வண்டி நிலையத்தில் இறங்கி வள்ளி மலைக்குப் போகலாம். வேலூர், ஆற்காடு, ராணிப்பேட்டை முதலிய இடங்களிலே இருந்து பஸ் மூலமாகவே போகலாம்.

கிழக்கே தணிகைமலை; மேற்கே மகாதேவமலை; தெற்கே திருவண்ணாமலை; வடக்கே திருவேங்கடமலை. இவற்றிடையே விளங்குவது வள்ளிமலை.

இங்கே திருமால் சிவ முனிவராகச் சென்று திருமகளான மாணைக் கூடினார் என்பது வரலாறு. அந்த மான் கருத்தரித்த இடம் கருமான் ஓடை என்று வழங்கப்படுகிறது. மான் வள்ளியை ஈன்ற இடம் பெறுமான் கப்பம் என்று வழங்கப் படுகிறது. இந்த மலை திருமால் பாம்பணைமேல் பள்ளி கொண்டிருப்பதுபோல் தோற்றம் அளிக்கிறது.

திருமணமலை, மங்கைக் கதித்தமலை என்பன இதன் வேறு பெயர்கள்.

வள்ளிமலைத் திருப்புகழ் சுவாமிகள் இங்கே தவமிருந்து திருப்புகழ் பரப்பி வந்தார்கள். அவருடைய சமாதி இங்கே உள்ளது.

யந்திரமும் மந்திரமும்

எட்டாம் பகுதி

இத்தொடர் நம்பிக்கையுடன், எத்தனை நேரம் நேரம்
நேரம் நேரம்

யந்திரமும் மந்திரமும். பூஜாசக்கரங்கள்.

யந்திரமும் மந்திரமும். பூஜாசக்கரங்கள்.

மாண்புமிகு அமைச்சர்: க.ஜ. ராஜாவி

சென்னை மாநகராட்சி நிர்வாகப் பகுதி

உள்ளே இருக்கிறவர்களைப் பற்றி

மந்திரங்கள் என்றால் என்ன?

மந்திரங்கள் என்று சொல்லப்படுபவை ஒலிக் கூட்டங்களாகும். ஒலிக் கூட்டங்கள் எப்படி மந்திரங்கள் என்ற சிறப்பைப் பெறுகின்றன என்ற சிந்திக்க வேண்டும் உதாரணமாக 'நமச்சிவாய' என்ற ஒரு சக்திவாய்ந்த மந்திரத்தை எடுத்துக் கொள்வோமேயானால் அந்தச் சொல்லின் பொருளைச் சிந்திக்க வேண்டும். 'சிவனை வணங்குகிறேன்' என்ற பொருளையுடையது நமச்சிவாய என்ற சொல். சாதாரண குழந்தை கூடப் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய 'சிவனை வணங்குகிறேன்' என்ற இரண்டு சொற்கள் எப்படி சக்தி வாய்ந்த மந்திரமாக மாறின என்பதை ஆழ்ந்து பார்க்க வேண்டும்.

தம்முடைய முன்னோர்கள், பெரியவர்கள், ஞானிகள், தபசிகள், ரிஷிகள் முதலானவர்கள் நிறைமொழி பேசுபவர்களாக இருந்தார்கள். தொல்காப்பியனார் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் மந்திரங்களைப் பற்றி ஆராய்ந்து மிகச் சிறந்த கருத்து ஒன்றை வெளியிடுகின்றார். "நிறைமொழி மாந்தர்" என்று இந்தப் பெரியவர்களுக்குப் பெயர் வைக்கிறார்.

நிறைமொழி மாந்தர்கள் என்றால் என்ன? நாம் பேசுகின்ற குறைமொழிகளையே எடுத்துக் கொண்டு, அந்தக் குறைமொழிகளை நிறைமொழிகளாக மாற்றுகின்ற பேராற்றல் வாய்ந்தவர்கள் அவர்கள். அப்படியானால் இந்த ஆற்றல் எங்கே இருக்கிறது? இந்தச் சொற்களிலா? இல்லை.

சாதாரண சொற்களைத்தான் அவர்கள் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் அந்தச் சொற்களை எடுத்துக்கொண்டு அவர்கள் அவற்றைத் தம்முடைய ஆற்றல் காரணமாக, தம்முடைய சக்தி முழுவதையும் அந்தச் சொற்களில் ஏற்றி, 'இவை மந்திரங்களாக ஆகக் கடவன' என்று ஆணையிடுவதன் மூலம் அவற்றை மந்திரங்களாக மாற்றுகிறார்கள். இதனைத்தான் தொல்காப்பியனார்

நிறைமொழி மாந்தர் ஆணையின் கிளந்த
மறைமொழி

என்று சொல்கிறார். இந்த ஆணையிடுதல் என்பது, குறைமொழியாக உள்ள எழுத்துக் கோவைகளை, சொற்கோவைகளை, சக்திபெற்ற மந்திரங்களாக மாற்றுவதுதான்.

பேரா. அ.ச. ஞானசம்பந்தன் எழுதிய
மந்திரங்கள் என்றால் என்ன?
நூலிலிருந்து பக்கம் 1,2,3.

1

யந்திரமும் மந்திரமும்

ஆறுமுக சக்கரம் ஏழுபகுதிகள் கொண்டது. அந்த ஏழு பகுதிகளாவன; 1. பூபுரம் 2. வளையம் 3. பன்னிருஇதழ்கள் 4. ஆறுஇதழ்கள் 5. ஆறுகோணம் 6. முக்கோணம் 7. பிந்து.

ஒன்று முதல் ஆறு ஈறாக உள்ள பகுதிகளை ஒன்றின் மேல் ஒன்றாகப் படிப்படியாக நிறுத்தி, ஏழாவதாக உள்ள பிந்துவிலே ஆறுமுகப்பெருமான் மயில்வாகனத்தில் வேல் தாங்கி, சேவல் கொடி பிடித்து விளங்குகிறார்.

இனி இந்த ஏழு பகுதிகளையும் கவனிப்போம்.

1. பூ புரம்

இப்பகுதியில் மூன்று கோடுகள் உள. முதல் கோட்டில் உள்ள ஏழுதேவதைகள் வருமாறு.

1. தக்ஷிணாமூர்த்திமூர்த்தி 2. நாராயணமூர்த்தி 3. ப்ரஹ்மமூர்த்தி 4. ஸகனமூர்த்தி 5. ஸனந்தனமூர்த்தி 6. ஸனாதனமூர்த்தி 7. ஸனத்குமாரமூர்த்தி.

இரண்டாவது கோட்டில் பத்துச் சித்தர்கள் இருக்கிறார்கள்.

1. கச்யபர் 2. அத்ரி 3. பரத்வாஜர் 4. விக்ரமாமித்திரர் 5. கௌதமர் 6. ஜமதக்னி 7. வசிஷ்டர் 8. சுகர் 9. அகஸ்தியர் 10. தத்தாத்ரேயர்.

மூன்றாவது கோட்டில் உள்ளவர்கள்:

1. கோராக்கூனந்த நாதர் 2. மத்யானந்த நாதர் 3. கோங்கணானந்த நாதர் 4. கல்ஹடானந்த நாதர் 5. வைநேத்ரானந்த நாதர் 6. மலயாஸலானந்த நாதர் 7. மத்யானந்த நாதர் 8. கிரானந்த நாதர் 9. குரு நாதர்.

2. வளையம்

வளையங்கள் மூன்று. முதல் வளையத்தில் குணங்களையும், இரண்டாவது வளையத்தில் வாக்கு தேவதைகளையும், மூன்றாவது வளையத்தில் நான்கு பஞ்சகங்களையும் நினைக்க வேண்டும்.

முதல்வளையத்தில் சிந்திக்கவேண்டிய குணங்களாவன; சத்துவம், ரஜோ, தடுமோ, மாயையாகம்.

இதை எட்டு சித்திகள் காத்திருக்கும். எட்டு சித்திகளாவன;

1. அணிமா சித்திநீ 2. மகிமா சித்திநீ 3. கரிமாசித்திநீ
4. லகிமா சித்திநீ 5. ப்ராப்தி சித்திநீ 6. ப்ராகாம்ய சித்திநீ
7. ஈசித்வ சித்திநீ 8. வசித்வ சித்திநீ.

இரண்டாவது வளையத்தில் விளங்கும் வாக்கு தேவதைகளாவன:

1. பராவாகு தேவதா 2. பச்யந்திவாகு தேவதா 3. மத்யமா வாகு தேவதா
4. வைகரி வாகு தேவதா.

அவைகளில் காவல் புரியும் தெய்வங்களாவன:

1. விவேகநீ 2. வைராக்யநீ 3. சமநீ 4. தமநீ 5. அபராதிநீ
6. திதிஷ்ணநீ. 7. சிரத்தாநீ 8. சமாதானநீ 9. முமுகிதாநீ.
10. ச்ரவணநீ. 11. மனனநீ. 12. நிதித்யாஸனநீ.

மூன்றாவது வளையத்தில் நான்கு பஞ்சகங்கள் நிலவும்.

அவையாவன:

1. மூக பஞ்சகம் 2. குணபஞ்சகம் 3. ஞானேந்திரிய பஞ்சகம்
4. கர்மேந்திரிய பஞ்சகம்.

இவற்றை நவ வீரர்கள் காவல் புரிகிறார்கள். அவர்கள் வருமாறு;

1. வீரபாகு. 2. வீரகேசரி. 3. வீரமகேந்திரன். 4. வீரமகேசன்.
5. வீரபுரந்தரன். 6. வீராக்ஷன். 7. வீரமார்த்தாண்டன். 8. வீராந்தகன்.
9. வீரதீரன்.

3. பன்னிரு இதழ்கள்

இப்பனிரண்டு இதழ்களையும் 12 ராசிகளுக்கு ஒப்பிடலாம். 12 இதழ்களிலும் விளங்குபவர் பெயர் வருமாறு:

1. கலா 2. காஷ்டா 3. கடிகா 4. முகூர்த்தம் 5. திவஸம் 6. பக்ஷம்
7. மாசம் 8. ருது 9. அயனம் 10. சம்வத்ஸரம் 11. யுகம் 12. காலம்.

4. ஆறு இதழ்கள்

ஆறு முகச் சக்கரத்திற்கு ஆதாரமான இந்த ஆறு இதழ்களும்
ஆறு சக்தி பீடங்களாகும்.

1. சர்வ சக்தி (பூலோகம்) 2. நித்ய திருப்தி சக்தி (அக்னி
மண்டலம்) 3. அனாதி போதசக்தி (அந்தரிக்ஷம்) 4. நித்யமலும்த சக்தி
(சூரிய மண்டலம்) 5. சுதந்திர சக்தி (சுவர்க்கம்) 6. அனந்த போதசக்தி
(சோம மண்டலம்)

5. ஆறு கோணம்

ஐந்தாவது பாகம் ஆறுகோணமாகும். ஆறுமுகச் சக்கரம்
உண்மையில் இரண்டு முக்கோணக் கூட்டு. முக்கோணத்தை சக்தி
சக்கரம் என்பர். சக்தி சக்கரம் மேல் நோக்கியதாயின் அது யோகச்
சக்கரம் எனப்படும். கீழ்நோக்கியதாயின் போகச் சக்கரம் எனப்படும்.
யோகச் சக்கரத்தை பூஜித்தால் யோக நிலை கட்டிவைக்கும் என்பர்.
போகச் சக்கரத்தை பூஜித்தால் சகல போகங்களையும் தரும் என்பர்.
இந்த இரண்டு முக்கோணக் கூட்டால் ஏற்பட்ட ஆறுமுக சக்கரமோ
யோகமும் தரவல்லது; போகமும் தரவல்லது.

6. முக்கோணம்

ஆறாவது பகுதியில் சக்தி கோணமான முக்கோணத்தில் இச்சா
சக்தி, பராசக்தி, ஞானசக்திகள் முறையே ஸ்வரூபராணி சமேத
பிரும்மா வாகவும், ஸ்வரூப ருத்ராணி சமேதருத்ரனாகவும்; ஸ்வரூப
வைஷ்ணவி சமேத விஷ்ணுவாகவும் விளங்குகிறார்கள்.

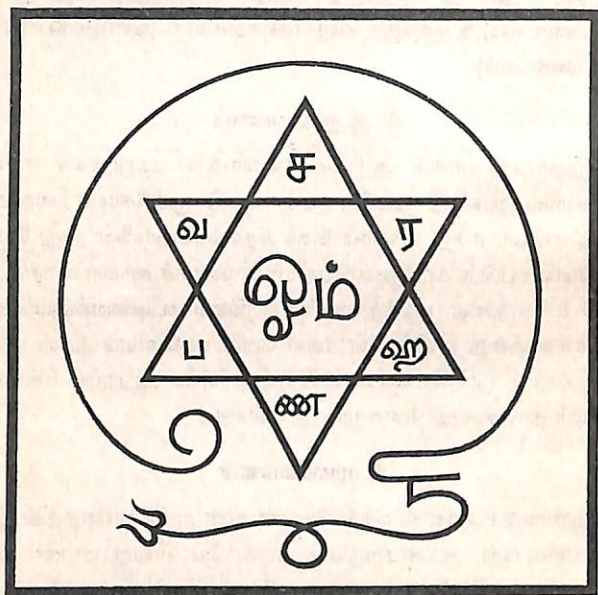
7. பிந்து

ஏழாவது பகுதியான பிந்துவில் சிவசக்தி சொரூபமாக முருகப்
பெருமான் விளங்குகிறார்.

2

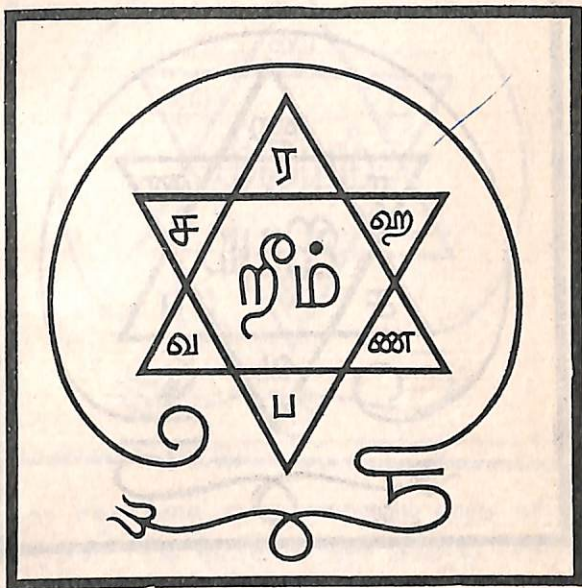
பூஜா சக்கரங்கள்

1. வசிய சக்கரம்

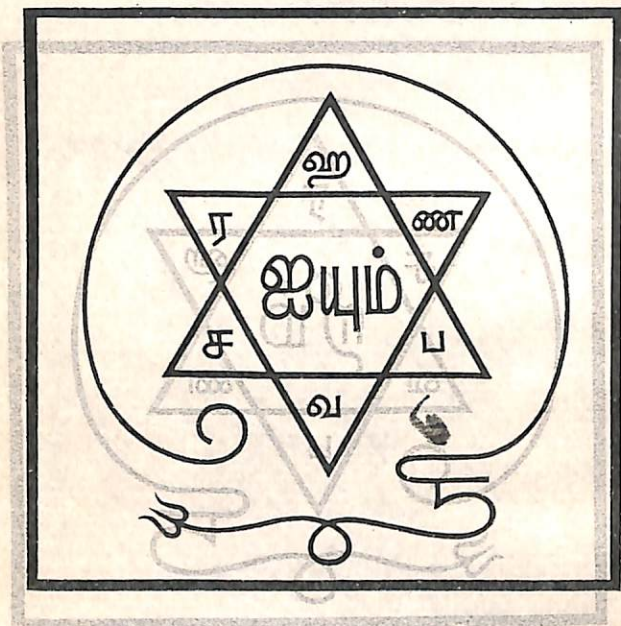
இந்தச் சக்கரத்தை வில்வப் பலகையில் எழுதி, கிழக்கு முகமாக இருந்து மூலமந்திரமான “ஓம், ரீம், ஐயும், கிலியும், ஒளவும், செளவும் சரஹ்ணபவ” என்று 1008 உருப்போட சகல காரியமும் கை கூடும்.

2. ஆக்ருஷண சக்கரம்

இந்தச் சக்கரத்தை வெள்ளை நாவல் பலகையில் எழுதி, ஈசான்ய முகமாக இருந்து, “ரீம் ஐயும் கிலியும் ஒளவும் செளவும் ஒம், ரஹண பவச” என்று 1008 உரு ஜபம் செய்ய பேய், பிசாசுகள், பில்லி, சூனியங்கள் நீங்கும்.

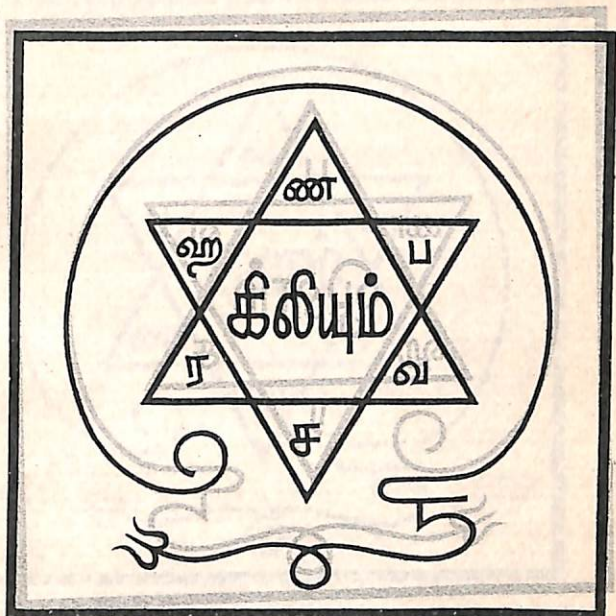
3. மோகன சக்கரம்

இந்தச் சக்கரத்தை அலரிப் பலகையில் எழுதி, புலித்தோல் ஆசனத்தில் வடக்கு முகமாக இருந்து “ஐயும், கிலியும், ஒளவும், சௌவும், ஓம், ரீம், ஹணபவசர” என்று 1008 முறை ஐயம் செய்ய சண்முகக் கடவுள் அருட் பிரசாதம் கிடைக்கும்.

மீதுள்ளி மீதுள்ளி மீதுள்ளி மீதுள்ளி மீதுள்ளி மீதுள்ளி மீதுள்ளி மீதுள்ளி

4. தம்பன சக்கரம்

இந்தச் சக்கரத்தை ஆலம் பலகையில் எழுதி தர்ப்பை ஆசனத்தின் மீது தெற்கு முகமாக இருந்து, “கிலியும், ஓளவும், சௌவும், ஓம், ரீம், ஐயும், ணபவசரஹ” என்று ஜபிக்க சகல நோய்களும் நீங்கும்.

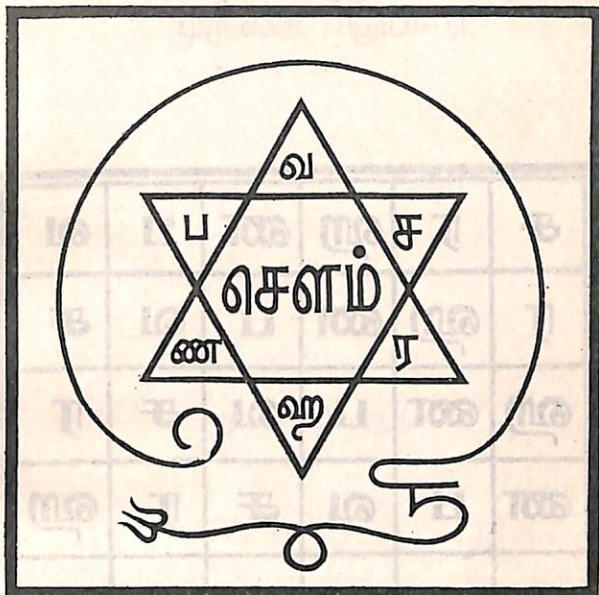
வஞ்சகம்

5. உச்சாடன சக்கரம்

இந்தச் சக்கரத்தைப் பலாப் பலகையில் எழுதி, சித்திராசனத்தில் வடமேற்கு முகமாக இருந்து “ஓளவும், செளவும், ஓம், ரீம், ஐயும், கிலியும், பவசரஹண” என்று 1008 முறை ஜபம் செய்ய பாவம் போகும். ஞானமும் புகழும் உண்டாகும்.

6. மாரண சக்கரம்

இந்தச் சக்கரத்தை வில்வப் பலகையில் எழுதி புலித்தோல் ஆசனத்தில் தென் கிழக்கு முகமாக இருந்து “சௌவும், ஓம், ரீம், ஐயும், கிலியும், ஒளவும், வசர ஹணபவ” என்று 1008 முறை ஜபிக்க, வறுமை, வல்வினை முதலியன அணுகா.

வாகக்க நாராயண
7. சமுதாய மாறல்

ச	ர	ஹ	ண	ப	வ
ர	ஹ	ண	ப	வ	ச
ஹ	ண	ப	வ	ச	ர
ண	ப	வ	ச	ர	ஹ
ப	வ	ச	ர	ஹ	ண
வ	ச	ர	ஹ	ண	ப

இதை வெள்ளி அல்லது தங்கத் தகட்டில் எழுதி
பதுமாசனத்தில் கிழக்கு முகமாக இருந்து சக்கரத்தில்
கண்டபடி 1008 முறை ஜபிக்க சர்வ காரியமும் சித்தியாகும்.

முருகன் வழிபாடு

ஒன்பதாம் பகுதி

முருகன் வழிபாடு. பெயரும்
விளக்கமும். காவடி எடுப்பது ஏன்?
விரதங்கள். வடிவேலன் அடியார்கள்.

இராமபிரம் நகராபதி

இராமபிரம் நகராபதி

இராமபிரம் நகராபதி
 இராமபிரம் நகராபதி
 இராமபிரம் நகராபதி

1

முருகன் வழிபாடு

முருகன்

வல்லினம் மெல்லினம் இடையினம் என்ற மூன்று இன எழுத்துக்கள் நம் தமிழ் மொழியில் உள்ளன. இம் மூன்று இனங்களில் உள்ள மூன்று எழுத்துக்கள் 'முருகு' எனும் சொல்லில் உள்ளன. மு - மெல்லினம்; ரு - இடையினம்; கு - வல்லினம்.

மகர மெய்யில் உகர உயிர் மருவி 'மு' என்ற எழுத்து வந்தது. ரகர மெய்யில் உகர உயிர் மருவி 'ரு' என்ற எழுத்து வந்தது. ககர மெய்யில் உகர உயிர் மருவி 'கு' என்ற எழுத்தாயிற்று.

எனவே முருகு என்ற மந்திரம் காத்தற்குரிய எழுத்தாகிய மூன்று உகரங்களுடன் கூடி அகில உலகங்களையும் காத்து அருள் பரிகின்றது.

முருகா என்ற நாமம் ஒரு கோடி நாமங்களுக்குச் சமம். பிற நாமங்களை ஒரு கோடி முறை ஜெபித்தால் என்ன பயன் பெறலாமோ, அந்தப் பயனை 'முருகா' என்று ஒரு முறை ஜெபித்தாலே பெறலாம். இது பெரியோர் வழி வந்த தொன்மையுடையது. 'அரும் பெறல் மரபின் வந்த பெரும் பெயர் முருக' என்கிறார் நக்கீர தேவர்.

முருகன் தெய்வசிகாமணி. அதாவது தெய்வங்களுக்கெல்லாம் தலைவன். நமது, உடம்பிற்கு முக்கியமானது தலை. எண் சாண் உடம்பிற்கு சிரசே பிரதானம், என்பது ஆன்றோர் வாக்கு.

சிரசாகிய தலைமேல் உள்ளது சிகை. அதாவது முடி. சிகாமணி என்றால் என்ன பொருள். முடியில் விளங்கும் மணி என்று பொருள். தெய்வசிகாமணி என்றால் தெய்வங்களுக்கு எல்லாம் தலையாய தெய்வமாய் முடிமேல் விளங்கும் மணி என்று பொருள்.

அதனால் தான் முருகனை மலைமீது வைத்து வணங்கினார்கள் நமது முன்னோர்கள்.

முருகன் என்றால் இளமை என்று பொருள். 'என்றும் இளையாய்' என்கிறார் நக்கீரர். முருகு என்றால் அழகு; முருகு என்றால் இனிமை; முருகு என்றால் மணம்; முருகு என்றால் மகிழ்ச்சி.

“முருகு கள் இளமை நாற்றம்
முருகவேள் விழா வனப்பாம்”

என்கிறது பிங்கல நிகண்டு.

முருகன் பிறப்பும் இறப்பும் இல்லாதவன்; என்றும் குன்றா இளமை கொண்டவன்; இனியன்; ஞானமணம் வீசும் ஞான பண்டிதன்; அறிவே வடிவானவன். அளவிலா இன்பம் உடையவன்.

ஞானந்தான் உருவாகிய
நாயகன் இயல்பை
யானும் நீயுமாய் இசைத்தும்
என்றால் அஃது எளிதோ?
மோனம் தீர்கலா முனிவரும்
காண்கிலர் முழுவதும்
தானும் காண்கிலன் இன்னமும்
தன் பெரும் தலைமை.

இவ்வாறு கூறுகிறது கந்த புராணம்.

முருக பக்தி என்பது எளிது அன்று. பல பிறவிகளில் செய்த புண்ணியப்பயனாலேயே முருக பக்தி ஏற்படும்; முருகன் திருப்பெயர் ஒதும் சிறப்புக் கிடைக்கும். முருகா என்று நுனி நாக்கினால் சொன்னால் மட்டும் போதாது. ஊன் உருகவேண்டும்; உள்ளம் உருக வேண்டும்; உணர்வு ஒன்று பட வேண்டும். எல்லாம் ஒன்றுபட உருகி ஒத வேண்டும். அவ்வாறு ஒதினால் குறையாத செல்வம் பெறுவார்;

நோய் அடையார்; துன்பம் அடையார்; யம பயம் கொள்ளார்; பரகதி அடைவார்.

முருகா என உன்னை ஒதும்
தவத்தினர் மூதுலகில்
அருகாத செல்வம் அடைவார்;
வியாதி அடைந்து நையார்
ஒருகாலமும் துன்பம் எய்தார்;
பரகதி உற்றிடுவார்
பொருகாலன் நாடு புகார்
சமரா புரிப் புண்ணியனே.

என்கிறார் திருப்போரூர் சுவாமிகள்.

ஆறுமுகன்

சிவபெருமானுக்கு முகங்கள் ஐந்து. ஈசானம், தத்புருஷம், வாமதேவம், அகோரம், சத்யோஜாதம் என்பன. இந்த ஐந்து முகங்களுடன் அதோ முகமும் சேர்ந்த ஒன்றே ஆறுமுகம்.

வெந்தகுவர்க்கு ஆற்றாத
விண்ணோர் முறைக்கு இரங்கி
ஐந்து முகத்தோடு
அதோமுகமும் - தந்து
திருமுகங்கள் ஆறு ஆகச்
செந்தழல் கண் ஆறும்
ஒரு முகமாய்த் தீய்ப் பொறி
ஆறு உய்ப்ப.

என்பது கந்தர் கலிவெண்பா.

சிவபெருமானின் ஐந்து முகங்களும், உமாதேவியின் திருமுகமும் சேர்ந்தது ஆறுமுகம். எனவே ஆறுமுகன் சிவசக்தி

ஸ்வரூபம். சிவன் பர நலன்களைத் தருவார்; சக்தி இக நலன்களைத் தருவார். ஆறுமுகப் பெருமானோ இகபரநலன்களை எளிதில் வழங்குவார்.

ஆறுமுகங்களிலிருந்து வெளியாகும் ஒளிகள் ஆறுவகை.

1. ஞானப்பிரகாசம். 2. ஞான ஆனந்த பிரகாசம். 3. சர்வ ஞான வியாபக பிரகாசம். 4. சுத்த ஞான சாட்சி பிரகாசம். 5. சர்வ பரிசுத்த பிரம ஞான ஆனந்த அருள் பிரகாசம். 6. அநாதி நித்திய பிரமஞான ஆனந்த சிவப்பிரகாசம்.

கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு, மேல், கீழ் ஆகிய ஆறு திசைகளிலும் சிதாகாசமாக நிறைந்திருப்பவன் சண்முகன் என்று கூறுவார் பெரியோர்.

ஆறு சமயக் கடவுள் வேறு வேறு அன்றி
யான் ஒருவனே அங்கு அங்கு இருந்து
அன்பர்க்கு முத்திதரு வித்து என்று
யாவர்க்கும் அறிவித்த வதன மணியே.

என்கிறார் திருப்போரூர் சிதம்பர சுவாமிகள் தமது திருப்போரூர் சந்நிதி முறையில்.

மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் தாம் பாடிய திருவிடைக்கழி முருகன் பிள்ளைத் தமிழில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

ஆட்டும் சமயம் ஆறினுக்கும்
ஆதாரங்கள் ஆறினுக்கும்
அத்துவா ஓர் ஆறினுக்கும்
அமையும் தானே முதல் என்று

தீட்டும் படியா வரும் தெளியத்

தெளிந்தாங்கு ஆறுமுகம் திகழச்

செல்வம் மலியும் இடைக்கழிவாழ்

சேயைப் பரிந்து காக்கவே.

சைவம், வைணவம், கௌமாரம், காணாபத்யம், சாக்தம், செளரம் எனும் சமய பேதங்கள் ஆறினுக்கும், மூலாதாரம், சுவாதிஷ்டானம், மணிபூரகம், அனாகதம், விசித்தி, ஆக்ஞை எனும் ஆதாரங்கள் ஆறினுக்கும், வன்னம், பதம், மந்திரம், புவனம், தத்துவம், கலை என்னும் அத்துவாக்கள் ஆறினுக்கும் முருகனே முதல்வன் என்பதை ஆறு திருமுகங்களும் அறிவிக்கின்றன என்பது இதன் கருத்து.

2

பெயரும் விளக்கமும்

குகன்

குகையில் இருப்பவர் குகன். 'குகையில் வளரும் கனலே' என்கிறார் பாரதியார். குகை எங்கே இருக்கும்? மலைகளில் இருக்கும். முருகன் குறிஞ்சித் தெய்வம் அல்லவா? குறிஞ்சி நிலங்களில் எல்லாம் முருகன் குகையில் விளங்குவதைக் காணலாம்.

குகனை உபாசிக்கும் வித்தை தகர வித்தை எனப்படும். இது பிரஹதாரண்யாக உபநிடதத்தில் நன்கு விளக்கப்படுகிறது. இதயமாகிய குகையில் விளங்குபவன் குகன்.

குகன் எனும் சப்தம், பொருள் மிக்க மந்திர சப்தம் ஆகும். சிவன் எனும் நாமத்துக்கு எவ்வளவு உயர்வு உண்டோ அவ்வளவு உயர்வு 'குகன்' எனும் நாமத்துக்கும் உண்டு. வேறு எந்த மூர்த்திக்கும் இத்தகைய சிறப்பு இல்லை.

இதய பங்கய குகரமே குகை

என்பது ஆரிய பாடையில்

அதனுளாய சிதம்பரத்துளே

அமல ஞான விண் மெய்யனாச்

சததமும் சுக நடனமே புரி

தம்பிரானை நற்குகன் எனாக்

கதறும் மாமறை அவனை அன்றி ஓர்

கடவுள் நாம் அறியோம் அரோ.

என்பது பாம்பன் சுவாமிகள் வாக்கு.

குமரன்

சிவாய நம: என்ற ஐந்து எழுத்தில் சிவ என்பது எப்படி உயர்ந்ததோ அப்படியே குமாராய நம : என்ற ஆறு எழுத்தில் குமார என்பதும் உயர்ந்தது ஆகும். குமாரன் என்பதன் பொருள் என்ன? கௌ - பூமியில் ; மாம் - லட்சுமி சம்பத்தை; ரம் - வழங்குபவன் என்பது ஒரு பொருள். கௌ - பூமியில் ; மாரன் மன்மதன்போல் அழகுடன் விளங்குபவன் என்பது மற்றொரு பொருள்; ஸதா பாலத்வாத் குமார என்பது இன்னொரு பொருள்; அதாவது என்றும் இளமையோடு இருப்பவன் ; ஸதா பிரம்மசாரித்வாகுமார - அதாவது என்றும் பிரம்மசாரியாக விளங்குபவன்; கு - அருவருப்பு - குற்சிதம்; மாரன் - அழிப்பவன் ; அதாவது ஆன்மாக்களின் மலபந்தங்களை அழிப்பவன்.

குவ்வெனும் குற்சிதம் மாமலம்

கொன்று அருள் செய்பவன் மாரன் என்று

ஒவ்விடும் அர்த்தம் தாம் அவை

ஒன்றும் நவிற்கி குமாரன் என்று

உவ்வுளார் நாவில் எழும்பவே

யுள்ளது சந்ததம் நன்னிலைப்

பவ்வ மெனும் குமரா எனப்

பன்னுநர் பாவங்கள் பாறுமே.

என்று கூறுகிறார் பாம்பன் சுவாமிகள். “நமோ குமாராய” என்பது முருகனுக்குரிய சடக்ஷரம்; ஆறு எழுத்து அடக்கிய அருமறைக் கேள்வியாகும் என்கிறார் நச்சினார்க்கினியர். “நாதா குமரா நம என்று அரணார் ஓதார் என ஒதியது எப்பொருள் தான்?” என்று கேட்கிறார் அருணகிரிநாதர் கந்தரனுபூதியிலே.

கந்தரனுபூதியிலே மூன்று திருநாமங்களைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடுகிறார் அருணகிரிநாதர். அவை முருகன் குமரன் குகன் என்பன.

முருகன் குமரன் குகன் என்று மொழிந்து
உருகும் செயல்தந்து உணர்வென்று அருள்வாய்.

இந்த மூன்று திருப்பெயர்களில் நடுநாயகமாக விளங்குவது குமரன் எனும் திருப்பெயர்.

கந்தன்

கந்து + அன் = கந்தன். கந்து என்பது யானை கட்டும் தறி. அன் = ஆண்பால் ஒருமை விசுதி. ஆன்மாக்களுக்குப் பற்றுக்கோடாக இருப்பவன் என்பதே கந்தன் என்பதன் பொருள்.

ஆறு திருமேனியும் ஒன்றாகப் பொருந்தியவன் என்பது மற்றொரு பொருள்.

“அந்த மில்லா தோர் மூவிரு வடிவும் ஒன்றாகிக்
கந்தன் என்று பேர் பெற்றனன் கவுரிதன் குமாரன்”

“சேயவன் வடிவம் ஆறும் திரட்டி நீ ஒன்றாய் செய்தாய்
ஆயதனாலே கந்தனாம் எனும் நாமம் பெற்றான்”

வடமொழியில் வரும் 108 நாமங்களில் முதல் நிற்பது ஸ்கந்தாய நம என்பது தான்.

ஸ்கந்தம் என்றால் தோள் என்று பொருள். தோள் வலி மிக்கவன் ஸ்கந்தன். அதாவது புஜபலம் மிக்க பராக்கிரம சாலி.

“ஸ்கந்தயதி சத்ருன் சோஷயதீதி ஸ்கந்த :” அதாவது பகைவர்களுடைய பராக்கிரமத்தை வற்றச் செய்பவன் கந்தன்.

விசாகன்

விசாகன் என்றால் விசாக நட்சத்திரத்திலே தோன்றியவன் என்று பொருள். முருகனுக்குரிய நட்சத்திரம் விசாகம். வைகாசி விசாகம் மிகச் சிறப்புடையது ; முருகன் கோயில்களில் விமரிசையாகக் கொண்டாடப்படுவது. ஞானச் சிறப்புடைய நட்சத்திரம் விசாகம், விசாகத்திற்குரிய முருகன் ஞான பண்டிதன் ஆவான் ; தன்னை வழிபடும் அடியார்க்கு ஞானச் செல்வத்தை வாரி வழங்குகிறான். ஆறு நட்சத்திரங்களின் சேர்க்கையே விசாகம் ஆகும்.

‘வி’ என்றால் பறவை என்று பொருள். ‘சாகன்’ என்றால் சஞ்சரிப்பவன் என்று பொருள். எனவே விசாகன் என்றால் மயில் மீது ஏறி வருபவன் என்று பொருள் கூறுவாரும் உளர்.

சுப்ரமண்யம்

சு + ப்ரமண்யன் = சுப்ரமண்யம், சு என்ற எழுத்து சிறப்பை அறிவிப்பது. ப்ரமண்யம் என்ற சொல்லுடன் சு சேர்ந்து சுப்ரமண்யம் ஆயிற்று. குணம் என்பதுடன் சு என்பது சேர்ந்து சுகுணம் என்று ஆவதுபோல, தினம் என்பதுடன் சு சேர்ந்து சுதினம் என்று ஆவதுபோல.

சு என்றால் சிறந்த - மேலான என்று பொருள் - ப்ரம்மம் என்றால் பெரிய பரம் பொருள் என்று அர்த்தம். நியம் என்றால் ஒளி வீசுவது என்று பொருள். எனவே சு + ப்ரம்ம + நியம் = சுப்ரமண்யம். அதாவது ஒப்பற்ற பரப்பிரம்மத்தி லிருந்து தோன்றி ஒளி வீசுவது என்று பொருள்

சுல்பெனும் மொழி சுத்த இன்பாகும் ஓர்

அவ்வியத்த விண்ணாம் பிரமத்தினின்று

எவ்வம் இன்று ஒளிர்கின்ற மின்னேணியம்

ஒவ்வும் கீர் சுப்ரமண்யம் என்று ஓர் தியால்.

சிவன் வேறு சண்முகன் வேறு என்று எண்ணுவார் உளர். அது தவறு. சிவனும் சண்முகனும் ஒருவரே. முருகனை வணங்குகிற கௌமாரம் தனிச்சமயம் அன்று. சிவ சமயமே யாகும். முருகன் பரிவார தேவதை என்று கூறுவோரும் உளர். அது தவறு. தட்சிணாமூர்த்தி பரிவார தேவதையா? நடராஜ மூர்த்தி பரிவார தேவதையா? இல்லையன்றோ? அப்படியே முருகனும் குகனும் சிவனும் ஒருவரே. மூர்த்திகள் தான் வேறு.

அருவமும் உருவும் ஆகி
 அநாதியாய் பலவாய் ஒன்றாய்
 பிரமமாய் நின்ற சோதிப்
 பிழம்பதோர் மேனியாகக்
 கருணை கூர் முகங்கள் ஆறும்
 கரங்கள் பன்னிரண்டும் கொண்டே
 ஒரு திரு முருகன் வந்து ஆங்கு
 உதித்தனன் உலகம் உய்ய.

ஆதலின் நமது சத்தி
 அறுமுகன் அவனும் யாமும்
 போதகம் அன்றால் நம் போல்
 பிரிவிலன் யாண்டும் நின்றான்
 ஏதம் இல் குழவி போல்வான்
 யாவையும் உணர்ந்தான் சீரும்
 போதமும் அழிவில் வீடும்
 போற்றினர்க்கு அருள வல்லான்.

என்பது கந்த புராணம்.

சரவணபவன்

சரம் என்றால் நாணல் என்று பொருள். வனம் என்றால் காடு. பவன் என்றால் தோன்றியவன் என்று பொருள். ஆகவே சரவணபவன் என்றால் நாணல் காட்டில் தோன்றியவன் என்று பொருள்.

சரம் - நாணல் செறிந்த; வனம் - நீரில் தோன்றியவன் என்று கூறுவாரும் உளர்.

‘ச’ என்றால் மங்களம், ‘ர’ என்றால் ஒளி; கொடை; ‘வ’ என்றால் சாத்விகம்; ‘ந’ என்றால் போர். பவன் என்றால் தோன்றியவன். ஆக, மங்களம், கொடை, ஒளி, சாத்விகம், போர் ஆகிய பண்புகளுடன் தோன்றியவன் என்று பொருள் சொல்வாரும் உளர்.

சரவணன் என்பது சிவன் திருமால் ஆகிய இருவரையும் குறிக்கும் என்றும் இவ்விருவர் தம் இயல்பும் பொருந்தியவன் சரவணபவன் என்றும் திருச்செந்தூர் புராணம் கூறும்.

சரவணபவ என்பது ஆறு எழுத்து மந்திரம்; சடக்ஷர மந்திரம். சட் = ஆறு; அக்ஷரம் = எழுத்து. சடாக்ஷரம் என்று சொல்வது பிழை.

சுவாமி

சுவாமி என்றால் சுப்ரமண்ய சுவாமியேதான். வேறு எவரும் சுவாமி ஆக மாட்டார். ஸ்வம் என்றால் சொத்து, அகில உலகங்களையும், அகில உயிர்களையும் தனக்குச் சொத்தாக உடையவன் சுவாமி.

தேவஸேனாபதி : ஸூர: ஸ்வாமி கஜமுகாநுஜ:

என்பது வடமொழி நிகண்டு

சுவாமி இருக்கும் மலை சுவாமி மலை.

சிவத்தின் சாமி மயில் மிசை நடிக்கும் சாமி எமதுளே
 சிறக்கும் சாமி சொருப மிதொளிகாணச்
 செழிக்கும் சாமி பிறவியை ஒழிக்கும் சாமி பவமதை
 தெறிக்கும் சாமி முனிவர்கள் இடமேவும்.
 தவத்தின் சாமி புரி பிழை பொறுக்கும் சாமி குடி நிலை
 தரிக்கும் சாமி அசுரர்கள் பொடியாகக்
 கதைக்கும் சாமி எமை பணி விதிக்கும் சாமி சரவண
 தகப்பன் சாமி எனவரு பெருமாளே.

என்பது திருப்புகழ்.

தேவசேனாபதி

தேவர்களின் சேனைத்தலைவன் என்பது இதன் பொருள், வசிஷ்டர் முதலிய பிரம்மரிஷிகள் முருகப்பெருமானை தேவசேனைக்குத் தலைவனாக்கி வேத மந்திரங்களைக் கூறிப் பட்டாபிஷேகம் செய்தார்கள். முருகன் தேவர்களின் சேனைத் தலைவன் ஆனான். சிங்காமுகசுரனை வதைக்க எம்பெருமான் எழுந்தபோது பிரமதேவன் இரத்தினப் பாதுகை கொண்டு வந்து வைத்தான்; அரி பிரமதிகள் மலர் சொரிந்தார்கள்; இந்திரன் சாமரம் வீசினான்; சந்திரனும் சூரியனும் குடை பிடித்தார்கள்; அக்னி தேவன் தீவட்டி ஏந்தினான் ; யமன் வான் ஏந்தினான். குபேரன் பொன் வெள்ளிப் பெட்டி கமந்தான் ; ஈசானன் சூலம் பிடித்தான் ; ஏனைய தேவர்கள் ஆலவட்டம் அசைத்தார்கள். வாயு தேவன் நடத்தச் சென்றான் சேனானி. இதை

இந்திரன் கவரி சாய்ப்ப

இமையவர் வட்டம் வீச

சந்திரன் தபனன் என்போர்

தண்ணிழற் கவிப்புத்தாங்க

முருகன் வழிபாடு

அந்தகன் உடைவாள் பற்ற
இயக்கர் கோன் அடப்பை கொள்ளச்
சிந்து நீர் அரசன் செம்பொன்
படியகம் ஏந்தச் சென்றான்.

என்று கந்த புராணம் கூறும்.

பாவகி

பாவகி என்றால் அக்னியை உடம்பாக உடையவன் என்று பொருள் அந்த அக்னி எது? சிவபெருமானுடைய நெற்றிக் கண்களிலிருந்து தோன்றிய தேஜஸ்.

வாகுலேயன்

வாகுலை என்பது கார்த்திகையைக் குறிக்கும். கார்த்திகைப் பெண்களால் வளர்க்கப்பட்டவன் ஆதலின் முருகன் வாகுலேயன் எனப்பட்டான். பாகுலேயன் என்ற வடமொழிச் சொல் தமிழில் வாகுலேயன் என்றாயிற்று.

செவ்வேள்

செந்நிறம் படைத்தவன் ; மன்மதன் - முருகன்; கருவேள் - கருநிறம் கொண்ட மன்மதன் - மாறன்.

செவ்வேள் - ஞானத்தை உண்டாக்குபவன்.

கருவேள் - இச்சை உண்டாக்குபவன்.

சேந்தன்

செந்தழல் பிழம்பாய் விளங்குபவன் சேந்தன்.

சேய்

என்று குழந்தையாய் விளங்குபவன்.

முத்தையன்

முத்து பிறப்பிலேயே ஒளி கொண்டது. முத்தைப் போல் இயற்கை ஒளி வீசுபவன் முருகன். ஆகவே முத்து ஐயன் என்று அழைக்கப்பட்டான்.

மூன்று சத்திகளை உடையவன்

முருகன் மூன்று சத்திகளை உடையவன். அவை இச்சா சக்தி, கிரியா சக்தி, ஞான சக்தி என்பன. வள்ளி இச்சா சக்தி; தேவசேனை கிரியா சக்தி; வேல் ஞான சக்தி.

மும்மை நலன்களும் வழங்குபவன்

மும்மை நலன்களும் வழங்குபவன் முருகன். மும்மை நலன்களாவன இகம், பரம், வீடு என்பன. இகம் என்பது இம் மண்ணுலக வாழ்வு. பரம் என்பது பரலோக வாழ்வு. வீடு என்பது முத்தி நலன். மண்ணுலகில் அவதரித்த வள்ளி நாயகி மூலம் இக நலம் தருவான். விண்ணுலகில் அவதரித்த தேவசேனை மூலம் பர நலம் தருவான் ; சக்தி வேலால் முக்தி அருள்வான்.

வள்ளியம்மை

வள்ளியம்மை இச்சா சக்தி. போகியாய் இருந்து உயிர்க்கு நலம் புரிதல் இறைவன் தன்மை. ஆகவே வள்ளியொடு நகையமர்ந்திருக்கிறான். வள்ளியம்மை கருநிறம் உடையவர். முருகனின் வலது புறத்தில் வீற்றிருப்பவர்; கையில் தாமரை ஏந்தியிருப்பவர்.

தெய்வயானை

தெய்வயானை கிரியா சக்தி. செந்நிறம் உடையவர். முருகனின் இடது புறம் இருப்பவர்; கருங்குவளை மலரைக் கையில் ஏந்தியவர்.

வேலாயுதம்

இது முருகனின் சிறப்பான ஆயுதம், வேல் எனும் சொல் வெல் எனும் பகுதியின் அடியாகப் பிறந்தது. வெல்ல வல்லது எதுவோ அதுவே வேல். வெற்றி தருவது வேல். ஆதலின் இது சக்தி ஆயிற்று. “சக்தி தன் வடிவே தென்னில் தடையிலா ஞானம் ஆகும்” என்பது சித்தியார். அதன்படி சக்தி எனப் பெயரிய வேல் படையே முருகனுக்கு ஞான சக்தியாக விளங்கியது. ஞானமே அஞ்ஞானத்தை வெல்ல வல்லது. ஆணவம், கன்மம், மாயை மும்மலங்களாகிய சூரன், சிங்கன், தாருகன் ஆகிய மூவரையும் அழித்து யாவருக்கும் நலம் புரிந்தது ஞானமாகிய வேலே. “வேலை வணங்குவது நம் வேலை” என்றார் ஒருவர்.

சீர் கெழு செந்திலும் செங்கோடும்

வெண் குன்றும்

ஏரகமும் நீங்கா இறைவன் கை

வேல் அன்றே

பார் இருள் பவ்வத்தின் உள்புக்குப்

பண்டு ஒருநாள்

சூர் மா தடிந்த கடர் இலை

வெள் வேலே.

என்று விதந்து புகழ்கிறார் இளங்கோ அடிகள் சிலப்பதிகாரத்தில்.

மயில் வாகனம்

முருகப்பெருமானுக்கு மயில் வாகனம் எப்போது ஏற்பட்டது? சூரபதுமனைக் கொன்ற பின்னர் ஏற்பட்டதா? முன்பே உண்டா?

முன்பே உண்டு. இந்திரனே மயிலாக முருகனை ஏந்தினான். மயில் தன் அழகால் யாவரையும் மயக்க வல்லது. எனவே அதை மாயை என்பர். அதோ மாயை. மயில் விந்து தத்துவம்.

சால விளங்கும் விந்து தத்துவம் எனும்
தடமா மயிலோய் தாலேலோ

என்று திருப்போருர் சந்நிதி முறை கூறும். மயிலைப் பிரணவ மந்திரம் என்றும் கூறுவர். மயில் தன் அழகிய தோகை விரித்து ஆடும்போது ஓங்காரம் போல் தோன்றுதல் காணலாம்.

“ஓங்காரத்துள்ளே முருகன் உருவம்
கண்டு தூங்குதல் வேண்டும்”

என்று கந்தர் அலங்காரம் கூறுகிறது.

சேவல் கொடி

முருகனுக்குக் கொடியாக விளங்குவது கோழி. எனவே முருகனுக்கு விழா எடுப்போர் கோழிக்கொடி நாட்டி அதை வாழ்த்துவர்.

கோழி ஓங்கிய வென்றடு விறல் கொடி
வாழிய பெரிதென்று ஏத்திப் பலருடன்
சீர் திகழ் சிலம்பகம் சிலம்பப் பாடி
சூர் அர மகளிர் ஆடும் சோலை.

என்று திருமுருகாற்றுப்படை கூறுகிறது.

சேவல் கோழி ஒளியை விரும்புவது; எனவே அறியாமையாகிய இருளைப் போக்கி அறிவாகிய ஒளிபரப்பும் முருகனுக்குக் கொடியாக விளங்குவது இயல்பே. கோழியை நாத தத்துவம் என்பர். நாத தத்துவம்தான் எல்லாவற்றிற்கும் மூல தத்துவம்.

3

காவடி எடுப்பது ஏன்?

முருகனுக்குக் காவடி எடுக்கிறார்கள்! வேறு எந்த தெய்வத்துக்காவது காவடி எடுக்கிறார்களா? இல்லை; முருகனுக்கு மட்டும் காவடி எடுப்பதற்குக் காரணம் என்ன? அதன் கருத்து என்ன?

சூரன் முதலிய அசுரர்களுக்கு ஒருவன் வித்தை கற்பித்து வந்தான் அஸ்திரவித்தை! அதாவது வில், பாணம், முதலியவை கொண்டு செய்யும் போர் வித்தை. அவன் பெயர் இடும்பன். அவன் மனைவி பெயர் இடும்பி.

சூரன் முதலிய அசுரர்களை முருகன் அழித்த பிறகு இடும்பனுக்கு வேலை இல்லை. என்ன செய்தான்? வீர மகேந்திரம் விட்டு நீங்கினான். ஒரு வனத்தில் சிவபெருமானைக் குறித்து தவம் செய்தான். சிவபெருமான் மகிழ்ந்தார். அவனுக்குக் காட்சி தந்தார் “உனக்கு என்ன வேண்டும்?” என்று கேட்டார்.

“குன்றம் எறிந்த குமரனின் அடியனாய் வாழ அருள் அய்யனே” என்று வேண்டினான் இடும்பன்.

“அங்ஙனமே ஆகுக” என்று அருள்புரிந்தார் சிவ பெருமான்.

இடும்பன் தவம்புரிந்த இடம் இடும்பாவனம் என்று தற்போது வழங்கப்படுகிறது. இது கோவிலூர் அருகே உள்ளது. கோவிலூர் என்பது முத்துப்பேட்டைக்கு அருகே உள்ளது. முத்துப்பேட்டை என்பது திருவாரூரிலிருந்து பட்டுக்கோட்டை செல்லும் ரயில் மார்க்கத்தில் உள்ளது.

சிவகிரி என்று ஒரு மலைச் சிகரம். சக்திகிரி என்று மற்றொரு மலைச் சிகரம். இவ்விரண்டு சிகரங்களையும் வழிபட்டார் அகத்தியர்.

எப்படி வழிபட்டார்? ஒன்றைச் சிவனாகவும், மற்றொன்றைச் சக்தியாகவும் வழிபட்டார். அந்த இரு சிகரங்களையும் தமது இருப்பிடமாகிய பொதிகைக்குக் கொண்டுவர விரும்பினார்.

எப்படிக் கொண்டு வருவது? முருகன் அருள் இன்றி முடியுமா? முடியாது. எனவே முருகப் பெருமானிடம் தம் கருத்தைத் தெரிவித்தார். முருகனும் அருள் புரிந்தார்.

அகத்தியர் அவிவிரு சிகரங்களையும் திருக்கேதாரத்துக்கு அருகே உள்ள வனத்தில் வைத்தார்; பொதிகைக்குத் திரும்பிவிட்டார்.

திருக்குற்றாலத்துக்கு அருகே இடும்பனைச் சந்தித்தார். இடும்பன் என்ன செய்தான்? முனிவரை வணங்கினார்.

“அடியேனை ஆட்கொண்டு அருளவேண்டும் செந்தமிழ் முனியே” என்று வேண்டினான்.

“திருக்கேதாரத்துக்கு அருகே உள்ள வனத்தில் இரு மலைச் சிகரங்களை வைத்துள்ளேன். அவை அளவற்ற பெருமையுடையன. அவற்றைப் பொதிகைக்குக் கொண்டு வருக. அதனால் உனக்குப் பெருமையும் புகழும் உண்டாகும்” என்றார். சுப்ரமண்ய மூல மந்திரத்தையும் வழிபாடு முறையும் இடும்பனுக்குக் கூறினார்.

முனிவரை வணங்கிப் புறப்பட்டான் இடும்பன்; பூர்ச்ச வனம் சேர்ந்தான்; சக்திகிரி, சிவகிரி இரண்டையும் கண்டான்; மகிழ்ச்சி கொண்டான்.

முனிவர் அருளியபடியே சுப்ரமண்ய மூல மந்திரத்தை ஐபித்தான். அப்போது அஷ்ட நாகங்களும் கயிறுகளாக அவன் பால் வந்தன; பிரமதண்டம் புஜதண்டமாக வந்தது.

ஆச்சரியம் கொண்டான் இடும்பன். அகத்திய முனிவரின் அருளை வியந்தான். அஷ்ட நாகங்களையும் இரண்டு உறிபோல் செய்தான். இருமலைகளையும் அவற்றில் வைத்தான். பிரமதண்டுடன்

முருகன் வழிபாடு

பிணைத்தான். மூல மந்திரத்தை ஜபித்தான். பிரம தண்டத்தை தோளில் வைத்தான். முழங்காலை மண்ணில் ஊன்றி எழுந்தான். முருகன் திருவருளால் சிகரங்கள் இரண்டும் எழும்பின. காவடி சுமந்து தென் திசை நோக்கிப் புறப்பட்டான் இடும்பன். திருவாவினன் குடியடைந்தபோது சிகரங்கள் சிறிது கனமாக அழுத்தின. அவற்றை இறக்கினான். சிறிது இளைப்பாறினான்.

மீண்டும் காவடியை எடுக்க முயன்றான். முடியவில்லை. அங்கே குரா மர நிழலில் ஒரு சிறுவன் தண்டு ஊன்றி நின்று கொண்டிருந்தான். அவனே கந்தன் என்று அறியாத இடும்பன் அச்சிறுவனுடன் சண்டை செய்யப் பாய்ந்தான். பாய்ந்த கணத்தில் மாய்ந்தான். அது கண்ட இடும்பி ஓடி வந்தாள். கணவனைக் கொன்றவன் கந்தனே என்று அறிந்தாள். “பிழை பொறுத்து மாங்கல்யப் பிச்சை அருள் அய்யனே” என வேண்டினாள்.

முருகன் கடைக்கண் நோக்கினான். இடும்பன் உயிர் பெற்று எழுந்தான். முருகனை வணங்கினான்.

“இடும்பனே! இந்த மலைச் சிகரங்கள் இரண்டும் இங்கேயே இருக்கட்டும். அவற்றின் மீது நாம் எழுந்தருளி இருப்போம். நீ இம்மலை அடிவாரத்தில் காவல் புரிவாய். சக்திகிரி. சிவகிரி இரண்டையும் நீ காவடி கொணர்ந்தது போல நம் அடியார்களும் காவடி கொண்டு வருவார்களாக, வருகிறவர்கள் முதலில் உன்னை வணங்கிப் பின் நம்மையும் வணங்குவார்களாக” என்று அருள் பாலித்தான் முருகன்.

முருகன் இட்ட கட்டளைப்படியே சிவகிரியின் அடிப்பகுதியில் காவல் இருந்தான் இடும்பன்.

அன்பர்கள் பால், சர்க்கரை, பன்னீர் முதலியன காவடியாகக் கொண்டு வந்து இடும்பனை வழிபட்டு பிறகு கடம்பனாகிய கந்தனையும் வழிபடலாயினர்.

4

விரதங்கள்

முருகனை வழிபடும் அன்பர்கள் மேற்கொள்ளும் விரதங்கள் மூன்று. ஒன்று கார்த்திகை விரதம்; இன்னொன்று சுக்கிர வார விரதம்; மற்றொன்று சஷ்டி விரதம்.

கார்த்திகை விரதம்

சரவணப்பொய்கையில் கந்தனுக்குப் பாலாட்டித் தாலாட்டி வளர்த்தவர்கள் கார்த்திகைப் பெண்கள். அதனால் மகிழ்ந்த சிவபெருமான் அவர்களுக்கு ஒரு வரம் அளித்தார்.

கார்த்திகை நட்சத்திரத்தன்று விரதம் இருந்து குமாரக் கடவுளை எவர் வழிபடுகிறாரோ அவர்க்கு செல்வம், கல்வி ஆயுள், நல்ல மனைவி, நன்மக்கட் பேறு, பசுக்கள், நிலபுலம் ஆகிய எல்லாம் கிடைக்கும் என்பதே அவ் வரம்.

விரதம் இருப்பது எப்படி?

கார்த்திகை மாதத்தில் வரும் பரணி யன்று பகலில் உண்டு இரவில் உண்ணாது இருக்க வேண்டும். கார்த்திகையன்று காலையில் நீராடி முருகனை வழிபட வேண்டும். தண்ணீர் மட்டும் அருந்திப் பாராயணம், ஜபம், தியானம், கோயில் வழிபாடு முதலியன செய்தல் வேண்டும். இரவு தூங்கக் கூடாது. இரவு முழுவதும் முருகனை தியானம் செய்ய வேண்டும். மறு நாள் ரோகிணி யன்று காலையில் நீராடி நித்திய வழிபாடு செய்து அடியவருடன் கூடி அமுது செய்ய வேண்டும். பகலில் தூங்கக் கூடாது. இரவு தான் தூங்க வேண்டும்.

பிறகு ஒவ்வொரு மாதமும் வரும் கார்த்திகை யன்று விரதம் இருக்க வேண்டும். நாரதர் இவ்வாறு பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் கார்த்திகை விரதம் இருந்து ரிஷிகளில் முதன்மை பெற்றார்.

சுக்கிரவார விரதம்

சுக்கிரவார விரதம் விநாயகர், உமாதேவி, முருகன் ஆகிய மூவருக்கும் உரியது. ஐப்பசி மாதம் முதல் சுக்கிர வாரத்தில் தொடங்கி முன் சென்னபடி வெள்ளிக்கிழமை தோறும் விரதம் இருக்க வேண்டும்.

பகீரதன், கோரன் எனும் அரக்கனால் நாடு இழந்துகாடு சென்றான். சுக்கிரவார விரதம் இருந்து முருகன் அருளால் கோரனைக் கொன்று நாடுபெற்று முடிவில் வீடும் பெற்றான்.

சஷ்டி விரதம்

ஐப்பசி மாதம் சுக்கில பட்சத்தில் வரும் பிரதமை முதல் சஷ்டி வரை ஆறு நாட்கள் விரதம் இருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு நாளும் விடியற்காலம் எழுந்து நீராடி நித்திய கடன் முடித்தபின் பூரண கும்பம் வைத்து நீர் நிரப்பி மாவிலை வைத்து தருப்பையைப் பரப்பி அதன்மீது சந்தனம் வைத்து குங்குமம் அக்ஷதை இட்டு முருகனை அதில் ஆவாகனம் செய்து மலர் தூவி தூபதீபம் காட்டி அருச்சித்து வழிபடவேண்டும். பகலில் உறங்கக் கூடாது. இரவில் விழித்திருக்க வேண்டும். ஆறு கால பூசை செய்ய வேண்டும். கந்தன் சரிதம் கேட்க வேண்டும். பாராயணம் செய்ய வேண்டும். தியானம் செய்ய வேண்டும். ஏழாம் நாள் காலையில் பாரணை பண்ண வேண்டும். பகலில் உறங்கக் கூடாது. இவ்வாறு மாதம் தோறும் சுக்கில பட்ச சதுர்த்தி விரதம் இருப்பவர் எண்ணிய நலன் பெறுவர்; புண்ணிய பலம் பெறுவர்.

5

வடிவேலன் அடியார்கள்

முருகன் அடியார்கள் மூன்று வகையினர் ஆவார்கள். முருகன்மீது கவிபாடி அவர் அருளுக்குப் பாத்திரமானவர் ஒருவகையினர். முருகனையே சதாகாலமும் நினைத்து மனமுருகி தவம் செய்து அவன் அருள் பெற்றவர் வேறு ஒரு வகையினர். முருகன் மீது தெரிந்தோ தெரியாமலோ பக்தி செலுத்தும் அன்பர் மற்றொருவகையினர். இம்மூவருக்கும் அவரவர் தன்மைக்கு ஏற்ப அருள்புரிவான். இவ்வாறு அருள் பெற்றவர் சிலரது வரலாறு இங்கே தரப்படுகிறது. கவிபாடியவர் வரலாறு ஆங்காங்கே கொடுக்கப் பட்டுள்ளது.

அருணகிரி நாதர்

சுமார் ஐந்நூறு ஆண்டுகள் முன்பு அருணகிரிநாதர் தோன்றினார். தோன்றிய இடம் திருவண்ணாமலை.

இவர் வடமொழியும் தென்மொழியும் வல்லவர் என்பது இவர் அருளிய பாடல்களைப் பார்க்கும்போது தெளிவாகும். மொழி வல்லவர் மட்டும் அன்று; இசை நுட்பம் அறிந்தவர்; நாட்டியக்கலை நன்கு பயின்றவர் என்பதும் புலனாகும். சகல சாஸ்திரங்களும், இதிகாச புராணங்களும் அறிந்தவர்.

இவர் இளமையிலே விலைமாதர் வலையில் சிக்கி உழன்றார் என்பது அவர் வாக்கினாலேயே அறியக்கிடக்கின்றது. இதனால் வாழ்க்கையில் வெறுப்புற்ற அவர் உயிர் விடத் துணிந்தார். திருவருணைக் கோயில் வல்லாள கோபுரத்தின் மீது ஏறி அங்கிருந்து கீழே குதித்து உயிர் விடச் சித்தமானார். கீழே குதித்தார், ஆனால் ஆண்டவன் அவரைத் தடுத்து ஆட்கொண்டான்.

முருகப் பெருமான் இவரைக் கையில் ஏந்திக் கீழே விழாமல் ஏற்றுக் கொண்டான்; 'அருணகிரி நாதா' என்று அழைத்தான்; அவர்தம் நோய் போக்கினான்; திரு நீறு தந்தான்; ஐபமாலை கொடுத்தான். 'எம்மீது பாடுக' என்று பணித்தான் 'முத்தைத்தரு' என்று முதல் அடியும் எடுத்துக் கொடுத்தான்.

அருணகிரிநாதர் முருகன் மெய்யடியரானார். திருப்புகழ் பாடத் தொடங்கினார். முருகன் தலங்கள் தோறும் சென்று தரிசித்தார். முருகன் புகழ் பாடினார். அருணகிரி நாதர் புகழ் நாடெங்கும் பரவியது.

அக்காலத்திலே விஜய நகரப் பேரரசின் பிரதிநிதியாகத் திருவண்ணாமலையில் இருந்தான் ஓர் அரசன். பிரபு தேவராயன் என்பது அவன் பெயர். அவன் தெய்வ பக்தியுள்ளவன்; இலக்கியப் பிரியன்; கவிகள் பால் அன்பு கொண்டவன்; சர்வமத சமரச நோக்கம் உடையவன்.

சம்பந்தாண்டான் என்ற ஒருவன்; சாக்தன், அதாவது சக்தி வழிபாட்டுக்காரன். அருணகிரிநாதர் மீது அழுக்காறு கொண்டான் அவன். அவர் பெற்ற செல்வாக்குக் கண்டு மனம் புழுங்கினான். அரசன் அவர் மீது கொண்ட மதிப்பைக் குறைக்க எண்ணினான்.

"பலர் அறிய நான் எனது காளியை வரவழைக்கிறேன். அருணகிரிநாதர் தம் முருகனை வரவழைக்கட்டும்" என்று சவால் விடுத்தான்.

அருணகிரிநாதர் முருகனை நம்பினார்

'அதல சேடனாராட' எனும் திருப்புகழைப் பாடினார்.

முருகன் வந்தான்; காட்சி தந்தான்; அரசனும் கண்டான்; மகிழ்ந்தான்; வணங்கினான்; சம்பந்தாண்டனை நாடு கடத்தினான். அருணகிரிநாதர் மீது பேரன்பு கொண்டான்.

மயில் மீதேறி வந்து பிரபு தேவராயனுக்குக் காட்சி தந்த முருகன், திருவருணையில் 'கம்பத்திளையனார் கோவில்' எனும் சிறு கோவிலில் வீற்றிருக்கிறார். இன்றும் காணலாம்.

அருணகிரிநாதர் முருகன் தலங்கள் தோறும் சென்று திருப்புகழ் பாடி வரும்போது, திருச்செந்தூரிலே வில்லிபுத்தூர் ஆழ்வாருடன் வாதிட நேர்ந்தது.

கந்தர் அந்தாதியைப் பாடினார் அருணகிரிநாதர். ஒவ்வொரு பாட்டுக்கும் பொருள் சொல்லி வந்தார் வில்லிபுத்தூரார். 54 வது செய்யுளுக்குப் பொருள் கூற இயலாது தோற்றுப் போனார்.

வில்லிபுத்தூராரிடம் ஒரு வழக்கம் இருந்தது. அதாவது என்ன? வாதிலே தோல்வியுற்றால் தோல்வியுற்றவர் காதைக் குறடு கொண்டு கிழிப்பது. அவ்வாறு வில்லியிடம் தோற்றுக் காது கிழியப்பெற்றோர் பலர். இப்போது அவர் அருணகிரிநாதரிடம் தோல்வியுறவே அதே குறடாவை அருணகிரிநாதர் கையிலே கொடுத்துத் தமது காதைக் கிழிக்க வேண்டினார்.

அருணகிரிநாதர் அவ்விதம் செய்ய மறுத்தார். குறடை வில்லியிடமே திருப்பிக் கொடுத்தார். இனி இவ்வாறு குறடு கொண்டு கிழிக்கும் வழக்கத்தை விடுமாறு கேட்டுக் கொண்டார்.

‘கருணைக்கு அருணகிரி’ என்று புகழப் பெற்றார்.

பின்னே மீண்டும் திருவண்ணாமலைக்குத் திரும்பினார். அதற்குள் திரும்பி வந்த சம்பந்தாண்டான் மீண்டும் அவர் மீது பகை செலுத்தினான்.

தேவர் உலகத்தில் உள்ள பாரிஜாதம் கொண்டு வருமாறு பணிக்க அரசனை ஏவினான்.

அரசனது விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவதாகக் கூறி அருணகிரிநாதர் என் செய்தார்? கூடுவிட்டுக் கூடு பாயும் யோக சித்தியால் தம் உடலை விட்டுக் கிளியுடல் ஒன்றில் புகுந்து சென்றார்.

அவ்வளவில் அவ்வுடலை எரிக்கச் செய்தான் சம்பந்தாண்டான். பாரிஜாதம் கொண்டு திரும்பிவந்த அருணகிரி நாதர் நடந்ததை அறிந்தார்.

‘இதுவும் முருகன் திருவருள்’ என்று எண்ணி கிளியாகவே பார்வதியின் கையில் அமர்ந்தார் என்று கூறுவர்.

திரிசுதந்திரர்

திருச்செந்தூர் வாழ் அந்தணர் திரிசுதந்திரர் எனும் பெயர் பெற்றனர். இவர்கள் கங்கைக் கரையில் தவம் செய்து சிவன், திருமால், பிரமன் ஆகிய மூவரிடத்தும் வரம் பெற்றனர். என்ன வரம்? பூலோகம், சுவர்க்கலோகம், சத்திய லோகம் ஆகிய மூன்று உலகங்களிலும் சென்று வசிக்கும் சுதந்திரம். இவ்வாறு மூன்று உலகங்களிலும் வசிக்கும் சுதந்திரத்தை மும்மூர்த்திகளிடமும் வரமாகப் பெற்றமையால் இவர்கள் திரிசுதந்திரர் எனப் பெயர் பெற்றனர்.

திருச்செந்தூர் வாழும் திரிசுதந்திரர் இரண்டாயிரம் பேர். இவர் முக்காணியர் என்றும் அழைக்கப் பெறுவர். முருகனுக்குப் பூசை செய்யும் பேறு பெற்றவர். இவர்களை அன்புடன் எவர் நினைத்தாலும் சரி, அவர் மும்மூர்த்திகளையும் பூசித்த பலன் அடைவர் என்று திருச்செந்தூர் புராணம் கூறும். முருகப்பெருமான் திரிசுதந்திரர் களுடன் வேறுபாடின்றி நின்று அருள் புரியும் காரணத்தால் “திரிசுதந்திர அபேத மூர்த்தி” எனும் பெயர் பெற்றதாக சுப்பிரமணிய பராக்கிரமம் கூறும்.

அகத்தியர்

அகத்தியரைப் பற்றிய வரலாறு பலவாக உள்ளன; எனினும் கந்தப் பெருமானுடன் தொடர்புடையது மட்டும் இங்கே காணலாம்.

“எந்தையே! எனக்குச் சிவஞானமொடு செந்தமிழ் போதித்து அருள வேண்டும்” என்று சிவபெருமானை வேண்டினார் அகத்தியர்.

“தணிகைக்குச் செல்; ஞான சத்திதரனை வணங்கு; உன்கருத்து நிறைவேறும்” என்று அருளினார் சிவபெருமான்.

அகத்தியர் திருத்தணிகை வந்தார்; முருகனைத் தொழுது வணங்கினார்.

செந்தமிழ் அறிவும் சிவஞானமும் அருளப் பெற்றார் பழநி, குன்றக்குடி ஆகிய தலங்களுக்கும் சென்று முருகனை வழிபட்டு அருள் பெற்றார்.

முருகப் பெருமானிடம் உபதேசம் பெற்றார். இதனை,

“சிவனை நிகர் பொதியவரை
முனிவன் அகமகிழ் இரு செவி
குளிர இனிய தமிழ் பகர் வோனே.”

என்று அருணகிரிநாதர் குறிப்பிடுகிறார்.

முககுந்தர்

முக என்றால் குரங்கு. குந்தம் என்பது ஓர் ஆயுதம். குரங்கு முகமும் குந்தம் என்ற ஆயுதமும் கொண்ட ஒருவர் பெயரே முசுகுந்தன். இவர் கரூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு அரசு புரிந்தவர்; ஆதித்தன் சூலத்தினர்; அரிச்சந்திரன் வழி வந்தவர். கந்தசஷ்டி விரதத்தை நன்கு கடைப்பிடித்தவர்; அதனால் கந்தன் திருவருள் பெற்றவர். முருகன் அவருக்குக் காட்சி தந்தார். பகை வெல்லப் படைத்துணை அளிக்குமாறு வேண்டினார் முசுகுந்தர். முருகனிட்ட கட்டளைப்படி வீரவாகு தேவர் முதலியோர் மனித உருப்பெற்று முசுகுந்தருக்குத் துணை புரிந்தார்கள். வீரவாகு தேவரின் மனைவியான புஷ்பகந்தி வயிற்றில் பிறந்த சித்திர வல்லியை முசுகுந்தர் மணந்து கொண்டார். தேவர் உலகு சென்று வாலாகரன் முதலிய அசுரர்களைக் கொன்று துணைபுரிந்தார்.

அதனால் மகிழ்ந்தான் இந்திரன்.

“என்ன வேண்டும்?” என்று கேட்டான்,

முருகன் வழிபாடு

இந்திரன் பூசித்துவந்த சோமாஸ்கந்தரைத் தருமாறு கேட்டார் முசுகுந்தர். இந்திரனுக்கு மனம் வரவில்லை.

தாம் வழிபட்டுவந்த சோமாஸ்கந்த மூர்த்தி போல் மற்றும் ஆறு மூர்த்திகளைக் செய்து எல்லாவற்றையும் வரிசையாக வைத்தான்.

“நீ விரும்பியதை எடுத்துக்கொள்” என்றான்.

முசுகுந்தர் முருகனை நினைத்தார். இந்திரன் பூசித்த சோமாஸ்கந்தமூர்த்தி அவர் கைக்கு வந்தது. எல்லா மூர்த்திகளையுமே இந்திரன் முசுகுந்தருக்கு வழங்கினான். அந்த சோமாஸ்கந்தமூர்த்திக்கு விடங்கப் பெருமான் என்று பெயர் ‘டங்கம்’ என்றால் உளி. ‘வி’ என்றால் இல்லை என்று பொருள். உளி படாது உருவாகியவர் என்பதே விடங்கர் என்பதன் பொருள்.

இந்திரன் பூசித்தவிடங்கரை திருவாரூரில் எழுந்தருளச் செய்தார் முசுகுந்தர். மற்றைய ஆறுவிடங்கரையும் ஆறு ஊர்களில் எழுந்தருளச் செய்தார். அந்த ஆறு ஊர்கள் வருமாறு :
1. நாகப்பட்டினம் 2. திருநள்ளாறு 3. வேதாரணியம் 4. திருகாறாயில்
5. திருவாய்மூர் 6. திருக்கோவில்.

முசுகுந்தச் சக்கரவர்த்தி நீண்ட காலம் அரசு செய்து கந்த சஷ்டி விரதம் அனுஷ்டித்து முடிவில் முருகன் அடி சேர்ந்தார்.

இவருக்குக் குரங்கு முகம் ஏற்பட்டது ஏன்?

கைலாயத்திலே ஒரு வில்வ மரத்தடியில் அமர்ந்து சிவனும் பார்வதியும் இருக்க அம்மரத்தின்மீது இருந்து குரங்கு ஒன்று வில்வ இலையைப் பறித்துக் கீழே போட்டது. அந்த வில்வம் சிவபெருமான் மீதும் பார்வதி மீதும் விழுந்தது. நீண்டநேரம் இவ்வாறு செய்தது குரங்கு.

சினங் கொண்டாள் பார்வதி. மேலே பார்த்தாள். பயந்த குரங்கு கீழே வந்து வணங்கியது, அறியாது செய்த பிழை பொறுக்க வேண்டியது.

அறிந்தோ அறியாமலோ வில்வங்கொண்டு பூசித்தபடியால் பூமியில் அரசனாகப் பிறக்க அருளினார் சிவபெருமான்.

“அப்போதும் இக்குரங்கு முகமே இருக்கவேண்டும்” என்று வேண்டியது முக. அவ்வாறே அருளினார் இறைவன்.

முககுந்தர் குரங்கு முகத்துடன் பிறந்த வரலாறு இதுவே.

சிகண்டி முனிவர்

சிகண்டி முனிவர் திருவேங்கட மலையில் முருகனை நோக்கித் தவம் செய்து அருள் பெற்றவர். அநாகுலன் என்ற பாண்டியன் மைந்தனாகிய சயந்த குமாரன் வேண்ட அதற்கு இணங்கி இசை நுணுக்கம் எனும் நூல் இயற்றியவர். இவர் கதிர்காமம் சென்றபோது மதயானை ஒன்று எதிர்வர அது கண்ட முனிவர் வெற்றிலையைக் கிள்ளி முருகனை நினைத்து யானை வரும் திசையில் வீசினார். அதுவே முருகப் பெருமானின் வேலாகி யானையைக் கொன்றது.

நக்கீரர்

மதுரைக் கடைச் சங்கத்திலே வீற்றிருந்த புலவர் நாற்பத்து ஒன்பது பேர். அவர்களுள் தலையாயவர் நக்கீரர். இவர் நாள்தோறும் திருப்பரங்குன்றம் செல்வார்; சரவணப்பொய்கையில் நீராடி முருகனைத் துதித்துத் திரும்புவார். ஒருநாள் என்ன ஆயிற்று? பூதம் ஒன்று இவரைப் பிடித்து மலைக் குகையில் சிறை வைத்துவிட்டது, அந்த பூதத்தின் பெயர் கற்கிமுகி என்பது. ஆயிரம் புலவர்களைச் சிறையிட்டுக்கொண்டு தின்ன எண்ணியிருந்தது பூதம். ஏற்கனவே 999 பேரைச் சிறை வைத்து இருந்தது. நக்கீரருடன் ஆயிரம் பேர் ஆயினர். எனவே எல்லாரையும் பூதம் கொன்று தின்பது உறுதியாயிற்று.

இந்நிலையில் நக்கீரர் முருகப் பெருமானைத் துதித்தார். திருமுருகாற்றுப்படை பாடினார். “உலகம் உவப்ப” என்று தொடங்கி “மலை கிழவோனே” என முடித்தார்.

அன்று இரவு முருகப்பெருமான் அவரது கனவில் தோன்றி “நாம் கிழவனாக வரச் சிறிது காலம் ஆகும்” என்றார்.

விழித்து எழுந்த நக்கீரர் “என்றும் இளையாய்” என்று பாடினார். முருகன் தனது வேலாயுதத்தை ஏவி பூதத்தைக் கொன்று அக்குகை பிளந்து நக்கீரரையும் ஏனைய புலவரையும் விடுவித்தான்.

நல்லியக் கோடன்

இவன் ஒரு சிற்றரசன். பத்துப்பாட்டுள் ஒன்றாகிய சிறுபாணாற்றுப்படையின் தலைவன். ஓய்மா நாட்டு நல்லியக் கோடன் என்றும் இவனைக் கூறுவர். முருகன் மீது பேரன்பு கொண்டவன் இவன். பெரும் கொடைவள்ளல். திண்டிவனத்துக்கு அருகில் உள்ள கிடங்கில் என்ற ஊரில் வாழ்ந்தவன். வேலூர், ஆமூர் முதலிய ஊர்களும் இவனுடையயனவே. இவனது சிறப்புக் கண்ட மூவேந்தரும் இவன் மீது படை எடுத்து வந்தனர். அப்போரில் நல்லியக்கோடன் தோற்றுவிட்டான். வேலூர் சென்றான். முருகனைத் துதித்தான்.

கந்தன் அவனுடைய கனவில் தோன்றினான். “அஞ்சாதே! இந்தக் கேணியில் உள்ள மலர்களைப் பறி. நமது பெயர் சொல்லி வீசு. வெற்றி பெறுவாய்” என்று கூறினான்.

கோடன் விழித்து எழுந்தான். நீராடினான் ; முருகனை வழிபட்டான். கேணியில் இருந்த மலர்களைப் பறித்தான். சுப்ரமண்ய காயத்ரி மந்திரம் ஜெபித்தான். பகைவர் இருந்த திசையில் விடுத்தான். அம்மலர்கள் வேலாக மாறி எதிரிகளைத் தாக்கி ஓடச் செய்தன. கோடன் மலர் பறித்து வீசிய ஊர் வேலூர் எனப் பெயர் பெற்றது;

ஒளவையார்

ஒளவையாரைப் பற்றிய கருத்துக்கள் பல திறப்பட்டன. ஒளவையார் ஒருவரே என்பார் சிலர்; பலர் என்பார் மற்றும் சிலர். எது எங்ஙனம் ஆயினும் ஆகுக. முருகன் அடியாராகி விளங்கிய ஒளவையாரைப் பற்றியே நாம் இப்போது கருதுவோம்.

ஒளவையாரின் பாடலை விரும்பிய கந்தன் மாடு மேய்க்கும் சிறுவனாக உருக்கொண்டான். நாவல் மரம் ஒன்றன் மீது ஏறி அமர்ந்திருந்தான். அவ்வழியே சென்ற ஒளவையார் அம்மரத்தின் கீழே மணலில் உட்கார்ந்தார். நாவல் பழம் தின்ன நினைத்தார். “தம்பி! கொஞ்சம் நாவல் பழம் பறித்துப்போடு” என்றார்.

“சுகுகிற பழம் வேண்டுமா? கடாத பழம் வேண்டுமா? என்று கேட்டான் சிறுவன்.

ஒளவையாருக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை. “சுகுகிற பழம் வேறு கடாத பழம் வேறா?” என்று யோசித்தார்.

“சுகுகிற பழமே போடு” என்றார் ஒளவையார். நன்கு கனிந்த பழங்களைப் பறித்துப் போட்டான் சிறுவன். பழங்கள் மீது மணல் ஒட்டிக் கொண்டது. மணலை ஊதி ஊதிப் போக்கி உண்டார் ஒளவையார்.

“பாட்டி! நீதானே சுகுகிற பழம் வேண்டும் என்றாய். அதனால் தான் ஊதி ஊதி ஆற வைத்து உண்ண வேண்டியிருக்கிறது” என்று கூறி நகைத்தான் சிறுவன்.

“ஆகா! இந்த விஷயம் நமக்கு விளங்கவில்லையே!

கருங்காலிக் கட்டைக்கு நாணாக் கோடாலி
 இருங் கதலித் தண்டுக்கு நாணும் - பெருங்காளில்
 கார் எருமை மேய்க்கின்ற காளைக்கு நான் தோற்றது
 ஈர் இரவும் துஞ்சாது என்கண்

என்று வருந்திப் பாடினார்.

உடனே கந்தன் அவருக்குக் காட்சி அளித்தான். ஓளவையாரும்
 ஆனந்த பரவசராகித் துதித்தார்.

கொடியது எது? இனியது எது? பெரியது எது? அரியது எது?
 என நான்கு கேள்விகள் கேட்டு ஓளவையார் பாடிய பாடல்களைக்
 கேட்டு மகிழ்ந்து மறைந்தான்.

முருகம்மையார்

‘முருகா, முருகா’ என்று அடிக்கடி சொல்வதையே பழக்கமாகக்
 கொண்டிருந்தார் ஒரு பெண்மணி, திருமணம் ஆயிற்று. அப்போதும்
 அந்தப் பழக்கம் இருந்து வந்தது. அடுத்த வீட்டிலே இளைஞன்
 ஒருவன் இருந்தான். அவன் பெயர் முருகன். தன்னைத்தான்
 அழைக்கிறான் அப்பெண்மணி என்று கருதினான்; ஓடிவந்தான்.

இதுகண்டான் கணவன், “இனி முருகா என்று சொல்லாதே”
 என்று கண்டித்தான். “சரி” என்றார் பெண்மணி. பழக்கம் விட்டதா?
 ‘முருகா முருகா’ என்று கூவினார், அடுத்த வீட்டு முருகன்
 ஓடிவந்தான். கணவன் கண்டான்; சீறினார்; அரிவாளை எடுத்து
 மனைவியின் கையை வெட்டினான். துடித்தார் பெண்மணி, ‘முருகா
 முருகா’ என்று அலறினார். முருகப் பெருமான் தோன்றினான்;
 ‘முருகா முருகா’ என்று மீண்டும் அலறினார். வெட்டுண்ட கரம்
 முன்போல் ஆயிற்று. ‘முருகா முருகா’ என்று மீண்டும் துதித்தார்.
 அம்மையாரை மயில் மீது ஏற்றிக்கொண்டு கந்தகிரியில்
 சேர்த்தருளினார் பெருமான். இவ்வரலாற்றின் விரிவை சுப்ரமண்ய
 பராக்கிரமம் என்ற நூலில் காணலாம்.

பொய்யாமொழிப் புலவர்

இவர் சிறந்த தமிழ்ப்புலவர். விருதுகள் பெற்றவர். சிவனைப் பாடும் வாயால் சிவகுமாரனைப் பாட மறுத்தவர். “கோழியைப் பாடிக் குஞ்சையும் பாடுவேனோ” என்று பிடிவாதம் செய்தவர். தஞ்சை வாணன் கோவை என்ற நூலின் ஆசிரியர்.

இவருக்கு நல்லறிவு புகட்ட விரும்பினான் முருகன். காட்டு வழியே புலவர் போய்க் கொண்டிருந்தார். முரட்டு வேடன் ஒருவன் தோன்றி புலவரை விரட்டினான். புலவர் பயந்தார். “நான் ஒரு புலவன்” என்று கெஞ்சினார். “அப்படியானால் என் மீது ஒரு பாட்டுப்பாடு” என்றான் வேடன். “உன் பெயர் என்ன?” என்று கேட்டார் புலவர் “முட்டை” என்றான் வேடன். புலவர் பாடல் பாடினார்.

பொன் போலும் கள்ளிப்பொறிபறக்கும் கானலிலே
என்பேதை செல்லற்கு இயைந்தனனே - மின்போலும்
மானவேல் முட்டைக்கு மாறாய தெவ்வர் போம்
கானவேல் முட்டைக்குங் காடு

இப்பாடலில் முட்டை என்று பெயர் வந்து விட்டது. “புலவரே! கோழியைப் பாடிய வாயால் குஞ்சைப் பாடுவேனோ? என்ற கூறினீரே! இப்போது முட்டையைப் பாடிவிட்டீரே!” என்று கூறினான் வேடன். புலவர் பதறினார், வேடனாக வந்தவன் வேலனே என்று அறிந்தார்; அழுதார்; தொழுதார். முருகன் காட்சி அளித்து எனக்கும் எந்தைக்கும் வேற்றுமை இல்லை என்று கூறி அருள்புரிந்தார்.

“முற்பட்ட முரட்டுப் புலவனை
முட்டைப் பெயர் செப்பிக்
கவிபெறு பெருமானே”

என்று திருப்புகழ் கூறுகிறது.

குணசீலர்

இவர் திருச்செங்கோட்டில் வாழ்ந்தவர்; தமிழ்ப்புலவர். முருகன்மீது இடையறா அன்பு கொண்டவர். இவரை வாதுக்கு அழைத்தான் பிறிதொரு புலவன். அவர் பெயர் பிரதிவாதி பயங்கரன்; ஆழ்வார் திருநகரிலிருந்து வந்தான்.

குணசீலர் முருகனிடம் முறையிட்டார். “அஞ்சாதே!” என்று அபயம் அளித்தான் முருகன். நாகாசலத்தை நோக்கிய வண்ணம் நின்றான் வந்த புலவனாகிய பிரதிவாதி பயங்கரன். “பார்வைக்கு நாகம்போல் இருக்கிறது இம்மலை. ஆனால் படம் எடுத்து ஆடக் காணோமே ஏன்?” என்று யோசித்தான். அந்தச் சிந்தனையில் ஒரு பாடல் பிறந்தது.

சமர முத்திருச் செங்கோடு சர்ப்ப சயிலம் என்ன
அமரில் படம் விரித்து ஆடாது என்னை?

வந்த புலவனுக்கு மேலே ஓடவில்லை. திருப்பித் திருப்பி அந்தக் கேள்வியையே கேட்டுப் பாடிக்கொண்டிருந்தான்.

(நாகம் போலத்தான் இருக்கிறது மலை. ஆனால் பாம்பு படம் எடுத்து ஆடவில்லையே ஏன்?) அதைக் கேட்டுக் கொண்டே அருகில் நின்றான் மாடு மேய்க்கும் சிறுவன் ஒருவன். புலவன் எழுப்பிய கேள்விக்கு விடை தந்து பாடினான் அவன். முன் இரண்டு அடிகளைப் புலவன் பாடிவிட்டான். பின் இரண்டு அடிகளைச் சிறுவன் பூர்த்தி செய்கிறான்.

அஃது ஆய்ந்திலையோ
நமரன் குறவள்ளி பங்கன் எழுகரை நாட்டு உயர்ந்த
குமரன் திருமருகன் மயில் வாகனம் கொத்தும் என்றே

‘படம் எடுத்து ஆடினால் முருகனுடைய வாகனமாகிய மயில் கொத்திவிடும் என்று பயந்துதான் அது ஆடவில்லை’ என்று பதில் பாடினான் சிறுவன். பிரதிவாதி பயங்கரன், “தம்பீ நீ யார்?” என்று கேட்டான். “ஐயா! நான் ஏழை. குணசீலப் புலவரிடம் தமிழ் பயின்றேன். உனக்குத் தமிழ் வராது என்று விரட்டி விட்டார். அவர் வீட்டு மாட்டை யாவது மேய்க்கலாம் என்று மாடு மேய்த்து வருகிறேன். அங்கே ஒதுங்கியதால் அவர் பாடும் பாடல் கேட்டு அந்த அறிவு கொண்டுதான் நான் பாடினேன்” என்றான். பிரதிவாதி பயங்கரன் அசந்து போனான். குணசீலர், முருகன் கருணையை வியந்து போற்றினார்.

பாம்பன் சுவாமிகள்

பாம்பன் சுவாமிகள் என்று அழைக்கப்படும் குமரகுருதாச சுவாமிகள் பிறந்த ஊர் பாம்பன். இவரது தந்தையார் பெயர் சாத்தப்ப பிள்ளை; தாயார் பெயர் செங்கமலத்து அம்மாள். சிவாலய அகத் திருப்பணி வேளாளர் மரபு.

சுவாமிகளுக்குப் பெற்றோர் இட்ட திருநாமம் அப்பாவு என்பது. சேஷகிரி ராயர் என்பவர் பாம்பனைச் சேர்ந்தவர்; ஆங்கிலமும் தமிழும் கற்றவர். அவரே இவருக்குக் குமரகுருதாசர் எனும் பெயர் சூட்டினார்.

இவர் தமது இருபத்தைந்தாவது வயதில் திருமணம் செய்து கொண்டு பதினேழு ஆண்டு காலம் இல்லறம் நடத்தினார். இவரது மனைவியார் பெயர் காளிமுத்தம்மாள். இவர்களுக்கு இரண்டு ஆண் குழந்தைகளும், ஒரு பெண் குழந்தையும் பிறந்தன.

கடவுளைக் காணும் ஆவல் இவருக்குப் பெருகியது 1894 ஆம் ஆண்டில் பிரப்பன் வலசை என்னும் கிராமத்தில் மயான வெளியில் முப்பத்தைந்து நாட்கள் நிஷ்டையில் அமர்ந்தார். பல சோதனைகள் நிகழ்ந்தன. ஆறாம் நாள் மனம் அடங்கிற்று. ஏழாம் நாள் இவர் நாடிய உபதேசம் கிடைத்தது. முப்பத்தைந்தாம் நாள் முருகன் ஆணையின்

படி வெளியே வந்தார். இவை யாவும் இவர் பாடிய பாடல்களிலேயே விளக்கமாக சொல்லப்பட்டுள்ளன.

முதன்முதலாக இவர் சென்னைக்கு வர ரயிலில் புறப்பட்டார். அன்று இரவு சென்னை வைத்தியநாத முதலித் தெருவிலே முருக பக்தியுடன் வாழ்ந்து வந்த ஓர் அம்மையாரின் கனவிலே இவர் தம் வருகை அறிவிக்கப்பட்டது. எழும்பூர் ரயில் நிலையத்தில் ஒருவர் வந்து சுவாமிகளை அழைத்துச் சென்று அம்மையார் வீட்டில் விட்டு மறைந்தார்.

1923 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்திலே சுவாமிகள் தெரு வழியே நடந்து சென்ற கொண்டிருந்தபோது வண்டி ஒன்று ஏறி கால் எலும்பு முறிந்தது. சுவாமிகள் சென்னை பெரிய ஆஸ்பத்திரியில் சேர்க்கப்பட்டார். அங்கே அவருக்கு அற்புத தரிசனம் கிடைத்தது. இரண்டு மயில்கள் ஆகிய, அவற்றுள் ஒன்று மண்டல முழுதும் வியாபித்துக் காட்டியது. 1929 ஆம் ஆண்டிலே சுவாமிகள் திருவான்மியூரிலே சமாதி எய்தினார்கள். இப்பெரியார் மாபெரும் துறவி. முருகனை நேரில் கண்ட ஞானி. அநுபூதிச் செல்வர்.

வள்ளிமலை சுவாமிகள்

கோயமுத்தூர் ஜில்லா பவானி தாலுக்காவில் உள்ள பூனாச்சிபுதூரில் சிதம்பர ஐயர் என்பவரின் புதல்வராகத் தோன்றினார் சுவாமிகள். இவர்களுடைய முன்னோர் வேதம் வல்லவர்; வேத நெறி தவறாதவர்; இத்தகைய வம்சத்திலே திருச்செங்கோட்டு வேலவன் அருளாலே தோன்றியவர் சுவாமிகள்.

சுவாமிகளுக்குப் பெற்றோர் இட்ட மிள்ளைத் திருநாமம் அர்த்தநாரி என்பது. அர்த்தநாரி என்பது திருச்செங்கோட்டில் விளங்கும் சிவபெருமானுக்குரிய பெயர். அர்த்தநாரியுடன் பிறந்தவர் நாகம்மாள் எனும் பெயர் கொண்டவர். அர்த்த நாரிக்கு வயது

ஐந்தானபோது தந்தையாரை இழந்தார். அதனால் இவருடைய தாயார் தம் இரு குழந்தைகளையும் அழைத்துக் கொண்டு ஈரோட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தார். ஈரோட்டிலே அர்த்த நாரியின் தாய் மாமன் காப்பி ஹோட்டல் வைத்திருந்தார். அவரே இவர்களைப் பாதுகாத்து ஆவன செய்து வந்தார். சிறு வயதில் இவருக்குப் பள்ளிப் படிப்பு அதிகமாக ஏறவில்லை. எனவே ஒன்பதாவது வயதில் திருமணம் செய்து வைத்தார்கள். அர்த்த நாரி பிழைப்பை நாடி மைசூர் சேர்ந்தார். அங்கே அரண்மனைப்பரிசாரகர் (சமையல் வேலை) வேலை கிடைத்தது. முப்பத்தைந்து வயது வரை அவ்வேலையில் இருந்தார். இரண்டு மனைவியரும் ஒரு புதல்வரும் இவருக்கு வாய்த்தனர்.

அர்த்தநாரிக்குக் கொடிய வயிற்று வலி வந்தது. அரண்மனை உத்தியோகம் விட்டது. பழநியில் வந்து ஆண்டவனைச் சரண் அடைந்தார். வயிற்று நோய் நீங்கியது.

சிருங்கேரி ஆசார்ய சுவாமிகள்பால் சென்று தமக்கு சந்நியாசம் தர வேண்டினார் “மனைவியும் குழந்தையும் இருப்பதால் சந்நியாசம் தர இயலாது” என்று ஆசார்யாள் மறுத்து விட்டார். ஆனால் வானப்பிரஸ்த விதிகளைக் கூறி வானப்பிரஸ்தராகும்படி கூறினார். அவர் கட்டளையை ஏற்று, பூநாச்சி சென்று தமது நிலங்களை விற்று விநியோகம் செய்து, திரும்பவும் பழநி அடைந்தார். அங்கே பலவாறு முருகனுக்குத் தொண்டு புரிந்தார். ஒவ்வொரு காரியத்திலும் கந்தன் இவருக்குத் துணை நின்றான்.

பிறகு பல ஸ்தலங்களுக்கும் யாத்திரை செய்து முடிவில் திருவண்ணாமலையில் ஜீவன் முக்தராயிருந்த சேஷாத்ரி சுவாமிகள் இவருக்கு உபதேசம் செய்து வள்ளிமலைக்குச் சென்று இருக்குமாறு கட்டளையிட்டார். அவரிட கட்டளைப் படியே

வள்ளிமலை வாசம் மேற்கொண்டார்; திருப்புகழ் பாடிப் பரப்புவதே பணியாகக் கொண்டார். கவாமி சச்சிதானந்தர் என்ற பெயரும் கொண்டார். இது நடந்தது 1916ம் ஆண்டு சூன் மாதம்.

இங்கிருந்து இவர் செய்த சித்துக்கள் அநேகம். திருப்புகழ் பாடி எல்லோரையும் அதில் ஈடுபடுத்துவதே இவரது தொண்டு. இவரது சிஷ்யர்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள்.

வாழ்த்து

ஆறுஇரு தடந்தோள் வாழ்க
 ஆறுமுகம் வாழ்க; வெற்பைக்
 கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க
 குக்குடம் வாழ்க; செவ்வேள்
 ஏறிய மஞ்ஞை வாழ்க
 யானைதன் அணங்கு வாழ்க
 மாறுஇலா வள்ளி வாழ்க
 வாழ்க சீர் அடியார் எல்லாம்.

வான்முகில் வழாது பெய்க
 மலிவளம்; கரக்க மன்னன்
 கோன்முறை அரசு செய்க
 குறைவிலாது உயிர்கள் வாழ்க
 நான்மறை அறங்கள் ஒங்க
 நல்தவம் வேள்வி மல்க
 மேன்மை கொள் சைவ நீதி
 விளங்குக உலகம் எல்லாம்.